Thesaurus anatomicus VI
Plate to prodromus wanting

Thesaurus VIII pp 25-32 wanting.

Presented to the Library, Med. Soc. Lond
by Dr. J. Butterson Wood.
February. 1894.

The Library of the
Wellcome Institute for
the History of Medicine

MEDICAL SOCIETY
OF
LONDON
DEPOSIT

Accession Number

Press Mark
RUYSCH, F.
[Opera omnia Vol 2]
[1722-39]

FREDERICI RUYSCHII,

Anatomiæ & Botanices Profeſſoris; nec non Academiæ Cæſareæ Naturæ curioſorum Collegæ,

THESAURUS ANIMALIUM PRIMUS.

Cum Figuris Æneis.

AMSTELODAMI,
Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.
MDCCXXV.

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

https://archive.org/details/b30418604_0002

Sereniſſ. & Potentiſſ. Principi

A C D O M I N O

D°. JOHANNI GUILIELMO,

COMITI PALATINO RHENI,

S. R. I.

ARCHIDAPIFERO ET PRINCIPI ELECTORI, UTRIUSQUE BAVARIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ ET MONTIUM DUCI, COMITI IN VELDENZ, SPONHEIM, MARCHIÆ, RAVENSPERG ET MOERS, D°. IN RAVENSTEIN.

&c. &c. &c

Sereniſſ. & Potentiſſ. Vir,

BRevibus ut ſe expediat, qui Regibus & Magnatibus non vult eſſe moleſtus, prudenter ſemper fuit monitum. Idem mihi in hoc, ad SERENISSIMAM CELSITUDINEM TUAM, cui inter moleſtos, auresque non parum perturbantes Belli hujus ſtrepitus aliud certè eſt quod agat, alloquio propoſitum eſt, memori illius Auſonii:

 Ne-

Nemo ſilens placuit, multi brevitate loquendi.

Videor mihi jam videre *Summos*, *Medios*, *Infimos*, ad occurrendum CELSITUDINI VESTRÆ, deque recurrente Anniverſario Nativitatis Veſtræ die gratulandum, & oſculandas Manus ſedulò ſe atque ſtudioſè præparantes, apparantes, conformantesque.

Ego verò, cui propius accedere, & ſacras Manus cooſculari, deque tam diuturna, felici & pacifica Gubernatione oretenus congratulari, communique lætitia congaudere, cum aliis datum, conceſſumve non eſt, è longinquo quaſi hoc Libello votivo & gratulatorio porrecto, mentetenus omnia fauſta, proſpera, feliciaque CELSITUDINI VESTRÆ ex intimi cordis mei penetrali à *Deo, Regum Rege, & Domino Dominantium* comprecor, voveo, opto: Ut CELSITUDO VESTRA GENEROSISSIMA Neſtoreos in annos Felix, Fortis, Florens, vivat, valeat, vigeat.

Conclavia mea quina, quæ innumera fere continent repoſitoria, repleta corpuſculis tum Embryonum, tum Animalculorum, Piſcium, Inſectorum, Herbarum, & Stir-

pium

pium exoticarum, nec non Mineralium, aliarumque rerum, tam limpidiſſimo liquori innatantium, quam balſamatione exſiccatarum, aut nemini, aut S. CELSITUDINI VESTRÆ inſcribi debebant.

Hoc ſingularium namque Corporum, Corpuſculorumque examen & oculare ſcrutinium S. TUAM CELSITUDINEM ante aliquot annos, inſigni, quod memini, voluptate domi meæ perfudit, & longè ſupra opiparas epulas, aliaque irritamenta oblectavit.

Hac ratione permotus hanc qualemcumque à me concinnatam rerum iſtarum ſuaviſſimarum meditationem CELSITUDINIS VESTRÆ judicio humiliter offerre volui, utque eam ſuo benigno vultu, ſuaque Serena & Clemente Fronte ſuſcipere haud dedignetur, ſubjectiſſimo affectu rogo.

Cujus voti ſi me compotem S. V. CELSITUDO reddiderit, calcar mihi inpoſterum adjiciet accelerandi ceteros ingenii mei fructus & Theſauros, modo vitæ uſuram mihi indulſerit Omnipotens.

Quem toto pectore oro, ut S. V. CELSI-

TUDINEM cum tota ſua SERENISSIMA DOMO diutiſſimè incolumem ſervet, ſuaque benedictione coronet, ac Heroicarum tuarum Virtutum Laudem, ſempiternâ Gloriâ florentem, cumulare adaugeat, ut ſub Tuo Præſidio feliciſſimo juſtitia Chriſtiana, Literarumque ſtudia perpetuò floreant, Territoria tua ſerta tecta maneant, & Pietate, omniumque Virtutum ſplendore ceteris præluceant. Subſcribor interim

Sereniſſimæ Veſtræ Celſitudinis

Obſequentiſſimus.

FREDERICUS RUYSCHIUS.

LEC-

LECTORI
BENEVOLO SALUTEM.

IN Theſaurum Animalium primum, quem peculiari methodo ita concinnavi, ut, quantum in me eſt, non ſolum animum illorum oblectarem, quos juvat perluſtrare Dei ter Optimi Maximi Opera Exotica, circa Piſces, Quadrupedes, Aviculas, Inſectaque; verum ut etiam animum eorum explerem, qui Conchyliis & ſtudio Botanico ſunt dediti. Eum in finem phialæ, objecta varia continentes, non ſolum ſubere, veſica & ſerico villoſo rubro ſunt obturatæ, verum eædem etiam inſerviunt pro pedamentis, ſupra quæ poſiti ſunt aut faſciculi florum rariorum, colorem naturalem ſatis bene conſervantium, aut rupes exiles, confectæ ex Conchyliis Indicis rarioribus purificatis, ramulis marinis, ex iisdem oris, interpoſitis, quos inter quoque poſiti ſunt Piſciculi rariſſimi Indici, balſamo indurati, ex utraque India advecti.

Noli interim L. B. mirari, aut vitio vertere, quod Piſciculi reperiantur inter ramulos marinos; viventes enim per ejusmodi ramulos, in fundo maris creſcentes, natare in confeſſo eſt, quum præſertim anguſtia loci me ſæpe cogat, plurima objecta ſimul, & quidem in ſpatio exiguo, oculis ſubjicere.

Sic quoque obturamenta, faſciculos florum rariorum continentia, non ſolum Herbis, Floribus & Seminibus rarioribus ſunt ornata, verum etiam inter illa reperiuntur Inſecta varia ſicca, quia viventia quoque alimentum ex iſtis quæritant.

Præterea non omnibus arridet aſpectus Animalium, qui tamen delectantur Floribus: Alii ſunt Conchyliorum amantes, qui interim averſantur Inſecta, ita ut hoc pacto horum, aut illorum ſaltem oculi oblectentur.

Noli quoque exiſtimare L. B. mihi animum eſſe, ſucceſſive omnes & ſingulos Theſauros Animalium (quorum ille, quem nunc

nunc in publicum profero, unus ex minimis eſt) & ſimul ſex majores, & plurimos minores, corpuſcula humana, eorumque partes continentes, deſcribere, nam illud maximam mihi crearet moleſtiam, neque humeri mei pares eſſent ferendo; nam in quindecim Theſauris, quos habeo animalculis repletos, continentur nunc ultra 1582. phialæ; hiſce adde ſcatulas, Papilionibus, Locuſtis, Scarabæis, Quadrupedibus minoribus, Inſectis marinis (præſertim ex utraque India allatis) repletas, quæ ſunt N°. 1020. Præter illa, reperiuntur etiam phialæ ſiccæ, & in iis Aviculæ rariores ſiccæ, præſertim ex Indiis transmiſſæ 180, hæ inter pedum digitos continent ramusculos Plantarum rariorum, quarum plantarum quintum conclave Herbarios Vivos XXXIX continet, maxima parte Herbis exoticis, & minima indigenis, refertos: exceptis illis, quæ in chartis à me conſervantur.

In re Anatomica conſervantur in liquore ultra 1300 objecta.

Ne dicam de Theſauro quodam majore, in quo abſcondita ſunt Animalia quadrupeda majora balſamata. Nec de Rupibus plurimis, quibus aut impoſiti, aut adnati ſunt Rami marini, Corallia numeroſiſſima. &c. &c.

Hiſce adde Theſaurum minorem, in quo continentur affectus varii, ex hominibus collecti, & tam bene balſamati & conſervati colore naturali, ut videantur modò è corpore deſumpti. Inter quos eſt Inteſtinorum ſuſceptio, Plexus Choroideus in Hydatides mutatus, & repertus à me in homine, qui mente captus è vita exceſſit. Lien grandinibus, ut vulgò loquimur, refertus. Calculus è veſicula fellea per anum ejectus. Portio Pulmonis phthiſici exulcerata: Portio Hepatis in Hydatides converſa. Fractura Oſſis femoris in collo Oſſis, ubi notandum, collum plane deficere, aut in nihilum fuiſſe redactum, ubi natura ligamenta fortiſſima ſubſtituit. Placenta uterina in Hydatides mutata. Hæc & cetera in liquore videri poſſunt, ne quis de veritate dubitet.

De Conchyliis & Petrefactis non multum dicam, cum duos tantum habeam Theſauros, ejusmodi rebus refertos, & in ordinem diſpoſitos. Reliqua, quantumvis numeroſiſſima, nondum in Theſauris ſunt repoſita.

Itaque ſatius fore exiſtimavi, poſt hujus Theſauri editionem, me denuo conferre ad ulteriorem humanorum reliquorum deſcriptionem, quod opus libenter ante obitum abſolverem, ſi Deus Ter Optimus Maximus mihi ulteriorem vitam concedere dignetur.

Hiſce

Hiſce omnibus ita perpenſis, mirandum non eſt, neminem hactenus omnia perluſtraſſe, quæ in quinque noſtris continentur conclavibus, tam majoribus, quam minoribus, nam pauci tertium intrarunt, multo minus quartum, aut quintum viderunt, propter temporis penuriam, vel quod ſaturati fuerint, antequam ad cetera conclavia ſeſe contulerunt; Propoſui itaque nonnullis, ſi velint omnia videre, & ſingulis hebdomadibus bis me convenire, me illud non excuſaturum; conſiderando illud (ratione diſpendii temporis) tanquam communem viſitationem aut conſultationem medicam. Olim, cum nondum gauderem tanta copia rerum Anatomicarum, illud auſpicatus ſum cum curioſiſſimis quibusdam Medicinæ Studioſis Germanicis ſolummodo circa res Anatomicas, credentibus, hoc poſſe perfici intra tres menſes, ſed quantumvis ſingulis diebus per horam, & quod ſæpius excurrebat, me convenerint, ne quidem abſolvebamus duo conclavia: nam illud non perfunctorie peragebatur, aſt ſingula objecta, uti decet, perſpeculabamur.

Tota quidem Civitas Amſtelodamenſis momento fere ex altiore loco videri poteſt, non autem ſingula domicilia, multo minus, quod in iis continetur; ſic quoque, qui rite omnia, quæ intra quadraginta ſex annos collegi, conſpicere vellet, illud brevi temporis ſpatio abſolvere non poſſet.

Interim ut L. Benevolus hanc primi Theſauri Animalium deſcriptionem æqui bonique conſulere velit, ex animo opto, malevolis autem meliorem mentem apprecor.

LAMB. BIDLOO

IN CELEBERRIMI VIRI

FREDERICI RUYSCHII,

Anatomiæ & Botanices Profeſſoris, nec non Academiæ Curioſorum Collegæ, &c. &c.

GAZOPHYLACIUM

UNIVERSALE.

QVi Microcosmi reſerans penetralia dudum
Ruyſchius, *& felix externa & ſumma pererrans,*
Intima detexit, Medicosque reduxit in uſus,
Democriti quod non Atomi, aut Commenta Renati
Vorticibus præſtant, nunc Theſaurarius *audit*
Gazarum innumerûm, quêis larga opulentia Cræſi
Cedit, Atapalipæ, divi Salomonis & aurum;
Et Lapis Aurifaber projectâ eſt vilior ulvâ:
Illi quippe domi quantus cumulatur acervus
Rarorum omnigenûm noſtro cœloque ſoloque!
Congeſtum hic videas, diſpoſtumque ordine juſto,
Charus Phæbo Eös & roſcidus Heſperus, Auſter
Torridus, & Boreas gelidis quæ ſuppetit oris:
Nullum etenim Terræ ſpatium, ſub ſidere quonam,
Aut Zonâ, haud utilis moles, nunquamque beata
Fructibus, aut homini nullum adportata tributum.
Caucaſus & Rhodope, præruptusque Hæmus & Alpes,

Hor-

Horrendo æternis nivibus ſub vertice tecti,
Æthna & Veſuvius, fluida inter ſulphura, flammas,
Et cineres, tophosque ſcabros, vegetantia ſervant
Germina, viviparumque excludunt largiter ova.
Hic, velut è Phariis gens omnis ſubdita Cancro
Detegitur ſpeculis, latè terraque marique,
Cui volupe & licitum eſt, toto circumſpicit Orbe,
Quæ fovet in gremio dives Berecynthia, ſeu quæ
Suſcitat immenſus profundo è gurgite abyſſi
Oceanus, placidis rapidisque in fluctibus amnes
Quæ gignunt, liquida & volitat ſuper aëra, quidquid
Pulchrum in exiguo ſpatio natura recondit:
Ut Microcoſmon ſtatuas hic jure ſecundum.
Quis Balænarum tam immania corpora tantis
Condiat expenſis? nam vix tot Balſama Memphis
Sudaret, lachrymæ Nabatheo in cortice dudum
Deficerent. quem monſtra juvat ſpectare, recedat.
Numinis atque artis miracula maxima fulgent
In minimis, ſi quos rugientem horrire Leonem,
Tigridis aut Urſi truculentorum ora cruenta
Delectent, caveant ne ſit damnoſa cupido:
Nam tuto & penitus rarò cicurare licebit:
Quin dens carnivorus, lacerandoque unguis aduncus
Proſiliant, quum dura fames, furiæve ſalaces
Reddunt indomitos verbis, flagrisque Magiſtri.
Securis animis hic Puſio paſcit ocellos,
Decrepitusque Senex, mollisque pavore Puella,
Dipſas, nec Coluber, nec Bufo, Vipera & Aſpis,
Formoſo licet adſpectu, maculisque ſtriisque,
Auro atque argento, fulvisque coloribus extent,
Decipient nullum incautum, aut formidine Lethi
Terrebunt, quanquam ſublatis undique criſtis,
Et linguis bifidis, terribilique oris hiatu,
Proſiliant, oculique micent; alisque Dracones
Expanſis, curvæ & virulentus acumine caudæ,
Scorpius immineant, Salamandra eſt orba veneno,
Indica, quam grandis, non fundit Aranea telum
Mortiferum, aut diram Peruana Lacerta ſalivam.
En! tibi marmoreo tam pulchram vellere Ranam,

Atque Arabum inſcriptam formis, ſub ſidere natam
Auſtrali, Anguillam! meliusque hæc ſigna relatam,
Quam flos, exſurgens Hyacinthi è ſanguine, nomen
Exprimat Ajacis, volitantes cernere piſces
Vulgatum; at Feles, quibus eſt ab Veſpere *triſtis*
Minëides titulus, nigris venarier alis,
Quis credat! niſi nos Venatrix ipſa doceret;
Quisnam Animal dorſo fœtus excludere! quisnam
Jam natos catulos Glires in viſcera matris
Ire, redire! oculis fidus niſi teſtis adeſſet.
Humanam prolem Veneri libaſſe ſecundò
Sexubus ambobus plura experimenta negabunt;
Hocce frequens brutis clarè genitalia produnt.
Angues bicipites Calabrorum habitare vireta
Mentitum Cajum noſtri dixere per ævo,
Quos tamen hic ſpectes geminis cervicibus aptè
Diſtinctos, capitum juſtâ conſtante figurâ.
Exquiſita illinc trahat ſua quemque voluptas.
En! Conchæ, Cochleæ, Conchylia, Buccina, ab oris
Indorum utrorumque, aut quæ Chinenſium arenis,
Seu in Erythreï ſplendeſcunt littore Ponti,
Et vada Barbarico tradunt Getulica Mauro;
Vel quæ Tyrrhenum, Siculum, Ægeumque procellis
Eructat pelagus, ſcopulisque hæſere Britannis,
Ecce! immaturus fulgens in viſcere matris
Unio! quam nitidis diſtincta Corallia ramis!
Æquore & in ſalſo cum fructu & ſemine ſtirpes!
Cui nihil in cenſu Thetyos pretioſa ſupellex,
Horreat, exhalent tetram exta humana Mephitin,
Ecce! Semirameos noſter quos Dædalus hortos
Condidit exiguis in rupibus! ecce! Corollas
Sertaque, tam vario concinnoque ordine plexus
Sicuti Hamadryades formoſo tempora Adoni
Dicitur innexas; remanente vigore Colorum
Floribus annoſis, læte & viridantibus herbis;
Miſerit huc liceat Ganges & Nilus, Hydaſpes,
Aut Araris. Batavis omnis fert omnia Tellus.
His ſuperirreptant quæcunque animalcula ſciſſis
Volvuntur membris; ſummos habitantia montes

Præ-

Præruptos ſcopulos, rigidoque cacumine Rupes,
Valles umbroſas, ſpumâ & ſtagnante paludes;
Quæ, Metamorphoſi miranda, è vermibus orta,
In volucrum formas abeunt, & repere nuper
Terricolæ aſſueti pinnis nunc aëra vibrant;
At redit in patrum mutata propago figuras;
Calcat humum, donec, poſitis exinde viciſſim
Exuviis, ſuppreſſum animal è carcere amictu
Splendidiore volat, quam Majeſtate ſuperba
Aſſyriæ Reges ſolium aſcendiſſe refertur.
ô Non ſcrutandum! ô nullâ effabile linguâ!
Prodigium! haud ullis imitanda potentia dextris.
Ille Opifex unus: ſeu quis præſtantior alter
Archetypis! qui tot, tam ſpreta animalcula ſolus
Pollice divino fingens, ſuper omne ferarum
Et pecudum quam grande decus, rutilante colorum
Fulgore, ad variè radiantia lumina, pinxit:
Imo adeo: ut gemmis queiscunque, nec ulla metallis
Gloria ſplendoris, quâ non inſecta niteſcunt.
Adſpice Mordellas alis crepitante ſuſurro
Auras ſulcantes! ſtrepitu Muſcasque canoras,
Cantharides toto rutilantes corpore Iberas,
Et Batavûm pueris oblectamenta volatu,
Innocuos Scarabæos & paſtas rore Cicadas,
Bruchum inter ſegetes, agiles per prata Locuſtas:
Nonne virent ſimiles Beryllo, Anchite, Smaragdo!
Vidimus, ut vero pedibus fulgere Amethyſto
Canthariden, dorſo Sapphirum induta micantem.
Fulgore Anthracino & flammas imitante Pyropo,
Vel carnem Sardo, ſeu ſuave rubente Hyacintho
Hæc, oculos Onychen ſimulantes illa volutat,
Caſſide Rhinoceros caput obvelatus ahenâ.
Aurea ſquamatim lorica in pectore nigri
Bucerati. Alpino clauduntur crura vaginis
Auratis. Cocco ſaturos quot America mittit!
At Scarabæorum genus innumerabile quisnam
Expliceat calamo, quas non pinxiſſet Apelles;
Neſtoreïs artem compleſſet bis licet annis.
Denique ſunt quædam tanto haud ſplendore coruſca;

Externâ & facie nobis ſordere videntur;
Ut Tineæ & Blattæ, Pulices, Culicesque moleſti,
Putidus & Cimex & Centipedes Scolopendræ,
Quæ ſtolidè maleſuada cohors, auſuque nefando
Imperfecta vocat; ſed & his tu propius adſta,
Gens inimica Deo; cerne abjectiſſima rerum,
Cerne Metallorum fæces, calces & aduſtas,
Tubera & Boletos, Bryon, & quæcunque putatis,
Naturam damno Arboribus, ſatisque creaſſe,
Quisquilias quin imo fracidas, atque inde renatos
Cum fungis Vermes, & in his fateare neceſſum eſt,
Humanorum operum vel præſtantiſſima tantum
Inferiora, Adamas quantum ſteriliſſimâ arenâ
Nobilior, quantum cæno pretioſius Aurum.
Dicite Philoſophi quisnam ordo Particularum,
Lumine quo in tenebris Solis radiante navarchis
Cornea per pelagus caput eſt laterna Locuſtæ?
Penſilis & Lychnis per noctem Lampyris altam.
Judæos ſatiaſſe famem vix creditur ulli
Acridibus; magnique illas Pythonis ad inſtar,
Jugera tot ſegetum, pomæria, paſcua, ſilvas
Depopulaſſe olim, Naſonica fabula multis:
En! tamen hic hoſtes ingenti ex agmine captos.
Tradimus Heſperiis & Eöis gentibus Aurum,
Argentum & Gemmas & Aromata, dummodo diram
Non feret hanc peſtem benedicta Batavica tellus.
Papæ! quanta acies, quot millia Papilionum!
Qui, genere & formâ varii, diſcrimine quanto,
Quisque ſuæ ſtirpis ſpeciem, faciemque reſervat;
Qualiter humano vixdum de ſtemmate fratres.
Caudæ, Alæ, Furcæ, Scutumque, Antenna, Proboſcis,
Cornua, ſunt eadem, quin eodem tincta colore.
Dilutum intenſus non obruit, ille viciſſim
Cedit: purperei de ſanguine Adonidis orti
Vel ſpirante animâ Narciſſi, ſeu Hyacinthi,
Vulnere aut Plutonis flores, fulgens Amaranthus,
Nullum inter ſeſe diſturbant ordine lumen;
Et Roſa cum Violis tam dulce rubentibus, alba
Lilia virgineum, nigra per Vaccinia, amittunt

Nil

Nil decoris. Calthæ, Crocus & Chryſanthemis, Iris
Et Cyanus, quidquid campus producit apricus
Floridum, in excultis ubicunque aut naſcitur hortis,
Succis quam nitidis exornant Papilionum
Tegmina! quam variè depicti verſicolores!
Belliden ut videas perpulchram, ſeu Anemonem.
Illius en! chlamydem limbis, vittisque nitentem
Auratis. Tunicam ſuccingit fimbriâ & alter
Argento. Hoc alis guttatim hærere Phalænæ
Dixeris, & princeps nullâ ſub veſte ſuperbit,
Quin tegetem affirmes veteri centone reſartam.
Omnigenis formæ veſtis luſtrate tabernam;
Sive Theatralem Trabeam, Pallamve dolentis
Expetis, aut Cycladen, Stolam, Sagulamve, Togamve.
Gallia veſtitus cui Dictatura videtur
Perpetua, ambiguum mutando Protëa vincens,
Forſitan hinc artis fabricam, normasque reſumpſit.
Artibus his magicis Europa ut Simia geſtit.
Da veniam pueris. ſervi pro ſtigmate limbis
Fiant Erucæ. Diffuſis illa puellis
Deſidiâ & luxu. fiant inſecta, Chimæræ.
Rugoſam at Clytiam, confectam ætate Sibyllam
(Sollicitura procos juvenes ut anicula Thaïs)
Reticulo ornato vittis, viridique corallâ,
Et Chlamyde & Strophio ſuccinctam videris albo,
Ride. Verſalico turrito ſi Caliendro
Calviciem aut Cirris texit, miſerere Catullæ:
Luſtra miſella decem numerans vult Puppa videri;
Nubere ne impediat Lex Pappia dura juvenco.
Ride. Forma viros neglecta decebit; *at ecce! ut*
Ille Chremes vincit Mimos edentulus omneis!
Quam bene conveniens tibi pænula Cercopitheci
Stulte Midas! ô quam bellulus is Menedemus!
Ille, comâ canum fulvâ abſcondente capillum,
Syntheſin indutus, digito crepitante Choraules,
Annos decrepitos præſumpſit fallere amicæ.
Deſine tam mulier Gallo indulgere Batave.
Exomiden primam ſartore Lutetia Regis
(Scilicet) inſtructam dedit huic ſoli Ardelioni,

Et

Et Thraſo plumatus magis hac, quam fortibus armis,
Conſpicuus, reliquos naſo ſubſannat adunco.
Dave, ecquid pudeat Latum ſuccingere Clavum!
Nec niſi Sequanico pictus textore placebat;
Ut quaſi Patricium te Sponſum Galla ſalutet.
Ciſtiger hinc annos vix tres profectus ad Indos
Irus, tam tenui mercede & tam cito Cræſus!
Quid Domini . . . . Lapidi forte hæc narrabimus. eſto.
Deſipiant. Hæreat nunquam ſanabile amictum
Mutandi aſſiduò Cacoëthes: dummodo nobis
Inſanos inter non inſanire licebit,
Ellebori quos vix curabunt jugera mille.
Hæc Lymphata Lues non cedit Gallica, quamvis
Tentet Atlantiades validis argenteus alis.
Hæc Polypis & Afris noſtratum. Papiliones
Cælitus inſtructo & ſtabili gaudete decore.
Sed quenquam obſtupeat, nos nudos naſcier, illos,
Viſcere in materno latitantes, veſte ſuperba
Induperatorem ſummum cinxiſſe; quod ipſam
Chryſalidem aurato in cunis velamine volvit,
Ut primogenitam natorum ad ſceptra paterna.
Deſine mirari, aut verbo temerare profano
Numinis arbitrium in promptu eſt cauſa. Monarcha
Omnipotens Bruta hæc penitus peritura ſigillis
Auguſtorum operum, majeſtatisque verendæ
Exornans, vitam vix uni deſtinat anno.
Menſtrua non deſunt, nec & Hebdomadalia, Muſca
Auroræ exortu nata, & ſub Sole ſupremo
Fœmina juncta Mari, fœcundaque veſpere mater,
Lucifer extinctam rediens cum patre tuetur;
At te immortali divinorumque capace
Mente beat, tutò ut dominari in cetera poſſes,
Fatisque exactis mundo meliore fruaris.
Hactenus ad noſtrum producta animalcula votum
Ite; ſepulchrales caveas repetite, domosque.
Ite una Veſpæ, non irritare Crabrones,
Bombylides, Grilli, Ricini, ſævique Tabani
Quid mihi vobiſcum eſt! Cerebrum, mentemque Camænis
Obfuſcat noſtris volitans tam denſa caterva;

Haud

Haud aliter quam ſi fumoſus ineſſet Jacchus.
Diffugere nubes gravidæ temulentia mentis,
Nectare tam vario, placidâ diſcuſſa quiete.
Occiduo Titane animas haurire recentes
Quid vetat herbarum ! quin nos venerabilis Horti,
Cuſtos eximii portis invitat apertis.
Pergamus tutò : nam Te, Caſtiſſima Virgo,
Hic nulla obſcœni terrebunt ſpectra Priapi.
At, procul hinc ! quænam portenta hæc ! ſub Jove clauſo
Heſperidum Auratis Malis Nemus & Cinyræi,
Floriferum pueri ſaltum tam ſuave virentem;
Quæ nunquam pluviis, ferace aut rore madeſcunt;
Nullus humi fluvius fibras ſublactat arentes,
Nilus & exſpatians pingui non nutrit ariſtas;
Glebâ; nec lætis radiis arridet Apollo,
Cynthiave, ereptum ſibi deflens Endymiona,
Nocturnis Lachrymis plantis non ſtillat anhelis;
Nec mulcent tepido Zephyri ſpiramine flores.
Sidera ſecreti non mittunt munera amoris.
An nova progenies Cælo, vel Colchide miſſa,
Carmine Medeæ ! quid enim non carmina poſſunt !
Nil minus, ô abſit ! peramœna hæc ſilvula nulli
Sagæ, ſed Ruyſchi *referenda eſt gloria dextræ.*
Cui, quanquam Ææo Cælo deducere Lunam
Cantu ridiculum, privare aut vitibus uvas;
Grande nefas Magicâ tam triſti accingier arte;
Ille tamen valuit, quod nunquam Colchica, Vates
Pelignus liceat primam reparaſſe juventam
Finxerit Æſoni : nullo tamen illa veneno,
Diris Theſſaliæ, Ponti ſeu Phaſidis herbis,
Quantum intonuerit, quotiesque recoxerit, ævis
Eripere atque atavum ſero proferre nepoti.
Ruyſchius *hoc. ſpectant annoſa cadavera patrum*
Nati natorum; ſed non horrenda rigore,
Membrorum, aut faciem velata bitumine nigro,
Pyramidi ut quondam credebat corpora Memphis.
Flexibiles videas artus, teneroſque lacertos,
Dormire exanimes hic dixeris ore decoro:
Viſcera quin etiam Ventris, Cor, Pulmo, Cerebrum

Mollia, ut & denſâ durâque ſub oſſe medullæ:
Ac, niſi congenitum ſcires ceſſiſſe calorem,
Vivere revera jures poſt funera corpus.
Talia qui potis eſt, condire animantia norit
Lubrica, neſciret vacua & vegetantia ſuccis!
Ad nova Theſauri *viridis præconia Muſæ,*
Quam comis hic Cuſtos! nec quiſquam in limine latrat
Cerberus. Huc hortos verſus; per paſcua & arva
Illuc; in ſilvam, vepretes, dumetaque ducit
Hæc via. Terrarum quidquid complectitur Orbis
Viſitur: ut Regum priſci ſapientior ævi,
Hyſſopo ab tenero pervaſti ad culmina Cedri
Edoctus Libani, tamen hic addiſcere mille
Haud dubiè poſſet: nequenim tulit illius ætas,
Aut humus, in Batavûm terris, Septemque Trionum,
Quæ, mediis nivibus læto ridentia flore,
Ut propria exſurgunt ſibi credita munera Cæli;
Nec magis Orbe novo quæ, tot poſt ſecula, vidit
Subjecta Auſtrali magnus Veſputius Aſtro.
Vah! iterum atque iterum, quænam hæc opulentia! quotquot
Et genere aut patriâ geminis diſtantia Mundi
Cardinibus, longo quantum huc transvecta labore!
En! nemus Æmonium, læta & Theumeſſia Tempe,
Floribus Hybla, Thymo fragrans Actæus Hymettus,
Judicio & Paridis fatali inſignior Ida!
Hic Ver perpetuum, nec & Æſtas torrida adurit,
Autumnus variâ ſtatione haud noxius uvis;
Bruma nec in flores, ſegetes, aut gramina ſævit.
Spectatum extremos quid opus curratur ad Indos;
Dum ſeſe hic offert dives Malabaricus Hortus.
In claſſes diſtincta ſuos quæcunque leguntur,
Arborum & Herbarum doctis diſcrimina ſignis.
Eho! jam ſatis eſt: nova ne vertigo recreſcat,
Quondam Inſectorum veluti ſtipante catervâ:
Qualiter heſterno venas inflante Falerno
Silenus titubat, rediens ad pocula mane.
Vos igitur ſilvæ, viridaria grata valete.
Nos, mea Calliope, Platani Cretenſis in umbra,
Quam nunquam infeſtat ferali carmine Bubo,

Siſta-

Siſtamus . . . . . . Teſta hæc quidnam carioſa meretur
Tollas ? ô, inquit, non noti nulla cupido.
Inveterata ſiet Japeto magis & Chaös ipſo :
Diſplicet antiquæ tibi dum veritatis imago!
Ales equus, Perſeus, cirri Phorcynidis, Atlas
In montem verſus, puerilis fabula dudum;
Si Metamorphoſis veſtigia vera placebunt,
Huc ades; in lapides, priscâ remanente figurâ,
Invenies Cochleas quascunque, Corallia, Echinos,
Cancros & Pagros, Strombites, Oſtrea, quidquid
Teſtaceum in ponto nutritur. Piſcibus, ecce !
Nec ſquamæ, pinnæ, nec & integra viſcera deſunt.
Arboreos truncos, frutices, cum frondibus ipſis
Et flore indubia ſpecie cognoveris. unde,
Quæritur? his ſaxis, quibus evelluntur, an illis
Sit natale ſolum? vel ut in Matrice recepta
Sic creſcant mutata ſimul, vegetantia vivo ut
Semine? ſeu potius, quod jam fruticantia glebâ
Circumfuſa manent, genuinis ut modo fundis
Ejecit Pelagus? quum, denſis imbribus auctum,
Exſpatians fines & montes deſuper omneis,
Fluctibus undarum validis, velut ariete crebro,
Præcipiti implerit per ſtrata cacumina lapſu
Valles, oppreſſis queiscunque latentibus illic,
Sulphureo quæ halitu, fluido nitrique vapore
Electo, in lapides veros abiiſſe videntur.
Petræfacta Polis geminis, quam diſſita zonis,
Climate, Zodiaci quantum ſtatione remota,
Hic ſpectare licet, ſimili circumdata glebâ
Concretâ, ſcopulis hiſce incumbentibus altis.
Oſtrea, millenis ſtadiis ab littore mille,
In mediis ſilvis, profundisque eruta cryptis,
Iudicis æterni decreto totius Orbis
Diluvio extincti quisnam hæc monumenta negabit!
Ergone inexhauſtum nunquam ſatiabitur æſtrum
Theſauros *aliis cumulandi ! Matris avulſa*
Magnæ viſceribus, genitivisque abdita venis,
Æs, Aurum, Argentum, Stannum & quæcunque Metalla,
Cernite & affines Mineras, Criſtalla, Salina,

Sulphurea & Calces & quæ fuliginis inſtar,
Concreta è furnis ſurſum centralibus halant,
Torrenti haud ſolum Zonâ, ſed quatuor oris
Nata, ſub uſtrinâ & tali conflata, recocta.
Mulciberi in Liparâ, ſeu Lemno, vide Barathrum
Fumos eructans, flammas Phlegethonta & Avernum.
Nos inteſtinum, cum fomite & ignibus aptâ
Materie, aſſerimus ſpatium quod diſſecat Orbem
Solſtitiis geminis; curſu quo tendit Apollo
Zodiacum annali, nocturna diurnaque adæquans
Signa horis, monſtrat Solis Lunæque labores;
Ambobusque Polis nixus Magneticus Axis
Transverſim penetrat, præſtatque immobile punctum
Telluris Mariumque Globo. Sol infimus hic eſt;
Qui, velut Æthereus, validè candentibus illinc
Trajiciens radiis excluſas aëre maſſas
Cœleſti, internis venas aperire coëgit
Spiritibus, qui, dum luctante bitumine flammas
Concipiunt, ſilices, ima & ſuprema Metalla
Fundunt, horiſono reboante fragore per antra,
Cum Terræ & Pelagi tremebundis motibus, uſque
Perrupti montes, ſilvas, undasque in apricum
Proſiliant, ſparſis longè latéque favillis:
Frigore ſulphureus vapor ut ſub nube coactus
Tandem, contortis in acumen ignibus ardens,
Cuspide fulmineâ per aërea vincula vibrat,
Conflatum æs, cuſum & Chalibem, cautesque reſolvens:
Solis enim radios non huc penetrare docebunt
Flammigero in nivibus denſis Arctoä camino
Hecla & in Ægeis ſublati fluctibus ignes.
Diviſo Imperio Vulcanus Centricus urit
Cum Phæbo; huic ſubſunt Vegeta & Viventia, at illi
Regna fodinarum, lapidoſaque viſcera Terræ.
Quæras, unde illis, quæ tot per ſecula flagrant,
Eſca voraginibus? primò monſtraveris, unde
Soli ab Principio Rerum noctesque diesque
Conſpicuè ardenti, quem, tot torrentia tela
Fundentem, vacuâ ſpectavit nemo Pharetrâ,
Tollitur in cœlum reparandus fomes amiſſum?

Dixe-

Dixerat. interea medius ſeſe abdidit undis
Titan. nos celeri transgreſſi limina paſſu,
En ! nova vicinâ redeunt ſpectacula nocte,
Quæ revocare gradus, aciemque intendere cogunt.
Quam formoſarum Volucrum cingente Coronâ
Porticus hæc ſplendet ! poſtremum forte Valete
Dicturæ heſperiâ aviculæ vigilatis in umbrâ.
Quid petimus ! ſilet omnis Avis, Pecudesque quieſcunt;
Et pavida & pugnax dudum fugitiva ferarum
Turba per anfractus latebroſa cubilia quærit.
Occidit omne jubar Terrarum in margine Solis.
Ortygia, in nubibus venatu laſſa recumbens,
Pindum Calliopen, me ſuadet adire Penates.
Amphitheatralis totâ me nocte volucrum
Circulus inſomnem ſomni per gaudia duxit
Auroræ rediturae. eja ! properemus, ut udis
Gutturulis hilares primi modulaminis Hymnos,
DIs ſacros, noſtræ excipiant quoque ſanctius aures.
Nulla loquax, patuli largo quanquam oris hiatu!
Omnes vos igitur tacitis veniſtis Amyclis!
Forma negat. Libycis, geminorum Pſittaci ab oris
Indorum grandes & vos Pygmœïa proles,
χαῖρε *dulce tuum ſtrictis num faucibus hæſit!*
ô Picæ, Ganges, ſeu vos Braſilia miſit,
Garrula lingua tacet, quâ quondam vincere cantu,
Auſis magnanimis, Muſas potuiſſe feſellit!
Vos noſtras Ceraſos populatæ & Piſa, Ribesque,
Solvite tandem aliquid. ſubito ſi humana cerebro
Vox molli exciderint, vagitum edocta tenelli
Projecti Alcidis pueri, matrisque ululatum,
Salvatrix amborum; hædis agnisque balatu
Æmula, captivis mox omnis dempta loquela!
Nullane buccineo clangore Argiva ſalutet!
Forſitan hic glandes deſunt, abſurdaque paſtu,
Diliciæ vobis, atque hinc Malacia reſurgit,
Quâ ſi corripitur prægnans muliercula veſtrum
Nomen & omen habet. ô Tu gratiſſima ſemper
DIs, hominique Merops, volucris Trinacria ſeu Creſs,
ô Salve in Batavis ſanctæ pietatis imago,

Quâ, vixdum pennis auſi ſe credere ventis,
In nidis pulli dant pabula læta parenti.
Quid ni Zinziſulas! tuus ut Terraque Marique
(In Cælo ſeptem mæſtiſſima Pleiadas inter
Dum patre extincto lachrymarum defluis imbre)
Hic amor emineat, qualem Ciconia nunquam
Glottorat annoſæ referens ſolamina matri.
Qui latus huic claudit roſtro pedibusque palumbus
Turtur, ſi gemeret, cineres & pluma referret,
Nunc ut acu pictus. Tædas viduusne ſecundas
Obtulit? ô nunquam; ſed dives America pennis
Cinxit tam variis. Hic caſtus amore prioris
Luget in æternum. Viridi non fronde quieſcit,
Fonte nec è nitido potat, conſortis amicæ
Ne faciem vidiſſe putet. mœrore tacebit.
Clamoſe, ut tacitus non paſci poſſis, adeſto.
Tune ſiles noſtræ magis omnibus æmule linguæ!
Cujus Ave Cæſar victor *tot millia nummûm*
Conſtitit, an penitus facundia, Corve, faceſſit!
Quis victum exhibeat, niſi tu mereare loquendo!
Auguriis hic nullus honos. Nec caſtra Leones
Tu Batavos inter, velut olim ſigna ſequeris
Auſonidum, comes ipſe Aquilis. Relegaberis, unde
Veniſti infamis ſcelerata ad Buſta, Crucesque.
Omne nimis vitium. te delatore Coronis
Prægnans transfixa eſt & tu nigredine pœnas
Proditionis habes. Melius nunc moriger eſto.
Fare aliquid ſaltem. Quare hic crocitare vereris!
Forte & Hyperboreus pennas tibi reddat Apollo
Albas, quum niveos montes Aquilonis oberras.
Qualiter hic Progne, Philomela atque ipſa Coronis,
Et Lepus, & Lupus, Vulpes, Urſusque videntur.
Aſteria, an quatiens tibi lingula, Caſta Coturnix,
Stringitur! inceſti Jovis hic te fulmina terrent!
Hic (ſi DIs placeat) magnus, divinus adulter
Sat faciles ubicunque videt; potiturque cupitis.
Quid mirum! in terris queis ſanguis Regius omni
Fœdâ labe caret; Thalamum violaſſe jugalem,
Grande nefas populo, ſevera & morte piandum,

Prin-

Principibus licitum; quid ni quoque furta Deorum!
Quid, laſcive ales, Veneris Paſſercule plauſtro
Auriga, haud pipas! clamoſam ſin tibi forte
Abſtulerit vocem nimium repetita libido.
Tu quoque ſuavitonum cantum Philomela relinquis!
Nullus te ſequitur Tereus minitante bipenne.
Ithys, Ithys ſtridens, Vpupæ ſub tegmine plumæ,
Daulidis omne nemus, latebras & luſtra vagando,
Pervolat & trepidus propriâ quem dente voravit,
Quærit Ithyn miſerum, inventumque ad Phaſidis undas,
Non novit, nimium pretioſa veſte latentem.
Qualiter imbriferam Saturnia amiciit Irin;
Deciduos oculos Argi texente Minervâ.
Tuque adeo horrendum crudelis mater, Hirundo
Celtica, quis vetuit triſtes ſtridere querelas!
Trux nimis, ô vindex ſtupri truculenta ſororis,
Progne, Biſtonides hæc tecta ſubire Tyrannus!
Ille fugax Montes & ſilvas nocte pererrat,
Quo ſua fata jubent; nec te cognoverit usquam,
Pectoris in plumis liceat Laniena parentis
Nota, minutalis pueri de carne cruenti:
Manſit enim Geticis Luctus tua pallula in auris,
Albente & Strophio Scyticus te veſtiit Arctos
Vere novo toties noſtrum modulata per hortum
Quin pergas Ciris? patris vindicta Haliæti,
Puniceum quod amor te tollere, Scylla, capillum
Cogerit, hinc longum; nec & hoſpita tecta ſubibit.
Proh! quantum obſtringunt vepetres nos Daulidis inter
Has Naticidas! miſerandæ ſortis Aëdon
Hic Itylum, inſano per Te livore peremptum,
Quæris? ſeu dulces eſcas per acuta & amara
Carduus apponens gemitus in pectore claudit?
At ſimul inſontes fraterna in cæde ſorores
Zethiadas miror, tanto clamore moleſtas
Olim, ut & Samios ſua pinguia prata, Laresque;
Linquere compulerint, mutas. ſint Jaſyges ipſæ,
Illarum ad Rhombum faciunt quid jurgia civis!
Quid bella...... tandem Tragici tradenda Theatri
Scæna hæc Melpomeni mæſtæ. nos fronte ſerenâ

Cal-

Calliope & cantu volucres adeamus & ecce!
Pſittaculus noſtras; ſed & hic taciturnus ut omnes,
Seu conjuratus. quid Phænicure moraris,
Humanum perdocte melos, cantare Deorum
Hymnos! Aurati titulum mereare perennem,
Soli quo noſtri te dignavere Penates.
Quid capite averſo ſtas Phænicoptere nobis!
Nemo tibi linguam ſecturus Apicius hic eſt.
Quare humi inventrix Serræ, Tornique, Rotæque?
Dædaleo livore ſemel de Palladis arce.
Projectam nos te, Perdrix, non poſcimus ultra
Nec coquus hic Angelus qui te conſumere *gaudet:*
Spectatum venimus plumis quia pulchrior Indis.
Aſt hic Onocratelos, inquit mea Muſa, tacendo
Non nocet. Arcadicæ volucrem quis voce rudentem
Audiat, huc quamvis Lunari ex Orbe veniſſit.
Ille bipes Aſinus tamen hic conſiſtere dignus:
Humanâ ut bipedes porcos ſub pelle latentes
Stringat inexpleti per juſta opprobria ventris.
Strenue bellator, Cancri furioſior æſtu,
Certò victor ades, fulget tua criſta rubore
Coccineo & criſpæ volitant in pectore jubæ.
Arrigitur pennis pictis tua cauda ſuperba:
Ut Romanus eques, cingens ſua tempora lauro,
Vexilla atque Aquilas in Cœlum efferre ſolebat,
Inter Iö Pæan, Iö Pæan vicimus; at te
Num raucedo vetat lætum cantare Triumphum!
Quorſum ingens ſtrepitus, quo, te vigilante, ferorum
Gallorum inſidiæ Tarpeïa ab arce repulſæ,
Anſer! ſeu nimiâ farctus pinguedine torpes!
Publico ut è cenſu prompſiſſit pabula Aruſpex,
Aut lacte & mulſo nutriſſet Cotta guloſus.
Credimus excubias nullis, quâ gente, Moloſſis.
Pervigiles ſervant Capitolia noſtra Leones,
Et Brenni & Senonum furiæ, fraudesque hodiernæ
Destructæ, domitæque jacent virtute Batavâ.
Auro nos, Anſer, tibi nulla Idola paramus;
Annua Romulidûm faſta aut Holocauſta libantur;
Lecticâ extenſum non defert pompa feretro;

Nec

Nec canis innocuus funeſta ex arbore pendet.
Hæc nos ridemus puerilia, ſacra, profana:
At te, pro meritis, juſto celebramus honore;
Poſtquam Pergamei cariſſima vellera capri
Et Nili abſtulerunt linaria ſcruta Papyrum;
Fraxinus & Tilia & Fagus nec Populus alba,
Cerâ teſſerulis oblitis illius uſus;
Ære, Auro, Argento, nec plumbo lamina ſervit;
Pro Graphio & acubus nobis tua penna ſtiloque;
Hæc ſtudiis facilis, fulcit tua pluma grabatum
Mollibus in ſtratis laſſata ut membra quieſcant.
Te veniente die, Te decedente canemus.
Indice Pontificis ſocio ſimulante galero
Phæniceo, Coccothrauſtes, trabeâque ſuperbis!
Ut modulos Gangis Philomelæ efferre recuſes!
Quis novus ille hoſpes tumidus rutilante coronâ,
Qui caput Auguſtum medius vix exerit? unde?
Dic puer. ille refert, volucrum Dominator Olympi
Auſtralis. rectè: quæcunque potentia Reges
Extulit indomitos, ſuppreſſis legibus, ornant
Accipitrem; ſublime genus; præſtantia formæ;
Gloria pugnarum; ſævi truculentia roſtri;
Alæ terribiles cædendo, unguesque rapaces
Attamen ut pulcher, quam Majeſtate decorus!
Credibile eſt, inquit mea Muſa, hunc Juppiter olim
Talem vidiſſet, puerum rapturus inermem
Idalium, miſer hic Aquilæ formidine nigræ
Nunquam ploraſſet miſcendus pocula divis.
Denique vos omnes longinquis advenæ ab Oris,
Quarum vox Batavas nunquam pervenit ad aures,
Anguicomo Clypeo, diræ aut per pocula Circes,
Omnimodo expanſis ſed non crepitantibus alis,
Immotæ hic, ſtatis veluti ſimulachra Theatri!
Ætheris Eoï ſplendens Rex maxime & omnes
Subditi, ob eximiam formamque decusque colorum,
Quem Paradiſiacum Noſtri dixere; profanæ
Ternatæ Idolum; Falco qui in culmine pullos
Cinnameo excludis rapidos; tu mitior ales,
Merſa mari Alcyone, ſuper ipſum & tendere nidos

Aſſueta & quotquot criſtallina clauſtra reconaunt;
Dicite ...... ſed jamjam repetit ſua lumina viſus:
Ut modo velatus per nigra crepuſcula noctis
Aurorâ redeunte. idem; qui lubrica edacis
Temporis eripuit, cariei & faucibus; idem
Ruyſchius *hic Volucrum demortua corpora ſiſtit*
Ut viva; haud aliter, quam ſi Catalepticus actus
Artubus in rigidis dextrè proferre videtur.
At Tu vix æquans digitum, Tu pumula, pulchra
Auſtralis Regina chori volitantis, & omni
Lumine verſicolor vario, Auro atque Ære coruſca,
Antipodum quæ paſta favo poſt funera vivis,
Forſitan excideres oblita, ingloria noſtris
Carminibus! Textor, ſi quiſquam ſtamine Arachnî
Æmulus, hanc pingas; & eris mihi Pallade major.
Macte animo, virtute, novis tua byſſina fila
Inficias ſuccis, Cocco nec Murice parcas
Sidoneo; Albionum Crocus & ſit vilior algâ;
Sit Muhamediacæ Praſinum venerabile ſtirpi.
Attica Cæruleum mittat pretioſius auro,
Illud & Argentum, radiis ſolaribus auctum,
Mulciber extendat; Lacheſis ſubtilia volvat
In fila; hinc panoplos texendo ſtrenuus adſis;
Perfectamque operam, pro gummi, lumine claro
Phosphorus oblineat; tum, te ipſo judice certans,
In cunctis victum pleno teſtaberis ore;
Et ſi aciem ſataget dextris armare ſpecillis,
Tela tibi nuper tenuiſſima, tamque venuſta,
Scabritie & ſtipulis Canabinum dixeris aptè
Peniculum; textum turbatis ordine tricis,
At cave ne fraudes Prygionum adjunxeris arti;
Ipſam dum Volucrem ſtamina inter Byſſina texunt.
Cedo fac potius, proprio & jugulaberis enſe.
Sic etenim in throno Regina Ouriſſia *fulgens*
Emicat, Arctophylax velut inter Sidera Cœli:
Imo adeo ut rutilans Anthrax; Aurumque politum,
Hanc juxta, ad Solis radiantia lumina, ſplendens
Hoc jubar in nebulæ ſuffuſum adſpexeris umbrâ.
Formoſa ô ſoboles (multò majora canemus)

Imo

Immotis membris licet, æternumque tacendo,
Vos tamen immenſæ muto celebrabitis ore
Majeſtatis Opus, non ullâ imitabile dextrâ;
Nec caſu ambiguo, ſed certis legibus orta
Divini Artificis juſſu primordia rerum,
Ordine perpetuo & ſancti moderamine ſceptri
Pergere, & inſculptus veſtris Adamante Character
Pectoribus clarus, nullo & delebilis ævo,
Eſt Deus in nobis. *Graculos Tu Philoſophaſtros,*
Cecropii & noſtri duros ſecli Theodoros
Plus validis vibras, Ouriſſia *mortua, telis,*
Quam quæ magnificâ finxit ſub imagine veri
Ingenium fallax hominum vel mille probabunt
Argumenta, vagis dubiisque immerſa tenebris,
Quidve Cathedrales præſumunt Gymnoſophiſtæ,
Per Labyrintheos ſtolidè comprendere Gyros,
Quem Terrarum Orbis, Cœli convexa, nec omne
Hærens temporibus ſpatium, numeriſque locisque,
Non capiunt: ſolus perfectè qui ſibi notus.
Hæc Divis: Priamo noſtro quin demus honores!
Qui tot Myriades animantum & fertilis alvi
Terrarum fructus, congeſtos undique, in æva
Condiit, & noſtris oculorum haud deneget omnes
Lectis deliciis; ſed quis, quis talia fando
Ut vera accipiet! grandævo hæc cuncta ferente.
Nulla illi unquam nil agendo elabitur hora;
Seu Aſclepiadis Leges, Artemque periclis,
Vulnera & externos vitiati corporis artus,
Tyrones curare docet cauteque citoque;
Herbarum aut varias formas, viresque reſolvit
Ut Macer in Batavis; Lucinæ abſente favore
Matri reddit opem, proli lucemque negatam;
Seu perſcrutatur non ſiccâ morte peremptos;
Corporis humani Iudex cui fabrica tecta
Ne inſontem damnet, vel ſolvat crimine cædis
Forte reum; Medici quis ſedula munia neſcit?
Ipſaque quin etiam quæ ſupputat Otia, multis
Magnæ molis opus, cui vix è millibus unus
Sufficit, ut præſtet rebus mentemque manusque:

Ergo tot ſtudiis laſſum tot adire labores
Unum poſſe virum peregrinus ſi neget hoſpes,
Eja! adſit, viſusque fidem, ſuper omne quod aures
Excipiunt, conſtare dabit. quisnam æſtimet æquò
(Si rarum carum eſt) hanc Gazam dixeris, euge!
Tu ſolvendo impar, propria ut poſſeſſio cedat,
Sorte tuâ gaude, quâ perluſtrare licebit
Plurimâ, quam ſeptem Veteris Miracula mundi,
Æſtu viſendi, attonitos traxere per undas,
Montes & ſilvas & mille pericula vitæ.

THE-

THESAURUS
PRIMUS

Animalium quadrupedum, volatilium, reptilium, ac piſcium, nec non Inſectorum, atque Conchyliorum, &c. partim liquori limpidiſſimo innatantium, partim balſamo induratorum, quæ ſervantur in Theſauro, ex ligno Olivario confecto.

ASSER I.

N°. I. RUpes exigua, ex variis Conchyliis Indicis exiguis purificatis, ac ramulis marinis confecta, quæ innititur pedamento ex ligno oleagino, è quo Theſaurus eſt fabricatus;

N°. II. Phiala ſicca, & in ea, Avicula Ceylanica quadricolor, nitidiſſima; ſcilicet capite colloque colore miniato, alis & dorſo nigro, pectore & abdomine plumis albicantibus & cinereis prædita.

Not. 1. Avicula iſthæc balſamo ita à me præparata, ut integra remanſerit, ne viſceribus quidem exemptis, ut adhuc viva eſſe videatur; præterea inſidet ramuſculo Cardui minimi *Proſp. Alpini*; cum autem dictus Carduus hic rariſſimus ſit, & capita habeat reticulæ modo à natura elaborata, gratiam conciliat viſui.

2°. Operculum, quo coöperta eſt phiala, ſericum eſt rubrum villoſum, quo omnes ferè phialæ ſequentes etiam ſunt tectæ.

3°. Dicto operculo, ceu pedamento, impoſitus eſt faſciculus herbarum, florum & fructuum rariorum exoticorum; cum autem illa colorem naturalem tam bene conſervarint, viſum illo-

illorum, qui re herbaria delectantur, alliciunt: his quoque inſident inſecta varia rariora, ſcilicet Papilio Turcicus, rariſſimus, colore ex albo, nigro & dilutè cæruleo-viridi, coloratus, cujus alæ inferiores ſeu poſteriores longiſſimæ, tenue ſtramen latitudine æquant; hoc modo aviculæ caudam repræſentant, & hinc à me denominatur Papilio Turcicus verſicolor, alis poſterioribus longiſſimis, ſtramineæ latitudinis.

2°. Capricornulus Afric. viridis nitens.

3°. Curculio ex Capite bonæ Spei.

4°. Cantharides, &c.

4°. Inter dictas herbas & flores etiam reperiuntur

Amaranthus criſtatus rubicundiſſimo flore. *Cat. Hort. Reg. Par.*

Gnaphalium latifolium Americanum. *B. Pin.*

Gramen tremulum majus & minus. *B. Pin.*

Stæchas citrina. *Matth.*

Adianthum Americanum. *Cornut.*

Conyza Africana.

Milium Ind. Orient. ſemine nigro majori, & nitente.

Thlaſpi fruticoſum Leucoii folio. *B. Pin.*

Quamoclit. *J. B.* &c. Vid. Tab. I. Anim. Fig. I.

N°. III. Phiala in liquore continens Piſcem, ex inſula Amboinenſi, qui à D°. Joh. Nieuhovio appellatur Piſcis Amboinenſis, & in ſuo itinerario Indiæ Orientalis & Occidentalis deſcriptus ac depictus eſt; ut & à Nobiliſſimo Viro Domino Franciſco Willugbeio in ſua Ichthyographia, S. Hiſtoria piſcium nomine *Percæ Amboinenſis*; enimvero, cum hic piſcis meus cum illorum Perca marina (quam etiam in alium Theſaurum reſervo) non plane conveniat, conſultum duxi, hujus figuram addere. Vide Theſ. Animal. I. Tab. II. Fig. 3.

Cum autem diſcrepantia reperiatur inter dictos Piſces, hic à me denominatur Perca Amboinenſis volans, pinnis longiſſimis.

Dictus Piſcis, ab Incolis Malaicè vocatur *Ikan Swangi*, & ab Europæis ibi degentibus, nominatur *Tovenaars Viſch*, eſtque coloris caſtanei ſaturatioris, lineis transverſis, ſtramen latis, idque à capite ad caudam uſque, pinna dorſalis, ut & poſt branchiales ſunt longiſſimæ, quemadmodum in piſcibus volantibus, unde ſuſpicor, hunc piſcem è genere piſcium Volatilium quo-

quoque eſſe, qui ad breve tempus aquas relinquentes, & ſuper eas volantes, piſces volantes nuncupantur.

Hinc forſan incolæ, qui illic loci admodum ſuperſtitioſi ſunt, hunc piſcem *Ikan Swangi*, id eſt, Belgico idiomate *Tovenaars Viſch* vocarunt, vel quia convulſiones & dira alia ſymptomata admiranda acquirunt illi, qui ab aculeis illorum (quibus prædita ſunt) punguntur, ut ex variis relationibus percepi.

Pinnæ laterales, infimæ, ut & illæ, quæ caudam conſtituunt, habent quadrangulares maculas albas; Quamvis autem dictæ pinnæ in hoc piſce, radios habeant diſcretos, tamen non eſt dubium, quin in ſtatu naturali, ſibi invicem ſint connatæ ope membranulæ tenuiſſimæ, qua in meo quoque objecto non plane ſunt deſtitutæ, enimvero quoniam adeo tenuis eſt dicta membranula, facillime, antequam ad nos pervenerunt, ab illa deſtituuntur, & ſic radiorum pinnæ à ſe invicem recedunt; id quod Clariſſimus Willugbey quoque ſuſpicatur circa vulgarem Percam Amboinenſem.

Notandum præterea, ſuper dictum operculum orificii hujus Phialæ reperiri faſciculum ramuſculorum marinorum, ſcilicet Lithophyti, Abrotani marini; & inter ramulos illos reperiri Piſciculum Americanum, planum, rotundum, balſamo induratum, magnitudine fere thaleri imperialis, habentem circa caudam maculam rotundam, magnitudine ciceris, nigri coloris, quam ambit circulus albicans: & quoniam dictus piſciculus maximam habet analogiam cum piſce, quem D. Joh. Nieuhovius in ſuo Itinerario denominavit *Clipvis*, ſeu *Soldaten Viſch*, idem nomen quoque retinebimus.

N°. IV. Phiala in liquore continens Locuſtam Africanam, maculoſam, cucullatam, cujus pedes poſteriores ſpinas habent acutas, dorſum verò & cauda obtuſas; eaque inſidet Opuntiæ Americanæ, ſpinoſæ minori.

N°. V. Veſpertilio Indicus, naſo, clitoridi ſimili, inſtructus.

N°. VI. Phiala ſicca, in qua continetur nidulus exiguus, Americanus, ovulis, ciceris magnitudine, inſtructus, quibus, veluti incubat avicula Indiæ Occidentalis mellivora, ita dicta, propterea quod etiam volans alimentum melleum ex floribus haurire valeat, & ab Indigenis quoque Ouruſſia nuncupatur.

Nidulus ſitus eſt inter ramum Ericæ arboreſcentis Africanæ, flori-

floribus albis locupletiſſimis; huic ramo inſidet quoque alia Ouruſſia.

Super operculum Phialæ, ſerico villoſo rubro tectum, poſitus eſt faſciculus herbarum, ut & florum, & inter alia, etiam varia inſecta, nec non Squammæ fructus Scolymocephali Africani, quarum extremitates, ſericum villoſum æmulantes, colore nigro ſunt præditæ, ut &

Ramuli Tamariſci Gallici.

Erica Myricæ folio.

Erica Africana.

Tanacetum Africanum, Floribus decuplo minoribus. D. Pr. *C. Commelini.*

Adianthum Americanum. *Corn.*

Gramen tremulum minus. *C. B. P.*

Millefolium Africanum flore, luteo. ut &

Ramuli Fruticis cinerei Africani. *Breyn.*

Centinodii, floribus argenteis.

Pimpinellæ ſpinoſæ, fructibus onuſtæ.

Plantæ Africanæ, innominatæ & nondum deſcriptæ, glandiformi fructu.

Chryſanthemi, flore luteo, cujus petala in exſiccatione aſſolent ſe contrahere, in hiſce ita ſunt diſpoſita, ut flores adhucdum vivere videantur, ne colore quidem excepto.

Inter inſecta reperiuntur exiguæ Cantharides & Papiliunculus cæruleus, ocellis plurimis ſubtus eleganter aſperſus, D. Pettiveri, rerum curioſarum perſcrutatoris indefeſſi, à me vero denominatur Argus cæruleus minimus.

N°. VII. Aranea ex Capite bonæ ſpei tricolor, ventre ampliſſimo crenato.

Notandum, Thorax & caput caſtanei coloris, pedes eodem colore perfuſi ſunt, nec non maculis ſubnigris quadrangularibus, dorſum autem nivei coloris lineis transverſis nigricantibus gaudet, venter margine crenatus ac eleganter eſt variegatus inſtar marmoris, id quod viſum allicit, imo & illorum, qui alias abhorrent ab Araneorum adſpectu.

N°. VIII. Jaculatrix Indiæ Occidentalis, exilis, à capillo dependens, hæc ore aperto inhiare videtur fœtui Gliris ſylveſtris Americani, bulgam gerentis in imo ventre, pro fœtuum introitu,

troitu, ut & exitu: in illa bulga reperiuntur Mammæ & Papillæ, quas ſugendo arripiunt fœtus.

Not. Dictam Jaculatricem optimæ eſſe notæ, ejusque geſticulationem ita per artem eſſe formatam, ut eam tanquam vivam, & naturaliter prædæ inhiantem, repræſentet.

N°. IX. Serpens Americanus bicolor, ramulo Jaſmini Afric. Ilicis folio, floribus albis *C. Commel.* interpoſitus eſt, & fœtui incogniti quadrupedis, Animalculi ſylveſtris Americani, exiguo & albiſſimo, inhians.

N°. X. Scorpius Africanus niger, magnitudine Cancrum Germanicum fluviatilem majorem æquans, in liquore limpidiſſimo conſervatus, ſuper phialæ operculum reperitur faſciculus plantarum, florum & fructuum; inter quæ reperiuntur, præter prædicta, Abſynthium Seriphium marinum.

Frutex cinereus Africanus. *Breyn.*

Alſine, rara non deſcripta.

Laurus Africana, Querci folio. *C. Comm.*

Filago Indiæ Orientalis. *Nobis.*

Baccæ Cinamomi tam perfectæ, quam imperfectæ.

Achmellæ capitulum, ſeminibus onuſtum.

Abrus. &c.

Hisce inſident ſequentia inſecta. Cochinella rubra noſtras, multis maculis nigris notata.

Curculio. *Pettiv.*

Erucæ albæ, maculis nigris quadrangularibus præditæ, mihi, Ribeſii helluones; quoniam Ribeſii nigri folia devorare aſſolent; dictæ Erucæ tam nitide præparatæ, ut adhuc vivere videantur, ne geſticulatione reptatrice quidem neglecta.

N°. XI. Serpens exiguus Africanus nitens, lineis albis & nigris ſecundum longitudinem ductis, cum autem per herbas Africanas ſerpere ſoleant, addidi ramum Ficoidis Africanæ, folio triquetro minori.

Supra infimam herbæ partem reperitur quoque Bufo parvus cinereus, maculoſus, cujus dorſum lineâ albâ notatur: hic ore aperto & diſtento Serpentem arripere videtur.

In operculi faſtigio reperitur compages, ſeu faſciculus florum & ſeminum, inter quæ ſeſe videnda quoque exhibent, ſemina aniſi ſtellati, ut & inſecta, inter quæ Scarabæus minor nitens.

N°. XII. Serpens exiguus Indicus, ore detinens Piſciculum parvum coloris argentei, ex iisdem oris.

N°. XIII. Eruca Africana craſſa & rara, & capite & anterioribus pedicellis coloris fuſci, corpore nigro, dorſo tuberculis breviſſimis & craſſiuſculis, ceu ſpinulis, prædito; quorum tuberculorum duo in utroque latere aureo colore ſplendent, quaſi ſpecula exigua, pone caput vero duo proceſſus ſpinoſi bifidi quoque viſui ſeſe offerunt: huic inſecto adſtat ramulus Africanus, floribus onuſtus.

Supra operculum viſuntur inter alios flores, Millefolium Africanum, flore luteo, Thlaſpi Halimi folio, flore albo, &c.

N°. XIV. Phiala ſicca, in qua conſervatur Turdus Indicus verſicolor.

Operculum phialæ ornatum eſt faſciculo floſculorum, & fructuum, inter quæ fructus Arizari, anguſto folio.

Mundubi Piſonis.

Squamma ſericea, villoſa nigra Scolymocephali Africani.

Glandes Turcicæ, cupulis ſpinoſis, ſeu aſperis.

Flores Reginæ prati.

Fructus Euonymi Virginiani latifolii.

Rhus Afric.

Corruda Africana.

Oryza Indica.

Muſcus clavatus. *Dod.*

Ferri Equini ſiliqua.

Trichomanes.

Centinodia, floribus argenteis.

Tanacetum Africanum odoratum.

Juniperus Africana &c.

N°. XV. Ceraſtes Ceylanicus, cinereus, & maculoſus, ſupra ocellos, veluti duo cornicula geſtans: in eadem phiala innatare videtur Piſciculus Africanus cinereus, barbatus, quatuor lineis albis longitudinalibus præditus, eſtque de genere Bagre *Marcgr.*

Pone dictas phialas reperiuntur varia balſamo indurata, & ita præparata, ut ſtatum naturalem & vitam haud amiſiſſe videantur.

N°. XVI. Lacerta Americana, hæc ore ſuo detinet prædam ſuam, nempe Crabronem Africanum rubrum, maculis nigris notatum.

N°.

N°. XVII. Spinoſa Lacerta Africana, corpore ſquammoſo, aſpero, & cauda ſpinoſa.

N°. XVIII. Echinomelocactos Americana, ſpinis brevioribus; cum autem è rupibus emergere ſoleant, rupi impoſui, ſuper quam quoque reperiuntur rami Litophyti Africani.

N°. XIX. Echinus marinus Turcicus, cum ſuis longiſſimis nigris pinnis.

N°. XX. Thlaſpi, Roſa de Hiericho dictum, *Moriſ.* ſeu Roſa Hierichontina vulgò. *C. B.*

A S S E R II.

N°. XXI. SErpens exiguus Americanus albus, eleganter maculis nigris notatus; hic, capite ſurſum erecto, Piſciculum Africanum argenteum, planum & rotundum, lineis quatuor latis, nigris, notatum, videtur captare.

Phialæ operculum ditatum faſciculo plantarum, quas inter, præter præcedentes, quoque reperiuntur Ramuſculi, ſc. Muſci arborei exotici, qui excreverat ex arbore, ad ſex circiter ulnarum longitudinem.

Equiſeti Africani, floſculis luteis.

Campanulæ Valerianoidis, &c.

N°. XXII. Serpens Americanus exiguus, albus, lineis undulatis transverſalibus, caſtanei coloris, præditus, eſtque è genere eorum, qui male dicuntur, & perperam habentur pro bicipitibus, nam uno tantum præditi ſunt capite.

N°. XXIII. Phiala duos continens Piſciculos Africanos, rariſſimos, quorum inferior Piſcis Africanus lobatus à me dicitur, quia lobum planum, pro piſciculi magnitudine, ſatis magnum, inter caput & abdomen dependentem, habet; hic piſciculus ex caſtaneo & albo colore variegatus, nulliſque ſquammis præditus, attactu ſubaſper.

Superior verò Piſciculus ob gutturis extenſionem Gutturoſus à me dictus, exiguis ſqammis ſuperbiens, coloris argentei; cum autem à capillo dependeat, pinnasque habeat expanſas, liquori innatare videtur, modò nonnihil moveatur phiala, in qua continetur.

Africa quoque produxit hunc piſcem.

No. XXIV. Rana Americana, colore marmoreo eleganter colorata, & in liquore conſervata.

No. XXV. Eruca Americana maxima, piloſiſſima, ſuntque pili longiſſimi, colore ex nigro & albo variegati, ac denſe ſtipati, ceu in cane aquatico, itaque, ne nomine, quo adhuc deſtituta eſt, diutius careat, à me vocabitur Canis aquaticus.

Notandum præterea, quod ramo arboris Nucis Moſchatæ inſidet, & tali quidem geſticulatione, quaſi folia devoraret.

N°. XXVI. Piſcis Africanus planus, albus, octo, novemve lineis transverſis nigris gaudens, eſtque è genere eorum, qui in præcedenti *Clip-Viſch* denominatus eſt.

In fundo phialæ reperitur quoque Serpens exiguus Americanus albus, eleganter maculis nigris notatus.

N°. XXVII. Eruca Americana, pilis longiſſimis obſita, in quorum faſtigio tuberculum apparet, inſtar ovorum pediculorum; hi autem vix apparent, niſi oculis armatis.

Operculum, ut antecedentia, gaudet inter cetera quoque flore arboris Coral. ramuſculo Arbuſculæ portoricenſis lacteſcentis, foliis Quercinis, ſpinis geminis ad ſingulorum foliorum exortum, exaſperatæ, *Kiggelarii*, Botanici expertiſſimi; præterea gaudet foliis & ſemine Abrus *Alpin.* ſeu Piſo, fructu coccineo minore *C. B.* ut & flore Croci verni latifolii flavi *B. Pin.* ante quinquaginta annos à me carpto, & etiamnum colore vivido prædito.

N°. XXVIII. Lacerta Africana, gutturoſa, vel bulgam gerens à me dicta, eleganter lineis & maculis nigris notata. Hæc, gutture in magnam molem extenſo, ita præparata, ut vitam amiſiſſe non videatur.

N°. XXIX. Phiala ſicca, & in illa, Avicula Amboinenſis rariſſima, tricolor, in totum, ſc. cum Carne & Oſſibus, ita conſervata, ut in vita adhuc ſuperſtes eſſe videatur.

In fundo Phialæ reperiuntur flores Tanaceti Africani, floribus decuplo minoribus. *C, Commel.* collegæ conjunctiſſimi.

N°. XXX. Loligo cum ſuo Ovario & fœtibus imperfectis.

Not. in fundo phialæ in conſpectum venit portio Ovarii cum ſuis innumeris ovulis; præterea à capillo dependet pars Ovarii, in qua conſpiciuntur innumeri embryones Loliginis, quæ eousque

que pervenerunt, ut illarum ocelli luculenter videri poſſint.

Operculum obſitum eſt ramulis aliquot plantarum marinarum, ſcilicet Millefolii marini fruticoſi, Spongiæ marinæ ramoſæ, Lithophyti, Fuci poroſi, Tabulariæ. Vid. Tab. II. Fig. I.

Nº. XXXI. Serpens Africanus cæruleus, in dorſo linea alba notatus, hic inter ramum Erucæ Monſpelienſis ſiliquâ quadrangulâ echinatâ *Moriſ.* poſitus, ore detinet Teſticulum Gliris diſſolutum.

Inter plantulas & fructus, ſuper operculum phialæ poſitos, reperiuntur quoque Caryophylli Regii. *Wormii.* Milium Indicum ſubflavum.

Nº. XXXII. Eruca Americana maxima, ſpinoſa, cui oppoſita Opuntia minor ſpinoſa Americana. Huic inſidet Aranea Americana cericeo-villoſa, rubicundiſſima; & quod notandum ejusmodi Araneæ hisce in oris non raro quoque à nobis ſunt repertæ, multis partibus tamen minores.

Nº. XXXIII. Rana Indica major, colore marmoreo, quæ inhiare videtur Erucæ maximæ Americanæ albæ, lineis transverſis nigris præditæ, & gaudenti in dorſo tuberculis exiguis, è quibus minutiſſimi pili nigri, ſtellæ in modum diſpoſiti, prodeunt.

Nº. XXXIV. Serpens Africanus (linea nigra latiſſima, ſerpentino ductu per dorſi longitudinem procurrente.

Hic aggredi videtur Scarabæum Americanum, à capillo dependentem.

Nº. XXXV. Bufoni ſimile Americanum Animal, pedibus poſterioribus anſerinis Pipa & Pipal, incolis Zurinamenſibus, dictum, in cujus dorſo plurima viſuntur ovula, ſeparatim in ſuis cellulis, ceu utriculis recondita, è quibus tandem fœtus emergere in confeſſo eſt.

Not. In hoc objecto dorſum à me eſſe apertum, ut expiſcarer, an ova ex abdomine emergant, & in dorſo tantum appareant & propullulent; contrarium autem in hoc animali liquet: in illis enim nullam communicationem reperire potui cum partibus internis abdominis; cutis dorſi vero, plurimis cellulis ceu utriculis donata, ova continet, idque ſub operculo ſeu ſcutella duriuſcula, quâ ablatâ, ova nuda apparent. Vide T. II. Fig. II. & III.

 Sunt

Sunt mihi varia ejuſmodi objecta, ex utraque India allata, alia enim in dorſo ſunt cinerei, alia pulli ac nigri coloris, nonnulla ovulis referta, varia in dorſo fœtibus onuſta, quorum omnium figuræ in publicum prodibunt, ſi Deus Ter Optimus Maximus mihi vitam & vires porro dederit.

Dictum animal plures ante annos ex America transmiſſum, primò intravit Muſæum Inſtructiſſimum Ampliſſimi Conſulis NICOLAI WITSEN, rerum curioſarum inveſtigatoris indefeſſi.

N°. XXXVI. Orbis Curacaovienſis, nigris punctis præditus. Hic, liquori innatans, tam bene conſervatus eſt, ut adhuc vivere, ac in liquore natare videatur.

N°. XXXVII. Cochlea magna alba, ſeu Buccinum ex Oceano magno, in cujus dorſo adnatum inſectum marinum, Mamma marina, ob ſimilitudinem, à me dicta, & in fundo phialæ continentur quoque duo objecta marina, pellucida quinis zonis opacis, ut & capite rotundo prædita, nec non Holothurius triangularis transparens.

Operculum præterea ornatum Lithophyto quodam, cortice purpureo; huic inſidet piſciculus Africanus planus, corniculo longo in dorſo præditus, eſtque è genere Capriſci. *Rondeletii.*

N°. XXXVIII. Piſciculus Guinenſis, argenteus, planus, ex genere *Mucu* Braſilienſibus dictus. *Marcgr.*

Præterea parte ſuperiore à ſeta dependet quoque piſciculus è genere Bagre, ut N°. XV.

N°. XXXIX. Serpens Indiæ Orientalis, tricolor, eleganter ex rubro, nigro, & albo coloratus.

N°. XL. Serpens Indiæ Occidentalis bicolor, exiguus.

N°. XLI. Elegans avicula Capitis bonæ ſpei, roſtro longo, adunco, recurvo, nigro, pectore ſanguineo, nigro, cæruleo ac viridi fulgente colore; eſtque è genere Tomieio *Marcgr.*

Hæ aviculæ alimentum ſupra flores volando quæritant, uti Ouruſſiæ, idque lingua longiſſima bifida.

Inter digitorum ungues continentur foliola Æſchynomenes ſpinoſæ, ſeu herbæ vivæ, quæ planta peculiare quid habet, ſcilicet, ſi quis digitis aut bacillo folia tetigerit, complicantur

non

non ſolum illa illico, verum etiam ramulus nutat verſus terram, & ſic vivere videtur vita animali; hinc dicitur quoque herba viva vulgo.

Avicula quoque ita balſamo eſt præparata, ut adhuc vivere videatur, oſſiculis, carne, & cerebro non exemptis.

N°. XLII. Eruca magna Americana bicolor, à ſeta dependens, & ita præparata, ut actionem reptatricem retinuerit.

N°. XLIII. Caput avis Africanæ, quæ Flamengo nominatur.

N°. XLIV. Rupes parva, ex Conchyliis Indicis & ramuſculis marinis confecta.

N°. XLV. Piſciculus Ceylanicus reticulatus, quadratus, minimus, nigriſque maculis notatus; hic magnitudine teſſeram mediocrem haud excedit, punctis nigricantibus, ſeminis ſinapi nigri magnitudine, per totum corpuſculum ordine diſperſus. Vid. Tab. III. Fig. I.

N°. XLVI. Conger Americanus rufus, venenatus, minor, lineis albis & maculis quaſi characteribus Arabicis perpulchre inſcriptus: à ſeta in eadem phiala quoque dependet Cancellus Americanus.

N°. XLVII. Serpens exiguus Americanus, maculis coloris caſtanei eleganter notatus, ut & Locuſta ex iiſdem oris allata.

N°. XLVIII. Avicula Curacaovienſis, Ouruſſia dicta, lucido, viridi & aureo fulgenti colore, ut & roſtro nigro, recto, acuto prædita: hæc, utpote ex florum dulcedine victum quoque quæritans, reperitur inſidere ramulo Cichorei ſpinoſi.

N°. XLIX. Eruca marina, pilis lateralibus aureis, cæruleis, viridibus, iridis inſtar fulgentibus, prædita, vocatur quoque Hiſtrix marina. *Rhed.*

N°. L. Serpens Americanus bicolor, egregie ornamentum æmulare, quod mulieres geſtare ſolent, (*Belgice Brazelette*) repræſentans, hujus corpore inſidet exiguum animalculum venenatiſſimum, Gekko ab Indis dictum, idque propter ſonitum, quem edunt, ſcilicet Gekko, Gekko.

N°. LI. Rupes minima, ex variis Indicis Conchyliis & aliis rebus marinis confecta.

N°. LII. Rana Americana, colore ſubnigro & lineis duabus al-

albiſſimis à capite ad crura usque notata; crura autem ſex maculis albiſſimis ſuperbiunt.

Huic aſſidet Lacerta Africana, colore fusco-cinereo, duabus lineis albiſſimis ſecundum longitudinem, ut & cauda flava inſtructa.

N°. LIII. Piſcis Ceylanicus lobatus, *Acaruana* dictus, quatuor lineis longitudinalibus, à capite ad caudam usque decurrentibus, inſtructus.

In eadem phiala, conſpiciendam ſeſe quoque exhibet Anguilla argentea Americana.

N°. LIV. Piſcis Africanus planus, colore fuſco cinereo, quatuor zonis albiſſimis ditatus.

N°. LV. Rupes exigua tertia, ex Conchyliis Indicis & aliis rebus marinis, ut in præcedentibus, confecta.

N°. LVI. Jaculatrix, ſeu Serpens Americanus tenuiſſimus, ſupra quem dependet Eruca craſſa, ex iisdem oris.

N°. LVII. Eruca Americana craſsiſſima & maxima, quæ ſæpe numero reperitur in frondibus Palmitarum, & Chamæriphis; quamvis autem Incolæ hanc Erucam (ob noxam, quam arboribus infert,) Palm-miet Worm vocarint, tamen nil nocent ſtomacho eorum, qui Erucam illam eſitant, & in deliciis habere aſſolent Incolæ.

N°. LVIII. Rana Americana, ex caſtaneo & albo colore variegata.

N°. LIX. Serpens exiguus bipes Africanus, lineis longitudinalibus albis & cinereis donatus; in eadem Phiala à capillo dependet Piſciculus varius inſtar marmoris, ex iisdem oris.

N°. LX. Orbis Africanus, ſex lineis nigricantibus in dorſo: in phialæ fundo reperitur quoque Stella marina.

N°. LXI. Serpens Indicus ſubcæruleus, ore detinens Araneam Indicam variegatam.

N°. LXII. Phiala in cujus fundo reperitur Rana Americana alba, duabus prominentiis circa clunes prædita: in ſuperiore phialæ parte à ſeta dependet Piſciculus Indicus marmoreus, qui, pinnis expanſis, in liquore quaſi natare videtur.

N°. LXIII. Piſciculus Indicus rotundus, nummularis à me dictus, planus enim ac rotundus eſt, inſtar chalci, an autem majo-

majores reperiantur, hæreo, quandoquidem uno eodemque tempore plures ad me delati ſunt ejusdem fere magnitudinis; cum autem per corpus diſperſis gaudeat paucis tuberculis aſperis, formamque rotundam habeat, Orbis generi videtur accenſendus. Vid. Tab. III. Fig. 7.

In Phialæ fundo reperitur quoque Serpens Africanus cinereus.

N°. LXIV. Phiala ſicca, & in ea Avicula Indiæ Orientalis ex cinereo cærulea, capitis vertice nigra, lateribus autem capitis alba: inter ungues pedum retinet ramum Pimpinellæ ſpinoſæ.

N°. LXV. Rana Americana cinerea, tribus albis lineis latis, ſecundum corporis longitudinem decurrentibus, ac pedibus marmoreis prædita.

N°. LXVI. Lacerta Indiæ Orientalis pugnax, dorſo ſerrato, Chamæleontis capite, colore dilute cæruleo, lineisque ceu zonis albis donata: hæc inſidet ramo Plantæ Lactariæ Africanæ. *Joh. Commelini.* Hort. Amſt. p. 1. dum viveret Senatoris hujus civitatis, ac de ſtudio Botanico bene meriti.

N°. LXVII. Chamæleon Africanus, cinereo marmoreus, inſidens ramo Acaciæ ſpinoſæ Africanæ, hujus lingua admodum longa, & proboſcidis aut lumbrici forma exſerta, in ſui extremo, ceu acetabulo, muco in vivente madido, arripit ſplendentem Scarabæolum, ſicuti viventes facere aſſolent.

In operculi faſtigio præter ceteros flores reperitur quoque Mollugo, Erica, Amaranthus ſpica pendula, Milium Indicum rubrum, Laurus Africana, Querci folio. &c.

N°. LXVIII. Salamandra terreſtris, maculis luteis diſtricta.

N°. LXIX. Piſciculus Ceylanicus, cucullatus à me dictus, pone caput enim è nucha cuculla prodit, pinnarum hujus piſcis extrema, pulla ſunt.

N°. LXX. Pedamentum exiguum, ex ligno Juglandis confectum, cui impoſita eſt rupes, ex variis purificatis conchyliis exiguis, & ramulis marinis confecta.

N°. LXXI. Pſittaci minoris ſceleton nitidiſſimum, inter cujus pedicellos oſſeos continentur duo ſceleta vegetabilia, (ut ita dicam) quorum 1. ſceleton eſt calycis floris Hyoſcyami, cujus membranulis in totum deſtituitur, relictis tantummodo

 ner-

nervulis, ita ut reticulum repræſentet, alterum verò eſt ſceleton folii Alni, texturam ramulorum venoſorum humanorum perbelle repræſentans.

N°. LXXII. Phiala ſicca, & in ea, Avicula Ceylanica croceo colore, unde Crocea dicta *Herm.* in Mus. Ceylan. Khacurullo Ceylanenſibus.

Hæc balſamo ita condita, ut non ſolum caro & oſſa, verum etiam viſcera in corpore remanſerint, & ſic nativam faciem retinens, ramo Cichorei ſpinoſi fruticoſi inſidet.

N°. LXXIII. Holothurius Ceylanicus Velivolans. in *Herm.* Muſ. Ceyl. deſcriptus. Zoophytum venenatiſſimum & cauſticum per ſumma maris Indici velificans, expanſam ſed vacuam veſicam referens, parte ſuperna quaſi velo, inferna multis longiſſimis filamentis quaſi remis inſtructum.

N°. LXXIV. Lacerta Africana nitidiſſima, lineis longitudinalibus nigris & albis, pedes autem, ut & venter, albis maculis ſuperbiunt. Dicta lacerta inſidet fructui Opuntiæ ſpinoſæ majori.

N°. LXXV. Orbis Africanus cauda bicolori, eâque ſimul cum pinnis expansâ, naturalem & viventem repræſentat piſcem: Supra caudam gaudet zonis nigris, corpus autem, dorſo excepto, donatur punctis nigricantibus.

N°. LXXVI. Cochlea marina Indica cum limace, pro proportione cochleæ, admodum magna; præterea phialæ fundus Corallinâ officinarum, ut & Corallinâ capillaceis ramulis obſitus eſt.

N°. LXXVII. Alcyon, ſeu Alcedo Africana, Avicula formoſiſſima, à cujus capite, poſteriora verſus, propendent plumæ longiſſimæ ex cæruleo & nigro eleganter variegatæ: Inter illas aviculas Africanas reſervo quoque noſtratibus longe minores.

N°. LXXVIII. Pedamentum minus, ex nucis Juglandis ligno confectum, ſuper quod rupes, ex Conchyliis parvis Indicis purificatis confecta.

N°. LXXIX. Amphisbæna Americana ex albo & nigro variegata: ejusmodi Serpentes bicipites, ſeu Amphicephalas; nominantur, ſed falſo; cum unico tantum gaudeant capite; potius itaque nominandi eſſent Serpentes cauda craſſa, vel

vel Serpentes utrimque-gradus à reptatu, quo gaudere dicuntur.

Nº. LXXX. Aranea Indiæ Orientalis coloris caſtanei, corpus oblongo rotundum, pedicelli anteriores longiſſimi, imo ceteris longiores, craſſiores, atque ab una parte piloſi: horum extremitates in ſpinas recurvas, ſicuti cancrorum pedes anteriores in chelas deſinunt: illarum dentes coloris ſunt nigricantis, ſplendentes, arcuati, & in acumen deſinentes, non abſimiles illorum, quibus Phalangii gaudent. Præterea hoc habet peculiare, quod omnes juncturæ macula alba gaudeant.

Nº. LXXXI. Tatu-Apara *Piſon.* & *Marcgr.* ſeu Armodillæ fœtus, digitum minorem longus, coloris albicantis, adhærens ramo Ficoidis Africanæ, foliolis craſſis, brevibus, anguloſis, ſpinoſis. Vid. Tab. I. Fig. 1. hujus Theſ. I.

Nº. LXXXII. Salamandra aquatica magna.

Nº. LXXXIII. Fœtus Rajæ, in ſua cinerei coloris teſta majore (perperam Mus marinus dicta.) Sunt mihi harum teſtarum diverſæ ſpecies, ſcilicet maximæ, ac cinerei coloris, ut & nigræ, nec non minores nigræ planæ, oblongo rotundæ, ut & coloris ſubflavi, & nigri, cum annexis fibrillis aut ligulis: quales autem Rajarum ſpecies, quæ plurimæ reperiuntur, ex iſtis omnibus producuntur, nondum mihi conſtat. Vid. Tab. III. Fig. 3.

Nº. LXXXIV. Teſta Rajæ cinerea major, in qua fœtus Rajæ ita adhuc hæret, quemadmodum ego illum poſt Teſtæ apertionem inveni.

Nº. LXXXV. Teſta Rajæ cinerea major, ex parte aperta, ut ovum, in ea contentum, cerni poſſit.

Nº. LXXXVI. Teſta Rajæ cinerea major, ita præparata, ut ſuperficies ejus interior, ſericum coloris aurei repræſentans, in conſpectum veniret.

Nº. LXXXVII. Portio ovarii Rajæ, in liquore conſervata; mirari ſubit videre, quanto numero in uno ovario reperiantur ovula. Hinc Doctiſſimus D. Franciſcus Boſſuetus ſequentes conſtruxit verſiculos, in ſuo libro de Natura Aquatilium. fol. mihi 140.

Si quis Rajarum nuſquam conſpexerit ova,
Dirigat huc oculorum ille ſuorum aciem,
Nam fœcunda parens Rajis natura creandis,
Oſtentavit opes læta ſubinde ſuas.

N°. LXXXVIII. Supra huncce Theſaurum reperitur quoque Spongioides, ramoſiſſima, oculata, à me ita dicta, propter ramulos denſiſſime ſtipatos, foveas exiles, & ſpongiæ affinitatem. Huic adhæret Cancer Pagarus *Rondeletii* dictus, ſuper cujus dorſum connati ſunt Balani magni.

N°. LXXXIX. Phiala in liquore continens Piſcem Ceylanicum fuſcum, maculis albiſſimis, ordine ſecundum longitudinem piſcis ad caudam uſque ſitis.

In fundo phialæ conſpicitur quoque Urtica marina rariſſima, pyramidalibus acuminatis ſignaturis, caſtaneæ coloris ſtellæ in modum orbiculatim poſitis, prædita.

An *Vrtica rarior*, Velella *dicta*. Fab. Columnæ?

Supra operculum poſita ſunt Conchylia Indica, rupis inſtar concinnata, quæ inter ramuli marini Indici locantur, ſcilicet Corallii albiſſimi Amboinenſis, fragilis, Corallii albi, valde ſimilis cinamomo Saccharato tenuiori, Belgicè, *Kaneel kapittelſtokjens*, dicto, etiam ramuli Sargoſſa cum fructibus, Muſci marini Amboinenſis, ſubſtantiæ corneæ.

Super hæc omnia etiam collocatus eſt Piſciculus Amboinenſis cornutus, coloris aurei. Vid. Tab. VII. Fig. 1.

N°. XC. Brachium infantis, in liquore limpidiſſimo conſervatum, naturali & vitali colore præditum, cujus manus continet, & nobis monſtrare videtur Teſtudinis marinæ ovum fœcundatum; quo ab una parte aperto, fœtus caput, ut & brachia anteriora, ex ovo emergentia, videntur.

Quamvis autem illud magnitudine conveniat cum ovo gallinaceo, cortex tamen neutiquam eſt lapideus, quemadmodum in Gallinarum, aut Crocodilorum ovis.

Operculum Phialæ quoque obſitum eſt Conchyliis rarioribus, ex Aſia & Africa allatis, inter quæ emergunt ramuli marini Indici, ſcilicet.

Litophyti nigri Amboinenſis.

Mu-

Muſci marini ex iisdem oris.

Corallii rubri tuboloſi.

Sargaſſo cum fructibus, &c.

Piſciculus Amboinenſis volans, & totus fere oſſeus, iis exceptis locis, ubi pinnæ emergunt : cum autem undique ſit obſitus tuberculis oſſeis, ne palpebris quidem exceptis, à me dicitur Piſciculus Amboinenſis volans oſſeo-tuberculoſus, proboſcide ſerrata. Vid. Tab. VII. Fig. 2.

N°. XCI. Phiala in liquore conſervans Buccinum Guinenſe papillatum majus, cum ſua Limace, magnitudine Buccinum ipſum ſuperante, & quaſi in duas partes diviſa. Vid. Tab. VI. Fig. 1.

Operculum quoque præditum eſt conchyliis & ramulis marinis, in rupis formam concinnatis, inter quæ Piſciculus triangularis gibboſus, ab omni latere ſpinis breviſſimis præditus.

Inter marina etiam conſpici poſſunt, Lithophytum Amboinenſe nigrum.

Corallium album fragile ex iisdem oris.

Lenticula marina foliis ſerratis. *Lob.*

Conchæ anatiferæ exiguæ.

Lenticula marina. *Serap.*

Tubuli contorti, &c.

N°. XCII. Crocodili fœtus, in liquore conſervatus;

Cum autem homines inſultare & devorare valeant Crocodili adultiores, hunc in finem ori indidi fœtus humani Hepar, artificioſiſſime præparatum, ſcilicet omnibus vaſculis ſanguineis, encheyreſi mea, repletis, ita ut rubedine ſumma, ad extremum usque, ſit infectum dictum Hepar.

Supra operculum, inter flores, reperiuntur quoque herbæ & fructus, quorum nonnulla manducata non minus quoque homines interficere valent, utpote pernitioſa, quæ noſſe omnibus utile, ſcilicet folia Aconiti flore cæruleo, cujus radicem nuper in urbe noſtra comederat bajulus quidam, eſſe exiſtimans Apium, *Selerey* dictum, unde paucis poſt horis vitæ finem fecit.

Ut & fructus Daturæ, cujus ſemina ſub climate noſtro quoque mortem producere valent, id quod expertus ſum,

præſertim ſi ſemina in tenera ætate plus juſto devoraverint pueri.

In vico, vulgò *de Bloem-ſtraat*, dicto, abhinc aliquot annis hortulanus quidam, hortum cujusdam civis purgaturus, integram plantam Daturæ, ſimul cum ceteris herbis conjecerat ante fores: duo pueri ſuſtulerant dictam plantam, ſemenque comederant, horum unus brevi poſt vitam cum morte mutabat, vocatus ad alterum, poſt remediorum uſum, convaluit.

Fructus, ſeu ſemina Cicutariæ ſucco viroſo hominem quoque poſſe occidere, exemplum mihi præbuit Chirurgus meus, cum degerem Hagæ-Comitis, qui cum Medico quodam hortum quendam intraverat, & cum neuter illorum plantarum gnarus, ambo comederant dictæ herbæ radicem, unde & ambo cruciabantur dolore abdominis; Chirurgus autem brevi magnas paſſus convulſiones moriebatur, itaque ſatius fore exiſtimo ejusmodi plantis hortos (Medicis exceptis) privare, quam ornare.

Cum autem hanc plantam, multos ante annos mihi demonſtraret Dominus Franciſcus Kigelarius, Botanophilus, ac de ſtudio Botanico optime meritus, accepi ab illo hujus plantæ ſemina, & ſic in horto noſtro Medico terræ commiſimus, & ſic planta dicta adhucdum in eo viget.

Cum autem analogiam habeant hujus plantæ folia cum Apio aquatico; dehortor ſpectatores, quando ſermonem habeo de plantis umbelliferis, ne ori admoveant ad comedendum.

FINIS.

EX-

EXPLICATIO FIGURARUM.

TAB. I. FIG. I.

Phiala ſicca, Aviculam continet Zeylanicam quadricolorem, ſedentem ſupra Carduum minimum. Proſp. Alpin.

A. Avicula.

B. Carduus dictus.

C. Faſciculus floſculorum.

D. Papilio Turcicus verſicolor, alis poſterioribus longiſſimis ſtramineæ latitudinis.

FIG. II. *Oſtendit in liquore fœtum Armodillæ, magnitudine digiti minimi.*

A. Armodillæ fœtus.

B. Ramulus Ficoidis Africanæ, foliis brevibus, craſſis, anguloſis, ſpinoſis, margine ſinuoſis.

C Faſciculus florum.

TAB. II. FIG. I.

In liquore limpido demonſtrat Loliginem, cum particula Ovarii, fœtibus onuſti.

A. Portio Ovarii, fœtibus onuſti.

B. Loligo.

C. Minima portio Ovarii, ovulis referti.

D. Faſciculus ramulorum marinorum.

E. Piſciculus, Abacatuaia Braſilienſis dictus.

FIG. II. *Acus marina Amboinenſis undique ſpinoſa.*

FIG. III. *Phiala in liquore continens Percam Amboinenſem volantem pinnis longiſſimis.*

A. Perca Amboinenſis.

B. Piſcis militaris.

C. Faſciculus ramulorum marinorum.

TAB. III. FIG. I.

A. Piſciculus Zeylanicus reticulatus, quadratus, minimus, nigrisque maculis notatus.

FIG. II.

AA. Fœtus Rajæ extra teſtam, parte ſupina viſus.

BB. Complicationes laterales, uti in teſta, viſui occurrunt.

FIG. III.

A. Fœtus Rajæ prona parte viſus, & in teſta ſua maxima parte adhuc contentus.

B. Fœtus Rajæ.

C. Teſta.

FIG. IV.

A. Teſta.

B. Apertura.

C. Ovum fœcundatum.

D. Superficies teſtæ exterior circumflexa, ut fibræ ſericeæ videri poſſint.

E. Fibræ ſericeæ.

FIG. V. *Portio exigua Ovarii Rajæ, in qua ovula adhuc exigua & non fœcundata conſpicere licet.*

FIG. VI.

A. A. Ovum Rajæ fœcundatum, è teſta deſumptum.

B.

B. B. Ovi membranæ circumflexæ.

FIG. VII. *Piſciculus Indicus, rotundus, ſpinoſus & planus, Nummularis à me dictus.*

TAB. IV. FIG. I.

Congeries Conchyliorum & ramulorum marinorum. &c.

FIG. II. *Bufoni ſimile animal Americanum, Pipa & Pipal Indigenis dictum, pedibus poſterioribus anſerinis.*

A. Pipa.
B. B. Fœtus è dorſo emergentes.
C. C. Cavitates, ſeu utriculi, è quibus exierunt fœtus.
D. D. Calyces adhuc cooperti ſuo operculo, ſub quo fœtus occultantur.

FIG. III. *Phiala in liquore continens aliam Pipam, cujus dorſo à me aperto, conſpici poteſt ſcilicet neque ovula, neque fœtus commercium habere cum abdominis cavo.*

A. Pipa.
B. Fœtus ſub calycibus, ſeu utriculis, adhuc occluſi, ita ut nondum in conſpectum veniant.
C. Calyces, ſeu utriculi, è quibus exiere fœtus.
D. Dorſi vertebræ.
E. Subſtantia muſculoſa.
F. Portio cutis circumflexa.
G. Congeries conchyliorum & ramulorum marinorum, per quæ repunt fœtus Pipæ.

TAB. V. FIG. I.

Spongioides ramoſiſſima marina oculata, ſuper rupem poſita.

FIG. II. *Denotat Cancrum marinum, Pagurum* Rondeletio *dictum, hujus dorſo connati ſunt.*

FIG. III. *Balani albi, nucis moſchatæ magnitudine.*

FIG. IV. *Rupes, cui inſident ſupradicta.*

TAB. VI. FIG. I.

Indigitat Buccinum Guienenſe papillatum majus cum ſua Limace.

A. Papilla.
B. Limax.
C. Limacis apertura.
D. Piſciculus Amboinenſis triangularis, gibboſus, oſſeus & lateribus undique ſpinoſus.

FIG. II.

A. Ovum Crocodili fœcundatum, ab una parte apertum, ut fœtus ex parte videri poſſit.
B. Caput fœtus.
C. Membranæ ovi.
D. Quercus Marina, cujus ope Ovum loco ſuo continetur in phiala.
E. Echinus marinus Cap. Bonæ ſpei, ſpinulis miniatis præditus.

TAB. VII. FIG. I.

A. Piſcis Zeylanicus fuscus maculatus.
B. Urtica marina.
C. Signaturæ pyramidales acuminatæ.
D. Filamenta, ſeu Remi, quibus expanſis natare valent.
E. Piſciculus Amboinenſis cornutus.
F. Sinus anguſtus, in quo cornu ſeſe inſinuat.

FIG. II. *Denotat Brachium Infantis, in liquore conſervatum, in cujus manu continetur ovum fœcundatum Teſtudinis marinæ.*

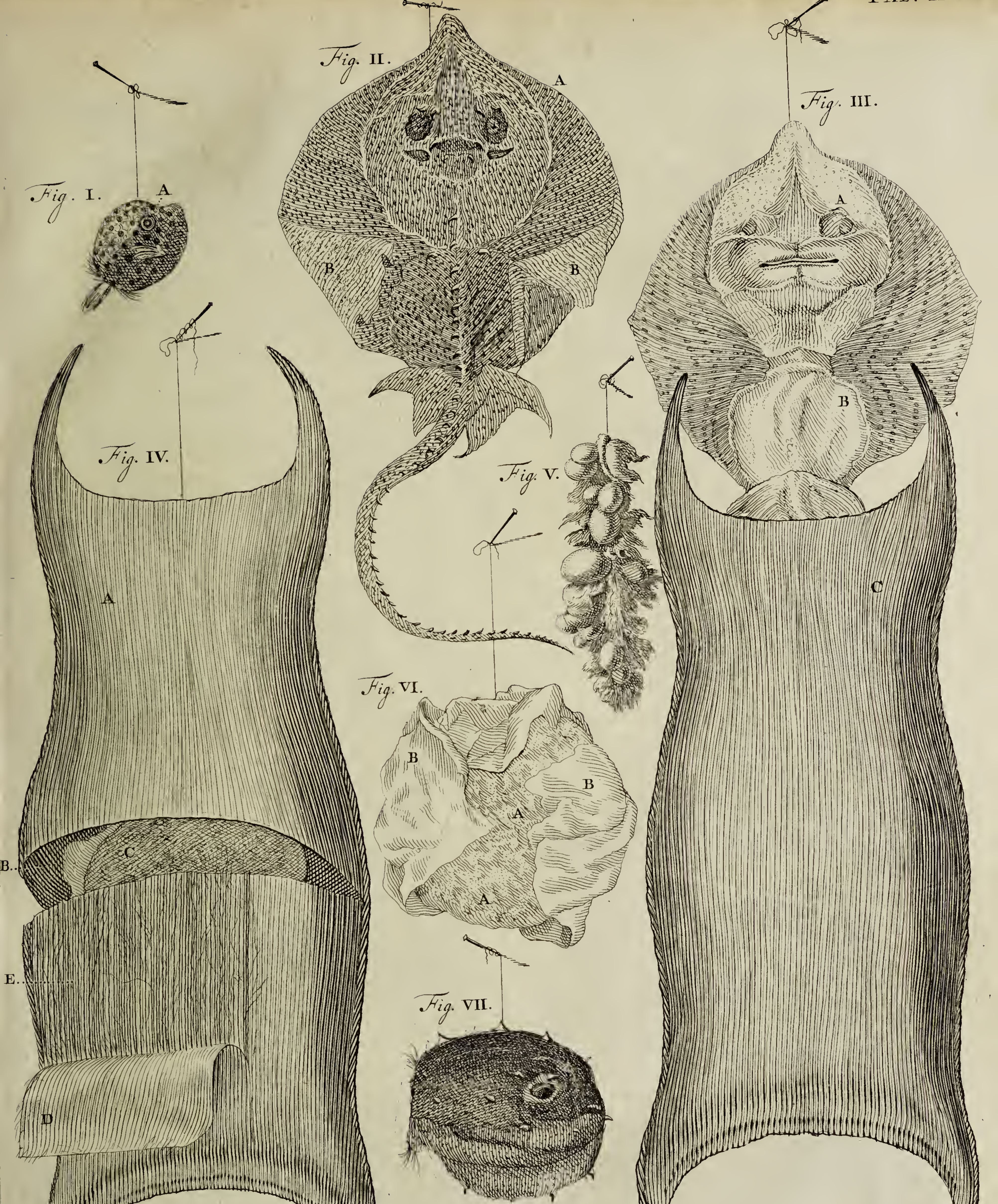
A. Brachium Infantis.
B. Ovum.
C. Caput & pedes anteriores teſtudinis marinæ.
D. Piſciculus Amboinenſis volans, oſſeo tuberculoſus, proboſcide ſerrata.

Tab. I.

Fig. I.
Fig. II.
Fig. III.
A
B
C
D
E
A
B
C

TAB. III.

Fig. I.
A
Fig. II.
A
B
B
Fig. III.
A
B
C
Fig. IV.
A
B.
C
E.
D
Fig. V.
Fig. VI.
B
B
A
A
Fig. VII.

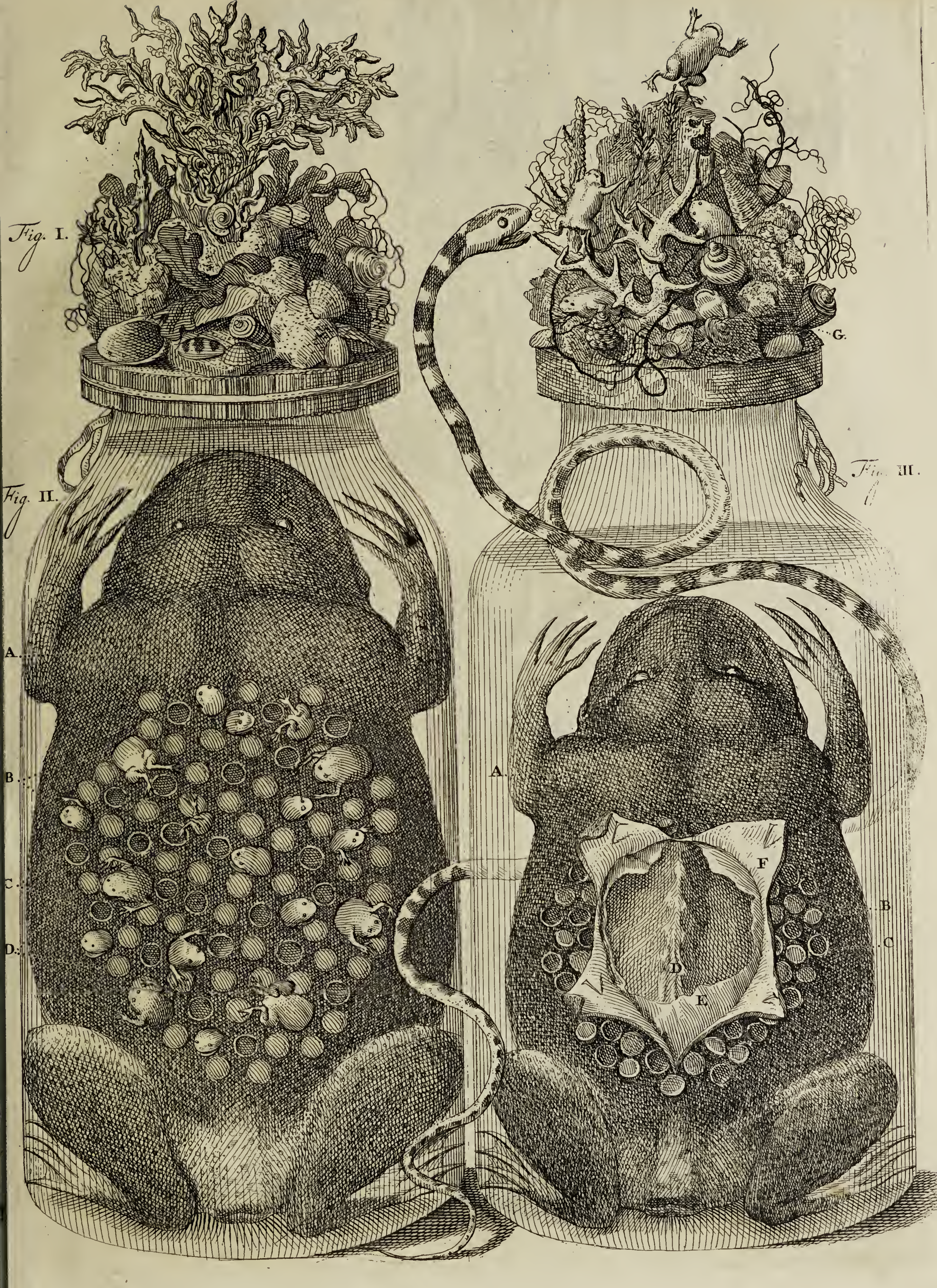

Fig. I.
Fig. II.
A.
B.
C.
D.
G.
Fig. III.
A.
F
B
C
D
E

Fig. I.
Fig. II.
Fig. III.
Fig. IV.

Tab. VI.

FREDERICI RUYSCHII

Anatomiae & Botanices Profeſſoris

THESAURUS ANATOMICUS PRIMUS.

Cum Figuris æneis.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.

M. D. C. C. XXXIX.

AD LECTOREM.

ANNUS jam agitur trigeſimus ſextus, poſtquam Auctores Anatomicos perlegere incepi. Cum autem plurima in illis offenderem, quæ mihi obſcura viderentur, neque per figuras ſatis accuratè depicta; cultrum Anatomicum ipſemet arripui, eique varia, non ſolum humana, verum etiam brutorum cadavera ſubjeci, ne equorum quidem & boum parcendo, quo minutiæ luculentius in oculos incurrerent.

Cum interim varia carnoſa, iiſque molliora (uti cerebrum &c.) occurrerent, quæ conſervatu digna viderentur, conſervandi ars ſummopere animum meum defatigavit. Et jam mihi videbar conſervandi methodum inveniſſe laudabilem, cum tamen opinio brevi poſt me fefellit. Tunc denuò alia via rem aggrediebar, quæ cum & ipſa pariter me deluderet, torſi animum per plurimos annos, donec tandem eam inveni artem, qua, ut opinor, patebit, non ſolum partes carnoſas, verùm etiam Cerebrum, imò integra cadavera, omnibus viſceribus inſtructa, per plura ſecula, & forte perpetuò incorrupta conſervari poſſe.

Sunt mihi parvula cadavera, à viginti annis balſamo munita, quæ tam nitidè ſunt conſervata, ut potius dormire videantur, quam exanimata eſſe corpuſcula.

Interim ab eo tempore, quo operam poſui in ſectionibus cadaverum, varia vaſa, ſc. Arterias, Venas, Lymphæ-ductus, Nervos, variaſque partes, corruptioni minus ſubjectas, conſervare mihi haud difficile fuit. Et

ſic temporis ſucceſſu, in tantam excrevit molem meſſis iſthæc, ut integrum conclave eam recipere haud potuerit; & ſic alterum, & tandem tertium, mihi aſſumere coactus fuerim, pro repoſitione rerum Anatomicarum.

Quia autem continuè Anatomica tractare taedii plenum fuiſſet, interpolatis vicibus, animum quoque à juventute mea appuli ad ſtudium Botanicum, plantaſque tam indigenas, quam exoticas, non ſine magno labore, tanto numero collegi & nitide conſervavi, ut parvo quoque ad eas indigerem conclavi. Ne quidem hiſce animum ſatiare potui, quare ulterius eum alere coactus fui perſcrutinio exoticorum Animalium, Piſcium, Inſectorum, &c. tam Balſamico liquori innatantium, quam exſiccatorum, quibus jam quoque integrum replevi conclave.

Hiſce (favente Numine Divino) peractis, hac gravi aetate, aliâ incedere viâ, quietioremque horulam quærere mihi animus eſt; ut Deo Ter Opt. Max. gratias agere queam, pro ſummo in me collato favore: quod mihi tantum temporis conceſſerit, ut hæc omnia perficere potuerim.

Interim petitioni nonnullorum ſatisfacturus, Coronidis loco, Catalogum omnium eorum, quæ in Muſeo noſtro reperiuntur, perlibenter publici juris faciam, ſi Deo Ter Opt. Max. largiorem permittere mihi placuerit vitam.

Quamvis autem parvi momenti eſſet, integrum Catalogum una vice in lucem edere, ſatius tamen fore duxi, per partes illud præſtare, incipiendo ab iis, quæ in conclavi inferiori repoſita ſunt.

In

In eo conſpiciendos ſeſe exhibent duo Theſauri ex ligno Indico confecti; in ſecundo quatuor majores, ut & Theculæ plurimæ mediocres & parvæ, quarum.

1. Referta eſt cordibus humanis.

2. Partibus è Pulmone deſumptis, ut & integris Pulmonibus & Cordibus, ſitu naturali obſervato.

3. Continet partes generationi inſervientes è muliere.

4. Varia Inteſtina Puerorum nitidiſſimè conſervata.

5. Turbam Sceletorum multorum Murium, Gliris ſceleto inſultantium: ſuntque nitidiſſimè prædicta ſceleta confecta.

6. Placentas Uterinas, & ſimilia. Præterea in dicto loco 4. Thecæ majores reperiuntur ex eodem ligno Indico confectæ, ſceleta Juvenum nitida continentes.

Tertium conclave recipit cenataphium, ſceletis Puerorum inſtructum, ut & Theſauros majores octo, in quibus repoſita ſunt varia Anatomica, nec non varia cadavera juvenum nitidiſſime à plurimis annis conſervata.

Primo jam in lucem edere, quæ in Theſauro primo conclavis primi repoſita ſunt, mihi animus eſt, eo conſilio, ut ſingula objecta, & quicquid in iis videri poteſt, recenſeam.

Quæ autem mihi nova ſunt, ut & ea, quæ minus rectè ab aliis ſunt delineata, per figuras illuſtrabo, & ſic ſinguli Theſauri proprio gaudebunt Catalogo, figuris aliquot inſtructo.

Hujus rei fructus in eo conſtabit. Nemini unquam omnia mea rariora conſpicere licuit, idque propter illorum copiam & temporis penuriam: mihi quoque impoſſibile eſt omnia memoriæ meæ mandare, ſc. quo in loco hoc aut illud repoſitum ſit, id quod non raro mihi taedio fuit.

Confecto autem Catalogô, illicò invenire potero, ubinam hoc aut illud objectum ſit repoſitum. Si quis etiam Catalogum perlegerit, & aliquid in eo invenerit, quod libenter videret, illi momento ſatisfieri poterit. Alii delectantur viſu hujus objecti, aliis alia magis arrident; & ſic omnibus ſatisfacere conabor, ſine notabili temporis diſpendio.

Præterea ſi quis dubitet, num verè ita exiſtant ea, quæ ſunt à me delineata, aut demonſtrata, dabitur illi occaſio videndi, quod non fecêre alii Anatomici, quos inter nonnulli innumeras nobis obtruſerunt Chimeras, â veritate non ſolùm alienas, ſed in corpore humano nequaquam exiſtentes.

Vale L. B., & laboribus meis, non ſine maximo ſumtu peractis, fave.

THE-

THESAURUS ANATOMICUS PRIMUS.

Ex ligno Indico colore variegato nitidè confectus, in quo ſequentia ſunt repoſita.

PRimò nobis occurrit in fundo lævi lateris Pedamentum ex ligno Juglandis confectum, cui impoſita eſt Rupes artificioſa, ex calculis humanis conſtans, cujus fundamentum rupes naturalis, tot calculis humanis undique obſita, ut quicquid oculis ſeſe offert, ſint meri calculi humani. Vide Tab. I.

Hi ex variis corporis partibus deſumpti, diverſi ſunt coloris, figuræ, magnitudinis & ſubſtantiæ. Inter quos

A. A. A. *Calculi ſunt parvi humani per vias urinarias excreti, quibus Rupes naturalis tegitur, eo præſertim loco, ubi majores calculi rupem obſcurare non valent.*

B. *Calculus humanus Veſicâ, poſt mortem, à nobis exſectus, formâ manubrii ſcipionis, quo in eundo innitimur.*

C. *Calculus à Lithotomo extractus, figurâ fructum Mori imitans.*

D. D. *Calculi à Veſica urinaria Octogenariæ exſecti, cujus hiſtoria admiranda exſtat in Obſervationibus meis Anatomico-Chirurgicis A°. 1691. in lucem editis. Vide Obſerv. primam. Aegra à viginti annis paſſa fuerat totius uteri propendentiam, & ſimul cum illa, Veſicæ urinariæ prolapſum, ita ut Uterum totum cum annexa veſica manibus arriperemus, & palpitando calculos latitare in partibus prolapſis haud dubitaremus; nec falſi ſumus. Facta enim inciſione, illicò extraximus momento* tem-

temporis calculos quadraginta & duos, quorum forma admiranda in augulis hujus rupis videri poteſt. Qua methodo inaudita citò fuerit curata, in prædicta obſervatione videri poteſt.

E. *Calculus è Veſica Urinaria à Lithotomo extractus.*

F. *Alius eodem modo eductus.*

G. *Calculus niger è Pelvi poſt fata exciſus, Zingiberis forma.*

H. *Alius ex Pelvi, ſcintillante nigredine obſitus, id quod pluries obſervatur in calculis illo loco repertis.*

I. *Alius è faucibus tuſſi ejectus, poſtquam æger per plures annos queſtus fuerat de difficultate deglutiendi.*

K. K. *Duo calculi per tuſſim ejecti è Pulmone.*

L. L. *Duo calculi inſignes, Rupes per ſe mentientes, iique è Vetulæ Mamma poſt mortem exſecti.*

M. *Calculus pullus Lithotomi ope extractus, cortice griſeo, craſſiſſimo, duroque obſitus.*

N. *Calculi parvi è digiti articulis mulieris podagricæ. Hi à pilo dependentes, retinentur dextra ſceleti fœtus humani quatuor præter propter menſium, huic rupi adſtantis. Dictum ſceleton ſiniſtra continet & veluti admovet oculis ſtrophiolum, è membranula tenuiſſima, myriadibus arteriolarum rubicundiſſimarum prædita, quo, tanquam flendo, hominum miſerias exprimens, Cælum reſpicere videtur cum inſcriptione*

HOMO NATUS DE MULIERE, BREVI VIVENS TEMPORE, REPLETUR MULTIS MISERIIS.

O. *Calculus prodigioſæ magnitudinis, Rupis æmulus, poſt mortem inter defuncti crura, in arca ferali repertus.*

P. — *Veſica exſectus.*

Q. — *Alius, major.*

R. — *Magnus formâ Zingiberis, Pelvi adhuc inhærens.*

S. — *Magnus, Lithotomi manu ablatus, cujus cortex griſeus.*

T. — *Aſperrimus, ater, exſectus.*

V. *Calculi varii nigricantes, poſt fata è renibus exſecti.*

W. *Calculus Ureteri incluſus, unde uretere obſtructo, vitam cum morte commutavit puella, quatuor circiter annos nata. Quantos autem cruciatus paſſa fuerit, antequam animam Deo redderet, ſine animi motu recordari nequeo.*

X. X. X.

X. X. X. *Calculi è Veſica fellea, poſt mortem exſecti.*

Cæteri omnes aut per vias Urinarias ſunt excreti, aut poſt mortem Veſicâ, aut Renibus exempti.

Hiſce omnibus interpoſiti ſunt rami arterioſi, foliis nudatæ arboris ramos repræſentantes, qui loco ſanguinis cereâ materiâ rubicundiſſimâ artificioſè repleti, calculos inter ſe continent, Rupem dictam firmiorem reddunt, viſuique gratiam conciliant. Dicti rami arterioſi deſumpti ſunt ex variis corporis partibus, idque non ſolùm è corporibus hominum, verùm etiam brutorum.

Huic Rupi adſtant tria Sceleta fœtuum abortivorum quatuor circiter menſium; de quorum primo ſuperius mentio facta eſt.

Secundum è regione ſitum dextra falcem gerit, ictumque quaſi minatur, cum inſcriptione:

NEC PARCIT IMBELLIS JUVENTÆ POPLITIBUS.

In ſuperiore parte Rupis tertium Sceleton locatum, ejuſdem ferè ætatis, dextra gerens funiculum ex margaritis puris exilibus confectum, quem indice ſiniſtræ manus videtur indigitare. Caput ſurſum erectum eſt, quaſi cœlum adſpicere vellet, cum hac inſcriptione:

CUR EA DILIGERE VELIM, QUÆ SUNT IN MUNDO?

E Regione hujus Rupis Pedamentum ſecundum è ligno Juglandis factum, Aſperiſque Arteriis non ſolùm humanis, verùm etiam vitulinis inſtructum. Hujus pedamenti medium occupat pedamentum alterum, ex eodem ligno confectum, cui inſident duo Sceleta fœtuum abortivorum quatuor circiter menſium; quorum unum geſticulationibus humanas res quaſi deridere, & ſic DEMOCRITUM repræſentare videtur; alterum verò, dextrâ ſtrophiolo inſtructâ & orbitæ dextræ admotâ, HERACLITUM exhibet.

Inſcripto primi Sceleti talis eſt:

CUM TANTUM IN VITA RESTET TRANSIRE MALORUM
LIBER AB HIS LETHO, LÆTUS SINE VOCE TRIUMPHO.

 Se-

Secundi:

NOS DULCIS VITÆ EXSORTES, ET AB UBERE RAPTOS,
ABSTULIT ATRA DIES, ET FUNERE MERSIT ACERBO.

Not. 1. Strophiolum dictum, ex membranula confectum, innumeris gaudet arteriolis rubicundiſſimis, quarum curſus ſerpentinus non ineptè opus Phrygium æmulatur, de quo Propheta David loquitur Pſal. 139.

2. Oſſa Cranii ſtriatim accreſcere, inſtar glaciei, in illa ætate, hic palam eſt.

In anteriore parte Pedamenti ſupradicti continetur

A. *Aſpera arteria Vitulina, cereâ materiâ rubicundâ repleta, atque inverſa, ita ut arborem ramoſam ſine foliis repræſentet.* *Vide* L. A.

Not. Ramos ita exſiccavi, ut ferè naturalem retinuerint diſpoſitionem, ſc. nonnulli antrorſum, alii retrorſum vergunt.

B. *Portio Pulmonis vitulini inflati, exſiccati, & in lamellas fiſſi, ut veſicularis aut ſpongioſa Pulmonis ſubſtantia ſe videndam exhibeat.*

C. *Pulmonis humani portio, eodem modo præparata, ut ſubſtantia veſicularis non ſolùm, verùm etiam calculi in Pulmone nati, conſpiciantur.*

D. *Aſpera arteria infantis inverſa, cum annexis Arteria & Vena pulmonalibus.*

E. *Aſpera Arteria inverſa, eaque ex fœtu quatuor circiter menſium.*

F. *Aſperæ Artariæ portio, cereâ materiâ albicante repleta, per quam rami Arteriæ Bronchialis ſunt diſperſi, eaque è corpore vitulino.*

G. *Aſpera Arteria vitulina, antiqua methodo præparata, & jam à triginta quatuor annis conſervata.*

N°. III. Inter dictas duas Rupes, Puellae trium quatuorve annorum Sceleton repoſitum nivei coloris, pedamento ejuſdem notae inſidens, & peculiari artificio confectum, ita ut non ſolùm maxima ex parte, ligamentis propriis & naturalibus oſſa cohaereant, verùm etiam ligamentorum arteriae cereâ materiâ impletae ſint, unde ſumma rubedine articuli ſunt praediti. Si quis dictos articulos oculis armatis luſtret, non ſolùm

vi-

videndos ſeſe exhibebunt ramuſculi capillares, verùm etiam iis multis partibus tenuiores.

Not. 1. Pars Capitis oſſei ſuperior, proprio Pericranio amicta, tot ſuperbit Arteriolis, cereâ materiâ repletis, ut dictum pericranium ſumma rubedine ſit perfuſum.

2. Siniſtra gerit Ramum Arterioſum ſplenicum, ex vituli Liene deſumptum, cerâ quoque infarctum.

3. A dextra ope fili ſericei dependet Cor Pueri, lapidis inſtar durum, cujus uterque ventriculus expanſus cum annexis Auriculis, cereâ materiâ impletis.

4. Dictum Cor inſtructum Arteriae Magnae trunco, ſicuti è Cordis ventriculo ſiniſtro emergit, reſervatis naturalibus diametro, forma, & curſu.

5. Quomodo ex Arteriæ Magnae parte ſuperiore tres prodeant rami ſurſum vergentes, ſc. duae Arteriae Carotides, ut & Arteria Subclavia ſiniſtra, hic videri poteſt. Arteriam ſubclaviam dextram ex Arteria Carotide dextra ortum habere, hic quoque luculenter apparet.

6. Praeterea conſpicere licet utramque Arteriam Vertebralem A. A. ut & Mammarias internas B. B. prodire ex Arteriis Subclaviis C.C.

7. E ſacco membranoſo ſeu Venae Pulmonalis baſi, quatuor ramos emergere, hic etiam cernitur: id quod in reſponſione ad Epiſtolam Problematic. decimam per figuram expreſſi.

8. Quomodo Arteria Pulmonalis, primò in partem dextram & ſiniſtram circa Cordis baſin diviſa, ulterius ſubdividatur, ſimul quoque oculis luſtrari poteſt.

9. Vaſa Coronaria per Cordis ſuperficiem diſſeminata, jucundo ſpectaculo viſuntur, oculis autem armatis minutiſſimi ramuſculi praeterea conſpici queunt.

Dictum Cor, ut ſupra dixi, â filo dependet ſericeo, cum hac inſcriptione:

OMNIA SUNT HOMINUM TENUI PENDENTIA FILO.

N°. IV. Dicto Sceleto à dextris oppoſita eſt phiala, caput infantis continens, liquori balſamico innatans, quod vivido colore tam nitidè praeparatum & conſervatum eſt ullo abſque pigmen-

gmento, ut dormientis potius, quàm denati caput, videatur, quamvis à multis annis ità conſervatum ſit.

Not. 1. Superiore parte Cranii ablatâ, Cerebrôque exemptô, conſpicienda ſeſe exhibent decem Nervorum paria, Cranii oſſa perforantia, idque nitidius atque diſtinctius, quam in capite jamjam exſtincto, ne Patheticis quidem atque Acceſſoriis nervis exceptis.

2. Accuratiſſimè quoque conſpicere licet Nervorum Auditoriorum ramum durum à molli eſſe diſtinctum; praeſertim latere ſiniſtro.

3. Sinubus lateralibus durae Matris à me apertis, in oculos incurrit ſinus quartus.

4. Infundibulum, Glandulae Pituitariae annexum, prae copia arteriolarum, materiâ rubrâ è cera repletarum, ſummâ rubedine perfuſum.

5. Glandula Pituitaria Sellae equinae inſidens, in ſui medio, ubi Infundibulo connectitur, nonnihil eminet.

6. A latere hujus Glandulae, ut & à latere Nervorum Opticorum, cernuntur Arteriarum Carotidum trunci abſciſſi.

7. Facies, imò & labia, nullo modo rugoſa, & vivido colore praedita.

N°. V. A ſiniſtris ſupra dicti Sceleti, locata phiala, eodem liquore ex parte referta, cui innatat Infantis caput, eodem modo praeparatum.

Not. 1. in capitis baſi interiore, â latere dextro nervi paris vagi, nervus ſupernumerarius reperitur.

2. Nervorum Olfactoriorum extremitates Os cribroſum perforare, luculenter videri poteſt.

3. In hoc capite Nervorum, Cranio exeuntium, viſuntur undecim, vel duodecim paria.

4. Nervi vagi in utroque latere duobus in locis Cranium perforant, exigua portione oſſeâ interpoſita.

4. Nervum acceſſorium, tam in dextra, quam in ſiniſtra parte è variis fibris nervoſis, variiſque è locis oriundis, conſtare, hic quoque conſpicuum eſt.

6. Quam tendinoſa ſit Dura Mater, in hoc capite apparet.

N°. VI. Pone utriuſque jam deſcriptum caput, videnda ſeſe exhibent, pueri, 3. 4 ve annos nati, tenuia inteſtina, ſicca-

cata, quae, proprio Meſenterio cohaerentia, naturales eorum circumvolutiones demonſtrant. Quem in finem cera implevi, ut rotunditatem acquirerent, quâ praedita ſunt, cum cibo, potu, aut flatu, in corpore vivo ſunt extenſa. Hiſce relicta & connexa Coli portio, nec non integrum Cœcum, cum proceſſu ejus Vermiformi, ut eorum conſtitutio videri poſſit in illa aetate.

Quae jam ſequuntur, ſuper Aſſeres ſeu Repoſitoria Theſauri dicti reperiuntur.

REPOSITORIUM, ſeu ASSER PRIMUS.

N°. I. Tenuia inteſtina fœtus humani, jam jam nati, infarcta atque exſiccata, cum annexa Coli portione, ut & inteſtino Cœco, proceſſuque Vermiformi, eundem in finem praeparatis, ſc. ut conſtitutio Cœci, naturali proxima, appareat, quae longè differt in illa aetate, ab ea, quae in pueris, aut aetate provectioribus cernitur. Succeſſivè enim in recens natis Cœci inteſtini diameter diminuitur, ſine notabili protuberantia, & ſic degenerat in proceſſum Vermiformem; in provectioribus verò ab una parte, valde protuberat, & ex illa protuberantia proceſſus Vermiformis emergit; ita ut in ea aetate Cœci diameter haud ſucceſſivè diminuatur.

In hiſce Inteſtinis reſervata eſt naturalis eorum capacitas & ſine rugis extenſa ſunt.

N°. II. Phiala continens liquorem, cui innatat Arteriae Splenicae vitulinae portio, loco ſanguinis, cereâ materiâ rubicunda repleta, cujus extremitates penicilla detrita repraeſentant, ſicuti in homine expreſſi Fig. 4. Tab. 4. Epiſt. Reſp. ad Expertiſſimum Dm. *Campdomercum.*

N°. III. Infantis Brachium liquori innatans, tam nitido pallidoque colore naturali (non ſine mixtura coloris rubicundi) praeditum, ut viventis conſtitutioni haud cedat. Hujus manus continet ſubſtantiam polypoſam, artificioſe ex ſanguine ſuillo confectam, ſc. cruor è ſue jamjam jugulato, manu tamdiu fuerat conquaſſatus, donec frigefactus materiam polypoſam copioſè videndam exhiberet. In hac materia, è ſola conquaſſatione, ut dixi, prognata, adipis variae particulae apparebant, firmiter polypoſae ſubſtantiae adhaerentes; ſicuti Figura Tab. 2 lit

lit. E. repraeſentatur. Dictus adeps albiſſimus & durus, formam globulorum diverſae magnitudinis conquaſſando acquirens, membranulae analogum integumentum ſimul acquiſivit, cujus ope quoque adhuc connectitur polypoſae materiae ſupradictae. Interim manus, qua conquaſſatus fuerat cruor, munda fuit, neque ulla pinguedine, aut ſevo conſpurcatus fuerat cruor.

Ex iis conſtat ſanguinem in ſe continere pinguedinem diſſolutam, quae in cellulas depoſita concreſcit.

Notandum quoque, hanc phialam, Brachium continentem, ut & caeteras phialas obturatas eſſe loco veſicae, (ut facere ſolemus,) integumentis, ex variis corporis partibus deſumptis, ſc. inteſtinis, cute humana, membranis Cerebri, &c. quae omnia, vaſis ſanguifluis ſcatentia, rubra cera ſunt repleta, id quod non ſolùm viſui gratum accidit, verùm etiam diverſorum vaſorum reptatum in iis cernere licet.

N°. IV. Portio capitis fœtus humani, ſecundum longitudinem diviſi.

Not. 1. Linguae, ſecundum longitudinem dimidiatae, vera conſtitutio, non ſolùm baſeos, verum etiam apicis, à latere viſa, ſic quoque muſculoſa linguae pars, accuratè ſeſe viſui offerunt.

2. Ductus ſupra palatum ad Aurem excurrens. Hujus oſculi membrana fibras obtinet, quae mentiuntur effluxum aquae fluviatilis, qui obſtaculo quodam intercedente, viam ſibi quaerit diverſam.

3. Integumentum ſepti Narium innumeris arteriolis eſſe praeditum, conſtat ex portione hac, poſt diviſionem hic relicta.

4. Oſſa ſpongioſa Narium, membranoſis integumentis veſtita, per quae myriades Arteriolarum ſunt diſſeminatae.

5. Unus ex dentibus inciſoriis, ſecundum longitudinem diſſectus, idque in maxilla inferiore; in quo triplex ſubſtantia obſervari poteſt. Extima enim colore eſt albicante, media griſeâ, tertia verò dilutiore colore griſeo gaudet.

6. Criſtam Galli in ea aetate totam eſſe cartilagineam, ut & ſeptum Narium, Criſtae Galli continuum, hic palam eſt.

7. Particulae ſubrotundae, per membranas oſſa ſpongioſa inveſtientes diſperſae, quae glandulae audiunt, cœlo ſereno luculenter conſpiciuntur.

8. Remanentiae proceſſus falciformis, Criſtae Galli non ſolùm

lùm, verùm etiam interiori parti oſſis Frontis cohaerentes, diſtincte viſuntur.

9. Glandulae, Palatinae dictae, oculos quoque haud fugiunt, quantumvis nudos.

10. Pori cutanei luculenter quoque in oculos incurrunt.

N°. V. Pueri Ren dexter, liquori impoſitus, colore & caeteris qualitatibus, naturali & vivo nullo modo cedens.

Not. 1. Hujus apici inſidet Ren ſuccenturiatus, parti autem inferiori connectitur portio inteſtini Coli, integrum Cœcum, ut & Proceſſus Vermiformis, quae omnia ſine rugis conſervata.

2. Superior pars Renis veri ſuccenturiato non ſolùm eſt contigua, verùm etiam membranoſo & admirando nexu inter ſe connectuntur, ſc. Ren ſuccenturiatus excavatus eſt parte ſui inferiore, quam in cavitatem, ſupremam partem Renis veri tanquam in acetabulum admittit, in modum articulationis oſſium, quae per Arthrodiam fit.

N°. VI. Infantis Crus, vivido colore praeditum, liquori limpido innatat. In hujus parte inferiore, cute & pinguedine ex parte ademptis, conſpiciendos ſeſe exhibent.

1. Nonnulli Muſculi, ſuo in ſitu naturali, quorum membranaceum integumentum in totum non eſt ablatum, ut ejus vaſcula ſanguinea viſui paterent.

2. Tendines Muſculorum, qui inter pedem flectentes & abducentes numerantur, ſuo in ſitu naturali. Horum tendines ſub Malleolo externo tranſeuntes, & colore vivido non deſtituti, arteriis gaudent plurimis.

3. Horum Muſculorum tendines vaginae nervoſae incluſi ſunt, ubi per ſinum malleoli externi decurrunt: idque, ne dicti tendines facile ſede ſua dimoveantur.

4. Hujus pedis Ungues removi, ut vaſcula ſanguinea oculis armatis ſub iis luſtrari poſſint.

N°. VII. Pueri recens nati ſtomachus apertus & inverſus, ut

1. Tunica villoſa, prae vaſorum ſanguineorum repletorum copia, ſumma rubedine imbuta, ut & gulae terminus, luculenter conſpici poſſint, ob coloris varietatem.

2. Pilorus, ſeu ſtomachi exitus cum annexa portione inteſtini Duodeni, in hoc ſtomacho inverſo quoque luſtratur.

3. Ab hiſce etiam dependet Omentum cum portione inteſtini Coli. Dictum Omentum tam nitide praeparatum atque conſerva-

ſervatum, ut ſericum dilutiore rubedine perfuſum, repraeſentet. Hujus Arterias cereâ materiâ impletas, innumeras eſſe, hic conſtat.

N°. VIII. Portio humani Inteſtini Jejuni inverſi, & liquori innatans, naturali colore praedita, in qua conſpiciuntur.

1. Ita dictae Valvulae conniventes (potius juga, ſeu jugales particulae prominentes) in Inteſtini Jejuni cavitate exiſtentes, quas inter una ſitum obtinet contrarium, ſc. ſecundum longitudinem exporrectum, id quod rarum.

2. Hujus inteſtini Glandulae ſolitariae, (mihi non tantum ſolitariae, ſed & ſpuriae) capitis aciculae majoris magnitudine protuberantes.

3. Hujus Inteſtini villoſitas, perquam diſtinctè in hoc objecto comparet.

N°. IX. Infantis Cor tali artificio in liquore conſervatum, ut ne minima quidem ruga praeternaturalis in eo reperiatur, ne ſitu quidem naturali neglecto.

Not. 1. Utramque Auriculam naturali forma, atque magnitudine eſſe conſervatam, quarum ſiniſtra Criſtam Galli aemulatur.

2. Truncum Venae Cavae deſcendentem ad exortum abſciſſum eſſe, ubi cavitatem reliquit notabilem. Truncus autem aſcendens, cereâ materiâ repletus, à latere Auriculae dextrae in oculos incurrit.

3. Arteriae Pulmonalis, ut & Aortae truncum ſimul conſpicere licet, idque in ſitu naturali.

N°. X. Arteriae per Piam Matrem diſperſae, aut potius, quae Piae Matris ope coërcentur, ne à ſe invicem recederent, aut intricarentur.

Not. Variis in locis videre licet, dictas Arterias ſubſtantiam Cerebri Corticalem producere, quemadmodum figuris expreſſi in Reſponſ. Epiſt. Probl. 12. ad Expertiſſimum Dominum *Etmullerum.*

N°. XI. Infantis Ren biſectus, ut interiora pateant. In ea parte quae fundo proxima, ſequentia obſervanda ſunt:

1. Conſtitutio Renum, quae mihi praeſertim ex duplici ſubſtantia conſtare videtur; ſc. ex vaſis ſanguifluis & urinariis, paucis vaſis Lymphaticis & Nervis interpoſitis.

2. Quamvis Glandulae videantur hic apparere in Renibus biſectis,

ſectis, tamen putem nobis impoſuiſſe admirandam conſtitutionem extremarum Arteriolarum, ſicuti brevi per figuras illuſtrare animus eſt, idque ad objecta vera.

3. Artificiosè ſunt impletae Arteriae, ut & ex parte Venae; ex parte dico, propterea quod totae haud ſint repletae, unde Arteriolis rubris ſubſtantia griſea interjacet: utroque verò vaſe ſanguifluo repleto, tale quid non reperitur, ſicuti videre eſt in variis à me conſervatis Renibus, poſtea delineandis & deſcribendis.

4. Papillas Renum nil niſi congeriem eſſe ductuum Urinariorum Bellini obſcure in hoc, in variis autem poſtea delineandis & deſcribendis, luculentius conſtabit.

5. Papillas plurima obtinere oſcula (Papillarum Mammarum ad inſtar) cavitatem Tubulorum Renalium reſpicientia, accuratiſſimè in hoc objecto nudis oculis videri poteſt.

6. Membranam hic dependentem, quae Propria audit, Renemque proximè ambit, tenacem atque firmam eſſe pro proportione objecti, nemo ambiget, qui hoc expiſcatus fuerit.

7. Renes in ea aetate ſuperficie admodùm eſſe inaequales, tanquam ex variis particulis conſtitutos, hic palam eſt.

8 Pelvis cum ſuis Tubulis Renalibus diſtinctè intuentibus apparet, Rene in duas partes diviſo.

9. Ureteris portio è Pelvi prodiens.

N°. XII. Inteſtina Infantis tenuia, cereâ materiâ repleta, cum annexo Cœco & Coli portione.

Not. 1. Reſervarunt naturalem ſitum & circumvolutiones, utpote Meſenterio illibato.

2. Arteriae per Inteſtina diſſeminatae, more ſolito ſunt impletae.

REPOSITORIUM, ſeu ASSER SECUNDUS.

N°. I. Hominis Veſicula fellea, cum annexa Hepatis portiuncula, liquori immerſa.

Not. 1. Veſicula fellea cereâ materiâ eſt repleta, ut naturalis ejus capacitas & figura conſpici poſſint.

2. Arteriae Cyſticae, eâdem materiâ impletae.

3. Arterias Cyſticas haud ſolùm de ſanguine proſpicere Veſiculae felleae, verùm etiam ulterius repere per Hepatis ſubſtan-

tiam, hic evidens eſt. Hoc Anatomicis impoſuit, exiſtimantibus haſce Arteriolas per fundum reptantes, peculiares ductus biliarios eſſe. Vid Reſponſ. Epiſt. Probl. 5. ubi fuſius de hac materia agitur.

N°. II. Phiala hominis Linguam in liquore continens, ut minutiae diſtinctius videri poſſint.

Not. 1. Naturali & vivido colore praedita innumeris gaudet Papillis, per aream diſſeminatis: ſuntque incertae figurae & magnitudinis.

2. Harum Papillarum aliquot ſunt planae, in medio praeditae foramine aut lacuna; in ambitu verò ſulco rotundo. Nonnullae contra conicam habent figuram, aliae autem in Fungulorum modum rotundo capitulo donantur.

3. Per has Papillas Vaſcula ſanguinea exſpatiantur, quae tamen abſque inſtrumentis opticis videri nequeunt.

4. Larynx cum Epiglottide ſua ad radicem Linguae diſtinctè ſeſe videndam exhibet; eſtque Larynx aperta, prout ſeſe habet extra deglutitionem.

5. Sub Epiglottide viſui exponitur Pharynx.

6. In Epiglottidis ſuperficie plurimae viſuntur Glandulae.

7. Utrique Linguae lateri adſitae ſunt Arteriae Carotides.

8. Glandulae Thyroideae poſteriori, & ſupremo lateri Aſperae Arteriae, ſunt adſitae.

N°. III. Infantis Lingua, cum annexa portione laevi lateris Menti, Labiique inferioris.

Not. 1. Lingua ſpinulae ope elevata, ut ſub ea conſpicienda ſeſe exhiberent portio Nervi & Arteriae ſublingualis. Dictus autem Nervus à latere ſub Lingua reptat, non autem ſub Frenulo; ita ut minus rectè judicent, qui exiſtimant hunc Nervum ſub ipſo Frenulo Linguae reperiri.

2. In ſiniſtro latere hujus Linguae innumerae Arteriolae in oculos incurrunt, arbuſcularum, foliis nudatarum, ſilvam repraeſentantes.

3. Glandulas, quae dicuntur Maxillares inferiores, utroque latere Ductum ſalivalem exhibere in confeſſo eſt: eundem à latere Frenuli ſalivam impertire ori, nemini, qui vel à limine tantùm ſalutaverit Artem Anatomicam, ignotum. At verò quot aperturis aut oſculis dictus canalis ſit praeditus non ita facilè eſt demonſtratu, neque Anatomici in ſuis demonſtrationibus pu-

publicis nobis oſtendunt. Si quis interim hoc objectum cœlo ſereno inſpicere dignetur, videbit, idque luculenter, Ductum hunc ſalivalem laevi lateris tribus in locis ſalivam impertire ori, quem in finem à latere frenuli tria viſuntur oſcula hiantia, id quod non ſolùm in uno, verùm etiam in altero locum habere ſaepius deprehendi. In nonnullis quoque obſervo dictum Canalem unicam tantùm aperturam habere, an quia caeterae occluſae ante, vel poſt mortem?

4. Cutem humanam tribus Pororum generibus ditatam eſſe in publicis demonſtrationibus oſtendi: duo autem genera in hoc objecto accuratè videre licet, tertium verò genus non ſatis accuratè.

5. Linguae Papillae luſtrari hic quidem poſſunt, verùm in ſupra memoratis objectis accuratius ſeſe videndas exhibuerunt.

N°. IV. Phiala continens inverſam Coli Inteſtini portionem, (paulò antequam nomen Inteſtini Recti aſſumat) è pueri cadavere deſumptam, & à ſeta dependentem.

Not. 1. In hoc objecto ita inverſo, ut ſuperficies interior jam facta ſit exterior, luculentiſſimè conſpiciuntur aperturae, quae tam numeroſae, & tam arctè ſibi invicem ſunt appoſitae, ut cribrum aemuletur: nam cuſpide ſubtiliſſimae acus, laterum compunctiones ne fieri quidem poſſunt. An Pori, an verò oſcula minutiſſimorum vaſculorum? an admittunt, an in cavitatem dicti Inteſtini emittunt?

2. Dicti Inteſtini Glandulae (quae mihi ſpuriae dicuntur) lacunarum minimarum in modum oculis ſeſe offerunt, ſuntque ſaturatâ rubedine perfuſae, propterea quod Inteſtinorum vaſa, quorum propagines faſciculoſae Glandulae dictae mihi ſunt, cereâ materiâ rubrâ ſunt repleta.

3. In dictae phialae fundo reperitur Inteſtini Ilei portio, in qua ſuſceptio apparet, id eſt, portio Inteſtini ſuſcipit portionem inſequentem, & ſic obſtruitur Inteſtini cavitas. Hic affectus lethalis, verum eſt Miſerere mei, ſeu Ileus, in quo Inteſtina plane obſtruuntur, unde vomitus continuus, tormina vehementia, &c. Eſtque hoc objectum deſumptum è cadavere pueri octo circiter annos nati.

N°. V. Phiala in liquore continens pueri Cerebellum, cum portione Medullae oblongatae.

Not. 1. Latera Cerebelli ſunt abſciſſa, ut interiora pateant.

2. Nates atque Teſtes ob nimiam Cerebelli mollitiem confundebantur, antequam phialae inderem.

3. Glandulae Pinealis, ante Nates ſitae, exiguam abſcidi lamellam, ut conſtitutio interior appareret, quae poroſa, ut liquet in hoc objecto.

4. Membrana, dictam Glandulam amiciens, ſatis craſſa, pro Glandulæ magnitudine.

5. Dictam Glandulam neutiquam ejuſdem eſſe conſtitutionis cum Cerebro, aut Cerebello, neque cum caeteris corporis partibus Glanduloſis convenire, frequentiori exploratione certior factus ſum.

6. Infra Nates, portio membranae Arachnoideae apparet, & ſub ea Pia Mater, Cerebellum cingens.

7. Poſticâ parte hujus phialae Nervi Optici conſpiciuntur, ſuntque poroſi; ut & olfactorii, per quos Arteriae diſſeminantur.

8. Arteriarum Carotidum rami craſſiores, è quibus prodeunt alii, qui uniti, per inferiorem partem Piae Matris, Cerebellum inveſtientis, obambulant.

N°. VI. Infantis Naſus cum Labio ſuperiore, in liquore à capillo dependens.

Not. 1. Duum generum Pori nudi ſeſe offerunt viſui, tertium autem genus, ut ſupra quoque innui, oculorum acies non attingit, niſi in aqua maceratum digitis comprimatur. Horum Pororum alios eſſe deſtinatos emiſſioni humoris ſuperflui, alios verò admiſſioni hujus vel illius rei, ſatis ſuperque indicant ſudores erumpentes & medicamenta extrinſecus applicata, interiora petentia, uti ſunt Cantharides, Mercurius vivus &c.

2. In maximis & capacioribus poris ſeſe videndas exhibent Glandulae cutaneae nudae, praeſertim in nonnullis Poris Naſi capacioribus.

3. Nonnullae Glandulae cutaneae, in Poris majoribus haerentes, morboſae & juſtò majores factae, praeternaturali colore albicante praeditae ſunt in hoc Naſo, & quod notandum, eorum Pori viſuntur obſtructi. Homines illo morbo correpti, ſaepius compreſſione Cutis dictas Glandulas morboſas exprimunt & foras eliminant, cum puſtularum nomine è Cute faciei prominent. In hiſce ita dictis puſtulis, aut Glandulis morboſis reperitur ut plurimùm paululum materiae pultaceae, imò & vermiculi.

4. Hic

4. Hic oppidò quam bene terminum extremum Cutis faciei ab involucro membranoſo labii ſuperioris luſtrare licet. Ubi enim Pori cutanei deſinunt, deſinit & ibi quoque cutis.

5. Labii ſuperioris portio infima, involucro ſuo deſtituta, admodum villoſa: de qua villoſitate plura in ſequentibus. Res enim conſideratione digna eſt.

N°. VII. Foetus jamjam nati Hepar excarne, cum annexa Veſicula fellea. Hepar dico excarne, ut loquar cum Anatomiae Proceribus, perperam quamvis ita audiat: Potius dicendum, Vaſa ſanguinea, quae ſuis extremitatibus potiorem Hepatis partem conſtituunt, hic ſeparata ſunt ab extremitatibus ſuis ſuccoſis.

Not. 1. Quanta ſit differentia inter vaſorum ſanguiferorum extremitates, idque haud ſolùm ratione reptatus, verùm etiam tenacitatis & mollitiei, in variis objectis mirum viſu.

Vaſa ſanguifera Hepatis, ut & bilioſa circa ſui extremum adeò ſunt tenacia & ſibi invicem connata, ut nullam admittant curioſam diſſolutionem, aut excarnationem, ut vulgò dicitur, niſi in eo affectu, in quo mollitiem acquirunt praeternaturalem Jecinora. Horum vaſorum extremitates faſciculatim ſunt diſpoſitae, qui faſciculi Glandulae denominantur, aſt immeritò. Nam praeter vaſa, peculiares haud reperiuntur hic Glandulae.

Dicti faſciculi non ſunt extremitates vaſorum contortae, glomi ad inſtar, at verò penicillorum modo ſunt diſpoſitae, nullaque peculiari membranula praeditae, id quod Glandulis proprium, uti aiunt; omnes ſolummodò communi membrana coërcitae ſunt.

Hi Vaſorum faſciculi Glandulas tam exacte mentiuntur, ut nobis & aliis olim impoſuerint, praeſertim in Jecinore ſuillo, ſive recenti, ſive cocto: re autem penitius perſpectâ, faſciculos dictos neutiquam puto dicendos eſſe Glandulas; vaſa enim ſanguinea peculiaria dictos faſciculos nullo modo alluunt, at verò faſciculi ſunt ipſae Vaſorum extremitates, quae nullâ peculiari membranâ propriâ coërcentur. Munus itaque Glandulis ſic dictis deſtinatum, vaſorum faſciculis attribuendum eſſe cenſeo.

2. Veſicula fellea gaudet Arteriis Cyſticis, quae non ſolùm proſpiciunt Veſiculae felleae, verùm etiam ulterius reptantes Hepati innumeros ramulos impertiunt, qui perperam Radices Ve-

Veſiculae felleae è fundo emergentes Auctoribus audiunt: hoc, inquam, luculentiſſimè apparet in hac Veſicula fellea.

N°. VIII. Pueri aut Puellae Ren biſectus, ut interiora pateant.

Not. 1. Papillae renales plurimis foraminibus, ſeu oſculis, urinoſum liquorem in Tubulos renales (qui nil niſi ramoſae emiſſiones Pelvis ſunt) excernentes, luculenter hic apparent.

2. Dictas Papillares prominentias ubique haud ſolitarias, ſed variis in locis conjugatas eſſe, apparet in hoc objecto, ut & in aliis.

3. Dictae Papillae, ex vaſculorum urinariorum extremis conſtitutae, in hoc objecto naturalem obtinuerunt magnitudinem, formam ac colorem.

4. Vaſcula urinaria dicta in allegato Rene ex parte repleta ſunt materiâ è cerâ rubrâ, quâ & vaſa ſanguinea renalia oppleta ſunt, id quod jucundum viſu & notatu dignum eſſe cenſeo. Arterias renales infarciendo, ſimul quoque varii ductus urinoſi replebantur.

Sunt mihi Renes, quorum vaſcula urinaria omnia, poſt repletionem Arteriarum renalium, infarcta ſunt; de quibus plura alibi, ubi Renis veram & miram conſtitutionem, Deo volente, delineaturus ſum, quod nondum ab aliis factum vidi.

N°. IX. Pueri Ren biſectus & tam nitidè conſervatus, út naturalis & vividus color haud deſint; in eo Papillae, ut in objecto modo deſcripto, evidenter comparent.

N°. X. Penultima, ut & ultima atque infima Thoracis coſta, cum Muſculis intercoſtalibus, idque è pueri cadavere.

Not. Paracenteſin nunquam inſtituendam eſſe inter ſpatia intercoſtalia dictarum coſtarum, ſatis ſuperque indicant Nervorum intercoſtalium reptatus ejus loci; ſaepiſſimè enim, ſi non ſemper, dicti Nervi Muſculorum medium perreptant, uti hic videri poteſt.

N°. XI. Portio Inteſtini Coli, cujus tunica villoſa, rubicundiſſima ex parte ſeparata, dependet, continetque in ſe ſpurias Glandulas.

Not. 1. Dictas Glandulas proximè adhaerere in ſtatu naturali Tunicae Nerveae, veſtigia indicant, quae poſt ſeparationem relinquuntur in Tunica Nervea, ſicuti hic videre eſt.

2. Arteriarum trunculos Tunicam Nerveam potiſſimum obſidere, hic palam eſt.

3. Tu-

3. Tunicam Carneam hic quoque dependentem paucioribus vaſis ſanguifluis eſſe ditatam, cerni poteſt in hoc ipſo objecto.

4. Tunicae Carneae fibrae motrices circulares luculenter in oculos incurrunt, ut & Tunicae villoſae, ex parte à Tunica Nervea ſeparatae, utraque facies.

N°. XII. Hepatis Hydropici portio.

Not. 1. Anno 1696. Hydropici cadaver cultro Anatomico ſubjeci, cujus Hepar, totum quantum erat, ex meris veſiculis conſtabat, quae materiam limoſam pellucidam continebant. Hujus portionem in liquore noſtro tam nitide conſervavi, ut jam jam modo è cadavere deſumpta videatur, eamque hic videre licet.

2. In dicto Jecinore ne minimus quidem ramulus Venae Portae, Cavae, Ductus bilioſi, aut Arteriae Hepaticae videndum ſeſe exhibebat, quamtumvis ad illud uſque tempus vixerit aeger.

Ex hac obſervatione palam eſſe puto, Lymphae-ductus non ſolùm, verùm etiam vaſa ſanguinea, ut & alia poſſe degenerare in Hydatides, vel in Veſiculas, non ſolùm aquam, verùm etiam ſubſtantiam gelatinoſam in ſe continentes, prout hic videre eſt. Et quod magis mirandum, non ſolùm extremitates vaſorum faſciculoſae, (quae perperam Glandulae dicuntur), ſed & vaſorum trunci mutati ſunt in dictas veſiculas.

N°. XIII. Magna portio Piae matris fœtus jamjam nati.

Not. 1. Dicta Tunica adeò tenera ac ſubtilis, ut vix aliquid membranoſi appareat: Arteriae autem tam numeroſae, ut membrana tota ex Arteriolis ferè conſtare videatur.

Hinc conſtare puto, Arterias dictas haud ſolùm eſſe deſtinatas nutritioni & calefactioni hujus membranae, per quam diſſeminantur; illa enim tenuior eſt, quàm ut indigeat tanta vaſorum còpia; at verò dicta vaſa ad id deſtinata eſſe exiſtimo, ut Corticalem producant Cerebri ſubſtantiam. Ne autem memorata vaſa deſtituantur reptatu ſuo naturali, neque ſede ſua dimoveantur, aut inter ſe confundantur, dicta membrana inſervire videtur; praeterea inſervit cum ſuis vaſis ſanguiferis, ut ſeparet à ſe invicem Cerebri circumvolutiones.

De Venarum copia, reptatu ac diſtributione nil dicam, quia in hac Piae Matris portione repletae non ſunt, ideoque minus videri poſſunt.

2. Quia

2. Quia Cerebrum in recens natis ſulcis non gaudet profundioribus, ea propter proceſſus Piae Matris minores quoque exiſtunt, id quod nobis hic conducere videtur, ſc. ut ea ratione Arteriarum copia & reptatus accuratius conſpici poſſint. Vid. figur. dictae portionis Piae Matris Tab. 4. Fig. 3.

N°. XIV. Pueri Lingua cum Epiglottide vivido colore praedita, per cujus aream innumerae diſſeminantur papillae diverſae formae & magnitudinis. Vide explicat. Tab. 4. Fig. 6.

N°. XV. Oculus infantis omnibus Muſculis inſtructus, per quorum Muſculorum ſuperficiem Arteriae & Nervus reptant.

Not. 1. Nervus naturalem ſitum & colorem reſervavit, eſtque hic Nervus praecipuè deſtinatus, ut Spiritus animales deferat ad Muſculum Frontis.

2. Ab altera parte hujus phialae in ſenſus incurrunt Arteriae, per Pericranium ſupra orbitam, ſerpentino reptatu decurrentes, ut & rami dicti, per Muſculum Frontalem diſſeminati.

N°. XVI. Papilla Uberis Balaenae, liquori limpido innatans.

Not. 1. Epidermida, ut & Corpus Reticulare Malpighii, ab hac Papilla à me eſſe remota ſciendum eſt, ut innumerae Papillae cutaneae prominerent, luculentiuſque in conſpectum venirent; ſuntque dictae Papillae cutaneae oblongo-rotundae, quatenus extra cutem prominent.

2. Praedictas Papillas cutaneas à ſculptore paulò majores eſſe expreſſas.

N°. XVII. Papilla Uberis Balaenae, cuticulâ ut & Corpore Reticulari haud deſtituta, unde Uberis Papilla aequali ſuperficie praedita, Papillae cutaneae non prominent, ſed verò tranſparent. Vid. Fig. 7. Tab. 4.

A latere hujus Papillae Uberis, ſeparavi portionem exiguam Corporis Reticularis, ut Corporis Reticularis foramina, nec non ejus craſſities conſpici poſſint. Dicta portio Corporis Reticularis eſt inverſa, quod alioqui foramina in ſenſus minus incurrerent. Vid. Fig. 8. Lit. A.

REPOSITORIUM ſeu ASSER TERTIUS.

N°. I. Phiala Papillae Mammae Balaenae portionem continens,

ita

ita praeparatam, ut Ductus Lactiferus Papillae Mammae videri poſſit.

Not. 1. Hic Ductus eſt ſingularis in Ubere Balaenae.

2. Conſideratione dignum eſſe cenſeo, quod ſit ſulcatus Ductus, & quod

3. Sulcorum margines mirificè ſint fimbriati, nec non criſpi: ſuntque dictae fimbriae ita conſtitutae, ut Lactis exitum, extra ſuctionis tempus, prohibere queant. Vid. Tab. 4. Fig. 5.

In dicta Phiala continetur quoque alter Ductus Lactiferus Papillae uberis Balaenae, ita praeparatus & expanſus, ut ſulci accuratius videri queant. Horum ſulcorum margines unde fiat ut minus fimbrientur, an ab expanſione fortiore, an ſecus, non ſatis exploratum habeo. Vid. Tab. 4. Fig. 2.

N°. II. Phiala in qua videre licet portionem Papillae Uberis Balaenae.

Not. 1. Cuticulam & Corpus reticulare eſſe ablata.

2. Papillas cutaneas à me eſſe diſſolutas in aqua ſimplici, ita ut Papillae cutaneae capillos repraeſentent. Vid. ulteriora ſuper hac re in explicat. Tab. 4. Fig. 9.

N°. III. Phiala Papillam Mammae Mulieris continens cum annexa areola.

Not. 1. Epidermida ut & Corpus Reticulare Malpighii in totum non eſſe ablata, unde altera pars dictis integumentis haud deſtituta magis nigricat. Ubi autem Cutis magis albicat, Papillaſque cutaneas prodit, (quae abſque hoc ſenſum noſtrum fugiunt), dicta integumenta ſunt ablata. Vid. Tab. 4. Fig. 4.

2. Papillam Mammæ mulieris plurimis foraminulis eſſe pertuſam, hic videri poteſt, ſecus ac in Papilla uberis Balaenae, ſuntque haec foraminula oſcula ductuum lactiferorum, per quae lac exitum ſum quaerit.

3. Difficillimum fore Anatomico Papillas cutaneas in hoc loco demonſtrare, niſi in liquore, ſicuti hic repraeſento, cuticula & epidermide ablatis.

N°. IV. Portio Cutis plantae pedis humani, colore rubicundo & naturali proximo, ditata.

Not. 1. Epidermis ut & Corpus Reticulare Malpighii, ex parte à Cute dependent.

2. Epidermis, ſive exterius, & primum cutis integumentum in

in hoc objecto albicat; Corpus verò Reticulare Malpighii, ſecundum corporis integumentum, flavo colore imbutum, hic quoque luculenter apparet.

3. Papillarum cutanearum potior pars, ſenſu exquiſitiſſimo praedita; innumeris in locis ex ipſa cute emergens, microſcopiis hic, cœlo ſereno, obvia.

N°. V. Aſperae Arteriae portio, ſecundum longitudinem aperta; idque ex puero aut puella.

Not. 1. Membrana, ſeu Tunica nervea, quae intima, & cavitatem Aſperae Arteriae reſpiciens, innumeris (ita dictis) glandulis, foveolas repraeſentantibus, eſt referta.

2. A parte poſteriore Glandula conglobata dependet, quales numero magno & diverſae magnitudinis iſtic loci reperiuntur in corpore noſtro.

N°. VI. Phiala continens Portiones Tunicae villoſae Inteſtini recti humani è corpore vivo, poſt cruciatus immanes & dejectiones cruentas, ejectae.

N°. VII. Funiculi Umbilicalis humani portio.

Not. 1. Funiculum dictum admodum ſpongioſum eſſe hic apparet, quae ſpongioſitas, vaſorum ſuccoſorum nomine ſignificatur. Preſſione quoque ſuccus limoſus & limpidus exprimitur.

2. In eo funiculo tria viſuntur vaſa abſciſſa: horum duo anguſtiora Arteriae Umbilicales ſunt, tertium autem & capacius Vena Umbilicalis eſt.

N°. VIII. Fœtus humani magna Omenti portio, quae liquori indita, viſendas praebet Arteriolas Omenti nitidiſſimas & rubicundo colore praeditas: nullis autem foraminulis pertuſum eſſe Omentum in ſtatu naturali hic palam eſt: ſi quando Omentum foraminibus pertuſum oſtendatur, id vitio vertendum Anatomico aut ejus violentiae, à qua inducta ſunt foramina dicta.

N°. IX. Infima portio Medullae Spinalis, in qua luculenter apparet:

1. Subſtantiam ejus Corticalem ex meris vaſis ſanguifluis conſtare.

2. Subſtantiam Corticalem occupare locum interiorem.

3. Involucrum ejus intimum haud eſſe deſtitutum Arteriis, etiam lippis & tonſoribus notum; at verò, qualis ſit earum re-

reptatus, nondum ab auctoribus vidi ita expreſſum, ſicuti in hoc objecto.

4. Nervos ipſos innumeris gaudere Arteriis, hic quoque palam eſt: neque earum reptatus per Nervos viſum fugit.

5. Ab una facie ſerpentino reptatu per involucrum extimum reptare Arterias, ab altera verò facie peculiarem reptandi ſervare curſum, hic apparet.

Nº. X. Lienis humani portio in liquore conſervata, cujus Arteria cerâ rubicundâ eſt impleta.

Not. 1. Venarum extrema non ſunt repleta, unde griſeo colore praedita.

2. Arteriarum extrema antequam ſoliditatem amittunt, & in ſuccoſam ac ſolubilem ſubſtantiam mutantur, penicillorum detritorum figuram referre, hic videre eſt.

3, Solubilem & ſuccoſam ſubſtantiam variis in locis relictam, Glandulas aemulari, hic quoque apparet, quibus tamen Lien prorſus deſtitutus eſt. Vide plura de hiſce in Reſponſ. Epiſt. Problem. 4. ubi & Fig. appoſitam eſſe reperiet Lector.

Nº. XI. Infantis portio Medullae oblongatae. In ea videnda ſeſe exhibent:

1. Protuberantiae, Corpora Olivaria dictae.
2. Protuberantiae, Corpora Pyramidalia dictae.
3. Sulcus, dictis protuberantiis interſitus.
4. Corpus globoſum, ſeu protuberantia annularis Williſii.
5. Portio Crurum Medullae oblongatae.
6. Conſiderandum hujus objecti Iconiſmum reperiri in Reſponſ. Epiſt. Problem. 12. Tab. 14. Fig. 4.

Nº. XII. Una ex infantis Vertebris Colli, in qua portio Spinalis Medullae haeret.

Not. 1. Hujus pars corticalis merè vaſculoſa eſt, ſicuti hic diſtinctè videre licet.

2. Arteriae Vertebrales utroque latere ex parte viſibiles.

Nº. XIII. Inteſtini Ilei portio, naturali colore & forma praedita, idque ex infante.

Not. 1. Per Meſenterium diſperſae non ſolùm Arteriae & Venae, verùm etiam Nervi viſibiles exiſtunt ſatis numeroſi, quibus laeſis graviora producuntur ſymptomata, doloreſque immanes.

 2. Ar-

2. Arteriae Meſentericae per Inteſtina diſtributae, ubi aliquanto ſpatio per exteriora repſerunt, ſubitò videntur quidem abrumpi, at verò interiora petentes Tunicam nerveam adeunt, cui ulterius impertiunt potiores ramificationes.

N°. XIV. Portio Piae Matris infantis, in qua Arteriarum vertebralium cum Arteriis Carotidibus conjunctio, diſtinctè videri poteſt.

N°. XV. Phiala, pueri Linguam continens, quæ liquori innatat, ut varia diſtinctius conſpici poſſint.

Not. 1. Arteriarum curſus per Linguæ aream luculenter poteſt videri, utpote cereâ materiâ albicante Arteriis infarctis.

2. Harum Arteriarum maximae à faucibus prodeuntes, per Linguam mediam decurrunt, ramoſque utrique lateri impertiunt; ſecus ac in Linguae plano inferiore, ubi geminae Arteriae per Linguae longitudinem decurrunt, minimi digiti ferè latitudine à peripheria, utrique lateri tantam ramulorum copiam praebentes, ut arbuſcularum foliis carentium ſilvam repraeſentent. Vid. Tab. 3. Fig. 4.

N°. XVI. Sex portiones Coſtarum, Muſculis intercoſtalibus inſtructae, idque ex fœtu humano.

Not. 1. Omnes Arteriolae cerâ rubrâ repletae occaſionem mihi dederunt inveniendi Arterias (mihi intercoſtales dictas exteriores) de quibus nihil unquam legi apud auctores, nemoque eas per figuras exhibuit.

2. Harum Arteriarum propagines, per Coſtarum perioſtium diſſeminatae, peculiarem habent curſum, & plane diverſum ab iis, quae per muſculos intercoſtales parte exteriore repunt. Vid. Tab. 2. Fig. 3.

3. Arteriolarum intercoſtalium exteriorum ramuſculi omnes inſequuntur curſum fibrarum motricium Muſculorum intercoſtalium exteriorum, id quod viſu jucundum.

4. Soboles dictarum Arteriarum intercoſtalium exteriorum variis in locis viſuntur bicompoſitae, quas inter una reptat Venula, ſicuti videre ſemper licet in funiculo umbilicali, in quo gemina Arteria aſſociatur Venæ ſolitariæ.

5. Dicto objecto in parte adverſa viſo, in conſpectum veniunt Arteriolae per Pleurae ſuperficiem, Pulmonem reſpicientem, tranſparentes: harum autem neque exortum, neque finem hic videre eſt, ſed confusè exſpatiari videntur.

N°. XVII.

N°. XVII. Racemus Dentium ex Ovario muliebri poſt mortem deſumptus, cujus hiſtoriam breviter hic lubet recenſere.

Quatuor quinqueve abhinc annis, mulier quaedam viginti & quatuor circiter annos nata, temperamenti phlegmatici, morbo graviore implicita, ſaepiſſimè conqueſta erat de dolore in hypogaſtrio, non ſine praecordiorum anxietate & febri continua; tandem fato conceſſit, unde nobis cadaver aperiendi nata occaſio.

Filius meus, praeſentibus variis Expertiſſ. Medicis, & Chirurgis verſatiſſimis, cadaver cultro ſubjecit; cùm autem à latere Uteri, ſi rectè memini ſiniſtro, duritiem quandam perciperet, cultello eam eximebat, nobiſque demonſtrabat Ovarii duritiem. Cuſpide cultelli ab una parte duritiem aperuimus & invenimus Dentem latitare in ea, & quidem molarem. Caetera porro integra conſervabam, donec mihi concederetur Cadaveris humani Anatomiam inſtituere publicam; qua data occaſione hiſtoriam non ſolùm retuli, verùm etiam dictum Dentium racemum attuli & exhibui, alterumque dentem publicè, facta inciſione, quoque demonſtravi. Hic aemulabatur Dentem Caninum. Hoſce cum caeteris im membrana ſatis craſſa adhuc occluſis ita conſervo in liquore. Vide Fig. 1. Tab. 3.

Not. 1. Dicti duo Dentes partim adhuc ſibi invicem dictae connectuntur membranae craſſae, partim verò denudati ſunt, ut hujus rei veritas pateat.

2. Sicuti radices Dentium in Infantibus nunquam ſunt perfectae, ita quoque his denudatis deficit radicum extremitas.

3. Radices Dentium in infantibus cavae ſunt, in hiſce verò cavitas in totum deficit.

4. Quot ſint numero Dentes, in dicta membrana craſſa adhuc latitantes, me latet, ulterius enim non aperui.

N°. XVIII. Egixua portio Maxillae inferioris, à carnoſa parte nondum liberata, in qua duo Dentes molles comparent; idque è fœtu jamjam in lucem edito.

Not. 1. Totum conſtitutum dictorum Dentium ante eruptionem ex alveolis, in ea aetate ſubſtantiam eſſe mollem, (per quam plurimae viſuntur diſperſae arteriolae) hic, conſtat.

2. Horum alter ſecundum longitudinem diviſus, internè innumeris Arteriolis diſſectis eſt ditatus; alterius verò membra-

na, Dentium ſubſtantiam inveſtiens, magna ex parte illibata remanſit, & ſic accuratè quoque dictarum Arteriolarum reptatum per eam cernere licet.

3. Quamvis Dentes eo tempore in totum molles ſint, ſubſtantia tamen exterior longè differt ab ea, quae interior. Exterior è duplici ſubſtantia conſtat coloris diverſi, ut hic luculenter apparet, non autem interior, quae quoque mollior.

N°. XIX. Piae Matris portio cum annexa portione ſubſtantiae corticalis Cerebri, quam ex meris Vaſculorum ſanguineorum extremitatibus conſtare luculenter apparet.

Not. 1. Dixi totum conſtitutum eſſe vaſculoſum: an autem merae ſint Arteriolarum extremitates, an ſimul quoque venoſi quid interſit, expiſcari hactenus nequivi, veroſimile tamen eſſe reor.

2. Dictae extremitates ſucceſſivè molliores atque molliores evadunt, ita ut tandem, aquae ſimplicis beneficio, diſſolvi poſſint in pultaceam ſubſtantiam, id quod in Liene quoque locum habere monui in Reſp. 4. ad Expertiſſ. Virum J. Campdomercum.

3. Si verò dicta ſubſtantia corticalis arte induruerit, diſſolubilitatem amittit, & grumoſa apparet.

4. Dictam ſubſtantiam corticalem neutiquam ex glandulis compoſitam eſſe, hic quoque videre eſt. Vide ulterius Reſp. Epiſt. 12. Tab. 14.

N°. XX. Infantis Lien, tam nitidè praeparatus, atque conſervatus, ut jam modo corpore videatur exemptus.

N°. XXI. Infantis Auricula colore vivido praedita.

Not. 1. Pori tam densè ſibi invicem ſunt adſiti & patuli, ut cribum aemulentur.

2. Hiſce Poris interſeruntur vaſcula ſanguinea repleta, quorum reptatus oculis armatis conſpicere licet.

LOCULAMENTUM

Sub dicto Theſauro continet Arcas ex ligno Cedrino confectas, quarum

ARCA PRIMA

Continet portiones Inteſtini Jejuni exſiccatas & ſecundum lon-

longitudinem apertas, ut ſitus Glandularum &c. appareant.

Not. 1. Dictae Glandulae haud ſunt ſolitariae, ſed agminis inſtar ſibi invicem adſitae.

2. Arteriolae per dictas Glandulas reptantes, ſenſum in totum non fugiunt, ſuntque cereâ materiâ refertae.

3. Arteriolae per extimam & communem hujus Inteſtini tunicam reptantes curſum obtinent diverſum ab eo, quo donantur caeterae tunicae hujus Inteſtini.

4. Juga, Valvulae conniventes aliis dicta, in hac portione Inteſtini Ilei haud ſunt obliterata, quamtumvis exſiccatum ſit Inteſtinum.

5. Dicta juga non ſolùm, verùm etiam integra Inteſtini portio, ſaturatâ rubedine perfuſa ſunt, idque è cerâ quâ Arteriolae repletae ſunt.

ARCA SECUNDA

Continet varias portiones Inteſtinorum humanorum.

A. Portiuncula Inteſtini Jejuni inflati, & poſt exſiccationem aperti, ut Juga, Valvulae conniventes dicta, in conſpectum prodirent.

B. Portiones Inteſtini Coli & Ilei cum integro Cœco & Proceſſu Vermiformi, nec non ea Meſocoli parte, quae propria eſt Proceſſui Vermiformi, idque ex fœtu jamjam in lucem edito. Per eam plurimae viſuntur diſperſae Arteriolae, cereâ materiâ rubrâ infarctae, quarum extremitates adeò ſunt numeroſae, ut totus Proceſſus Vermiformis ſummâ rubedine ſit perfuſus.

Hic videndum Inteſtinum Cœcum in recens natis longè differre ab iis, qui aetate provectiores ſunt. In illis enim hic videmus Cœci diametrum ſucceſſivè diminui, & ſic in Proceſſum Vermiformem degenerare. In hiſce verò, qui adultiores ſunt, diameter dicta ſucceſſivé haud diminuitur, ſicuti in poſterum demonſtrabitur in aliis objectis.

C. Portio Inteſtini Coli ex infante deſumpta, cum annexa Meſocoli portione, per quam innumerae repletae Arteriae ſunt diſſeminatae.

D. Inteſtini Ilei portio, poſt exſiccationem aperta, cujus Arteriae adeò ſunt numeroſae, ut ſilvam repraeſentare videantur.

E. Por-

E. Portio Inteſtini Coli, cujus ligamenta fuerunt diſſoluta ante exſiccationem, ut luculenter appareat Colon craſſioris ſubſtantiae non eſſe, quam caetera Inteſtina : omnemque craſſitiei differentiam in Colo provenire à Ligamentis, & à Valvulis Conniventibus dictis.

ARCA TERTIA

Continet duos Renes humanos naturalem magnitudinem excedentes ; quibus annectuntur Arteria Magna & Vena Cava. Naturae luſu dicti Renes praediti ſunt Arteria Renali ſupernumeraria.

A. A. Arteriae Renales.

B. B. Arteriae Renales ſupernumerariae.

C. Arteriae magnae truncus ſub Diaphragmate abſciſſus, materiâ cereâ rubrâ repletus.

D. Venae Cavae truncus ſub Diaphragmate abſciſſus, albâ repletus.

E. E. Rami Iliaci Venoſi.

F. F. Rami Iliaci Arterioſi.

G. Arteria Meſenterica inferior.

H. Arteria Meſenterica ſuperior.

I. Arteria Caeliaca.

K. Vena Renalis ſiniſtra, naturae luſu circa ramificationem Venae Cavae in ramos Iliacos, oriunda.

L. Vena Renalis dextra, debito loco orta.

M. Vena Spermatica ſiniſtra, è Vena Renali prodiens.

N. Vena Spermatica dextra, è Vena Renali dextra, ut & Venae Cavae trunco oriunda.

O. O. Ureteres ſerpentino curſu reptantes.

ARCULA QUARTA

Inſtructa aliquot minutiſſimis Muſcis, ut & exuviis ſeu pelliculis Nympharum, è quibus Muſcae excluſae ſunt. Hae autem Nymphae per vias urinarias, ſimul cum urina expulſae ſunt.

Nempe nobilis quidam Vir, queſtus aliquo tempore de pruritu in Perinaeo, & moleſta urinae excretione, Chirurgum, & paucos

cos poſt dies me quoque accerſi juſſit. Urinam invenimus non admodum ſaburroſam, ſed particulis exiguis oblongo rotundis, granula mentientibus, permixtam.

Hiſce viſis, petii ab aegro, ut mihi liceret aliquot ex iis in capſula domum auferre, ulterius perſcrutandi cauſâ, id quod conceſſit. Cum autem altero die capſulam aperirem, reperi eam Muſcis innumeris, ut & pelliculis, è quibus erant excluſae, refertam. Attonitus hiſce phaenomenis, microſcopium in auxilium adhibui, & ſic diſtinctè reperi, dictas particulas nil aliud fuiſſe quam Nymphas, quae produxerant haſce Muſcas: omnes autem Muſcae per capſam diſperſae vivebant, & nonnullae volabant, quas inter una, pelliculae ſeu exuvio adhuc adhaerens, omnem dubitandi anſam mihi adimebat. Vid. Tab. 3. Fig. 5. Lit. A. ut & Lit. B. Microſcopio adhibito factam, C. & D. denotant pelliculas ſeu exuvias, oculis inermibus viſas.

Dixerit forſan aliquis, unde tales Nymphae in Perinaeo, & quidem in collo Veſicae, ubi haerebant ante excretionem.

Reſp. Cum ductus urinarius via ſit ſatis patula, haud neceſſarium eſſe exiſtimo, ad alias, minus aptas, confugere vias.

Per hanc viam veroſimile eſt vermiculos minutiſſimos inſenſibiliter intraſſe, & circa Veſicae collum haeſiſſe, donec Nympharum formam adepti ſunt. Cum hanc hiſtoriam Viro, Nobili proſapia oriundo, referrem, regerebat mihi, ſeſe hoc non ſolùm quoque expertum fuiſſe in proprio corpore, verùm etiam tale quid olim vidiſſe in Urina cujusdam mulieris. Non abſonum mihi videretur credere, hocce affectu homines corripi in latrinis ſedentes, praeſertim ſi diutius ſolitò ibi manſerint, idque certis temporibus, cum tales vermiculi graſſantur, id quod forte rarò contingit, ideoque rariſſimè hic affectus occurrit.

TAB. 3. EXPLICATIO.

FIG. 1. Racemum Dentium, ex Ovario muliebri deſumptum, denotat.

A. *Dens Caninus.*

B. *Dens Molaris.*

C. *Racemi portio, in qua caeteri Dentes adhuc ſunt incluſi, ſine ulla eorum denudatione.*

D. *Portio membranae craſſae, in qua Dentes partim adhuc ſunt incluſi, partim denudati.*

FIG. 2. Eoſdem Dentes repraeſentat, ab altero latere viſos, cum exigua portione dictae membranae craſſae.

A. *Dens Caninus.*

B. *Dens Molaris.*

C. D. *Partes inferiores, ſeu radices non perfectae, neque cavae, aſt ſolidiſſima & oſſea, aut lapidea ſubſtantia praeditae.*

FIG. 3. Exhibet portionem pectoris, ſc. coſtas, ut & Muſculos aliquot intercoſtales, cum ſuis Arteriis intercoſtalibus exterioribus, idque ex infante.

A. *Coſtae abſciſſae.*

B. *Muſculi intercoſtales.*

C. *Arteriae intercoſtales, exteriores à me dictae, non ſolùm per coſtarum limbum ſuperiorem, verùm etiam inferiorem, reptantes. Hae autem originem ducunt, non immediate ex Arteriae magnae trunco, neque ex mammariis Arteriis internis, aſt verò, rami intercoſtales interiores, dictas exteriores producunt.*

FIG. 4. Linguam pueri, parte inferiore viſam, denotat.

A. *Integumentum Linguae membranoſum, propter inverſionem craſſius repraeſentatum.*

B. B. *Arteriae ſublinguales, quarum ramuli numeroſiſſimi, arbuſcularum, foliis carentium, ſilvulam repraeſentant.*

FIG. 5. Muſcas, ut & Nympharum pelliculas repraeſentat.

A. *Muſca exigua, cum ejus adhaerente pellicula, è qua excluſa eſt muſca.*

B. *Eadem, per microſcopium viſa & ſculpta.*

C. *Duae pelliculae ſibi invicem cohaerentes, è quibus muſcae ſunt excluſae.*

D. *Pellicula ſeorſum videnda.*

TAB. 4. EXPLANATIO.

FIG. 1. A. *Portio cutis Uberis.*

B. *Papilla Uberis.*

C. *Papillae cutaneae Papillae Uberis extra cutem prominentes & oculis inermibus luculenter viſibiles, in hoc objecto aliquanto majores expreſſae.*

D. *Cavitas in Papillae extremitate.*

FIG. 2.

FIG. 2. Ductum lactiferum communem Uberis Balaenae deſignat, in quem caeteri omnes concurrentes, lac ſuum deponunt; eſtque ille ductus plurimis ſulcis ſulcatus.

FIG. 3. Cernitur portio Piae Matris foetus jamjam nati, quae adeò tenuis ac tenera in illa aetate, ut Telae Aranearum tenuitatem ac teneritatem ferè ſuperet.

Notandum interim, Vaſa ſanguinea, tam numeroſa eſſe diſperſa per dictam membranam, ut ad Piae Matris exiſtentiam Vaſa ſanguinea plus conferre videantur, quam reſiduum membranoſum, utpote praecipue deſtinatum, ut dicta Vaſa ſuo in loco detineant, ne confundantur.

FIG. 4. Proponitur Papilla Uberis mulieris, cum annexa Areola.

A. *Portio Areolae, Epidermide carens, unde albicat Areola.*

B. *Portio Areolae, cujus Epidermis haud ablata, unde ſubnigra apparet.*

C. *Foramina ſeu oſcula ductuum lactiferorum in Papilla Uberis viſibilia.*

D. *Papillae cutaneae in Uberis Papilla, ut & in Areola nonnihil prominentes, & microſcopii ope hic loci magis, quam alibi in cute viſibiles; unde Papillae Uberis, Epidermide privatae, atrociores excitant dolores, quam quidem in caeteris corporis partibus, ubi Papillae cutaneae minus extra cutem propullulant. Hinc etiam fiſſurae, excoriationes &c. in Uberis Papillis difficilioris ſunt curationis. Contrà, Papillis Uberis benè conſtitutis, nec Epidermide privatis, major excitatur pruritus & voluptas nutricibus ab infantibus lactentibus, ob continuum motum & preſſionem Papillae tempore ſuctionis; non autem, ſi extra Papillam mammam noctu arripiant infantes.*

FIG. 5. Delineatur portio Papillae Uberis Balaenae, cujus lactiferus ductus ſulcatus & fimbriatus.

FIG. 6. Proponitur figura Linguae cum Epiglottide, per cujus aream diſperſae innumerae Papillae, quae guſtus proximum organum ſunt.

A. *Lingua.*

B. *Papilla Fungorum exiguorum formâ, inter quas innumerae viſuntur diſperſae Papillae arcuatae. Has microſcopio viſas, naturali magnitudine majores delineari curavi à latere hujus*

Linguae, ſub iis, quae in acumen exeunt, quarum Iconiſmum hic quoque adjeci, quandoquidem ſaepiſſime eas acuminatas offendi.

C. *Papillarum majorum ſeries, quae planae, rotundae, variis foraminibus aut oſculis minutiſſimis, circuloque praeditae.*

D. *Epiglottis variis Glandulis obſita.*

E. *Papillae majores ad Linguae radicem ſub Epiglottide conſitae.*

FIG. 7. Oſtenditur portio Uberis Balaenae, cujus Epidermis, ut & Corpus reticulare Malpighii, nondum ſunt ablata, quamobrem extra cutem non propullulant Papillae cutaneae.

FIG. 8. Offertur portiuncula Papillae Uberis Balaenae, cum ſuis Papillis cutaneis diſſolutis, â qua portio Corporis reticularis, innumeris foraminibus pertuſa, dependet.

A. *Corpus reticulare.*

B. *Papillae cutaneae diſſolutae.*

FIG. 9. Repraeſentat portionem Papillae Uberis Balaenae, cujus Papillae cutaneae à me diſſolutae ſunt in aqua ſimplici, id eſt, ſingulae Papillae ex multis fibris nervoſis conſtitutae quidem ſunt, ſed penicilli humectati in modum hic à ſe invicem receſſerunt fibrae, pilos prae ſe ferentes.

Notandum interim, in dicta diſſolutione nullam vim à me eſſe adhibitam: nam ſolummodo utrumque integumentum, quibus cutis obducta eſt, abſtuleram. Hoc experimentum confirmare videtur, Papillas cutaneas conſtare ex Nervorum extremitatibus, quandoquidem Nervi quoque ex innumeris fibris ſunt compoſiti, qui in extremo Papillas cutaneas conſtituunt. In homine autem hanc diſſolutionem Papillarum cutanearum nunquam peragere potui, utpote fibris ſibi invicem firmius cohaerentibus.

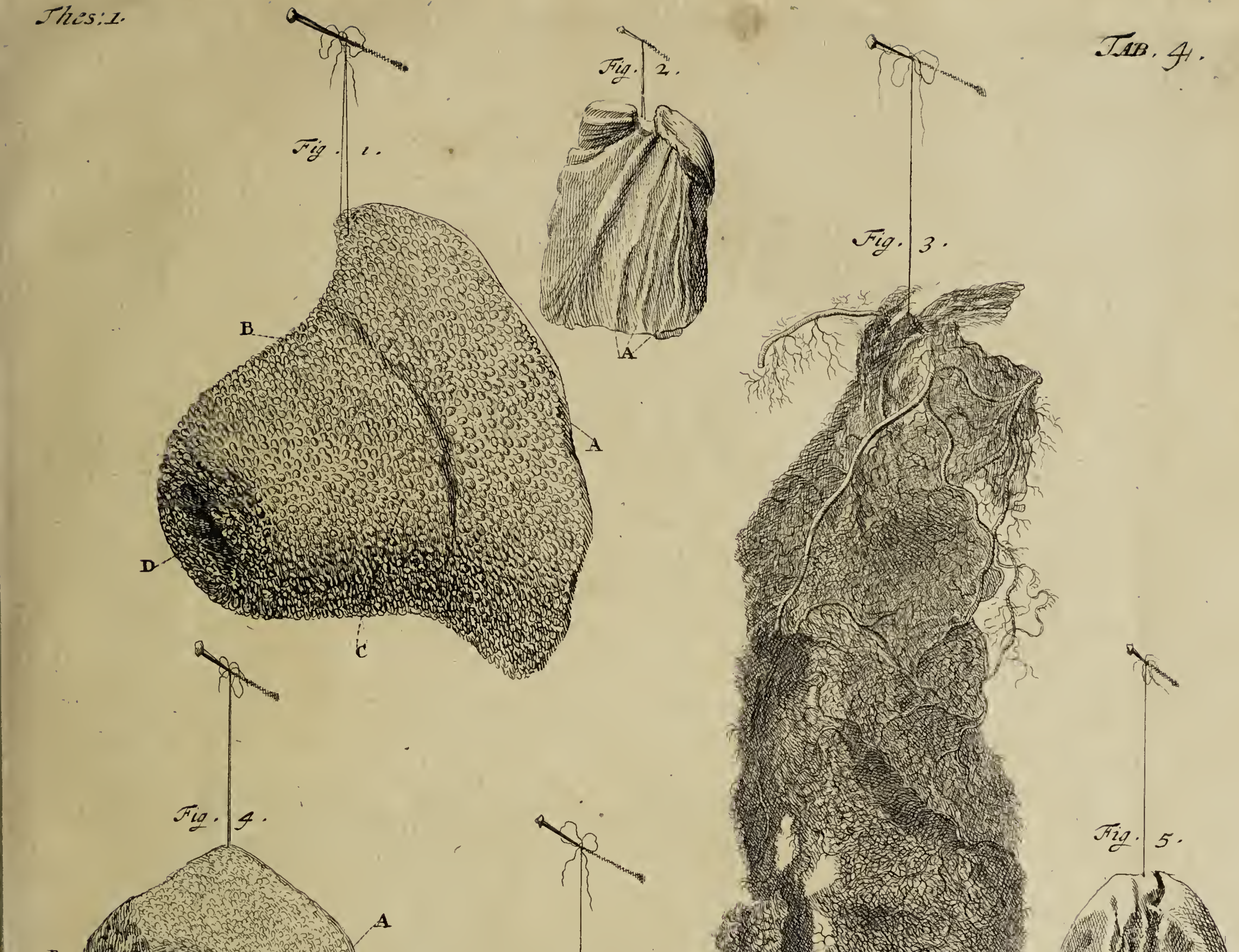
A latere ſiniſtro hujus dictae figurae reperiuntur aliquot Papillae cutaneae non diſſolutae, quae in mucronem exeunt.

F I N I S.

C. Huijberts, ad vivum Sculpſit.

TAB. 2.
A
B
C
D
C. Huyberts, ad vivum sculp.

C. Hüijberts. ad vivum. sculpſ.

FREDERICI RUYSCHII

Anatomiæ & Botanices Profeſſoris

THESAURUS ANATOMICUS SECUNDUS.

Cum Figuris æneis.

AMSTELÆDAMI,

Apud JANSONIO-WAESBERGIOS,
MDCCXXII.

BENEVOLO LECTORI.

NOnnullorum objectorum, Lector benevole, deſcriptiones reperies in hoc ſecundo, & cæteris Theſauris, de quibus in primo etiam mentio facta eſt. Scias autem velim ſine ratione hoc non eſſe factum. poſtquam enim primi Theſauri deſcriptionem in lucem dedi, varia adhuc didici in præparationibus, quæ me, primum Theſaurum conficientem, latuerunt. Varia etiam atque etiam nitidiora facta ſunt, quia indeſinenter pergo in diſſecandis & perſcrutandis cadaveribus. Videbis quoque inter ſe diſcrepare præparata, ratione illorum, quæ huic vel illi objecto connectuntur. Cum deſcriptionem primi Theſauri publici juris facerem, me adhuc latuit encheireſis jecinora abſque ablatione, ut vocantur, glandularum, quamvis revera haud exſtent, ita præparandi, ut omnia vaſa, hepar in totum fere conſtituentia, in conſpectum veniant, ne ramuſculis quidem minutiſſimis exceptis. Quamvis hæc, & plurima alia jam expertus ſim, à me tamen impetrare nequeo, ut antecedentia objecta rejiciam, & nova ſubſtituam. Conſpiciantur hæc, luſtrentur quoque illa, quæ intra 37. annos à me ſunt præparata: & ſic patebit me non ſine ratione hæc omnia, immenſo labore confecta conſervare in 16. & pluribus Theſauris ac Thecis, in quibus promiſcue partes corporis ſunt poſitæ, ut viſui gratiam majorem conciliarem; alioqui difficile mihi non fuiſſet, unum Theſaurum ſolis cordibus humanis, variis modis præparatis, alium embryonibus fœtibuſque, alium ſolis capitibus puerorum replere; ſed id viſui minus gratum fuiſſet.

THE-

THESAURUS ANATOMICUS SECUNDUS.

In hoc Theſauro ſecundo ſex Aſſeres, ſeu repoſitoria reperiuntur, in quorum primo & inferiore ſequentia luſtrare licet.

N°. I. PHiala continens Balænæ oculum, tranverſim, & orbiculariter biſectum, & ita præparatum, ut Tunicæ Scleroticæ craſſities, nec non Choroideæ vaſa ſanguinea conſpici poſſint, idque in liquore limpido.

Not. 1. Oculus Balænæ, ſi ad corporis molem conferatur, admodum exiguus eſt, imò pomum aurantium mediocre haud ſuperat: ſicuti Tab. 1. fig. 1. 2. 3. & 6. hujus 2 Theſ. indigitant.

2. Vaſa ſanguinea per Choroideam diſperſa clare videri poſſunt, licet non ſint repleta. Horum ramus major ſolitarius in confinio Choroideæ circulariter Uveam ambit, & ramos maximos ſurſum ſpargit; in homine verò, ſæpiſſime, ſi non ſemper, ſenis in locis, ſex rami majores Choroideam perambulant, & quidem non in confinio dicto, ſed in ejus medio: ubi ramulos innumeros ſurſum verſus nervum opticum, & deorſum, verſus Uveam demittunt. Vid. Tab. 16. Fig. 8. in Reſponſ. Epiſt. Problem. 13.

N°. II. Phiala in liquore continens tria objecta, quorum primum, oculus eſt pueri, tranſverſim ſectus, cujus facies exterior Scleroticam, interior verò Retinam medulloſam demonſtrat. Hujus figuram cernere licet in Reſponſ. Epiſtolari Problem. 13. Fig. 15.

Secundum objectum Oculus eſt humanus, cujus Scleroticâ ex parte ademptâ, Tunica choroidea, cum ſuis arteriolis nitidiſſime in conſpectum venit. Arteriolæ enim ſunt oppletæ

cerea materia rubra. Præterea conſpici quoque poteſt reptatus Arteriarum & Nervorum per ſuperficiem Nervi optici.

Tertium objectum humor cryſtallinus eſt, cujus perſpicuitas adempta à liquore, cui innatat, unde jam totus albicat, forma tamen & naturalis magnitudo ſuperſtites ſunt.

N°. III. Oculus humanus tranſverſim diſſectus, ut interiora pateant. In hujus parte poſteriore primò Scleroticam, ab inſequente Choroidea ex parte ſeparavi, unde non ſolum Choroidea luculenter in conſpectum venit, verum etiam Ruyſchiana, quæ Choroideæ arcte adhuc connectitur.

Not. 1. Ex hujus oculi centro, ſeu medio, Tunicam Retinam cum ſuis arteriolis emergere, quas ad votum hic cernere licet.

2. In altera, & anteriore parte, & quidem facie poſteriore, luſtrari poſſunt, Ligamentum ciliare cum ſuis arteriolis repletis; proceſſus ligamenti ciliaris, nec non humoris cryſtallini, & humoris aquei ſedes.

Hiſce, & innumeris aliis, abſque præjudicio viſis, quis ulterius dubitet, quin noſtra præparandi demonſtrandique methodus, à vulgari maxime differens, eligenda ſit? fieri enim non poſſe reor, ut hæc, & alia tam exactè demonſtrentur, niſi eo modo oculis objiciantur; & hinc innumera figmenta nobis obtruſêre Antiſtites in re Anatomica.

N°. IV. Phiala in liquore continens duo objecta. Horum alterum à capillo dependens, poſterior pars oculi humani eſt; in quo conſpiciuntur Sclerotica & Choroidea, nec non duo nervi (Ciliares à me dicti) à ſubjecto ipſo dependentes, admodum molles & fragiles.

Alterum objectum pars anterior ejuſdem oculi eſt, in quo perſpicuè videri poſſunt Tunica Ruyſchiana & Choroidea, quamvis ſibi invicem adhuc connatæ; intima enim lamella Ruyſchiana eſt, gaudens arteriolis, quarum reptatus differt longe à curſu arteriolarum per lamellam exteriorem, Choroideam dictam, diſſeminatarum; utriuſque enim reptatus decuſſatur. Præterea ligamentum ciliare inſtructum eſſe innumeris arteriolis, hic quoque videri poteſt.

N°. V. Phiala, liquore referta, cui innatant duo ſubjecta, quorum primum à capillo dependens, pars eſt poſterior oculi humani, tranſverſim diſſecti. In hoc objecto ſequentia viſuntur: &

1. Qui-

1. Quidem, Tunica Sclerotica, ut & Choroidea Ruyſchianæ connata, per quas, eodem, quo dixi, modo, repunt vaſcula ſanguinea repleta, ſc. decuſſatim, ut ſupra monui.

2. Reliquiæ arteriolarum Tunicæ Retinæ, ſive reticularis, prodeuntium à latere inplantationis nervi optici in Scleroticam, hic quoque cerni poſſunt.

Alterum objectum in fundo Phialæ, anterior oculi pars eſt, cujus facies poſterior in conſpectum hic venit, ſcilicet ligamentum Ciliare cum ſuo proceſſu, ſuntque obducta ſubſtantia coloris nigri, id quod naturale.

No. VI. Oculus humanus ita inverſus, ut ſuperficies interior ſeſe conſpiciendam hic exhibeat.

Not. 1. Sclerotica ablatâ, ſola Choroidea & Ruyſchiana cernuntur, cum connato ligamento Ciliari, ut & ejus proceſſu.

2. Portio exigua Choroideæ à Ruyſchiana avulſa & reflexa. Hujus iconiſmus reperitur Tab. XVI. Epiſt. Probl. 13. Fig. 1.

3. Arteriolæ per ligamentum Ciliare, quin etiam per ejus proceſſum diſſeminatæ, non obſcure, cœlo ſereno, apparent.

No. VII. Phiala liquore repleta, in quo Oculus humanus reconditur, cujus Sceleroticâ magna ex parte ablatâ, videri queunt ſequentia:

1. Choroidea, Arteriolis ſcatens, quibus cerea materiâ rubrâ repletis, dicta Choroidea rubicundiſſima apparet.

2. Per ſuperficiem Choroideæ decurrunt ſex ſeptemve nervuli Ciliares, & recto quidem tramite, ſuntque albicantes, & propterea facilis eorum diſcretio à vaſis ſanguiferis, quæ hic rubicundiſſima, quoniam artificiosè ſunt repleta dicta cereâ materia rubrâ. Ratio jam quare dicti nervuli aliorum oculos effugerint in cadaveribus, vulgari modo diſſectis, eſt, quod non ſolum nervi, verum etiam vaſcula ſanguinea eodem colore nobis apparent, niſi arteriarum repletio artificioſa præceſſerit.

3. Dicti nervi per ſuperficiem Choroideæ reptantes, nullum viſibilem ramuſculum videntur elargiri Choroideæ; cum autem ad ligamentum Ciliare, ut & ejus proceſſum perveniunt, ibi ramulos diſpeſcere videmus; hinc nervi Ciliares à me ſunt denominati.

4. Dictos nervulos, eo, quo dixi, modo, reptantes, comitantur utplurimum arteriolæ, idque ſerpentino curſu. In hoc objecto unica tantum arteriola, in aliis plures reperiuntur.

5. Aperta eſt Choroidea in medio, ut conſpici poſſit Reti-

na, quæ tot ſcatet arteriolis repletis, ut ex iis ferè conſtare videatur. Vide ulterius ſuper hac re, Reſponſ. Epiſt. Prob. 13. ſupra citatam cum annexis fig. ubi fuſius de hac re agitur.

6. Nervus opticus non ſolum, verum etiam nervi comitantes nervum opticum luculenter hic videri poſſunt.

No. VIII. Oculus humanus, rotunditate viventis ſimilis.

Not. 1. Ex Pupilla Staphyloma propullulat, utpote Corneâ exiguo foramine pertuſâ, quô affectu hominibus correptis, exigua aut nulla ſpes ſanationis affulget; viſus enim utplurimum, ſi non ſemper, extinguitur.

2. Sclerotica Arteriolis repletis ſuperbit.

3. A latere oculi dependet portio palpebræ ſuperioris rubicundæ, à vaſorum repletorum copia.

4. Utrumque punctum lachrymale conſpicuum.

No. IX. Portio oculi Balænæ, ſecundum longitudinem biſecti, ut interiora pateant.

Not. In hoc objecto Tunicam Choroideam magna parte receſſiſſe à Ruyſchiana, ita ut Ruyſchiana & Choroidea, ſibi invicem adhuc ex parte connatæ, clarè videri poſſint, & quidem duobus modis. ſcilicet à fronte ſi conſpiciantur, ſuperficie interiore Ruyſchiana apparet, exteriore verò Choroidea. Vel etiam utraque Tunica in conſpectum veniet, ſi à latere læſionis dictarum tunicarum inſpiciantur; interior enim, ſeu Ruyſchiana, albicat, exterior, ſive Choroidea, ſubnigricat in hoc objecto.

No. X. Oculus humanus cum annexis muſculis, quorum color naturali ſimilis, & rubicundus.

Not. 1. Bulbus oculi rigidus factus rotunditatem haud amiſit.

2. Per ſuperficiem Scleroticæ plurima viſuntur diſperſa veroſimilia vaſcula nova, Lymphaticorum æmula; veroſimilia dico, quia de eorum exiſtentia nil certi affirmare auſim, antequam frequentiore examine certiſſimus factus ſim: ſuntque, ut dixi, Lymphaticorum ſimilia, nitentia, & pellucida. quia autem nullas in iis obſervare potui valvulas, anceps hæreo.

3. Hac de re olim mentio facta in Epiſtolari Reſponſione mea ad Expert. Virum D. Chriſtianum Wedelium, de Oculorum Tunicis fol. 13.

4. Muſculorum tendines non-nihil à Sclerotica ſeparati, luculenter Scleroticam eo loco, ubi inſeruntur à tendinibus dictis, incraſſari, hic docent; ita ut, ſi quis eorum expanſionem no-

nolit eſſe peculiarem membranam, ſaltem negare non poſſit, eam ad incraſſationem, & robur Scleroticæ multum adferre.

5. Fibræ motrices, muſculos oculorum conſtituentes, accuratius hic viſuntur, quam in ſubjecto jamjam denato.

6. Arterias nervum opticum comitantes, reptatu ſerpentino decurrere hic palam eſt, ut &, quo modo nervi ciliares à me ita dicti, verſus oculi globum tendant.

No. XI. Phiala, in qua conſervatur oculus humanus tranſverſim biſectus, ſine ulla præmiſſa vaſorum repletione.

Not. 1. Facie interiore, Ligamentum ciliare, ut & ejus proceſſus in ſitu & ſtatu naturali hic ſeſe videnda exhibent.

2. Quo modo proceſſus ciliaris recedat ab ea Corneæ parte, quæ pupillam conſtituit, ut humori aqueo locum cedat, hic quoque videre licet.

3. Nervum opticum amictum eſſe geminâ Tunicâ, eumque poroſum eſſe, hic conſtat.

4. In fundo hujus Phialæ oculorum humores vitreus & cryſtallinus reperiuntur, qui, quamvis per liquorem pelluciditatem amiſerint, & opaci facti ſint, eos tamen conſervare volui, ut demonſtrarem, quo modo humor vitreus cryſtallinum in ſinum ſuum recipiat.

5. In ambitu humoris cryſtallini & vitrei, pigmenti nigri reſiduum, à Ruyſchiana avulſum, inſtar fibrarum nigrarum, adhæret tunicis tenuiſſimis humoris vitrei & cryſtallini.

No. XII. Pueri Oculus, Scleroticâ magna ex parte adempta, ut Ruyſchiana & Choroidea in conſpectum venirent, quibus in medio apertis, cernitur Retina.

Not. 1. Ne viſum effugerent ſubtiliſſimæ arteriolæ Tunicæ Retinæ, replevi illas cera rubrâ.

2. Retinæ membranoſum adeò eſt ſubtile, ut prima fronte viſum, vix in oculos incurrat, etiam armatos.

3. Medulloſum Retinæ in hoc objecto non apparet: utrum non adfuerit, an verò à liquore ſit deletum, non liquet.

No. XIII. Oculus humanus tranſverſim biſectus.

Not. Arteriolas per Ruyſchianam & Choroideam diſperſas implevi cerea materia, & ſic accuratius tunicarum prædictarum terminus ad quem demonſtratur, qui ad finem ligamenti Ciliaris eſt.

No. XIV. Anterior oculi infantis portio, ita inverſa, ut facies

cies interior jam exterior ſit facta, unde ligamenti Ciliaris conſtitutio nudam ſeſe offert viſui.

Not. 1. Arteriolæ per ligamentum Ciliare diſſeminatæ, & cerea materiâ oppletæ, viſui hic quidem objiciuntur, ſed manifeſtius apparent, ſi oculo microſcopium admoverimus.

2. Proceſſus Ciliaris pigmento naturali nigro haud deſtitutus, limbo pupillæ proximo hic excepto.

3. In fundo hujuſce Phialæ humores Vitreus & Cryſtallinus comparent, quibus cohæret pigmenti nigri portio, à Ruyſchiana avulſa.

N°. XV. Oculus vitulinus tranſverſim biſectus, ut interiora conſpici poſſint. in eo novi quid mihi detexiſſe viſus ſum, ſc. multis ſeculis pro certo fuit habitum, ligamentum ciliare ceu muſculum eſſe; cui placito etiam ipſe, præjudicio captus, calculum olim adjeci, ut liquet in Reſp. Epiſt. Probl. decima tertia; enimverò in dicto hoc oculo vitulino primò comperi, ligamentum Ciliare neutiquam eſſe conſiderandum tanquam muſculum, ad pupillæ & humoris cryſtallini motum deſtinatum, totumque hoc negotium perfici à proceſſu Ciliari, ut & à circulo muſculari, poſterius in confinio pupillæ ſito. Ligamenti Ciliaris proceſſus conſtat ex fibris muſculoſis longitudinalibus, quarum tendines aut fibræ tendinoſæ luculenter viſuntur diſpergi & finiri in ſecundo & minori, à me dicto, circulo, poſterius ad marginem pupillæ ſito; præterea Ligamenti Ciliaris extremum non conſtituit, neque à ſe dimittit tendines, uti Scriptores autumant, ſed margine criſpo recedit à proceſſu dicto. (Vid. Tab. 1. Fig. 7. Lit. c.) & ſic ligamentum Ciliare non videtur tale commercium habere cum proceſſu Ciliari, uti voluere Antiſtites. Hiſce in oculo bovino viſis, me denuo contuli ad objecta humana, in quibus olim quidem tale quid mihi videre videbar; præjudicio verò deceptus, accuratiorem ejus indagationem neglexi. Jam autem in oculis humanis & vitulinis, circa ante dicta reperio nihil diſcriminis intercedere, niſi quod in oculo vitulino omnia majora exiſtant.

In dicto minori circulo, poſterius in pupillæ confinio ſito, non ſolum inſeruntur tendines ligamenti ciliaris, ad pupillam dilatandam, ubi neceſſe eſt: verum etiam circuli minoris extremum, conſtare mihi videtur ex fibris motricibus circularibus, pupillam anguſtantibus, præſertim cum res magis illuminatas

minatas intuemur attentius. Fateor quidem haſce fibras circulares non tam luculenter conſpici poſſe, quin oculi mentis in ſubſidium ſint vocandi. enimverò cum neque ligamentum ciliare, neque ejus proceſſus pupillæ contractioni ſint deſtinata, conſultius duxi ſtatuere, circulum minorem ad poſterius confinium pupillæ ſitum, huic operi eſſe deſtinatum.

Nonnulli pro proceſſu ciliari agnoſcunt pullas pigmenti nigri reliquias, membranulæ tenuiſſimæ humoris cryſtallini & vitrei adhærentes, & quaſi fibras mentientes, oculo ſc. aperto, humoribuſque exemptis. hæ autem nil ſunt, niſi avulſæ particulæ pigmenti nigri, quô non ſolum obſitum eſt ligamentum ciliare in ſtatu ſano, verum etiam ejus proceſſus, nec non Tunica Ruyſchiana: Proceſſus verò ciliaris ſedem habet orbiculatam ſub ligamento ciliari, à quo fibræ tendinoſæ, ut dixi, prodeunt, quæ in minorem circulum deſinunt.

Notandum præterea, partem alteram hujus oculi vitulini, in fundo Phialæ ſitam, in ſuo cavo membranà Ruyſchiana eſſe ſuccinctam, quæ prope inſertionem nervi optici, colore cæruleo, Choroidea contra nigro colore eſt tincta.

2. Nervus opticus, non linea recta, ſed incurvo tramite incedit ad oculum vitulinum.

3. Tunica Retina arteriolis repletis ditata hic quoque cerni poteſt.

N°. XVI. Portio Tunicæ Scleroticæ humanæ, a qua dependent aliquot nervi ciliares, qùi ſunt in aliis numeroſiores, in aliis pauciores. Hoc objectum æri inciſum reperitur Tab. XVI. Reſp. Epiſt. Probl. XII. fig. 12.

N°. XVII. Balænæ oculus ſecundum longitudinem diſſectus.

N°. 1. Tunica Ruyſchiana partim eſt avulſa à Choroidea, ne quis de ejus exiſtentia dubitet, eſtque Ruyſchiana craſſitie papyro proxima vid. Tab. 1. Fig. 1. Theſ. 2.

In homine olim æri incidi curavi. vid. Tab. XVI. Reſp. in Epiſt. Probl. 13.

ASSER Secundus.

N°. I. Poſterior portio Scleroticæ pueri, cum portione nervi optici, cujus involucrum in duas ſeparavi lamellas.

Not. Haſce lamellas inter ſe convenire, nec proprium quid

habere, niſi quod exterior interiore craſſior ſit. Vid. hoc objectum æri inciſum loco jamjam citato.

No. II. Oculi puerilis tranſverſim ſecti pars poſterior, in cujus cavitate videre licet tunicam reticularem, quæ hic undulata apparet, contra naturæ leges, quod & memini me olim obſervare. Hujus iconiſmum refert tabula ſupra citata fig. 19. Reſp. Epiſt.

Not. muſculos oculares varios ſitum naturalem retinuiſſe; præſertim rectos.

In eadem Phiala à capillo dependet Iris humana, quam olim æri incidi curavi. Quod autem eo tempore de hoc objecto ſcripſi, in explicatione fig. XVII, Epiſt. ſupracitatæ, hic recenſere non gravabor.

Circulus Iris, quæ membrana eſt per Corneam tranſparens, facie anteriore in ambitu cum Choroïdea, poſteriore verò cum Ruyſchiana conjungitur, nec immeritò in duos circulos dividi poteſt, quorum major deſinit, ubi arteriolæ reflectuntur, vel ubi facie poſteriore fibræ, potius tendinoſæ fibræ proceſſus ligamenti Ciliaris terminantur, ſicuti fig. XVII. & XVIII. Tab. XVI. Reſp. Epiſt. Problem. videri poteſt. Alter circulus multis numeris minor ad pupillam deſinit. Circulus Iris major gaudet arteriolis innumerabilibus, quæ mirando reptatu per Iridem ſunt diſperſæ: ſicuti fig. dictæ indigitant. ubi autem ad circulum minorem pervenerunt, reflectuntur, è quibus reflexionibus ramuli oriuntur novi & minores, qui eodem quoque modo reflectuntur ad confinium pupillæ; forte, ut ſanguis à motu rapidiori inhibeatur, & minus extravaſari poſſit, ab externa vi, vel alia cauſa in iis, qui plethorici ſunt.

No. 3. Pueri oculus tranſverſim ſectus, ut Ruyſchiana, Choroidea &c. in conſpectum venirent. In hoc objecto Retina in totum non eſt conſervata. viſibilis tamen portio ſuperſtes remanſit in inferiore parte, ubi arteriolæ repletæ exiſtentiam ejus demonſtrant.

Portio dicti oculi fundo Phialæ proxima, uvea & cornea eſt: harum poſterior facies hic in conſpectum venit, ſc. ligamentum Ciliare, & proceſſus Ciliaris, cum ſuis tendinoſis fibris.

No. IV. Cornea Tunica cum annexis adnata, Choroidea, Ruyſchiana, Ligamento Ciliari, ejuſdemque proceſſu, &c.

Vi-

Vide ulteriora in expl. Tab. 1. Fig. 4. hujus Theſ. 2.

No. V. Infantis caput in liquore conſervatum, & tam vivido colore præditum, abſque fuco aut pigmento, ut viventis caput repræſentet; illudque à multis annis ita conſervatum eſt.

Not. 1. Cranii parte ſuperiore ablata, cerebroque exempto, videnda ſeſe exhibent decem nervorum paria, Infundibulum, rubicundo colore præditum, idque propter repletionem vaſculorum cereâ materiâ rubrâ.

2. Septum, quo cerebrum à cerebello à latere ſeparatur, ceu falx tranſverſalis (ſi ita loqui liceat) diſtinctè hic quoque cernitur.

3. Orbitæ oculorum dura matre ex parte viduatæ, dilutiore rubedine ſunt imbutæ, à vaſorum repletione.

4. Labium ſuperius unius ligamenti ope maxillæ ſuperiori connaſcitur quidem in homine, hic verò duplex ligamentum occurrit.

No. VI. Phiala continens veſicæ muliebris Utero gerentis portionem, quæ tempore geſtationis intolerabili cruciatu, & continuo mingendi deſiderio vexata, tandem ultimum diem obiit. Cadavere à me aperto, fœtuque quadrimeſtri exempto, inveni Veſicam purulentam atque corruptam. Quod autem conſideratione dignum eſſe cenſeo, hoc erat: Omnes veſicæ fibræ ſtipatæ erant calculoſâ ſubſtantiâ, in forma arenularum. Vid. Tab. 2. Fig. 2. hujus ſecundi Theſauri & objectum ipſum domi meæ.

No. VII. Phiala, liquore limpido referta, in qua tria objecta, quorum primum à capillo dependens, portio eſt oculi humani, in qua diſtinctè cernere licet differentiam inter Ruyſchianam, & Choroideam: præterea Choroideæ ſuperficies exterior obſita eſt pigmento nigro, cum contrà illud utplurimum cernatur in ſuperficie interiore Ruyſchianæ; præterea per Choroideæ ſuperficiem exteriorem viſuntur diſperſi Nervi Ciliares.

In fundo hujus Phialæ cætera duo conſpiciuntur objecta, quorum primum oculus humanus eſt, tali modo ſectus, ut ea portione Scleroticæ, quæ anterior eſt, & cornea dicitur, abſciſſa, in conſpectum veniant humor Cryſtallinus & Citreus, idque in ſitu naturali. Notandum interim humores dictos contra naturæ leges, limpiditatem amiſiſſe, majoremque duritiem acquiſiviſſe, idque à liquore noſtro.

Præterea cernere quoque licet pigmenti nigri reſiduum, à Ruyſchiana Tunica, ut & ligamento Ciliari avulſum, dictis humoribus circulariter, & ſtriatim cohærere. Hujus ſtriæ latiores in homine, quam in quadrupedibus, id quod non videntur obſervaſſe Scriptores, qui oculos vitulorum pro humanis æri curarunt incidi.

Tertium objectum in fundo hujus Phialæ, Cornea eſt, in cujus facie interiore conſpiciuntur

Ligamentum Ciliare, cum ejuſdem proceſſu, nec non circulus minor, in quem deſinunt tendines proceſſus ciliaris, pupillam dilatantes, nec non fibræ circulares, pupillam conſtringentes. Vid. Tab. 1. Theſaur. 2. fig. 4. 5. & 7.

No. VIII. Membrana Retina oculi è puero deſumpta, & liquori limpido innatans.

Not. 1. Arteriolæ cerea materia ſunt repletæ, unde Retina rubicunda apparet, eſtque adeo tenuis, ut telam aranearum tenuitate variis in locis ſuperet.

2. In dicta Retina nihil medulloſi apparet: omnia vaſculoſa. an verò medulloſum ſit abſterſum in hoc objecto nec ne, affirmare non auſim. mirum autem viſu horum vaſculorum extrema tam eſſe ſubtilia, nec cavitate diſtituta, ut tomentoſa videantur, cereâ materiâ tamen referta, quâ ſine, oculorum, quamvis armatorum, aciem facile aufugerent. Vide fuſiorem de hac re explicationem Reſp. Pr. 13. Tab. 16. Fig. 7, ut & 16.

N°. IX. Phiala continens os Petroſum cum ſuis canalibus ſemicircularibus, ut & cochlea, à latere aperta, ut tenue ſeptum oſſeum, ſeu lamina oſſea non ſolum, verum etiam tenella membranula, cochleæ cavitatem, & ſeptum oſſeum ſuccingens, vaſculiſque ſanguifluis ditata, conſpici poſſint; ſuntque dicta vaſcula artificioſe repleta cerâ rubrâ.

N. X. Oculus humanus tranſverſim diſſectus, in quo ligamentum Ciliare ob vaſculorum repletionem rubicundum apparet. proceſſus verò ejus cinerei coloris eſt, utpote vaſculis non repletis.

In poſteriore parte hujuſce Phialæ in conſpectum venit poſterior Scleroticæ portio, cum Ruyſchiana rubicundiſſima.

No. XI. Oculus humanus tranſverſim diſſectus, ut Ruyſchiana videri poſſit; in eo quoque Ligamentum Ciliare, naturali pigmento nigro obſitum, apparet.

No-

Notandum quoque, quod viſu dignum, arteriolas, cerea materia refertas, luculenter hic poſſe conſpici, per eam partem ſuperficiei interioris corneæ, quæ pupilla audit, quæ arteriolæ in pupilla hominis perfectè ſani, nunquam in conſpectum veniunt; tamen adeſſe jam conſtat, imò forte nunquam ſeſe videndas exhibuiſſent, niſi hoc noſtro artificio detexiſſem.

2. Arterias nervum opticum comitantes ſerpentino reptatu incedere, in hoc & aliis objectis, hic quoque videre licet.

3. Molles nervi oculares, nervo optico cohærentes; ut & Retina è fundo oculi emergens, nullaque ſubſtantia medulloſa obſita, hic videri poſſunt. an ſic à natura?

N°. XII. Phiala in liquore continens portionem reflexam Scleroticæ è corpore humano, cum nervo optico, ut Ruyſchiana & Choroidea oculos noſtros incurrerent.

Not. E medio Scleroticæ portio Retinæ emergit ſubtiliſſima.

N°. XIII. Oculus humanus tranſverſim ſectus, ut interiora pateant.

N°. XIV. Pueri caput liquori limpido innatans, cujus color viventis ſimilis eſt, oculiſque clauſis, dormientis caput repræſentat.

Not. 1. Superior cranii pars, nec non cerebrum ablata ſunt, remanentibus arteriis per cerebrum diſperſis.

2. Arteriolæ, quibus integumentum membranaceum, nervum opticum inveſtiens, ſuperbit, in utroque latere conſpici poſſunt, nec non reliquiæ nervorum olfactoriorum.

3. Reliquiæ falcis, criſtæ Galli adhuc connatæ, ſunt in hoc objecto viſibiles.

4. Ea duræ matris portio, quæ tenaciſſime cohæret ſuperiori parti orbitarum oculorum, innumeris arteriolis ſcatet.

5. Quo ritu arteriolæ perambulent piam matrem, ad nervorum opticorum exortum, hic cerni poteſt.

N°. XV. Oculus humanus liquori limpido innatans, qui ita præparatus eſt, ut Iris in conſpectum ſeſe daret.

Not. 1. Quantumvis arteriolæ, per Iridem diſperſæ repletæ ſint, minus tamen conſpicuæ hic ſunt, quam quidem in facie ejus poſteriore, quæ ligamentum Ciliare nuncupatur.

2. Nervi & Arteriolæ, nervum opticum comitantes, luculenter hic viſuntur; nec non duo ex nervulis (Ciliaribus à me dictis,) admodum conſpicui, idque propter arteriarum repletionem cerâ rubrâ.

No. XVI. Oculi infantis pars poſtica, in qua Ruiſchiana rubicundiſſima apparet: præterea ex oculi medio portio Retinæ erumpit.

No. XVII. Portio aſperæ arteriæ humanæ, liquori innatans, ut ita dictæ glandulæ in conſpectum venirent, quæ ſunt numeroſiſſimæ, & diſperſæ per interiorem ſuperficiem aſperæ arteriæ, ad ejus lubrificationem deſtinatæ.

A S S E R Tertius.

No. I. Foetus humani immaturi hepar excarne, ut vulgò loquuntur, id eſt, ut ego loquor, hepar omnibus ſuis extremitatibus ſuccoſis, quæ glandulæ aliis perperam audiunt, deſtitutum, ut vaſorum reptatus, numerus, &c. accurate videri queant.

Quanta ſit differentia inter veram dictorum vaſorum exiſtentiam, & figuras, ab autoribus depictas, hic cernere licet.

In jecinoribus, carne privandis, aſſolent unguibus, cultro ligneo, aliiſve inſtrumentis ita dictam carnem auferre, unde vaſa longiora evadebant. tandem extremitates, non omnes, quod impoſſibile eſt, acicularum cuſpide pungebant, aſſeri affigebant, & ſic exſiccabant, unde formam, à naturali plane diverſam, acquirebant. hiſce ita peractis, pictoribus tradebant, è quorum manibus figuræ ſculptori exhibebantur, unde innumera figmenta nobis obtruſa ſunt.

A plurimis annis, in perſcrutandis jecinoribus, & cæteris viſceribus animum ſummopere defatigavi; ſæpius ab aquæ frigore ſenſum amiſerant digiti manuum, nunquam autem rem acu tangere potui; paucis autem abhinc annis methodum inveni, qua vaſa ſanguinea liberentur ab eo, quod viſui impedimento eſt, ne rectè videri queant vaſa: idque ſine ulla adhibita vi, unde ramuli numero haud diminuuntur, neque longiores fiunt juſtò; id quod de vulgari præparatione dici non poteſt.

Not. 1. Vena portæ pluribus gaudet ramulis minoribus, quam vena cava, imò ſtipatur vena portæ ramulis minoribus, id quod conſideratione dignum eſſe cenſeo, imò exiſtimo vaſorum ſanguineorum œconomiam & functiones nondum ſatis nobis eſſe notas. Noli autem B. Lector credere, me hic figmenta proponere. ſi me convenire digneris, videbis me vera dicere. Paradoxum quidem videtur, quod dicitur vena portæ pluribus inſtructa eſſe ramulis, quam vena cava: veritati tamen

men conſonum eſt. Vide Theſ. 2. Tab. 4. Fig, 1, 3, 4.

Ex hac hypotheſi plures quidem ſpeculationes proferre poſſem, quas hic tamen non movebo. brevitati enim ſtudeo, ut ante obitum, ſi Deo Ter opt. max. placuerit, omnes Theſauros deſcribere poſſim.

2. Cum impoſſibile mihi fuerit, majores ramos venæ cavæ & portæ propriis ſuis locis detinere, cum in liquore detineantur; hinc factum, ut venæ cavæ trunci & rami à portæ ramis receſſerint; & ſic vena cava hujus Phialæ fundo proxima facta ſit.

N°. II. Phiala, liquore referta, duo continet objecta, quorum primum & ſuperius, à capillo dependens, oculus eſt humanus, omnibus muſculis privatus, aurâque repletus, ut vera ejus forma rotunda appareat.

Quod nervus opticus duobus involucris ſit præditus, hic conſtat.

Alterum objectum ſunt duæ palpebræ humanæ cum notabili portione cutis faciei.

In limbo utriuſque palpebræ evidenter hic apparet non ſolum utrumque punctum lachrymale, verum etiam oſcula ductuum, humori tranſitum præbentia.

N°. III. Oculus humanus liquori innatans, cujus muſculi ſunt ſeparati, reſervatis nervis.

N°. IV. Stomachus humanus ita inverſus, ut ſuperficies inferior jam ſit facta exterior. In eo non ſolum innumeri occurrunt pori viſibiles, quemadmodum hic delineandos curavi Tab. 5. Fig. 2. verum etiam antequam ſtomachus in os inferius exeat, alia Phænomena mihi patefacta ſunt, ſc. innumeræ & minutiſſimæ celluloſæ intercapedines quadrangulares, diverſæ magnitudinis, quæ analogiam habent cum iſtis, quæ reperiuntur in ſtomacho vitulino, & quidem ea parte, quæ Belgice audit *de Kraag*. ſunt tamen longe majores, quam in ſtomacho humano. Vide Expl. Tab. V. fig. 4. & *

Dixerit forſan aliquis, cui uſui hæ ſunt deſtinatæ? Reſp. quamdiu nobis vera partium conſtitutio latet, tam diu quoque perverſe judicabimus de earum uſu vero. Ego autem totus in eo ſum, & omnes nervos intendo, ut quantum in me eſt, veram conſtitutionem perſcruter, exſpectans ut alii circa uſum idem ſint facturi. difficile enim mihi jam utrique negotio incumbere.

Quo-

Quomodo ſeſe etiam habeant ſtomachi plicæ interiores, hic quoque videre eſt.

In eadem Phiala conſpicitur quoque exigua portio ſtomachi ovini fœtus, in qua dictæ quadrangulares intercapedines celluloſæ viſuntur.

No. V. Phiala, in qua continetur brachium infantis, cujus manus comprehendit veſicam humanam inverſam.

Not. 1. Brachium & manus vivido colore prædita ſunt, cutis abſque rugis præternaturalibus: Veſica autem deſumpta eſt è corpore defuncti, calculo laborantis, unde Veſica admodum incraſſata.

2. Veſica dicta ita inverſa ut ſuperficies interior jam ſit facta exterior, ut videri poſſent ramoſæ excreſcentiæ præternaturales tunicæ interioris Veſicæ, quæ aliquando occurrunt, & in hoc objecto conſideratione dignæ ſunt, uti Tab. VI. Fig. 1. in hoc Theſauro 2. denotat.

In aliis objectis non rarò longiores quoque reperiuntur. Inter haſce ramoſas excreſcentias, à calculi attritione productas, calculi aliquando latitant, quemadmodum Pilæ luſoriæ, nuces, &c. inter plantas gramineas. hinc non rarò contingit, in calculi extractione, ut lithotomus non ſolum calculum, verum etiam dictas ramoſas excreſcentias forcipe arripiat, unde lethalia ſymptomata ſæpe ſuboriuntur; & hoc demum eſt, quod calculus dicitur adhæſiſſe Veſicæ; cum poſt extractionem calculi aliquid carnoſi reperitur in forcipis cavitate. Rariſſime enim, ſi unquam, calculus connaſcitur Veſicæ. Interim quoque vix eſt ut credam, calculum poſt fata alicujus olim fuiſſe inventum (uti nonnulli perhibent) inter Tunicas Veſicæ, niſi à prægreſſa ulceratione, aut læſione Veſicæ, aut ureterum prope Veſicam.

3. Craſſities hujus Veſicæ excedit minimi digiti humani craſſitiem.

4. Ornamentum fimbriaceum, quo ornatur dictum brachium, inſervit primò, ut brachii vulnus ab amputatione productum, tegatur, 2. ut viſui gratiam conciliet.

No. VI. Fœtus ſeptimeſtris, aut inter ſextum & ſeptimum menſem natus, hydrocephalus, cujus caput mole ſuperat truncum & artus. huic quoque adſtant quinque Phialæ inauditum quid continentes: ita ut hiſtoriam breviter recenſere mihi animus ſit. Honeſta quædam matrona, adhuc ſuperſtes, & Amſtelodami pancrati-

ticè vivens, ante aliquot annos in partu verſabatur. mulieres adſtantes me vocari juſſerunt, quandoquidem ex voto partus haud ſuccedebat; verùm ante meum adventum pepererat dictum hydrocephalum. obſtetrix autem, placenta extracta, percipiebat uterum adhuc onuſtum, extraxitque, me præſente, iteratis vicibus maſſam quandam heterogeneam, quinis in Phialis à me conſervatam, fibroſam, celluloſam, mollem, duram, imo ſpongioſam, è qua ſequentia emergunt.

Phiala 1. N_o. VII. notata continet portionem notabilem ſupradictæ ſubſtantiæ heterogeneæ, è qua emergit integrum crus cum extremo pede fœtus duorum triumve menſium, ſine corpore viſibili. circa cruris exortum ex dicta ſubſtantia alter pes eruptus cernitur, ſine viſibili crure. ſi parumper invertatur Phiala, ibi denuo conſpiciuntur in dicta ſubſtantia fœtus ejuſdem fere ætatis cubitus & radius, à quibus caro, eo tempore admodum mollis & friabilis, receſſit, ab inordinata & rudiori tractatione, antequam mihi tradere volebant conſanguinei.

Sub dicto pede unus emergit digitus abſque viſibili manu. huncce locum aculeo notavi, ut citius in conſpectum veniret. E regione dictorum reperiuntur duo pedes extremi ſine tibiis aut femoribus; cætera autem adeo ſunt confuſa, ut nihil certi determinari poſſit. Vid. Tab. 3. Fig. 3. Theſ. 2.

In ſecunda Phiala N°. VIII. notata, cernitur quoque magna portio dictæ ſubſtantiæ heterogeneæ, in cujus faſtigio os femoris carne & perioſtio orbatum, ſitum tranſverſum occupat, genu autem cartilagineum ſpinâ indigitavi. ſub dicto genu alterum quoque cernitur genu, ſub quo unicus tantum digitus pedis exeritur; quinimô ſub hiſce omnibus varia membra ſc. pedes, manuſque, plus minusve perfecta, viſui occurrunt. Vid. Tab. 3. Fig. 1. Theſ. 2.

In Phiala Tertia N°, IX. Major moles dictæ ſubſtantiæ conſervatur. in ea ſequentia luſtrare licet.

Ex infima hujus ſubſtantiæ parte exeruntur duo crura malè conformata, quibus aſſociatur quoque brachium, eodem loco emerſum. In hiſce membris Tibiæ maxime ſunt incurvatæ.

Dicta membra oriuntur ex particula rotunda dictæ ſubſtantiæ, abdomini exiguo analoga, in ſuo medio inſtructa particula propendente, loco penis.

Phiala nonnihil inverſa, in conſpectum venit pes ſine viſibili tibia. Vid. Tab. 3. Fig. 2.

Phiala quarta N°. X. portionem inſignem ſupradictæ ſubſtantiæ retinet, è cujus fundo clunis oritur cum integro crure, ſc. Femore, Tibia, & pede extremo. per horum ſuperficiem repunt tendines muſculorum viſibiles, ſubſtantia carnoſa abolitâ.

Dictus pes videtur exarticulatus, inferiores enim epiphyſes oſſis Tibiæ & femoris proprium non occupant locum. An à mala conformatione in utero prognata, an ſecus, affirmare nequeo.

Supra dictum clunem, ſitu tranſverſo, reperitur alterum os tibiæ, cum annexo oſſe ſuræ, quæ muſculoſa ſubſtantia orbata, nuda cernuntur.

Supra dicta oſſa emergit quoque ex dicta mole pes extremus, qui nullum commercium habere videtur cum mox citatis oſſibus.

Phiala dicta non nihil inverſa videnda ſeſe exhibent rudimenta duarum manuum, quarum ſingulæ habent tres digitos minus perfectos, unguiculis quamvis inſtructos. vid. Tab. 3. Fig. 5.

In Phiala quinta, N°. XI. notata, continetur portio ejuſdem ſubſtantiæ, in qua nulli artus viſibiles reperiuntur perfecti.

Not. quoque ſunt ſequentia. 1. Quod omnia ſupra citata membra videantur eſſe trium fere hebdomadarum.

2. Nuſquam videri poteſt caput perfectum, quamvis corpuſcula intermixta reperiantur rotunda, capitula mentientia,

3. Oſſa ſupra memorata, jamjam in lucem edita, erant carne molli inveſtita: rudiores autem manus fricando annihilarunt carnem variis locis, antequam mihi traderentur.

4. Quod hic latus campus nobis occurrat differendi, verum illud extra ſcopum meum hoc eſſet, qui, ut ſupradictum, brevitati ſtudeo. Hoc tantum in medium profero, me in ea eſſe opinione, quod eo temporis puncto, quo fuit facta gravida honeſta illa matrona, plura ovula fuerunt ſimul tacta, aut foecundata: unde confuſio eorum ſubſecuta eſt, cum per ductum ovarium ſimul uterum intrarunt.

5. Not. quoque, priori matrimonio illam nunquam utero geſſiſſe, & primum fuiſſe partum, de quo feci ſermonem, hoc ſecundo matrimonio, in quo plures poſtea peperit liberos ſanos.

N°.

N°. XII. Phiala, in qua Arteria ſplenica Vitulina, cerea materia rub. repleta, cujus ramuli in faſciculos exeunt ſuccoſos & ſolubiles.

Not. Faſciculos craſſiores eſſe in liene vitulino, quam in humano, & per conſequens conſpectiores; præterea, quia Lien vitulinus deſtituitur ramificationibus venoſis, ea propter faſciculi dicti luculentius in conſpectum veniunt. In homine verò ramuli venoſi vix omnes repleri poſſunt, unde fibroſi quid præ ſe ferunt, viſumque ſæpe decipiunt.

N°. XIII. Lien humanus liquori limpido quoque immerſus, ut omnia diſtinctius videri poſſint.

Not. 1. Simulac arteriam ſplenicam cera rubra infarciebam, plurimæ quoque venulæ replebantur, id quod ſæpiſſime, ſi non ſemper, contingit; unde factum ut plurimæ venulæ rubicundæ, aliæ autem griſeo colore ſint præditæ. hoc ſi quis non rectè animadvertat, facile perverſe judicet, venoſum genus, fibroſum eſſe, cum contra Lien humanus fibris ſit deſtitutus, quamtumvis vitulinus iis ſtipatus. Vid. Reſp. in Epiſt. Problem. 4.

2. Lienem humanum interne prorſus eſſe deſtitutum glandulis, & cellulis à nonnullis auctoribus deſcriptis, & depictis.

3. Inter dictæ arteriæ extremitates, variæ hic ſunt, quibus extremum ſuccoſum adhuc cohæret.

N°. XIV. Phiala, in qua pueri ſtomachus, cum annexa gula & omenti pariete anteriore, à fundo ſtomachi dependente.

Not. 1. Huncce ſtomachum naturali, & vivido colore, non ſolum eſſe præditum, verum etiam naturalem reſervaſſe formam, & magnitudinem.

2. Omnes arteriæ, per ſtomachi ſuperficiem exteriorem diſſeminatæ, viſui occurrunt. quæ autem fundum perambulant, maxima parte ſubitò quaſi finiri, & detruncari videntur, cum contra interiora petentes, potiores ramificationes ſuas diſtribuant per Tunicam nerveam, unde longe pluribus ſuperbit ramulis ſanguifluis nervea Tunica, quam carnea, aut communis, vel etiam villoſa; id quod notatu dignum eſſe cenſeo: imò judicandum videtur, arteriarum extremitates in hac tunica aliquid peragere, quod in cæteris tunicis ſtomachi non

 fit.

fit. Tanta enim ſanguinis copiâ, quanta hic loci reperitur, non indiget dicta nervea tunica, ad ſui nutritionem, aut calefactionem. Ego exiſtimo in iſtis extremitatibus arterioſis ex contento elaborari, & ſegregari humorem ſeroſum, quo inteſtina humectantur; & ſic attribuo dictis extremitatibus arterioſis, quod alii peculiaribus corpuſculis rotundis, quæ glandulæ audiunt, attribuerunt: quæ ita dictæ glandulæ mihi nil aliud ſunt, quam dictæ Vaſculorum ſanguineorum extremitates ſuccoſæ, quaſi in globulos oblongorotundos, imò rotundos, & in faſciculos congeſtæ.

Ratio, quare hoc credere cepi, ſequens eſt. Cum cera rubrâ replerem arterias meſentericas, dicta materia propellebatur ulterius per ita dictas glandulas in inteſtinorum cavitatem; & hoc ſæpiſſime mihi contingit. Præterea inteſtinum duodenum inverſum, cujus arteriolæ erant repletæ, indidi liquori, poſt macerationem in Aq. ſimplici atque ita reperi dictas glandulas miliares inteſtini duodeni penicillorum modo eſſe diſpoſitas. De hoc objecto fuſius in ſubſequentibus Theſaurorum deſcriptionibus.

3. Nota Oeſophagum hujus ſtomachi ita eſſe præparatum, ut fibræ muſculoſæ & longitudinales, quarum ope œſophagus, ubi neceſſe eſt, abbreviatur, hic luculenter conſpici poſſint.

4. Quomodo nervi, per ſtomachum diſtributi, ad latera œſophagi deſcendant, hic ab uno latere videri poteſt.

5. Omentum myriadibus arteriolarum ſcatere hic conſtat; ad extremum enim uſque repletæ ſunt cera rubrâ. Quia autem hoc à nemine hactenus ita vidi ære expreſſum, operæ pretium eſſe duxi, hiſce Tabulis inſerere. Vid. Tab. 5. Fig. Theſ. 2.

6. Omentum in ſtatu ſano nullis foraminibus eſſe pertuſum, (quamvis contrarium velint, & in figuris ſuis expreſſerint nonnulli) liquido hic conſtat, in dicto, & cæteris à me conſervatis omentis. Monendum tamen, ſi ſuſpenſa manu haud ſtractetur omentum, facillime foraminoſum fieri.

N°. XV. Puerorum renes, in liquore limpido conſervati, quorum ſupremus à capillo dependens, naturali colore rubicundo perfuſus, ex parte ſeparatus eſt, à prima & extima

tu-

tunica, adipoſa dicta, ut ſuperficies inæqualis in conſpectum veniret.

Hæc inæqualitas ſuperficiei in ea ætate conſideranda eſt, ut puerorum & fœtuum renes videantur glandulæ conglomeratæ, id quod tamen locum habere non conſtat.

Dicta membrana adipoſa innumeras particulas adipoſas ſibi habet connexas, forma planas, rotundas, oblongo-rotundas, imo & angulares; & hoc diſtinctius videri poteſt in fœtu, quam in ætate provectiori. Prædictæ particulæ adipoſæ, ſunt propriè cellulæ adipoſæ, Malpigio dictæ, circa quas notandum, quamvis dicantur adipoſæ cellulæ, & revera adipoſæ ſint in vaccis, & ovibus, de homine tamen minus proprie dici, quandoquidem nullus adeps in toto corpore humano reperitur, & per conſequens inepta eſt diviſio, quam authores faciunt, ſcilicet in pinguedinem, proprie dictam, & adipem. Nam quod dicitur adeps circa renes, omentum, cor & meſenterium dictorum animalium, illud vera pinguedo eſt in corpore humano, propterea quod in homine non ſolum vivo, verum etiam in cadavere recenti, admodum mollis exiſtit, & haud ſolum ſub cute, verum etiam circa cor & cæteras dictas partes, à calore digitorum facile liqueſcens; imò niſi coërceretur in cellulis, difflueret ſæpe in corpore vivo, à motu nimio, æſtate excitato. In equis quoque nullus adeps, ſed mollis pinguedo, unde eorum viſcera obeſiora facta, à nimio calore & corporis agitatione ſæpiſſime pinguedinem effundunt in cavitatem abdominis, præſertim ubi cellulæ juſtò tenuiores ſunt.

Dixi ſuperius pinguedinem humanam admodum eſſe mollem, non ſolum in corpore vivo, verum etiam recens denato, quia experientia edoctus ſum, pinguedinem humanam in adipem non rarò degenerare, in cadaveribus obeſioribus, viginti & plures annos poſt humationem. In ea degeneratione, in tumulis facta, non ſolum indureſcit pinguedo, verum etiam color ejus fit niveus. Conſiderandum etiam, in omnibus cadaveribus ejuſmodi mutationes haud eſſe obvias; ſed in iis, quæ ſepulta ſunt loco humidiori, & profundiſſimo.

In fundo hujus Phialæ viſuntur renes puerorum, ſaturatiore rubedine perfuſi, quia vaſa ſanguinea in totum ſunt repleta.

N°. XVI. Phiala in liquore continens Pueri Veſicam urinariam, cum poſtica parte penis, ut & proſtatis.

Not. 1. Dictam penis portionem, à ſeta dependentem, naturalem ſitum, figuram, incurvationem ſub oſſibus pubis, ut & craſſitiem, reſervaſſe.

2. Utrumque corpus nerveo ſpongioſum majus, ut & minus, cereâ materiâ eſſe repletum.

3. Septum nerveum, corporibus duobus majoribus interſitum, accurate videri poteſt in hoc ſubjecto, ſicuti & proſtatæ, ſub oſſibus pubis protuberantes.

4. Ureter unius lateris gaudet arteriolis variis, nec non nervis, ſecundum longitudinem proſerpentibus.

N°. XVII. Phiala, in cujus liquore innatat Vena portæ vitulina, artificioſiſſime repleta cera flavâ. Inter omnes præparationes, quas unquam feci, haud minimum hæc locum occupat. Ramuli enim minutiſſimi ſunt conſervati & repleti, qui tanto ſunt numero, ut tale quid nunquam viderim.

N°. XVIII. Puellæ pudendum, naturali colore præditum, & ita conſervatum, ut jamjam à corpore videatur ſeparatum, aut exciſum.

Not. 1. Inter nymphas, ſub meatu urinario, Membrana hymen luculentiſſime videri poteſt.

2. Supra meatum urinarium, caput clitoridis cum ejuſdem præputio conſpiciuntur.

3. Sub dicto pudendo exactiſſime videri poteſt, ubinam cutis perinæi finem faciat, & quaſi, in membranam degeneret rubicundam, & æqualem, cum contra cutis nonnihil aſperior appareat.

ASSER Quartus.

N°. I. OCulus infantis cum portione exigua oſſis frontis.

Not. 1. Orbita ablata, ut muſculi oculares in naturali ſitu conſpici poſſint.

2. Quomodo nervus, ſupra dictos muſculos, & ulterius per foramen oſſi frontis inſculptum proſerpens, per pinguedinem, muſculum & cutem frontis diſtribuatur, hic oppidò quam bene videre licet.

3. Mu-

3. Muſculi naturali colore ſunt imbuti.

4. Phialâ nonnihil inverſâ, conſpiciendas ſeſe exhibent oculorum Tunicæ Sclerotica, Choroidea, Ruyſchiana & Retina.

N°. II. Placentæ uterinæ humanæ portio, materiâ cereâ repleta.

Not. 1. Placentam nullis glandulis eſſe inſtructam, ſicuti authores autumant, hic luculenter apparet, luculenter inquam, quandoquidem objectum tali moda præparatum eſt; ut nemo hoc viſô, poſthac de veritate ſtructuræ dubitare poſſit; nihil enim placentæ ademi, nec digitis fricavi, ſolummodò cera flava replevi vaſa tanta cum dexteritate, ut ne minimus quidem ramulus intactus ſit relictus.

2. Nuſquam offendi vaſorum ſanguineorum extrema, quæ tantam analogiam habent cum iis, quæ conſtituunt corticalem cerebri ſubſtantiam, quantam placentæ uterinæ vaſa.

3. Nullum reperi viſcus, (licet conſtituatur etiam ex vaſis, prout Lien &c.) cujus ramificationes minores adeò ſint copioſæ, quam in placenta uterina. Vid. Tab. VI. Theſ. 2. Ramorum linealium, hepaticorum, Renalium, Placentæ uterinæ, &c. figuras repræſentantem.

Hiſce rite perſpectis facile erit judicare, vaſorum ſanguineorum extrema ſummopere inter ſe differre, neque fruſtra.

4. Vaſa ſanguinea, placentam uterinam conſtituentia, neutiquam uniri cum vaſis ſanguineis uterinis, in ſequenti Theſauro tertio oſtendere decrevi, additis nonullis, quæ ab aliis ſunt neglecta.

No. III. Placentæ uterinæ portio, cujus vaſa ſanguinea, placentam conficientia, repleta ſunt cereâ materiâ, dilutiore rubedine perfuſa.

Dictum objectum, ut & antecedens, liquori limpido innatat, quo fine non tam accurate in oculos incurreret.

N°. IV. Portio Arteriæ ſplenicæ vitulinæ, cerea materia rubra impletæ. Hujus extremitates penicilla detrita repræſentant, id quod nec in placenta uterina, nec in corticali cerebri ſubſtantia locum habere, comperi.

N°. V. Ejuſdem hepatis hydropici, (de quo mentio facta Theſaur. 1. fol. 34. & 35.) Portio lateralis, in qua etiam

de-

demonſtratur, omnia Vaſa ſanguinea, nullo ramulo excepto, degeneraſſe in hydatides. Vid. Tab. 2. Fig. 3.

Notandum quoque membranam hancce hepar inveſtientem, valde eſſe incraſſatam; & ſubſtantiam hepatis à latere læſo viſam, ſpongiam ſucco quodam repletam repræſentare.

N°. VI. Phiala continens portionem epidermidis infantis, in cujus ſuperficie interiore ſuperſtites conſpiciuntur papillarum cutanearum extremitates minutiſſimæ, cuticulam, ut opinor, conſtituentes. ego enim ſtatuo, cuticulam nil aliud eſſe, quam efflorescentiam extremitatum papillarum cutanearum; quæ extremitates ſenſu exquiſito quo aliquantò profundius ſunt præditæ, deſtituuntur, & ſic quoque dicitur epidermis non ſentire, & nos nullo dolore afficere, ſi lædatur. ſentit tamen ſuo modo.

A multis ſeculis quidem pro certiſſimò dictum fuit, epidermidem eſſe conſtitutam ab humoribus excrementitiis, & inutilibus, frigoris ambientis ope condenſatam, ſicuti in pulte frigefacta videmus fieri: ſed embryones & fætus in utero materno frigus externum non patiuntur, & tamen expidermide haud deſtituuntur; & ſic corruit eorum hypotheſis.

N°. VII. Phiala portionem arteriarum, per medullarem cerebri ſubſantiam diſſeminatarum, continet, idque ex infante. Inter haſce arterias, variis in locis reperiuntur quæ extrema parte ſua proprie ſunt vera corticalis cerebri ſubſtantiæ vaſcula.

No. VIII. Hominis proceſſus vermiformis inteſtini cœci, ſecundum longitudinem apertus, & liquori immerſus, ut glandularum ſpuriarum numerus clare videri poſſet; & ſic apparet, dictum proceſſum magnam habere analogiam cum proceſſu vermiformi leporis, quamvis tantam non habeat capacitatem; utriuſque enim proceſſus tot habet glandulas, ut ſibi invicem accumbant, nullo fere relicto ſpatio inani. Dictæ glandulæ adeò molles ſunt, ut ſuſpenſa manu proceſſus tractandus ſit, alioquin glandulæ evaneſcunt, aut ſaltem numerus earum diminuitur.

N°. IX. Phiala cryſtallina ſicca, in qua à capillo dependet ſceleton Aviculæ Indiæ occidentalis, tam exiguæ, ut dubitem, an minor unquam ſit reperta; aviculæ autem nomen apud Luſitanos eſt Pegafrol. Ejus oſſicula admodum ſunt ſubtilia, filumque variis in locis tenuitate ſuperantia. N°.

N°. X. Phiala, in qua portio membranæ Chorii, cui aliquot cotyledones adhærent, ſuntque ex ove.

Not. 1. Dictæ cotyledones nil aliud ſunt quam placentulæ uterinæ, quibus chorium ovinum ſcatet.

2. Nullas hic quoque reperiri glandulas, certum eſt.

N°. XI. Membrana cornea humana, qua facie poſtica viſa, demonſtratur, quomodo in corpore vivo Ligamentum ciliare, ut & ejus proceſſus recedere valeant à pupilla; ut & quomodò denuò ad eam queant accedere: quem in finem liquori limpido innatant, quemadmodum in corpore vivo.

Not. Præterea, hic poſſe conſpici circulum minorem, pupillæ proximum, in quem deſinunt tendinoſæ fibræ proceſſus ligamenti ciliaris; eſtque idem circulus, quem præditum eſſe exiſtimo fibris orbicularibus, ad pupillam conſtringendam & anguſtandam. Hæc omnia innumeris prædita eſſe vaſculis ſanguineis hic videre licet.

N°. XII. Phiala in liquore conſervans palati partem mollem, ſeu integumentum infantis, per cujus ſuperficiem linguam reſpicientem diſtincte viſuntur non ſolum glandularum palatinarum oſcula, mucum quoque eructantia, verum etiam Papillæ palatinæ protuberantes, & guſtui deſtinatæ, ſuntque arenâ multis numeris minores. Præterea conſpiciuntur rugæ aſperæ tranſverſales, ſeu juga palati.

N°. XIII. Teſtudinis Lingua, cujus area ſtipatur papillis innumerabilibus, linguæ bovinæ ſimilibus, utpote longis, & mucronatis, pelliculâ epidermidis vicaria obductis.

N°. XIV. Pueri oculus à ſeta dependens, cujus Sclerotica nonnihil inverſa, ut Choroidea, arteriolis ſtipata, videri poſſit.

Not. 1. Tunica retina, arteriolis repleta, in oculos incurrit, ſi Phiala paululum inclinetur.

2. Quo pacto arteriolæ per Iridem diſſeminentur, cerni hic poteſt.

N°. XV. Fœtus Balænæ hepar excarne, uti vulgò loquuntur.

Not. 1. Dictus fœtus erat longitudine unius fere ulnæ.

2. In Hepate nullæ glandulæ ſunt repertæ.

3. Vaſa ſanguinea maxima ex parte hepar conſtituentia accurate hic luſtrari poſſunt, præſertim eorum extrema.

N°. XVI. Oculus pueri in fundo Phialæ poſitus, & ita præ-

paratus, ut Sclerotica ademptâ, in conſpectum veniat Choroidea, eâque laceratâ, videri quoque poſſint Retina, & Iris, cum earum arteriolis repletis. Notandum per ſuperficiem tunicæ extimæ, nervum opticum inveſtientis, arteriolas numeroſas, ut & nervos ſerpentino reptatu decurrere. Dicti nervi ramos emittunt ad Ligamentum ciliare.

N°. XVII. Phiala liquore referta, in qua à ſetis dependent duo objecta, quorum primum & ſuperius, Os petroſum eſt, ita præparatum, ut capſæ cavitate aperta, cerni poſſint in ſuo ſitu naturali malleolus & incus, perioſtio obducta.

Not. 1. Perioſtium dictorum oſſiculorum copioſis gaudet vaſculis ſanguiferis refertis.

2. Incus cum ſuo muſculo tenuiſſimo hic conſpici quoque poteſt.

3. Per membranam Tympani laceram diſſeminantur hic vaſcula ſanguinea innumera repleta. Vid. horum fig. in Reſp. Epiſt. Probl. 8. ad Exp. Virum Grætz.

Alterum objectum auricula eſt, naturali colore ſuo prædita, ſine ullo fuco aut pigmento.

N°. XVIII, Placentæ uterinæ muliebris portio.

Not. 1. Vaſa ſanguinea, placentam conſtituentia, tota replevi cerea materia rubra, ut ſi quid præter vaſa ſanguinea in placenta reperiretur, in conſpectum ſeſe daret; verum nil niſi vaſa ſanguinea reperi. A multis ſeculis pro certo habitum fuit, Placentam uniri utero per utriuſque vaſorum extremitates. reperiuntur quoque ad hoc uſque tempus haud infimi ſubſellii Anatomici, qui mordicus hoc defendere volunt. quid autem ſit hujus rei, facile expiſcari poterit, ſi quis hanc viam nobiſcum inſiſtere velit.

Repleveram eum in finem multoties vaſa ſanguinea, Placentam conſtituentia, cerea materiâ rubrâ, reperique placentam non ſolum amictam membranâ, ea facie, quæ fœtum ſpectat, & Chorion appellatur, verum etiam facie uterum ſpectante integumento membranæ analogo eſſe obductam, & firmiter extremitatibus vaſorum connatam.

Dicta ſubſtantia membranacea tenacitate carens, vix ac ne vix quidem, ſeparabilis eſt à placenta; videturque aliquatenus convenire, ratione ſubſtantiæ, cum Chorio membrana, (cujus continuatio eſſe videtur) quæ etiam in homine neutiquam tenax.

2.

2. Dictum integumentum viſum haud fuiſſet, niſi præceſſiſſet dicta repletio, unde placenta integra rubicunda apparebat, membranacea autem ſubſtantia albicans aut griſea ſenſui occurrebat, idque per integram ſuperficiem placentæ, quæ utero connectitur.

3. Placenta molliter & ſuſpenſa manu tractanda, alioquin laceratur, ea ſcilicet facie quæ uterum reſpicit. Unde lacerata, quaſi in varios globulos dividitur, & per conſequens diſrumpitur dicta membranacea ſubſtantia, unde minus obſervari poteſt.

4. Aliquoties obſervavi dictam ſubſtantiam membranaceam variis locis lapideam naturam induiſſe, fœtu bene conſtituto.

Hæc itaque expertus ſtatuendum cenſeo, Vaſa ſanguinea uterina non immediate uniri cum Vaſis placentam conficientibus, ſed utriuſque cohæſionem fieri mediante prædicta ſubſtantia membranacea.

Latus campus hic jam aperitur ad diſſerendum, quomodò, hoc conceſſo, nutrimentum fœtui dicatum ex utero ad fœtum perveniat, per quas vias, ubinam præparetur & perficiatur &c.

Mihi autem conſultum videtur, id jam præterire, ne ab inſtituto nimium digrediar, neque limites nimis extendam; ſcopus enim tantum eſt præparatorum meorum catologum exhibere. quid autem ſit de fœtus nutrimento, quo præparetur loco, &c. ex ſequentibus palam fiet.

No. XIX. Portio Tunicæ tertiæ ſeu interioris uteri ovini imprægnati, per quas myriades vaſorum incognitorum diſſeminantur, in quibus nutrimentum, fœtui dicatum, præparatur. Suntque vermicularia à me dicta, propterea quod inſtar vermium reptatus repunt per integram tunicam intimam uteri Vid. Tab. VI. Fig. 6. Theſ. 2.

Hæc autem vaſa in conſpectum meum venerunt, poſtquam Vaſa ſanguinea uterina cera rubra impleveram. hæc enim limpida occurrebant, illa verò rubra. In illis vermicularibus vaſis alimentum confici exiſtimo, non autem in ita dictis glandulis, quas hactenus nemo luculenter demonſtrare potuit in utero.

Rogabit forſan aliquis; an vaſa apta ſint ad humorem peculiarem conficiendum. Reſp. cum vaſa ſeminalia ſemen confi-

cere valeant in teſticulis, ubi nullæ glandulæ; cum in hepate nullæ reperiantur glandulæ, & tamen hepar otioſum non ſit præparando humore bilioſo, non video, quare id non in utero fieri poſſit ab iſtis nove detectis vaſis.

Quò ex illis Vaſis ulterius progrediatur dictus humor, infra pluribus oſtendam.

N°. XX. Oculi humani Tunica Choroidea, & Ruyſchiana, ita præparata, ut utraque in conſpectum veniat. Quanta ſit differentia inter reptatum Vaſorum ſanguineorum utriuſque Tunicæ, hic videre licet. Notandum interim, faciem interiorem eſſe factam exteriorem, objectumque conſervatum eſſe in liquore, ut luculenter videri poſſet.

A S S E R Quintus.

N°. I. Vitulini oculi utraque palpebra.

Not. 1. Omnia oſcula ductuum excretoriorum, in limbis exiſtentia, in conſpectum veniunt: imò in illis hæret & protuberat humor viſcidus, à liquore noſtro, cui innatat, coagulatus.

2. E Glandula lachrymali prodeunt pili varii.

3. Puncta lachrymalia admodum capacia ſunt.

N°. II. Oculus humanus, cui annectuntur quinque muſculi oculares: ſextus autem deficit in hoc ſubjecto, ſuntque muſculi naturali colore præditi.

N°. III. Portio corticalis ſubſtantiæ cerebri liquori limpido innatans, ſine quo impoſſibile eſt veram ejus formam demonſtrare. Hic autem luculenter apparet, corticalem cerebri ſubſtantiam neutiquam eſſe glanduloſam, ſed vaſculoſam: quare vaſcula ſang., corticalem ſubſtantiam conſtituentia, cera rubrâ replevi. Huic variis quoque locis quidem adhæret ſubſtantia medulloſa, hæc autem nulla rubedine eſt perfuſa, à repletione dicta.

N°. IV. Tunicæ, per aſperam arteriam tuſſi rejectæ, quæ ſi non ſint portiones Tunicæ intimæ aſperæ arteriæ, analogiam ſaltem habent cum ea, utpote innumeris foraminibus pertuſæ & ſatis quoque tenaces. Puer octo annos circiter natus in tuſſim moleſtam incidens, cum febri continua, rejecit per vices varias particulas membranaceas, poroſas, ſatis tenaces & paucis

cis poſt diebus ſupremum diem obiit: hujus autem parentes cadaveris apertionem non admiſerunt, ita ut nil certi hac de re ſtatuere potuerim.

N°. V. Muris hepar, à ſeta dependens in Phiala, humore limpido, repleta.

Not. 1. In illo hepate reperti ſunt bini tumores exigui rotundi, magnitudine piſi vulgaris. Horum alterô apertô reperi dictum tumorem nil eſſe, niſi membranulam, continentem vermem ea latitudine, qua eſt ſtramen, album, magnitudine digiti, figurâ & formâ vulgaris lumbrici lati, articulati.

2. Dictus vermis in fundo Phialæ videri poteſt, ut & alter tumor nondum apertus.

N°. VI. Pueri uvula, cujus integumentum, epidermidi vicarium, ex parte ablatum eſt, ut fibrarum longitudinalium concentratio videri poſſit.

N°. VII. Pueri plexus Choroideus rubicundiſſimus, propter arteriolarum repletionem. In eo nullæ glandulæ viſibiles, quin imò videtur dictus plexus continuationem habere cum dictis arteriolis, aut arteriolæ videntur degenerare in plexum dictum: replendo enim arterias, plexus quoque repletur. De hiſce plura, ubi de glandulis conglomeratis agere decrevi. Fig. plex. videri poteſt Reſp. Epiſt. Probl. 12.

N°. VIII. Vaſa arterioſa, per Piam matrem diſperſa, ex infante.

N°. IX. Oculi humani utraque palpebra.

Not. 1. In angulo majori foramina lachrymalia hiantia, ut & oſcula Vaſculorum, exiguorum, in utriuſque limbo exiſtentium, conſpicua.

2. Glandulam lachrymalem multis oſculis præditam eſſe, hic conſtat.

N°. X. Fœtus humani Pulmo, cum annexo Corde, Thymo, portione pericardii, aſpera arteria, arteriæ magnæ trunco, tribus ramis ſurſum ſpectantibus.

Not. 1. Hæc omnia ſunt indurata, repleta, & extra liquorem conſervata.

2. Quomodo arteria magna cum arteria pulmonali conjungatur in fœtu humano, hic apparet.

3. Glandulæ Thyroideæ, ſub larynge ſitæ, hic conſervatæ ſunt.

4. Per pericardium Vaſa ſanguinea diſperſa viſuntur.

5. In latere dextro pulmo in tres lobos magnos eſt diviſus, in ſiniſtro verò duo tantum occurrunt lobi, id quod ſæpiſſime obſervatur.

6. Corculum, lapidis inſtar duratum, proprium ſitum inter pulmonis lobos majores retinuit.

Nº. XI. Oſſicula brachii & extremæ manus, ſceleti fœtus humani, trium circiter menſium, in liquore conſervata, ut accurate videri poſſit vera eorum conſtitutio in ea ætate, id quod fruſtra expectandum in ſceletis exſiccatis.

Nº. XII. Æthiopis cuticula nigricans, in liquore conſervata, in cujus ſuperficie interiore, avulſæ reliquiæ papillarum cutanearum comparent.

Nº. XIII. Portio corporis reticularis, ſupra cutim ſita, idque ex Balæna.

Not. In ea foramina admodum eſſe capacia, corpuſque reticulare valde craſſum, in hoc animalium genere.

No. XIV. Phiala in liquore conſervans infantis, octo præter propter menſes nati, dentes molares aliquot, cum eorum contento molli.

No. XV. Infantis oſſicula auditus in liquore ſita.

No. XVI. Teſticulus humanus diſſolutus, id eſt ita præparatus, ut vaſcula, ſemen conficientia, à ſe invicem receſſerint, ut eo diſtinctius videri poſſit, teſticulorum conſtitutionem neutiquam eſſe glanduloſam, ſed vaſculoſam.

Nº. XVII. Oculus humanus liquori innatans.

Not. 1. quod naturalem retinuerit formam rotundam.

2. Muſculi ab oculo dependentes, naturali colore rubicundo præditi ſunt.

3. Quomodò arteriæ & nervi perambulent ſuperficiem nervi optici, ſenſui hic obviam fit.

4. De hocce oculo mentio facta in Reſponſ. Epiſt. Probl. 13. ubi fol. 13. hæc leguntur verba: *Sub hac expanſione tendinea videndam ſeſe exhibet Tunica Sclerotica, quæ tertia eſt, & admodum dura, craſſa, atque opaca. Hujusce pars anterior, Cornea audit, quæ pellucida, diaphana, & tranſparens eſt, veluti cornu politum, eſtque in aliquibus aliquantò convexior, non autem in omnibus. Per dictam Tunicam mihi videre videor plurima vaſcula nova, ſecundum longitudinem de-*

cur-

currentia, quæ neque ſanguiflua, neque lymphatica eſſe reor, (quantumvis lymphaticorum æmula ſint) quia in totum cum iis non conveniunt. dixi, quod mihi videre videar, quia tanta in re haud libenter aliquid proferrem, niſi certiſſimus factus &c.

N°. XVIII. Portio Scleroticæ, cui adhærent muſculi oculares, ut & arteriæ, per muſculos diſſeminatæ.

A S S E R Sextus.

N°. I. PUeri ren biſſectus, ut interiora conſpici poſſint.

Not. 1. Aliquot ex papillis renalibus à me ſunt diſſectæ, nonnullæ quoque illibatæ, ut, quicquid in illis conſiderandum eſt, luſtrari poſſit.

2. Variis locis tubuli pelvis non ſolum, verum etiam ductus urinarii Bellini luculenter in conſpectum veniunt; circa quos conſideratu dignum cenſeo, quod omnes dicti ductus Bellini cereâ materiâ quoque ſunt repleti. Simul ac infarcirem arterias renales, (& hoc mihi jam ſemper contingit,) infarciebantur quoque ductus Bellini omnes, imò Tubuli renales, nec non pelvis ipſa; unde conjicere haud abſurdum eſt, ductus Bellinos, ſive urinarios, continuationes eſſe arteriarum renalium, ſive circa utriuſque extremum aut ſecus. Nemini autem arduum videbitur, quod dixi, me *conjicere* ductus Bellinos continuationes eſſe arteriarum renalium, modo conſideret, quod nemo hactenus inter arterias ſpermaticas, & vaſa ſemen conficientia, teſticuloſque conſtituentia, ullam glandulam demonſtrare valuerit, neque ullam glandulam interpoſitam eſſe inter ductus vermiculares ſupradictos, & arterias uterinas. Præterea corticalem cerebri ſubſtantiam ex meris vaſculis ſanguineis conſtare, luculenter demonſtrare valeo, cœlô ſerenô: ne dicam de hepatis & Lienis conſtituto vaſculoſo, non autem glanduloſo. Itaque hiſce bene conſideratis, haud arduum fore exiſtimavi, quod dixi, & dubitanter propoſui dictorum vaſorum continuationem. Interim omnes vires intendere animus eſt, donec hujuſce rei certior factus omne dubium ſuperem.

Dixerit forſan aliquis, Cl. Malpighium deſcripſiſſe ſuas glandulas renales, forma rotundas, imò & diaphanas, eaſque reperiri in dorſo renum, &c. Reſp. me non ignarum eſſe, paucas reperiri particulas rotundas, & diaphanas in rene vituli-

lino, magnitudine ovulorum piſcium, microſcopio viſas; verum enimverò perpaucæ ſunt, reſpectu totius viſceris, easque nondum in dorſo, ſed in renis medio offendo. Utrum autem tales particulæ diaphanæ dicendæ ſint glandulæ, nec ne, anceps hæreo.

Ultimò conſiderandum vaſorum ſanguineorum renalium extrema, mirum in modum eſſe contorta, ſicuti Tab. 6. fig. 7. Theſ. 2. indicat, neque hoc fruſtraneum eſt, ſed potius exiſtimandum, ſegregationes, quinimo confectiones humorum in corpore noſtro, dependere à configuratione, ut & diverſitate ſubſtantiæ extremitatum Vaſorum, quæ, ut ſupra innui, conſideratione digna eſt. De hiſce fuſius in deſcriptione ſequentium Theſaurorum, ubi integros renes æri curabo incidi.

Na. II. Hominis utraque palpebra, in quibus præter foramina, in limbis exiſtentia, ut & ea, quæ puncta lachrymalia audiunt, nova quædam apparentia viſui ſeſe offert; aſt nondum mihi ſatisfacere poſſum, quid ſibi velit.

No. III. Phiala oculum humanum continens, cujus arteriæ ſunt repletæ materia cerea: & ſic Scleroticâ ademptâ, conſpiciendam ſeſe exhibet Choroidea, exiguo foramine pertuſa, ut vitreus humor in conſpectum veniret, qui naturâ limpidus & tranſparens, in hoc objecto opacus & albidus apparet, idque à liquore, cui innatat.

Not. 1. Tunicæ Choroideæ Vaſculis arterioſis cera rubra repletis, luculenter ſeſe videndos exhibent nervi ciliares albicantes, & per ſuperficiem exteriorem Choroideæ reptantes.

2. Ruyſchiana hic non apparet, utpote Choroideâ non ſatis apertâ aut laceratâ.

3. Nervi & arteriæ, per ſuperficiem tunicæ exterioris nervi optici diſperſæ, videri hic quoque poſſunt.

No. IV. Phiala liquore referta, in qua nobis occurrit fœtus humani os petroſum, à ſeta dependens.

Not. 1. Dictum os in duas partes eſſe diviſum, ſc. in os petroſum, ſtricto nomine ita dictum, & in ſquamoſum. quicquid autem in ſingulis oſſibus incurrit in oculos, hic videri poteſt.

2. Oſſis petroſi capſa, (quæ pars interior eſt, nobiſque obvia pone membranam tympani) tenuiſſimâ membranâ eſt ſuccincta, quæ viſum noſtrum fugeret, niſi arteriolæ per eam diſſeminatæ, & cerea materia rubra repletæ, ejus exiſtentiam nobis manifeſtarent.

3.

3. Oſſiculum, Stapes dictum, in ſitu naturali; ſc. in foramine ovali hæret, eſtque obvelatum ſeu amictum membranulâ tenuiſſimâ, arteriolis quoque inſtructâ.

4. Foramen rotundius in dicta capſa, quod viam præbet cochleæ, hic quoque non ſolum apparet, verum etiam membranula dicti foraminis limbum, ut & cochleæ cavitatem, nec non ejus ſeptum oſſeum, inveſtiens.

In altera oſſis petroſi parte, ſc. oſſe temporum, ſetæ quoque adhærente, ſequentia luſtrantur.

1. Membranam Tympani geminam eſſe apparet, præter involucrum extimum, quod in fœtu humano invenitur, & tympani membranæ cohæret.

2. Exteriorem tunicam ſive lamellam ſeparabilem eſſe ab interiore, quemadmodum in oculis, Ruyſchiana à Choroidea.

3. In hoc objecto exigua portio lamellæ exterioris ſeparata eſt ab interiore, in aliis autem objectis, poſtea deſcribendis, maximam portionem ſeparavi.

4. Pellicula exterior innumeris arteriolis repletis ſuperbit, quibus interior hic deſtituitur, forſan quia non ſunt repletæ.

5. Hancce membranulam Tympani nuſquam hic foramine eſſe pertuſam aut perforatam, ſed ubique in ambitu oſſi orbiculari connatam.

6. Quomodo Incus & Malleolus ſibi invicem cohæreant, & quo ritu malleolus affigatur membranæ tympani, hic videri poteſt: ſuntque dicta oſſicula perioſtio quoque obducta, per quod arteriolæ viſuntur diſperſæ.

7. Quartum oſſiculum auditus, ſtapedis parti ſuperiori annexum, diſtinctiſſime hic luſtrari poteſt, & quod magis eſt, arteriolæ repletæ conſpici poſſunt, in membranula quartum oſſiculum inveſtiente.

No. V. Portio maxillæ ſuperioris ex infante, in qua luculenter videri poteſt, dentes pueriles, ante indurationem oſſeam aut lapideam, colore & ſubſtantiâ conſtare diverſâ. exterior enim albicat, ſequens coloris eſt cartilaginei, tertia & intima, quæ cæteras copiâ ſuperat., mollis, & plurimis ſanguineis vaſis prædita.

No. VI. Portio funiculi umbilicalis Hippopotami cum annexa portione Chorii, innumeris globoſis corpuſculis referti; & ea æquant magnitudinem ciceris, lentis, & nonnulla capitis aciculæ majoris; qualem autem habeant uſum, nondum expiſcatus ſum.

No. VII. Pueri portio Naſi, ſecundum longitudinem diſſecti, ut ſeptum narium ejuſque involucra in conſpectum venirent.

Not. Septô ſuis integumentis adhuc inveſtitô, conſpiciendum ſeſe exhibet in utroque latere ductus peculiaris, per quem Mucus excernitur. In uno latere indidi ſetam, ut intuenti ſtatim ſeſe manifeſtaret. Sed de hoc alias plura.

No. VIII. Infantis pia mater liquori innatans, adeoque tenera ac ſubtilis, ut vix præter vaſa ſanguinea aliquid membranoſi appareat. Videtur enim fere ex meris Vaſculis ſanguineis conſtare, quæ ope alicujus ſubſtantiæ membranoſæ ſuo continentur loco, ne inter ſe confundantur. Hoc demonſtrari non poteſt, niſi arteriæ ad finem uſque ſint repletæ materiâ cereâ rubrâ. hoc enim facto, quicquid arterioſum, aut venoſum rubedine perfuſum eſt, & quod reſtat membranoſum eſſe conſtat.

N°. IX. Phiala in cujus liquore duo conſervantur objecta. horum primum & minus, duæ ſunt palpebræ humanæ, quarum arteriæ ſunt repletæ, unde rubedinem induerunt.

Alterum quoque duæ ſunt palpebræ humanæ, quarum arteriæ haud repletæ ſunt. In iis videre licet puncta lachrymalia, & in marginibus oſcula notiſſima rivulorum, humori viſcido & duro hic repleta.

N°. X. Phiala continens duos oculos humanos tranſverſim ſectos, in quorum cavitate luculenter luſtrari poteſt Tunica retiformis, medulloſâ ſubſtantiâ obſita. huic proximè adjacet Ruyſchiana, pigmento nigro obducta.

N°. XI. Phiala, in qua duo objecta viſuntur, quorum alterum, à capillo dependens, oculus eſt infantis, tranſverſim ſectus.

Not. 1. In Portione reticulari è fundo oculi emergente, notandum, Vaſcula ſanguinea tota eſſe repleta ad extremitates uſque, & hoc facto, dicta reticularis ſeu retiformis videtur conſtitutio ex vaſculis ſanguineis, quæ, per membranoſum quid, ſuo loco detinentur: medulloſum autem in hoc objecto vix perceptibile, in aliis autem ſatis evidens.

2. Arteriolæ Ruyſchianæ Tunicæ hic ſunt repletæ, & quam diverſæ ſint reptatu ab arteriis Choroideæ, hic cerni quoque poteſt.

3. Ligamentum Ciliare neutiquam muſculorum munere fungi, ſed vero ejus proceſſum, ſatis evidens quoque eſt in hoc ob-

objecto. Vide quoque Tab. 1. Fig. 4. 5. & 7. Theſ. 2.

4. Ruyſchianam Tunicam pertingere ad finem ligamenti Ciliaris, oppidò quam bene hic cerni poteſt.

Alterum objectum in fundo Phialæ poſitum, poſterior oculi pars eſt, cujus arteriæ ita planè ſunt repletæ, ut tandem extravaſatio ſit facta, & hoc facile fit, ſi minus caute peragatur negotium illud.

N°. XII. Portio arteriæ ſplenicæ vitulinæ repletæ, cujus extremitates faſciculatim ſunt diſpoſitæ.

N°. XIII. Portio ſubſtantiæ corticalis cerebri humani, in qua luculenter demonſtrari poteſt, dictam ſubſtantiam nil eſſe, niſi congeriem extremitatum vaſculorum ſanguineorum. Eum in finem cera rubrâ replevi dictas extremitates, & liquori limpido indidi, ut à ſe invicem nonnihil recederent. niſi enim hoc ita fit, impoſſibile eſt veritatem hujus rei expiſcari. Vid. cætera ſuper hac re Reſp. in Epiſt. Probl. 12. ubi figuras addidi.

N°. XIV. Hominis utraque Tonſilla, cum interſita uvula. Quam celluloſæ ſint tonſillæ, quot & quantæ aperturæ, fauces ſpectantes, idque ſæpe in ſtatu ſano, hic videri poteſt.

Notandum interim haſce aperturas evidentius in conſpectum venire, in tonſillarum tumefactione, id quod Chirurgis, in Anatomia minus verſatis, ſæpiſſimè impoſuit, exiſtimantibus, cum viderent haſce aperturas, tonſillas eſſe exulceratas, cum contra dictæ aperturæ naturales ſint, eo tempore tantum magis hiantes.

N°. XV. Sclerotica humana reflexa, è cujus medio portio reticularis emergit.

N°. XVI. Oculi humani utraque palpebra, in quibus foramina aut oſcula in limbis exiſtentia, ut & puncta lachrymalia luſtrari poſſunt.

LOCULAMENTUM, *ſub dicto Theſauro ſecundo, continet Arcas aliquot quadrangulares ex ligno Cedrino confectas, quarum*

ARCA PRIMA

ſequentia continet.

N°. I. Portio eſt cutis infantis, cujus arteriis cera rubra repletis, rubedinem induit cutis.

Not. Vaſculorum dictorum extremitates reptatum habere diverſum à ſubjectis, jamjam indicandis.

No. II. Præterea continetur in dicta arca, portio exterioris Tunicæ uteri vitulini, in qua viſuntur arteriæ, cereâ materiâ rubra repletæ, quarum reptatus & numerus longe differunt à cutaneis.

No. III. Portio Membranæ Chorii fœtus Vitulini, cujus arteriarum extremitates materiâ cereâ flavâ tam accurate repletæ, ut intuentium oculos alliciant.

No. IV. Portio ejuſdem membranæ, ramis majoribus inſtructa.

In ARCA Cedrina ſecunda reperiuntur ſequentia.

Not. 1. Superior pars cranii fœtus humani integumentis omnibus ademptis, ut in conſpectum veniret fontanella membranacea.

Not. 1. Dictam fontanellam ſcatere arteriolis repletis, quæ neutiquam conſpici poſſunt, niſi præmiſſà repletione.

2. Fœtus humani oſſa cranii conjungi membranarum ope, non autem per ſuturas, hic quoque cerni poteſt.

3. Dictas membranas eſſe pericranium & duram matrem, hic conſtat.

4. In infante vivo, dicta conjunctio in ſuperiore parte non eſt per mutuum contactum oſſium, aut per ſuturas, ſed ad diſtantiam quandam, prout hic videre eſt.

5. Hæc autem diſtantia eſt vel major, vel minor: ſemper tamen aliqua reperitur, id quod autores omnes non obſervarunt in ſuis figuris; eo magis, quia dicta diſtantia, in vulgari ſceletopœia fœtuum, non invenitur. cum enim oſſa fœtus exſiccantur, naturalis diſtantia non conſervatur, niſi goſſypii ope, quo totum caput oſſeum eo uſque replendum, ut nullo modo oſſa ad ſe invicem accedere poſſint in exſiccatione.

6. Os frontis geminum eſſe in fœtu humano, hic videri poteſt.

No. II. Superior pars cranii infantis, in qua ſupradicta diſtantia omninò abolita; fontanella membranacea verò, quæ ſemper ad tempus adhuc reperiatur, hic videri poteſt.

Not. 1. Fontanella dicta non præciſe clauditur anni ſpatio, verum citius, aut tardius, ſecundum corporis diſpoſitionem, & prout oſſificatio magis vel minus eſt vegeta.

2. Dicta pars cranii pericranio eſt amicta, cujus arteriolæ ſunt repletæ cera rubrâ.

3. Eadem materia quoque repletus eſt ſinus falciformis ſeu longitudinalis.

No.

N°. III. Pars cranii ſuperior fœtus ſeptimeſtris inſtructa cute.

Not. 1. Cutis auferri poteſt ab oſſe, quia ſeorſum eſt exſiccata: & ſic datur occaſio interiorem cutis ſuperficiem luſtrandi, cum ſuis vaſis ſanguineis, utpote repletis.

2. Cutem humanam tot ſcatere vaſis ſanguineis, ut iis omnibus repletis, tota cutis rubicundiſſima ſit, hic patet.

3. Dicta cutis ſcatet quoque capillis nigris, quantumvis fœtus ſit ſeptimeſtris.

No. IV. Superior pars cutis capitis infantis obeſi, in qua videre licet, non ſolum in ſincipite obeſiorum hominum, pinguedinem copioſam reperiri, verum etiam in fronte, contra nonnullorum opinionem. Cutis dicta admodum quoque piloſa.

In ARCA TERTIA Cedrina reperitur Tunica Chorion dicta, è vitulo.

Not. Arterias cereâ replevi materia, eaque non tantum rami majores, & minores ſunt oppleti, verum etiam ramuſculi tam exigui & ſubtiles, ut, averſa luce viſi, maculæ tantum eſſe videantur: microſcopiô autem adhibitô, diſtinctè, reperiuntur arteriolarum extremitates eſſe, quarum reptatus diverſus ab eo, qui obſervatur in Tunicis uterinis.

ARCULA QUARTA

Continet humorem cryſtallinum oculi Ovini, membranula aranea amictum, per quam viſuntur diſperſæ arteriolæ plurimæ. De hujuſce membranulæ exiſtentia Anatomici alii aliter ſentiunt. quidam illam dari negant; nonnulli ambigunt, alii eandem admittunt; ipſe quoque diu anceps hæſi, quid de hoc negotio ſtatuerem: verum cum repleviſſem arterias oculi ovini cereâ materiâ, aperiebam oculum, membranaſque perſcrutabar, & ſic videbam per membranulam araneam plurimas arteriolas diſperſas. hoc obſervato, indidi humorem cryſtallinum cum ſua membranula phialæ liquore limpido repletæ. Die inſequente cum novum hoc inventum iterum videre mihi animus eſſet, nil minus quam arterias videre poteram.

Ratio autem hæc erat. Repleveram, ut dixi, Arterias oculares cereâ materiâ, quæ ad humorem cryſtallinum uſque quidem erat propulſa, verum enimvero ibi quoque ſubſtiterat, nec ulterius in arteriolas membranæ araneæ, cryſtallinum inveſtientis, penetrare potuerat; ſanguis autem ſimul cum cerea

materia ulterius atque ulterius propulſus, ita repleverat dictas arteriolas Tunicæ araneæ, ut cereæ materiæ omnis locus fuerit denegatus arteriolas replendi. Cum autem totum illud liquori indidiſſem, ſanguis non ſolum evanuit, verum etiam per conſequens arteriolæ ſubtiliſſimæ oculorum meorum aciem effugerunt. Poſtquam mihi ſecunda vice accidit, ut talis repletio in oculos caderet, cautior factus ſculptorem ſtatim adii, & æri incidi curavi, Vid. Tab. 1. Theſ. 2. Fig. 8. Notandum autem me dictum humorem cum ſua membranula arteriolis à ſanguine rubro repletis, conſervare in dicta Arcula quarta, idque extra liquorem. In exſiccatione dicti objecti humor rugas quidem contraxit, verum hoc præcaveri non potuit. Figuram hujus membranulæ æri olim incidi curavi ſine vaſculis ſanguineis, quandoquidem eo tempore ea nondum detegere potui, ob inſtrumentorum ruditatem.

A R C U L A Cedrina quinta

Inſtructa vaginâ è corio infantis confecta, in qua conſervantur culter & furca, quorum manubria ſunt confecta ex oſſe Tibiæ humanæ, in quo nulla cavitas à me fuit reperta, id quod rariſſime, ſi unquam, contigit.

Not. 1. Dicta manubria ſunt albiſſima, parte ferro proxima, aurato cingulo obducta.

2. Corium infantis rubicundum apparet, præ copia arteriolarum repletarum, quæ in præparatione corii ceream materiam rubram haud amiſerunt, id quod viſu jucundum.

In ARCULA Sexta, ex ligno juglandis confecta, reperitur portio arteriæ ſplenicæ vitulinæ excarnis, uti vulgò loquuntur, id eſt, deſtituta omnibus ſuis extremitatibus ſuccoſis.

Not. 1. Dicta arteria repleta eſt cereâ materiâ flavâ, & omnibus ramulis minoribus inſtructa; extremitates quoque ſubtiliſſimæ ſunt, & conſervatæ ad ſuccoſitatem uſque.

2. Quam difficile ſit omnes ramulos proprio ſuo loco detinere, & ramulum ſupra ramulum conſervare, & ita exſiccare, ut extremitates ſimul conſerventur, norunt illi, qui ſeſe huic negotio applicant.

ARCULA ſeptima, ex ligno Indico confecta, continens inteſtinula fœtus ovini immaturi, cereâ materiâ alba repleta, nitidiſſime præparata, & conſervata. Not.

Not. Dicta inteſtinula, meſenterio cohærentia, proprium retinuerunt locum. Arteriæ per meſenterium diſperſæ cereâ materiâ flavâ ſunt infarctæ, & ut gratiam majorem conciliarent viſui, impoſui dicta inteſtinula ſerico nigro villoſo.

In ARCULA octavâ reſervantur calculi equini per alvum excreti. Vid. Tab. II. Theſ. 2. Fig. 4. 5. 6.

Quantumvis inter medicos reperiantur, qui aſſentiri nolint calculos per alvum excerni, veritati tamen conſentaneum eſſe, nullus dubito, quandoquidem expertus ſum mulierem Judaicam, inter cætera mala, fluore uterino, colica ſtomachi &c. laborantem, poſt uſum hauſti purgantis, ab Expertiſſimo Viro D°. Rocamora, qui curationi præfuit, præſcripti, calculum per alvum rejeciſſe ingentem, quem mihi demonſtraverunt ægræ maritus & conſanguinei.

Clar. Dominus Nicolaus Venette, in tractatu ſuo de calculo, nunquam ſatis laudando, varia quoque proponit exempla calculorum, per alvum rejectorum. Præterea variæ exſtant Hiſtoriæ apud Cöiterum, Scaligerum & alios Scriptores, ſtatuentes calculos per alvum eſſe rejectos.

Hic autem B. L. Tibi oſtendo calculos equinos, per dictam viam exoneratos, quos mihi liberaliter inpertivit D. M. G. Blok, Med. Doct. expertiſſ. & in perſcrutandis naturæ latebris maximè induſtrius, addita hiſtoriola inſequente.

Hujuſmodi Calculi N°. xxxvj, *diverſæ magnitudinis, inter ſex ſeptimanarum ſpatium, per ſeceſſum ejecit equus in ſtabulo Imperatoris, quod Viennæ eſt, Anno* 1698. *Equus de cætero bene habuit, quantum ex functionibus ejuſque appetitu dijudicare potuerunt illi, qui ejus curam habuerunt. Hoſce duos Calculos ſtabuli præfectus dono dedit Nob. Do. Wildebrand, tunc temporis R. M. Sueciæ à Secretis apud aulam Cæſaream, nunc eidem Majeſtati à Secretis, apud P. P. Ordines Fœderati Belgii, Hagæ Comitis. Prædictus Dom. Hildebrand refert quendam Medicum Viennenſen expertum fuiſſe virtutem horum calculorum Bezoardicam, in majori tamen doſi.*

Conſideratione dignum eſſe cenſeo, quod fracto à me calculo majore, in ejus medio invenerim granum avenæ, quemadmodum in lapide Bezoardico fruſtum ligneum, vel ſimile quid invenire ſolemus.

TABULÆ PRIMÆ

Explicatio.

FIGURA I. Oculum Balænæ denotat, qui ita diſſectus, ut Tunicæ Scleroticæ haud ſolum, verum etiam Ruyſchianæ & Choroideæ conſtitutionem conſpicere poſſimus.

A. Scleroticæ craſſities prope nervum opticum.
B. Ejuſdem tenuitas à latere pupillæ.
C. Retinæ portio.
D. D. Portiones duæ choroideæ, facie exteriore viſæ, reflexæ, & à Ruyſchiana avulſæ. per hanc autem faciem denſa ſeries vaſorum ſanguineorum eſt diſſeminata.
E. Choroideæ portiones duæ, à Ruyſchiana ita avulſæ, ut parte inferiore cum illa adhuc cohæreant, unde ea facie videntur, quæ connata fuerat Ruyſchianæ. Notandum interim, per hanc dictam faciem, vaſa ſupra citata minus eſſe viſibilia, quam per faciem exteriorem lit. D. D. indicatam.
Aſteriſaus * denotat Ruyſchianam tunicam, quæ in Balænc pyri craſſioris obtinet craſſitiem.

FIG. II. Balænæ oculum repræſentat ſecundum longitudinem biſectum.

A. Retina.
B. Choroidea, cui facie interiore Ruyſchiana connata.
C. Sclerotica.

Fig. III. Geminæ palpebræ potiores portiones exhibet ex homine.

A. Cilia.
B. B. Oſcula ductuum, per quos humor quidam excernitur.
C. Puncta lachrymalia.
D. Glandulam lachrymalem, in qua varia foramina, ſeu oſcula hiantia cernuntur.

FIG. IV. Corneam humanam, facie poſteriore viſam, repræſentat, in qua videnda ſeſe exhibent corneæ margo, ligamentum ciliare, proceſſus ciliaris, circulus Iridis minor, & pupilla.

A. Ligamentum ciliare.

B.

B. Proceſſus ciliaris muſculoſus.

P. Circulus minor proceſſus ligamenti ciliaris, in quem deſinunt tendines proceſſus ciliaris. Dictus circulus minor proceſſus ciliaris, facie anteriore viſus, nuncupatur à me *Circulus minor Iridis*; Iris enim eſt facies exterior, proceſſus lig. ciliaris, facies interior.

De. Pupilla.

E. Corneæ margo.

FIG. V. Exhibetur proceſſus ciliaris muſculoſus cum ejuſdem tendinoſis fibris &c. Notandum interim, hanc figuram eſſe factam, ope microſcopii, unde naturali magnitudine multis numeris auctior facta.

A. Tendinoſa ſubſtantia proceſſus ciliaris.

B. Muſculoſa ejuſdem ſubſtantia.

C. Circuli minoris fibræ circulares, pupillæ conſtrictioni deſtinatæ, quas ſculptor hic juſto diſtinctius repræſentavit, nam in objecto ipſo non ita luculenter viſuntur.

FIG. VI. Oſtendit oculum Balænæ tranſverſim biſectum.

A. Sclerotica, cujus craſſities admiranda.

B Sclerotica, cujus craſſities hic quidem videtur diminuta, ſed Choroidea ita propullulat extra Scleroticam, ut ejus vera craſſities videri haud poſſit.

C. Choroidea.

D. Vaſa ſanguinea per choroïdeam diſperſa.

E. Arteria, Choroideam integram ambiens, è qua rami emergunt innumeri, ſurſum repentes.

F. Iridis circulus minor. major autem aſteriſco * notatur.

G. Pupilla.

FIG. VII. Cornea vitulina adumbratur, facie poſteriore viſa. In ea omnia majora apparent, quam quidem in homine.

A. Corneæ margo.

B. Ligamentum ciliare.

C. Proceſſus ciliaris.

D. Circulus minor proceſſus ciliaris, per quem denſa ſerie, & recto quidem tramite, decurrunt tendines proceſſus ciliaris.

E. Pupilla.

FIG, VIII. Demonſtratur humor cryſtallinus, vitulinus, cum ejuſdem membranula ambiente, aranea dicta, per quam plurimæ ſunt diſſeminatæ repletæ arteriolæ.

FIG. XI. Humor cryſtallinus è Balæna ſeſe videndum exhibet. Hujus, ut & oculi, exilitas admiranda, ſi ad corporis molem conferantur.

TABULÆ SECUNDÆ

Explanatio.

FIG. Veſicæ humanæ inverſiae portionem maximam exhibet. hujus ſuperficies interior jam exterior facta, innumeris excreſcentiis membranoſis & ramoſis prædita eſt, ob calculi, quo laboraverat aeger, attritionem.

A. Veſicæ craſſities prodigioſa, id quod calculoſis ſatis familiare.

B. B. Excreſcentiæ ramoſæ & membranoſæ.

C. Veſicæ fundus, ſine ullis excreſcentiis, utpote à calculo non læſus.

D. Superficies Veſicæ exterior, quæ ab inverſione interior facta.

FIG. II. Demonſtratur mulieris, utero gerentis, portio Veſicæ, cujus fibræ undique obſitæ ſunt arenulis minutiſſimis.

FIG. III. Portionem hepatis Hydropici exhibet.

A. Superficies, ob celluloſam conſtitutionem admodum inæqualis facta.

B. Cellulæ, aut veſiculæ, limoſam ſubſtantiam continentes; adeò numeroſæ, ut hepar totum, quantum eſt, ex hiſce conſtet.

FIG. IV. Exhibetur calculus equinus minor per alvum rejectus.

FIG. V. Demonſtrat portionem calculi majoris per alvum ejuſdem equi rejectam, quæ ferræ ope partim, partim quoque vi in duas partes fracta. in ejus medio foveola reperitur, quam granum avenæ, in inteſtino hærens, formavit, dum calculoſâ ſubſtantiâ obduceretur avena.

A. Lamellæ calculoſæ variæ, ex quibus conſtituitur portio calculi exterior.

B. Subſtantia calculi interior, in qua laminæ minus viſibiles.

C. Foveola ab avena producta.

FIG. VI. Alteram partem dicti calculi exhibet, in qua granum avenæ, poſt diſruptionem, remanſit.

A.

A. Portio à ſerra læſa.
B. Portio vi fracta.
C. Granum avenæ in calculi medio hærens,

Not. interim Nob. Domin. Blok hanc partem ſecum abduxiſſe, ita ut una tantum pars in hoc meo Theſauro reperiatur.

TABULA III.

HYdrocephalum exhibet ſex aut ſeptem menſium, cujus caput prodigioſæ magnitudinis eſt.

Inter manus & caput Placentæ portionem poſui, ut caput liquori innatans in Phialæ medio detineretur; eſtque dicta portio placentæ ruditer delineata, quia mihi animus non erat placentæ veram conſtitutionem hoc loco exhibere; hanc autem reperiet B. L. Tab. VI. Fig. 2. hujus Theſ. ſecundi.

TABULA IV.

Quinque Figuras demonſtrat cujuſdam ſubſtantiæ heterogeneæ, membris copioſis multorum fœtuum, trium præter propter menſium, onuſtæ, & in lucem editæ, paulò poſt fœtum Hydrocephalum ſupradictum, idque ex eadem muliere.

FIG. I. Portio ſubſtantiæ heterogeneæ membris dictis onuſta exhibetur.

A. Os femoris durum, carne & perioſtio denudatum.
B. Digitus ſingularis vel pedis, vel manus, id quod non bene diſcerni poteſt.
C. Patella cartilaginea, circa genu alterius oſſis femoris ſita.
D. Genu cartilagineum.
E. Pes.
E. Manus, cujus digiti imperfecti, & male conformati.
G. Pes alter.
H. Manus perfecta.
I. Duo digiti minus perfecti.

FIG. II. Majorem molem ſupradictae ſubſtantiæ, membris variis inſtructam, oſtendit; nec non fœtum ejuſdem ætatis, Thorace & capite ſubſtantiæ ſupradictæ ita intricatis, & connatis, ut neque Caput, neque Thorax conſpici poſſint.

A. Duo crura, male conformata & tortuoſa, quibus aſſociatur
B. Brachium incurvatum, cum annexa manu.
C. Pes è ſuperiore parte hujus ſubſtantiæ emergens, neque ullum commercium cum prædictis habens.
D. Corpora ſubrotunda, membranacea, cartilaginea, celluloſa.
E. Fibræ, aut vaſcula ſanguinea; id quod diſcernere nequeo, utpote non repleta materia cerea.
F. Membrana magna, limoſâ materiâ referta.
G. Abdomini analogum quid, è cujus medio, parte inferiore, propendet peni ſimile quid.

FIG. III. Minorem portionem ſubſtantiæ prædictæ exhibet, è qua emergit,
A. Femur unius fœtus trium fere menſium.
B. Oſſa Tibiæ & ſuræ alterius fœtus, quæ carne & perioſtio denudata, ſitum tranſverſum occupant.
C. Pes extremus ejuſdem fœtus, ut videtur, paululum tamen à dictis oſſibus ſuræ & tibiæ ſeparatus eſt. Sub dicto pede extremo apparet adhuc digitus ſingularis, quem notavi eadem literâ C. peculiari tamen lineâ.
D. Duo pedes ſine tibiis aut femoribus, emergentes è regione dictorum artuum.
E. Tibia.
F. Pes extremus.

FIG. IV. Explicatio, qua exhibetur portio ejuſdem ſubſtantiæ, ſine ullo membro viſibili.
A. Particulæ partim celluloſæ, partim cartilagineæ.
B. Partes membranoſæ.
C. Vaſculoſæ particulæ.

FIG. V. Luſtratur quoque portio ſupradictæ ſubſtantiæ, è cujus infima parte prodit integrum crus.
A. Os tibiæ carne privatum.
B. Particulæ vaſculoſæ.
C. Celluloſæ particulæ membranaceæ.
D. Pes extremus.
E. Os femoris.

TABULA V.

FIG. I. Infantis ſtomachus, cum annexis Gula & Omento, demonſtratur.
A. Gula, cum ejus fibris muſculoſis longitudinalibus.
B. Arteriæ per ſuperiorem ſtomachi partem decurrentes.
C. Arteriæ per inferiorem partem diſtributæ, quarum rami majores ceu ſubitò detruncari videntur, cum contra aliæ interiora petant, aliæ verò per Omentum diſtribuantur.
D. Stomachi exitus, ſeu Pylorus.
E. Omentum myriadibus vaſculorum ſanguineorum: nullis autem foraminibus, præditum.
F. Os ſuperius, ſeu introitus ſtomachi.
FIG. II. Hominis provectioris ætatis portio ſtomachi inverſi exhibetur.
A. Plicæ interiores nonnihil prominentes extra ſuperficiem interiorem ſtomachi.
B. Pori innumeri.

FIG. III. Repræſentat portionem ſtomachi humani inverſi, ſupra pylorum abſciſſam.
A. Locus, ubi plicæ non apparent, ſed exiguorum monticulorum rotundorum inſtar intima ſuperficies propullulat.
B. Interſtitia celluloſa, ſeu nova apparentia, de qua mentionem feci Fol. 30.
C. Pylorus.

FIG. IV. Portionem ſtomachi denotat, in qua dicta interſtitia celluloſa exhibentur naturali magnitudine longe majora, utpote microſcopii ope ita ſculpta.

Not. dicta interſtitia, in ea parte ſtomachi ruminantium reperiri, quæ belgice dicitur de **Kraagh**; eaque quadrangularia & admodum capacia eſſe, vel lippis & tonſoribus notum. In homine verò minutiſſima ſunt, & formâ diverſâ.

TABULÆ VI.

Explicatio.

FIG. I. Portio venæ portæ hepatis vitulini.
FIG. II. Portio venæ & arteriæ placentæ uterinæ muliebris.

FIG. III. Venæ cavæ, per hepar diſperſæ, Ramulus.

FIG. IV. Ramus Venæ portæ humanæ.

FIG. V. Ramus Arteriæ ſplenicæ vitulinæ.

FIG. VI. Portio tunicæ intimæ uteri ovini gravidi, per quam myriades vaſorum novorum lumbricalium viſuntur diſtributæ, ſuntque illa tranſparentia, ſuccumque præparantia, pro fœtus, in utero hoſpitantis, alimento.

FIG. VII. Vaſorum ſanguineorum maxima parte renis ſubſtantiam conſtituentium curſus vermicularis exhibetur.

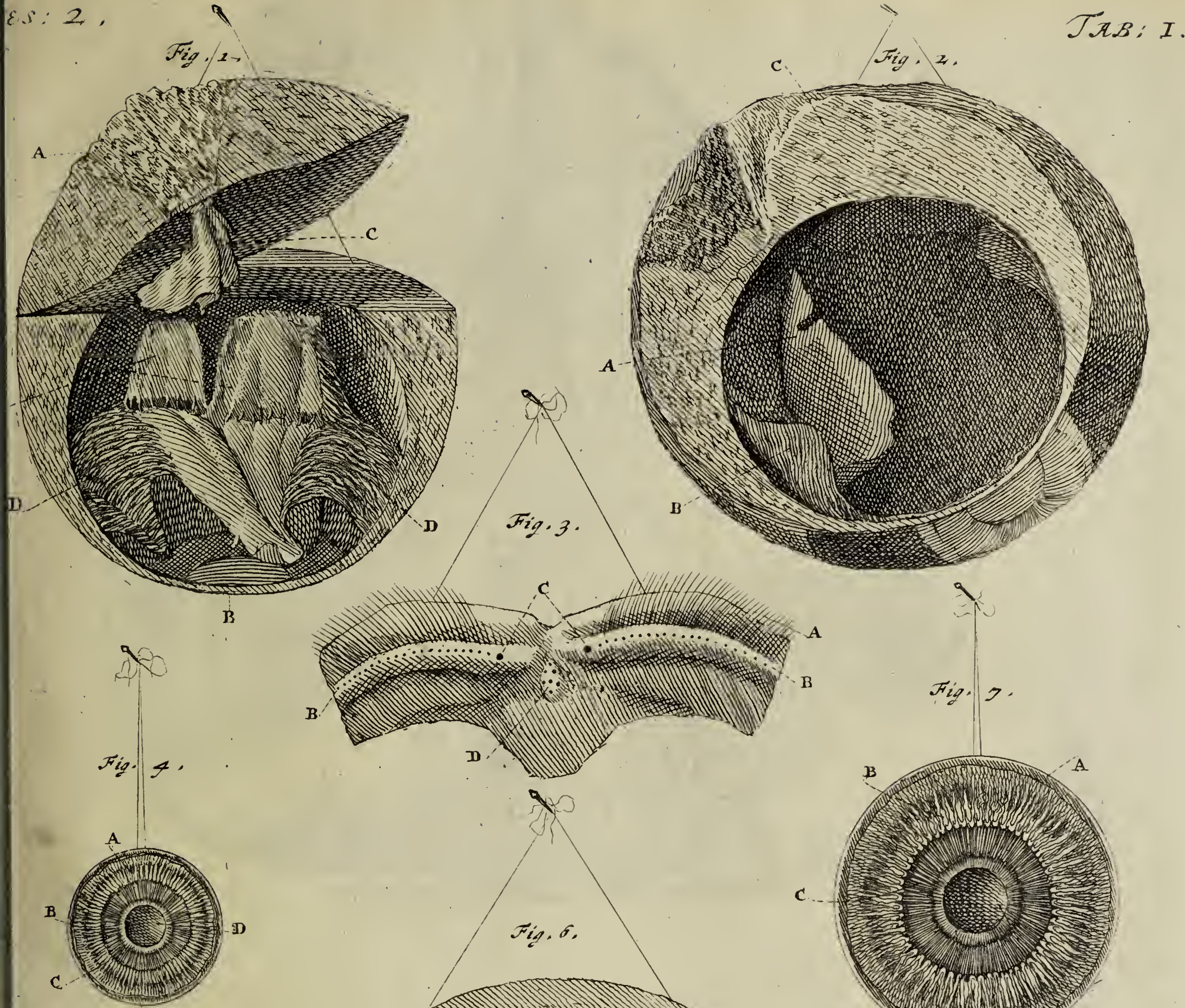
Not. interim hic nil niſi dictorum vaſorum curſum repræſentari. in poſterum ſingulorum ramuſculorum extremum diſtinctius exhibere animus eſt. ſingulæ enim extremitates ceu glomum repræſentant; in hepate verò, ut & liene, penicillum.

FIG. VIII. Portio tunicæ chorii vitulini monſtratur, cujus vaſcula ſanguinea ſunt repleta, ad ultimas extremitates uſque.

B. L. hic quidem adſpicis ramulos minutiſſimos, ſed verò in objecto ipſo, averſa luce viſo, dictæ extremitates variis locis mentiuntur maculas.

Præterea conſideratione dignum eſſe cenſeo, horum vaſculorum extremum neutiquam habere reptatum convenientem cum vaſculis hepaticis, lienalibus, renalibus, aut placentæ uterinæ.

F I N I S.

C: Huiberts. ad. vivum. Sculpsit.

Fig. 1.
C
C
B
A
B
Fig. 2.
Fig. 3.
A
B
Fig. 4.
Fig. 5.
B
Fig. 6.
B
A
C: Hüijberts. ad. vivum Sculpſit.

TAB. III.
Huyberts ad vivum Sculpsit.

Fig. 1.

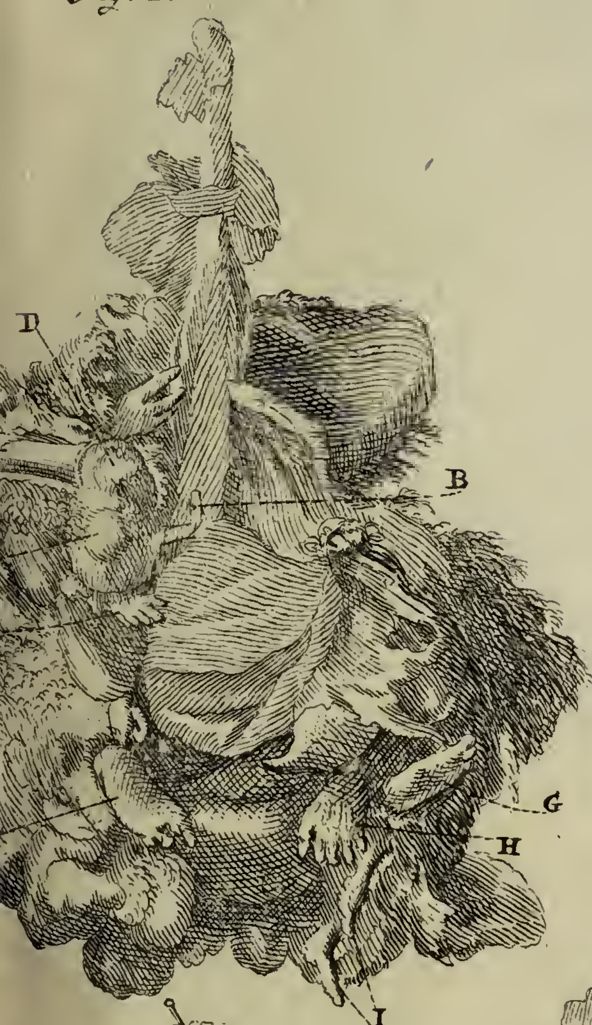

Fig. 2.

Fig. 3.

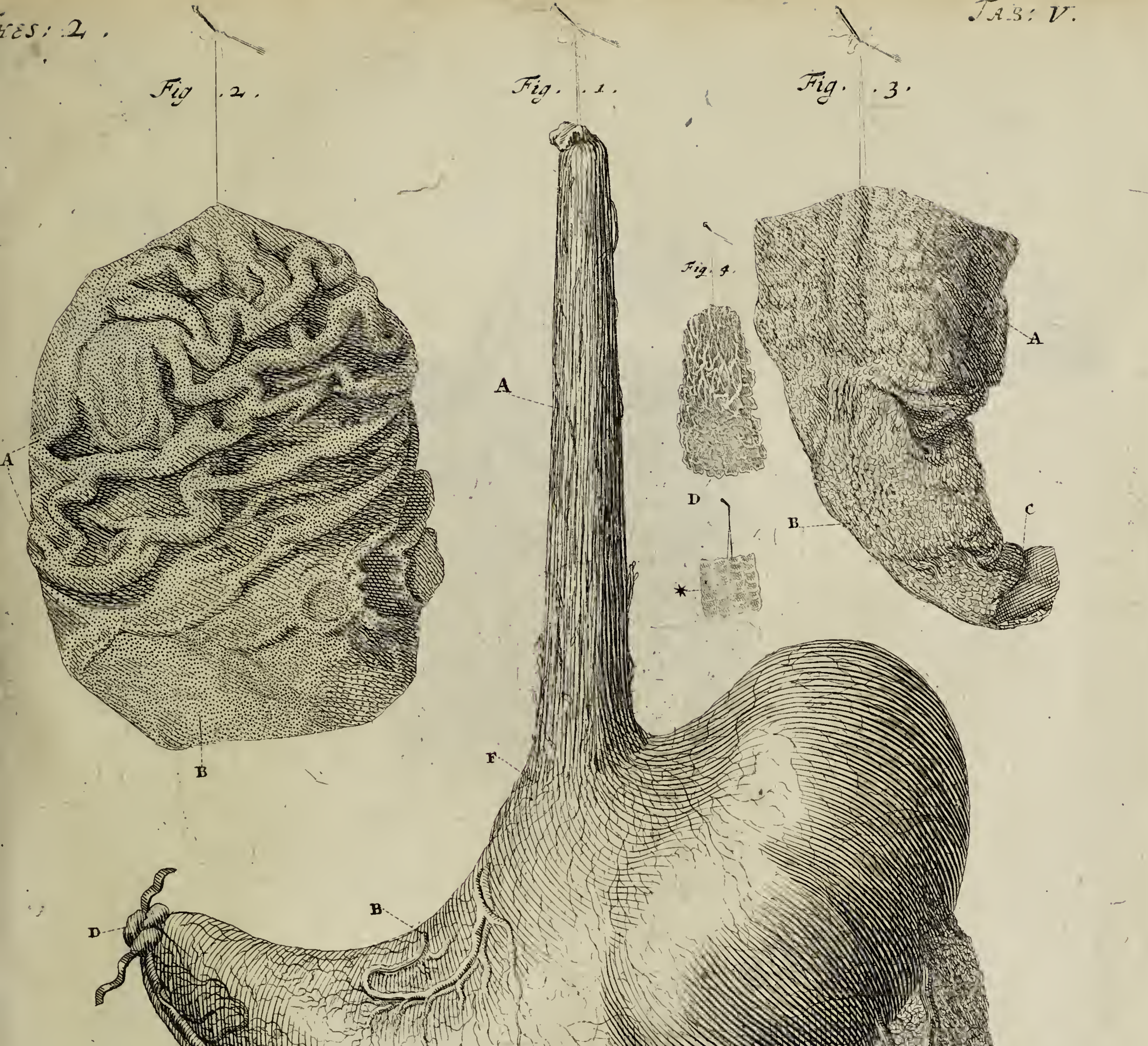
Fig. 4.

Fig. 5.

C: Huijberts, ad vivum Sculpsit,

C. Hüÿberts. ad vivum. Schulpsit,

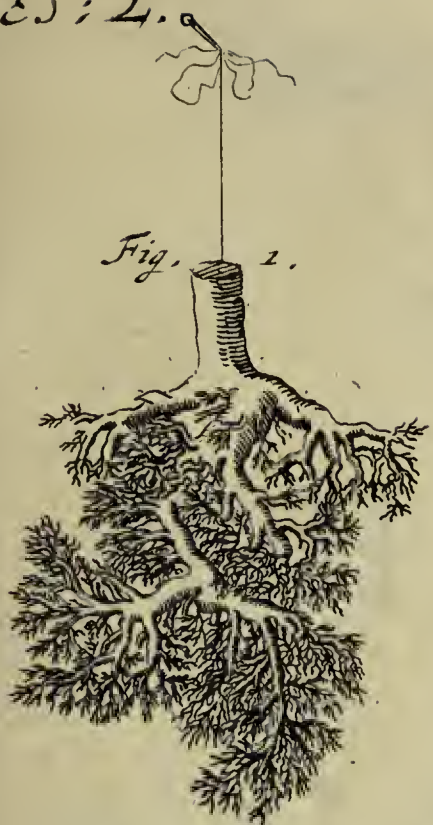

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

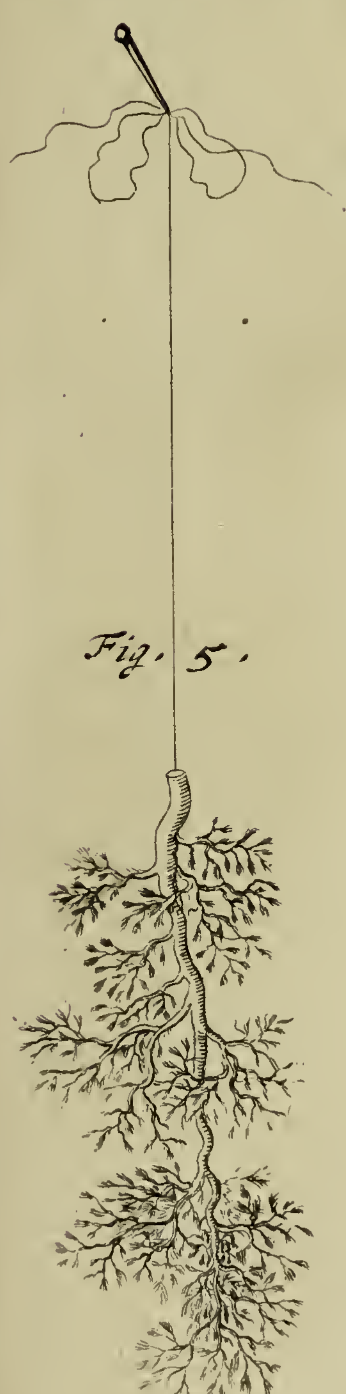

Fig. 5.

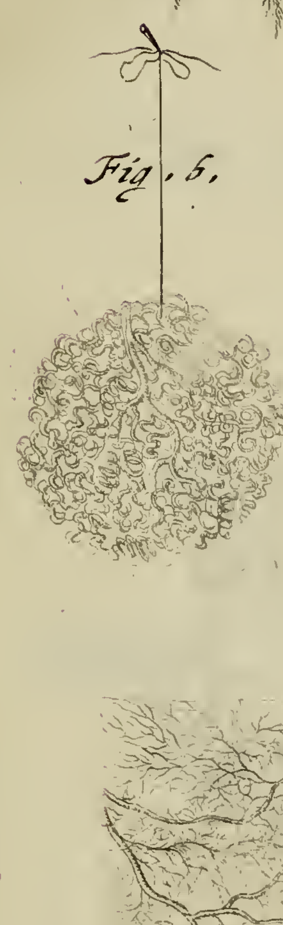

Fig. 6.

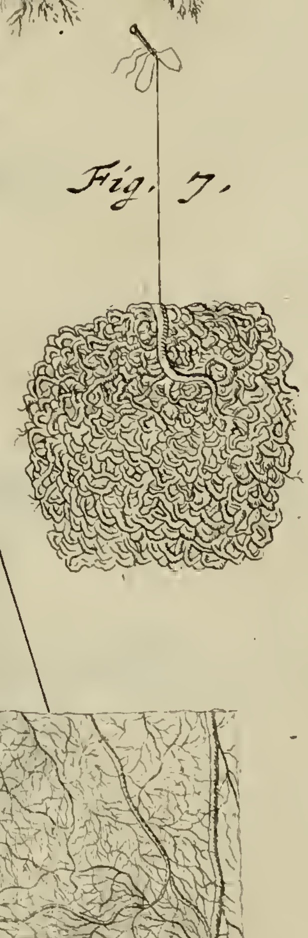

Fig. 7.

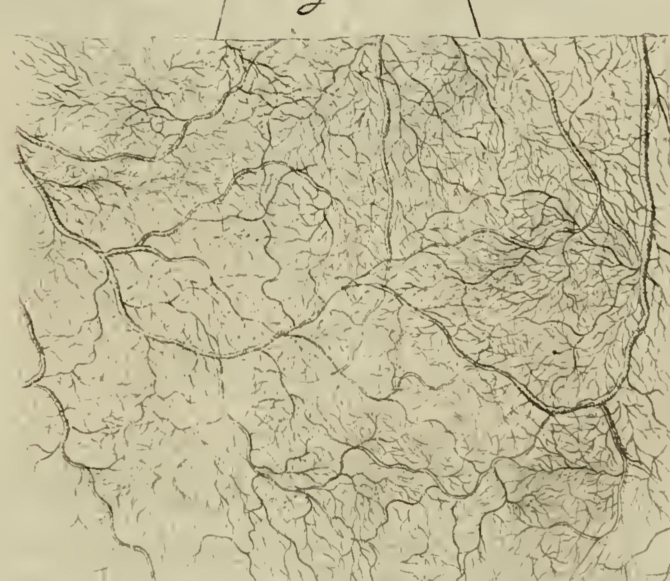

Fig. 8.

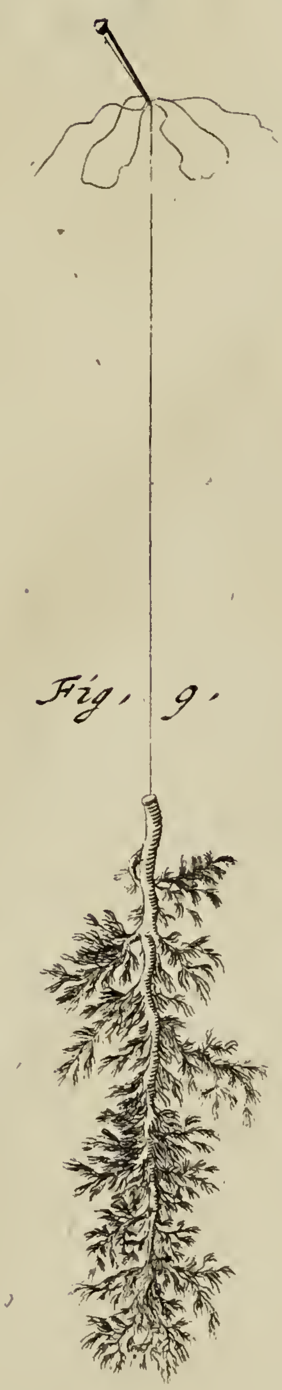

Fig. 9.

C: Huberts. *ad vivum Sculpſit.*

FREDERICI RUYSCHII

Anatomiæ & Botanices Profeſſoris

THESAURUS ANATOMICUS TERTIUS.

Cum Figuris æneis.

AMSTELÆDAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS. 1724.

VIRO NOBILISSIMO ET CLARISSIMO,

JOS: PITTON TOURNEFORTIO,

BOTANICORUM HUJUS SECULI

FACILE PRINCIPI,

E REGIA SCIENTIARUM ACADEMIA,

DOCTORI FACULTATIS MEDICÆ

PARISIENSIS,

ET

BOTANICES IN HORTO REGIO

PROFESSORI,

AMICO VETERI,

TERTIUM HUNC THESAURUM.

L. M. Q. D.

FREDERICUS RUYSCHIUS.

THESAURUS
ANATOMICUS
TERTIUS.

x Ligno Indico variegato confectus ſequentia in ſeſe continet.

PRimò, in fundi medio occurrit Pedamentum ex ligno juglandis confectum, cui impoſita rupes artificialis, ex calculis humanis compoſita, cujus fundamentum rupes natura-;, cui innituntur omnis generis calculi humani, & tanto qui-em numero, ut tota rupes naturalis viſum aufugiat.

Dicta Rupes magnitudine ſuperat rupem in Theſauro primo urâ primâ deſcriptam & expreſſam. Vide hancce ſecundam upem Tab. I. Theſ. 3. quam hac inſcriptione exornavit magni ominis Poëta Clariſſimus Petrus Francius.

UID SUMUS, AUT QUIDNAM NOSTRI POST FUNERA
 RESTAT?
ɔSPICE : NIL ALIUD, NUDA NISI OSSA, VIDES
ALCULUS, ET VASTUS LAPIDUM, QUEM CERNIS, A-
 CERVUS,
UAM SIT VITA HOMINUM PLENA DOLORE, DOCET.
XHIBET HOC TABULIS, HOC VERBIS EXPLICAT, URBIS
UISCHIUS AMSTELIÆ LAUS, MEDICUMQUE DECUS.

In hujus faſtigio ſceleton fœtus immaturi quatuor circiter menum cum dimidio reperitur, cujus genua inflexa ſunt, capiteie ſurſum converſo, quaſi cœlum adſpicere vellet, manu connet oſſiculum carie exeſum, & ex oſſe femoris expulſum, & hominum miſerias exprimere videtur, eâ inſcriptione:

AH FATA, AH ASPERA FATA!

Sub genibus hujus ſceleti videre licet ingens calculi humani

fruſtum, cavitate notabili præditum, in qua continuit alter calculum, ceu nucleum craſſum: Eſtque dictum fruſtum c mi ſcriptorii craſſitie. Vid. Lit. A.

Interim Not. alios calculos humanos ex lamellis tenuibus, a contra ex lamellis craſſioribus eſſe compoſitos, ſicuti ex a hanc rupem conſtituentibus, patet.

Hinc conſtat Lithotomos nonnunquam male accuſari, c in operatione, quamvis rite peracta, calculi franguntur, id q in eorum manu non eſt: ſi enim calculi ex tenuibus lamellis coagmentati, facillime rumpuntur in extractione.

A latere dicti Sceleti adſtat Sceleton trium præter propter n ſium, una manu gerens tenuiſſimum Ramulum Arterioſum, raceâ materiâ rubrâ ad extremum usque repletum; altera au tenet fictitiam feſtucam tenerrimam, confectam ex fibris Ve urinariæ cujuſdam mulieris, quæ fibræ tot undique à na ſunt obſitæ calculoſis arenulis, ut nil fere, niſi Arenulæ ca loſæ conſpici poſſint.

Not. interim, quod Veſica urinaria, è qua deſumtæ ſunt ctæ fibræ, feſtucam tenerrimam conſtituentes, tota quanta, flata fuerit, ex ejuſmodi fibris calculoſis, ita ut integra Ve à nobis prima fronte viſa, quaſi lapidea, aut potius ex are calculoſis conſtituta, mihi videretur.

Hujus Veſicæ fruſtum ſatis magnum in liquore Balſar conſervo, ut naturalem conſervaret conſtitutionem.

Dictum Sceleton exiguum feſtucâ ſuâ capitis conſtitutio demonſtrare videtur, ea enim ſinciput tangens eorum Anat corum errorem detegere videtur, qui exiſtimant ſinciput, cætera capitis oſſa, eâ ætate, eſſe cartilaginea, cum contra m branacea ſint.

Præterea, in hoc parvo Sceleto luculenter videri poteſt, bus in locis, oſſea ſubſtantia primò viſui ſeſe offerat in ca de his plura in ſequentibus.

Ante dictum Sceleton poſiti ſunt tres calculi humani fig colore & ſubſtantia inter ſe differentes. Vid. Lit. B. C. D.

Sub dictis in conſpectum venit calculus humanus ingens Li notatus, ſuperficie æquali & ſplendens, colore & forma tam curate Lapidem Bezoardicum Orientalem imitans, ut diff foret viſu ea diſcernere.

Sub eo cernere licet duos calculos ſummopere inter ſe diſ

es, ut Lit. F. & G. notant; horum alter à Lithomo extra-
ſuperficie eſt granuloſa; alter verò æquali & quaſi polita, in
inſtrumenti, quo extractus eſt, veſtigium comparet.
edamentum ſupradictum hujus rupis ornatur quoque pone
eton ſupremum, Splene vitulino nitide præparato, cujus
eria ceraceâ materiâ rubrâ eſt repleta, & loco Venæ, Sulci
lenter conſpici poſſunt. Quanta autem ſit differentia inter
nem humanum & vitulinum, expreſſi in Reſponſ. Epiſt. A-
m. Problem. 4. ad Doctiſſ. Campdomercum.
irca Rupis baſin cernere licet calculum humanum ingentem
ullum, loco Lit. H. puncto notatum; ſuntque tales calculi
imi; obſervavi enim, quod inter illos pullos calculos, plu-
i, (ſi non omnes) cortices exteriores habeant fragiles; imò
eſſivè quoque fruſtulatim cum Urina ejiciuntur frequenter
modi calculorum ſquammæ exteriores, nucleo remanente:
autem à Lithotomo extrahuntur, rarò ægri vitant Libitinam.
Memini me olim obſervaſſe in quodam Juvene, qui ſæpe per
urinarias cortices nigros ejiciebat, imitantes cortices faba-
nigrarum, erantque jamjam per urinam ejecti, molles, &
inde ſine magno incommodo aut dolore ſimul cum urina
debat, brevi autem lapideam & fragilem ſubſtantiam adipi-
antur.

Calculus ingens ex lamellis tenuibus compoſitus.

d Rupis baſin calculus reperitur Lit. K. notatus, prodigio-
nagnitudinis & formæ admirandæ, poſt mortem à filio meo
câ exſectus, componiturque ex ſenis calculis rotundis, cor-
nigricante præditis, quorum unusquiſque magnitudine Nu-
Moſchatam ſuperat; ſupra hanc compoſitionem, ſeptimum
que reperit calculum, qui cum cæteris haud coälitus, aſt
erimpoſitus erat, eadem cum cæteris magnitudine.

. Calculus magnus Moriformis.

Regione hujus Sceleti reperitur & tertium Sceleton fœtus
nani quatuor præter propter menſium, manu gerens inteſti-
a fœtus Ovini minimi, ſuntque repleta ceraceâ materiâ ſub-
râ, meconium repræſentante, meſenterio cohærentia arte-
isque repletis inſtructa: altero autem brachio continet Vaſa
ſticulorum humanorum Pampiniformia, ceraceâ materiâ ru-
repleta, hujus Inſcriptio talis eſt.

PRIMA, QUÆ VITAM DEDIT, HORA CARPSIT.

Con-

Conſiderandum circa omnia Sceleta, hanc & cæteras Ru ornantia, quod nulla eorum fulcro ferreo, ligneo, aut æneo nituntur, uti facere ſolent Anatomici, aſt propriis pedibus nituntur.

M. M. Calculi duo combinati, ſupra quos reperitur calc mediocris magnitudinis Lit. N. notatus.

O. Calculus magnus, maximi Mori fructum imitans.

P. — Aſpera ſuperficie.

Ante rupis pedem quartum decumbit Sceleton, trium ci ter menſium cum dimidio, cujus manu continetur *Hemerob* Hoefnagelii, quæ *Ephemeris* vocatur Dortmanno, dicitur mane eſſe infans, juvenis meridie, veſperi ſenio confici & ri. Itaque ut vitæ noſtræ brevitas exprimeretur, ejuſ di inſectum manu continet dictum Sceleton, cum hac inſ ptione.

QUASI HERBA SOLSTITIALIS PAULISPER FUI, REP TE EXORTUS SUM, REPENTE OCCIDI.

Not. oſſicula hujus Sceleti nitidiſſima eſſe, naturali geſtic tione haud neglecta.

Q.Q. Duo ex iſtis calculis angularibus, de quibus facta m tio in Theſ. 1. Tab. 1. Lit. D.D.

R.R. Duo calculi ſuperficie aſperata, quorum unus ad Sceleti pedes, collocatus, alter vero capitis vertici præp tus.

Cæteri omnes aut per vias urinarias excreti, aut poſt mor Veſica aut renibus exſecti ſunt.

Præterea hic conſpicere licet Teſticuli humani Tunicam ginalem, peculiari pedamento innitentem, ſupra pedamen Rupem dictam ſuſtinens, eſtque dicta Tunica quaſi flatu diſ ta, nec non muſculo Cremaſtere, vaſiſque ſanguineis rep prædita.

Ultimò à latere dictæ tunicæ Vaginalis occurrit quintum leton fœtus humani trium circiter menſium cum dimidio, rens calculum parvum è pulmone humano tuſſi ejectum & pillo dependentem; cum inſcriptione,

O, QUAM DURA PREMIT MISEROS CONDITIO VITÆ

H

Hiſce omnibus calculis interpoſiti ſunt Rami arterioſi, foliis nudatæ arboris ramos repræſentantes; qui loco ſanguinis, ceracea materia rubicundiſſima artificioſe ſunt repleti, & calculos inter ſe continent, rupemque firmiorem reddunt. Quam ſubtiles ſint dictorum ramorum extremitates, ex figura annexa liquet.

A latere dextro dictæ rupis ſequentia viſuntur.

N°. I. Phiala in liquore limpidiſſimo continens brachium & manum fœtus humani jamjam nati.

Not. 1. Hoc objectum quantumvis à multis annis conſervatum, adhuc vivere videtur, utpote naturali colore rubicundo præditum.

2. Manus, ut & digiti, ita ſunt diſpoſiti, ut naturalem actionem repræſentent, qualem formamus, quando indice digito hoc vel illud deſignamus; Indice itaque extenſo, indigitat lamellas Cerebelli humani, cujus ſubſtantia medullaris veluti arboris Ramos repræſentat.

3. Ornamenti gratia, ut & averſationem omnem arcendi cauſa, brachium ornatur manica, ex linteo raro confecta, ornamentoque fimbriaceo inſtructa.

N°. II. Fauces, Lingua, ut & portio Maxillæ inferioris infantis nitidiſſimè præparata & conſervata; præbent enim omnia ſpeciem viventium.

Not. 1. Ubi Arteriarum ſublingualium trunci repant, & qua via incedant in ſiniſtro latere, oppido quam bene videre licet, ſuntque eum in finem ceracea m. rub. repleti.

2. Epiglottidis naturalis conſtitutio, ut & ejus rima, quæ aditus eſt ad Aſperam Arteriam, hic accurate poteſt conſpici.

3. Ad Linguæ radicem apparet rugoſa quædam diſpoſitio longitudinalis, ut & non ſolùm ſeries majorum papillarum, quæ rotundæ, planæ & foramine circuloque præditæ ſunt, verum etiam cæteræ papillæ, quæ tamen in hoc objecto non tam diſtincte apparent, quam in linguis Theſ. 1.

N°. III. Phiala continens Venam Portæ Hepatis vitulini, cujus ſuccoſæ extremitates, non autem prætenſæ glandulæ (quæ revera haud extant) ſunt ablatæ, & ſic myriades extremitatum occurrunt ramuſculorum.

Not. 1. Dicta vena oppleta eſt ceraceâ materiâ flavâ.

2. Variis in locis reliqui in dictis extremitatibus ſuccoſam ſub-

ſtantiam, quæ non minus eadem ceraceâ materiâ eſt imbuta, & ſic luculenter videre licet ſubſtantiam hepaticam nullo modo eſſe glanduloſam: imò exiſtimo, extremitates illas ſuccoſas Venæ Portæ illud præſtare, quod Glandulis attribuere Veteres. Vide plura de hac re. Theſ. II. fol. 27.

No. IV. Infantis caput, cujus ſuperiore Cranii parte ablata, Cerebrum in conſpectum venit: hujus corticali ſeu vaſculari parte ablata, medullaris ſeſe videndam exhibet.

Not. 1. Oculis clauſis dormientis caput repræſentat, colore viventis præditum.

2. Ore aliquantulum aperto, labiisque nonnihil à ſe invicem deductis, extremitas cuſpidis Linguæ in conſpectum venit, quæ, à tenuiſſimis & mucronatis papillis lingualibus, luculenter villoſa apparet.

3. Latere ſiniſtro Prolabium ſuperius ab involucro deſtitutum, villoſum quoque apparet, quæ villoſitas, mihi nil, niſi agmen papillarum Prolabiorum; de hiſce plura in ſequenti.

4. Duum generum pori in Labiorum cute, Gena & Naſo viſuntur; nullæ autem in prolabiis, utpote cute neutiquam præditis; & ſic Labiorum à Prolabiis facilior eſt diſcretio.

5. Vaſa ſanguinea Cerebri, in poſtica parte capitis, numeroſiſſime conſpiciuntur.

No. V. Pueri Penis cum annexo ſcroto, naturali colore præditus.

Not. 1. Urethra non per inferiorem, ſed per ſuperiorem Penis partem repit, contra naturæ leges: imò ad calculi extractionem ejuſmodi objectum foret ineptum.

2. Non ſolum corpora nervoſa, ſeu nerveo-ſpongioſa majora, Penis maximam partem conſtituentia, ut & corpus nervoſum minus, rubicundiſſimo colore ſunt perfuſa à materiâ ceraceâ rubrâ, quâ repleta ſunt, verum etiam muſculi laterales, Penem conſtringentes, idque à vaſorum ſanguineorum repletione. Vid. Tab. 2. Fig. 1. hujus Theſ. III.

No. VI. Fœtus Æthiopiſſæ ſex circiter menſium, dextra gerens ramulum Aſperæ Arteriæ à ſubſtantia veſiculari, aut pulmonali tam dextre ſeparatum, ut extremitates luculenter appareant; enimverò quanta differentia inter hoc objectum, & figuras ab aliis in lucem editas! Vide Tab. 2. hujus Theſ. III.

No. VII. Placentula, quæ poſt Embryonem excluſum, aut in-

in colliquationem redactum, aliquot menſes in utero fuit detenta, unde ab uteri inſequente contractione & coarctatione (ut ad ſtatum priſtinum rediret) valdè induruit, & uteri formam adepta eſt.

Not. 1. Ejuſmodi Placentulæ multoties ad manus meas pervenêre, Uterum ipſum repræſentantes. Undiquaque enim clauſæ, & non ſolùm duræ, verùm etiam, nil minus quam placentulæ formam præ ſe ferebant. Hanc à me apertam hic reſervavi, ut facies non ſolùm externa, verùm etiam interna in conſpectum veniat.

2. Ejuſmodi placentulæ vulgò degenerant, & Molæ nomen adipiſcuntur, à minus verſatis, cum contra ita dictæ Molæ nil ſunt, niſi placentulæ ſupradictæ, aut ſarcomata uterina, à tenui pediculo dependentia, quæ utero excluduntur. Vide ſuper hac re obſervationes meas Anatomico-Chirurg. fol. 74.

3. Phialam, in qua hoc objectum in liquore ſervo, obturavi, loco Veſicæ, Placentulâ inverſa, & repleta ceraceâ materiâ rubrâ; hujus ramuli propullulantes Muſcum arborum rubedine perfuſum, exacte repræſentant.

N°. VIII. Phiala, Placentulam humanam, in hydatides mutatam, continens.

Not. Placenta conſtituitur ex meris vaſis ſanguiferis, Membrana Chorio cohærentibus; Hæc vaſa aliquando omnia, non raro quoque ex parte degenerant in hydatides, id quod in hepate humano quoque obſervavi. Vid. Theſ. 2. Tab. 2. Fig. 1. 11.

N°. IX. Phiala, in qua portio Cerebri hydrocephali, 8 circiter annos nati.

Not. 1. Hoc malum contraxit (ſi bene memini) à prima nativitate.

2. Hæc Cerebri portio in aliud eſſe videtur converſa, nil enim minus, quam Cerebrum naturale repræſentat, videtur potius ſubſtantia hæterogenea ſimillima illi, quam repræſentavi Theſ. II. Tab. IV. Fig. 1. 2. 3. 4. 5.

* N°. X. Phiala continens duas portiones Penis Virilis, quarum una taleola transverſim, altera ſecundum longitudinem ſecta.

Not. Haſce portiones nitidiſſime, & ita eſſe præaptatas, ut vera conſtitutio ſpongioſa luculenter appareat; nec non ſeptum & meatus urinarius.

N°. XI. Phiala in qua conſervatur Ovum Gallinaceum, portionem inteſtini Coli, Cæci, ut & ejus progreſſum vermiformem exactè repræſentans. vid. Tab. 3. Fig IV. Theſ. III.

N°. XII. Portio inteſtini Ilei fœtus immaturi, cujus vaſa ſanguinea exinanita, inteſtini autem cavitas ceracea materia alba repleta eſt.

NB. Hujus lateri adſtant portiones inteſtini infantis, ceracea materia rubra adimpletæ & aſteriſcis notatæ.

N°. XIII. Epidermis totius manus infantis tam arficioſè à ſubjectis corpore reticulari, & cute ſeparata, ut illibata compareat, & chirothecam repræſentet: conſervatur autem, colore albicante in liquore tranſparente.

Not. 1. Unguiculi omnes Epidermi annectuntur, ſicuti in corpore vivo, quamvis à Papillis cutaneis, è quibus ortum ducunt, exactiſſime ſint ſeparati.

2. Epidermem (quæ mihi, nil niſi expanſio extremitatum papillarum cutanearum, quemadmodum etiam ungues,) in duas & plures lamellas ſeparabilem, eſſe Anatomici unanimiter quidem autumant; enimverò nuſquam, niſi in vola manus & planta pedis illud demonſtrare valent. Hic autem in dorſo manus idem vobis exhibeo, id quod à nemine hactenus demonſtratum mihi videre contigit; imò id non, niſi ſumma cum ſubtilitate & dexteritate, fieri poteſt.

Dixi in vola manus & in planta pedis Epidermem ſæpius ſeparari poſſe ab Anatomicis in duas & plures lamellas (ſicuti aliquoties publice demonſtravi) hujus vero rei nullam novi cauſam aliam, quam, quod Epidermis prodiens ex papillarum cutanearum extremitate, ſuo tempore recedat à corpore reticulari aut ſimul cum ea, a cute vera, tanquam vieta & emerita, ſuccreſcente nova Epiderme: cum autem nova ſuccreverit, & emerita non receſſerit, duplicem, triplicem, imo quadruplicem offendimus Epidermem in vola manus & planta pedis.

Simile quid mihi videre videor, in corticibus nonnullorum fruticum, qui corticem exteriorem ſuo tempore abjicere ſolent novo ſuccreſcente, ubi autem exterior à ſuccreſcente non recedit juſto tempore, duplicatura conficitur corticis exterioris, qui tanquam emeritus, rimas facit & lacerus fit.

3. Epidermem Unguium quidem radices obducere, & tegegere, in confeſſo eſt; Verum, quomodo res ſeſe habeat circ

capil

capillos & pilos, de eo altum video ſilentium apud Anatomicos: Idem tamen obſervo in hiſce, ac illis, idque circa capillorum exortum ad ſpatium aliquot linearum Mathematicarum: Quia autem iſthæc epidermis non eſt inverſa, nuſquam hic apparet, aſt in ſequentibus exhibere conabor adjectis figuris.

4. Conſideratione dignum cenſeo, quod hic unguiculi facilius ſeparati ſint à corporibus papillaribus, è quibus ortum ducunt; quam ab Epiderme, cui adhuc omnes cohærent. Hujus rei rationem eſſe puto, quod extremitates Papillarum, (quæ ſimul Ungues & Epidermem conſtituunt) admodum molles ſunt; Epidermis autem tenacior, duriorque ab aëre externo.

5. Epidermem firmiter cohærere unguibus, non ſolum in hoc objecto denato, & conſervato, verum etiam in corpore vivo luculenter deprehendimus; ſuccreſcentibus autem unguibus, Epidermis unguium radices in ſui extremo relinquit, utpote, cui excreſcentia ulterius denegata à natura; ſi autem ſuo tempore Epidermem haud relinquit, cultelli cuſpide ſolvenda Epidermis, alias rimas agit, unde dolores excitantur, Vide Tab. 3. Fig. 2. Theſ. III.

N°. XIV. Brachium Infantis naturali colore rubicundo præditum, ſine ulla ruga: Hujus manus continet Vermem Guinenſem, qui hominum pedes ſummopere infeſtat, in illa regione, hujus longitudo, ut & gracilitas, conſiderabiles, conſervavitque naturalem craſſitiem & colorem dictus vermis; utque manus Vermem contineret,

Digiti tam naturaliter ſunt contracti, ut in viva conſtitutione accuratius quid nemo continere poſſit.

Dictum Brachium ornatum quoque manicâ ex linteo raro confectâ, cui annectitur ornamentum fimbriaceum & hoc ad arcendam averſationem, & brachii Vulnus tegendum.

* N°. XV. Puellæ partes Generationis omnes.

Not. Non ſolum Vulvæ Labia, Nymphæ & Clitoris in hoc objecto comparent, verum etiam membrana Hymen, quæ, utrum detur, nec ne, ſub judice lis olim fuit, hoc autem tempore in Anatomia magis verſatis nihil notius eſſe poteſt, quemadmodum in hoc ipſo objecto diſtincte quoque repræſentatur.

2. Hic quoque in conſpectum venit Anus, rugis contractus.

N°. XVI. Phiala in liquore limpido continens infantis caput,

rubicundoque colore perfuſum, cujus oculi ſunt clauſi, ut dormientis caput repræſentaret.

Not. 1. In Collo, ubi detruncatum caput, in conſpectum veniunt Aſperæ Arteriæ, & pone eam, Gulæ, nec non carotidum, & vertebralium Arteriarum abſciſſiones.

2. Corpus primæ Vertebræ tranſverſim ſectæ rubicundiſſimum hic comparet, cujus ratio eſt, quod vaſcula ſanguiflua circumſita materiâ ceraceâ rubrâ ſunt repleta, (ſicut ſanguine in vivis) ex quorum extremitate dicta ceracea materia eſt effuſa, quemadmodum fieri videmus in ſtatu naturali in corpore vivo, tantum ſucci rubicundi effundi ex extremitatibus arterioſis, in partes alendas, quantum ad ſui nutritionem neceſſe eſt, qui ſuccus rubicundus, in arteriolarum extremo ex ſanguine arterioſo elaboratur.

3. Videri hic quoque poſſunt Medulla Spinalis abſciſſa, ut & ejus involucrum extimum & craſſiſſimum.

4. Phiala nonnihil inverſa, conſpicienda ſeſe exhibent Cerebellum, Glandula pinealis, & ita dicti Teſtes, Nates, nec non Anus.

5. Lamella una atque altera Cerebelli hic repræſentantur, ut vera ejus conſtitutio appareat, ſuntque ex alio capite deſumptæ.

N°. XVII. Supra dictam Phialam videre licet Pueri Cor, cum Pulmone, exſiccatum & ligni inſtar induratum.

Not. 1. Omnia Cordis & Pulmonis vaſa ſunt repleta ceracea materia rubra.

2. Cor & Pulmonis Lobi naturalem obtinent ſitum. Arteria pulmonalis è dextro cordis ſinu erumpens luculenter in conſpectum venit, ut & Arteriæ magnæ truncus cum ſuis tribus ramis ſurſum decurrentibus.

3. Nervus recurrens hic quoque ſeſe videndum exhibet, ut & ſequentia, ſc: Truncus aſcendens Venæ Cavæ, utraque auricula, Vaſa coronaria, Loborum pulmonis diviſio in utroque latere, Gula, Aſpera Arteria, &c.

N°. XVIII. Cor induratum cum annexo Pulmone Infantis pedamento innitens.

In hoc objecto, præter ea, quæ in jamjam deſcripto viſuntur, cernere licet truncum Venæ Cavæ deſcendentem, ut & truncum aſcendentem Arteriæ magnæ, & hoc in proprio ſitu inter loborum majorum diviſionem.

N°. XIX.

N°. XIX. Phiala in liquore continens Cutem plantæ pedis, cum corpore reticulari Malpichii, ut & Epiderme, quæ partim à ſe invicem ſunt ſeparata, & à cute dependentia, partim adhuc cuti connexa, ut eò accuratius hæc omnia conſpici poſſint.

Not. 1. In Epidermis portione magna dependente videnda ſeſe exhibent facie interiore, extremitates papillarum cutanearum à potiore parte papillarum avulſæ & propullulantes.

2. Cute à latere viſa, in conſpectum veniunt Papillarum cutanearum extremitates.

3. Quamvis Cutis ſit rubicundiſſima in hoc objecto, propter vaſorum repletionem, corpus reticulare, ut & epidermis nulla rubedine ſunt tincta, id quod ſatis indicare videtur Epidermem & Corpus reticulare vaſis ſanguiferis viſibilibus eſſe deſtituta, ita ut hallucinati ſint auctores illi, qui dictis objectis vaſa ſanguifera attribuunt.

4. Dictam Phialam (loco veſicæ) coöperui portione cutis capitis pueri, quæ innumeris ſcatet vaſis ſanguiferis.

N°. XX. Fœtus humanus ſex circiter menſium.

Not. 1. Nitidiſſime eſt conſervatus in liquore, ſine rugis, colore albicante, dextra continet portionem piæ Matris infantis, quæ millenis Arteriolis eſt ditata. Vide de hac re ulterius deſcript. Theſ. I. Pag. 53.

2. In dorſo gerit portionem magnam Membranæ Amnios fœtus ovini, præ copia Vaſorum ſanguiferorum, præſertim Arteriolarum, rubicundiſſimam.

Inſcriptio talis eſt:

NAVITA, QUO PACTO SÆVIS PROJECTUS AB UNDIS,
SIC EGO NUDUS HUMI JACUI PUER INDIGUS OMNI
AUXILIO VITÆ CUM PRIMUM IN LUMINIS ORAS
NIXIBUS EX ALVO MATRIS NATURA PROFUDIT.

N°. XXI. Fœtus Ovini immaturi Aſpera Arteria, materiâ ceraceâ flavâ repleta, & inverſa, inſiſtens pedamento, arboremque parvam ſuis ramulis, artificioſe à Veſiculari ſubſtantia ſeparatis, repræſentans.

ASSER SECUNDUS.

N°. XXII. Phiala in liquore limpido continens Pueri colem

cum

cum coliis ſuis, tam naturaliter condita, & conſervata, ut jamjam à corpore videantur abſciſſa.

Not. 1. Duo corpora nervoſa majora non ſolum, verum etiam corpus nervoſum minus Urethram infra ambiens, ceracea materia à me ſunt repleta.

2. Muſculi laterales Penem, ubi neceſſitas urget, conſtringentes, eadem rubedine, à dicta materia, ſunt perfuſi.

3. Meatus urinarius, qui inter duo corpora nervoſa parte inferiore repit in corpore bene conſtituto, hic contra ſitum habet in Penis dorſo, per quem iter facit, id quod nunquam antea obſervavi. Vide Fig. 1. Tab. 3. Theſ. 3.

N°. XXIII. Phiala in liquore limpidiſſimo continens partem faciei pueri vividiſſimo colore præditam, cujus fronte ablata, locus ſuppletur Arteriis Cerebri, ceracea materia rubra (loco ſanguinis) repletis, & tanto quidem numero, ut exiguam ſylvam repræſentare videantur.

Not. 1. Naſi, ut & Labiorum Epidermem abſtuli, ut pori majores & minores luculenter ſeſe exhiberent conſpectui.

2. Prolabia ſeſe invicem attingunt ore ſc: clauſo. Circa quæ conſiderandum, cujus ſint ſubſtantiæ.

Altum enim ſilentium hic apud auctores, & nemo hactenu illud nobis revelavit. Cum autem per aliquot tempus occupatu fuiſſem in explorandis partibus faciei, nova noſtra methodo, ab ſtuleram integumentum prolabiorum, nullam ſub eo cutem in veniens, id quod mihi anſam dabat penitus rem indagandi.

Primo mihi incidebat; nulla ſubeſt huic integumento cutis ergo Epidermis dici nequit, quamvis Analogiam ſummam & connexionem cum illa habeat. Quid ergo? ſubſtantia prolabio rum primò ulterius inveſtiganda erat, & ſic prolabia ab integu mento, ut dixi, denudata, liquori immergebam, ut in poſte rum accurate examinarem; quid fit? cum paulo poſt prolabi adſpicerem, mihi videbar videre ſericum villoſum rubicundum (tale enim mihi videbatur) tandem re penitus examinata, com peri prolabia conſtituta eſſe ex meris papillis, non cutaneis, (cu tis enim hic revera deeſt) ſed papillis nervoſis; itaque integu mentum illud ſupradictum potius Epithelida dixero, vel integu mentum papillare prolabiorum, quod revera nil eſt, niſi efflo reſcentia ſeu expanſio extremitatum dictarum papillarum; i quod Epidermidi quoque proprium. Hnc illi dolores atroces i

pr

prolabiorum fiſſuris ita dictis, ut & excoriatione (ut vulgo loquimur) ſed potius receſſione integumenti papillaris, dicendum foret.

Hinc difficilis curatio, ſi prolabia afficiantur ulcere, aut incraſſatione, &c.

Dixi prolabia mihi viſa fuiſſe inſtar ſerici villoſi rubicundi; repleveram enim prolabiorum Arterias ceracea materia rubra, iiſque repletis, dictæ papillæ rubedinem quoque induerunt, quemadmodum in corpore vivo & vegeto, à ſanguinis affuſione.

3. Quod prolabia in meis Theſauris nobis occurrant inſtar ſerici villoſi rubri, ſecus quam in corpore vivo, & perfectè ſano, in cauſa eſt integumenti defectus; eo enim ablato & liquori immerſo, diſſolvitur papillarum nexus, & ſic ſeſe erigunt papillæ, quæ in vivo corpore ab dicto integumento coërcentur & deprimuntur, aut inclinantur, quemadmodum arundo, gramina, &c. ab aëre ventoſo.

Siquis hoc in corpore vivo inveſtigare velit, eligat tempus æſtivum, & quidem in objecto ſano & juvenili, adhibito Microſcopio; tempore autem hyemali in conſpectum ſeſe non dant, & hoc etiam locum habere in papillis cutaneis pollicis, unicuique notum: ne ullum autem dubium ſupereſſet in hoc invento, non in uno, ſed in multis objectis, à me conſervatis, hoc demonſtro.

Scias interim velim L. B., prolabia hujus objecti tanta rubedine non eſſe prædita ac illa, quæ in ſequenti quarto, & cæteris Theſauris inveniuntur.

N°. XXIV. Phiala, continens portionem Arteriæ pulmonalis, materia ceracea flava repletam; ſuntque ramuli tam numeroſi, ut fere incredibile fuerit omnibus, qui hoc objectum viderunt.

Not. 1. Hic ramus Arteriæ, tali artificio & manu tam ſuſpenſa, liberatus ab omnibus veſiculis pulmonalibus, nec non ab Arteria Aſpera & Vena Pulmonali, ut ſine oſtentatione dicere auſim, nullum omnino ramum, pauciſſimos autem ramuſculos tantum eſſe abruptos. Hanc ramulorum numeroſitatem nuſquam in auctorum figuris expreſſam inveni.

2. Non ſolum rami illibati, & ad unum omnes ſunt conſervati, verum etiam extremitates ultimæ, quæ veſiculis ſunt continuæ. Hiſce & ſimilibus viſis, ſatis mirari nemo poteſt,

 homi-

hominem per plurimos annos pancratice poſſe vivere, ſine noxa, minimo enim ramuſculo, minima cellula, obſtructis aut læſis à ſanitatis perfectione recedimus, ita ut cum *Apoſtolo Paulo* exclamare cogamur: *O profunditas divitiarum!* &c.

N°. XXV. Placentæ uterinæ portio magna, eadem ſupra dicta materia flava repleta, & in liquore conſervata.

Not. 1. Ne minima quidem Glandula, aut aliquid glanduloſi reperitur in placenta uterina, ita ut hallucinati ſint omnes, qui hoc ſtatuunt in ſuis ſcriptis. Tota placenta conſtituitur ex vaſis ſanguifluis, quibus connectuntur membrana Chorion, Amnios, & Funiculus umbilicalis, quibus adde Membranoſum noviter à me inventum, quod interiori ſuperficiei placentæ connectitur, quæ affixa eſt utero: de hiſce in ſequenti plura, ubi pervenero ad illas placentas, quibus adhuc connexa eſt dicta membrana.

2. Quanta ſit differentia inter vaſa ſanguinea pulmonalia, jamjam indigitata, & ea, quæ placentam uterinam conſtituunt, hic oculis luſtrari poteſt: Eſtque hæc diſcretio magna, non ſolum ratione reptatus extremitatum, verum etiam conſtitutionis.

3. Analogiam habent hæ extremitates cum iis, quæ corticalem Cerebri ſubſtantiam conſtituunt. Vid. Theſ. II. Tab. VI.

N°. XXVI. Phiala in liquore conſervans portionem Mammæ muliebris morboſæ, tumefactæ & ſpongioſæ, in cujus medio obſervabam mollitiem quandam, qua, poſt extirpationem, liquori immerſâ, tam numeroſa vaſcula à vinculo diſſoluta ſeſe videnda exhibebant, ut tota fere illa portio videretur vaſculoſa. Hæc & alia anſam mihi dedere Mammarum conſtitutionem ulterius inveſtigandi, & quid obſervarim, in ſequentibus Theſaurorum deſcriptionibus palam facere conabor.

N°. XXVII. Pueri Thymus, nitidiſſime præparatus, & conſervatus; hujus vaſcula ſanguinea ceraceâ materiâ rubrâ ſunt repleta, unde Thymus rubedine perfuſus.

N°. XXVIII. Pulmonis humani portio, cujus Arteriæ ceracea materia flava repletæ, & partim à veſiculari ſubſtantia ſeparatæ, ita ut denudatæ viſui exhibeantur. Quam difficile autem ſit illud negotium peragere, norunt illi, qui manus huic operi unquam admoverunt.

N°. XXIX. Phiala in liquore continens Cerebellum humanum ita induratum, ut caſei recentioris inſtar ſecari poſſit.

Not.

Not. 1. Naturalem conſervavit colorem, & in omni dimenſione ſeſe videndum hic exhibet, ſine rugis.

2. Arteriæ innumeræ, ceraceâ materiâ oppletæ, per Piam matrem reptant, & hoc gratiam viſui conciliat.

3. Tunica ſecunda Cerebelli, ſc: Arachnoidea, luculenter hic in conſpectum venit, motâ enim phialâ undulatim ſeſe viſui offert.

4. Principium ſpinalis medullæ, huic cerebello appenſum, & membranis ſuis nondum deſtitutum; ita ut occaſio hic ſuppetat videndi utramque Arteriam vertebralem, nec non ubi coëuntes, arteriam cervicalem conſtituunt.

5. Hic videri quoque poteſt, quam numeroſi ſint ramuli arterioſi, qui ex Arteria cervicali prodeuntes, per ſubſtantiam corporis annularis diſſeminantur.

N°. XXX. Phiala liquore repleta, infantis Mammam continens.

Not. 1. Vivido, & admodum naturali colore, imbuta, conſpiciendos ſeſe exhibent pori cutanei, ordine conſiti.

2. Papillæ cutaneæ, in ambitu papillæ mammæ, ut & in ipſa papilla denſo agmine oculos incurrunt.

N°. XXXI. Phiala liquore repleta, cui innatat cerebellum humanum nitide præparatum atque conſervatum, ſuntque arteriæ repletæ.

N°. XXXII. Portio magna Inteſtini jejuni, ita inverſa, ut ſuperficies interior hic facta ſit exterior, & ſic glandulæ ſpuriæ in conſpectum veniunt, quæ in dicta ſuperficie propullulant magnitudine capitis aciculæ; præterea vera conſtitutio jugorum rotundorum, quæ Valvulæ conniventes dicuntur, hic accurate conſpici poſſunt.

Notandum interim, dicta juga in objecto recenti, aut liquore convenienti, viſui eſſe exponenda, non autem in Inteſtinis inflatis, & exſiccatis, uti facere ſolent, & ego olim cum illis, Anatomici; mutant enim naturalem eſſentiam poſt inflationem, exſiccationemque.

N°. XXXIII. Portio Cerebri humani, liquori immerſa, cujus Arteriolæ ſunt repletæ, unde ſubſtantia corticalis rubedinem induit, & ſic medullari & albicanti inſidet, ceu muſcus ruber, qui ex ſolo emergit albo.

Not. 1. Corticalem ſubſtantiam neutiquam glanduloſam, ſed

vaſcu-

vaſculoſam eſſe, hoc præſertim apparet in illa portiuncula, quæ in fundo phiala viſui apparet, ubi arteriolarum extrema in ſuccoſam ſubſtantiam ſeu pulpam degenerare, conſpicere licet. Hæc ſuccoſa arteriolarum portio extima, neutiquam cavitatem ſuam relinquit, nam in repletione noſtra, rubedinem æque induit, ac fieri videmus, ſupra dictam ſuccoſitatem.

2. Arteriolæ ſubtiliſſimæ repletæ, quæ hic extra corticalem ſubſtantiam prominent, maxima parte, propagines ſunt Arteriarum carotidum per Piam matrem diſſeminatarum, quarum extremitates deſcendentes, tandem in ſubſtantiam ſuccoſam degenerant, quæ corticalis dicitur ſubſtantia, quemadmodum in Liene & nonnullis aliis viſceribus. Vide Reſp. Epiſt. Probl. IV. & XII.

3. In ſupradicta portiuncula cernere quoque licet varias extremitates ſuccoſas à ſe invicem liquoris ope ſejunctas; & hoc omnem dubitandi anſam auferet iis, qui invento noſtro calculum huc uſque apponere denegarunt.

No. XXXIV. Portio cutis Plantæ pedis, propter vaſorum ſanguineorum repletionem, rubicundiſſima.

Not 1. Omnes arteriolarum extremitates ultimæ, tam artificioſe ſunt repletæ, ut nullus fere ramuſculus intactus reperiatur; corpus autem reticulare Malpichii, ut & Epidermis naturalem reſervarunt colorem, unde ſatis conſtat, erraſſe eos, qui autumant & ſcribunt, per dicta integumenta vaſa ſanguinea diſſeminari.

2. Corpus reticulare, ut & Epidermis, maximam partem à cute ſunt ſeparata, ut in cute denudata Papillæ cutaneæ in conſpectum prodirent, ſuntque innumerabiles, & nonnihil extra cutem propullulantes; hinc dolores intolerabiles, ubi Cutis plantæ pedis denudata eſt ſuis involucris dictis.

3. Corpus reticulare, cuticulæ cohærens, reflexum hic reperitur, ut corpus reticulare conſpici poſſet, eſtque coloris dilute flavi, Epidermis contra albicat.

No. XXXV. Fœtus Ovini immaturi Ren biſſectus, in quo corpus papillare ſecundum longitudinem renis protrahitur, ſecus ac in homine: mirari interim ſubit nonnullos, haud infimi ſubſellii Anatomicos, ejuſmodi renes Ovinos diſſecuiſſe, eoſque delineatos nobis obtruſiſſe, quaſi humani fuiſſent renes, ad quos icones erant ſculpti, id quod mihi & aliis olim impoſuit.

No. XXXVI.

N°. XXXVI. Fœtus humani Os temporum, Membrana tympani illibati inſtructum, cui Malleus & Incus annectuntur.

Not. 1. Malleus & Incus perioſtio inveſtiuntur, per quod cerni poteſt Arteriolarum reptatus; ſuntque Arteriolæ materia ceracea rubra repletæ, ſine qua non facile viderentur.

2. Membrana Tympani gaudet reptatu vaſorum ſanguineorum eodem modo repletorum.

3. Membranam Tympani duplici conſtare lamella, hic videre licet parte ſuperiore, ubi una lamella ex parte ſeparata.

4. Uterque Mallei muſculus, qui Malleo adhuc ſunt connexi, hic cerni poſſunt.

5. Unus ex Mallei muſculis rubicundus apparet, propter vaſculorum repletionem, tendo autem ejus albicat.

N°. XXXVII. Infantis Os petroſum, cum annexo oſſe ſquammoſo.

Not. 1. Membranam Tympani duplicem eſſe, hic quoque conſtat, partim enim una lamella eſt ablata, relicta ſecunda; ubi autem Os petroſum, à ſquammoſo ſeparetur, hic videre eſt.

2. Membranam Tympani gaudere vaſculis ſanguineis, peculiari curſu reptantibus, hic & in modo citato objecto, conſpici poteſt: hunc curſum vaſculorum delineavi. Tab. IX. Fig. IX. Epiſt. Problem. VIII.

N°. XXXVIII. Placentæ uterinæ portio, in qua nil glandulosi apparet, quamvis hoc ſtatuatur ab Anatomicis: tota enim quanta, vaſculoſa eſt, uti hic apparet. Conſiderandum interim aliquam analogiam reperiri inter hæc vaſcula, Placentam conſtituentia, & ea, quæ Cerebri corticalem ſubſtantiam conficiunt, quamvis extremitates minus pulpoſæ aut ſuccoſæ in Placenta exiſtant.

N°. XXXIX. Infantis ſtomachus inverſus, ut rugæ naturales, ut & tunica Villoſa conſpici poſſint.

N°. XL. Fœtus humani recens nati Pia Mater, telæ araneæ tenuitate, vaſa autem arterioſa innumera, unde licet conjicere dictas arterias alium in uſum etiam eſſe deſtinatas, quam ſolummodò ad nutritionem dictæ membranulæ adeo teneræ; imo exiſtimo illud membranoſum præſertim inſervire, ut vaſa ſanguinea loco naturali contineantur, ne dimoveantur; Arteriæ autem, ut in ſui extremo corticalem Cerebri ſub-

ſtantiam conſtituant. Dicta vaſa ſunt repleta ceracea materia rubra ad extremitates uſque.

No. XLI. Ren humanus biſſectus, ut interiora pateant, liquori immerſus.

Not. 1. Cum replerem Arteriam renalem ceraceâ rubrâ ſimul quoque replebantur ductus Urinoſi Bellini, & hoc mihi anſam dedit dubitandi de Glandularum exiſtentia in Renibus humanis: in brutis quidem non rarò obſervo corpuſcula rotunda, Glandulas miliares æmulantia, verum illa pauca ſunt & nondum mihi perſuaſum habeo, ea corpuſcula veras eſſe glandulas, ad urinæ ſecretionem deſtinatas, quandoquidem in corpore humano ea non ſatis aperte reperio, ſed contra vaſculorum ſanguineorum extrema tam mirifice ſunt contorta & circumvoluta ut Fig. 3. Tab. VI. Theſ. 3. demonſtratur.

Has autem circumvolutiones vaſculoſas, ſiquis pro glandulis habere velit. Reſp. hoc minus caute fieri, quandoquidem Glandulæ authoribus audiunt corpora vel corpuſcula per ſe ſubſiſtentia, membranæ peculiari obducta, ad quæ vaſa ſanguinea alluunt. Si autem præter ſupra dicta vaſcula circumvoluta alia quædam corpuſcula rotunda quoque reperiantur in renibus humanis, quod non plane nego, quamvis non ſatis diſtincte inveniam; forſan in alium uſum erunt deſtinata.

Dixi ſupra, cum replerem Arteriam renalem hujus Renis ſimul quoque repletos fuiſſe Ductus Urinoſos Bellini: Nolo autem exiſtimare mihi hoc ſolummodo contigiſſe in hoc rene aſt in omnibus Renibus obſervari, dicta vaſcula ſimul repleri ita ut credibile non ſit, hoc ita fore, ſi ad urinæ ſecretionem, primo glandulas minutiſſimas alluere deberet ſanguis ut in hac repletione noſtra ceracea materia.

Præterea hic vobis conſpiciendos offero Renes, in quibus continuationem arteriolarum cum ductibus Bellini videre licet, & hoc certe irrefragabile argumentum eſſe mihi videtur.

Quomodo jam ſanguis venoſus refluat, ubinam Venæ laticem ſuum refluum ſortiantur, an hoc per Anaſtomoſes inviſibiles, antequam in ramuſculos exeant Arteriolæ, & in ductus Bellinos degenerant, an omnes extremitates Arterioſæ in ductus Bellinos mutentur, an ſecus? obſervare nequeo. Oculi mei non adeo Lyncei, ut hunc nodum ſolvere queam.

Hoc tantum exiſtimo, haud fruſtra eſſe, quod vaſa ſangui-

ne

nea tam mirifice hic ſint contorta & circumvoluta, ut nuſquam reperire ſit in toto corpore, ut hic Fig. 2. & 3. Tab. IV. Theſ. 3. exhibetur, & domi meæ, cœlo ſereno demonſtro, & ſic puto totum illud negotium, quod Glandulis renalibus adſcribitur, perfici & dependere à reptatu & conſtitutione peculiari extremitatum vaſculorum.

Conſideret quoque B. Lector in Teſticulis humanis, nullas reperiri glandulas, totumque opus à vaſorum conſtitutione dependere, idemque obſervari in noviter à me inventis vaſculis Uterinis, ſuccum, fœtui alendum aptum, conficientibus, de quibus agere cœpi in Theſ. 2. ne dicam de chymericis Glandulis Lienalibus, Hepaticis, &c. quarum exiſtentiam nuſquam reperire licet.

Conſiderandum præterea, quamvis hic in Fig. 2. Tab. IV. Theſ. 3. circumvolutiones vaſculorum ſanguineorum, in Renis dorſo repræſententur, illas quoque denſiſſimo agmine eſſe conſitas parte interiore, imo ad Papillas ipſas, & hoc ſculptor exprimere non potuit, ſine obſcuratione ductuum, qui in hac figura exhibentur; illud autem diſtincte repræſentabo, ubi devenero ad Theſ. 4. in quo Renes humani biſſecti, conditi, & exſiccati reſervantur; in quibus luculentiſſime hoc apparet, & hoc eſt, quod ſæpius dixi, præparata eſſe conficienda non ſolum liquida, verum etiam ſicca, pro ratione objecti demonſtrandi.

N°. XLII. Phiala continens Fœtum humanum, quatuor circiter menſium, decumbentem, loco pulvinaris, ſupra Placentam Uterinam, eſtque ſexus maſculini & coloris naturalis.

Inſcriptio talis eſt:

O MIHI NUNC, OSSIBUS MOLLITER QUIESCENTIBUS!

N°. XLIII. Ren biſſectus humanus, ut interiora pateant.

Not. Multis in locis luculentiora apparent varia, quam ſtatui n ſuperiore Rene.

N°. XLIV. Phiala continens portionem magnam inteſtini ejuni humani, ita inverſam, ut ſuperficies interior jam facta it exterior; & ſic ſeſe videndas exhibent Glandulæ inteſtinorum puriæ & miliares, nec non juga rotunda, quæ aliis Valvulæ onniventes dicuntur.

N°. XLV.

Nº. XLV. Cerebellum humanum cum annexis inverſum, unde principium ſpinalis medullæ in parte ſuperiore ſeſe videndum exhibet.

Not. 1. Hoc Cerebellum liquori innatans ad viſum naturalem conſervavit conſtitutionem, nec in ulla dimenſione receſſit ad ea, ne colore quidem naturali amiſſo.

2. Arteriæ omnes hic conſervatæ & repletæ ſunt ceracea materia rubra.

3. Plexus Choroideus, illæſo Cerebello, extra ſuperficiem ex parte prominens, hic in conſpectum venit, & hoc in omni Cerebello demonſtrare valeo, eſtque coloris dilute rubicundi, utpote cum Arteriarum extremitate, corpus continuum. Vide ſuper hac re Epiſt. Reſp. meam de Cerebro.

4. Dictus plexus quatenus extra hemiſphærium Cerebelli propullulat, tegitur & obducitur hic membrana Arachnoïdea, non autem Pia Matre: an hoc in omni objecto ?

5. Tunicam ſeu Membranam Arachnoïdeam luculenter hic videre eſt, ut & quo pacto Arteriæ per ſuperficiem Cerebelli diſtribuantur.

6. Arteriæ Cervicalis exortus ex Arteriis Vertebralibus, oppido quam bene hic conſpicitur.

Nº. XLVI. Phiala in liquore conſervans Mamillam infantis, nitidiſſime conſervatam, in cujus papilla, cutaneæ papillæ luculenter videri poſſunt.

ASSER TERTIUS.

Nº. XLVII. Phiala ſicca continens portionem inteſtini Ilei fœtus immaturi; ſuntque Arteriolæ Meſentericæ oppletæ ceraceâ materiâ flavâ.

Nº. XLVIII. Phiala continens in liquore Tunicam corneam humanam pellucidam.

Nº. XLIX. Phiala, in qua Teſticulus fœtus immaturi, per cujus ſuperficiem Arteriolæ viſuntur diſperſæ, ut & per Paraſtatam; ſuntque materiâ ceraceâ rubrâ repletæ.

Nº. L. Phiala liquore referta, in quo natat Teſticulus fœtus immaturi, cujus vaſa præparantia nitide ſunt repleta ceraceâ materiâ, ut & vaſa per Teſticulum & Paraſtaten diſperſa.

Nº. L

N°. LI. Plexus Choroideus fœtus humani rubicundiſſimus propter continuationem & repletionem Arteriarum ceraceâ materiâ rubrâ.

N°. LII. Ren humanus Atrophia arefactus & magnitudine ita diminutus, ut nil minus videatur, quam Ren hominis adulti.

Not. Translucida ſubſtantia lateri annexa, eſt Pelvis cum portione ureteris.

N°. LIII. Phiala in liquore continens tunicam Corneam humanam, cum adſito humore vitreo & cryſtallino.

Not. Humores dicti limpiditatem naturalem amiſerunt à liquore, cui innatant.

N°. LIV. Phiala eodem modo continens Renis Papillam humanam compoſitam. Vid. Tab. IV. Fig. 6. Theſ. 3.

N°. LV. Portiuncula Epidermidis digiti, cui unguiculus cohæret, ſuperficies autem interior ſtriis longitudinalibus pectinatim diſpoſitis ſtipata.

N°. LVI. Phiala liquore limpido repleta, cui innatat Epidermis manus fœtus immaturi quatuor circiter menſium, chirothecułam repræſentans.

Not. Omnes Unguiculi adhuc adhærent.

N°. LVII. Phiala in liquore conſervans duo objecta Ocularia; quorum primum ſumma rubedine perfuſum, ob vaſorum ſanguineorum repletionem, eſtque poſtica pars Scleroticæ, Choroideæ & Ruyſchianæ, huic annectitur præterea Palpebra ſuperior, cujus ſuperficies admodum quoque rubra, præ copia vaſculorum repletorum: ſic etiam muſculi Oculares, proprio ſuo loco hic viſuntur, qui non minus rubicundi apparent.

Secundum objectum eſt Oculus Infantis tranſverſim biſſectus & inverſus, unde ſuperficies interior jam facta eſt exterior.

Not. 1. In dextra portione videri poteſt Tunica Ruyſchiana, è cujus medio propullulant reliquiæ Tunicæ Retinæ. In ſiniſtra autem, portio Ruyſchianæ non ſolum, verum etiam ligamentum ciliare cum ſuo proceſſu ciliari conſpicitur.

2. Arteriolas per Ruyſchianam diſperſas, ramuſculos ſuos impertire Ligamento ciliari, ut & ejus proceſſui; hic cerni poteſt.

3. Circumferentia nivea extra Ruyſchianam, Tunica Sclerotica eſt.

N°. LVIII. Portio placentæ uterinæ, in qua nihil glanduloſi demonſtrari poteſt, utpote tota vaſculoſa. Dicta portio ceraceâ materiâ repleta eſt.

N°. LIX. Phiala continens Veſicam Gliris exſiccatam, in qua duo conſpiciuntur calculi minores, qui affectus forſan familiaris Gliribus, quando quidem aliquoties mihi illud videre contigit.

No. LX. Phiala liquore referta, in qua à ſeta dependet una ex Colli Vertebris, in cujus foramine proprio & maximo hæret Spinalis medullæ portio, cujus ſubſtantia interior ſeu corticalis, rubicunda apparet, propter vaſorum ſanguineorum, corticalem ſubſtantiam conſtituentium, repletionem ceraceâ materiâ rubrâ: Exterior autem medullaris albicat.

Præterea hic quoque in utroque latere conſpiciuntur Arteriæ Vertebrales abſciſſæ, quæ in foraminibus tranſverſorum proceſſuum vertebralium hærent.

N°. LXI. Lamella aut portio longitudinalis Naſi pueri, ut ſeptum & interiora pateant.

Not. 1. Puerorum ſeptum Naſi eſſe in totum cartilagineum.

2. Præter involucrum extimum & craſſum gaudere ſeptum peculiari membranulâ æque ac Oſſa, quâ immediate obducitur & perichondrium dicitur.

3. In poſteriore & inferiore parte dicti ſepti, quini ſexve viſuntur ſulci obliqui, de quorum uſu altum ſilentium apud autores, attamen fruſtraneos eſſe haud exiſtimandum Vid. Tab. IV. Theſ. 3. Fig. 5. Lit. G.

4. In uno dente, ſecundum longitudinem diſſecto apparet triplex ſubſtantia, extima ſc: media, & intima.

5. In anteriore & inferiore parte ſepti juxta palatum, in utroque latere foramen apparet, ſeu oſculum cujuſdam ductus, de cujus uſu & exiſtentia nil apud Authores legi: inſervire muco excernendo exiſtimo. Vid. Tab. IV. Fig. 5. Theſ. 3. Lit. E.

N°. LXII. Phiala liquore repleta, in quo continetur portio Inteſtini fœtus ovini.

Not. 1. Dicta portio curioſe repleta eſt ceracea materia ſubnigra, ut repræſentaret inteſtinum recens nati, mæconio refertum.

2. Vaſa ſanguinea per Meſenterium & inteſtina diſtributa, ſunt nitide repleta.

N°. LXIII.

N°. LXIII. Pilorum aut capillorum, in Omento cadaveris hydropicæ, a me repertorum manipulus.

Not. 1. Quos hic repræſento capillos, olim deſcripſi & delineavi, nomine Tumoris piloſi in Obſerv. meis Anatomico-Chir. fol. 23. Tumore autem piloſo jam diſſoluto & extricato, hic pilos delineari curavi, ut pilorum longitudo diſtinctius videri poſſet. Vid. Tab. III. Fig. III. Theſ. 3.

2. Omentum dicti cadaveris erat tanquam carnoſum, in quo dictus tumor piloſus repertus eſt, & digiti craſſitiem obtinebat.

3. Tumor erat pugni majoris magnitudine & Atheromatis naturæ, eo enim aperto, primo pultacea materia viſui ſeſe offerebat, eàque ablatâ, glomus piloſus, ceu ex capillis intricatis & firmiter cohærentibus conflatus, nobis occurrebat.

5. Capilli digiti, imo ſpithamæ longitudinem ſuperant, conveniuntque in totum cum capillis capitis, excepto, quod radicibus mihi videantur deſtituti. Vid. in Obſervat. figuram hujus glomi non extricati, & in hoc Theſ. 3. Tab. III. Fig. 3. glomum extricatum.

N°. LXIV. Fœtus hum: recens nati crus, cujus pinguedine in totum deficiente, aurâ replevi omnes cellulas adipoſas, crureque exſiccato, celluloſam ſubſtantiam, ſub cute ſitam, lamellatim conſcidi, ut cellulæ accurate conſpici poſſint.

N°. LXV. Cerebrum Ovinum, methodo Williſiana ita liberatum à fibroſo & membranoſo nexu, ut plurimæ in conſpectum veniant particulæ.

Clariſſimus Williſius de illa præparatione, ita loquitur:

Ut Cerebri, ita proprie dicti, Anatome rite celebretur, haud vulgari ſectionis modo procedendum eſſe, exiſtimo; verum ubi totius ἐγκεφάλȣ calvaria exempti compages coram oculis ſiſtitur, imprimis poſterior Cerebri limbus, ubi Cerebello ac Medullæ oblongatæ connectitur, ac membranis undique diſciſſis, aut avulſis, à cohæſione cum partibus ſubjectis (quantum fieri poteſt) liberetur; tunc facile conſtabit, quod Cerebri ſubſtantia corporibus iſtis, haud quaquam unitur, verum per ſe, niſi quod membranarum nexu ſuperficie tenus conjungitur, ab iis omninò libera ac independens fuerit: Quin etiam hæc Cerebri puppis à vicinis partibus eo ritu diviſa, ſi anterius reclinetur, Medullæ oblongatæ crura prorſus nuda, ac à Cerebro & Cerebello (niſi in qui-

bus locis hæc illi appenduntur) omnino diſtincte apparebunt. Porro cum Cerebri limbus à cohæſione ſolutus elevatur, tres ventriculi, ita vulgò dicti, in unum inane ſpatium (ſeu vacuitatem meram è complicatione Cerebri reſultantem) evadent, &c.

Hanc demonſtrandi methodum laudabilem eſſe cum Williſio exiſtimo, ſic enim, uti hoc in Cerebro apparet, ſine Cerebri ſectione comparent, parte ſuperiore Teſtes, Nates, Glandula pinealis, Ventriculi anteriores, Crura Medullæ oblongatæ, Proceſſus vermiformis, Cerebellum, Plexus choroideus, Thalami nervorum opticorum, &c.

Notandum præterea, hoc Cerebrum lapidis inſtar eſſe induratum ſine rugis, colore tamen haud reſervato.

N°. LXVI. Phiala continens in liquore portionem Inteſtini Coli, cujus vaſa ſanguinea ſunt repleta, quemadmodum etiam ea, quæ per Meſocolon ſunt diſſeminata.

Not. Interim, dictam portionem tam nitide eſſe præparatam & conſervatam, ut videatur jamjam corpori exempta.

N°. LXVII. Phiala, in qua occurrit Sceleton Aviculæ minimæ Indiæ Occidentalis, Ouruſſia dictæ.

N°. LXVIII. Phiala continens in liquore portionem Piæ Matris, cujus vaſcula ſanguinea repleta ad extremum uſque.

Not. 1. Vaſcula dicta tanto eſſe numero, ut totum objectum ex meris vaſculis videatur fere conflatum; membranoſum autem perpaucum & admodum tenue.

2. In ſtatu morboſo membranoſum Piæ Matris non rarò quoque incraſſatum reperi.

3. Si objectum dictum oculis luſtretur, ſine præcedenti vaſculorum repletione, multò craſſius eſſe nobis videtur; cujus ratio eſt, quod vaſcula minima ſemper inanita nobis occurrunt, & ſic concurrere videntur ad Piæ Matris craſſitiem.

N°. LXIX. Placentæ muliebris portio, ceracea materia repleta, idque ad extremitates omnes uſque, unde tota illa portio rubicundiſſima.

Not. 1. Placentam, nullis gaudere Glandulis, imò totam Placentam ex meris Vaſis ſanguiferis conſtare, luculenter hic apparet.

2. Quali reptatu extremitates vaſorum hic repant, & quam diverſus ille ſit ab aliis vaſculorum ſanguineorum extremis, hic oppidò quam benè conſpici poteſt.

3. Ul-

3. Ultimæ extremitates tam ſubtiles ſunt, ut tomenti inſtar nobis occurrant.

4. Si hæc & ſimilia domi meæ inſpicere dignetur B. Lector, facile calculum adjiciet aſſertioni meæ, ſc: haud fruſtraneam eſſe tantam diſcretionem extremitatum vaſorum ſanguineorum, imò totum illud negotium, quod adſcripſêre Authores Glandulis Placentæ, illud prorſus chymæricum eſſe, utpote ab illis neutiquam viſis, aut demonſtratis.

Hiſce & ſimilibus diſcuſſis, quis negabit in confeſſo eſſe, perutile orbi literato fuiſſe extremitatum vaſorum ſanguineorum inveſtigationem tot annis, tanto labore, & tot impenſis à me inſtitutam. Rejiciant itaque laborem meum cavillatores illi, qui nil niſi quod ipſi faciunt, rectum putare ſolent; ego interim haud deſinam in uſum publicum perſiſtere in eodem labore.

Nº. LXX. Phiala in liquore continens Os Petroſum, cum annexo meatu auditorio.

Not. 1. Meatus dictus apertus eſt, ut naturalis ſitus & conſtitutio Membranæ Tympani videri queant.

2. Membranæ Tympani ſitus obliquus in meatus auditorii extremo, ut & Vaſcula ſanguinea per dictam Membranam diſperſa, hic luculenter videri poſſunt.

Nº. LXXI. Principium Spinalis Medullæ, cum annexa portione Cerebelli.

Not. 1. Objectum ovinum eſſe, & in eo conſpici tertium ut & quartum Ventriculum, Glandulam Pinealem, Teſtes, Nates, duo Crura Medullæ oblongatæ, ut & Proceſſum vermiformem.

2. Hanc præparationem & balſamationem ante triginta annos à me factam, longe differre ab ea, quam nunc in uſu habeo. Inſtar lapidis quidem durum eſt hoc objectum, verum à naturali conſtitutione & colore diverſum.

Nº. LXXII. Phiala continens portionem Arteriæ ſplenicæ, ceracea materia rubra repletam, in qua luculenter conſpiciuntur extremitates faſciculoſæ, penicillo detrito ſimiles. Glandulas autem hic quærere, otium & operam eſſet perdere.

Not. Variis locis dictæ extremitates anguloſæ, imò rotundæ quidem apparent, id quod ſtudio factum, ut repræſentarent Glandulas fictitias, ſi autem acus cuſpide à ſe invicem deducuntur luculenter abuſus apparet.

No. LXXIII. Portio Arteriæ Splenicæ Vitul: ceracea materia alba repleta, in qua haud minus diſtincte viſuntur extremitates faſciculoſæ.

No. LXXIV. Portio Inteſtini recti hominis, in qua non ſolum Glandulæ ſpuriæ, verum etiam myriades pororum (ſi ita loqui liceat) conſpiciuntur.

Not. Poros tam denſe eſſe conſitos, ut ne quidem cuſpis acus interponi poſſit.

No. LXXV. Phiala continens in liquore Pulmonem fœtus ovini, cujus lobulorum ſubdiviſiones innumeras non ſolum, verum etiam ſubtiliſſimas extremitates vaſorum ſanguineorum, conſpicere licet.

No. LXXVI. Phiala liquore referta, in qua continetur Os petroſum fœtus recens nati, in quo diſtincte apparet Membranam Tympani in fœtu obductam eſſe peculiari integumento Membranæ analogo, dico analogo, quia nullis vaſculis ſanguineis gaudet; Membrana autem Tympani innumeris ſuperbit arteriolis, uti in hoc & aliis objectis videre eſt.

Not. 1. Dictum integumentum in aliquibus craſſum, in hoc vero objecto Membranæ tenuioris inſtar tenue eſt.

2. Perpendendum jam cujus ſit propago dictum integumentum, quomodo poſt nativitatem Membranam Tympani denuo relinquat, & cujus ſit uſus?

Quod primum attinet, ſc: cujus ſit propago, cum fœtui hærenti in utero materno meatus auditorii pars oſſea in totum deficiat, Membrana Tympani ſuperficiei capitis magis appropinquat, & ſic puto Epidermen ibi loci tam fertilem eſſe, ut tegat quoque Membranam Tympani, & quod per conſequens hoc integumentum nil ſit, quam epidermis.

Secundum quod attinet, ſc: quomodo poſt nativitatem denuo relinquat Membranam Tympani. Exiſtimo, quod, ſuccreſcente meatu auditorio oſſeo, ut & cartilagineo, recedat, quia Epidermis extenſilis non eſt.

Uſum jam quod attinet, non eſt cur dubitemus, quin deſtinatum ſit, ut Membranam Tympani, quæ ea ætate tenerrima defendat ab injuria, quæ illi facile afferri poſſet, ab humore cui innatat, dum hæret in utero materno, qui humor aliquando acrior fit, & ſæpe fœtore imbuitur, unde noxam contraxiſſet Tympani Membrana; adde quod poſt nativitatem

tem, ad tempus dictam Membranam Tympani defendat ab aëris injuriis.

Dixerit forſan aliquis, ſi ſupra dictum integumentum propago ſit Epidermidis, unde fit, quod (uti ſtatui) aliquando craſſiſſima nobis occurrat, cum Epidermis naturalis admodum ſit tenuis. Reſp. In confeſſo quidem eſt, Epidermem natura ſua admodum eſſe tenuem; ſed dictum noſtrum integumentum in ſtatu naturali quoque minus craſſum exiſtit: In ſtatu autem morboſo incraſſatur & præſertim quidem à ſuccreſcente nova Epiderme, quemadmodum fieri obſervamus in vola manus & planta pedis.

Nº. LXXVII. Portio Æſophagi humani, liquori limpido innatans, in qua diſtinctiſſime videri poſſunt fibræ carneæ tam longitudinales ſeu externæ, quam circulares, ſeu internæ.

Nº. LXXVIII. Phiala ſicca, continens Inteſtini Ilei humani, ſecundum longitudinem diſſecti, portionem.

Not. Vaſa ſanguinea tanto numero per dictam portionem ſunt diſperſa, ut tota rubicundiſſima appareat, ſuntque vaſa ad extremitates uſque repleta ceraceâ materiâ rubrâ.

* Nº. LXXIX. Phiala ſicca continens Lamellam Penis virilis.

Not. 1. Hujus præparatio talis eſt. Repleveram aura Penis Membranam celluloſam, ſub cute ſitam, (quæ continuatio Membranæ Dartos Scroti) corpora autem Nerveo-ſpongioſa non inflaveram, & ſic Penem exſiccabam: exſiccatum Penem in lamellas dividebam, cujus lamellam hic repræſento.

2. Hæc lamella deprehenditur plane celluloſa, quamvis nulla pinguedo in pene, & hæc celluloſitas (ſi ita loqui mihi liceat) per totum corpus ſub cute reperiri poteſt: Verum ubique fere, excepto pene, cellulæ dictæ obſitæ ſunt pinguedine, unde inviſibiles occurrunt, diciturque Membrana adipoſa, aut pinguedo ſub cute ſita.

3. In publicis diſſectionibus & demonſtrationibus Profeſſores cum Malpichio quidem loquuntur de cellulis adipoſis, cellulas autem demonſtrare negligunt: ſtudioſis interim curioſis & has cellulas videre deſiderantibus, nulla dabatur eas videndi occaſio. Hac autem præparatione facta, facilis eſt earum demonſtratio. Imo ſub cute ejuſmodi cellulæ ubique demonſtrari poſſint, modò ſarcinâ ſuâ deſtituantur cellulæ, & flatu repleantur.

Nº. LXXX.

N°. LXXX. Phiala in liquore continens Polypum Naſi à Chirurgo me præſente extractum.

Not. In fundo Phialæ reperitur portio Cartilaginea, quæ ſimul cum polypo ſequebatur, illud tamen laudabile non eſt, ſatius eſt Polypum extrahere cum portione integumenti interioris.

N°. LXXXI. Phiala liquore referta, in qua conſpiciuntur luculentiſſime Epidermis humana, ut & corpus reticulare Malpichii.

Not. Epidermis foris candidior apparet, corpus reticulare autem, interius colore dilute flavo, comparet.

N°. LXXXII. Crus dextrum cum extremo pede ejuſdem fœtus, cujus mentio facta antea: Præparatio celluloſa eadem eſt cum illa.

In dicto Theſauro varia adhuc ſunt Loculamenta ex ligno Cedrino confecta, in quibus ſequentia reperiuntur.

IN LOCULAMENTO I. reſervatur.

N°. I. Arteria ſplenica vitulina ſicca, ceraceâ materiâ rubra repleta, cujus extremitates ſunt numeroſiſſimæ, ſummoque cum labore in præparatione conſervatæ.

N°. II. Portio Inteſtini Coli infantis ceraceâ materiâ rubra repleta.

Not. 1. Meſocolon cum ſuis arteriis repletis nitide conſervatum.

2. Quomodo arteriæ meſentericæ inferiores ramos impertiant Colo inteſtino, hic diſtincte videre licet.

N°. III. Pueri magna portio Coli cum portione ilei, integro Cæco, cum annexo proceſſu vermiformi.

Not. 1. Quo pacto ſeſe habeant valvulæ Coli, aut ſi mavis Cæci, in inteſtino inflato & exſiccato, & quomodo vaſa ſanguinea per dictas valvulas diſſeminentur, hic luculenter videri poteſt.

2. Uſus valvularum Coli accuratius concipi poteſt in inflato & exſiccato, quam in recenti inteſtino.

3. Coli cellulæ minus conſiderabiles in tenera ætate, quam in adulto.

N°. I

N°. IV. Coli inteſtini portio magna cum annexo meſocolo è puero deſumpta, & ceracea materia rubra repleta, vaſis ſanguineis non minus infarctis.

Not. Cæci inteſtini extremitatem ſucceſſive anguſtari, & tandem in proceſſum vermiformem degenerare, diſtinctiſſime hic videre licet.

N°. V. Furca & Culter, quorum manubria ſunt confecta ex oſſe Tibiæ humanæ, in quo nulla cavitas (quæ, in oſſibus perfecte ſanis, deſtinata, ut medullam reciperet) à me fuit reperta, & hoc ſemel tantum mihi videre contigit. Ex dicto oſſe tibiæ confecta quoque ſunt manubria cultelli & furcæ, de quibus mentionem feci in Theſauri 2. deſcriptione.

Not. 1. Vagina, loco corii Piſcis Carchariæ, obducta eſt corio infantis, vaſculis ſanguineis tanta copia ditato, ut vagina ſumma rubedine ſit perfuſa.

2. Cum e cute dicti infantis corium ipſemet facerem, ſummam cautelam debui adhibere, ut vaſcula ceraceam materiam retinerent.

IN LOCULAMENTO 2. continentur.

N°. I. Infantis pars Cranii ſuperior, fontanellâ illæſâ.

Not. Oſſa ſincipitis in hoc objecto non multum à ſe invicem diſtant.

N°. II. Infantis ſuperior Cranii pars, in qua oſſa ſincipitis calami ſcriptorii vulgaris latitudine à ſe invicem dehiſcunt, ſicuti etiam Os frontis & occipitis â dictis oſſibus ſincipitis: Hæc autem dehiſcentia melius apparet in Craniis exſiccatis, quam in objecto recenti; difficillime autem iſthæc diſtantia conſervari poteſt in Craniis tenellorum infantum: nam in exſiccatione vulgari illa amittitur. Hanc diſtantiam partum faciliorem reddere, non eſt dubium.

N°. III. Fœtus humani portio ſuperior Cranii, in qua oſſa dicta minus dehiſcunt.

N°. IV. ——, in qua dehiſcunt calami ſcriptorii tenuioris latitudine.

Not. In hiſce & aliis, fontanellam adhuc eſſe extenſam & planam ſine rugis, uti in vivis.

N°. V. ——, cujus oſſa arctiſſime cohærent.

Not. 1. Fontanella admodum exigua, per quam innumera vaſcula ſanguinea ſunt diſperſa.

2. Pericranium præ copia vaſorum repletorum rubicundum.

N°. VI. ——, cujus Pericranium, eandem ob cauſam rubicundum.

N°. VII. —— in hoc objecto remanſit dura mater firmiter objecto cohærens.

Not. Hic ſinus Falciformis, aëre repletus, diſtincte oculos incurrit, vaſculis ſanguineis ditatus.

N°. VIII. ——. Hoc objectum obducitur propria cute, cujus arteriæ ceraceâ materia ſunt repletæ, ut earum reptatus & numerus videri poſſint.

N°. IX. Infantis ſuperior portio cutis capitis.

Not. 1. Arteriæ ceraceâ materiâ rubrâ ſunt repletæ, quæ tanta copia ſunt, ut tota cutis ſit facta rubicundiſſima.

2. Cutis formam naturalem retinuit, fornicis inſtar.

N°. X. —— cutis, multa pinguedine obſita, arteriis non minus repletis.

N°. XI. Cutis capitis fornicata capillata rubicundiſſima, cujus pars anterior valde prominet.

N°. XII. Cutis capitis fornicata & piloſiſſima.

Cætera verò loculamenta humana oſſa continent albiſſima, præſertim fœtuum humanorum.

EXPLICATIO FIGURARUM.

TAbulæ Primæ facta eſt explicatio fol. 2. 3. & ſequentibus. Tabulæ ſecundæ explanatio, facta fol. 13.

TABULÆ TERTIÆ Expoſitio.

Fig. I. Penis cum Scroto pueri adumbratur.

A. Penis portio interna.

B. Meatus Urinarius per penis dorſum, contra naturæ leges decurrens.

C.C. Duo corpora nervoſa ſive nerveo-ſpongioſa majora.

D.D. Muſculi Penem conſtringentes ab origine abſciſſi.

E. Corpus ſpongioſum ſeu nerveo-ſpongioſum minus, urethram, contra naturam, parte ſuperiore ambiens.

F. Septum Penis.

G. Ar

G. Arteriarum portiones per dorſum decurrentes.
H. Scrotum.
I. Penis portio extra corpus pendens.
K. Pinguedo, qua ſcatet portio ſcroti ſuperior.

Fig. II. Denotat Epidermem manus pueri, ita à ſubjecto corpore reticulari & cute ſeparatam, ut illibata nobis occurrat, inſtar Chirothecæ albæ.

A. Dorſum epidermis.
B. Portio exigua duplicaturæ Epidermidis in dorſo hic ſeparata.
C.C.C.C.C. Unguiculi, Epidermidi adhuc cohærentes, qui in ſeparatione à cute quidem, non autem ab Epiderme receſſêre.

Fig. III. Demonſtratur faſciculus ſeu glomus pilorum in omenti humani Atheromate repertus.

Fig. IV. Exhibet ovum gallinaceum cortice vulgari, duro, & albo obſitum, perfecte repræſentans inteſtinum cœcum cum annexo proceſſu vermiformi.

Fig. V. Oſtendit Ovum Gallinaceum parvum in ovo gallinaceo repertum.

Fig. VI. Adumbratur Ovum gallinaceum Pueri Penem, cum ſcroto repræſentans, ne præputio quidem excepto.

TABULÆ QUARTÆ expoſitio.

Fig. I. Exhibet infantis faciem, fronte ablatâ.

A. Arteriarum faſciculus adumbrans & tegens vulnus, à me factum in ablatione frontis, ut averſationem adimerem, ſuntque arteriæ, quæ per cerebrum erant diſperſæ, & hic repletæ ceracea m: rub.

B. Prolabia, ab integumento ſeu Epithelide, privata, ut Papillæ nervoſæ, Prolabio conſtituentes, ſeſe erigerent & in conſpectum venirent.

Fig. II. Renem humanum, facie exteriore viſum, denotat.

A. Renis ſuperficies, per quam innumera vaſa ſanguinea diſſeminantur vermiformia.
B. Arteria renalis abſciſſa.
C. Vena Renalis abſciſſa.
D. Portio pelvis ureteris extra corpus renis propullulans, per quam plurimæ arteriolæ ſunt diſſeminatæ.

Fig. III. Exhibet Renem humanum biſſectum, ut interiora pateant.

A. Indigitat arteriolarum plurimarum extrema, ſerpentino ductu in ductus Bellinos degenerare, & continua eſſe cum illis.

Not. Interim, ut antea monui, talem vermiformem reptatum arteriolarum non ſolum in ſuperficie renis obſervari, ſed in interiore renis ſubſtantia numeroſiſſime quoque reperiri, ſicuti in Theſ. IV. repræſentare decrevi; in hac autem figura præcipue ſtudui continuationes arteriolarum cum ductibus Bellini exhibere; circa haſce continuationes conſiderandum quoque (id quod in deſcriptione Fol. 40. omiſi) has arterias, antequam in ductus Bellinos degenerant, ceu poroſas hic apparere, ſicuti Tab. IV. Fig. 3. demonſtratur, de his plura in Theſ. IV. deſcriptione.

B. Exigua portio ſuperficiei externæ.

C. C. Papillæ renales plurimis foraminibus aut oſculis pertuſæ, pro urinæ tranſitu.

D. Ureter.

E. E. Pelvis aperta.

Fig. IV. Adumbratur tenuis nervi fibra, in innumeras fibrillas ſubdiviſa, ſuntque tales ſubdiviſiones tam tenues atque teneræ, ut telam aranearum adæquent.

Fig. V. Portio Naſi, ſecundum longitudinem diſſecta, cernitur ex infante.

A. Portio oſſis Frontis.

B. Criſta Galli cartilaginea, ob teneram ætatem.

C. Naſi portio.

D. D. Setæ, canalibus naſalibus inditæ.

E. Unus ex Canalibus naſalibus.

F. Vaſcula ſanguinea per integumentum craſſum ſepti Naſi diſtributa, ſuntque præſertim Arteriolæ.

G. Sulci obliqui.

H. Unus ex dentibus inciſoriis.

I. Perichondrium, ſeptum Naſi cartilagineum immediate cingens.

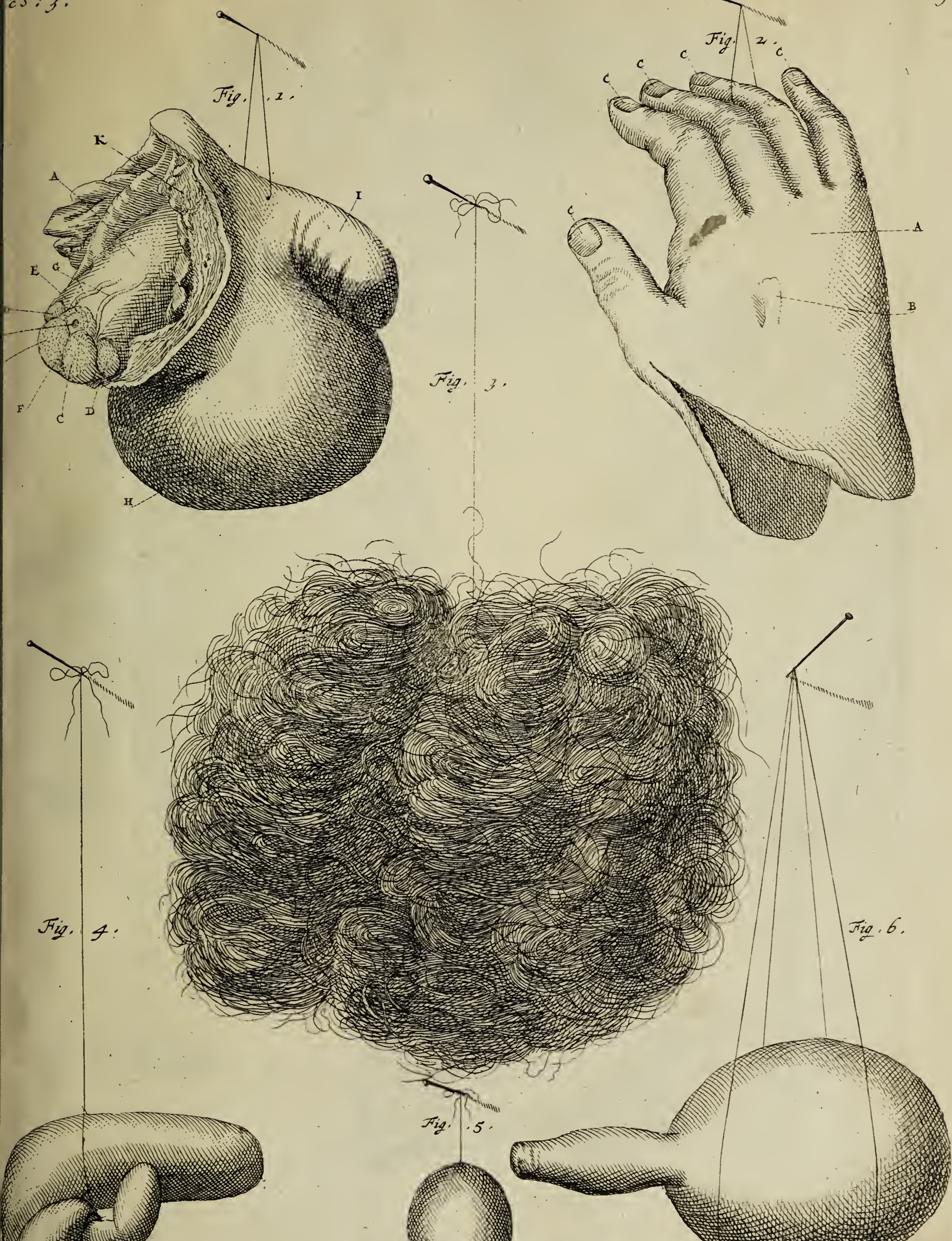
Fig. VI. Exhibetur papilla Renalis ramoſa, ex tribus papillis compoſita.

F I N I S.

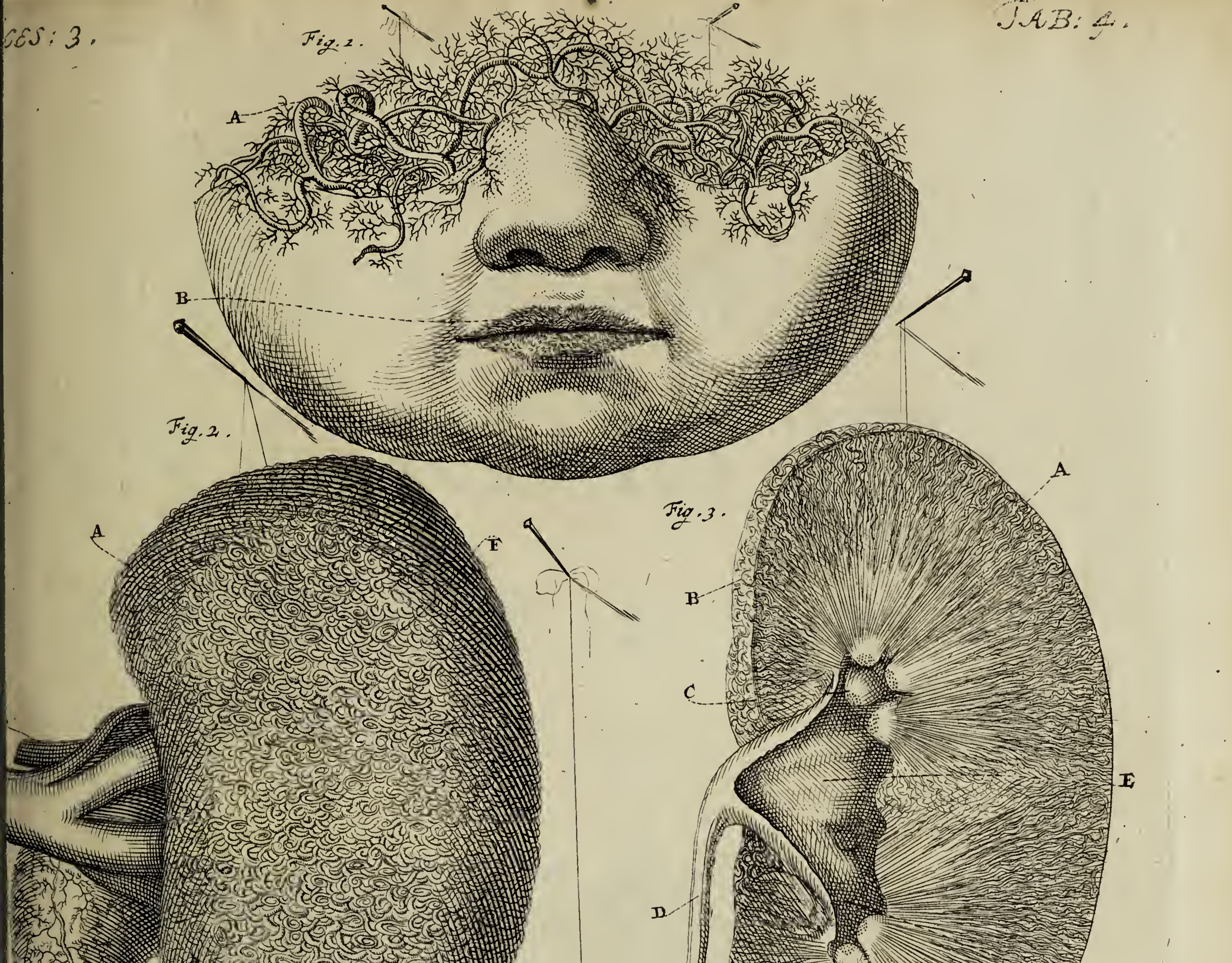

iijberts . *ad. vivum Sculpsit*

Fig. 3.
Tab. 4.
C. Huijberts ad vivum Sculp.

C Huyberts. ad. vivum. ſculpſit,

C. Huijberts. ad vivum sculp.

FREDERICI RUYSCHII

Anatomiæ & Botanices Profeſſoris

THESAURUS ANATOMICUS QUARTUS

Cum Figuris æneis.

AMSTELODAMI,
Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.
MDCCXXIV.

THESAURUS
ANATOMICUS
QUARTUS.

Ex ligno Juglandis confectus, in quo ſequentia ſunt repoſita.

ASSER PRIMUS & infimus.

N°. I. PHiala in liquore continens Os ſquammoſum infantis, in quo videre eſt, Oſſiculum orbiculare, cui undique nnectitur membrana Tympani.

Not. 1. Dictam membranam eſſe geminam, id quod in ſummitate liquet, ubi portionem unius lamellæ, Vaſculis ſanguineis efertæ, ſeparavi, & abſtuli; altera autem lamella, quæ illibaa remanſit, nullis, in hoc objecto, gaudet vaſculis ſanguineis, ta ut pellucida hic nobis occurrat.

2. Hanc Tympani membranam nuſquam eſſe liberam ab Oſſiulo orbiculari.

3. Proceſſum Mammillarem in totum adhuc deficere, ea ætate, hic conſtat; ita ut dictus proceſſus vera dicenda ſit Apohyſis.

N°. II. Infantis portio faciei, cujus Prolabia, Epitheliâ ablatâ, Villoſa apparent. Vid. fig. à me editam in Theſauri deſcript. 3. ol. 68.

Not. 1. Hoc objectum in liquore conſervatum eſſe, ut villoitas dicta appareat.

2. Hanc portionem naturalem habere colorem, nulliſque ruis eſſe obſitam, ita ut vitâ non videatur privata.

N°. III. Pueri caput, in liquore conſervatum; cujus cranii ars ſuperior eſt ablata, ut omnium Nervorum tranſitus per cranii artem inferiorem videri poſſit, quam in finem cerebrum exmptum.

 Not.

Not. 1. Nervorum par primum ſ. Olfactorium maxima parte ſupra os cribroſum eſt relictum, & ſic diſtincte apparent eorum productiones, quæ per foramine oſſis cribroſi tendunt ad membranam narium, ejuſque papillas.

2. Nervos Opticos, ubi in Cranio adhuc continentur, integumento haud eſſe deſtitutos, hic videre licet.

3. In conſpectum venit Infundibulum, pone dictorum nervorum conjunctionem; nec non utraque Arteria Carotidis, ceracea materia referta, & ſub iis tertium par nervorum, ſecundum Williſii computationem, cujus opinionem ſequar in recenſendi nervorum paribus, cranium perforantibus.

Sub dictum tertium par, quartum occurrit Patheticum, filorum tenuium inſtar dependens.

Ut & quintum, nec non ſextum par lateraliter ſitum, Septimum par, ſ. Auditorium, ut & ſequens octavum par ſ. Vagum.

Cæteri nervi, propter principii medullæ oblongatæ reliquia (quæ hic in foramine maximo oſſis occipitis adhærent) videi non poſſunt.

4. Prolabia, ab Epithelia ſ. integumento decorticata; in conſpectum venit eorum villoſitas papillaris, de qua in Theſ. III. eg

5. Facies rubicunda, vivæ ſpeciem referens.

N°. IV. Phiala continens portionem inteſtini Ilei, ita diſſectam, & præparatam, ut omnes quatuor tunicæ in conſpectur veniant.

Not. Tunicam Villoſam ſ. quartam ubique adhuc eſſe connexam Tunicæ Nerveæ, ita ut facies poſterior Nervea, anterior Villoſa ſit; ab his dependent Tunica Carnea, quæ fibr rotundis, & Tunica communis, quæ fibris longitudinalibus gaudent.

Conſiderandum præterea, quam luculenter, & diſtinctè hi cerni poſſunt omnes quatuor inteſtinorum Tunicæ, quæ ta modo præparatæ, liquori innatant: imò hæc demonſtranc methodus in publicis Theatris, olim fuit inuſitata; quam cui primò in uſum revocarem, plures vituperabant, dicentes, hc inſolitum & abſurdum eſſe; jam autem comperio vituperatore eandem incedere viam, videntes impoſſibile eſſe, ut innumeræ corporis particulæ in conſpectum producantur, niſi liquo innatent.

N°. V

Nº. V. Piæ matris portio, quæ Cerebrum immediate inveſtit cum proceſſibus ſuis, qui ſerpentino reptatu ſeſe inſinuant inter circumvolutiones Cerebri.

Not. Hanc portionem liquori innatare, & niſi hæc ita fiat, impoſſibile eſt tam luculenter veram conſtitutionem Piæ matris demonſtrare, ſuntque Arteriæ nitide repletæ ceraceâ materiâ rubrâ.

Nº. VI. Pia mater Cerebelli cum ſuis proceſſibus falciformibus, qui diſtincte apparent, liquori quoque innatantes. Rubet hoc objectum præ copia vaſorum ſanguineorum repletorum.

Not. præterea ſupra dorſum ſ. faciem exteriorem fluctuare tunicam Arachnoideam, idque parte inferiore.

Per hanc tunicam hic nulla repunt vaſa ſanguinea, quamvis Pia mater illis ſuperbiat.

Nº. VII. Phiala in liquore continens Lienem humanum, cujus Arteria in totum, Vena autem ex parte repleta, materia ceracea, unde variis in locis particulæ cinerea apparent, ſc: ob defectum repletionis Venæ. Membrana Lienem ſuccingens ex parte relicta eſt.

Not. 1. Lienes tam hominum, quam brutorum, nullas habere glandulas, ſicuti hic videre eſt.

2. In Lienis humani conſtitutione, quæ in totum vaſculoſa, conſiderandum; Vaſa Lienem humanam conſtituentia, in extremitate longe eſſe tenaciora, quam in brutis. Ita ut, extremitates ſuccoſæ vaſorum non adeò molles, minime in aqua ſimplici, diſſolvi poſſint, quemadmodum in variis brutis.

3. Texturam fibroſam, quæ in Liene vitulino reperitur, neutiquam exſtare in Liene humano, hic cerni poteſt: de prætenſis cellulis Lienalibus idem judicandum. Vide ulterius de hac re Reſp. Epiſt. IV.

Nº. VIII. Teſticulus humanus biſectus cum annexis vaſis ſpermaticis repletis, ut & tunica vaginali.

Not. 1. Quam numeroſæ ſint Arteriolæ, per Teſticulum & jam dictam Tunicam, diſſeminatæ, hic videre licet.

2. Vaſa ſpermatica per Teſticulos repentia, trunculis ſuis per interſtitia vaſculorum ſeminalium decurrunt, ſoboleſque lateraliter impertiunt vaſculis ſeminalibus, cum quibus, (ut ſuſpicor) uniuntur, imò opinor ultimas arteriolarum extremitates degenerare, aut mutari in vaſcula ſeminalia dicta.

3. In Teſticuli medio varia oſcula hiantia conſpicere licet, qu
mihi ſunt portæ, per quas ſemen, in Teſticulis elaboratum, defe
tur ad Paraſtatas.

N°. IX. Puellæ partes generationis, in liquore conſervat

Not. 1. Vagina ſecundum longitudinem eſt aperta, ut int
riora pateant.

2. Spina ſuperior demonſtrat, imo replet, exitum meatus urinar

3. Clitoris & Nymphæ ſupra dictum exitum conſpiciuntur.

4. Spina inferior incruſa eſt in Os uteri internum, ex cuj
ſuperficie propullulant innumeræ papillæ nervoſæ, unde pa
illa adeo ſenſibilis.

5. Dictæ Papillæ non minus numeroſæ per vaginæ rugas ſu
diſſeminatæ. Parte infima Uterum ipſum, & Phialâ inver
Veſicam conſpicere licet.

6. A latere parte inferiore occurrunt quoque Ovaria, qu
valde exilia, ut & ductus ovarii cum ſuis fimbriis.

N°. X. Phiala in liquore continens ovis aſperam Arteria
ceraceâ materiâ repletam.

Hic conſiderandum quam diſtinctè extremitates aſperæ Art
riæ videri poſſint in liquore.

N°. XI. Phiala liquore referta, continens Venam Portæ, e
vitulo deſumptam, quæ tam artificioſe eſt repleta, ut ne ultim
quidem extremitates vacuæ ſint relictæ, & hic conſervatæ.

Not. 1. Quod variis locis extremitates ſuccoſæ Venæ Port
hic ſunt ſuperatæ, variæ autem relictæ.

2. Ramuli Venæ Portæ adeo numeroſi, & in extremitate i
tenues ſunt, ut nemo hoc facile crederet, cui nunquam hoc
objectum videre contigit, nulli enim ſunt ablati.

3. In quantum autem differant Fig. ab Authoribus in Tab
lis ſuis expreſſæ, ab hoc ſubjecto, unicuique videre hic licet.

N°. XII. Phiala in liquore continens Brachium Infantis, c
lore vivido præditum, in cujus manu continetur Teſticulus h
manus diſſolutus, repræſentans faſciculum filorum intricatoru

N°. XIII. Infantis Caput in liquore conſervatum, cujus pa
cranii ſuperior eſt ablata, Cerebrumque exemptum, relict
arteriis per Piam matrem & Cerebrum diſperſis.

Not. 1. Facies admodum venuſta & formoſa, naturali colo
imbuta.

2. A

2. Arteriæ ad ultimas extremitates ſunt repletæ & conſerva-
:; ſuntque tam numeroſæ, ut nemo ſine admiratione illas per-
ſtrare queat.

3. Ultimæ extremitates dictarum arteriarum, non ſolum ca-
llorum inſtar tenues ſunt; verum etiam tomenti tenuitatem
tinent, imo dubitandum non eſt, quin illud tomentoſum,
teriis ſit continuum, & cavum, quoniam eadem rubedine eſt
rfuſum, & repletum, in hoc objecto.

N°. XIV. Phiala continens hominis Inteſtini Ilei portionem,
qua, naturali colore perfuſa, ſeſe videndam exhibet ſuſce-
io, id eſt, portio Inteſtini, quæ in ſubſequentem portionem
e inſinuat, unde inteſtinum, eo loco, plane obſtructum, af-
ctum producit, qui minus recte *Volvulus* dicitur, & non ſine
tione, *Miſerere mei*, audit, propterea quod homines, qui in
c malum inciderunt, intolerabili quidem dolore cruciantur,
in mortis periculo verſantur, aſt verò inteſtina neutiquam
ntorquentur, ſed portio una inteſtini inſinuat ſeſe in alteram
teſtini portionem.

Notandum interim dictam portionem ſuſceptam, repletam
e vermibus circulariter poſitis.

N°. XV. Oculus Gallinæ in liquore contentus, in quo mem-
ana nictitans cum ſuo muſculo Trochleari videri poteſt.

N°. XVI. Placentula humana, quæ, ſuo Embryone liqueſa-
& abolito, ita ab utero compreſſa eſt, ut nil minus quàm
centulam repræſentans, pyri formam acquiſiverit.

N°. XVII. Ren fœtus immaturi, nonnihil diſſolutus.

ASSER SECUNDUS.

. XVIII. GAllinæ Caput oſſeum, oſſea corona in ſummi-
tate præditum, in cujus medio peculiaris am-
cavitas reperitur, quæ communicat cum cavitate capitis na-
rali.

N°. XIX. Phiala in liquore continens fœtum humanum im-
aturum, IV circiter menſium, decumbentem ſub portione
embranæ Chorii fœtus ovini, per quam innumera vaſa ſangui-
a, repleta ceracea materia, ſunt diſſeminata, eſtque ſexus
aſculini, hujus inſcriptio eſt:

PRI-

PRIMA, QUÆ VITAM DEDIT, HORA CARPSIT.

N°. XX. Infantis Os petroſum, in quo ſtapes ſitum natur lem occupat.

Not. 1. Hoc oſſiculum quod ſtapes dicitur, membranula, ſe perioſtio, eſſe obductum, per quam vaſcula ſanguinea hic v ſuntur diſperſa.

2. Dictum oſſiculum loco ſuo continetur peculiari ligament id; quod hic luculenter apparet.

N°. XXI. Thymus humanus nitide in liquore conſervatu cujus bifurcationem hic videre licet.

N°. XXII. Oſſis Petroſi humani Cochlea & Canales Oſſe artificioſiſſime præparata, & in liquore conſervata.

N°. XXIII. Phiala in liquore conſervans viri adulti Mamma cum Papilla.

Not. 1. Quam exigua illa ſit, ubi omnis pinguedo eſt adei pta, hic videre eſt.

2. Ductus lactiferi poſt pinguedinis, ademptionem, ita ſu contracti, incraſſati & in ſe convoluti, ut ipſa Papilla, Mamn molem non raro ſuperet, id quod hic videre licet.

Noli quoque credere Lector Benevole, Mammas vetulæ m cilentæ aliter eſſe conſtitutas, nam ſi ductus lactiferi maxima Mammæ molem conſtituentes pinguedine deſtituantur, eode modo in ſe contrahuntur, ſicuti hic videmus in Mamma vir Hi ductus lactiferi tempore graviditatis & lactationis in magna molem ſeſe extendunt. In Veſica urinaria hominis ſani ſæpi mè obſervamus, fibras ita contrahi, ut Veſica urinaria, p redditam urinam, nucis juglandis molem haud ſuperet, h autem ab urinæ affluxu in tantam denuò ſeſe extendit capaci tem & magnitudinem, ut urina reddita matulam fere reple ita ut adeò mirum non ſit, ductus lactiferos ita contrahi, cu otioſi ſint.

N°. XXIV. Phiala in liquore continens hominis Membran Tympani, cui cohæret & annectitur malleolus.

Not. Per dictam membranam multa corpuſcula rotunda ſu diſſeminata, quæ Glandulas mentiuntur, & mihi nil ſunt n vaſcula ſanguinea obſtructa, quemadmodum fieri videmus aliis corporis partibus.

N°. XX

N°. XXV. Oſſiculum Incus cum annexo Oſſiculo quarto & rotundo; illa ſunt conſervata in liquore, ut diſtinctius appareat, dictum quartum oſſiculum, peculiare eſſe oſſiculum, inter ſtapedem & incudem ſitum, quibus oſſiculis membranularum ope connectitur.

In Oſſibus exſiccatis hæc & innumera alia non poſſunt luculenter demonſtrari, & hæc eſt ratio, quod tanto labore & ſumptu, ſuſceperim à multis annis objecta millena in liquore conſervare.

N°. XXVI. Auricula hominis adulti, in liquore reſervata, vitæ ſpeciem referens.

N°. XXVII. Phiala continens inteſtinula fœtus immaturi; horum vaſcula per inteſtina diſperſa, variis locis ſunt repleta ad ultimas uſque extremitates.

N°. XXVIII. Fœtus nuper nati Os ſquammoſum, cum annexis Membrana Tympani & involucro extimo, de quo in præcedentibus Theſaur. mentionem feci.

Not. 1. Involucrum extimum à Tympani Membrana hic eſſe ſeparatum, excepto uno loco, ubi adhuc cohæret.

2. Ab hoc involucro, ope capilli, dependet totum objectum.

N°. XXIX. Placentula ſuperſtes per aliquot tempus in utero, poſt Embryonis excluſionem vel liquefactionem, unde temporis ſucceſſu ita eſt compreſſa & indurata, ut *molæ* ſpeciem referat; ſicuti & olim pro *mola* habita fuit, aſt perperam.

N°. XXX. Fœtus recens nati Veſica urinaria, in liquore conſervata, & aperta. Hujus facies interior, hic facta eſt exterior, ut interiora pateant: parte ſuperiore, munita eſt ſpina, quæ indigitare videtur foramen, quod in fundo Veſicæ fœtuum, ut plurimum, ſi non ſemper, reperitur, & urachi oſculum cœcum dici poſſet.

Dico foramen cœcum, quia Veſica inflata aërem non admittit ad peculiarem, ita dictam, membranam Urinariam, nunquam revera in homine demonſtratam, quantumvis in variis figuris ad nauſeam uſque expreſſam. Multoties experimentum feci in fœtu humano, nunquam autem admiſit aërem ultra digiti minimi tranſverſi altitudinem.

N°. XXXI. Portio Pinnæ Balenæ, in qua Papillæ cutaneæ luculenter viſuntur.

Nº. XXXII. Ovum Gallinaceum fructum Dactyli magnitudine & forma referens.

Nº. XXXIII. Pueri inteſtini Jejuni portio, cujus ſuperficies interior, hic facta eſt exterior, ut Juga, Tunica Villoſa, & ita dictæ Glandulæ conſpicerentur.

Not. Hic corpora quædam rotunda extra ſuperficiem propullulare, capitis aciculæ magnitudine; ſuntque ita dictæ Glandulæ inteſtinorum ſolitariæ.

Nº. XXXIV. Gemina Vena Umbilicalis fœtus Balænæ, quæ mihi allatus eſt ex Groenlandia Anno 1702.

Not. Dictam Venam geminam eſſe non ſolum extra abdominis cavum, id quod in corpore fœtus vitulini familiare, ſed intra cavum abdominis, antequam autem hepar appropinquaret illas unas eſſe, inveni.

Nº. XXXV. Phiala in liquore conſervans, utrumque Renem fœtus immaturi quorum ſuperficies admodum inæqualis, unde ex multis glanduloſis corpuſculis videantur conſtituti, & hoc in omni fœtu familiare eſt.

Nº. XXXVI. Phiala, in qua reſervatur utraque Oculi Palpebra. In iis luculenter conſpicienda ſeſe exhibent, utrumque foramen Lachrymale nec non oſcula, in Palpebrarum limbis hiantia, per quæ humor promanat, de quo jam nihil dicere conſultum duxi.

Not. Præterea per Palpebræ ſuperficiem internam plurima Papilloſa corpuſcula propullulare, quæ non tam diſtincte in conſpectum veniſſent, niſi vaſa ſanguinea cerea materia fuiſſent repleta.

Dicta corpuſcula ſenſum exquitiſſimum ſuperficiei interiori palpebrarum exhibent.

Nº. XXXVII. Tunica villoſa Inteſtini jejuni hominis, à Nervea in totum ſeparata, & liquori innatans.

Iſthæc autem hic nobis occurrit rubicunda, propter vaſorum repletionem ceraceâ materiâ rubicundâ, unde rubedinem quoque induit: In ſtatu autem naturali cinerei eſt coloris dicta tunica, niſi in corpore vivo inteſtina inflammatione infeſtentur tunc etiam dicta tunica rubicundiſſima apparet, à nimia ſanguini ſtagnantis copia; & ſic cogitandum quoque de noſtro objecto repleveram enim vaſa meſaraica ad extremum uſque, ceraceâ

ma-

materiâ rubrâ, unde integra inteſtina ſummâ rubedine erant perfuſa, & per conſequens Tunica villoſa.

N°. XXXVIII. Phiala in liquore conſervans Coſtam fœtus, à liquore acidiore ita mollificatum, ut nodum fecerim in illa.

N°. XXXIX. Fœtus humani Auricula, in qua meatus auditorii cartilagineæ interruptiones luculenter conſpiciuntur.

N°. XL. Phiala in liquore reſervans Embryonem humanum, cujus Placentula prodigioſæ magnitudinis, Embryo contra tam exiguus, ut Cucurbitæ ſemine longe minor ſit.

Not. 1. Funiculus umbilicalis duas circiter unicas longus, circa abdomen tam craſſus, ut Embryonis craſſitiem fere adæquet.

2. Manus, pedeſque, inſtar indigeſtæ moleculæ, capitis aciculæ minoris magnitudinem & formam repræſentant.

3. Caput, magnitudine cætera fere adæquat.

4. Nemo facile dixerit, cujus ætatis Embryones ſint, cum nobis traduntur, nonnulli enim magnitudine lentè, alii citius procedunt, & ex matre illud vix quis expiſcari poſſit. Inquirendum hoc eſſet ex iis, quæ, diſtincte punctum temporis, quo conceperint, norunt, & hoc perſcrutari honeſtas non permittit.

Inſcriptio talis eſt,

QUANTULA SUNT HOMINUM CORPUSCULA!

ASSER TERTIUS.

N°. XLI. PHiala, in quo continetur portio Venæ Pulmonalis repletæ, cujus extremitates longe plures, & aliter diſpoſitæ ſunt, quam alii in figuris ſuis demonſtrant.

Not. Quod ultimæ extremitates ſuccoſæ, ubi loci mollitiem acquirunt vaſa, hic videri poſſint.

N°. XLII. Fœtus humanus, quatuor præter propter menſium, albiſſimus, ultra triginta annos, ni fallor, à me in liquore conſervatus, adhucdum ſitum talem ſervans, quo utplurimum in utero materno ſiti ſunt fœtus, & quamvis primâ fronte viſus, maſculini videatur ſexus, tamen ſequioris eſt, id quod in omnibus fœtibus humanis, ſexus fœmin: ea ætate, reperitur.

Hujus inſcriptio eſt:

QUA VIVAMUS, VIVERE DESINIMUS.

N°. XLIII. Fœtus humani Lingua cum faucibus.

Not. 1. Hic luculenter conſpici poſſunt viæ ad ſtomachum, ut & ad Pulmonem, & quo ritu, in cibi & potus deglutitione, Epiglottis introitum ad Pulmonem claudat, ne pulmonem intrent.

2. Dictæ partes tam rubicundi coloris ſunt, ac ſi jamjam è corpore vivo exciſæ eſſent.

N°. XLIV. Cor & Pulmo fœtus humani, in liquore conſervata, & naturali colore perfuſa.

Not. 1. Hic oppido quam bene luſtrari poſſunt rami Arterioſi per Pericardium diſtributi, maximâ parte oriundi ab Arteria Mediaſtina.

2. Quo modo dictæ Arteriolæ ulterius diſſeminentur per portionem Diaphragmatis, quæ hic ſuperſtes eſt, in hoc objecto, videri quoque poteſt.

N°. XLV. Phiala in liquore retinens fœtum humanum, ſex circiter menſium, dextra ferens ramulum *Murucujæ* Piſonis, & in dorſo gerens Placentam uterinam; Caput autem loco capitii tegitur membranâ Chorii porci, in qua nonnulla acetabula viſuntur, capitis aciculæ magnitudine,

Hujus inſcriptio eſt:

CHARONTIS UNDA SCILICET OMNIBUS, QUICUNQUE TERRÆ MUNERE VESCIMUR, ENAVIGANDA, SIVE REGES, SIVE INOPES ERIMUS COLONI.

N°. XLVI. Phiala ſicca, in qua videre licet inteſtinula tenuia fœtus vitulini, proprio meſenterio cohærentia, & inflata: ſuntque vaſcula Arterioſa artificioſe repleta ceraceâ materiâ flavâ.

N°. XLVII. Oculus humanus in liquore conſervatus, hujus autem muſculi ſeparati ſunt, vaſaque Arterioſa repleta.

N°. XLVIII. Phiala ſicca, & in ea Ovulum gallinæ, ex Ovo gallinaceo, exemptum.

N°. XLIX. Tumba parva, ex ligno juglandis confecta, cui incumbit fœtus humanus, ſeptem circiter menſium, abhinc annis circiter quadraginta Balſamo conditus, & lapidis inſtar induratus, ut multa per ſecula conſervari poſſit.

Not. 1. Hanc balſamandi methodum ante quadraginta annos eſſe inventam, antea enim neminem noveram qui tali methodo corpora conſervabat. Poſtea vero nobiliorem inveni methodum,

um, qua corpora humana (ut domi non ſolum, verum etiam
ublice aliquoties viſui expoſui) viventis ſpeciem referunt. Hoc
item corpuſculum lapidis inſtar quidem induratum, aſt rugis
totum non eſt deſtitutum, neque viventem repræſentat fœtum.
2. Veſte nocturna indutum hoc corpuſculum, tegitur præ-
rea membrana Amnios fœtus vitulini, cujus Arteriæ ſunt re-
etæ, & hoc, loco alicujus integumenti ſericei fimbriati.

Inſcriptio talis eſt.
AB UTERO AD TUMULUM.

Huic fœtui adſtant duo ſceleta fœtuum humanorum, ſuntque
emellorum ſceleta, ſeptem circiter menſium.
Horum unum capiti corporis balſamati adſtans, ſiniſtra gerit
co ſtrophioli portionem Omenti, quaſi lachrymans oculi orbi-
e admovet.

Ea inſcriptione:
EQUE ULLA EST, AUT MAGNO, AUT PARVO, LE-
THI FUGA.

Alterum autem, ad pedes ſitum, ſiniſtrâ portionem inteſtini
ieri gerit, dextrâ verò Ramum Arterioſum repletum, artifi-
oſe è Liene exemptum.

Cum hac inſcriptione:
POST FUNERA PROSUM!

N°. L. Phiala ſicca continens Plicam Polonicam veram.
N°. LI. Phiala ſicca, in qua continentur pluri calculi in Ve-
a urinaria vaccæ reperti.
Notatu dignum cenſeo, veſicæ dictæ tunicam interiorem la-
deam eſſe factam, cujus fig. Vid. Tab. II. Fig. I. Theſ. IV.
N° LII. Fœtus humanus immaturus, coloris nivei, 6 circiter
enſium, in liquore conſervatus, dextrâ continens ramum Ci-
ris Rubri, brachio autem ſiniſtro retinet portionem membra-
e Amnios.
N°. LIII. Uterus humanus, cum omnibus annexis, ſcilicet Ova-
s, Ovi-ductibus, ſuiſque fimbriis, &c.

Not. Os uteri naturaliter conſtitutum, in ambitu gaudet pl
rimis lacunis minutiſſimis.

N₀. LIV. Phiala liquore repleta, in quo ſerpens rarus Afr
canus, ore continens Embryonem humanum magnitudine d
giti articulum vix attingentem.

Inſcriptio eſt:
AH FATA, AH ASPERA FATA!

Not. Manus & Pedes hic luſtrari poſſunt, ſuntque inſtar cc
puſculorum rotundorum capitis aciculæ formâ & magnit. nu
autem digiti adhuc diſcerni poſſunt. Quis igitur non admiret
Anatomicos reperiri, qui Embryones multò minores pingi c
rarunt in ſuis libris, brachiis, pedibus & digitis inſtructos,
lique ſitu incurvato poſitos, ac ſi tres quatuorve menſes attig
ſent fœtus; cum contra ea ætate ſemper obtineant ſitum lon
tudinalem, nullo modo incurvatum. O dementiam & audacia
ſic enim ſtudioſi imbuuntur erroribus, imò decipiuntur.

Multoties me rogarunt homines, quare tantis ſumptibus,
tanto labore conſervem tot conclavia, Anatomicis rebus inſt
cta, quibus ſemper refero, ne quis diceret figuras me publ
editas male eſſe confectas, nam ſi quis de ea re dubitet, dabi
ſemper occaſio domi meæ expiſcandi, an cum natura con
niant nec ne, & ſi omnes ita feciſſent aut ita facere coacti fi
ſent, non obtruſiſſent nobis tot figuras fictitias, aut ex aliis
ctoribus deſumptas.

N°. LV. Caput Fœtus ovini ſine ore nati, uteroque exci

Not. 1. Oculi extra ſitum naturalem poſiti, caputque de
me, naſoque inſtructum, ſine ullo oris veſtigio. Vid. Theſ.
Tab. II. Fig. 4. Omnia autem membra bene erant conform
itaque hallucinantur illi, qui dicunt fœtum non per funicu
umbilicalem nutriri, id quod luculenter apparet falſum eſſe.
autem ſolummodo per Venam umbilicalem, an vero humo
Amnio contentus ſimul quoque alimentarius ſit, nec ne, res r
dum ſatis explorata. de hiſce plura in poſterum.

N°. LVI. Fœtus recens nati lateralis portio Pectoris, c
Arteriolæ Intercoſtales exteriores, à me nuper detectæ,
conſpectum veniunt; nec non ramuli, ex dictis Arteriolis or

, qui perpendiculariter, ut & oblique, per Perioſtium Coſta-
m diſſeminantur ; ramuli autem per muſculos intercoſtales di-
ti, curſum fibrarum muſculorum inſequuntur.
N°. LVII. Phiala ſicca, in qua Os Æthmoides integrum con-
:vatur.
N°. LVIII. Portio Piæ matris, cujus Arteriolæ ſunt repletæ.
Not. Nil fere difficilius, quam Piam matrem à Corticali ſub-
ntiam ſeparatam, in planum extendere & ſic exſiccare, quem-
modum à me hic factum eſſe conſtat.

ASSER QUARTUS.

. LIX. PHiala in liquore continens Teſticulum humanum
diſſolutum.
Luculenter hic apparet ſubſtantiam ejus nil eſſe, niſi vaſculo-
m faſciculos varios, coloris cyanei.
N°. LX. Vituli parvi Hepar excarne, ut vulgo loquimur, aſt
rperam.
Not. 1. Præter membranam ambientem nihil abſtuli, tamen
nnia vaſa, Hepar conſtituentia, in conſpectum hic veniunt,
:aceâ materiâ flavâ repleta. Vid. ulterius de hac re in Theſaur.
deſcriptione.
2. Ductus membranoſus repletus hic etiam ſeſe videndum ex-
bet.
N°. LXI. Phiala liquore referta, in qua continetur portio
:mbranæ Chorii ex ſue, utero gerente deſumpta, quæ facie
:eriore, villoſa, inſtar Tunicæ villoſæ inteſtinorum.
Not. Acetabula pauca per eam, diſperſa, admodum eſſe exilia,
ne caput quidem aciculæ eas ſuperare.
N°. LXII. Puellæ partes generationis, in quibus Labia, Nym-
æ, Clitoris, Caput Clitoridis, Membrana Hymen, ductus
inarius diſtincte videri poſſunt, ſuntque hæc omnia coloris
:uralis.
N°. LXIII. Phiala, & in ea, Portio Spinæ dorſi fœtus hu-
ni, per medium, ſecundum longitudine diſſecta, ut interiora
eant.
Not. 1. Corpora Vertebrarum rubedine eſſe perfuſa, ab al-

luente

luente ceracea materia rubra, quâ Arteriæ, per Spinam diſſe minatæ, erant repletæ.

2. Videri hic poſſunt cavitates notabiles (quas nondum a aliis hactenus vidi demonſtratas) ſitæ in interſtitiis corporum ver tebrarum; ſuntque in corpore vivo, ut & recens denato, lim pido & tenaciori humore repletæ, quemadmodum in cæter juncturis.

3. Corpora vertebrarum, præter exteriora & ſatis nota liga menta, gaudent quoque ligamentis internis breviſſimis ſibi in vicem adſtantibus numeroſis. Hæc autem circulariter ſita, lon gitudine culmi craſſitiem non æquant, & ſi cultello transverſim inter juncturas, incidantur & ſeparentur vertebræ, dicta liga menta (quæ mihi interna dicuntur) nobis occurrunt, inſtar C pæ, transverſim inciſæ, & lamellatim diſpoſitæ.

4. In eadem phiala videre licet vertebram lumb: ejuſdem fœ tus humani â ſeta dependentem, in qua dicta ligamenta vide poſſunt.

N°. LXIV. Fœtus humanus, ſequioris ſexus, ſex circit menſium, coloris nivei, à plurimis annis ita in liquore conſe vatus, ut nil præter animam amiſiſſe videatur. Hic ſuo ſit dormientis ſpeciem præbet,

Ea inſcriptione:
NEC MORS, NEC VITA RELICTÆ.

N°. LXV. Phiala in liquore continens Teſticulum humanu

Not. 1. Tunicam albugineam ſeu propriam, haud eſſe ablata

2. Arteriam ſpermaticam in utroque latere in duos ramos d vidi, quorum unus ad Teſtem, alter verò ad Paraſtatam e currit.

3. Dictas Arterias, non, uti in canibus in circinnos, pamp nos vitis imitantes, contorqueri.

4. Vas Ejaculatorium colore ſuo albicante facile diſcerni h poſſe à vaſis ſanguineis, ceraceâ materiâ rubrâ repletis.

5. Tunicam vaginalem à latere hic eſſe apertam, ut dicta va conſpici poſſint.

N°. LXVI. Phiala in liquore retinens Teſticulum humanu diſſolutum.

N°. LXV

Nº. LXVII. Pueri Inteſtinum rectum cum podice, ita inverſum, ut ſuperficies interior, jam facta ſit exterior.

In eo nobis occurrunt innumeræ, ita dictæ, Glandulæ, quæ inſtar fovearum hic ſeſe videndas exhibent. In podice extremo plurimas quoque lacunulas videre licet.

Nº. LXVIII. Talpæ ſceleton, nitide præparatum, ceu ſcandens arteriam ceraceâ materiâ repletam.

Nº. LXIX. Portio maxillæ humanæ, in qua videre eſt, quod inter proceſſum condili-formem, & ejus locum inſertionis membrana dura intercedat; forſan, ne maſticando ſonitum ederet junctura, id quod auditui nocuiſſet.

Not. dictum objectum in liquore dependet à ſeta, quæ affixa eſt dictæ membranæ, quæ adeò craſſa, ut ferè videatur cartilaginea.

Nº. LXX. Veſica vaccina inverſa.

Not. 1. Membranam interiorem valde eſſe incraſſatam, variiſque locis lapideſcentem factam, imò & quaſi in monticulos plurimos exaltatam, quorum plurimi in lapideam ſubſtantiam ſunt mutati, pluresque ab origine, temporis ſucceſſu, ſeparati, in cavitatem veſicæ prociderunt, uti videre licet in Phiala ſupra citata, & Nº. LI. notata.

2. Quamvis autem hoc objectum à me ſit deſumptum è corpore vaccino, dubitandum tamen non eſt, quin idem aliquando contingat in corpore humano, unde Lithotomi forſan aliquando fuerunt decepti, cum cathetere introducto, calculum ſeſe ſenſiſſe autumaverunt, factaque inciſione, nullum calculum invenerunt.

Nº. LXXI. Gliris ſceleton nitidiſſimum, in cujus Veſica urinaria calculum reperi.

Not. Ore detinet, & quaſi devorat portionem inteſtini jejunii hominis, per quam innumera vaſa ceracea materia rubra referta ſunt diſſeminata, id quod feci propterea quod carnem humanam non fuerit averſatus dictus glis, cum enim ante plures annos inſtitutiones Anatomicas haberem, ſeparaveram pridie muſculos brachii, in ſequente die demonſtrandos, cum autem publice exhiberem præparatos muſculos, dictus Glis devoraverat non ſolum illos, verum etiam partem faciei.

Hoc viſo, operam dare juſſi capiendi furem; quod ex voto

ſucceſſit, & ſic publice aperiebam furem, idque ſupra corpus, quod ita devaſtaverat, in cujus Veſica hunc calculum detexi, dependetque hic à capillo in phiala ipſa, ſceleton continente.

N°. LXXII. Phiala in liquore retinens unum ex Acetabulis ſeu Placentulis vaccinis, repletum ceraceâ materiâ rubrâ ad ultimas extremitates ſuccoſas uſque, ubi notandum.

1. Nullas hiſce corporibus ineſſe Glandulas, aut quid Glandularum ſimile.

2. Totum hoc corpus conſtare ex meris vaſis ſanguifluis, quorum extremitates exeunt in formam penicillorum, qui Belgicè nominantur *Trek-penceelen*, in eo tamen ab iſtis penicillis differunt, quod dicti *Pincilli* conſtant ex innumeris pilis, hi contra ex ſingulari trunculo admodum ramoſo.

N°. LXXIII. Fœtus hepar ex carne, ut vulgo loquimur, cui adſitæ ſunt duæ portiones membranæ Hepatis hominis adulti, quæ digitum annularem craſſitie adæquant. Hoc ortum duxiſſe credo à præcedente inflammatione.

N°. LXXIV. Phiala continens in liquore pueri portionem Inteſtini recti, in qua videre eſt Tunicam carneam ſeparatam eſſe à nervea.

Not. 1. Perpaucas arterias eſſe diſtributas per carneam Tunicam, myriades autem per Nerveam; de hiſce plura antea dixi

2. Hic diſtincte videre licet, ita dictas glandulas inteſtinorum, nil eſſe niſi faſciculos vaſculoſos, præſertim ſi lumen candelæ pone objectum teneatur.

3. Facie anteriore, per Nerveam Tunicam illibatam, innumeræ ita dictæ Glandulæ apparent tumefactæ, & in ſui medio ſinuoſæ.

N°. LXXV. Chamæ-pſittaci minimi ex Guinea, vulgo *Peroquet* dicti, ſceleton.

N°. LXXVI. Portio Inteſtini jejuni è corpore humano deſumpta, & liquori immerſa.

Not. 1. Tunica Carnea dependens à Nervea ſeparata fundum phialæ tangit.

2. Tunica Villoſa à Nervea ex parte quoque eſt ſeparata & dependens: Hoc facto jugorum (ſ. valvularum conniventium) veſtigia tantum relicta ſunt. Vid. ulterius de hac re reſp. meam ad Epiſt. problem: undecimam.

ASSER QUINTUS.

N°. LXXVII. PHiala ſicca, continens Calculum, qui ante exſiccationem mollis erat, nec calculi duritiem obtinebat; mollis enim erat & limo-calculoſa, jam verò per exſiccationem lapideam acquiſivit duritiem.

N°. LXXVIII. Portio corticalis cerebri humani ſubſtantia, in cujus parte infima, diſtincte videre eſt, Cerebri ſubſtantiam Corticalem nil eſſe, niſi vaſorum ſanguineorum extrema.

Not. 1. In parte ſuperiore non tam diſtincte hoc videri poteſt, quoniam Cerebri Arteriolæ ibi non ſatis bene ſunt repletæ: Imo hactenus mihi impoſſibile fuit integram Corticalem Cerebri ſubſtantiam ita replere, ut nulla pars relinquatur intacta.

2. In Objecti medio hic relicta quoque portio ſubſt. medullaris Cerebri, quæ albicat, cum corticalis rubedine dilutiore ſit perfuſa.

N°. LXXIX. Phiala in liquore continens, pueri Inteſtinum rectum ita inverſum, ut ſuperficies interior hic nobis occurrat exterior. In eo hic cernere licet juga nonnulla, quæ in dicto inteſtino raro reperiuntur in pueris. Hæc autem non ſolum tranſverſim, verum etiam ſecundum inteſtini longitudinem excurrunt, id quod admodum familiare in tenuibus inteſtinis vitulorum.

Obſervari hic quoque poſſunt ita dictæ Glandulæ, ut & myriades pororum, qui Pori tam denſe ſunt ſtipati, ut ne quidem cuſpis acus inter illos inſeri poſſit.

N°. LXXX. Phiala ſicca, in qua reſervatur hernia gutturis vera, idque ex anate.

N°. LXXXI. Phiala ſicca, in qua reſervatur pueri portio Duræ matris, cujus Arteriæ ad extremitates uſque ſunt repletæ. Id autem magis liquet, ſi objectum ad candelæ aut ſolis lucem, luſtretur.

Hæc repletio adeò difficilis mihi olim fuit, ut vix invenire potuerim methodum hoc præſtandi; Extremitates enim ſunt ceu tomentoſæ, & tamen hic repletæ.

N°. LXXXII. Infantis Pes extremus, in liquore conſervatus, in quo varii tendines ſunt denudati, & primo quidem Pollicis

Tenſor, qui ad tria pollicis internodia vadit, ut pollicem recte extendat.

2. Hic quoque videre licet Tendinem Muſculi pedem abducentis, qui ſub malleoli extr. per ſinum, eum in finem exſculptum, & ligamento transverſo involutum, oblique decurrit per plantam pedis, inſeriturque in os pedis, quod pollici prœſtat.

3. Occurrunt hic quoque quatuor tendines albicantes, muſc dig. extr. membranæ ope conjuncti, quæ membrana hic accurate in conſpectum venit cum ſuis arteriolis repletis: Hæc omnia, ne loco ſuo dimoveantur, ligamento transverſo, nec non peculiari quodemi ligamento detinentur, ſicut hic prope cutis abſciſſæ marginem videri poteſt.

4. Tendo Muſculi pedem abducentis, hic etiam eſt denudatus.

5. Conjunctiones tendinum Muſculorum Suralium, prop Os calcis, ſunt quoque denudatæ. Nec non

6. hic luſtrari poteſt Vagina, in qua latent Tendines muſculorum, qui pedem flectunt, & extrorſum movent.

N°. LXXXIII. Phiala in liquore conſervans tres muſculo Fallopianos, ex uno ſubjecto, id quod nunquam antea obſervav aliquando quidem unus deficit, & non admodum rarum, ſi a utroque deſtituatur homo, tres autem ſemel tantum offendi.

N°. LXXXIV. Phiala liquore referta, in qua reſervantu Pueri Ren uterque, horum alter à ſeta dependens, Rene ſuc centuriato adhuc inſtructus eſt.

Not. 1. Renem ſuccenturiatum inſtar cupulæ Glandis, Ren incumbere, hic palam eſt. Alter verò biſectus fundo accumb phialæ, in quo videre licet papillas renales naturali colore im butas; harum una ſpinula demonſtratur.

N°. LXXXV. Portio Vermis lati, & articulati, liquori inna tans ex homine.

N°. LXXXVI. Portio Vermis lati & ariiculati, aſt alius ſpe ciei, ex homine tamen.

N°. LXXXVII. Phiala, liquore referta, in qua conſervatu Hepar fœtus humani, ſubſtantiâ vaſculoſâ adeo durum, ut nc admiſerit vaſorum diſſolutionem vel excarnationem, uti vulg loquimur; in eo obſervari poteſt, Arteriam Cyſticam plurimo ramuſculos largiri Hepati, qui è fundo veſicæ felleæ emerger

te

es, olim pro radicibus Veſicæ felleæ fuerunt habitæ, per quas crediderunt fel deponi in veſiculæ fundum. Tales autem aliquoties dari radices circa collum & meatum Cyſticum, ſatis mihi notum, aſt non è veſiculæ fundo.

N°. LXXXVIII. Phiala in liquore continens Papillam mulieris, ex cujus ſuperficie varie propullulant Papillæ cutaneæ, quæ ab integumento externo papillari denudatæ, dolores excitant atroces. Vide ſuper hac re plura in deſcriptione Theſauri I. ubi figuræ ſunt additæ.

N°. LXXXIX. Os uteri int: mulieris in liquore conſervatum, ab una parte apertum, ut conſpiciendam ſeſe daret Interior conſtitutio Cervicis interni uteri, quæ variis lacunis ut & ſulcis prædita eſt.

N°. XC. Phiala continens portionem craſſiſſimam Peritonæi hydropici, quæ ſtipatur hydatidibus.

N°. XCI. Placentæ uterinæ portio, cujus Arteriæ tam artificioſe ſunt repletæ, ut ne ultimæ quidem extremitates materiâ ceraceâ ſunt deſtitutæ, & ſic patet Placentæ conſtitutionem nil eſſe, niſi vaſorum ſanguineorum congeriem, per quam nullæ omnino Glandulæ ſunt diſſeminatæ, uti voluere authores.

Decreveram in hocce Theſ. IV. figuram integram placentæ uterinæ inſerere, cum omnibus ſuis membranis, quas inter, involucrum aut membrana eſt, quæ eam inveſtit placentæ faciem, quæ utero annectitur, ſed verò ſculptor me per tres menſes detinuit; ita ut V. Theſ. inſerere mihi animus ſit.

N°. XCII. Phiala continens Stomachum humanum, cujus aliqua portio rubicundiſſima, propter arteriarum repletionem.

Not. 1. Arteriæ in dicta portione rubicundiſſima, ita ſunt repletæ, ut Tunica villoſa ipſa ſumma rubedine ſit perfuſa. Hinc conjicere licet, Arterias in corpore vivo, latice ſuo valde irritare dictam tunicam villoſam, quemadmodum hic factum à repletione ceraceæ materiæ.

2. In duodeno hic multæ, ita dictæ, Glandulæ, comparent, inſtar fovearum: in alio objecto a me conſervato apparent tanquam corpuſcula rotunda propullulantia ex ſuperficie interna duodeni, quæ videntur conſtitui ex multis extremitatibus vaſorum ſanguineorum: hoc locum etiam habere in cæteris inteſtinis expertus ſum, ſc: quod aliquando ita dictæ Glandulæ

 com-

compareant propullulantes, aliquando fovearum inſtar excavatæ

3. Pylori vera conſtitutio, ſeſe hic videndam quoque exhibet, quandoquidem Stomachus inverſus eſt.

N°. XCIII. Trunculus ramoſus Polypi, tuſſi ex pectore ejectus, cujus figura exſtat in reſponſione mea, in epiſtolam problem: VI. Tab. VII. Interim hic obſervandum, hocce objectum tantam habere affinitatem cum ramo aliquo Venoſo, aut arteriosſo pulmonis, ut difficilis ſit diſcretio, & mirum non ſit nonnullos authores ejuſmodi objecta habuiſſe, deſcripſiſſe, im delineaſſe pro vaſis ſanguineis, quæ referebant tuſſi eſſe eject

N°. XCIV. Phiala in liquore conſervans Infantis Pancrea cum annexo ſplene.

Not. 1. Pancreatis & Lienis vaſa ita eſſe repleta, & hin pancreas adeò rubicundum factum, ut nullum ſuperſit dubium quin non ſolum Lienis, verum etiam Pancreatis conſtitutio n ſit, niſi vaſorum manipulus.

2. Hic videre quoque eſt, quomodo vaſa ſanguinea Liene & Pancreas adeant.

N°. XCV. Phiala in liquore continens anteriorem Penis vir lis portionem.

Not. 1. Per glandis ſuperficiem innumeræ papillæ nervo diſſeminari, hic conſtat, præſertim inter Præputium & Gla dem: ſuntque hæ Papillæ quæ voluptatem in coitu adferun dolorem autem intolerabilem ſcortatoribus, ubi ulceribus inf ſtantur dictæ Papillæ: Sunt enim hæ Papillæ, quæ ſæpe in ſco tatoribus, ubi in Gonorrhæam incidunt in coitu cum ſordi meretrice, veneni naturam primo aſſumunt & corpori nervo communicant.

Hinc etiam ſæpiſſime ulcere infeſtantur dictæ Papillæ, q ulcera, belgico idiomate, vocantur *Chankers*.

Haud equidem nego, dictam malignitatem in coitu etiam Poros poſſe intrare ex meretricis vagina, in Penem virilem, ſic ulterius ad alias partes; aſt verò dictas Papillas ſæpiſſime a ci, experientia docet.

2. Quia hæ Papillæ in conſpectum non producuntur niſi æſtro percitis & Pene rigido, ea de cauſa hactenus viſum fugi credibile eſt, neminem enim authorum legi, qui haſce deſ pſit, aut delineavit, ea propter modeſte delineari curabo br

Q

uid præterea circa has partes obſervaverim, poſtea manifeſta- animus eſt.

N°. XCVI. Cor humanum balſamo conditum & exſiccatum, ecumbens ſuper ſericum villoſum in arcula ex ligno Indico pre- oſo confecta, ſuntque vaſa ſanguinea totius Cordis ita repleta ateriâ ceraceâ rubrâ, ut eorum extremitates, non ſolum ca- llares nobis obveniant, ſed ad tomenti tenuitatem accedentes, tamen materia iſta rubra repletæ: & ſi quis microſcopium lhibeat cœlo ſereno, videre facile poterit materiam ceraceam : illo tomentoſo inſtar fumi aut nubecularum diſpergi per Cor- s ſubſtantiam; ſimilique modo exiſtimo ſanguinem Arterioſum, ud, quod nutritioni aptum eſt, ex arteriis per Cordis ſubſtan- ım diſſeminari; ſanguis enim ineptus eſſet nutritioni, quamdiu clauſtris continetur.

Not. 1. Utramque Auriculam, nec non utrumque Ventricu- m eſſe repleta, & ſic utriusque Auriculæ conſtitutionem ve- m, hic videre licet, quæ non parum variat ab ea, qua per ;uras olim expreſſerunt authores; per haſce auriculas vaſa ſan- iinea innumera ſunt diſperſa, quemadmodum videre eſt. Tab. . Fig. I. & II. Theſaur. IV.

2. Trunco deſcendenti venæ cavæ exigua portio Diaphra- natis cohæret, ut videri poſſit, quam brevis ſit illa portio ınci deſcendentis venæ cavæ, inter Cor & diaphragma in mine, in vitulis & ovibus verò longior, quia in illis Cor lon- ıs diſtat à Diaphragmate, unde etiam Cor brutorum pyrami- m repræſentat plane rotundam, in homine contra; facies im ejus, diaphragma reſpiciens, plana eſt, altera vero gibboſa. Notand: interim Corda humana in cadaverum apertione no- s non ſemper tali facie occurrere, præſertim in cadaveribus minum à morbo extabefactorum, in quibus Cor flaccidum, d in corpore vigoroſo, ſanguine referto, ſemper talem ſervat figuram, idque ab incubatione Cordis ſuper Dia- ıragma.

Dixi ſupra Cor talem habere figuram vel formam in corpore gorofo, jam autem hic habemus Cor, cujus uterque Ventri- lus, ut & utraque auricula ceraceâ materiâ ſunt repleta, id od in corpore vegeto à ſanguine fit, ea tamen diſtinctione, od in homine vivo ventriculi cordis, ut & auriculæ non ſimul

re-

repleantur, nam in repletione auricularum, inaniuntur ventriculi.

3. Hoc in corde occurrit quoque Arteria magna, ex cujus trunco aſcendente, vel potius arcuata incurvatione, ſupra Cor emergunt tres rami, ſurſum ſpectantes, caput petentes, im brachiis, Collo, & faciei quoque proſpicientes. Præterea hi adſunt Trunci Arteriæ & Venæ pulmonalis.

4. Cordis cuſpis in duos mucrones exit, quorum interſtitiur in homine obeſo repletur pinguedine.

5. Corda meo modo balſamata, per æva conſervari poſſun ſine corruptione, idque colore vivido & odore gratiſſimo: e propter in condiendis cadaveribus neque Corda, Cerebra au inteſtina aufero, id quod ſatius eſt, quam viſcera ſeorſum ſepe lire, uti facere aſſolent.

Magnatibus in Anglia mos eſt, ut ex uxorum denatarum ca pillis artificioſe contextis, conficiantur annuli, idque in perpe tuam memoriam, potius vero Cor ita balſamatum in pyxide au rea aut argentea conſervarent & ſic ars mea vigeret.

N°. XCVII. Penis virilis portio inflata, exſiccata & in lame las diſſecta, ut corpora nerveo-ſpongioſa majora, ut & corp nerveo-ſpong: minus, nec non meatus urinarius in conſpectu venirent.

N°. XCVIII. Fœtus ovini Stomachus inflatus, exſiccatus, quatuor partes Stomachi inter ſe valde diſcrepantes egregie v deri poſſint.

Not. Quia in quatuor partes dividi poteſt Stomachus ovinu & cibus ex prima, in ſecundam, ſi ſic porro propellitur: propter dicit Clar: Bartholinus, ut & alii, oves boveſque quatu habere ventriculos.

In dicto Theſauro varia adhuc ſunt loculamenta, in quib animalcula, ex India orientali allata, repoſita ſunt, de quibus ja nil dicam, quoniam mihi animus eſt, ſeparatum catalogum a malium conficere.

Præter dicta loculamenta minora, reperitur in infima hu Theſauri parte, loculamentum maximum, in quibus repoſi ſunt minores arculæ, ex Ligno Indico confectæ, in quib conſervantur varia Anatomica.

A. A. Mullei ex Corio humano confecti.

B. Tl

B. Thorax ex corio humano confectus, in cujus dorſo ſtig-
atum veſtigia viſuntur ſuperſtitia.

Arcula I. Continet varios Uteros humanos lapidis inſtar
iros.

Nota quod horum cavitas ſolida materia eſt repleta, ut na-
ralem conſervaret formam, ſine rugis, horum primus Litt.
. notatus, uterus eſt muliebris, quem deſcripſi in obſervat.
eis Anatomico-Chirurgicis. Obſerv. LXXXV. ſuperſcriptio-
: *Vero ſimilis eruptio Menſtruorum per Tubam Fallopianam*
Pelvim.

Not. I. Hunc Uterum eſſe mulieris menſtruatæ, in cujus
eri cavitate inventus eſt cruor coagulatus, quô Tuba ſ. Ovi-
ıctus unius lateris etiam erat obſeſſus, nec non Ovarium ipſum,
cujus ſuperficie coagulatus ſanguis ſatis copioſe adhærebat.
ùm dictus Uterus, cum annexis, ad meas pervenirent manus,
eræ pretium eſſe duxi, illum balſamo condire & ſic conſer-
re, id quod feci.

2. Sanguinem coagulatum in uteri cavitate, ut & in ovarii
perficie conſervavi, ſicuti in hunc uſque diem hic videre
et.

3. Ovorum veſtigia hic quoque videri poſſunt in Ovariis, ut
Ligamenta lata, nec non Ligamenta teretia, Os uteri in-
rnum, &c.

Secundus autem Uterus Litt. D. notatus, Uterus eſt mulie-
is, tribus Ligamentis teretibus preditus, id quod ſemel tantum
vidiſſe memini.

Huic Utero Ovaria, Oviductus cum ſuis fimbriis annexa
nt.

Tertium objectum Litt. E. notatum, Ovarium eſt muliebre,
m ſuo Ligamento lato, per quod innumeræ arteriæ repletæ
unt.

Arcula II. & in ea,

N°. I. Ren humanus, propter vaſorum ſanguineorum reple-
nem rubicundiſſimus, & biſectus, ut interiora pateant.

Not. I. Quod dictus Ren lapidis duritiem acquiſiverit poſt
ſiccationem. Hæc autem exſiccatio tam neceſſaria eſt, poſt
ſorum repletionem, ut nemo, niſi hoc fiat, tam clare conſpi-
ndam præbere valeat veram conſtitutionem. Hunc Renem

in Theſauro III. deſcripſi, ubi figuram ejus adjeci, fide data me in hoc IV. Theſauro nonnulla adhuc additurum, ſed pro miſſis ſtare non potui, præ inopia objectorum hum:

Obſervandum præterea, ſi quis hic velit vermicularem vaſo rum reptatum mirabilem videre, quod debeat objectum Ol: ca phuræ, vel ſpicæ, oblinire; Ol: Caphuræ tamen præfero, idqu non ſine ratione; præterea eligendus eſt dies ſerenus, nec no radii ſolares.

N°. II. Dimidia pars Renis humani eodem modo præparata.

Arcula III. Ex ligno juglandis confecta, in qua continetu ramus Arteriæ ſplenicæ, ceraceâ materiâ repletus & tam artifi cioſe expanſus, & exſiccatus, ut ſine oſtentatione dicere auſim me neminem adhuc offendiſſe, qui ſimile quid ſeſe vidiſſe, di cere auſus fuerit; extremæ enim extremitates capillorum inſta tenues ſunt, & tamen ceraceâ materiâ repletæ, expanſæ, & exſiccatæ, ramulisque à ramo majori haud ſejunctis, ſuntqu ramuli ramulis impoſiti; ut autem diſtincte extremitates oculo incurrerent, fundus arculæ tegitur ſerico villoſo nigro.

Ultimò conſiderandum hunc ramum, Pedamento ex ligno ju glandis nitide confecto, inſidere.

In Arcula IV. ex ligno Indico confecta, conſervatur Epider mis Pollicis pedis ſiniſtri, & digiti inſequentis.

Conſiderandum hæc objecta ita eſſe præparata & exſiccata, u videantur digiti hominis viventis; albicat Epidermis, null viſuntur rugæ, & Ungues cohærent Epidermidi, tanquam in corpore vivo.

Arcula V. ex ligno Cedrino fabricata, continet Lienes Vi tulinos aliquot, quorum 1. Litt. A. notatus excarnis, uti per peram loquimur, inflatus & ante quadraginta annos, exſicca tus, poſtea ablatâ membranâ ambiente, diſtincte luſtrari poſſun perforationes, quæ in Vena ſplenica viſuntur. Hoc tamen in caſſum quis in Liene humano quæreret.

Not. 1. Quamvis Vena foraminibus ſit referta, tamen expan ſa & oblongo-rotunda nobis occurrit, id quod jucundum viſu Noli tamen credere Lect. Benev. dictam venam, per totum Lienem ita eſſe conſtitutam; contrarium enim nobis olim de monſtravit Exercitatiſſimus D. Higmorus: vix enim digiti lon gitudinem ſic excurrit, poſtea vero, nullis ramis productis

eva

evaneſcit, & loco ramorum Venæ Splenicæ, ſulci formantur ramoſi, (ſi ita loqui liceat) per totum Lienem vitulinum.

2. Fibræ transverſales hic quoque occurrunt, ſitum naturalem obſervantes.

Lien ſecundus Litt. B. indigitatur, per cujus partem gibboſam, innumera vaſa lymphatica repunt inflata. Cum enim Lienem exſiccarem, flatu illum replebam, hoc facto, vaſa lymphatica eodem flatu replebantur.

Tertius & Quartus Litt. C. C. notati. Horum Arteriæ ceracea materia ſunt repletæ.

EXPLICATIO TABULARUM

TABULA PRIMA.

Fig. I. EXhibet Rhenis humani dimidiam partem, ita diſſectam, ut reptatus vaſorum, præſertim ſanguineorum, luculentius, quam in præcedenti Theſauro Tab. IV. Fig. III. videri poſſit; ubi magis inhærebam, ut conjunctiones arteriolarum cum ductibus Bellini exhiberem, in hac autem figura diſtinctiſſime vaſorum ſanguineorum curſum vermicularem per exteriorem Renis partem, exprimere volui.

A. Facies Renis exterior, per quam vaſa ſanguinea reptatum obſervant vermicularem, pro ut luculenter quoque expreſſi in Theſauro præcedente.

B. Facies Renis interior, ubi vaſa ſanguinea, non minus curſum vermicularem obſervant, quam in facie exteriore.

Not. 1. Tam ſubtiliter dictus vaſorum reptatus, in hac figura, eſt expreſſus, ut ni oculi ſint muniti, vix videri poſſit.

2. Nulla hic foramina, de quibus in præcedenti Theſauro mentionem feci comparent, quia in Renis exſiccatione perierunt.

C. Papillæ Renales.

D. Pelvis Renis.

E. Cavitas pelvis, in quam papillæ urinam ſtillando exprimunt.

Fig. II. Teſticulus humanus diſſolutus, qui nil niſi faſciculus vaſculorum tenuiſſimorum.

Fig. III. Plica Polonica vera.

Fig. IV. Caput fœtus ovini deforme, & ore deſtitutum, vel ſine ore formatum.

TABULA II.

Exhibet veſicam urinariam bovinam ita inverſam, ut facies

ejus interior, hic facta ſit exterior, tuberibus referta.

Fig. I. A. A. Tubera dicta lapidefacta.

B. Tubera mollia.

Fig. II. Demonſtrat IV. calculos, qui in dictæ veſicæ cavitatem prociderant.

Fig. III. Calculos aliquot indigitat, qui partim digitis meis, partim ſponte, ab interna tunica veſica prociderunt.

TABULA TERTIA.

Exhibet Cor humanum cereâ materiâ rubrâ in totum repletum, ut verus reptatus vaſorum, vera Cordis & Auricularum figura videri poſſint.

Fig I. A. Cor facie planâ viſum, qua diaphragma incumbit.

B. Truncus venæ Coronariæ cum ſuis ramis.

C. C. C. C. Rami Arteriæ Coronalis, cujus extremitates, ceu tomentum, ſubtiles, tamen ceraceâ materiâ repletæ.

D. Portio Auriculæ dextræ, (tali enim ſitu integra auricula oculos non incurrit) per quam vaſcula ſanguinea innumera ſunt diſperſa.

E. Portio diaphragmatis ſuperſtes.

F. Truncus venæ cavæ deſcendens, diaphragma perforans.

G. Sacculus membranoſus qui Venæ Pulmonalis quaſi baſis eſt, & cum ipſa auricula ſiniſtra communem cavitatem conſtituit.

H. Truncus Arteriæ magnæ ex cujus dorſo tres prodeunt rami, ſurſum aſcendentes.

Not. Interim dictos ramos nobis tali modo occurrere (Corde ita poſita) ut facie plana oculos incurrat.

I. I. I. Tres rami Arteriæ magnæ ſurſum aſcendentes.

K. Truncus aſcendens Venæ Cavæ.

L. Portio Auriculæ ſiniſtræ.

M. M. Rami Venæ pulmonalis.

N. Unus ex ramis Arteriæ pulmonalis: cæteri rami hic in conſpectum haud veniunt, corde ita propoſito.

Fig. II. A. Idem Cor humanum facie gibboſa, & ſitu naturali viſum.

B. Rami Venæ Coronariæ.

C. Rami Arteriæ Coronariæ.

D. Auricula dextra.

E. Rami venoſi, prodeuntes ex Auricula dextra.

F. Auricula ſiniſtra.

G. Truncus arteriæ magnæ.

H. Truncus arteriæ pulmonalis.

I. Truncus aſcendens Venæ cavæ.

F I N I S.

Fig: 1.
C
U
E
Fig: 2.
Fig: 3.
Fig: 4.

Fig. 1.
E
D
F
C
K
M
M
M
C
A
B
G
C
M
H
Fig. 2.
G
H
F
C
B
A
...iberts .
ad vivúm ſculpſit

FREDERICI RUYSCHII

Anatomiæ & Botanices Profeſſoris

THESAURUS ANATOMICUS QUINTUS

Cum Figuris æneis.

AMSTELÆDAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS. 1725.

THESAURUS ANATOMICUS QUINTUS,

Quinos continens aſſeres: quorum primo impoſita ſunt ſequentia.

ASSER PRIMUS.

N°. I. PHiala in liquore continens Infantis Caput, cujus pars Cranii ſuperior eſt ablata, ut Cerebri portio videri poſſet.

Not. 1°. Dictam Portionem Cerebri, in Capitis cavo relictam, Pia matre obductam eſſe, hic licet cernere: per eam plurima vaſa ſanguinea repleta repunt, nec non innumeræ particulæ rotundæ, & albicantes, per eam ſunt diſperſæ, quæ mihi ſunt pinguedo; aliis autem perperam dicuntur Piæ matris Glandulæ.

2°. In utroque latere, ſupra dictam Cerebri portionem, Plexus Choroideus ſeſe videndum exhibet, eſtque coloris albicantis, quia ceraceâ materiâ non eſt repletus.

3°. Sub Cute, in orbem diſſecta, pinguedo apparet, eâdem formâ & colore, ſicuti in ſupradicta Pia matre.

N°. II. Phiala in liquore conſervans brachium pueri, recens nati, coloris vividi, cujus manus continet portionem Epidermidis humanæ: in ea portione, quæ digito annulari proximè adjacet, luculenter viſuntur productiones Epidermidis, quæ inveſtiunt pilos, è cute erumpentes, idque ad altitudinem aliquot linearum.

Hæ autem productiones hic jam comparent in ſuperficie inferiore Epidermidis, quia in Epidermidis ſeparatione invertuntur, ſicuti videmus fieri in chirotheca, cum eam extrahentes

 par-

parte ſuperiore arripimus, ſic enim chirothecæ productiones digitos tegentes, ſimili modo invertuntur.

Nº. III. Brachium pueri ejusdem notæ, in liquore conſervatum: in hujus manu continetur Corpus reticulare teſtudinis.

Not. In hoc animali foramina Corporis reticularis eſſe admodum capacia, iisque luſtratis, facilius in ſubjecto humano in conſpectum producuntur.

Nº. IV. Brachium pueri, vitæ ſpeciem referens, in cujus manu continetur portio Linguæ vitulinæ, ita diſſectæ, ut ſequentia luculenter videre liceat, &

1º. quidem, quomodo papillæ nervoſæ, Corpus reticulare linguæ transeuntes, in linguæ area deſinant.

2º. Videndas ſeſe exhibent in hoc objecto innumeræ papillæ nervoſæ, ab integumentis denudatæ, idque in ſuperficie hujus objecti.

3º. Dictas papillas nervoſas in ſuis extremitatibus craſſiores fieri, videri hic poteſt, & veroſimile quoque eſt, integumenta linguæ productiones & expanſiones dictarum papillarum eſſe.

Nº. V. Fœtus humani, jamjam nati, manus, in liquore continens portionem Epidermidis humanæ, ut & Corporis reticularis Malpighii.

Not. 1º. Cuticulam hic eſſe coloris cineracei, Corpus reticulare contra coloris ſubflavi.

2º. Papillas in Corpore reticulari microſcopii ope videri poſſe, ſcilicet portiones, quæ abruptæ, in Corpore reticulari relictæ ſunt.

3º. Papillas extra Epidermidem non nihil hic propullulare, idque propter diutinam macerationem in liquore.

Nº. VI. Brachium infantis, viventis ſpeciem referens, & manu tenens Duram matrem hominis, per quam plurimæ Arteriæ, ceracea materia repletæ, ſunt diſſeminatæ. Quam dura, craſſa, tenax & veluti tendinoſa ſit dicta membrana, hic videre eſt.

Nº. VII. Infantis Brachium, viventis inſtar rubicundum, & nullis rugis contractum; inter digitos manus continetur ramus floris paſſionis, fructu præditus, in quo fructu, quamvis mollis ſit, nulla ruga; imo in extrema ejus parte floris clavi conſervati.

Nº. VIII. Fœtus recens nati portio ſtomachi, à cujus fundo magna

nagna Omenti portio dependet, quæ in præparatione illibata, ulla contraxit foramina, quantumvis nonnulli exiſtiment, O-nenta in naturali ſtatu eſſe foraminulenta, id quod à vero alie-um; ſi autem ſuſpenſa manu non tractetur, facillime Omen-um foramina contrahit.

Not. Præterea ſtomachi portionem rubicundiſſimam eſſe ropter Arteriarum repletionem, & præſertim quidem Tuni-am Villoſam & Nerveam.

N°. IX. Placenta Uterina humana integra, rubicundiſſima, ropter vaſorum ſanguineorum, Placentam conſtituentium, re-letionem.

Not. in Variis locis ſupereſſe integumentum, quo ſuperficies Placentæ, Uterum reſpiciens, integitur: ut autem hoc magis iſui conſtaret, liquori innatat Placenta. De hac re plura refe-am, cum pervenerim ad Aſſerem tertium hujus Theſauri.

N°. X. Phiala in liquore continens Vaſa arterioſa Cerebri hu-nani, ceraceâ materiâ flavâ referta.

N°. XI. Phiala, in qua continetur Pia mater, cujus vaſa ar-erioſa ad extremum usque ſunt repleta.

Not. Extremitates ultimas tomenti inſtar eſſe tenues, & ta-nen ceraceâ materiâ repletas.

N°. XII. Arteria ſplenica vitulina, in liquore conſervata, & epleta materiâ ceraceâ rubrâ, cujus extremitates præbent ſpe-iem penicillorum, ex parte detritorum.

N°. XIII. Phiala in liquore conſervans hominis Piam matrem ntegram, & quidem fere illibatam; hujus Arteriæ ad extre-num usque mirum in modum ſunt repletæ, ita ut tomentum ubrum repræſentent vaſculorum extrema.

Not. præterea 1°. Piam matrem in hoc, ut & aliquando etiam n aliis objectis humanis, pinguedine variis locis eſſe ditatam.

2°. Proceſſus Piæ matris, qui ſeſe inſinuant inter interſtitia ircumvolutionum Cerebri, hic oppido quam bene poſſe con-pici.

N°. XIV. Portio Inteſtini jejuni hominis, ita inverſa, ut ſu-erficies interior hic facta ſit exterior, & ſic juga (valvulæ con-iventes Kerkringio dictæ) ut & ita dictæ Glandulæ luculenter onſpici poſſint: hæ autem Glandulæ ſolitariæ & miliares di-æ, extra ſuperficiem propullulant, cum contra in Inteſtino

recto, ut & in iis, quæ dicuntur in agmen conſitæ, inſtar fo-vearum ſeſe videndas ut plurimum exhibeant.

N°. XV. Fœtus humanus quinque fere menſium, liquori in-natans, quem aggreditur Serpens Africanus exiguus, admo-dum elegans & rarus, unde, quaſi pavefactus, caput poſterio-ra verſus reflectit, ictumque fugere videtur.

Hujus Inſcriptio talis eſt:

MUNDUS LACHRYMARUM VALLIS.

N°. XVI. Brachium Infantis, vitæ ſpeciem referens, cuju manus continet Cerebri portionem, cujus parte corticali abla ta, ſulci & circumvolutiones ſubſtantiæ medullaris egregie conſpi ciuntur. In Phialæ fundo vaſa Arterioſa, per Piam matrem di ſperſa, copioſe videri poſſunt.

N°. XVII. Phiala in liquore continens Ramos Venæ Cavæ per Hepar diſperſos, aut potius Hepar ex parte conſtituentes ſuntque eorum ramuſculi longe pauciores non ſolum, verum etiam aliter conſtituti ac ramuſculi Venæ Portæ, ſicuti hoc d ſtincte videri poteſt in præmiſſis & ſequentibus Jecinoribu ubi Vena Portæ & Vena Cava ſibi invicem adhuc cohærent.

N°. XVIII. Pueri Inteſtina, infarcta ceracea materia rubr horum vaſa ſanguinea quoque ſunt repleta.

N°. XIX. Hominis Veſicula fellea aperta, in qua viſunt duo calculi nucis Moſchatæ magnitudine.

Not. 1°. Hoſce calculos forma non convenire cum iis, qu ſæpe reperiuntur in Veſicula fellea: Hi enim ſunt inſtar nuc Moſchatæ rotundi, colore nigricantes, illi autem anguloſi, pa vi & ſinuoſi, ſuperficie æquali & quaſi politi & colore ſu flavo.

2°. In interiore ſuperficie dictæ Veſiculæ reperiuntur inn meræ foveæ minutæ, ceu Glandulæ Inteſtini recti, quæ etia fovearum inſtar ſæpe ſeſe videndas exhibent.

N°. XX. Fœtus humani novem circiter menſium Caput, c jus parte Cranii ſuperiore, ut & Cerebro ablatis, videndas ſe exhibent Nervi olfactorii cum ſuis productionibus, per Os C briforme ad Naſi tunicam, ejusque papillas, iter facientibus.

Not. Præterea Cerebellum proprium adhuc occupare locu

A

ASSER SECUNDUS.

°. XXI. PHiala ſicca, in qua conſervatur portio membranæ Chorii vaccini, per quam diſſeminantur rudienta plurima Placentularum minutiſſimarum; in iis oppido iam bene videri poteſt Placentulas nil eſſe, niſi vaſorum ſanuineorum compages, absque ullis glandulis.

Conſiderandum, dictas, Placentulas nonnullis Authoribus anquis dici Acetabula: cum autem alii reperiuntur, qui per Acebula intelligant ſinus quosdam in uterinis protuberantiis Vacrum, dum utero gerunt; ſatius fore exiſtimavi nomine Plantularum uti, quæ denominatio omnibus magis nota.

N°. XXII. Phiala in liquore conſervans portionem Cerebri fantis, cujus corticalis ſubſtantia eſt ablata, & ſic longe dinctius ſulci & circumvolutiones conſpici poſſunt.

N°. XXIII. Hominis adulti Auricula, in liquore conſervata, ıæ vitæ ſpeciem refert: in ea videre licet innumeros poros ıtaneos hiantes.

N°. XXIV. Phiala liquore referta, in qua conſervatur portio ıæ matris, Cerebellum inveſtientis, è fœtu humano.

Not. 1°. Quod Proceſſus, qui ſeſe inſinuant inter Cerebelli mellas, luculenter, variis locis, hic videre liceat.

2°. Dictam membranam admodum eſſe tenuem & vaſculom, ita ut maxima parte conſtituatur ex vaſis ſanguiferis, ıæ, ne loco ſuo dimoveantur, continentur membranacea ſubıntia, telæ Aranearum craſſitiem, in ea ætate, vix exceden-. Rem ita eſſe conſtabit, ſi quis vaſa ſanguinea, aut ſolumıodo Arterias hujus Membranæ repleverit ceraceâ materiâ tinâ, idque ad ultimas extremitates usque; tum enim id, quod ıembranoſum eſt, albicante colore nobis occurrit.

Si quis autem de craſſitie Piæ matris vellet judicare, quateus ſeſe videndam exhibet ſine repletione vaſorum, facile falretur; tunc enim craſſior apparebit, propter vaſa ſanguinea, uæ poſt mortem, utplurimum maxima parte, inanita ſunt, ſic ad craſſitiem Piæ matris multum conferre videntur.

N°. XXV. Acetabulum oſſis innominati fœtus immaturi, ſub ıjus medio ligamentum nerveo-cartilagineum in conſpectum enit, in liquore.

Not.

Not. 1°. Dicti ligamenti baſin ad robur articuli, admodu
eſſe latam, & expanſam, acetabuloque affixam, donec perv
nerit ad marginis partem inferiorem, ubi ab acetabulo recede
inſeritur in caput oſſis femoris.

2°. Dictum ligamentum rubedine eſſe perfuſum, propter a
teriolarum repletionem.

N°. XXVI. Inteſtinula fœtus immaturi, ceraceâ materiâ n
grâ referta; & ſic apparent tanquam in corpore vivo, ubi M
conio nigro ſunt repleta.

Not. Arterias dictorum inteſtinorum egregie eſſe repletas.

N°. XXVII. Phiala in liquore continens unam ex Placent
lis Ovinis, ceraceâ materiâ flavâ repletam.

Hoc objectum tam nitide hic nobis occurrit, ut nemo ſi
admiratione illud adſpicere poſſit. Arteriolarum enim rep
tio, ramuſculorum diviſio, & extremitatum ſuccoſitas viſu
allicere debent.

N°. XXVIII. Ren fœtus ovini, cujus Arteriæ non ſunt
pletæ, ita ut omnia admodum confuſa nobis occurrant: cu
autem arteriæ ſunt repletæ, veram conſtitutionem cernere
cet, ſicuti hoc apparet in objectis præcedentibus.

N°. XXIX. Phiala liquore referta, in qua conſervatur por
Pulmonis ſerpentis.

N°. XXX. Portio Venæ Cavæ, per Hepar diſperſæ, aut p
tius, quæ Hepatis partem gibboſam conſtituit. Hæc aut
Vena quantum differat à Vena Portæ, per fig. expreſſi in pr
cedente Theſ. 2.

N°. XXXI. Phiala ſicca, & in ea Calculi, in Veſica biliaria h
mana reperti; quamvis autem hi ceu politi, flavi & ſplende
tes, imo anguloſi ſint, non raro tamen reperi eos rotund
ſuperficie inæquales, nuces Moſchatæ magnitudine, & nigr
uti ſupra innui N°. XIX.

N°. XXXII. Phiala ſicca, in qua reſervantur Calculi, ex
dem loco ad Inteſtina propulſi, & per anum excreti.

Circa hosce calculos obſervari poteſt, eos adeo eſſe lev
ut, in aquam poſiti, aquæ innatent.

N°. XXXIII. Phiala in liquore conſervans Oculum Gallin
ita præparatum, ut Muſculus nictitans cum ſuo tendine vid
poſſit: hujus tendo ſub alio Muſculo, tanquam per trochlea
repit.

N°. XXXIV. Pueri vera Inteſtini ſuſceptio, quæ, poſt cruiatus varios, mortis fuit cauſa.

Not. Phiala, dictum objectum continens, obturata eſt, loco eſicæ, cute humana, tam artificioſe præparata, ut vaſa ſanuinea repleta, cutim ſumma rubedine imbuant.

N°. XXXV. Phiala ſicca, continens portionem Venæ jugulaís, ex caballo.

Not. parte ſuperiore, ubi ramulum promit, duas reperiri alvulas, ſanguinis regreſſum præpedientes.

N°. XXXVI. Thymus infantis rubicundiſſimus præ copia vaorum ſanguineorum, ceraceâ materiâ repletorum.

N°. XXXVII. Phiala in liquore conſervans Os petroſum inntis, in cujus capſa, quæ hic aperta, conſpicere licet oſſicuım Stapedem in ſuo ſitu naturali, membranula tenuiſſima obuctum, per quam plurima vaſcula arterioſa repunt.

Not. Præterea, membranulam, dictam capſam cingentem, ıbicundiſſimam eſſe, propter Arteriolarum repletionem.

N°. XXXVIII. Hepatis tertium Ligamentum tenuiſſimum, obuſtum tamen, cujus ope Hepatis limbus connectitur Diahragmati, idque in ſiniſtro latere, circa cartilaginem enſiforıem; hoc Ligamento Hepar continetur, ne nimis fluctuet in extrum latus.

Not. 1°. Huic Ligamento cohærent portio Hepatis, ut & iaphragmatis, idque in liquore.

2°. Plurimis vaſculis ſanguineis ditatum dictum Ligamentum.

N°. XXXIX. Phiala ſicca, continens Penem pueri; cujus ıembrana Celluloſa flatu repleta; de qua materia videri poteſt eſponſ. ad Epiſt. Problem. XV. ubi per figuras hanc memranam delineandam curavi.

N°. XL. Phiala, in cujus fundo videre licet Pulmonem Emyonis recentem & bene conſtitutum.

Not. In fundo Phialæ, liquore repletæ, dico reperiri Pulmoem: nunquam enim liquori ſupernatabit Pulmo bene conſtituıs, ſi fœtus in Utero materno moriatur, ante ſuum exitum; a ut, vel ex ignorantia, vel ex malevolentia contrarium ſuſtiıerint, qui mihi olim adverſabantur, tanta cum aſtutia; id ıod illis condono.

N°. XLI. Phiala in liquore conſervans portionem membranæ

Chorii fœtus humani, quam in duas partes, maxime inter ſ
diſcrepantes, ſeparavi; harum altera tenuiſſima & pellucida
fœtum reſpiciens, Pſeudo-Alantois à me vocabitur nomine i
poſterum, propterea quod vera Alantois in homine non repe
riatur; altera autem, quæ opaca, craſſior, non extenſilis, &
utramque faciem Placentæ obducens, Chorii nomen retinei
poterit, (illa enim inſervit fulciendis vaſis ſanguineis) modò illan
portionem, quæ recedit à Placenta, & per quam rariſſime va
ſanguinea viſuntur diſperſa in homine, mihi liceat nominar
membranam Placentæ Villoſam: uſum enim peculiarem obt
nere exiſtimo; ſcilicet, quod ſit ceu Tunica Villoſa inteſtino
rum tenium, in quam Chylus ſeſe inſinuat, ut eò facilius rad
ces vaſorum lacteorum chylum recipere poſſent; ſic quoqu
ſuccus nutritius, in extremitatibus Arteriarum Uteri confectus
& in dictam Tunicam Villoſam ſeſe inſinuans, à Venarum Pl
centæ extremitatibus ſuſcipitur, & ad fœtum per funiculu
Umbilicalem deducitur.

Dixi fœtus ſuccum nutritium in extremis Arteriolis uterin
confici, id quod auctores olim Glandulis Uterinis, nunqua
viſui exhibitis, adſcripſere; tale quid nemo unquam demon
ſtrare poterit; jam autem dubitandum non eſt, dictas extrem
tates Arteriolarum Uterinarum in ſui extremo aliam ſubire mu
tationem, ut aptæ natæ ſint ad ſucci nutritii confectionem
ex ſanguine arterioſo. In ovibus dictæ extremitates Arterio
larum Uterinarum in vaſa vermicularia, nullis intercedentibu
Glandulis, mutantur, quemadmodum depingi curavi in Th
ſauri II. deſcriptione; utrum hoc etiam locum habeat in corpo
re humano, nondum ſatis exploratum habeo: ſed ad viam, un
de digreſſus ſum.

Dicta portio Tunicæ Chorii, quæ mihi Villoſa aut ſuccoſa
uteri cavitatem non ſolum, verum etiam Placentæ uterinæ f
ciem, quæ uterum reſpicit, obducit, id quod abſurdum, &
tanquam Chimæra plurimis quidem videbitur, attamen verita
conſentaneum eſſe reperient, qui debito modo per Arteria
umbilicalem Placentam ad extremum uſque ceraceâ materiâ r
brâ repleverint: nam hoc facto, tota Placenta, (quæ nil alit
niſi vaſa ſanguinea,) ſumma rubedine perfunditur; & ſic
conſpectum venit dicta Tunica Villoſa aut ſuccoſa, cinereo c
lo

re prædita, quam ſi accurate perſcrutatus fueris, Lector Be-
evole, reperies illam eſſe continuam cum Tunica Villoſa,
ihi dicta. Vid. Tab. 1. Fig. 1. Theſ. V.

Dixerit forſan aliquis, ſi illa portio Chorii, quæ mihi ſuccoſa ſeu
illoſa, continuet cum ea portione, per quam Vaſa ſanguinea
epunt, quare diverſo nomine inſigniri velim? Reſp. hoc à ra-
one non eſſe alienum, quoniam diverſum uſum obtinere mihi
dentur; illa enim portio, per quam myriades vaſorum ſang.
nt diſperſæ, vaſa continet, ne loco dimoveantur: altera ve-
, quæ mihi ſuccoſa, rariſſime vaſis ſang. ſuperbit, villoſior
oque, & minus tenax. Inteſtinum jejunum continuat quo-
e cum Duodeno & Ileo, attamen in totum haud conveniunt
ter ſe, & ea de cauſa diverſis inſigniuntur quoque nominibus.
eſenterium membrana eſt, quæ continuat cum Meſocolo,
verſa tamen habent nomina, quia portio illa connectit tenuia,
ec autem craſſa inteſtina.

N°. XLII. Phiala in liquore conſervans Teſticulum humanum
iſſolutum.

N°. XLIII. Phiala ſicca continens Inteſtinula foetus immaturi,
eraceâ materia referta.

ASSER TERTIUS.

N°. XLIV. PHiala in liquore conſervans portionem ſub-
ſtantiæ corticalis Cerebri humani diſſolutam,
am à capillo dependentem nil eſſe, niſi vaſcula ſanguinea, ex
c ſubjecto luculenter apparet: ſuntque dicta vaſcula ſangui-
a, corticalem Cerebri ſubſtantiam conſtituentia, tam ſubtilia,
, prima fronte viſa, nobis occurrant tanquam tomentum ru-
cundum, propter vaſorum repletionem ceraceâ materiâ rubrâ.

N°. XLV. Phiala in liquore continens Cerebi humani portio-
em, cujus cortex non diſſolutus, præ copia vaſculorum ſan-
ineorum repletorum, rubicundus apparet, medullaris verò
icat.

Not. 1°. In medullari ſubſtantia plurima puncta reperiri rubi-
nda, quæ nil, niſi vaſcula ſanguinea repleta, & transverſim
ſſa.

2°. Quamvis ſubſtantia medullaris Corticalem mole ſuperet variis tamen locis in Cerebri peripheria, corticalem ſubſtantian medullarem ſuperare mole ſua, hic conſtat.

N°. XLVI. Phiala in liquore conſervans portionem ſubſtantiæ Cerebri, cujus ſubſtantia Corticalis, in totum non replet ceraceâ materiâ rubrâ, minus diſtinƈte repræſentat, qualis ſi vera ejus conſtitutio.

N°. XLVII. Portio Placentæ Uterinæ muliebris, cerace materiâ flavâ repleta, cujus facies (ut ſupra diƈtum) Uterur reſpiciens, vel quæ Utero conneƈtitur, membranâ ſuccoſâ ad huc eſt obduƈta.

N°. XLVIII. Fœtus humani Cerebellum cum annexa protu berantia annulari, biſeƈta, & liquori immerſa.

Not. 1°. Ut interiora diſtinƈtius nobis occurrant, à ſeta de pendet in liquore diƈtum objeƈtum.

2°. Corticalis ſubſtantia in totum rubicunda, propter reple tionem ſupra memoratam, Medullaris contra albicat.

3°. Hoc objeƈtum tam diſtinƈte & luculenter demonſtrat Corticalem ſubſtantiam eſſe vaſculoſam, ut, hiſce viſis, nem de rei veritate diutius anceps hærere poſſit.

N°. XLIX. Portio Cerebri humani, in quo Nervorum Opti corum coalitio, ut & eorum proventus ex Thalamis diſtinƈ videri poſſunt.

Not. Præterea Cerebelli proceſſum, Vermiformem diƈtum ſubſtantiâ non eſſe diſtinƈtum à reliqua Cerebelli ſubſtantia, hic videre eſt.

N°. L. Hepar vitulinum excarne, uti vulgo (aſt minus caute loquimur.

Not. Diƈtum objeƈtum in liquore conſervatur, ut luculentiu ramorum divaricationes in conſpeƈtum veniant.

N°. LI. Phiala liquore repleta, in qua conſervatur fœtus hu manus, quinque præter propter menſium cum dimidio, dextr ferens portionem Piæ Matris, quæ ſcatet Arteriolis repletis ejus inſcriptio talis eſt:

VITA QUID EST? FUMUS FUGIENS,
ET BULLA CADUCA.

Not. Hunc fœtum ſitum habere talem, qualem obtinet in U tero materno.

N

Nº. LII. Portio Cerebri, cum integro Cerebello.

Not. 1º. Reptatus Arteriolarum per Cerebelli ſuperficiem, ic luculenter videri poteſt, quia repletæ ſunt dictæ Arteriæ.

2º. Arteriæ Cervicalis unionem cum Arteriis Vertebralibus, arumque ramificatione, diſtincte hic videre licet, nec non poronem Tunicæ Arachnoideæ, præſertim ſupra proceſſum Veriiformem, ubi fluctuans apparet, Phialâ nonnihil motâ.

3º. Proceſſus Vermiformis cum duobus proceſſibus Cerebel-, ad ejus latera ſiti, longe diſtinctius hic videri poſſunt, quam 1 objecto recenti.

4º. Quid ſit de ſubdiviſione ſubſtantiæ Corticalis Cerebelli, 1 millenas particulas quadrangulares, de quibus egi, & quas epingi curavi in Reſponſ. Epiſt. Problem. XII. ad Clariſſ. Viım Ettmullerum, hic quoque videre licet.

5º. Loco veſicæ, dicta Phiala obturata eſt Membranâ, myadibus Arteriolarum repletarum ſuperbiente, id quod obſeravi quoque in omnibus fere Phialis, de quibus egi, & in poerum agere decrevi, & hoc non ſolum, ut viſui gratiam conciarem, verum etiam, ut diverſitas vaſorum ſanguineorum retatus videri poſſit.

Nº. LIII. Phiala in liquore conſervans oſſium Tarſi humani ortionem, hæc oſſa in unum coalita, & in aliam ſubſtantiam ıutata, nil minus, quam oſſa illius loci repræſentant, idque ex ıuliere, cujus pes extremus Spina Ventoſa fuerat obſeſſus.

Nº. LIV. Inteſtinula fœtus immaturi tenuia, nitidiſſime reeta & conſervata, per quæ distribuuntur vaſa ſanguinea, ceıceâ materiâ flavâ repleta.

Nº. LV. Phiala, & in ea fœtus humanus trium circiter menum cum dimidio, cujus caput decumbit, loco pulvinaris, ſuer Placentulam, tali inſcriptione:

LIBER AB OMNI MALO, IN PACE QUIESCO.

Nº. LVI. In medio hujus Aſſeris reperitur Pedamentum maıum, cui inſidet rupes naturalis, inſtructa non ſolum Calcuſ humanis membraniſque, per quas repunt vaſa ſanguinea reeta, verum etiam Renibus humanis, Ureteribus, &c. ita ut ıpes naturalis immediate haud videri poſſit.

Præterea dicta rupes obſeſſa eſt ramis vaſorum ſanguineorum, qui, repleti ceraceâ materiâ rubrâ, repræſentare videntur Corallia rubra.

In faſtigio hujus rupis ſeſe videndum exhibet ſceleton fœtus humani, ſex circiter menſium, tali ſitu & corporis incurvatione, ut capite antrorſum adacto, quaſi alloqui velle videatur ſceleton fœtus humani ejusdem ætatis (ſunt enim gemellorum ſceleta) quod in fundo pedamenti pedibus inſiſtit, tali inſcriptione.

DECIPIMUR VOTIS, ET TEMPORE FALLIMUR, ET MORS DERIDET CURAS; ANXIA VITA NIHIL.

Not. Secundum ſceleton pedes figit in fundo Pedamenti, talique ſitu corpus contorquet, ut, capite ſurſum adacto, quaſi auſcultare, & alterum ſceleton aſpicere velle videatur, cum inſcriptione:

ET VIX DUM CÆPI VIVERE, VITA FUGIT.

Dictum ſceleton, pedes figens ſupra Pedamentum, ſiniſtr continet partes generationis infantis, quas more antiquo à 4 annis præparaveram; ante Vulvæ introitum videri poteſt membrana Hymen.

Ante pedem dictæ rupis reperitur quoque ſceleton fœtu humani trium circiter menſium cum dimidio, dextra gerens ramos Arterioſos è pulmone, repletos & artificioſiſſime exſiccatos, quorum extremitates valde tenues & capillares ſunt, huju inſcriptio eſt:

NIL VOLENTIBUS ARDUUM.

N°. LVII. Phiala in liquore conſervans Placentam uterinam cujus Fig. I. Tab. I. continetur.

Not. 1°. Hanc Placentam, ea ſuperficie, qua connectitur Utero, illibatam eſſe, unde non in multos globulos à ſe invicem ſeparatos eſt ſubdiviſa, ſicuti illa nobis utplurimum occurrit, o rudiorem extractionem, ſed integra, ita ut Tunica Villoſa, ſe ſuccoſa, de qua ſupra egi, hic fere illæſa nobis ſeſe videndam exhibeat.

Dict

Dicta ſuperficies ſemper, & quidem in ſtatu naturali, ſulcoſa
obis occurrit, illi verò ſulci operiuntur dictâ membranâ Villo-
, niſi Placenta à rudiori manu in varias particulas disjungatur.

2°. Dictam Tunicam Villoſam continuari cum ea parte Chorii
aſſiore, quæ Placentam obducit, ea facie, quæ fœtum reſpi-
t; hæc oppidò quam bene hic cernere licet, & ſic conſtabit,
antea dixi, Chorii partem craſſiorem, quæ mihi ſuccoſa &
lloſa, utramque ſuperficiem Placentæ obducere.

Longe itaque à veritate recedit, quod dixerint olim Anato-
ici, ſcilicet vaſa ſanguinea Placentæ inoſculari vaſis ſanguineis
erinis.

Quid præterea ſit conſiderandum circa hanc materiam, ſupra
nui, & in gratiam eorum, qui me olim ſæpius rogarunt, quid
ntirem de ita dicta Tunica Alantoide, nonnihil hic addere
imus mihi eſt. Quid ſtatuendum ſit de Alantoide brutorum
de ejus contento humore, hactenus mihi ſatisfacere non po-
i, multo minus quid dicendum de ita dicta Alantoide huma-
, quandoquidem nunquam illam invenerim, & objectorum
opia, temporis penuria, imo impenſæ incredibiles, quas in-
a 40 annos feci, & adhuc facio, me detinuerunt hactenus:
oc ſaltem in medium proferam, quid obſervarim temporis ſuc-
eſſu.

Nunquam Urachum humanum inveni ita pervium, ut flatum
t liquorem ex Veſicæ cavitate adigere potuerim in peculiarem,
dictam, Alantoidem; Urachus quidem apertus eſt, ad digi-
transverſi præter propter longitudinem, ſed non ulterius.

Tunica Chorium, ut ſupra dictum, in duas lamellas ſepara-
lis, quas inter in ſtatu (ut puto præternaturali) aliquando qui-
em inveni pauxillum liquoris; ſed hoc ubique in corpore non
ro contingit, ſcilicet liquores colligi inter membranarum du-
icaturas, & hoc impoſuiſſe Anatomicis exiſtimo, qui Alantoi-
s exiſtentiam ſtatuerunt in corpore humano, id quod nun-
uam me ſtatuiſſe memini.

3°. In dicta Phiala reperitur quoque fruſtum Placentæ, à dicta
unica Villoſa ſeu ſuccoſa ſeparatum, ut vaſorum conſtitutio
curate videri poſſet.

4°. Funiculi umbilicalis vaſa ſanguinea, ceraceâ materiâ re-
eta, hic luculenter conſpiciuntur.

N°.

N°. LVIII. Infantis Pes, naturali rubedine perfuſus, & in li
quore conſervatus.

Not. 1°. Omnes Muſculi Tibiam flectentes, & in poſtica par
te femoris ſiti, hic nitide ſunt ſeparati, ſc. Sartorius, Gracilis
Semi-nervoſus, Semi-membranoſus, & Biceps, quos inter ſu
genu Nervi, Os ſacrum tranſeuntes, & per femur decurrentes
luculenter videri poſſunt, nec non eorum ramificationes ſu
genu, quarum exterior gracilior, per Muſculos, Fibulæ inſtr
tos, decurrit, alter verò & craſſior, inter Tibiam & fibula
decurrens, ramum largitur, qui inter duo capita Muſculi G
ſterocnemii externi decurrit ad Calcaneum.

2°. Parte anteriore conſpiciendas quoque ſeſe exhibent po
tiones Muſculorum Tibiam extendentium ſc. Muſculi lati tend
nis, Recti, Vaſti interni, & Vaſti externi. Suntque omnes
Muſculi naturali rubedine perfuſi.

N°. LIX. Phiala in liquore conſervans Cor fœtus humani
Pulmonem.

Not. 1o. Pulmonis veſiculæ ceraceâ materiâ ſunt repleta
unde totus Pulmo rubicundus, & naturali expanſione præd
tus eſt.

2°. Inter duos Pulmonis lobos majores Cor in conſpectu
venit, naturali colore præditum, ſitumque naturalem retinens

3°. Arteria Pulmonalis, Arteria magna cum tribus ſuis ram
abſciſſis, ſurſum ſpectantibus, nec non ductus Arterioſus,
Cordis auriculæ luculenter hic videri poſſunt, tanquam in co
pore vivo.

N°. LX. Phiala liquore repleta, in qua offertur ſutura te
dinis Muſculorum ſuralium.

N°. LXI. Phiala in liquore continens hominis Os petroſu
in quo diſtincte videri poſſunt tres Canales oſſei, Cochlea, c
ſua lamina ſpirali, tenuiſſima membranula ſuccincta.

N°. LXII. Arteria ſplenica vitulina, ceraceâ materiâ flavâ
pleta, & in liquore conſervata, ut extremitates ſuccoſæ,
nicillorum detritorum modo conſtitutæ, videri queant.

N°. LXIII. Phiala ſicca, continens tria corpuſcula à capi
dependentia, ab aliis habita pro calculis, quæ mihi ſunt oſsic
la, reperta in Glandula Pineali, quæ mihi dono dedit Exc
Vir, Collega & Dominus Quina, Practicus apud Amſtelo
me

menſes feliciſſimus, qui hæc objecta in Glandula Pineali cujusdam fœminæ invenit.

N°. LXIV. Phiala, liquore repleta, & in ea fœtus humanus trium circiter menſium, nitide conſervatus, cujus inſcriptio talis eſt:

NAVITA, QUO PACTO SÆVIS PROJECTUS AB UNDIS,
SIC EGO NUDUS HUMI JACUI PUER, INDIGUS OMNI
AUXILIO VITÆ, CUM PRIMUM IN LUMINIS ORAS,
NIXIBUS EX ALVO MATRIS, NATURA PROFUDIT.

N°. LXV. Phiala liquore repleta, in qua occurrit portio Cerebelli, ut & Medulla oblongata.

Not. 1°. Proceſſus Vermiformis hic luculenter videri poteſt, ut & duæ portiones Cerebelli, à lateribus proceſſus Vermiformis ſiti, & magnam analogiam cum dicto Vermiformi proceſſu habentes.

2°. In Medulla oblongata corpora Pyramidalia & Olivaria visui ſeſe exhibent, idque non ſolum parte inferiore, quæ ab Anatomico Excellentiſſimo Vieuſſen ſunt inventæ, deſcriptæ & depictæ, verum etiam parte ſuperiore, quas ego deſcripſi, & depingi curavi in Reſponſ. Epiſt. Problem. XII. Tab. XIV. Fig. 5.

N°. LXVI. Portio Cerebelli humani cum Medullæ oblongatæ portione.

Not. 1°. Medulla oblongata circa principium ſpinalis medullæ, ubi corpora Olivaria & Pyramidalia reperiuntur, tractus medullares ſunt duplicis ordinis, ſcil: 1°. Circulares & ſub iis longitudinales, quas ego detexi, & depingi curavi in Reſponſ. Epiſt. Probl. ſupra citata.

2°. Fiſſura antica & poſtica principii ſpinalis medullæ hic etiam exactiſſime conſpiciuntur, ut & proceſſus duo, à Cerebello ad protuberantiam annularem tendentes.

N°. LVII. Fœtus Hepar excarne, uti vulgo, aſt minus caute, loquimur.

ASSER QUARTUS.

N°. LXVIII. PLexus Choroideus infantis, in quo nullæ Glandulæ, ab auctoribus ita decantatæ, comparent; huic in Phialæ fundo connectitur Glandula Pinealis.

Not. 1°. Hunc Plexum Piæ matri quoque eſſe connexum, per quam Piam matrem plurima quoque vaſcula ſanguinea ſunt diſſeminata.

2°. Huncce Plexum nil eſſe, niſi Arteriolas, ad viſum ſuccoſas, à naturali conſtitutione Arterioſa nonnihil recedentes, mirumque in modum contortas, ſerpentinoque modo reptantes, Glandulaſque repræſentantes. Vid. Reſp. in Epiſt. Probl. XII. Tab. XV. Fig. 3.

N°. LXIX. Phiala liquore repleta, in qua videre licet portionem Oſſis ſacri ex infante, quam ſecundum longitudinem ſecui, huic, parte ſuperiore, relicta lamella ultimæ vertebræ lumborum, ut & parte inferiore integrum os caudæ.

Not. hoc objectum ita ſecundum longitudinem eſſe diſſectum, ut videri poſſit differentia, quæ reperitur inter interſtitia corporum vertebrarum Spinæ dorſi, & interſtitia corporum vertebrarum Oſſis ſacri.

In interſtitiis corporum vertebrarum Spinæ dorſi cavitas reperitur exigua, & in illa humor, ut in aliis juncturis; dicta cavitas hic apparet inter ultimam lumborum vertebram, & primam Oſſis ſacri vertebram.

Contra, inter primum & ſecundum corpus vertebræ Oſſis ſacri, vix ac ne vix quidem veſtigium cavitatis reperitur, inter ſequentes autem nulla omnino videri poteſt cavitas, neque ejusmodi cavitates iſthic loci neceſſariæ erant, quandoquidem corpora vertebrarum inter ſe per Synchondroſin ſunt conjuncta, & ab omni motu deſtituta: Spinæ autem dorſi conceditur motus, & per conſequens indigebant corpora vertebrarum interſtitiis, cavitatibus, & dicto humore, in omnibus juncturis reperiundo.

In fundo hujus Phialæ Teſticulus humanus, nonnihil diſſolutus, reperitur. Vid. Theſaur. V. Tab. III. Fig. 2.

Nº. LXX. Phiala in liquore continens Pudendum Infantis, cu-
us labia naturalem conſtitutionem ſine rugis retinuerunt.

Not. Horum labiorum alterum rubedine eſt perfuſum, pro-
ter vaſorum ſanguineorum repletionem, præterea, Epidermide
blata, duum generum Pori ſeſe conſpiciendos exhibent. Nym-
hæ vero nulla cute obducuntur, eapropter talibus poris cuta-
eis deſtituuntur.

Nº. LXXI. Lactes fœtus balænæ, cujus dimidia pars rubi-
unda, propter vaſorum ſanguineorum repletionem.

Nº. LXXII. Arteria ſplenica vitulina ceraceâ materiâ refer-
, cujus extremitates ſuccoſæ, variis locis relictæ, videri hic
oſſunt, diverſis autem locis abſtuli eas, & ſic penicillorum de-
itorum inſtar nobis occurrunt.

Nº. LXXIII. Pia mater, cum ſuis proceſſibus, inter anfractus
Cerebri ſeſe inſinuantibus, idque in liquore.

Not. 1°. Vaſa arterioſa ad extremitatem usque eſſe repleta;
nde totum objectum rubicundiſſimum.

2°. Per Piæ matris ſubſtantiam variis locis pinguedinem eſſe
iſperſam.

Nº. LXXIV. Æthiopiſſæ fœtus, ſeptem præter propter
enſium, cujus capitis pars ſuperior non ſolum, verum etiam
ons ad Palpebras usque, undique capillis nigris ſtipatur, ha-
etque ſitum talem, qualis ſæpius obſervatur in fœtu, uterum
aternum occupante.

Nº. LXXV. Ante dictum objectum conſpiciendum ſeſe ex-
ibet Corbiculus Indicus, in quo continetur pueri Cor cum
Pulmone.

Not. Cordis vaſa, Ventriculi, ut & Auriculæ repletæ ſunt
ateriâ ceraceâ rubrâ, ſitumque naturalem retinuit Cor: Pul-
onis veſiculæ etiam ſunt repletæ ceraceâ materiâ albâ; & ſic
ictæ partes conſtitutæ ſunt, ac ſi ſuperſtites eſſent in corpore
ivo.

Nº. LXXVI. Phiala in liquore continens Placentam Uteri-
am cum ſuo Funiculo umbilicali, quæ ſunt repleta ceraceâ ma-
eriâ rubrâ. Tunicâ villoſâ aut ſuccoſâ maxima parte ablatâ,
aculenter videri poteſt, totius Placentæ ſubſtantiam nil eſſe,
iſi vaſa ſanguinea, nullis interjectis, ita decantatis, Glandulis.

N°. LXXVII. Phiala repleta liquore, in quo videre lice portionem magnam Piæ matris, cujus vaſa ſanguinea optim ſunt repleta.

N°. LXXVIII. Hominis inferior Cerebri pars, cum integr Cerebello, parte inferiore viſa.

Not. 1°. Inter duas Cerebelli portiones conſpiciuntur du Cerebelli prominentiæ, & inter illas proceſſus Vermiformis.

2°. Duo corpora Olivaria, ut & Pyramidalia inferiora, Domino Vieuſſens delineata & deſcripta, luculenter hic vide poſſunt, ut & nervi Olfactorii, Viſorii, &c.

3°. Hujus Cerebri vaſa non ſunt repleta, ita ut totum ho objectum colore albo præditum ſit.

N°. LXXIX. Phiala continens portionem Cerebri, ſcilicet for nicem cum ejus ita dictis duobus brachiis. Cavitates lateral ſunt Ventriculorum anteriorum partes ſuperiores Cerebri. I poſtico aut oppoſito latere in eadem Phiala occurrit portio Ce rebri, ut & Piæ matris infantis, cujus vaſa ſanguinea reple ſunt ceraceâ materiâ rubrâ.

N°. LXXX. Phiala in liquore conſervans Papillam Mamm balænæ, per medium ſectam.

Hoc objecto parte anteriore viſo, occurrit ſpina, demo ſtrans ductum lactiferum ſulcatum non ſolum, verum etia fimbriatum.

Phialâ inverſâ conſpicienda ſeſe exhibent ſequentia:

Spina lævi lateris indigitare videtur Papillæ integumentum dextri lateris ſpina demonſtrat Papillas nervoſas, quæ, à ſe inv cem diſſolutæ, faſciculos piloſos præ ſe ferunt. Vid. hac de Theſaur. I. Tab. 4. Fig. 1.

N°. LXXXI. Phiala ſicca, in qua continetur albiſſimum M ris ſceleton, unico pede inſiſtens, ceteris à terra remotis, p culiari modo ſaltare videtur; inter pedes poſteriores fruct ſpinoſiſſimus Opuntiæ reperitur.

N°. LXXXII. Phiala in liquore continens Inteſtinula fœt balænæ.

N°. LXXXIII. Phiala liquore repleta, in qua fœtus Ve Portæ videri poteſt, cujus extremitates mirum in modum ſu repletæ & conſervatæ.

N°. LXXXIV. Portio Cerebri humani, cujus cortex rub

cu

undus, propter repletionem vaſorum, dictam ſubſtantiam conſti-
ientium : hujus figura delineata eſt in Reſponſ. Epiſt. Pro-
lem. XII. Tabula XIV. Fig. 2.

ASSER QUINTUS.

N°. LXXXV. HOminis Auricula Cordis dextra, cujus ſu-perficies interior hic à me facta eſt exte-or, ut columnæ carneæ diſtinctius conſpicerentur.

Not. interim dictas columnas variis locis auriculæ eſſe conna-is, & diverſis locis ab illa in ſui medio eſſe disjunctas, id quod ꝛtæ, quæ hic ſub columnis tranſeunt, ceu indicare videntur.

N°. LXXXVI. Phiala in liquore ſervans lamellam Cerebri umani, cujus cortex à repletione rubicundus, medullaris ve-ò albicans.

Not. In parte medullari media obſervatur hic quoque corti-alis ſubſtantia.

N°. LXXXVII. Phiala ſicca, & in ea rami arterioſi, ceraceâ nateriâ repleti. In fundo Phialæ ſceleton Muris quoque repe-itur, mira geſticulatione poſitum.

N°. LXXXVIII. Phiala, in cujus liquore videre eſt portio-em inteſtini Coli humani, cum annexo Cœco, & proceſſu Ver-niformi.

Not. Hoc objectum vitæ ſpeciem præ ſe ferre.

N°. LXXXIX. Hominis Naſus, in liquore conſervatus, cum ıis interruptionibus cartilagineis, non quinque, uti voluere uctores, ſed pluribus, ſcilicet octo, Vide Reſp. Epiſt. Problem. 'III. Tab. IX. Fig. 5.

N°. XC. Teſticulus humanus, cujus Tunicam Vaginalem a-erui, ut vaſa præparantia in conſpectum venirent.

Not. Per Dictæ Tunicæ dorſum innumera vaſa ſanguinea re-leta diſpergi; muſculus autem ſuſpenſorius, per ſuperficiem de-urrens, colore albicante hic etiam in conſpectum venit, quia raſa ſanguinea inania ſunt.

N°. XCI. Phiala in liquore reſervans duos Lienes fœtuum hu-nanorum, quorum vaſa, Lienem conſtituentia, ſunt repleta

ceraceâ materiâ rubrâ, hiſce connectuntur Pancreata rubicundiſſima propter eandem rationem.

Nº. XCII. Hominis dimidia pars Naſi, viventis ſpeciem referens, in cujus ala veſtigium variolæ remanſit, ſtellæ figuram præ ſe ferens.

Not: 1o. In cute, ab Epidermide liberata, videri poſſe duo pororum genera, majora ſcilicet, ut & minora. Prolabium integumento obductum, & ſic villoſitas (de qua in Theſaur. IV. ego) non apparet.

2º. Ductus lachrymalis continet portionem pennæ anſerinæ, ut ſic demonſtrem, ubinam loci ſit ejus terminus in naſi cavitate.

Nº. XCIII. Phiala in liquore continens Fœtus Inteſtinula, quorum vaſa ſanguinea ſunt repleta.

Nº. XCIV. Portio Cutis frontis fœtus humani, cum Palpebris vitæ ſpeciem referens.

Not. in Limbo palpebræ oſcula viſuntur, per quæ humor excernitur, quo palpebræ oblinuntur.

Nº. XCV. Infantis facies, vivido colore prædita, cui circumpoſita ſunt vaſa ſanguinea Piæ matris.

Nº. XCVI. Phiala ſicca, in qua reſervatur portio Corii, in filamenta diſſoluta.

Nº. XCVII. Phiala liquore repleta, continens portionem Arteriæ pulmonalis, ceraceâ materiâ artificioſe repletam.

Nº. XCVIII. Cerebellum Infantis, eodem modo conſervatum.

Nº. XCIX. Oculus humanus cum ſuis palpebris, qui, ut rotunditatem conſervaret, repletus eſt.

Nº. C. Phiala ſicca, & in ea Scrotum humanum inflatum exſiccatum, ut, eo aperto, videri poſſit Septum, ut & Celluloſitas (ſi ita loqui liceat) Tunicæ Dartos. Vide ejus figuram in Reſp. Epiſt. Problem. I. Fig. I. Tab. I.

Nº. CI. Pueri portio inteſtini Coli inverſi, ut in conſpectum venirent rugæ, ita dictæ Glandulæ, Tunica Villoſa, nec non Pori, qui luculenter in conſpectum veniunt, & cribrum repræſentare videntur.

Nº. CII. Phiala ſicca, continens portionem Coli inteſtini, cum annexo Cœco, proceſſu vermiformi, & portione Ilei.

Not. Valvula (aut ſi mavis Valvulæ) Coli accurate hic videri poteſt, idque ex puero.

Nº. CII.

N°. CIII. Pars Renis dimidia, ſecundum longitudinem divi-, ut interiora videri poſſint, de quibus in præcedent. Theur. egi.

N°. CIV. Veſica humana aperta, ut ſuperficies interior, quæ lde inæqualis, videri poſſit.

Not. hæc inæqualitas haud ſolum, verum etiam craſſities conderatione dignæ ſunt; craſſitie enim digito non cedit, idque calculo, qui in dicta Veſica eſt repertus.

N°. CV. Phiala ſicca, in qua duo ſceleta Murium, nitidiſſie præparata, reſervantur, horum alterum pede ſiniſtro contiet Anguillæ caudam, ita præparatam, ut non ſolum oſſicula, rum etiam pinnarum conjunctiones inter ſe nitidiſſime conſiciantur.

N°. CVI. Stomachus fœtus humani cum annexo inteſtino uodeno, in liquore conſervatus, cujus Arteriæ ad extremitem usque ſunt repletæ.

N°. CVII. Membrana Chorion, cum ſuis acetabulis, ſeu plantulis, aciculæ caput magnitudine non ſuperantibus, idque ex e. Horum vaſcula ſanguinea perfectiſſime ſunt repleta.

LOCULAMENTUM

magnum ſub dicto

THESAURO QUINTO

Continet quasdam Arculas, in quarum

Prima, ex ligno Cedrino confecta, reperitur Infantis Caput ſeum nitidiſſimum, in duas partes diviſum, in quarum partin ſuperiore, facie interiore, conſpiciendum ſeſe exhibet du Mater cum ſuis Arteriis, artificioſiſſime repletis.

Not. 1°. Sinum falciformem remanſiſſe apertum, ut conſtituo ejus diſtincte videri poſſit.

2°. Fontanellam eſſe tenſam & naturaliter conſtitutam, ſine la ruga.

In altera & inferiore hujus Oſſis parte conſpicienda ſunt:

1°. Pa-

1°. Palati involucrum, vaſis ſanguineis repletis refertum unde palatum rubro colore nobis occurrit.

2°. Utraque membrana Tympani, præ copia vaſorum ſangui neorum repletorum, rubicundiſſima.

3°. Os occipitis, in ea ætate ex quatuor oſſibus conſtare, con ſpicere licet.

4°. Maxilla Inferior, quæ membranæ & cartilaginis ope, e duobus oſſibus conſtituitur in hoc objecto, oſſiculum ſupernu merarium habet, dictæ conjunctioni interpoſitum.

In ARCULA Cedrina II. reperiuntur Veſiculæ ſeminales caba linæ, quæ, geminas veſiculas felleas humanas mentientes, nu lis cellulis gaudent.

In ARCULA Cedrina III. ſequentia reperiuntur, &

1°. quidem, Tunica intima vaccina, Lit. A. notata, cu ſuis protuberantiis, quæ in vaccis, uterum gerentibus, rep riuntur, & à nonnullis Cotyledones dicuntur, ab aliis vero, ſe minus recte, dicuntur Placentularum pars altera,

Placenta enim, quam Placenta, in duas dirimi haud pote partes, cum Placenta proprie pars fœtus ſit, non uteri; atqu illa uteri pars protuberans, nil niſi efflorefcentia Uterina, qu tempore graviditatis eo loco, ubi connectitur placentulis, tumorem attollitur, multisque cavitatibus ſeu foveis profund ſimis ditatur, in quas ſeſe inſinuant vaſa ſanguinea, placentul conſtituentia.

Quamvis autem in mulieribus non dentur tot protuberant partes uterinæ, dum uterum gerunt; tamen eo loco, ubi pl centa ſeſe utero applicat, uteri Tunicam interiorem nonnil ſeſe in tumorem quoque attollere, experior.

Not. præterea, hanc Tunicam innumeris vaſis ſanguineis ſupe bire, præſertim circa dictas protuberantias.

Tunica extima uteri vaccæ, Lit. B. notata, gaudet va ſanguineis, multum diſcrepantibus ab iis, de quibus ſupra c ctum eſt.

ARCULA Cedrina IV. continet Omentum, omni pinguec ne deſtitutum, ſericum repræſentans.

ARCULA Cedrina V, in qua reperiuntur duo Renes hum ni indurati, prodigioſæ magnitudinis, ſuntque eorum vaſa c racea materia rubra repleta.

N

Not. 1°. Quod rariſſime (ſi unquam) contingit, Venas rena-
s hic prodire ex Vena Cava, paulum ſupra diviſionem in duos
mos Iliacos.

2°. Ureteres ceraceâ materiâ albâ ſunt repleti, & ſic natura-
m curſum tortuoſum reſervarunt, ſuntque juſto ampliores.

3°. Uterque Ren gaudet duabus Arteriis Renalibus, qua-
m una ex ſuperiore, altera ex Renis inferiore parte prodit.

4°. Ex Arteriæ magnæ trunco deſcendenti hic prodeunt ar-
ria Cœliaca, & ſub ea, Meſenterica ſuperior; ab iis, ut dixi,
enales etiam prodeunt, item arteria Meſenterica inferior, ar-
riæ Lumbares, Iliacæ, &c. Vena ſpermatica ſiniſtra, ut &
xtra, ex Venis renalibus hic prodeunt.

ARCULA Cedrina VI. continet pueri Diaphragma, cum ſuis
ndinibus numeroſis, Aortæ portione, & Pericardio, ita præ-
rato, ut luculenter videri poſſit unio Diaphragmatis cum Pe-
ardio.

In ARCULA Cedrina VII. continetur Infantis Thorax aper-
s, ut vertebrarum corpora, coſtarumque curſus rite videri
ſſint.

Not. 1°. Arterias intercoſtales non ſolum prodire ex arteriæ
agnæ trunco deſcendente, verum etiam ex arteriis Mamma-
is, luculenter hic videri poteſt, utpote ceraceâ materia rubra
fertis.

2°. Coſtas ſuperiores ſurſum, inferiores deorſum ſpectare,
ic videre licet.

3°. Quomodo arteriæ Oſſis ſacri in utroque latere repant, or-
mque ducant ex ramis Iliacis, hic cerni poteſt.

In ARCULA Cedrina VIII. reperiuntur duo Renes repleti &
durati, cum annexa portione Venæ Cavæ, utraque Vena Sper-
atica ſiniſtra, prodeunte ex Vena renali, & Vena ſpermatica
extra, ex trunco Venæ Cavæ emergente, nec non uterque
Ren, cum ſuis pelvibus, ut & Vena ſiniſtra Capſulæ renalis hic
n conſpectum quoque veniunt.

Supra dictum Loculamentum magnum, quinque minora re-
eriuntur in dicto Theſ. V. ſuntque inſtructa Conchyliis, aliiſque
ebus, ex utraque India ad nos delatis, de quibus in ſequentibus.

FIGURARUM

Explicatio

THESAURI QUINTI.

TABULA I.

FIGURA. I. Secundinæ humanæ figuram oſtendit:

A. Placentæ uterinæ facies, qua uterum reſpicit, & involucr obducta eſt.

B. Chorii portio villoſa, à Placenta dependens.

C. Chorii portio tenuior, à craſſiore & tenuiore portione ſe parata, & pro Alantoide (minus tamen caute) habita.

D. Placentæ portio diſſoluta, luculenter oſtendens, ejus con ſtitutionem mere vaſculoſam eſſe, nullis intercedentibus, ita de cantatis, Glandulis.

E. Funiculus umbilicalis.

F. Chorii portio villoſior, illam Placentæ partem obducens quæ Uterum reſpicit, & cum eo connectitur.

G. Tunicæ Amnii portio.

FIG. II. Exhibet Iconiſmum Secundinæ uterinæ Embryonis præter propter bimeſtris, quæ, poſt annihilationem aut liquefa ctionem Embryonis, aliquanto temporis ſpatio in utero reman ſit, unde ab utero, temporis ſucceſſu, magis magisque compre ſa, induruit, & ſic nil minus quam Secundinam repræſentat.

A. Placentulæ facies externa.

B. Apertura à me forcipe facta, ut cavitas in conſpectum de veniret.

C. Portio ſanguinis coagulati, quæ in uteri collo hæſit, & pedunculum repræſentat.

Not. Interim Embryone eo tempore in nihilum redacto, au reſoluto, Placentulam ut & membranas ejus ſæpe multo ſangui ne obduci, unde Secundina juſto major eſſe videtur, pro ratio ne Embryonis.

TABULA II.

FIG. I. Exhibetur Caput oſſis femoris, ſerra diviſum.

A. Par

A. Pars glabra, exterior, cartilagine incruſtata.
B. Pars interior oſſeo-ſpongioſa.
C. Pars exterior ſinuoſa, nulla cartilagine obducta.
D. Lamella oſſea, quæ admodum tenuis, & ab una parte vix pparens.
FIG. II. Monſtratur juvenis portio oſſis femoris ſuperior, duous Apophyſibus (mihi Apophyſibus ſpuriis) ſeu Trochanteribus, eſtituta.
A. Dicti oſſis portio ſuperior, ſerra diviſa.
B. Pars eminens minor, à qua, coctione, receſſit, Trochanter inor.
C. Cervix oſſis femoris, à qua caput dicti oſſis ſerra eſt diviim, ut interius oſſeo-ſpongioſa ſubſtantia ejus, ut & lamellæ teuitas optime appareant.
D. Lamella oſſea, quæ ab uno latere perquam tenuis & fraturis anſam præbet eo loci.
E. Oſſeo-ſpongioſitas cervicis oſſis femoris.
FIG. III. Exhibetur Trochanter minor, qui coctione receſſit vera oſſis parte.
FIG. IV. Repræſentat partem ſuperiorem Cranii infantis, in ujus cavitate relicta eſt Dura mater, cum ſuis Arteriis, ceraceâ iateriâ rubrâ repletis.
A Portio ſuperficiei exterioris Cranii.
B. Arteriarum curſus per Duram matrem.
C. Earum curſus à latere, proceſſus falciformis ſub Fontanella.
D. Sinus proceſſus falciformis.
E. Falx.

TABULA III.

Exhibet IV. Figuras, quarum

FIG. I. Indigitatur infantis Oſſis Sacri, Caudæ & ultimæ verbræ, portio, ſuntque in duas partes diviſa & lateraliter hic viſa.
A. Portio corporis vertebræ infimæ Lumborum.
B. Pars interior oſſeo-ſpongioſa.
C. Cavitas inter corpus ultimæ vertebræ Lumborum & primæ ſſis ſacri.

D. Spatia inter corpora vertebrarum oſſis Sacri, cavitates men
tientia & ſucceſſive magis magisque diminuentia.

FIG. II. Lit. A. demonſtrat portionem Spinæ dorſi, in dua
partes ſecundum longitudinem diviſam, & à latere viſam, idqu
ex infante.

Litt. B. B. Corporum vertebrarum interior ſubſtantia oſſec
ſpongioſa.

C. C. Cavitates inter corpora vertebrarum ſitæ.

D. Spinalis Medullæ portio.

E. Ejusdem integumentum, continuans cum Dura matre.

F. F. Proceſſus ſpinoſi cartilaginei.

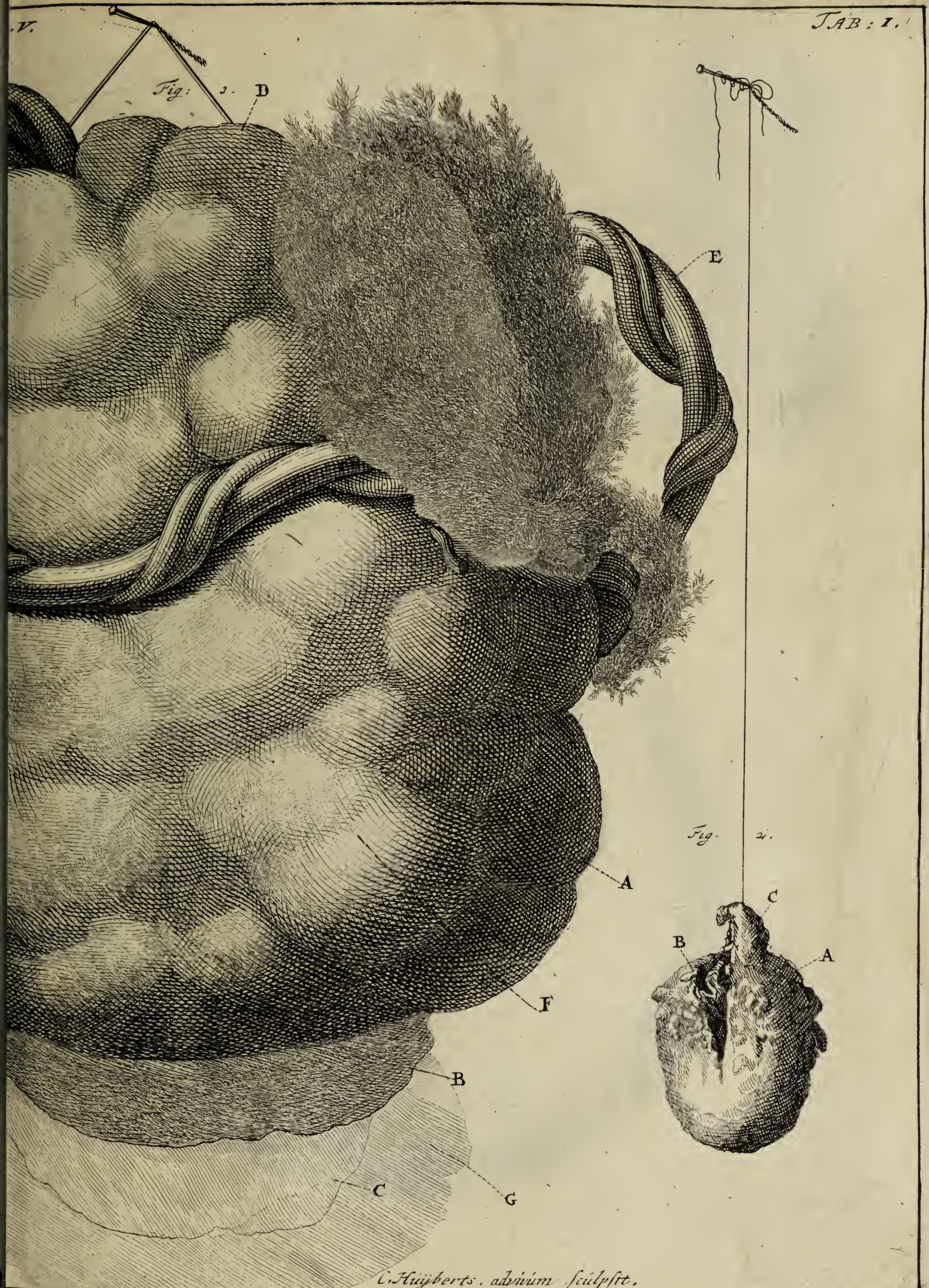
FIG. III. Lit. A. deſignat corpus vertebræ ejusdem ſpinæ, ſ
orſum viſum.

B. Ligamenta, inter gemina vertebrarum corpora ſita, & l
mellatim diſpoſita.

FIG. IV. Repræſentatur portio degenerationis oſſium Tarſi
ſubſtantiam oſſe molliorem, idque propter ſpinam ventoſam, und
totus Tarſus, ſine ulla oſſium diviſione, unum corpus repræſenta

FIG. V. Exhibentur tria oſſicula, ſeu Calculi in glandula P
neali humana reperti. Hæc oſſicula à capillo dependent.

FINIS.

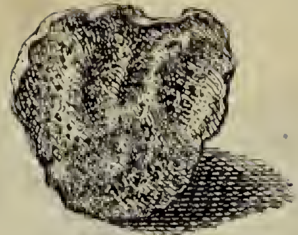

C. Huijberts. ad vivum sculpsit.

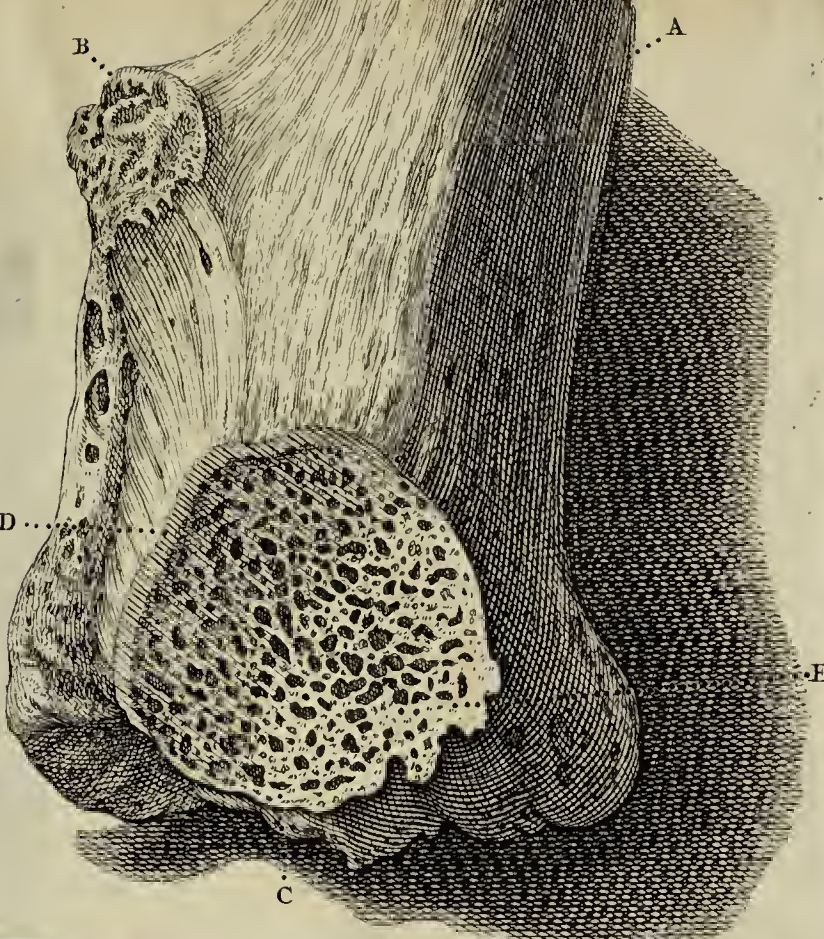
Fig. 1.

3.

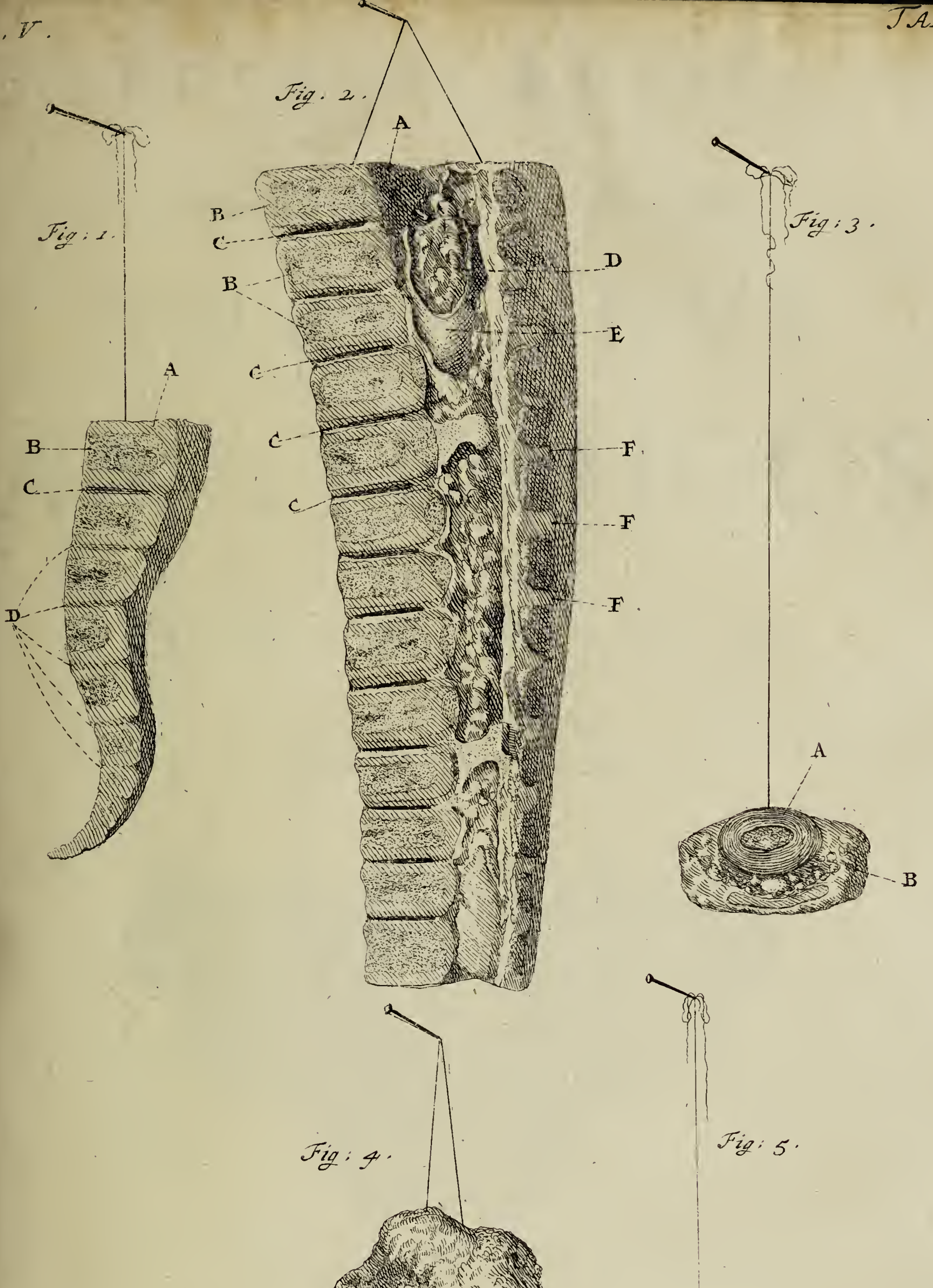
2.

4.

J. de Blois, ad viv. delin. et ſculp.

ijberts . ad virum ; ſculp

FREDERICI RUYSCHII

Anatomiæ & Botanices Profeſſoris

THESAURUS ANATOMICUS SEXTUS

Cum Figuris æneis.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.
MDCCXXIV.

LECTORI BENEVOLO.

SExto Theſaurô jam ad finem perductô, in quo, ut & in cæteris præcedentibus & ſequentibus plurima reperiuntur, quæ planè ſunt nova, & notatu digna, mihi animus eſt, Collegium privatum domi meæ in illos inſtituere, idque per totum anni decurſum, ſine temporis interruptione, ab hora duodecima ad primam, vel ſemiſecundam uſque. In hoc Collegio exhibiturus ſum omnes totius corporis partes, ut & particulas minutiſſimas, quæ maxima parte hærent in Phialis, liquore limpidiſſimo repletis, in quibus illa longe diſtinctius & luculentius demonſtrantur, quam extra liquorem. Cum autem nonnulla contra diſtinctius videri poſſint, poſt illorum exſiccationem, hæc omnia in capſis conſervata, viſui quoque exhibebo, brevemque ſermonem de omnibus iſtis præparatis habebo. Cum porro plurima inter illa reperiantur, quæ extra ſitum naturalem ſunt poſita, in uno cadavere partium ſitum demonſtrabo; & cum nonnulli encheireſin diſſecandi deſiderent, in eorum uſum ſemel atque iterum partes corporis diſſecabo. Hiſce peractis, ad incudem revocabo, idque in uſum eorum, quibus tempus diutius commorandi ſuppetit, demonſtrationes quadrupedum, Piſcium, Conchyliorum, Papilionum, Avium, Marinorum, &c. quæ omnia, præſertim ex utraque India ad nos delata, tanta ſunt numero, ut circiter mille & quingentas phialas conſervem, exceptis iis quæ in forma ſicca in thecis reſervantur: ita ut multum temporis requiratur, ſi quis cum attentione ſingula perluſtrare velit, idque per horam ſingulis diebus: quæ autem corpus humanum ſpectant, & in XVI Theſauris ſunt repoſita, illa abſolvere conabor intra IV. vel V hebdomadas.

FREDERICI RUYSCHII
ANATOMIÆ PROFESSORIS
PRODROMUS
THESAURI ANATOMICI SEXTI,

IN quo demonſtratur neutiquam CL. Dm. Vieuſſens, ſed me, primum inventorem eſſe variarum novitatum in corpore Humano, quas ſibi vindicat Cl. Vieuſſens in ſuo tractatu, nuper admodum edito, nomine *Novi ſyſtematis Vaſorum ſanguineorum in corpore humano.*

Cum abhinc annos circiter quatuordecim præter vulgarem præparandi, diſſecandi, & demonſtrandi, methodum invenerim aliam, quâ corporum humanorum partes, ut & particulæ minutiſſimæ in conſpectum producantur, & ſine qua ut hæc omnia demonſtrentur impoſſibile eſſe reor.

A°. 1696. Epiſtolas Anatomico Problematicas, ad me à variis Doctis Viris miſſas, cum reſponſionibus, Figuris adornatis, publici juris facere incepi.

In illis plurima nova inveniuntur, quandoquidem, eô tempore inveneram methodum, quà corpora humana poſt mortem, oculis objiciuntur, tanquam in vitam revocata eſſent, ſicuti omnes teſtantur, qui illa quotidie in ædibus videndi cauſâ conveniunt, quos inter quòque fuit è Societate Jeſu, Reverend. Dns. G. Papin, ex India Orientali tunc temporis redux, qui cadavera illa ſic à me præparata condecorabat variis verſiculis, inter quos ſequens quoque erat;

Mortuus, arte Tua, Ruyſchi, vivit, docet, infans,
Elinguis loquitur, mors timet ipſa ſibi.

Præterea uſitatum non erat in illo tempore, ut Profeſſores Anat: cum exhiberent demonſtrationes Anatomicas, adducerent præparata, in liquore ſuſpenſa, & ſic tunc temporis viſui exhiberent,

ent, uti ego facere incipiebam; exiſtimabam enim Anatomi- demonſtrationes, quæ inſtituuntur in corporibus jamjam de- s, minus eſſe utiles, ſi non talibus præparatis, in liquore ſu- ıſis, jungerentur; ſic aliquoties diſſectiones publice inſtitui orporibus juvenum à multis annis denatorum, uti liquet ex grammatibus in lucem editis, inter quæ, hoc ſequens quo- fuit.

PROGRAMMA

L. S.

Vandoquidem ſingulis annis, ſemel aut bis, Anatomicas de- monſtrationes publicas facere ſoleo; jamque integro anno, ne n quidem ſubjectum humanum recens obtinere potui; mihi in no eſt, prima die Martis, Menſis Auguſti. 1703, *Anatomiam icam auſpicari in* Theatro Anatomico; *idque in cadaveribus um trium Juvenum, qui abhinc annos ferè decem, vitam cum te commutarunt, annoque* 1695. *Menſe Julio, ut & Anno* 1696. *ıſe Octobri publicè à me demonſtrati fuerunt.*

Iæc autem cadavera naturalem formam hominis vivi, arte no- , recuperarunt, & quod plus eſt, temporis ſucceſſu formoſiora reddita, quemadmodum dicto tempore patebit.

Iorum primum dormientem repræſentat Juvenem, facie venu- malis & prolabiis rubicundis, cute glabra, ſine rugis, & nullo ſus pigmento, aut colore tincta, quemadmodum anno 1696 *vi- fuit, cum rogatus à Viro quodam Nobiliſſimo, coram omnibus tatoribus, qui demonſtrationes iſtas ſuâ præſentiâ condecora- , faciem hujus fricarem ſale, aquâ, arenâ, ſapone, & linteo, xcoriationem fere uſque.*

Iujus Cerebrum, Stomachus, Inteſtina, Hepar, Lien, Renes, Pulmo, cæteraque Viſcera, huc uſque tam nitide ſunt con- ata, ut videantur partes multorum viventium ſuperare.

Ioc cadaver, uti ſoleo, veſtibus indutum, viſui exponere mihi nimus, abſque ulla inciſione aut laceratione, & ſic illibatum ervare decrevi.

Alterum autem Cadaver contra à me ſupradictis annis publice iſſectum, Muſculis ſeparatis.

Tertium autem ita diſſecui, ut ſingulas partes ſeorſim demonſt[...] re, & iis qui non adſtabant proximi, exhibere potuerim.

Circa dicta cadavera conſiderandum, quod omnia multo diſ[...] ctius & accuratius in illis demonſtrabuntur, atque videbunt[...] quam quidem fieri poteſt in recens denato; quandoquidem not[...] mum eſt, quicquid externe in corpore humano vivo oculis grat[...] conciliat, illud morte adimi, & à ſtatu naturali recedere. [...] minus etiam verum eſt, partes internas, poſt mortem, à natu[...] conſtitutione multum recedere, imo particulas minutiſſimas vi[...] noſtrum aufugere.

Hac autem arte noſtra reſtituitur denatis id, quod morie[...] amiſerunt, ſc: naturalis conſtitutio, quam tam pulchre denuò [...] cuperant, ut iterum vivere ac dormire videantur: Omnia qu[...] membra, quæ in mortuis rigida facta ſunt, in hiſce tam mol[...] exiſtunt, quam in homine vivo.

Præterea corpora denata brevi odorem ſpirant ingratum, [...] autem ſunt odoris grati.

In hac tractatione Anatomica non eſt animus tali, ut conſu[...] methodo, procedere; hæc enim conſideranda tanquam ſpicileg[...] præcedentium demonſtrationum, in qua varia, ab aliis neglecta[...] nonnulla nova exhibiturus ſum.

Primò, à corporis integumentis univerſalibus incipere decr[...] atque ea occaſione oſtendere Prolabiorum integumentum, quod[...] que pro Epidermide, neque pro Cute, habendum, quandoqui[...] nulla cutis ibi reperitur. Dicto integumento exhibito, pergam[...] veræ prolabiorum conſtitutionis demonſtrationem, quam ante [...] annos detexi & in tertio Theſauro deſcripſi, ac Figuris expreſſi, [...] autem nobis conſtabit, quare tanti cruciatus excitentur, Prol[...] male conſtitutis, aut integumento proprio deſtitutis.

2°. *Hiſce peractis, ad incudem revocabo demonſtrationem M[...] marum; quoniam autem dictorum noſtrorum cadaverum juv[...] lium Mammæ nimis exiles ſunt, ad integram Mammarum co[...] tutionem oſtendendam, afferam majoris dilucidationis gra[...] Mammas virorum, mulierum, dum viverent utero gerenti[...] Nutricum, Infantum recens natorum, nec non portionem Ma[...] Balænæ & Vaccæ.*

3°. *Exponam quanta ſit diſcrepantia inter has, & illas [...] ſorum ſanguineorum extremitates, non ſolum ratione repta[...]*

ve[...]

m etiam ſubſtantiæ , quam rem cæteri auctores neglexerunt.

Explicabo conjunctiones extremitatum arteriarum renalium, ductibus urinariis, in Theſ. III. figuris expreſſas.

Oſtendam fruſtraneam impendere operam, qui foramina in nto humano, bene conſtituto, quærunt.

Demonſtrare decrevi mirabilem reptatum vaſorum ſangui-m Renalium, maximam partem Renis conſtituentium, quem-dum in Theſauro III. figuris declaravi.

Hepatis atque Lienis ſubſtantiam ex meris vaſis ſanguife-non autem ex Glandulis eſſe conflatam, indigitabo.

Demonſtrabo, nullam ex tunicis aut membranis inteſtino-tot gaudere Vaſis ſanguifluis, quam quidem tunica nervea, innumeris ſcatet Venis atque Arteriis, idque ob glandulas inales, ita dictas, quæ revera originem ſuam ducunt ex di-m Vaſorum extremis.

Qua ratione, aut modo, omnes Inteſtinorum Membranæ, quatuor ſunt numero, tanta dexteritate oculis exhiberi queant, gularum conſtitutio diſtincte videri poſſit.

°. *Demonſtrabitur ad oculum, Venam portæ longe plures ha-ramos & ramuſculos, quam quidem Vena Cava, quatenus Ve-ava per Hepar ſeſe ſpargit, aut potius Hepar conſtituit, id conſideratione dignum eſſe, nemo facile negabit.*

°. *Quomodo exactiſſime demonſtrari poſſint communicationes atum Oſſium Malarium cum cavitate Narium: Canales, qui lato oris ad aures tendunt, ut & communicatio Cavitatis, eſt ſub ſella equina, cum cavitate Naſi.*

°. *Haſce demonſtrationes cum aliquibus operationibus Chirur-commiſcere decrevi, inter cæteras, fracturam Tibiæ reſtau-rus, & deligaturus ſum, eâque occaſione nonnulla circa oſſa exhibiturus ſum, quæ inter raro contingentia referenda, ſc: Os Tibiæ, cujus lamella interior tanquam fiſtula, pro-prægreſſam cariem, à natura eſt expulſa, longitudine ſeſqui-i, cujus rei, uti mihi relatum, Clar: D. du Verne quoque plum detexit.*

Tibiæ omni cavitate deſtitutum.

Tibiæ & fibula flexibilia inſtar virgulæ, &c. &c.

uomodo utraque oſſis Tibiæ tabula optime demonſtrari poſſit.

ltimò Methodum, quâ optime queant oſtendi Vaſa ſanguinea, quæ

quæ per tenuiſſimam membranulam in cavitate oſſis tibiæ & fem
decurrunt, oſtendam.

Ab his demonſtrationibus, bis ſingulis hebdomadis inſtit
dis, ſc: diebus Martis & Veneris, horà tertia pomeridianâ
tium facere decrevi, prima die Martis menſis Auguſti, 170
Theatro Anatomico publico, idque ſermone Belgico, aut L
no, pro re nata, ad quas videndas omnes Anatomiæ ama
invitant

F. RUYSCHI

Profeſſor, *ut* &

Præſides Collegii Chiru

Poſt hac præparata mea publicare incepi per modum de
ptionis Theſaurorum Anatomicorum, plurimis figuris ad vi
adjectis, ſuntque dicti Theſauri XVI. numero, quorum
lucem jam prodierunt; cum autem multum temporis ad
opus perficiendum requiratur, & interim ſingulis fere di
plures me conveniant, hinc illis occaſio datur hoc & illuc
gandi, videndi, annotandi, & ad alios per literas tranſcri
di, unde nec mirum nonnullos inventa mea pro ſuis in lu
edere; neque id contigit illis ſolum, quæ nondum à me
publicata, verum etiam illis, quæ ab aliquot annis à me jam
rant deſcripta, depicta, & in lucem edita, ut video fact
Cl. D°. Raymundo Vieuſſens, Monſpelienſi Medico, nec n
D°. Hovio, Med. Doctore apud Enchuſanos.

Horum primus, haud ita pridem tractatum conſcripſit, c
tulus eſt NOVUM SYSTEMA VASORUM SANGUIN
RUM IN CORPORE HUMANO, in quo video illum
vindicare varia nova à me inventa, ab aliquot annis deſcr
& cum figuris in lucem edita.

Inter omnia mea nova, quæ intra 40 annos inveni, er
inventio ſequens, ſc:, Corticalem Cerebri ſubſtantiam no
glandulofam, uti perperam deſcripſerunt, depinxerunt,
pro certo habuerunt Anatomici, ſed plane vaſculoſam.

Cum A°. 1698 hunc præparandi modum inveneram, Cl

chael Erneſtus Etmullerus, Vir non minus doctus, quam in perſcrutatione Anatomica curioſus, me ſæpius conveniebat, curioſa Anatomica videndi cauſâ, inter quæ nullum exſtabat objectum, quod magis mirabatur, quam Corticem Cerebri vaſculoſo-tomentoſum, (jure merito ita nominandus cortex cerebri, cum nil ſit, niſi vaſcula tomenti inſtar tenuia) imò tanquam attonitus corticem Cerebri aſpiciens me incitabat ad publicandum nventum tanti momenti; ſcripſit itaque ad me A°. 1699. Epiſtolam Anatomico-Problematicam, quæ cum cæteris venalis proſtat apud Janſſonio-Waesbergios, Bibliopolas Amſtelodamenſes, ſimul cum reſponſione, additis figuris, ad vivum ſculptis.

Poſtquam dictus Cl. Etmullerus in illa Epiſtola recenſuerat, quicquid autores ſcripſerant de cortice Cerebri glanduloſo, & oſtenderat omnes in eo convenire, ne quidem Cl. Dom. Vieuſſens excepto, hiſce verbis me admonuit: *Te itaque Cl. Vir, rogo, atque contendo, ut veram illam Corticis Cerebri texturam patefacere, faciem ejus exhibere, uſumque determinare non dedigneris.* Cl. Virum Vieuſſens hæc mea ſcripta, ut ait, non legiſſe, vel à nemine intellexiſſe me hoc eo tempore publicaſſe, non ſolum miror, verum illud multo magis, quod poſt meam detectionem, Cl. Vir iis, quæ antea ſcripſerat, rejectis, mea veſtigia jam inſequatur, cum contendiſſet corticem eſſe glanduloſum, uti liquet ex ejus Neurologia Cap. X. ubi ita loquitur, *Cerebrum binis à ſe invicem diſcrepantibus ſubſtantiis, cinerea nempe & alba, conſtat; cinerea autem ſeu in ſtatu naturali, ſeu poſtquam in Aqua vel Oleo excocta fuit, ſpectetur alba, multo mollior exiſtit, eamque dum microſcopii interpoſitu accurate inſpiciatur, innumeris è globulis ſimul coagmentatis, ovalem figuram quadantenus æmulantibus conſtructam eſſe percipitur; ita ut ipſa conglobatis è glandulis conflatum corpus apprime referat.*

Glandularum autem illarum aliæ alias comprimunt, unde obtuſi oboriuntur anguli, ut ab Expertiſſimo Malpichio obſervatum eſt, quorum alii ab aliis intermediis, fere æqualibus, diſtinguuntur, quod ea probatur experientia, qua corticali Cerebri excocti ſubſtantiæ Pia meninge denudatæ atratus Spiritus vini affunditur, qui in ſpatiola externis prædicta corticalis ſubſtantiæ Glandulis interpoſita, ita inducitur, ut poſtquam goſſypio leviter abſterſus

 ſit,

ſit, innumeræ illius particulæ ſupradicta ſpatiola occupantes & circumſcriptas Glandulas exhibentes, vel ſine microſcopio, facile detegantur, quod ſic non contingeret, ſi corticalis Cerebri ſubſtantia, particulis figuræ, ab ovali aut oblonge-rotundâ, diverſa conſtaret.

Vide L. B. illud quod ACCURATE inſpiciebatur, ut ait & reperiebatur olim, poſt decoctionem in Oleo; id quod AP PRIME referebat corpus glandulofum, & quod FACILE mi croſcopio detegebatur, ſc: ſubſtantiam corticalem Cerebri eſſ glandulofam; poſt meam detectionem, Cl. Viro jam dicitu vaſculoſum, & ſic ACCURATA inſpectio, & FACILIS dete ctio harum rerum tam facile invertuntur jam à Clariſſ. Vir Vieuſſens, Cerebrô eodem modô in oleo per quinque hora decocto. FACILIUS autem nobis erit, hiſce omnibus bene pe penſis, dijudicare, præparationes per decoctiones in Oleo inu tiles, imò plane eſſe rejiciendas, & hoc eſt quod ad ipſum C Vieuſſens ſcripſi, ſc: ejuſmodi inveſtigationes tanquam inutile plane eſſe removendas, & quod ego Cerebrum ſoleam retine in ſtatu ceu vivo, ſolummodo arterias corticalis Cerebri ſubſtan tiæ artificioſè replendo, loco ſanguinis, materiâ ceraceâ rubr donec puto arteriolarum extremitates ultimas eſſe repletas, ho factô, particulam Cerebri abſcindo, à capillo in liquore ſuſpe do, & ſic exhibeo, corticem Cerebri ex meris vaſculis & pra ſertim arteriolis tomentoſis, non autem ex ita dictis glanduli eſſe conſtitutum.

Hoc autem non ſolum dico, ſed ad oculum demonſtro, nc ſolum ope microſcopiorum, verum etiam oculis inermibu præterea innumera ejuſmodi Cerebri objecta domi reſervo, d monſtro.

Cum ego huncce tractatum viderem, ſcripſi (ut dixi) ad lum Epiſtolam, in qua demonſtrabam non illum, ſed me inve torem eſſe eorum, quæ pro inventis ſuis vult haberi, & illi quoque liquere ex actis Lipſienſibus, & meis ſcriptis; in reſpo ſione ſeſe excuſat, dicens, ſe neſciviſſe me illa à multis an detexiſſe, neque Acta Lipſienſia legiſſe; itaque denuo illi reſcr ſi, ne recuſaret manum dare veritati, ſc: me primum eſſe inve torem, non ſolum ſupradicti corticis, verum etiam immedia connexionis Arteriarum Renalium cum ductibus urinoſis, ſic

h

oc patet ex Theſ. I. deſcriptione A°. 1701. typis impreſſa, ubi
ol. 33. hæc verba reperiuntur, *ſunt mihi Renes quorum vaſcula
rinaria omnia, poſt repletionem Arteriarum Renalium, infarcta
unt; dehiſce plura alibi, ubi Renis veram & miram conſtitutio-
em (Deo volente) delineaturus ſum.*

In Theſauro III. impreſſo A°. 1703. fol. 40. ſequentia haben-
ur, *Præterea hic vobis conſpiciendos offero Renes, in quibus
ontinuationem Arteriolarum cum ductibus Bellini videre licet;
 hoc irrefragabile argumentum eſſe mihi videtur.*

Præterea hocce inventum publice demonſtravi, ut liquet ex
upra citato Programmate A°. 1703.

Hiſce adjungendum magnum illud inventum meum, circa
ntegumentum Placentæ uterinæ, Uterum reſpiciens, ut & vaſa
ermicularia interioris Tunicæ uterinæ, quæ omnia ſibi quoque
indicavit in dicto tractatu Cl: Vieuſſens.

Quid magis mirandum L. B. quam quod mihi ſcribat ſeſe mea
ripta, à multis annis publicata, & per figuras illuſtrata, non
olùm non vidiſſe, verum etiam à nemine intellexiſſe, me illa
ſtendiſſe, vel publicaſſe.

An non vidit Cl: Vieuſſens mea ſcripta, neque acta Lipſienſia
deò nota, in quibus ſatis ſuperque mea inventa ſunt expreſſa?
idit forſan Cl: Vir. Phyſiologiam medicam, nunquam ſatis lau-
andam Clariſſ. Profeſſoris J. Goth: Bergeri A°. 1701. impreſſam,
 per orbem diſperſam: Cl. ille Profeſſor inter alia, à me in-
enta, hæc quoque recenſet folio mihi 118. *Quod ſi organorum
cernentium aliorum, quæ hodie pro Glandulis habentur, con-
ructionem, propius intueamur, eam aliam omnino ac vulgò opina-
ur, deprehendemus. Inter hæc corticem Cerebri ex acinis
landuloſis cum Malpichio, plerique contextum putant, quem
amen accuratior docet inſpectio, totum ex vaſculis conſtare ſan-
uineis, per Meningem tenuem tanquam fulcimentum, numero
nnumerabili, ita pariter diſſeminatis, ut ultra recurvos venu-
arum tubulos prolatæ, arteriarum extremæ propagines ſuccoſæ
ppareant, quemque ſecretum continent, Lymphæ ſuccum in fi-
ras medullares convehant, unde muſci ſeu tomenti inſtar illa ce-
ebri corticoſa portio apparet, atque à parte altera medullari
ne notabili læſione auferri poteſt. Qui coctione Cerebri in oleo
 ſimili liquore apparent grumuli, & Bidloo, exhibentur, hos*

 artis

artis effecta eſſe, falſoque pro glandulis haberi, & res ipſa loquitur, & diligenter oſtendit Ruyſchius. Hæc ſunt verba Cl. Profeſſoris Bergeri, qui talia non tam plane profeſſus fuiſſet, niſi à plurimis annis in ædibus meis hoc vidiſſet, & oculatus fuiſſet eorum teſtis. Videbimus figuras dicti corticis in oleo per quinque horas cocti, ſi illas exhibiturus ſit Vir Clar: Vieuſſens, uti ego feci, ſine cerebri decoctione (potius deſtructione) id autem difficile erit Clar: Viro, niſi meas in auxilium vocaverit figuras. Cerebrum ovinum &c. in oleo unusquisque coquere poteſt, verum nemo corticem eſſe vaſculoſo-tomentoſum reperiet, idque tali experimento, quod plane inutile eſſe reor; imo ipſemet coxi cerebrum in oleo per quinque horas, & hoc facto ita induruit, ut fricando digitis in pulverem redigerem; ita ut jure meritò dicere auſim, neminem unquam vidiſſe veram corticis ſtructuram tomentoſo-vaſculoſam, poſt decoctionem in oleo per 5 horas, uti liquet ex hiſce figuris, quos confici curavi, ut differentiam utriuſque præparationis luſtrari poſſit. Cum autem jam VI. Theſaurus ſub prelo ſudet, in quo multa notatu digna occurrunt; quæ unicuique etiam demonſtravi, conſultum duxi nonnulla hic recenſêre, quæ continentur in dicto VI. Theſauro, ſc.

TAB. 1. Reperitur ſceleton Embryonis digiti annularis magnitudine, à cujus dextra dependent à capillis tria Ova muliebria non fœcundata.

Secundum ſceleton paulò eſt majus, à cujus dextra ope capilli dependet Ovum fœcundatum, non apertum.

Tertia figura, à capillo dependens, continet Ovum muliebre fœcundatum apertum, in quo nil, niſi paululum liquoris, inveni.

TAB. II. Exhibet V. figuras, quarum I. continet ſceleton fœtus humani trium præter propter menſium, à cujus ſiniſtra capilli beneficio dependet Embryonis humani rudimentum magnitudine pediculi, ſeu ſeminis Lactucæ, à dextra dependens habet Embryonis humani rudimentum, magnitudine ſeminis Aniſi.

Fig. II. Repræſentat Embryonem magnitudine grani hordei mundati.

III. Repræſentatur Embryo paulo major, ut &

IV. Al

IV. Aliquanto majorem Embryonem indigitat.

V. Denuò majorem, & ſic ulterius repræſentantur majores at-ue majores; ſuntque omnia ſculpta ad objecta in ædibus meis onſervata, atque conſervanda.

Viſui quoque exponuntur in dicto VI. Theſauro, Figuræ U-erorum mulierum, in quibus varia notatu digna, repræſen-ntur.

Horum unus eſt, è corpore cujusdam mulieris, poſt mortem me exciſus, quæ in adulterio deprehenſa à marito, paulo poſt oitum, occiſa erat, in cujus Uteri cavo, ut & Tubis Fallopia-is repertum eſt ſemen virile, & tanta quidem copia, ut Utra-ue Tuba eodem adhuc ſemine referta ſit.

In Alterius mulieris Ovario, Ovum fœcundatum videre li-et &c.

Præterea notatu dignum occurrit in dicto Theſauro VI. ſc: uod cordis ultimæ Arteriolarum extremitates, ceraceæ mate-æ exitum præbuerint inſtar nubeculæ, ſine ulla extravaſatione ræternaturali (ſicuti jam publice aliquoties monſtravi, & per fi-uras in ſequentibus Theſauris oſtendam, repræſentaturus ea, uæ domi meæ à curioſis harum rerum videri adhuc poſſunt) t ita loquar, alias globulorum forma oculis exhiberetur; idem eri exiſtimo, in corpore vivo, ſc: tantum liquoris ex dictis Ar-eriolarum extremis roris inſtar effundi, quantum neceſſe eſt ad ii nutritionem. Præterea plurima recenſentur in dicto Theſau-o jam ſub prelo ſudante, in quo nil refero, niſi quod in ædibus ieis, idque magnis ſumptibus, reſervo, ut omnem dubitandi nſam non ſolum removerem, verum etiam Collegia Anatomica e illis omni tempore, uti facere ſoleo, haberem, hyeme non olum, verum etiam æſtate, ut & diebus canicularibus, omnia nim ita præparata ſunt, ut minutiſſima in corpore humano, ſi-e microſcopiis videri queant, modò cælum ſerenum nobis fa-eat.

Ut Interim L. B. videre poſſit, quid ſit de vera Renis ſtru-tura, conſultum duxi in hoc Prodromo figuras aliquot Renum tam umanorum, quam vervecinorum repræſentare.

Cum enim viderem Renis vervecini figuram, quam in ſuo tra-tatu de novo ſyſtemate vaſorum ſanguineorum in corpore hu-nano inſeri juſſit Cl. Vieuſſens, & nonnulla inſolita in dicta fi-

gura animadverterem, conſultum duxi, mea methodo Rene[...] vervecinum exhibere, ut differentia inter utriuſque præparatio[...]nem, & figuræ exhibitionem, videri hic poſſit.

Fig. I. & II. repræſentant eaſdem figuras Renum humano[...]rum, de quibus mentionem feceram Theſauro I. A°. 1701, [...] figuris expoſueram A°. 1703. & 1704. in Theſauro III. & IV. u[...] eædem viſuntur Figuræ.

Ceteræ figuræ repræſentant Renes vervecinos, ſine ulla de[...]ſtructione per macerationem in aqua ſimplici ad putrefactione[...] uſque, aut decoctionem, ſed ſola vaſorum repletione præparato[...]

EXPLICATIO

FIGURARUM TABULÆ

PRODROMI THESAURI SEXTI

FIG. PRIMA. *Exhibetur Ren Humanus, facie exteriore viſus anteh[...] Tab. IV. Theſaur. III. Anni* 1703. *à me in lucem editus.*

A. Renis ſuperficies, per quam innumera vaſa ſanguinea diſſeminantur vermiformia, ſuntque Microſcopio viſa.
B. Arteria Renalis abſciſſa.
C. Vena Renalis abſciſſa.
D. Portio Pelvis ureteris extra co[...]pus Renis propullulans, per qua[...] plurimæ Arteriolæ ſunt diſſemi[...]natæ.

FIG. II. *Exhibet Renem biſectum, ut interiora pateant, convenitque cu[...] Fig. III. Tab. IV. Theſaur. III. Anni* 1703.

A. Indigitat Arteriolarum plurimarum extrema, ſerpentino ductu in ductus Bellinos degenerantia.
B. Exigua portio ſuperficiei internæ.
C.C. Papillæ Renales, plurimis fo[...]raminulis, aut oſculis pertuſæ pro Urinæ tranſitu.
D. Ureter.
E. E. Pelvis aperta.

FIG. III. *Denotat Renem vervecinum, per dorſum diſſectum, ut interior[...] in conſpectum producantur.*

A. Arteriolæ, ductus urinoſos producentes, vel in illos degenerantes.
B. Corpus papillare, ubi notan[...]dum, in vervece unicum tantu[...] reperir[...]

reperiri corpus papillare ſemi-circirculare, uti hic demonſtratur, cum contra in homine plurimæ reperiantur papillæ.
Arteriolæ abſciſſæ.
Margo pelvis adipe obſitus.
Cavitas pelvis, in quam inſerui fruſtum pennæ Anatis.
F. Corporis papillaris margo, innumeris foraminibus, ſeu oſculis præditus.
G. Vena Renalis.
H. Arteria Renalis.
I. Ureteris portio.

G. IV. *Exhibet Renem vervecinum, biſectum, cujus margo corporis papillaris & ſemicircularis à me reflexus eſt, ut vaſa ſanguinea nonnihil in conſpectum venirent: nonnihil dico, quandoquidem mihi neutiquam in animo eſt vaſorum ſanguineorum reptatum hic repræſentare, illud enim in ſequentibus Theſauris facere decrevi.*

Arteriolæ degenerantes in ductus urinarios; ubi Not. ſc. Arteriolas dictas quandam mutationem ſubire, aut ceu in aliud eſſe mutari & qua in re illud conſiſtat accuratius in poſterum perſcrutandum, hoc ſaltem verum eſt, replendo Arterias, repleri quoque ductus urinarios, ita ut continua ſint corpora.
Ductus Urinarii.
Margo pelvis biſecti.
D. Margo corporis papillaris & ſemilunaris, innumeris oſculis pertuſus pro urinæ exitu.
Pelvis ſuperficies exterior undique adipe obſita.
Ureter abſciſſus.
G. Vena Renalis abſciſſa.
H. Arteria Renalis abſciſſa.
I. Portiones interioris ſubſtantiæ Renis, quæ ceu Papillæ quidem nobis hic occurrunt, ſed neutiquam pro Papillis habendæ ſunt, omnes enim continuæ ſunt, vaſa autem ſanguinea hiſce portionibus interſita, videntur dictam interiorem partem Renis in varias particulas ſeparare, ſuntque dicta vaſa multo ſevo obſita, unde illa prima fronte viſa, admodum craſſa nobis obveniunt, cum contra re penitius perſpecta, longe tenuiora ſint, ſicuti hoc quoque liquet ex hac Figura.

G. V. *Denotat copiam figuræ Renis Vervecini quam Clar. D. Vieuſſens, in ſuo tractatu* de novo ſyſtemtae vaſorum ſanguineorum in corpore humano *inſeruit.*

A. A. A. Extima ſeu glanduloſa Renis Vervecini ſubſtantia.
Arcus arterioſi minimi paulo ſupra majores conſtituti.
Arteriæ Venas comites habentes, quæ è ſuperna & poſtica arterioſorum majorum facie naſcuntur, & extimæ Renis ſubſtantiæ convexam illius partem occupanti, efformandæ impenduntur.
D. Arcus arterioſi majores.
E. Ea vaſculoſorum plexuum Renalium

lium pars, quæ à margine pelvis ad minores uſque arterioſos arcus protenditur.

F. Arcus arterioſi minores.

G. Hæc vaſculoſorum Renalium pars, quæ à margine pelvis ad minores uſque arterioſos arcus protenditur.

H. Cavitas pelvis.

I. Membranaceæ fiſtulæ è margine pelvis elongato conflatæ, ſeu mem branacea arcuum arterioſorum ful cimenta, quorum parietes tenui ſimi evadunt, dum in arcus arte rioſos & venoſos abeunt.

K. Oſtium ureteris.

X. X. Propagines arterioſi ex ai cubus arterioſis majoribus emei gentes.

FIG. VI. *Adumbratur, portio corticalis Cerebri ſubſtantiæ, quæ plane e vaſculis ſanguineis, & maxima quidem parte arteriolis, tomenti inſti tenuibus, conflatur. Hæc autem præparatio facta ſolâ arteriarum Cer bri repletione artificioſâ, ceraceâ materiâ rubrâ.*

FIG. VII. *Oſtenditur portio Corticalis Cerebri Vervecini, per quinque h ras in oleo Olivarum decocta, in qua nihil quidem vaſculoſi videri p teſt, utpote per decoctionem ceu in aliud eſſe mutatum; ita enim ind ruit, ut digitis in pulverem redigi poſſit, & per conſequens ad expiſca dam veram conſtitutionem inepta facta ſit.*

FIG. VIII. *Portionem Corticis Cerebri humani demonſtrat, quæ eode modo decocta, æque inepta facta eſt demonſtrationi ſupradictæ.*

THESAURUS ANATOMICUS SEXTUS.

Super cujus ASSERE primo, ſequentia ſunt repoſita.

N°. I. PArtes generationi inſervientes ex puella, ſuntque tam nitide conſervatæ, ut vitæ ſpeciem præ ſe ferant, ſc: naturali colore non ſolum ſunt imbutæ, verum etiam ſine rugis præternaturalibus conſervatæ, idque in liquore limpidiſſimo.

Not. 1. Vulvæ labia, Mons veneris, Nymphæ &c. partes circumſitæ, neutiquam à ſtatu naturali recedunt. Clitoris autem hic in conſpectum non venit, propter Nympharum nutationem.

2. Membrana Hymen, maxima parte, tantum viſui occurrit, idque propter excreſcentiam quandam prænaturalem ex Vaginæ principio erumpentem.

3. Anus, qui à natura rugoſus, ſub pudendo ſeſe videndum exhibet, tanquam in ſtatu vivo & ſano.

4. Phiala nonnihil inverſa, videnda ſeſe exhibent Veſica urinaria, & ſub ea, Uterus cum annexis Ovariis, Tubis Fallopianis, Ligamentis teretibus, ut & latis, præterea Clitoris, quatenus ſub cute latitat, hic conſpici quoque poteſt.

5. Quamvis Clitoridis crura ſint abſciſſa, tamen conſideratione dignum eſſe cenſeo, ſc. quod ab arteriarum repletione, Clitoridis corpus ſimul quoque ſit repletum, ſicuti fieri videmus in repletione Arteriæ pudendæ, ubi corpora nerveo-ſpongioſa ſemper quoque replentur eâdem ceraceâ materiâ, qua Arteriæ replentur.

6. Uterus, uti & cæteræ partes utero connatæ, rubedine ſunt imbutæ, propter arteriarum repletionem.

Nº. II. Crus Infantis, cujus tibia ut & pes naturali colore ſun
prædita.

Not. 1. Cutis tibiæ, facie exteriore ſecundum longitudinen
eſt aperta, ut muſculi ſub cute, eo loco ſiti, in conſpectum ve
nirent, ſc. flexor externus, aliis ſemifibulæus, ut & abducens pe
dem, nec non curſus tendinum dictorum muſculorum ſub malleo
lo externo.

2. Arteriam, per Pedis dorſum decurrentem, ceracea mate
ria replevi, ut reptatus ejus clare videri poſſit: hujus ramifica
tiones potiores, per digitorum latera decurrunt, non autem pe
digitorum dorſum, tendines autem extenſorum contra per dor
ſum, non autem à latere reptant, hæc omnia in liquore conſe
vantur, ut naturalem conſtitutionem conſervent.

Nº. III. Phiala in liquore continens Pueri Palatum, parte
Naſi, ut & Labium ſuperius, naturali colore perfuſa, & ita con
ſervata, ut varia diſtinctius videri poſſint, quam in corpore viv

Not. 1. Apertura gemina canaliculorum breviſſimorum, qu
pone dentes inciſorios reperitur; hic in conſpectum venit, pe
quas aperturas narium mucus in Os derivatur; per has filum t
nue trajeci, ut primo intuitu ſtatim oculos incurrerent. Con
ſiderandum autem non ſemper geminam reperiri aperturam,
oris cavum hiantem, aliquando enim ſingularis occurrit, in al
quoque vix viſibiles eſſe comperio.

2. Glandulæ naſales, luculenter hic videri poſſunt, utpo
rubedine perfuſæ, propter arteriolarum repletionem, ſuntque n
niſi faſciculi extremitatum arteriolarum, nares humectantes, qu
ita dictæ glandulæ in homine vivo ut & jamjam denato, viſu
fugiunt, in hoc autem objecto luculenter conſpiciuntur ar
noſtra.

3. Dictæ Glandulæ hic quoque viſuntur diſperſæ per Pala
involucrum, ante Valvam, nec non per Labium ſuperius.

Nº. IV. Phiala in qua conſervatur Lienis humani portio
cujus involucrum, quod in ſanitate perfectiore tenuiſſimum, h
tam craſſum exiſtit, ut cultri dorſum fere adæquet, idque fo
ſan à prægreſſa inflammatione.

Nº. V. Uterus mulieris, quæ ut puto, à paucis diebus, a
horis (id quod tam præciſe ſcire nequeo) conceperat. Uter
enim eodem modo eſt conſtitutus, ſicuti poſt coitum prolificu
ſemp

mper inveni, ſc: mole juſto major, ſubſtantia multo craſſior, cies interior villoſa, id quod primis à conceptione diebus ri ſolet; præterea unum ex ovis, quod ego exiſtimo fœcuntum, mutationem magnam ſubiit, ſc: magnitudine non ſolum etera ova antecellit, verum etiam poſt ejus apertionem ovi ntentum coagulatum reperio, ſicuti hic adhuc videri poteſt; ntra, cætera ova ab inciſione transverſali læſa, hic viſuntur anita, propter contenti effluxum à læſione cauſatum. Dicti vi fœcundati, & coagulati contentum, colore cinereo, contiens colore niveo nobis occurrit, id quod luculenter in conſpeum venit, quoniam omnia in liquore ſunt conſervata; & ſi omes Anatomici ita feciſſent, nec impenſa, labores, & alia, illos eterruiſſent, majorem noſtri corporis notitiam habuiſſemus, ec tam frequenter diſputaſſent de particularum minimarum xiſtentia, ſine ulla ſenſibili demonſtratione.

Cum ſcriptores Anatomicos olim rogare ſolerem, ut mihi hæc alia demonſtrare vellent, quæ per figuras exprimi curaverant; revis eorum erat reſponſio, ſc: tunc temporis mihi hoc ita ccurrebat, jam autem nulla mihi datur demonſtrandi occaſio; ſic diſcedere coactus fui: Ne autem mihi tale quid regeere cogar, omnia, quæ per figuras cum orbe literato comunico, maximo ſumptu conſervo, & tali quidem artificio, ut er ſecula manere queant in eodem ſtatu, ſine ulla mutatione. Quicunque hanc noſtram artem præparandi, & conſervandi am in liquore, quam extra liquorem, ſicuti ego à quadraginta nnis ſuſcepi, olim vidit, facile concipiet, ejuſmodi præparata ncorruptibilia eſſe, modo illi hæc ita conſervent, uti ego faio.

Verum in viam redeo, unde digreſſus ſum; in dicti Ovi fœundati confinio ſpinulam tenuiſſimam indidi, ut ſtatim ovum œcundatum oculos incurreret; præterea alterâ ſpinulâ aperta enetur Uteri cavitas, ut ſuperficies rugoſa conſpici poſſit, & hæc mnia vaſculis ſanguineis repletis ſcatent.

N°. VI. Duo Atheromata inter cervicis bovinæ muſculos reerta, quorum alterum tranſverſim apertum aviculæ Indicæ (cui omen *Pegaſroe*) nidum repræſentat, hujus atheromatis pars exerior, ſive continens conſtructum ex pilis veris, in orbem ita iſpoſitis, & quidem ſine manibus auxiliaribus noſtris, ut nemo

hactenus ſine admiratione viderit. Contentum autem, ante immerſionem in liquore meo, pultaceæ erat naturæ, nunc autem induruit, & colorem nigricantem acquiſivit. Vid. Tab. IV. Fig. V. Theſ. VI.

Ex altero Atheromate, quod etiam apertum eſt, emergit faſciculus pilorum, denſiſſime conſtipatorum, ſuntque dicti pili ſeſqui unciæ longitudine. Vid. Tab. IV. Fig. VI.

N°. VII. Phiala in liquore continens membranæ affinem, ſeu pſeudo-membranam, arte confectam ex mei ipſius ſanguinis ſero, idque ſola ſanguinis conquaſſatione ramulo portulacæ affinis plantæ Africanæ fruticoſæ, donec refrigerando coagulationem adipiſceretur, ut autem membranam repræſentaret, ramulum elegi foliis minoribus præditum, quorum ope dicta materi ſeſe melius poterat extendere, in formam membranæ.

Notandum interim, per hancce pſeudo-membranam ſtamina plurima, ſeu fibras eſſe diſperſas æmulantes ea, quæ in corpore humano à natura generantur. Cum hæc & ſimilia ex ſanguine produci videamus, mirandum non eſt, ſæpiſſime pluribus impoſuiſſe excretiones uterinas ſanguineas, hanc illamve formam adeptas, cum in uteri, aut cervicis uteri cavo, imò in vagina per aliquot horas hæſerint, & in coagulum & præſertim quidem in iis, limoſiorque factus eſt. Hinc plures quoque fuerunt decepti, qui nobis pro monſtris obtruſerunt varias excretiones uterinas, imò per figuras publici juris fecerunt. Ut autem dicta coagulatio, membranacea, appareat, neceſſe eſt, ut poſt coagulationem, per diem unum atque alterum, aquæ puræ maceretur, ſic rubedo plane diſparet.

N°. VIII. Mulieris portio Mammæ cum annexa Papilla, a Epidermide denudatæ, ut Papillæ cutaneæ luculenter videri poſſent.

Notandum interim me in Theſaur. I°. Papillam muliebrem delineandam curaſſe, aſt verò in hac Papilla longe diſtinctius Papillæ cutaneæ in conſpectum veniunt, ita ut conſultum duxerim de integro hanc Papillam per figuram illuſtrare in hoc Theſaur. VI. Tab. I. Fig. II. Vid. cætera quæ de Papillis ſtatui in Theſ. I. F. IV. Tab. IV.

N°. IX. Portio inteſtini Ilei humani, ita præparata, ut tunica quædam, mihi celluloſa, appareat.

Not.

Not. 1. Tunicas Inteſtinorum hactenus propoſui quatuor, ſc:
. extima; quæ communis audit, 2. quæ carnoſa dicitur, tertia
ervoſa, 4. villoſa; verumenimvero cum ſæpiſſime inter primam
ꝛ ſecundam pinguedo colligatur, idque in homine obeſo, & pin-
uedo nuſquam niſi in tunicis celluloſis congregetur, quintam
nnumerare licitum eſt, ſub communi ſitam, conſultum quoque
uxi hanc quintam per Figuram illuſtrare. Vid. Tab. 6. Fig. 2.

2. Dicta tunica celluloſa adeo conſiderablis eſt, uti in hoc ob-
ꝛcto luſtrari poteſt, ut ſub cute vix dentur plures cellulæ, in
ınica celluloſa, ſub cute ſita, quæ vulgò membrana adipoſa di-
itur, quia cellulæ, in homine ſano, pinguedine ſunt refertæ,
ꝛ ſæpiſſime in leucophlegmatia latice aquoſo. In macilentis au-
em membrana dicta tenuiſſima apparet, nec in ea dictæ cellulæ
ı conſpectum veniunt, niſi flatu ſint expanſæ.

N°. X. Placenta Uterina integra diſſoluta, id eſt, ſola por-
o chorii villoſior (de qua egi in Theſaur. V.) hic eſt ablata, ut
ıſorum ſanguineorum, Placentam conſtituentium, conſtitutio
culenter videri poſſit, id quod fieri nequit, niſi vaſis ad extre-
um uſque repletis, Placenta liquori innatet.

N°. XI. Phiala in liquore continens portionem hepatis hy-
ropici, quæ tota quanta nil, niſi meræ veſiculæ, gelatinoſa
ateria repletæ.

Not. 1. Quandoquidem hepar viſcus eſt, ex meris vaſis con-
itutum, nullis intercedentibus glandulis, aut parenchymate (ſic-
i hoc diſtincte videri poteſt in ædibus meis), concipi vix poſ-
, quomodo omnia illa vaſa majora, minora, nec non ramuſculi
inutiſſimi, in veſiculas mutari queant, niſi ſtatuamus tunicam
lluloſam etiam ineſſe vaſis ſanguineis, ſicuti ego demonſtrare
ſſum, quibus in hydrope vaſculoſa, ut ita loquar, ab humore
uoſo, limoſo, gelatinoſo, repletis, vaſorum cavitates à com-
eſſione continui affluxus occœcentur.

N°. XII. Phiala ſicca, & in ea portio ſpinæ dorſi cujuſdam
ıadrupedis, mihi ignoti, quam ex Africanis oris mihi attulêre,
circa illam

Not. 1. Omnes vertebras ſine ulla ligamentorum ope ſibi in-
cem ita connecti & cohærere, ut ſpina mobilis ſit, ſine ulla
sjunctione vertebrarum.

2. Nonnullas vertebras immobiles eſſe, propter Ancyloſin id quod in ſpina dorſi adulti hominis admodum frequens.

N°. XIII. Phiala ſicca, in qua conſervatur ſceleton fœtu humani, decem circiter hebdomadum, cujus dextra contin coſtam fœtus humani jamjam nati, & ſpiræ inſtar tortam, i que artificio, liquor enim, in quo conſervaveram objectum, juſ acidior factus, ita mollificaverat coſtas, ut fili, aut funiculi i ſtar, torqueri potuerint. Pone ſceleti brachium ramus arterioſ reperitur, arbuſculam repræſentans, ceracea materia enim repl tam exſiccavi, & ſic poſui, ut ſuſtentaculo ſit ſceleto dicto, c innititur.

N°. XIV. Fœtus humani, Pulmo, cor, Thoracis pars, à pa te poſteriore viſa.

Not. 1. Hæc omnia proprium retinuiſſe locum.

2. In dicto objecto Arteria bronchialis ex Aorta vulgò pr diens, hic verò ex art. inter coſt. emergens, nec non vena Azygo cum ſuis ramulis intercoſtalibus luculenter hic in conſpectum v niunt; & cum vaſa horum omnium ſint repleta, colore rub perfunduntur.

N°. XV. Phiala in liquore continens membranæ analogu quid: ſc: mulier quædam, poſt embryonis excluſionem, aut a nihilationem, placentulæ rudimentum peperit, hujus autem ſ perficiei cohærebat ſanguis coagulatus, cujus portionem abſt & aquæ puræ indidi, ut omnis rubedo evaneſceret; hoc fact iſtam portionem obſervavi tantam habere analogiam cum me brana, ut operæ pretium fore mihi viſum fuerit liquori meo i dere, & ſic conſervare; vix enim credibile eſt, ſanguinem ext vaſa profuſum in talem ſubſtantiam poſſe mutari.

Hinc etiam varii olim fuerunt decepti in ſuo judicio, exiſ mantes cum puerperæ enituntur ejusmodi objecta, ea eſſe r liquias membranarum placentæ.

N°. XVI. Ren humanus biſectus, in quo luculentius, qu in præcedentibus & à me deſcriptis Renibus videri poſſunt n tationes Arteriolarum in vaſa urinaria à Cl. Bellino delineata.

Cum replerem arteriam renalem, ſimul etiam replebantur c ctus urinoſi vel vaſa urinaria. Præterea in hoc objecto non ſol diſtincte viſuntur Papillæ renales, quæ nil niſi conger ductuum urinariorum, verum etiam reptatus extremitat

ar

teriolarum, quæ, antequam degenerant in ductus urinarios, ptatum circularem mutant in reptatum Serpentinum.

N°. XVII. Portio ſtomachi Lacerti ſquamoſi, diaboli Nendici vulgò dicti, ita inverſi ut ſuperficies interior jam facta t exterior; circa ejus Pylorum innumeræ protuberant Papillæ gentes pyramidales, nonnullæ autem ſunt oblongo-rotundæ.

N°. XVIII. Phiala in liquore continens infantis caput, vitæ eciem præ ſe ferens, cujus Cerebro extracto, in conſpectum eniunt Nervi.

N°. XIX. Phiala in qua continetur Crus cum Pede fœtus umani, quo conculcari videtur Crocodili fœtus. Dictus Crocoilus naturali geſtu & colore præditus, morſum minatur.

N°. XX. Fœtus humani Brachium, cum Scapula & oſſe claiculari.

Not. 1. In totum fere cutis eſt ablata, ut vaſa ſanguinea non lum, verum etiam Nervorum ſitus inter vaſa ſanguinea luſtrari oſſint.

2. Caro ubique viventis inſtar rubicunda, ut & digiti maus, vitæ ſpeciem repræſentantes.

3. Digiti Manus cutem retinuerunt, ut naturalem conſtituonem conſervarent, & actionem, naturali ſimilem, repræſenrent, inter eos enim continentur Inteſtinula craſſa fœtus vituni exigui, mœconio nigro repleta, ſuntque arteriolæ per Inteina diſſeminatæ ceraceâ materiâ repletæ, id quod viſui gratiam onciliat.

N°. XXI. Phiala in liquore continens Uterum mulieris, quæ marito in adulterio deprehenſa, occiſa eſt: Vocatus ad cadaeris apertionem, reperi Uterum aliquanto eſſe tumidiorem, aque ſuſpicabar illam concepiſſe, Uterum itaque mecum aſumpſi, ut ſuſpenſa manu omnia inveſtigarem, eoque aperto, iveni ejus ſubſtantiam eſſe craſſiorem; cavitas autem referta erat emine albo & bene cocto, aut ſaltem ſubſtantiâ, quæ ſemini vili ad colorem & viſum, ſimilis erat, utraque Tuba eodem quore quoque referta erat.

Hiſce viſis ſumma cum cautela hæc omnia liquori meo quiem indidi; Utero autem aperto contentum ſemen omne in tero continere haud potui, portio tamen, liquoris ope, in agulatum redacta, in uteri cavo, ut & in uteri ore huc uſque

hæret,

hæret, Tubæ autem, quæ integræ remanſerunt, adhuc dum pr
copia tument, cum autem tubas non nihil premerem ſemen liber
effluebat.

Cum jam conſideramus mulieres affirmare ſeſe, (ſi non ſem
per, ſaltem ut plurimum,) factas eſſe gravidas, aut concepiſſe
cum ſentiunt ſemen maxima parte remanſiſſe in utero, & con
tra in coitu improlifico ſemen exitum ſibi quærere, percipian
Quid hinc aliud concludendum, quam quod non ſolum aur
ſeminalis, verum etiam ſubſtantia ipſa ad conceptionem ſit ne
ceſſaria. Dixerit forſan aliquis, reperiri mulieres quæ dicur
ſeſe concepiſſe, quamvis ſemen non retinuerint, Reſp: Cre
dibile eſſe illas ſaltem tantum retinuiſſe ſeminis, quantum requ
rebatur ad conceptionem prolificam.

Utrum jam talia animalcula in ſemine virili contineantur, qu
ad conceptionem hoc vel illud conferant, in medio relinqu
illud enim extra ſcopum meum eſſet, quia nil deſcribere ſtatu
niſi quod in XVI. meis Theſauris Anatomicis demonſtrare v
leam; & quæ in Theſauris luſtrari poſſunt: Hoc tantum con
tendo ex dictis & in poſterum dicendis, auram ſeminalem hau
ſufficere, ſed neceſſe eſſe, ſemen ipſum Uterum intrare in coit
prolifico.

Ova autem muliebria, quæ à ſemine fœcundantur, & po
fœcundationem per ductus ovarios, ſeu Tubas deferuntur a
uteri cavitatem, in hoc objecto, non tam luculenter viſuntu
quam quidem in ſequentibus, quia nullam inſtitui præparati
nem. An autem in illa actione Ovum totum, an vero O
contentum Ovario ſolummodo exeat, anceps olim hæſi, ja
verò poſteriùs verum eſſe credo, quia in Gallinis externu
Ovi integumentum, ovario adhærens, ſimul cum Vitello nc
extruditur, ſed in calicis forma remanet: Præterea in ute
muliebri fœcundato, in principio conceptionis, omnia ita t
nera, ut nil reperiatur, quod corticem Ovi, redoleat, id auten
quod remanet, mihi ceu cortex eſt, circa quem obſervavi, f
quod ejus cavitas, poſt contenti expulſionem, admodum f
mollis, villoſa, rubicunda, ſanguinolenta, ſicuti videre eſt in c
vitate uteri poſt fœtus excluſionem, ita ut excluſio Ovi ex Ov
rio conſideranda ſit, tanquam primus, & Ovi partus.

Præterea difficile eſt credere in excluſione contenti Ovorun

cort

corticem ſimul Ovario exire, quia cortex tam firmiter Ovario connectitur, ut incredibile ſit, corticem ſimul cum contento Tubam intrare: Interim per ovi contentum non ſolum liquorem, quo repleta ſunt ova, intelligo, ſed liquorem ſimul cum tenerrimis membranulis, liquorem immediate ambientibus. Fateor quidem, me hic latum campum aperire, quem tamen à limine tantum ſalutare volui, conſiderans hoſce meos Theſauros nil eſſe, niſi Catalogos; ſufficiat itaque me ea communicaſſe, quæ obſervavi, conſervavi, & quæ demonſtrare valeo.

N₀. XXII. Crus infantis, viventis ſpeciem præ ſe ferens.

Not. 1. Cute adempta Muſculi in conſpectum veniunt, ut & Nervus cruralis, qui ſub Poplite denudatus bifariam dividitur, ex ejus bifurcatione ramus oritur, qui per dorſum Muſculi Gaſtrocnemy externi repens, à latere calcis, Pedem adit, & ſic ulterius ſubdiviſus, per Pedis exteriora diſſeminatur, & ut hæc omnia naturalem conſtitutionem conſervarent, liquori meo indidi.

N°. XXIII. Phiala in liquore continens infantis Brachium, colore & conſtitutione Brachium vivum repræſentans, & ne hoc objectum deſes videatur, ab indice dependentem habet, & demonſtrat portionem piæ matris humanæ, cujus arteriolis, ceraceâ materiâ rubrâ repletis, ſumma rubedine Pia mater perfuſa eſt, & quod not. Per dictam portionem Piæ matris diſſeminantur corpuscula innumera albicantia capitis aciculæ minoris magnitudine, quæ mihi pinguedo, aliis autem glandulæ, aſt perperam, nuncupantur.

N₀. XXIV. Phiala liquore repleta, in qua luſtrari poteſt Placenta uterina humana integra, cum ſuo funiculo umbilicali.

Not. 1. Quod portio Villoſa Tunicæ chorii variis locis ſit lacerata & ablata, ut vaſorum extremitates ultimæ conſpici poſſint.

2. Vaſa ſanguinea Placentam conſtituentia ad ultimas extremitates ſunt repleta.

N°. XXV. Phiala in liquore conſervans corpus quoddam præternaturale, prodigioſæ magnitudinis, ex utero vaccino expulſum, undique pilis brevibus, nigris, albis, ſtipatum, & pedunculo longiſſimo præditum, quemadmodum cælo ſuo ſculptor expreſſit. Tab. VI. Theſ. VI.

Not. 1. Quod dictum corpus nullis gaudeat viſceribus, ſed liquorem olim continebat.

2. Prima fronte viſum, repræſentat caniculum dormientem qui caput & pedes abſcondit, ut facere ſolent canes, ubi ac dormiendum ſeſe componunt.

3. Pedunculus Funiculum umbilicalem egregie mentitur, at ab eo dependerit in uteri cavo, dicere nequeo, veroſimile ta men eſt.

Hiſce viſis, cogitare cœpi, utrumne tale quid ab aliis olin quoque fuerit viſum, illudque anſam dederit, ſtatuendi Mola dari in utero, idque tranſtulerint ad uteros humanos, è quibu non raro corpora expelluntur, de quibus ſupra egi; veras auten Molas, de quibus fabulantur multi, à nemine unquam fuiſſe viſa exiſtimo, propterea quod ſæpenumero mihi attulerint corpuſcul utero excluſa, quæ mihi pro Molis obtrudere voluerunt.

Si veræ exſtarent Molæ, ad meas proculdubio veniſſent ma nus, quandoquidem uberrimam habui occaſionem & à trigint ſeptem annis cum obſtetricibus converſatus fui, earumque exami ni, ſimul cum Inſpectoribus Collegii Medici, præfui, & quic quid illis occurrebat, hoc mihi demonſtrare haud negligebant nunc autem ſanguinem coagulatum, animalculi formâ, tunc Sa coma, ex Uteri cavo prognatum, ſæpiſſime quoque Placentul uterinas induratas, mihi oſtendebant, quas etiamnum magno nu mero ſervo, quæ nil minus quam Placentæ formam præ ſe ferun ita ut exiſtimem, veras non dari molas, quæ (uti nugantur) v vunt, multò minùs volant, & ſub veſtibus mulierum, quæ aſ ſtunt parturientibus, ſeſe abſcondunt.

N°. XXVI. Infantis brachium & manus, inter cujus digit continetur portio Pulmonis, in qua, transverſim ſecta, Veſicu læ, Pulmonis ſubſtantiam conſtituentes, patent & hiant, ſicu fit in inſpiratione: & cum Pulmo à me inflatus non ſit, videri po ſunt Veſicularum naturalis magnitudo & capacitas.

N°. XXVII. Phiala in liquore continens Infantis Brachiu & manus, rubicundiſſimo colore perfuſum, & vitæ ſpecie tam nitide repræſentans, ut nemo (niſi à corpore abſciſſum vide ret) pro Brachio Infantis denati haberet.

Not. Inter digitos retinet portionem Thoracis foetus jamja nati, vivido colore quoque præditi, & ita præparati, ut Ner intercoſtales, eorumque reptatus perfecte videri poſſint; u notandum, Nervos Intercoſtales non ſemper in coſtarum ſulc

ta

m præciſè ſeſe abſcondere, quin ſæpe extra eos proſiliant, uti hic videri poteſt, ita ut in Paracenſi Thoracis, aliquando di poſſint, ut olim factum vidi, unde ægro convulſionibus rrepto, ab ulteriore perforatione deſiſtere coactus fuerit Chirgus.

No. XXVIII. Infantis Pes, in liquore conſervatus, & ita præratus, ut integumentis exterioribus ablatis in conſpectum veant Pedis, digitorumque muſculi, naturali colore rubicundo æditi.

N°. XXIX. Infantis Brachium viventis ſpeciem referens, à ijus Indice dependet à capillo portio Veſicæ hominis, calcu-, dum viveret, laborantis.

Not. Ab attritione continua calculi, ſuperficiem interiorem eſicæ hic occurrere in æqualem & ramoſam. vide ſuper hac plura Theſaur. II.

N°. XXX. Uterus muliebris, maximis, mediocribus, ut & rvis tumoribus rotundis undique obſitus.

Dicti tumores ſunt admodum ſcirrhoſi, vel potius ſcirrhi, ero non ſolum pedunculi ope, verum etiam abſque eo, conti ſunt. Hæc omnia in liquore conſervantur, ut conſtituonem naturalem retinerent.

N°. XXXI. Phiala liquore repleta, & in ea portio magna inalis Medullæ cum annexa Cauda equina, colore niveo præita ex homine.

No. XXXII. Uterus cujuſdam mulieris, à paucis diebus gradæ, ſicuti hoc liquet ex Uteri, ut & unius ovi conſtituone.

Not. 1. Uterus mole major, quam quidem in muliere, quæ on concepit.

2. Uteri cavitas villoſa, & inæqualis, uti ſemper in aliis obrvavi.

3. Uteri Os admodum amplum & villoſum.

4. In uno ex Ovariis veſtigium Ovi videre licet, ſc: ubi vum eſt expulſum; calix ſeu integumentum ovi extimum, uod in ovario, ut ego exiſtimo, remanet, poſt contenti exulſionem, obſeſſum eſt materiâ quâdam rubicundâ, quam lim inveni villoſam, poſt ovi excluſionem; hic autem à liuore occurrit compacta, rubicunda, in cujus medio foramen

aut cavitas exigua reperitur, quam ego habeo pro oſculo c
vitatis, ex qua Ovi contentum eſt prognatum, quæ cavita
jam denuo contracta, foraminis inſtar nobis occurrit.

5. Pro Ovi contento, ut antea quoque dixi, habeo liqu
rem, qui in Ovis continetur, & membranulis, Chorio,
Amnio, obducitur, & pro calice, durior pellicula, quæ, poſt e
cluſionem contenti, remanet; id quod luculentius videre lic
in volatilium Ovariis.

6. In Uteri cavitate nil niſi liquidum quid inveni.

No. XXXIII. Maxima Stomachi portio pueri, cujus ſupe
ficies interior hic facta exterior, eſtque rubicundiſſimo colo
ab arteriarum repletione, prædita.

Not. 1. Rugæ naturales, quæ in ſuperficie interiore exſtan
non ſolum hic in conſpectum veniunt, verum etiam mille
ceraceæ materiæ granula, quæ per extremitates Arteriolaru
exitum ſibi quærentia, ſuperficiei internæ adhærent.

Præterea, poſt repletionem Arteriarum Stomachi, cavit
ejus repleta erat dictâ materiâ ceraceâ, quæ ex Arteriolaru
ultimis extremitatibus in cavitatem Stomachi guttatim deplu
rat, & hoc circa Inteſtina locum quoque habere expertus su
Hinc ego ſuſpicor in ſtatu vivo, modo ſanitate perfectio
fruamur, Stomachum noſtrum per Arteriolarum ultimas extr
mitates, continuò irrigari humore convenienti, quæ extrem
tates variis locis, faſciculatim diſpoſitæ, Glandulæ dicuntu
quemadmodum in Inteſtinis, in quibus hoc luculentius demo
ſtrare valeo, quam quidem in Stomacho. Vide de hiſce plu
in præcedentibus Theſauris.

2. Omentum parte maxima Stomacho cohærens, telæ ar
nearum inſtar tenue, nulliſque foraminibus pertuſum eſſe. I
terim myriadibus arteriolarum rubicundiſſimarum ſuperbit, v
ſumque allicit.

3. Lien Stomacho cohærens à naturali conſtitutione, figur
magnitudine, colore, nihil omnino receſſit.

4. Duodeni portio, Stomacho connexa, præ copia vaſoru
repletorum rubicunda apparet.

5. Dicta Stomachi portio dependet à ſeta, quæ infixa eſt i
Tunica Stomachi carnoſa, quâ, nonnihil ſeparatâ, Fibræ ca
noſæ hic luculenter videri poſſunt.

No. XXXI

Nº. XXXIV. Crus, Tibia & Pes infantis, tam nitide con-
ſervata, & colore vivido prædita, ut vitæ expertia non vide-
ntur.

Pes Jaculatricem, quæ ſerpentis ſpecies eſt, calcare videtur:
aculatrix ceu calcata, os aperire videtur: hæc omnia vitæ
peciem præ ſe ferunt.

Nº. XXXV. Infantis Brachium & Manus, cujus digiti ho-
minis Auriculam continent, quæ Auricula nil de naturali con-
itutione amiſit, ita ut videatur Auricula hominis viventis,
uamvis à plurimis annis ita conſervarim.

Nº. XXXVI. Pueri Brachium, cujus Manus continet Cor
ominis, idque in liquore.

Not. 1. Dictum Cor ſuperficie exteriore eſſe ſcabrum, imò
mosum, (ſi ita loqui liceat) qua ſcabritie ſua connatum Pe-
cardio, idque à prægreſſa inflammatione harum partium, un-
e æger intolerabili dolore fuit correptus circa pectoris ante-
ora, non ſine febre continua.

2. Brachium, Manus, & Digiti vitæ ſpeciem repræſentant,
 propter viſui non ſunt ingrata.

ASSER SECUNDUS.

Continet varia, quæ ad hominis generationem conferunt.

º. XXXVII. PHiala in liquore continens tria Ova mulie-
bria, a capillis dependentia & ceracea ma-
ria rubra referta. Vid. Tab. I. Fig. I. Theſaur. VI.

Nº. XXXVIII. Phiala in liquore continens Ovum muliebre
ecundatum, Utero expulſum, & à me non apertum, ut de-
onſtrare valeam, quo ritu Ovum fœcundatum, Utero reje-
um, conſtitutum ſit, cum ab aliquot diebus in Utero hæſe-
t, & quod

Not. Quia illibatum & integrum eſt, ejus contentum videri
on poteſt; externe autem videre licet Placentulæ rudimen-
m. Vide Tab. I. Fig. II. Theſaur. VI.

Nº. XXXIX. Ovum muliebre fœcundatum Utero expulſum,
odem modo conſervatum & à me apertum, in cujus cavita-

 te,

te, oculis non ſolum nudis, verum etiam armatis, nullum ad huc Embryonis rudimentum videri poteſt, quantumvis Ovu recens, & bene eſſet conſtitutum, an in nihilum ſit redactu à mora, dicere nequeo.

N°. XL. Placentula ut & membranulæ Embryonis, in liqu re conveniente conſervatæ, & ab una parte apertæ, in quaru cavitate, nullum Embryonis rudimentum inveni, ſicuti hoc a quoties obſervavi, cum mox à partu mihi non traderentur, i ut exiſtimarem Embryonis rudimentum à reſolutione aut liqu factione in nihilum redactum eſſe, antequam mihi tradebantu Vide Tab. I. Fig. V. Theſaur. VI.

Not. Interim, circa dictum objectum, quod portio inferi non pertineat ad Placentulæ rudimentum, ſed illam nil eſſe, n cruorem coagulatum, quem vix ſine objecti læſione auferre p tuiſſem.

N°. XLI. Phiala in liquore conſervans Ovum muliebre fœcu datum & apertum, in quo nullum etiam Embryonis rudimentu inveni.

N°. XLII. Phiala in liquore retinens Embryonis Placentular quæ poſt annihilationem Embryonis per aliquot dies in utero r manſit, unde non ſolum aliam induit formam, verum etiam d rior facta, nil minus quam Placentulam repræſentat. Vide Ta I. Fig. IV. Theſaur. VI.

N°. XLIII. Phiala liquore conveniente referta, in qua vide licet Embryonis, ut & Placentulæ rudimentum, pediculi a ſeminis lactucæ magnitudine.

Not. 1. Quod Funiculi umbilicalis rudimento adhuc cohære quod rudimentum fili tenuiſſimi tenuitatem adæquat.

2. Quod in illo tempore Embryones nobis occurrant inſt rudis indigeſtæque molis, etiam Microſcopiis Leeuwenhoek nis, quibus quoque utimur, hic cerni poteſt: Capitis enir multò minus oculorum aut artuum, ne veſtigium quidem vid poteſt; dicant, ſcribant, delineant itaque alii, Embryones pa corum, ut ajunt, dierum, manibus, pedibus oculiſque inſtr ctos, nunquam autem ab illis fuiſſe viſos, facile colligi pote ex hoc & ſequentibus objectis. Ne dicam de iis, qui ſibi perſu dent ſe poſſe videre Embryones, capite & artubus inſtructos, que in ovis mulierum.

Demo

Demonſtrent ejuſmodi Scriptores talia objecta, ad quæ illo-
m figuræ ſunt ſculptæ, ſicuti ego hic & alibi facio, & tunc
lculum adjiciam illorum dictis factisque. Firmius & verius
tiocinatus eſt Vir pius Jobus Cap. X. ubi Deum alloquitur,
cens: *Nonne ſicuti Lac mulſiſti me, & ſicuti caſeum me coagu-
ſti?* Revera in illo tempore, cum embryones ſunt adeo exi-
ii, comperio rudimenta noſtra maximam habere analogiam cum
agulo lactis, & illud congruere cum hoc noſtro objecto, vi-
ri hic poteſt.

3. Mihi aliquoties tradita fuerunt ejuſmodi Embryonum rudi-
enta, quæ ſub manibus meis liquefiebant, & ſic in nihilum
digebantur; jam autem experior, quod ſi mox affundatur li-
ior meus, qui indurare objecta valet, illa ita poſſe conſervari.
ide Tab. II. Fig. I. Theſaur. VI.

Nº. XLIV. Phiala liquore repleta, continens Embryonis ru-
mentum, quod ſine placentula, videndum hic exhibetur, (quia
rentes placentulam auferri non tolerabant) aniſi ſeminis mag-
tudine. Dictum Embryonis rudimentum, dependet à capillo,
fixo rudimento funiculi umbilicalis, quod rudimentum funiculi
modum eſt craſſum, pro proportione rudimenti embryonis.

Not. Me hoc, & præcedens objectum, in lucem edita, pro-
iis & ſuſpenſis manibus tractaſſe, & ſecundinarum rudimenta
eriſſe, ita ut nullum ſuperſit dubium, quin fuerint conſtituta,
iemadmodum hic nobis occurrunt; & ſicuti de præcedenti ob-
cto, ita etiam circa hoc innuo, ſc:, quod nullam formam hu-
anam repræſentent in illo tempore; imò niſi ipſemet membra-
las aperuiſſem, vix credere potuiſſem Embryones in illo tem-
re talem habere formam, qualem invenio, & hic per figuras
hibeo; ut autem hæc omnia in ſtatu naturali conſervarem, li-
ori requiſito indidi, & ſic remanſère ſine ulla mutatione,
iemadmodum in ædibus demonſtro, & per figuras hic expri-
i curavi. Vid. Tab. II, Fig. I. Theſ. VI.

Nº. XLV. Phiala liquore repleta, in qua continetur Embryo
manus hordei mundati magnitudine.

Not. 1. Funiculi umbilicalis rudimentum, in hoc objecto te-
iiſſimum quidem, aſt in eo occurrit hydatis, magnitudine ca-
is aciculæ, id quod pluries videre mihi contigit.

2. Placentulæ rudimentum, quamvis prodigioſæ videatur ma-
gnitu-

gnitudinis, ſi ad molem embryonis conferatur, tamen conſide randum totam illam molem, maxima parte cruorem eſſe coagu latum, tam firmiter dicto rudimento cohærentem, ut objectur prima fronte viſum, facile nobis imponere poſſet.

3. In illo Embryone, nondum Caput, Oculi neque Artus v ſibilia. Vid. Tab. II. Fig. III. Theſ. VI.

No. XLVI. Phiala liquore referta, in qua cernere licet Em bryonis humani rudimentum paulo majus & craſſius grano ho dei non mundati, cum annexa Placentula. Vide Tab. II. Fi IV. Theſ. VI.

Not. 1. In hoc objecto, grano hordei non mundati magni tudine paulo majore & craſſiore, rudimenta artuum in conſpe ctum venire videntur, tanquam arenulæ majores, aut capit aciculæ minimæ rotundæ.

2. In illo tempore Capitis diſcretio ab ulteriore corpore vide poteſt.

3. Oculi quoque jam ſeſe videndos exhibent, tanquam punc nigricantia.

4. Funiculi umbilicalis rudimentum, unciæ fere magnit dine.

5. Inter artuum inferiorum rudimenta, genitalium primo dium propullulat; cujus autem ſit ſexus, diſcerni non pote id quod nemini admirationi ſit, quandoquidem in partu t meſtri, nemo, niſi ſumma cum attentione, ſexum diſcerne poſſit; & hinc ille dolus, ſc: quod rariſſime, ſi unquam, maritorum, quamvis in rebus indagandis curioſorum, mon mentis, reperies, Benevol. Lector. ſc: quod uxores eoru enixæ fuerint fœtum trimeſtrem, imò & quadrimeſtrem, ma culinum: tantam enim habent analogiam partes pudendæ triuſque ſexus in illo tempore, ut id diſcernere ſit difficile lis, qui de hac re non ſunt moniti; itaque conſultum du illud hic admonere.

No. XLVII. Phiala, in cujus liquore innatat Embryo, magi tudine dimidiæ unciæ, dependens à funiculo, tam craſſo, Embryonis craſſitiem fere adæquet; an à morboſa diſpoſitior artuum ſuperiorum & inferiorum rudimenta ſunt capitis acic læ vulgaris magnitudine, & formâ fere æquales, capitulu reſpectu corporis, maximum. Oculi diſtincte jam ſenſus incu

ru

nt. Placentulæ rudimentum naturaliter conſtitutum. Vid. ab. II. Fig. V. Theſ. VI.

N°. XLVIII. Embryo, unciæ circiter magnitudine, in liquo- conſervatus, & à funiculo umbilicali dependens; circa artus, nſiderandum, ſc: quod ſuperiores, inferioribus longe perfe- ores ſint, digiti enim manus luculenter videri poſſunt in utro- ie latere, in pedibus autem nulli adhuc digiti videri poſ- nt.

Præterea in Crure ſiniſtro necdum tibia neque pes extremus opullulant, ſed tantum conſpiciendum ibi ſeſe exhibet tubercu- n, id quod pro femore habendum.

In ranis admodum familiare, ſc: quod artus anteriores ortu t priores, imò tanquam caudati ad tempus vivunt, donec pe- s poſteriores emergant.

Notandum quoque, quod dictus Embryo mihi occurrat, tan- am ſexus fœminini, id quod plurimi non crederent, ſi æta- provectioris Embryones haud viderint. Vid. Tab. III. Fig. Theſ. VI.

No. XLIX. Phiala in liquore conſervans Embryonem aliquan- provectiorem & majorem, in quo omnes artus luculenter vi- ri poſſunt, ne digitis & pupillis quidem in oculis exceptis. Vi- Tab. III. Fig. III. Theſ. VI.

Dictum objectum exiſtimarem eſſe duorum circiter menſium, o circiter, quando quidem impoſſibile eſt illud præciſe de- minare, ſicut de hac re nonnihil fuſius diſſeram in fig. horum nium explicationibus Embryonum, ubi omnes, tanquam ad nus, erunt.

Interim conſiderandum, non ſolum hocce objectum, verum am præcedentia naturalem conſervaſſe conſtitutionem, ne ca- e naturali quidem excepto, unde viſui admodum ſunt accep- ; & quod in Embryonibus, unciæ magnitudine, reperiatur idermis, hic videre quoque licet.

N°. L. Fœtus humanus duarum unciarum præter propter ma- itudine, eodem modo conſervatus.

Not. cum mihi traderetur hoc objectum, abdomen inveni a- tum, per quam aperturam exitum ſibi quæſivêre Inteſtinula, nentum & Hepar, quæ nuda hic apparent.

N°. LI. Fœtus humanus digiti maximi magnitudine membra-

næ Amnio, tanquam linteo tenuiſſimo involutus; ſequioris eſſe ſexus, nemo facile concederet, niſi inſequentes fœtus, paulo majores, inſpexiſſet, idque propter Clytoridis propendentiam; quæ ea in ætate conſiderabilis eſt.

N°. LII. Fœtus humanus, in liquore, uti præcedens, conſervatus, ejuſdem fere magnitudinis, cujus repentina mors haud fuit deploranda, quia in lucem veniſſet, non ſolum labio ſuperiore, verum etiam palato fiſſo, & leporino.

Notandum interim; me neque hoc, neque alia objecta, quæ præter naturam ſunt conſtituta, ullis demonſtraturum, niſi hoc à me exigant, ne quis abhorreret à præparatis meis, quæ alias viſui ſunt gratiſſima: hoc enim majorem gratiam non conciliaret Theſauris meis, quam quidem inſpectio Theatrorum Anatomicorum variorum, in quibus horrenda viſui exponuntur, quæ potius ſepelienda, quam viſui exponenda.

Cum autem in ea ætate fœtus humani, tali affectu viſuntur correpti, conſiderandum, an in fœtu provectioris ætatis, cujus membra antea bene erant conſtituta, mutilari poſſint, dum in utero adhuc hærent, idque à terrore, aut aſpectu quodam horrendo? ad me quod attinet, lubenter hoc aliorum judicio relinquo, qui nil, niſi quod demonſtrare valeo in Theſauris meis, L. B. exhibere ſuſcepi, & hoc magis utile fore, exiſtimo.

N°. LIII. Fœtus humanus ejuſdem fere magnitudinis, qui non minus feliciter fatis ceſſit in illa ætate; præcedente enim longe infelicius vitam tranſegiſſet, quia Pedes, brachia, manuſque incurvata, & contracta ſunt.

N°. LIV. Phiala, ut antecedens, in liquore continens fœtum ſequioris ſexus, trium circiter menſium cum dimidio membranæ Amnio incluſum; in quo obſervandum, Clitoridem tantæ eſſe longitudinis, ut Penem exilem inter pedes repræſentet.

N°. LV. Fœtus humanus ſexus fœminini, ejuſdem cum præcedente circiter ætatis, eodemque modo in liquore nitidiſſime conſervatus.

N°. LVI. Phiala liquore repleta, in qua continetur fœtus humanus ætate nonnihil provectior, eſtque etiam ſequioris ſexus.

N°. LVII.

No. LVII. Fœtus humanus maſculini ſexus quatuor circiter enſium, in liquore conſervatus, cujus caput tegitur membrala Amnio fœtus vitulini, per quam innumera vaſa ſanguinea untur diſſeminata; & hoc viſui admodum gratum.

No. LVIII. Fœtus humanus ſexus maſculini quinque circiter enſium, qui capite prono decumbit.

No. LIX. Fœtus humanus ſex circiter menſium, in quo Cliridis prominentia ita eſt imminuta, ut ſexus facile dignoſci ſſit.

A latere Capitis in conſpectum venit Placenta Uterina, cui nquam pulvinari innititur capite; ſiniſtrâ continet inteſtinula tus humani immaturi, quæ nitidiſſime ſunt repleta ceraceâ ateriâ rubrâ.

Præterea Arteriolæ per Inteſtinula diſſeminatæ, diſtincte luàri poſſunt, præſertim illæ, quæ per tunicam communem ptatu longitudinali decurrunt.

No. LX. Fœtus humanus, ſequioris ſexus, ſeptem fere menm, qui dormientis ſitum belle repræſentat, hujus caput conatur coronâ ex herbis confectâ. Hæc omnia in limpidiſſio liquore conſervantur.

No. LXI. Fœtus humanus, inter octo & novem circiter men- geſtatus, cujus caput non ſolum ornatur corona ex herbis, ictibuſque, verum etiam tanquam Botanologus, undique obſus eſt herbis, floribus, fructibuſque, præſertim Africanis, ſiaticis, Americanis, ſc: ramulis arboris Theæ, Nucis Moatæ, Cardamomi minoris, Caryophyllorum, Cinnamomi, iis ſeminalibus Opuntiæ Americanæ, nec non ramulis Pipe- nigri cum fructibus racematim diſpoſitis, quos ramulos piris mihi liberaliter dedit Nobil. Vir D. D. Petrus de Wit, ocietatis Indiæ Orientalis præfectus.

Cum autem varia animalcula inter plantas ſeſe continere ſoant, ſic etiam hic in eadem phiala, inter dictos ramulos, varia ſecta & animalcula continentur, ſc: Scorpiones, Serpentes, m Aſiatici quam Americani, imò & Lacertæ, quarum una di- fœtus collum corripere videtur, unde fœtus, quaſi perterus, caput poſteriora verſus reflectere videtur.

No. LXII. Phiala exigua in liquore continens fruſtula varia lculi humani nigerrimi, & ſubſtantia admodum mollia, ut

autem in mollitie ſua conſervarem, liquori indidi, & ſic ſempe
demonſtrare valeo, nobis aliquoties occurrere Calculos molles
ſuntque ejuſmodi Calculi peſſimæ naturæ.

N°. LXIII. Uterus, qui revera prolapſus eſt; & ut detur oc
caſio videndi, quo ritu hæc pars prolapſa conſtituta ſit, liquoı
indidi, & ſic conſervavi. Vide Tab. IV. Fig. II.

Not. 1. Vitæ ſpeciem præ ſe ferre dictum objectum.

2. Faciem exteriorem hujus objecti prolapſi, proprie eſſe tu
nicam interiorem Vaginæ, quæ ſimul cum Utero, in hoc affecti
exit. Uterus verò, totus quantus ita abſconditur à dicta mem
brana ſimul prolapſa, ut immediate de Utero nil videri poſſit
quam ſolùm ipſius Os internum; Uterus autem non invertitur
ſed ſolummodo deſcendit extra pudendum: Contra in Uteri pro
cidentia, qui mox à partu, totus quantus aliquando ita procidi
& invertitur, ut facies uteri interior, tunc fiat exterior. In ho
caſu, ſi non ſtatim reponatur uterus, mors ut plurimum inſtat
Vide ulterius hac de 1e Obſerv. meas Anat. Chir.

3. Hujus Uteri os internum admodum eſt inæquale à ſulci
Cervicis internæ, qui à pondere & preſſione uteri nonnihil i
conſpectum veniunt.

N°. LXIV. Phiala in liquore continens dentes fœtus human
jamjam nati, cum contento molli. In eodem liquore videri po
teſt Vomer fœtus humani albiſſimus.

N°. LXV. Portio Placentulæ uterinæ fœtus humani, cerace
materiâ ita repletæ, ut ultimæ extremitates, tomenti inſtar no
bis occurrant, nullis intercedentibus corpuſculis, quæ Glandu
læ dicuntur.

N°. LXVI. Phiala ſicca, in quæ conſervatur portio Membra
næ, per quam Arteriolæ repletæ repunt, quarum ultimæ extre
mitates prima fronte viſæ, macularum inſtar viſui occurrunt
propter earum ſubtilitatem.

N°. LXVII. Phiala in liquore continens Embryonis Placentu
lam craſſam duram & pyriformem.

Not. Ejuſmodi objecta pyri formam non adipiſci, quatenu
ſint Placentulæ, ſed à ſanguine aut cruore coagulato, quâ undi
que obſeſſa ſunt; & ſic nil minus, quam Placentulæ formam
retinent, & minus caute pro molis obtruduntur nobis ab im
peritis.

* N°. LXVIII

*N°. LXVIII. Phiala in liquore continens pudendum fœtus ımani quatuor circiter menſium fœminini ſexus; illud autem ·ima fronte viſum, ſexus maſculini colem cum coleis ſuis, tam ɪacte mentitur, ut plurimis impoſuerit, & hoc in ea ætate nunıam aliter vidi.

N°. LXIX. Theſaurulus ex ligno Indico confectus, in quo ɔntinentur quinque ſceleta fœtuum humanorum, in hôc Theuro VI. delineatorum; eſtque minimum adeò exile, ut difficilnum foret hôc minus conficere.

N°. LXX. Phiala in liquore conſervans portionem Inteſtini oli & Ilei, è corpore puerili deſumptam.

Not. 1. Valvulæ Inteſtini Coli, in hac præparatione nobis ocırrunt, ceu circulus rotundus; ſc: cum Inteſtina non ſunt inıta aut ſtercoroſâ materiâ repleta, ſemper eo modo viſui ſeſe :hibent Valvulæ Coli; at cum à cibo aut flatu diſtenditur Colon lipiſcuntur formam duarum Valvularum (quemadmodum Nob. erkringio demonſtraveram, cum figuram illam publici juris fa-ret) ut regreſſum fæcum inhiberent.

2. Vermis prominet ſupra Coli Valvulas.

3. Phialâ inverſâ, Proceſſus vermiformis videndum ſeſe exbet, & hæc omnia videntur adeo recentia, & naturali colore ædita, ut jamjam videantur è corpore eſſe exciſa.

N°. LXXI. Phiala eodem modo conſervans dimidiam partem ius protuberantiæ uteri vaccæ gravidæ, cui una ex Placentu- variis locis, adhuc cohæret; variis autem locis particulas e-ſdem Placentulæ extraxi, ut cavitates profundæ, quæ tempo- graviditatis in uteri protuberantiis inveniuntur, in conſpectum nirent.

Not. Quod rami vaſorum Placentam conſtituentium, profun- ſeſe inſinuent in dictas cavitates, ut venarum ramuli ſuccum tritium abſorbeant, qui poſt Placentularum ſeparationem co-ɔſe effluit, ſecus ac in gravidis mulieribus, in quibus tale quid n reperitur, & conſequenter cum tali œconomia haud conve-. Vide de hac Theſaur. V. fol. 16. & 17.

N°. LXXII. Phiala in liquore continens unam ex protuberan- uterinis vaccæ gravidæ, à Placentula liberatam, ut profun- lacunæ, ramulos Placentulæ recipientes, viſui diſtinctius ocrrerent.

No. LXXIII. Phiala in liquore conſervans portionem ſubſtan-tiæ corticalis Cerebri, illamque mere vaſculoſam eſſe luculente hic & in præcedentibus Theſauris cerni poteſt.

Nemo hactenus, qui me, cœlo ſereno, convenit, de rei ve-ritate dubitavit, ſed uno ore omnes profitentur, ſe nunquam fuiſſe credituros, niſi vidiſſent; viſum quidem, non autem fi-dem illis dare poſſum, qui hanc rem in dubium vocare aut ne-gare volunt, quia tale quid nunquam viderunt: accedant qui-cumque volunt, nullis denegatur inſpectio aut viſus, modo cœ-lo ſereno accedant, & oculos armatos, imo etiam inermes ad-moveant, res enim ſatis clara.

Si quis autem Theſauros in tranſitu percurrat, cœlo nubi-lo & pluvioſo (quemadmodum quotidie magno numero ad me ac-cedunt, quos inter multi obiter in hunc illumve Theſaurum o-culos vertunt) impoſſibile foret talia indagare. Inter hos for-ſan ille quoque fuit, qui incaute Clariſſ. Viro Schelhamero retulit, ſeſe talem coagmentationem vaſorum non potuiſſe deprehendere, cum illi corticalem ſubſtantiam demonſtrarem.

Interim Clariſſ. Schelhameri, de re Anatomica longè meritiſ-ſimi, Theſes, ad meas venerunt manus, in quibus ſequentia re-perio. *Num verò corticalis ſubſtantia, ubi fit ſpirituum ex ſan-guine vel ſeparatio, vel præparatio, ex meris arteriarum ve-narumque oſculis* (ramuſculis ego dixi, quorum extremitates mol-les & tomenti inſtar, tenues ſunt,) *conſtet, ut nuper ſe conſpe-xiſſe Cl. Ruyſchius profeſſus eſt, de eo judicium meritò ſuſpendo. Neque enim capio, quomodo cinereus color ex vaſorum conge-exſurgere poſſit, cum in Choroide plexu, qui ex hiſce conſtat, ejuſmodi deprehendatur, nec Microſcopiis mollibus & per ma-rem lubricis corporis partibus plenam habeo fidem. Quin pot-exiſtimo, rationi magis eſſe conveniens, corpuſcula ſtatuere int-media, quibus, &c.*

Antequam Clar. Viro reſpondeam hoc unum præmittere m-viſum fuit, ſc: quod mihi animus ſit, cum nemine ullam in-diſputationem, ne diſtrahar ab ulteriore corporis humani inve-gatione, exiſtimans me plus profecturum inveſtigando, qu-diſputando; omnes interim ad viſum provoco, invito, & ſi q-oculis mentis majorem fidem habere velit, quam oculis cor-reis, per me licebit. Hiſce præmiſſis paucis reſpondebo

1. C

r. Clar. Vir dicit, ſe judicium ſuum ſuſpendere de mea aſ-
tione, nempe Corticalis Cerebri ſubſtantiam eſſe vaſculoſam.
ſp. hoc mihi neutiquam eſſe admirationi, calculum ipſemet
n adjicerem, niſi detexiſſem & luculenter vidiſſem. Incredi-
e olim mihi quoque fuiſſet, ſi tale quid audiviſſem.
Sciat interim velim Clariſſ. Vir, quod nunquam incidiſſem in
ıc dilucidationem, niſi perſcrutando, aliam inſtituiſſem me-
odum, & neutiquam uſitatam; vulgari enim modo impoſſibi-
eſt dictæ partis conſtitutionem explorare, in corpore jam
ı denato, (ſine prægreſſa præparatione noſtrâ) uti facere
ent Anatomici, idque ſolo cultro Anatomico, vel inutili co-
one Cerebri in Oleo Olivarum, Terebinth. Lini &c.
Culter ineptus eſt, propter Cerebri mollitiem; per decoctio-
n in oleis immutatur ſubſtantia cerebri; hinc ſibi perſuaſerunt
nnulli corticem eſſe glanduloſum, & hoc typis non ſolum man-
unt, verum etiam per figuras expreſſerunt ejuſmodi chimæ-
, quibus rejectis, confugiendum ad aliam, magis ſecuram,
eſtigationis methodum, ſc: per vaſorum ſanguineorum arti-
oſam repletionem cereceâ materiâ rubrâ: quo facto, parti-
a corticalis ſubſtantiæ auferenda, & à capillo ſuſpendenda
liquore conveniente, poſtea, capillus digitis arripiendus, &
ſurſum deorſumque movenda particula Corticalis Cerebri
ſtantia, quæ à motu in liquore ſeſe explicat, in infinitos
uſculos, tomenti inſtar tenues, attamen molles. Hanc me-
dum excogitavi non ſolum circa dictum corticem, verum
ım in plurimis particulis corporis, qua ſine, ut puto, im-
ſibile eſt expiſcari, qualis ſint naturæ.
Quis unquam credidiſſet, tantam eſſe differentiam inter va-
um ſanguineorum extremitates, quantam exhibui in præce-
ıtibus Theſauris, niſi quis hoc domi meæ vidiſſet? Color
ſtantiæ corticalis Cerebri in demortuis nobis occurrit cine-
s, & ad hunc lapidem videtur ſeſe offendere Cl. Vir, ego
em non; utrum rubeſcat in ſtatu vivo, & ſano, an verò
oris ſit cinerei, haud diſputabo; quicquid ſit, hoc tantum
ero, demonſtrari poſſe extremitates arteriolarum, abſque
intermedio, variis locis degenerare in vaſcula alterius na-
æ; ſic Arteriolæ Renales in ductus Bellinos, Spermaticæ
vaſcula ſeminis rudimentum conficientia, Arteriolæ in Cere-
bri

bri Ventriculis in Plexum Choroideum, ſic quoque Venæ la-
ćteæ primi generis, in Venas lacteas ſecundi generis, id quo
flatu, ſæpius expertus ſum, ſc: quod dictæ venæ ſint conti-
nuæ.

Imò Arteriæ per Placentam diſſeminatæ, (vel potius quæ ſimul cum Venis, Placentam conſtituunt) continuæ quiden ſunt cum ramis Iliacis fœtus, tamen in Placentæ conſtitutione, degenerant, & fiunt alterius naturæ, nam à Venis Placentæ, vix ac ne vix quidem diſcrepare videntur tenuitate ita ut hic denuò vaſorum mutatio ſit conſideranda; jam auter exiſtimo ab mutatione extremitatum Vaſorum, eorumque diverſo reptatu, & conſtitutione, dependere humoris, ſanguinis ſalivæ, lactis, ſeminis, &c. elaborationem, & ſegregationem non autem in aliis particulis, aut diverſa pororum conſtitution nuſquam viſui expoſitis.

Prout jam contenti, ſic etiam continentis color, variis locis nobis occurrit; Bilis in Veſicula, ut & in Poro bilario, flaveſcens, eodem colore inficit Veſiculam, & Porum bilarium: Seminis rudimentum in vaſis, teſticulorum ſubſtantiam conſtituenbus, coloris eſt cinerei, unde Vaſcula ipſa eodem colore ſur perfuſa & imbuta, tamen dicta vaſcula continua ſunt cum Arteriolis ſpermaticis, nullis intercedentibus Glandulis aut alia ſubſtantia viſibili: ut brevis ſim, exiſtimo arteriarum extrema in corticali ſubſtantia eſſe conferenda cum floribus braſſicæ floridæ caulis ut & folia ad terram ſaturatiore viriditate ſunt prædita quam in parte ſuperiore, caulis tandem in faſtigio degenera in flores niveos; flores continuant cum caule, ſed non ſolur caule teneriores ſunt, verum etiam alterius naturæ & colori ſic etiam cortex cerebri, (qui revera nil, niſi Arteriolarur extremitates) conſiderandus eſt, tanquam flores dictorum Vaſculorum. Hinc, uti ſuperius innui, tanta etiam differenti aut diſcretio inter vaſorum extremitates hujus, & illius loci quæ, certe haud fruſtra, ſi enim Arteriæ ſolummodò inſervirent, ſanguini deferendo ad partes, uti hoc tempore creditum, & inconcuſſum fuit, quare tunc non eſſent uniforme & ejuſdem reptatus in ſuis extremitatibus?

Si Corticalis Cerebri ſubſtantia in ſtatu ſano & vivo, coloris ſit cinerei, quod non nego, tunc tali imbuitur colore

liquor

quore contento; in furibundis, & in maxime iratis, in Phre-
tide, & Cerebri inflammatione veroſimile eſt, corticem eſſe
bicundum, propterea quod ſanguis Arterioſus, maximo im-
tu, ultra terminum propellitur, ut loco contenti coloris cine-
i, jam arteriolarum extrema contineant ſanguinem rubicundum
floridum; ſimili modo, ſi ceraceâ materiâ rubrâ Arterias Caro-
des repleo, integer cortex colore rubicundiſſimo perfunditur,
que abſque ulla extravaſatione, quod certum eſt indicium,
rticem conſtitutum eſſe ex extremis Arteriolis, ſuntque non
lum oculis armatis, verum etiam inermibus viſibiles; hæ autem
opter tenuitatem, & mollitiem diſcrepant, ab iis Arteriola-
m extremis, quæ per muſculos, imo varias corporis partes,
nt diſperſa.

Cum dico corticem ex Arteriolarum extremis conſtare, roga-
t forſan aliquis, an non ſimul ibi reperiantur Venarum extre-
a, ut ſuperfluum regerant? Reſp. mihi hactenus impoſſibile
iſſe, Venularum ultimas extremitates in Corticali ſubſtantia de-
onſtrare; in noſtra repletione Arterias arripio, eaſque lento
adu abſque ulla vehementia, repleo, & ſic totus cortex ſum-
a rubedine afficitur, ſine viſibili Venularum repletione, vero-
mile mihi videtur ſuperfluum regredi ad Venulas, antequam
rteriolarum ultimæ extremitates producuntur, corticemque
nſtituunt.

Dico mihi hactenus impoſſibile fuiſſe venularum extremitates
cortice detegere, & veroſimile eſſe regreſſum ſanguinis ſu-
rflui fieri antequam cortex conſtituatur. Verbum *veroſimile*
tis indicat me hoc nolle mordicus defendere, nam præciſe de-
rminari non poteſt ubinam hoc fiat, in repletione enim arteria-
m, replentur ut plurimum quoque venæ, & vice verſa, ita
impoſſibile videatur præciſe dicere quomodo res ſeſe ha-
eat.

Hiſce finem imponam, ne nimia prolixitate ab inſtituto diſtra-
r, omnia enim mea curioſa Anatomica intra 40 Annos colle-
a, quæ in ſexdecim Theſauris Anatomicis reperiuntur, forma
atalogi tantum deſcribere mihi propoſui iiſque abſolutis, me
olente Deo) libenter conferrem ad deſcriptionem meorum
heſaurorum. Animalium, Inſectorum, Marinorumque &c. qui
heſauri magno quoque ſunt numero.

Nº. LXXIV. Phiala in liquore continens unam ex protuberan tiis uterinis vaccæ gravidæ, quam una ex Placentulis uterinis ex ceperat.

Not. 1. In illa protuberantia innumeras & profundiſſimos ſem per reperiri ſulcos, in quos ſeſe inſinuant ramuli vaſorum ſan guineorum placentam conſtituentium.

2. In dictis ſinibus colligi ſuccum nutritium fœtus, qui ab ex tremis Venis recipitur, & ad fœtum deducitur, ſecus ac in homi ne; Uterus enim humanus ejuſmodo ſulcis deſtituitur. Vid Theſaur. V. ubi fuſius de hac re agitur.

Nº. LXXV. Phiala liquore referta, in qua alia portio Cortica lis Cerebri ſubſtantiæ, in ea non minus videri poteſt, illam me re eſſe vaſculoſam.

Nº. LXXVI. Phiala ſicca, & in ea, Inteſtinula tenuia fœtus nitidiſſime repleta, & præparata.

Nº. LXXVII. Plexus Choroidei portio, in liquore conſe vata, quæ rubicundiſſima propter Arteriolarum cerebri repl tionem.

Nº. LXXVIII. Infantis auricula viventis ſpeciem referens.

Nº. LXXIX. Hominis Pia mater integra, in liquore conſe vata, cujus vaſa ut & minutiſſima vaſcula Arterioſa ſunt reple materiâ ceraceâ rubrâ.

Not. 1. Omnes fere Arterias, quibus ſuperbit Pia mater, d orſum tendere, ut conſtituant corticem, hic videre licet, ſun que earum ramuſculi tam numeroſi, ut nemo ſine admiratio illud in hoc & præcedentibus objectis aſpicere poſſit.

2. Pia mater variis locis ſolito craſſior hic occurrit, id quc in aliis membranis non raro quoque contingit.

Nº. LXXX. Phiala in liquore continens Vaginam uterina ovis, in qua triplex vel quadruplex anguſtatio ceu ora.

Nº. LXXXI. Placentula uterina, è cujus medio à funicu umbilicali dependet Embryo humanus, ſemiunciæ magniti dine.

Not. 1. Capite deſtituitur, utpote abſciſſo, in apertione memb Placentulæ forcipis ope.

2. Artus inferiores æmulantur capita minimæ aciculæ abſq ulla diſcretione femoris, Tibiæ aut Pedis extremi.

3. Funiculus umbilicalis pro proportione Embryonis admodu craſſus.

4. Quan

4. Quamvis Placentula, aut rudimentum Placentulæ, hic ſa-
s magna & craſſa occurrat, conſiderandum denuò, ut ſupra
nui, ejuſmodi placentulas ut plurimum multo ſanguine grumo-
& coagulato undique eſſe obſitas, illudque hic etiam locum
ibere, videri poteſt.

5. Monendos hic eſſe exiſtimo illos, qui Medicinæ ſtudiis in-
imbunt, quod plurimi olim fuerint decepti, cum vocati ad
ierperas, quæ à duobus menſibus uterum geſſerant, & abor-
m paſſæ erant, poſtquam in partu ejuſmodi rudimenta Placen-
larum expulerant, quæ magnæ molis videbantur, fœtus ex-
ectabant, talibus Placentulis reſpondentes, ita ut medicamen-
exhibuerint ad fœtus expellendos, idque in puerperarum de-
mentum, cum interim placentulæ per ſe conſideratæ, minu-
ſimæ & multo cruore obſitæ eſſent; quarum Embryones in
hilum redacti ſunt, aut in liquorem diſſoluti.

N°. LXXXII. Magna Venæ Portæ portio, in liquore conſer-
ta, poſt præparationem tam artificioſam, ut extremitates ocu-
s allicere debeant; utpote adeo ſubtiles, & tamen repletæ, ut
cere auſim, me nunquam tale quid vidiſſe.

Not. 1. Me in illa præparatione nil Glanduloſi aut Parenchy-
itoſi offendiſſe, ſuntque ultimæ extremitates faſciculoſæ tenues
ſuccoſæ, & ceu in aliud eſſe mutatæ, tamen cum ramis Por-
continuæ, & ceraceâ materiâ repletæ, ſine ulla extravaſa-
ne.

Eodem modo res ſeſe habet, circa ramuſculos Venæ Cavæ
r Hepar diſperſos, id quod in præcedentibus Theſaur. ut &
eris reſponſoriis demonſtravi, & in ſequentibus ulterius de-
nſtraturus ſum.

Hi autem ramuſculi Portæ & Cavæ circa eorum ultimas ex-
mitates ita inter ſe combinati & diſpoſiti, ut illud, quod Ve-
es dixerunt parenchyma, & neoterici Glandulas, iſtis extre-
atibus faſciculoſis competat.

Fateor, quod olim, præjudicio captus, in dicto errore diu
oque hæſerim. Ab hinc annos quadraginta in uſum Clar. viri
van Horne, Præceptoris mei (dum viveret) venerandi, ali-
oties Jecinora reddebamus excarnia (uti loquebamur) quomo-
vero illud? omnes extremitates ultimæ unguibus, cultro obtuſo,
ſque inſtrumentis, auferebantur, ſicuti hoc conſtat ex non-

nullorum figuris, ut & ex præparatis meis, ante quadraginta an nos confectis; jam verò noſtra methodo, ne hilum quidem au fero, & ſic extremitates faſciculoſas & ſuccoſas, quas pro Glan dulis habuerunt Neoterici, demonſtro.

Clar: D. Schelhamerus oppugnare videtur ſyſtema noſtrum circa ultimas extremitates vaſorum ſanguineorum, *ubi dicit*, *Ne microſcopiis in mollibus & per madorem lubricis corporis partibu plenam habeo fidem.*

Breviter regeram Cl. viro, ſc: quod ipſemet haud plenam ha beam fidem, in indagandis partibus mollibus & per madorem lubricis, ſine prægreſſa præparatione; ſi quis Cerebrum, qua pars admodum mollis, ad incudem revocat, abſque prægreſſ præparatione & modica induratione, vaſorumque artificiali re pletione, difficillimum atque impoſſibile illi erit, veram conſti tutionem expiſcari, ſaltem uti reor. Quicumque hæcce me præparata viderunt oculis neutiquam armatis, unanimiter con feſſi ſunt, ſeſe luculenter vidiſſe, id quod ſtatuo, præſertim qu cœlo ſereno me convenerunt.

Sciat itaque velim, Cl: Vir, quotiescunque in meis ſcript dixerim me hæc & alia luculenter microſcopii ope vidiſſe, id tan tum attribuendum eſſe meæ ſenectuti, qui jam annum ſexageſ mum ſeptimum agens, oculis meis non peperci: alii autem, quo rum oculi magis lyncei ſunt, illa luculenter videre poſſunt, ab que microſcopiis.

N°. LXXXIII. Fœtus humani veſica urinaria, quam à part Penis aperui, molliterque bombace replevi.

Not. 1. Utramque Arteriam umbilicalem à latere veſicæ cor ſitam, ceracea materia replevi.

2. Urachus inter dictas Arterias hic viſibilis, cæcus tamen i ſui extremo, & nulla apertura præditus, quamvis hoc aliqui ſu ſtineant.

3. Umbilici rudimentum, portio funiculi umbilicalis, nec no arteriarum reptatus per veſicam hic cerni poſſunt.

N°. LXXXIV. Uterque Ren fœtus humani.

Not. 1. Membrana adipoſa, qua involuti ſunt Renes, ment tur mere glanduloſa, & facile imponeret minus peritis.

2. Arteriolæ ceraceâ materiâ flavâ repletæ, & inter cellul adipoſas repentes, viſum alliciunt.

N°. LXXX

No. LXXXV. Phiala in liquore continens Uterum muliebrem, ijus os internum adeò anguſtum, ut ne caput quidem aciculæ inoris admittere poſſit.

Not. 1. Iſthæc morboſa conſtitutio organica inter infœcunditis cauſas quoque recenſenda.

2. Fimbriæ ductus Ovarii, ſeu Tubæ fallopianæ conſpectiores uno latere.

No. LXXXVI. Phiala liquore repleta, in qua conſervatur U-rus muliebris, cujus os internum naturaliter eſt conſtitutum.

No. LXXXVII. Phiala in liquore continens Uterum mulie-rem, ſecundum longitudinem apertum, ut Uteri cavitas, nec on cavitas Cervicis interni conſpici poſſint.

Not. 1. Expertiſſimus Anatomic. Regnerus de Graaf, qui conſcribendis partibus generationi inſervientibus, palmam aliis æripuit, in delineatione cavitatis Cervicis internæ, mihi ta-en haud ſatisfecit, quapropter illum nova delineatione diluci-re conſultum duxi. Vide Tab. IV. Fig. III. Theſ. VI.

2. Quam craſſum exiſtat os uteri internum, videri hic poteſt, pote ſecundum longitudinem diſſectum, præterea oculos in-rrunt juga ſeu ſtamina lata, in cervice interna ſita.

No. LXXXVIII. Maxima portio Venæ Portæ, ceracea mate-a repleta, cujus extremitates tam exquiſite ſunt conſervatæ, ut e quidem extremum ſuccoſum deficiat; in tali præparatione, æter ſanguinem, nil eſt ablatum; nullis occurrentibus ita di-is Glandulis aut Parenchymate.

No. LXXXIX. Phiala in liquore continens Portionem magnam uniculi umbilicalis fœtus humani, cujus Arteriæ, ut & Venæ, pletæ ſunt ceracea materia, ut horum vaſorum ſitus & repta-s luculentiſſime cerni poſſint.

Not. Interim hoc objectum vitæ ſpeciem repræſentat.

No. XC. Embryonis Placentula, cujus ſuperficies, Embryo-em reſpiciens, globulis rotundis, referta eſt. Vid. Tab. III. ig. VII.

Mirari ſatis nequeo, Placentam non ſolum, verum etiam fu-iculum umbilicalem tot degenerationibus eſſe obnoxia in ſtatu orboſo, ſicuti in Theſauris præced: notavi, & in ſequentibus otaturus ſum, de quibus hactenus nil fere legi in Auctori-us.

N°. XCI. Os Uteri apertum, ut oris non ſolum, verum etia[m] Cervicis interni conſtitutio cerni poſſint, quæ cum objecto N°. LXXXVII. prorſus conveniunt, ita ut dubitandum non [ſit] de veritate circa ea, quæ eo loci dixi.

N°. XCII. Phiala in liquore continens fœtus humani Pulmo[nem], inter cujus lobos Cor, Pericardio involutum, ſitum, [...] & conſtitutionem naturalem obtinet.

Not. 1. Pulmonis diviſionem ordinariam in lobum dextru[m] & ſiniſtrum non ſolum, verum etiam lobi dextri ſubdiviſione[m] in lobulos tres, ſiniſtri in duos, & horum omnium in lobul[os] millenos, hic videre licet.

2. Arteriæ, per Pericardium diſſeminatæ, hic ſunt replet[æ] ita ut diſtincte videri poſſint, imò pulmonem & Cor, vitæ ſp[e]ciem repræſentant.

N°. XCIII. Phiala in cujus liquore videri poteſt, rudimentu[m] Placentulæ Embryonis humani minutiſſimi, cui connectitur F[u]niculus umbilicalis, in cujus extremo Embryonis rudimentu[m] quidem cohæret, ſed maxima parte liquefactum & in nihilu[m] redactum eſt, propterea quod nimis diu retinuerunt, antequa[m] mihi traderent.

N°. CXIV. Magna portio Cerebri humani, lapidis inſtar à m[e] ante annos triginta indurata, abſque decoctione.

Not. 1. Hominibus admirationi eſt, Ligna & alia in hoc [v]illo fluvio lapidis duritiem acquirere; magis autem illis admi[ra]tioni ſit, Cerebrum, ſubſtantiam admodum mollem, lapidis d[u]ritiem acquirere, idque liquoris noſtri ope, neque ſolum tale acquiſivit duritiem, verum etiam lapidis ſcintillantis inſtar fulg[et].

2. Iſthæc præparatio, ante triginta ſex annos, à me facta, [...] qui poſt me venient hocce objectum per mille & plures, ut c[re]do, annos conſervare poterunt, ſine ulla corruptione; tali en[im] modo præparata incorruptibilia ſunt.

N°. XCV. Phiala in liquore continens Teſticulum humanu[m] peculiari modo diſſolutum.

N°. CXVI. Phiala ſicca, & in ea, portio ſpinæ dorſi alicu[jus] animalis ex India mihi allata, cujus vertebræ inter ſe ita coh[æ]rent, abſque ullis adminiculis ligamentoſis aut ancyloſi. Inte[r] dicta portio Spinæ quaquaverſus, mobilis eſt, tanquam in c[or]pore vivo.

N°. XCVII. Facies cujuſdam juvenis vitæ ſpeciem repræſen-
s:
Not. Labia non ſolum, verum etiam Genæ rubent.
.. Prolabia deſtituuntur epitheliâ, unde ſericum villoſum re-
ſentant.
N°. XCVIII. Phiala in liquore conſervans Embryonis Placen-
m, tanquam in aliud Eſſe mutatam, & oblongo-rotundam,
am, quales olim pro molis habuerunt.
XCIX. Phiala, in qua conſervatur embryo magnitudine gra-
hordei mundati, induratus, cum annexo Placentulæ rudi-
nto, à quadraginta annis conſervatus, quem mihi dono de-
D. Dr: Helvetius, Medicus apud Hagienſes celeberrimus.
N°. C. Phiala in liquore continens Placentulam fœtus hu-
i trium circiter menſium, cujus magnitudo ab annexo ſan-
ne coagulato valde aucta, id quod in illo tempore, uti ſu-
innui, ſæpe contingit, ideoque caute judicandum, cum
modi Placentulæ nobis occurrant, ne perverſum feramus
cium de tempore, à quo imprægnata fuit mater.
N°. CI. Placentula fœtus hum: in liquore contenta, IV. cir-
r menſium, quæ per aliquot tempus in Utero fuit relicta,
t Embryonis excluſionem aut annihilationem, unde ceu in
ulum rotundum, nulla cavitate præditum, mutata eſt, &
il minus, quam Placentulæ conſtitutionem retinuit.
N°. CII. Placentula fœtus humani, trium fere menſium, in
ore conſervata, quæ ab aliquo tempore in Utero hæſit,
fœtus excluſionem.
Not. I. In hac Placentula, quod illi multum ſanguinis coa-
ti quoque adhæreat.
. Extremitates vaſorum ſanguineorum variis locis rudimen-
hydatidum repræſentant, & ſic in extremitatibus videmus
exos varios globulos minutiſſimos ceu arenulas. Vid. Tab.
Fig. III. & IV. Theſ. VI.
N°. CIII. Phiala in liquore continens Placentulam humanam
annexo ſanguine coagulato, quæ degeneravit in majorem
magis luculentam mutationem, nempe in hydatides. Vid.
. V. Fig. V. Theſaur. VI.
N°. CIV. Phiala in qua continetur portio, Placentæ Uterinæ
anæ, quæ tota mutata eſt in hydatides.

Not.

Not. Quamvis fere incredibile ſit integram Placentam, qu
nil niſi vaſa ſanguinea, poſſe degenerare in hydatides, ſc: va
ſa majora, minora, minima, tamen à veritate haud eſſe alie
num edoctus ſum, & à multis annis illud quoque publici ju
ris feci, adjectis figuris. Vide obſerv. meas Anatomico-Chi
rurg. pag. 44. Fig. 34. & 35. eo tempore in nullo auctor
de hac re legeram, multo minus figuras hujus rei videram
poſtea autem vidi figuras ab alio expreſſas, & ſecundum mea
factas, non nihil tamen ſtudio mutatas, ſine ulla mei mentio
ne, ſed tranſeant illa cum cæteris erroribus, ab illo commi
ſis; quo autem modo hæc vaſa ſanguinea in hydatides poſſin
mutari, ſupra innui, ſc: inter vaſorum ſanguineorum tunicas
reperitur & tunica cellulofa, cujus cellulæ in ſtatu præternatu
rali ſi repleantur latice aquoſo, cavitas vaſorum ita premitur, n
nihil cavitatis ſupermaneat, & ſic obliterantur non ſolum mino
ra, verum etiam majora vaſa.

N°. CV. Phiala in liquore continens Os petroſum, ita præp
ratum, ut non ſolum tres canales oſſei, verum etiam veſtibu
cavitas videri poſſint, modo ad candelæ aut ſolis lucem objectu
admoveatur, idque ſine Canalium læſione.

Præterea Cochlea luculenter hic quoque ſeſe videndam e
hibet.

N°. CVI. Phiala liquore referta, & in ea Stomachus puer
cujus Arteriæ ſunt repletæ ceraceâ materiâ alba, in ejus med
occurrit repletio cujuſdam ramuli arterioſi artificioſiſſima, re
mirabile repræſentans: Interim dubitandum non eſt, quin om
nes ramuli arterioſi ita ſint conſtituti, quamvis hic non app
reant, idque propter repletionem imperfectam.

Notandum quoque reptatum harum Arteriolarum longe d
ferre, ab eo, qui eſt in Arteriis Renalibus, Lienalibus, place
tula, & hoc conſideratione dignum eſſe cenſeo.

N°. CVII. Teſticulus humanus peculiari modo diſſolutus,
in liquore conſervatus.

N°. CVIII. Hepar fœtus excarne, uti perverſè & abuſivè l
quimur: in Hepate enim nil carnoſi, glanduloſi aut parench
matoſi, ab extremitatibus vaſorum diverſi.

Not. Extremitates ultimæ Venæ Portæ, oppido quam be
hic ſunt conſervatæ, non autem Cavæ.

N°. CI

N°. CIX. Phiala in liquore continens portionem Corticalis ſtantiæ Cerebri humani, à capillo dependentem, in quà vaſorum conſtitutio videri poteſt.

N°. CX. Brachium infantis, vitæ ſpeciem repræſentans, & er digitos manus continens portionem Thoracis ſui, aut alus infantis, hujus Muſculi tam rubicundi, ut in corpore vivo icundiores non appareant.

N°. CXI. Phiala ſicca, in qua Muris ſceleton nitidiſſimum, tam ſubtiliter confectum, ut oſſicula auditus in oſſe petroſo eri poſſint.

Dictum ſceleton uni ex poſterioribus pedibus inſiſtens, abs adminiculo æneo, aut ligneo, quaſi ſaltare videtur pede uo.

N°. CXII. Phiala in liquore continens portionem Tunicæ inoris Uteri bovini, quæ degeneravit in globulos rotundos, vos, duriuſculos, idque, ut ego ſtatuo, à vaſculorum ſanneorum obſtructione in ſuo extremo, uti antea in aliis objec- & poſthac variis in Theſauris exhibiturus ſum.

N°. CXIII. Phiala continens Renem Caninum, cujus ſubſtan- interiore, (quæ nil niſi vaſa) plane conſumptâ, cavitas ejus rmem continet longum.

N°. CXIV. Phiala in liquore conſervans portionem Teſticuli ni diſſoluti, qui magnam habet analogiam cum Teſticulo huno diſſoluto.

N°. CXV. Os humanum, utrumque Labium, cum annexa tione Malæ.

Not. 1. Anterior pars prolabii inferioris, Epithelia adhuc eſt ducta, poſterior pars verò deſtituitur illâ, ita ut in objecti par- poſteriore Papillæ nerveæ, ſericum villoſum repræſentantes, eri poſſint, ſecus ac in parte anteriore.

. Integumentum, quo genæ obducuntur interne, non eſt mbrana vera, uti nonnulli autumant, ſed cum prolabiis hoc nmune habet, ſc: quod dictum integumentum ſit Epithelia, ducta ex nervorum extremis, id quod in Epidermide locum que habere experior. Hinc fit, quod Epithelia Genarum , nullum excitat dolorem, quemadmodum in Epidermide.

N°. CXVI. Phiala in liquore continens portionem Linguæ linæ, cujus Papillæ linguales rubicundiſſimæ, propter

 Arterio-

Arteriolarum repletionem, quibus Arteriolis ſcatent papillæ.

N°. CXVII. Portio Pulmonis humani in liquore conſervata cujus color rubicundus exactiſſime eſt conſervatus.

Not. Me variis locis, membranam amicientem ſeparaſſe, partim ut conſtitutionem membranæ, partim vaſorum ſanguineorum copiam, ut & curſum atque reptatum naturalem exhiberen Eum in finem cellulæ intactæ ſunt relictæ, ut earum conſtitut naturalis in exſpiratione videri poſſit.

N°. CXVIII. Portio Meſenterii, quæ hic veſicularis appare propter Tunicæ ejus celluloſæ repletionem ab aëre, idque indiſpoſitione, quam contraxit objectum ante mortem.

Not. 1. Meſenterium duplici membrana conſtare, nemo ambigit, ego ſtatuo & demonſtrò præterea tertiam membranular quam celluloſam denomino, ſitam inter Meſenterii duplicatura quæ conſtituitur ex millenis cellulis, quæ non apparent, niſi fl tu, vel aqua repletæ, oculos incurrant; in ſtatu autem natur non comparent, quamvis in obeſis pinguedine repleantur, tunc membranula iſthæc cum membrana adipoſa, ſub cute ſi plane convenit.

2. In hoc objecto non ſolùm apparent dictæ Cellulæ, ver etiam flatu à morboſa conſtitutione repletæ, & corpore exem tæ, rotunditatem ſphæricam retinuerunt, idque propter liq rem, in quo natant, id autem fieri non poſſet, ſi eximerentu

3. Quam utile ſit, objecta in liquore conſervare, & in pub cis demonſtrationibus Anatomicis exhibere, hæc & alia ſatis perque indigitant, ita ut immeritò meum inſtitutum improl verint olim varii, cum hoc in uſum revocarem.

N°. CXIX. Phiala in liquore continens unam atque alter Vertebram Thoracis fœtus humani, quibus connectitur por diaphragmatis, ut & uterque Ren: ſuntque hæc omnia tam tide conſervata, ut jamjam è corpore videantur exempta.

Not. 1. Superficies utriuſque Renis inæqualis, unde Re ceu in varias particulas ſubdiviſi videantur, & hoc in illa æt ſemper contingit.

2. Reni ſiniſtro incumbit Ren ſuccenturiatus, tanquam cup glandi.

3. Renes ſuccenturiatos affigi, mediante membrana adipo Diaphragmati, hic cerni poteſt.

4. Qu

4. Quod ſubſtantia interior Spinalis Medullæ, corticalis ſit, ex vaſis ſanguineis, præſertim arteriolis conſtet, in hoc, & is quoque objectis, â me conſervatis, videre licet.

Nº. CXX. Phiala ſicca, & in ea Placentula, pro Embryonis agnitudine (uti olim putavi) prodigioſa, cui annectitur, ope uniculi umbilicalis, Embryo ſemi unciæ magnitudine, qui nas eſt ſex horis poſt partum fœtus maturi novem menſium, ſurfœtationis exemplum infallibile, de hoc partu legi poteſt in ſervationibus meis Anatomico Chirurgicis A. 1691. in lucem itis, ubi ſequentia ſimul cum figura, fol. 21. exſtant.

Vxor cujusdam Chirurgi Amſtælodamenſis Anno 1686. *infantem uſtum & viventem peperit; ſex horis poſt hunc partum, enixa oque Embryonem, cujus formam & magnitudinem Vide bis. Fig. V. in hoc Embryone notatu dignum fuit, quod Funiculus umbialis tot hydatidibus eſſet refertus, ut totus videretur concatena Veſicularum, aqueo humore refertarum, unde hoc?* &c.

Ex deſcriptione Placentæ, quam prodigioſæ magnitudinis eſſe tui, patet, me quoque fuiſſe deceptum, ſc: quod eo tempore o Placentula, ſimul ſanguinem coagulatum habuerim, cum ntra Placentulæ Embryonum in tali ætate admodum exiles ſunt. Notandum præterea huncce Embryonem ſiccum & intus retum eſſe ceracea materia, ſine qua, debitam & naturalem gnitudinem ſervare haud potuiſſem in exſiccatione.

Nº. CXXI. Phiala in liquore continens lamellam Cerebelli huni, cujus cortex, repletus materiâ ceraceâ, rubedinem induit; dullaris vero ſubſtantia colorem album retinuit.

Nº. CXXII. Phiala ſicca, in qua cernere licet ſceleton muris idiſſimum, quod uni poſteriorum pedum inſiſtit, & uno aniorum continet ſetam, cui agglutinatus eſt dens Araneæ Aricanæ magnitudinis prodigioſæ.

Nº. CXXIII. Phiala ſicca, & in ea, cutis Capitis hominis, cu Arteriæ ſunt repletæ ceraceâ materiâ rubrâ, idque tam artioſè, ut ne minimus quidem ramulus videatur intactus, unde a cutis, ceu inflammata nobis occurrit.

nterim conſideratione dignum cenſeo, dictam cutem retinuis in ſua exſiccatione, figuram ſcutellæ ſine rugis.

Nº. CXXIV. Os temporum in duas partes diviſum, in quan primâ & exteriore, quæ Os ſquamoſum dicitur, membrana

Tympani ſeſe videndam exhibet, innumeris Arteriolis ſuperbien
huic annectitur adhuc manubrium Malleoli, & Malleolo Incus.

Notandum quoque dictam membranulam in medio eſſe pe
tuſam, id quod contra naturæ leges.

N°. CXXV. Cor humanum balſamo noſtro induratum & i
præparatum, ut per æva conſervari poſſit.

Not. 1. Omnia vaſa, & præſertim Arterias, ceraceâ materiâ rub
leviter ita eſſe repletas, ut ultimæ extremitates, tomenti inſtar t
nues, ceraceæ materiæ tranſitum admiſerint per Cordis ſubſtantia
muſculoſam, idque ſub forma nubeculæ, quod viſui pulchrum

2. In illa leni repletione ceraceâ materiâ nullo modo extravaſati
nem præternaturalem cauſata fuit; tunc enim non in forma nubec
læ, ſed in forma globulorum viſui ſeſe exhibuiſſet dicta materia.

3. In ſtatu vivo & ſano, credibile ſanguinem quoque ex e
tremis Arteriolis exprimi, extra ſua vaſa arterioſa, in forma ſe
ſanguinis. Cum enim Arteriæ ſint deſtinatæ muſculis devehe
do ſuccum alibilem, relinquere debet vaſcula dicta. Suntque h
ultimæ extremitates aliter diſpoſitæ, quam quidem in Hepat
aut Liene, non ſolum ratione curſus, verum etiam ſubſtantiæ
diſpoſitione vid. Tab. V. fig. VI.

4. Diſpoſitio Arteriolarum per tunicas Arteriæ Carotidis d
tributarum, videri hic nitide quoque poteſt, ut &

5. Aortæ truncus, tres ramos ſurſum emittens, nec non c
teri trunci Venæ pulmonalis, Venæ cavæ, Coronariorum &
in naturali ſitu.

6. Auriculis Cordis eadem materia rubra repletis, natura
figura viſui exhibetur. Vid. cætera B. Lector in Theſauro I
& præſertim in IV, ubi delineationes Cordium repræſenta
ne Arteriolarum quidem extremis neglectis.

EXPLICATIO

Figurarum Theſauri Anatomici VI. TAB. I.

Fig. I. SCeleton Humanum repræſentat, magnitudine digiti minimi, cujus dextra continet Ovum muliebre non fœcundatum, & Litt. A notatum. Siniſtra aut tenet ope capillorum, tria ova n liebria diverſæ magnitudinis.

Fig. II. Sceleton exhibet huma-
um, præcedente aliquanto majus,
cujus dextra dependet Ovum mu-
ebre fœcundatum utero excluſum,
ajuſculum, & non apertum, ita ut
us contentum haud viderim.
. Rudimentum membranarum.
. Rudimentum vaſorum ſang: Pla-
centæ primordia conſtituens.

Fig. III. Sceleton humanum in-
icis magnitudine, à cujus ſiniſtra,
pe capilli dependet Ovum fœcun-
atum, ejuſdem fere magnitudinis,
ludque aperui, aſt in ejus cavo
nil ſolidi inveni.
A. Ovi exteriora Vaſculoſa.
B. Ovi cavitas.

Fig. IV. Placentulæ rudimentum, quod ab aliquo tempore in utero hæſit, poſt embryonis excluſionem, unde durius factum, & naturali conſtitutione deſtitutum.

Fig. V. Rudimentum Placentulæ embryonis humani minimi.
A. Vaſculorum rudera.
B. Sanguis coagulatus, dicto rudimento firmiter cohærens.

TAB. II. V. objecta repræſentat quorum I.

Fig. I. Sceleton humanum trium
irciter menſium, à cujus manibus
pe capillorum, dependent rudimen-
a duorum embryonum humanorum,
uorum primum à dextra dependens,
men aniſi magnitudine adæquat. A
niſtra autem, capilli ope, depen-
ens tenet rudimentum placentulæ
umanæ, cui adhæret ope rudi-
ienti funiculi umbilicalis, rudimen-
um embryonis humani pediculi aut
minis lactucæ magnitudine.

œtus hum: Rudimenti primi Explicatio.

A. Funiculi Umbilicalis rudimentum, craſſitie rudimento embryonis vix cedens, id quod pluries mihi videre contigit.
B. Embryonis rudimentum, ſeminis aniſi magnitudine.

Rudimenti ſecundi expoſitio.

C. Placentulæ rudimentum.
D. Embryonis rudimentum magnitudine pediculi aut ſeminis lactucæ.

Fig. II. Embryonem humanum, magnitude grani hordei mundati, ope funiculi umbilicalis, Placentulæ cohærentem, denotat.
A. Embryonis Caput.
B. Corpus artubus nondum inſtructum.
C. Funiculus umbilicalis.
D. Placentula.

Fig. III. Exhibet embryonem humanum, ejuſdem fere magnitudinis.
A. Placentula embryonis, prodigioſæ, uti mentitur, magnitudinis, pro ratione embryonis, idque propter ſanguinem coagulatum, veræ Placentulæ tam firmiter cohærentem, ut ſine laceratione placentulæ ſeparare haud potuerim.
B. Funiculi umbilicalis rudimentum, in hydatidem mutatum.
C. Embryo, cujus caput cum corpore adhuc confuſum.

Fig. IV. Exhibet embryonem humanum, præcedente paulo majorem, cujus caput jam è corpore diſtinctum, artuumque rudera nonnihil in

conſpectum prodeunt, tuberculorum minimorum inſtar.

A. Placentulæ facies exterior.

B. Ejuſdem facies interior.

C. Embryonis caput.

D. Ejuſdem corpus.

Fig. V. Exhibetur embryo, digiti tranſverſi magnitudine, cujus caput à corpore non ſolum diſtingui poteſt, verum etiam artuum rudimenta, tuberculorum majorum inſtar, prominent; & quod notandum Funiculi umbilicalis rudimentum craſſitie ſua, embryonem ferè adæquat, illudque pluries, uti dixi, me vidiſſe memini. An à morboſa Funiculi conſtitutione?

TAB. III. Expoſitio, in qua VI. reperiuntur figuræ, quarum.

I. Demonſtrat ſceleton humanum, quatuor circiter menſium, à cujus dextra, ope capilli, dependet Embryo, præcedente paulo major, cujus artus magis ſunt expanſi, digiti verò nondum viſui apparent. Notatur autem dictus embryo Fig. II, cujus funiculus umbilicalis, lit: A. notatus, admodum craſſus exiſtit. Qui vero à ſiniſtra dependet embryo, Fig. III. notatus, fœtus eſt humanus, præcedente tantillo major. In hoc fœtu jam digiti omnino videri poſſunt, non ſolum manuum, verum etiam pedum, eſtque funiculus umbilicalis longe tenuior; ita ut hic denuò naturæ luſus conſiderandus ſit.

Notandum interim hunc ultimum me habere pro fœtu, propterea quod omnia membra jam ſunt abſoluta, ne digitis quidem exceptis, eſtque funiculus umbilicalis longè tenuior præcedente.

Fig. IV. Fœtus humanus, à capillo dependens, qui præcedent major, cujus funiculus umbilicalis præcedentis fœtus, vix craſſior.

Fig. V. Atheroma piloſum inter cervicis bovinæ muſculos repertum & nidum aviculæ Ouruſſiæ, vulgò *Colubritje* dictæ, repræſentans.

A. Pili in orbem diſpoſiti.

B. Pultacea materia in Atheromatis parte interiore reperta.

Fig. VI. Atheroma circa eundem locum repertum, ex cujus cavo pili emergunt recti, repræſentatque pilum igneum incenſum.

A. Subſtantia dura & heterogenea

B. Pili.

Fig. VII. Placentulam humanam demonſtrat, quæ poſt fœtus excluſionem aliquo tempore in utero remanſit; hujus autem ſuperficies interior tuberculis duris eſt obſita.

A. Placentula.

B. Tubercula.

TAB. IV. demonſtrantur III. figuræ, quarum prima.

Uterus eſt mulieris, à paucis diebus gravidæ.

A. Uteri corpus.

B. Uteri craſſities.

C. Ejus cavitas.

D. Locus ubi ductus ovarii, ſ. Tubæ Fallopianæ in uteri cavum inſeruntur.

E. Ov

Ovarium apertum & biſectum.
Ligamenta tiretia, rotunda vulgò dicta.
. Tubarum fimbriæ.
. Tubæ Fallopianæ.
Ova, in Ovarii ſuperficie prominentia.
. Ligamenta Uteri lata.
. Tubarum cavitas.
. Ovarii aperti margo.
. Ovum fœcundatum, & in majorem molem extenſum, cujus contentum, ceu in coagulum mutatum, forſan à liquore meo, in quo objectum innatat.
,O. Ovula non fœcundata, transverſim ſciſſa, quorum contentum non eſt coagulatum, quamvis in eodem liquore hæreat.
Vaſa ſang: transfiſſa.
. Os uteri internum.
Fig. II. Uterus eſt, qui prolapſus fuit è corpore cujuſdam mulieris.
A. Uteri pars anterior, Vaginâ obducta, unde Uterus, quamvis prolapſus, immediate videri haud poteſt, id quod in omni uteri procidentia locum habet, ſc. extra partum.
B. Os uteri internum, in quo varii conſpiciuntur ſulci exigui cervicis interioris, qui hic in conſpectum veniunt à preſſione, & conatibus, quibus afficiuntur mulieres, dicto affectu laborantes.
Fig. III. Os uteri internum, ut & cervix uteri interior, ſuntque ſecundum longitudinem aperta, ut interiora conſpici poſſint.
A. A. Latera Oris uteri, per medium diſſecti.
B. Cervicis cavitas.
C. Sulci.

AB. V. VI. Figuras continet, quarum prima Fig. I. notata, mulieris Uterus, à paucis horis gravidæ, & in adulterio à marito repertæ, paucisque poſt horis occiſæ, cujus cavitas non ſolum, verum etiam utraque Tuba Fallopiana ſemine Virili referta.

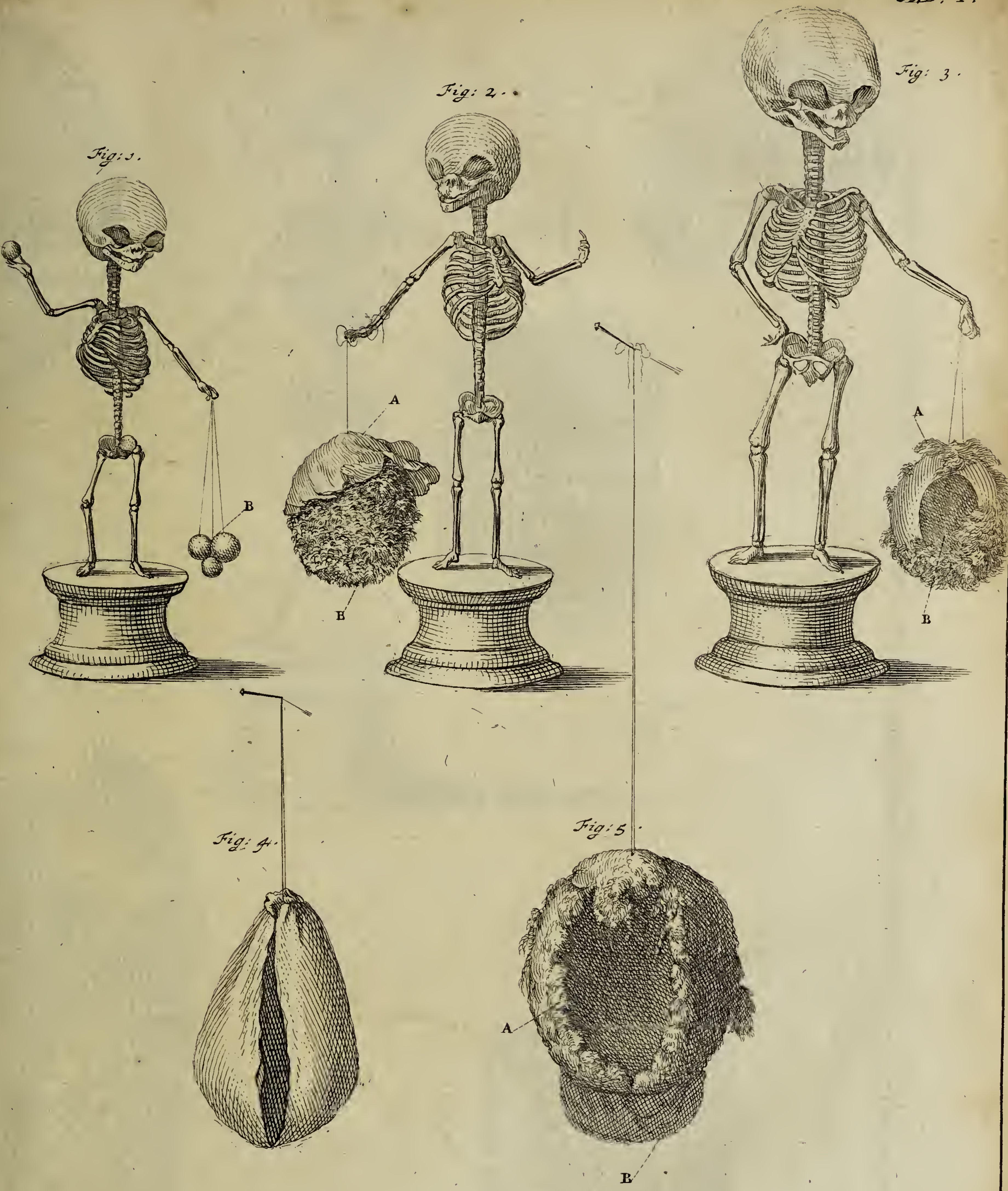
. Corpus uteri.
. Uteri cavitas.
. Semen Virile, à liquore, in quo hæret, nonnihil induratum.
. Os uteri internum, in quo paulum ſeminis adhuc reperitur.
. Teretia ligamenta.
. Tubæ Fallopianæ.
. Ovaria, quæ olim Teſticuli muliebres dicebantur.
Fig. II. Hominis portio inteſti- Ilei, cujus tunica celluloſa inflata, ſiccata, & transverſim ſecta.
. Portio dicti inteſtini.
. Tunica celluloſa.
Fig. III. & IV. Demonſtrant portiones Placentæ uterinæ humanæ, quæ per aliquot dies remanſere in utero, poſt fætus excluſionem, unde vaſorum ſang: extremitates, hydatidum naturam variis locis induere incipiunt.
Fig. V. Portio placentæ humanæ exhibetur, in qua ſupradictum luculentius videri poteſt, utpotè hydatidibus in majorem molem excretis.
Fig. VI. Indigitat portionem cujuſdam placentæ uterinæ hum:, quæ tota quanta in hydatides mutata. Hæc omnia in muſeo meo ita conſervantur, ac ſic jamjam è corpore eſſent excreta.

TAB. VI. Denotat corpus quoddam præternaturale, ex Utero Vacci expulſum, & undique fere pilis brevibus, nigris, albis, ſtipatum, pedun culoque longiſſimo præditum.

A. Corpus piloſum.
B. Pedunculus.
C. Pars pilis deſtituta.
D. Pili.

Quicunque jam examinaverit omnes Embryones, quos hic repræſentavi, calculum facile apponet aſſertioni meæ, ſc: quod arduum, atque difficile ſit determinare ex Embryonis magnitudine, ut ex relatione, à quo tempore conceperint mulieres; præſertim cum perpaucæ reperiantur, quæ juſtum temporis punctum graviditatis obſervare valent. Præterea vitalitatem ſæpiſſime per aliquod tempus amiſe runt Embryones, & nihilominus i utero ad tempus remanent, ita u exiſtimem impoſſibile fere eſſe ju tum tempus deſignare ex Embryo nis magnitudine. Circa fœtum hu manum trium, quatuor, quinque menſium paulo certius illud diju dicari poteſt, cum ſæpiſſime vital in lucem prodeant, & majori qu que numero ad noſtras pervenia manus. Itaque cautius agere v lui, quam alii, qui incaute affi mant ſeſe hoc poſſe videre ex i lorum magnitudine.

F I N I S.

C. Huijberts. ad vivum ſculp:

TAB: II.
Fig: 1.
Fig: 2.
Fig: 3.
Fig: 4.
A
B
C
D
C.Huijberts, ad vivum sculp:

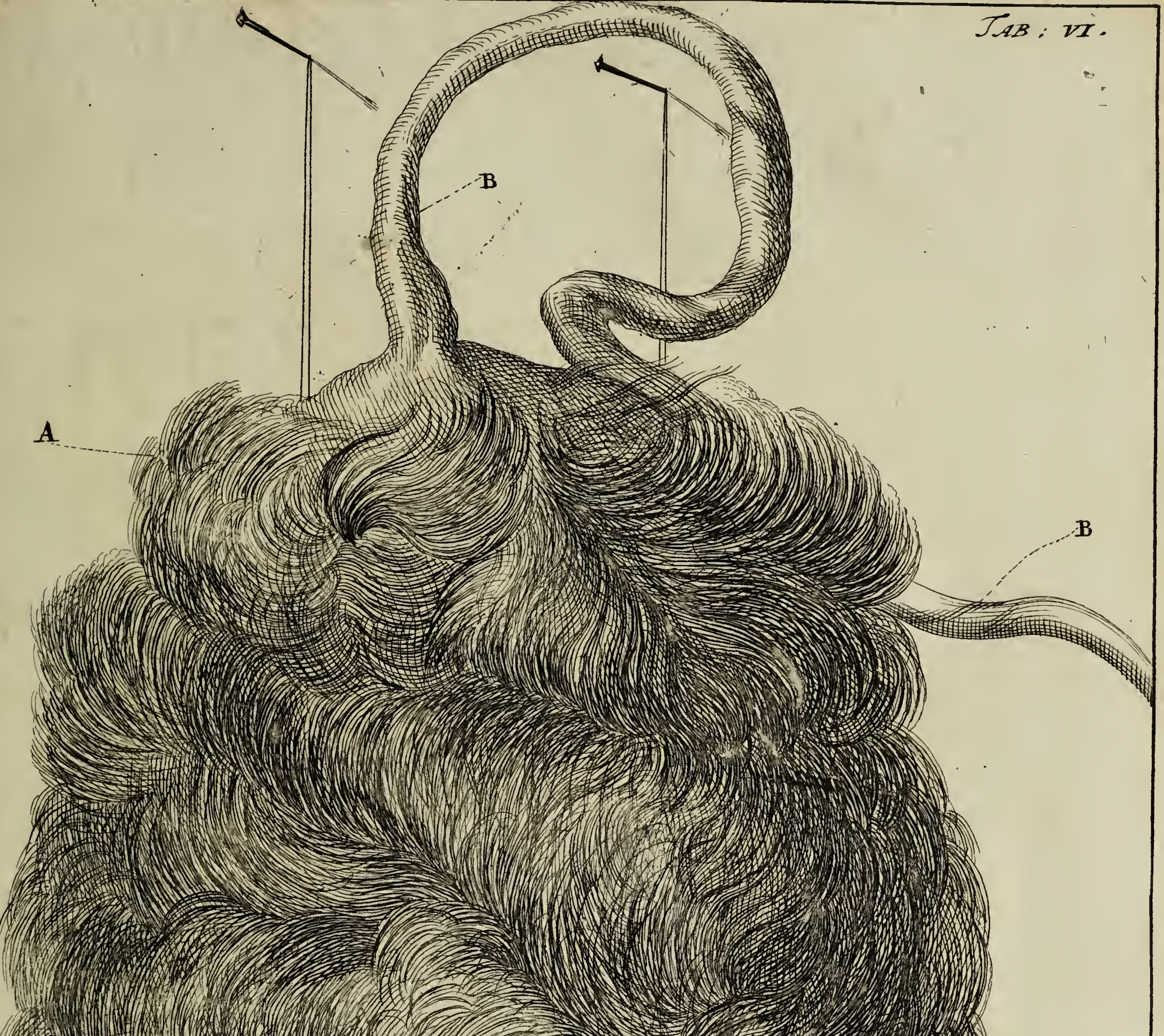

Tab: III.
Fig: 1.
Fig: 4.
B
A
Fig: 3.
A
g: 2.
B
Fig: 6.
A
A
B
ad vivum Sculp:

C. Hüijberts. ad vivum ſculp:

Tab: V.
Fig. 7.
B
Fig. 8.
B
A
Fig: 1.
A
B
C
G
E
E
D
Fig: 4.
Fig: 3.
Fig: 6.
Fig: 2.
Fig: 5.
A
s. Ad vivum ſculp.

Huijberts.

ad vivum. ſculp:

FREDERICI RUYSCHII,

Anatomiæ & Botanices Profeſſoris, nec non Academiæ Cæſareæ Curioſorum Collegæ

THESAURUS ANATOMICUS SEPTIMUS.

Cum Figuris æneis.

AMSTELODAMI,
Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS,
ANNO CIↃ IↃCCXXVI.

THESAURUS ANATOMICUS SEPTIMUS.

N°. I. IN cujus fundo reperitur Tumulus, ex variis Conchyliis Indicis purificatis, & ramulis marinis confectus.

In hujus faſtigio conſpicitur Concha exo-ica, margine in mucrones exeunte. *Fab. Columnæ de Purp.* . 27. S. Pectunculus albus Guineenſis major, coſtis elatis, triatis. *Pettiv. Muſ. No.* 727. In ſinu, ſeu concavâ parte, ujus Conchæ occurrit ſceleton fœtus humani octodecim circi-er hebdomadum; hujus dextrâ continetur Arteria Splenica, re-leta ceraceâ materiâ rubrâ, Corallium rubrum repræſentans.

Dictus Tumulus in ſeſe continet fœtum humanum bici-item, tribus brachiis, duobusque pedibus præditum, quem plurimis annis, ab aliis balſamo conditum, & induratum, mi; talis autem balſamatio cum mea neutiquam convenit, uoniam neque conſtitutionem naturalem, neque colorem, etinuit.

Not. Præterea, quod non ſolum ex orbitis Oculorum pro-leant Lacertæ, ut & Serpentes, verum etiam per totum orpus decurrere & reptare videntur, id quod in aliquibus ris exoticis in defunctorum ſimulacris, aut tumulis, non ra-o accidere, unicuique notum.

N°. II. Latere dextro hujus Tumuli adſtat ſceleton fœtus naturi, dextrâ (ne otioſum videatur) continens, & nobis lemonſtrans portionem Ilei, cum notabili diverticulo, cu-us diverticuli extremum prætern: caput caninum mentitur.

Hanc inteſtini portionem à plurimis annis conſervavi, imo n obſervationibus meis Anatomico-Chirurgicis deſcripſi; nunc

 autem

autem denuo iconem æri incidi, curavi. Vid. Tab. IV. Fig. II. Theſ. VII.

N°. III. A ſiniſtris quoque in conſpectum venit ſceleton fœtus maturi, cujus utraque manus continet ramum Arterioſum magnum, ceraceâ materiâ crocei coloris refertum.

ASSER PRIMUS.

N°. IV. SUis pes extremus, è cujus latere ſiniſtro ceu digiti humani emergere videntur.

N°. II. Muris ſceleton nitidiſſimum, cujus pes oſſeus anterior, & ſiniſter, continet fruſtum Hepatis balſamo induratum, cujus ſuperficies ceu granuloſa glanduloſi quid præ ſe fert; & hoc non ſolum mihi, verùm etiam aliis Anatomicis Expertiſſimis olim impoſuit, exiſtimantibus, ILLUD GRANULOSUM, Glandulas eſſe, per ſe ſubſiſtentes, & propriâ membranâ amictas, ad quas, ut ajebant, Vaſa ſanguinea alluerent; cum contra, dicta corpuſcula rectius & non vulgari modo perluſtrata, luculenter demonſtrem, illa, poſt disſolutionem, in liquore viſa, nil eſſe, niſi vaſorum ſanguineorum extremitates ſuccoſas, penicillorum in modum conſtitutas, uti antea fuſius de hac re egi.

Dextra præterea continet membranam, per quam myriades vaſorum ſanguineorum repletorum ſunt disſeminatæ, quorum extremitates, tomenti inſtar quamvis tenues, tamen repletæ.

N°. V. Talpæ ſceleton nitidiſſimum, in cujus præparatione ne minima quidem Apophyſis, neque Epiphyſis amiſſa, id quod viſui gratiam conciliat.

N°. VI. Portio Inteſtini jejuni mulieris, in qua hoc conſideratione dignum eſſe cenſeo, nempe;

Cum aperirem cadaver, idque tempore æſtivo, omnia inteſtina ceu gelu erant obſeſſa, nitentia & ſcintillantia, cum aliquali duritie.

Quonam morbo correpta fuerit defuncta, me latet: hoc enim expiſcari non potui, nec ſonticas ob cauſas etiam auſus fui.

N°. VII. Auricula infantis, vivido colore prædita, cum ann

is oſſibus Temporum & Petroſo, quæ à ſe invicem nonnil ſunt ſeparata, ut Membrana Tympani, Oſſicula Auditus, t & Chorda in conſpectum venirent.

N°. VIII. Ren pueri, cui adhuc inſidet Ren ſuccenturiaıs, ſicuti cupula glandi.

Not. Hic oppido quam bene videri poteſt Renes ſuccenıriatos vaſis ſanguineis non ſolum ditari ab Arteriis Renabus, verùm etiam ab Arteriis Diaphragmaticis.

N°. IX. Utraque Palpebra humana, in qua Oſcula in marine ſita, ut & Puncta Lachrymalia, luculenter videre liet; eſtque tunica intima rubicundiſſima; uti in inflammaone contingit, propter vaſculorum minutiſſimorum repletioem.

N°. X. Infantis caput, viventis ſpeciem repræſentans.

Not. 1. Nervus Patheticus in latere dextro duplex, id quod ırum.

2. Nervus ſextæ conjugationis (ſecundum computationem *Villiſii*) eodem in latere binis in locis Cranium perforat.

3. Piæ matris portio, Nervos Olfactorios involvens, innuıeris Arteriolis ſcatet.

4. Utroque Prolabio ab Epithelia denudato, in conſpeıum venit vera Prolabiorum ſubſtantia, quæ præter vaſa ınguinea, nil niſi congeries Papillarum nervoſarum, ſericum illoſum repræſentantium.

5. Dura mater nitida, & ſericum album ſplendens repræentans. Cum D. Johannes Pluimer, Poëta egregius, hocce aput, nec non alia, & inter cetera quoque videret pueım, octo circiter annos natum, ornavit meam balſamatioem quibusdam verſiculis Belgicis.

N°. XI. Phiala in liquore continens ſplenem Giganteæ puellæ, in quo propter magnitudinem luculenter apparet, nil glanuloſi, celluloſi, aut fibroſi ineſſe Lieni humano, id quod ınno 1696. demonſtravi, publici juris feci, & per figuras ınc temporis illuſtravi in Reſp. Epiſt. Anat. problemat. IV. Cum autem illud tam luculenter appareat in hoc Liene iganteæ puellæ, propter ejus magnitudinem, denuo & ſeında vice figuram Lienis humani exhibere, conſultum duxi. id. Tab. 1. Fig. 1. hujus Theſaur. VII.

N°. XII. Phiala in liquore continens pueri caput dimidi tum, in quo ſequentia conſideranda,

1. In fundibulo, ut & Glandulâ pituitariâ, ſecundum lo gitudinem fiſſis, conſpicere licet infundibulum, præ cop Arteriolarum repletarum, rubicundiſſimum.

2. Sub Sellâ equinâ nullam reperiri cavitatem in infan bus, & præſertim nuper natis, uti recte admonuêre Anat mici, hic etiam videre eſt, ut &

3. Nervos Opticos immediate eſſe amictos Piâ matre, p quam hic viſuntur plurimæ Arteriolæ repletæ.

4. Nervum Patheticum, ut & Quintæ conjugationis (: cundum computationem *Williſii*) hic quoque eſſe conſ vatos, ſimul cum Piæ matris portione, quâ ſunt amicti N vi quinti paris.

5. Nervi Auditorii uterque ramus, ſc. durus & moll hic in conſpectum veniunt, ſuntque à ſe invicem ſpinu ope ſeparati.

6. In Medullâ oblongatâ luculenter videmus, Corticale ſubſtantiam eſſe conſtitutam ex vaſculis ſanguineis, præſ tim Arteriolis, tomenti ſeu goſſypii inſtar tenuibus.

7. Phialâ nonnihil inverſâ, videri poteſt Lien humanus teger.

N°. XIII. Pueri Pia mater tenuitate telæ aranearum f ſimilis, Arteriæ autem, per eam diſtributæ, repletæ ſunt raceâ materiâ rubrâ, unde dicta Pia mater ruberrimo co re nobis occurrit.

N°. XIV. Infantis Tibia, naturali colore prædita, ſub jus pede extremo ſita portio Cranii, carie exeſi, cujusd famoſiſſimæ meretricis, cui nomen erat Annæ van Hoo olim notiſſimæ apud omnes, qui artibus meretriciis erant dicti; quorum quidam adhuc ſuperſtites ſunt, ut mihi latum.

Not. Quare ſub pede poſita ſit dicta Cranii portio, quiſ facile divinare poterit, cum hoc malum calamitoſum r contraxerit dicta meretrix ſine nefandis operibus, quæ vi peranda, & veluti pede conculcanda; in tali enim tales piuntur flumine piſces; hæc in liquore conſervantur.

Dictæ meretricis oſſa pedis extremi quoque conſerva

q

uæ adeo ſunt levia ab iſtis artibus meretriciis, ut aquæ im-
oſita plumæ inſtar ſupernatent.

N°. XV. Hominis portio Inteſtini Ilei, diverticulo magno
æternaturali ditata, & liquori immerſa.

Not. 1. Diverticulum, quod cœcum, ſacci inſtar depen-
et, cujus extremum caput canis repræſentat. Vid. Tab.
. Fig. III.

2. Ejusmodi diverticula pluries mihi in diſſectionibus ca-
verum occurrunt, imo A. 1698. per figuram expreſſi u-
m ex illis. Vid. Obſervat. Anatom. Chir. meas, Obſerv.
LVIII. nunc autem denuo illud ſimul cum altero viſui of-
o. Vid. Tab. IV. Fig. II. Theſaur. VII.

3. Ejusmodi diverticula, ut plurimum, ſi non ſemper, in
o occurrunt, & cum Ileum maxima parte Hypogaſtrium
cupet, contingere poteſt, in Bubonocele, tale diverticu-
n contineri in illo tumore hernioſo, nullis ſequentibus
nptomatibus, quæ Herniam inguinalem concomitantur.

N°. XVI. Portio interioris tunicæ Uteri ovis gravidæ, in
luculentiſſime apparent vaſcula vermicularia Uterina, An.
1702. à me exhibita & depicta in Theſ. II.

Not. 1. Quin dicta vaſcula vermicularia continuent cum Ar-
iolarum extremis, ſicuti in Teſticulis humanis, ſarcinam-
e ſuam deponant in Uteri tubercula, & ex iis abſorbea-
humor nutritius ab extremitatibus Venoſis Placentula-
n, nullus dubito.

2. Dicta vaſa Vermicularia facile in conſpectum veniunt,
dò Chorii & Amnii tunicæ auferantur, Uterusque in aquâ
plici per aliquot horas maceretur; cum autem illa, ſine
artificio, tam facile in conſpectum veniunt, facile cre-
erim, alios in aliis regionibus dicta vaſa quoque inveniſſe:
men mihi attribui dictam detectionem, quandoquidem
e meam detectionem neminem offendi, qui illas deſcrip-
multo minus depingi curavit.

N°. XVII. Phiala in liquore continens ramum magnum
næ Cavæ Hepatis, ad ultimas extremitates ſuccoſas uſque
letum, quæ perperam pro Glandulis habitæ ſunt, uti
videre licet.

N°. XVIII. Pueri brachium, in cujus manu continetur Pi-
ſciculus

ſciculus marinus, Perca marina Indica mihi dictus.

Not. Manus, ut & digiti, tam eleganter arripere vident Piſciculum, ac ſi viverent, & hoc in liquore.

N°. XIX. Portio Stomachi humani, eodem modo conſerv ta; in qua luculenter cerni poſſunt vera conſtitutio rugaru ut & Pori ſeu oſcula, quibus ſtipatur Tunica intima.

N°. XX. Portio Inteſtini humani, magnitudine manus, qua duæ ſuſceptiones viſuntur; harum una vermem con net, qui ex parte quoque propendet.

N°. XXI. Infantis brachium, cujus manus continet Buc num ampullaceum, è quo emergit Hirudo Indica maxim

N°. XXII. Giganteæ puellæ Plexus Choroideus tenerrim pro corporis proportione.

ASSER SECUNDUS.

N°. XXIII. CAput fœtus Æthiopiſſæ, jamjam nati.

Not. Hoc caput, ut & integer fœtus, tebant variolis, quantumvis puerpera tempore gravidit nullis variolis fuerit infeſtata: cum autem dictum caput gerrimum ſit, ad arcendam averſationem vaſa ſanguinea a rius fœtus appoſui.

N°. XXIV. Placentæ Uterinæ humanæ portio, in tot rubicunda, propter vaſorum ſanguineorum, ex quibus c ſtituitur, repletionem: variis autem locis Membrana, ſuc ſa à me dicta, qua obducitur facies Placentæ, quæ Ute reſpicit, in conſpectum venit.

N°. XXV. Corticalis Cerebri ſubſtantia cujusdam hom in qua vera conſtitutio vaſculoſa cerni poteſt.

N°. XXVI. Ita dicta Cauda equina humana, ſicut illa c tinetur in foraminibus propiis vertebrarum Lumborum.

N°. XXVII. Hominis magna portio Inteſtini Coli, u Inteſtinum Cœcum, cum annexo proceſſu vermiformi.

Not. In illa egregie conſpiciuntur valvulæ Coli, ut & plicia juga, Valvulæ conniventes aliis dicta

N°. XXVIII. Phiala Cryſtallina ſicca, in qua conſerv Cor humanum, propter vaſorum ſanguineorum repletion rubicundiſſimum, &, poſt balſamationem noſtram, admo induratum.

Not. 1. Mucro in duas partes eſt diviſus, quarum pars pro-uctior provenit à dextra Cordis parte.

2. Vena Azygos, ex aſcendente trunco Venæ Cavæ emer-ens, & à latere Gulæ, cui ramum impertit, deſcendens, ic in conſpectum venit, ut & diviſio trunci Venæ Jugularis ramum externum & internum.

Nº. XXIX. Pueri ſex circiter annos nati, & à plurimis nnis denati, Caput, tam nitide conſervatum, ut facies ejus tæ ſpeciem præ ſe ferat; ſuntque Oculi clauſi, ita ut dor-ientis conſtitutionem repræſentet.

Not. 1. Superiore parte Cranii ablatâ, Cerebroque exem-o, Dura mater in conſpectum venit, ſerici albi inſtar nitens.

2. Per remanentias Nervorum Olfactoriorum viſuntur va-rum ſanguineorum ramuſculi diſperſi.

3. Nervi, è Cranio exeuntes, hic quoque ſeſe viſui exhi-ent.

4. Facies, quæ, ſine ulla ruga, plurimis locis minutiſſimas abioſas excoriationes paſſa fuit, dum viveret puer: unde racea materia, quâ oppleta ſunt vaſa, variis in locis ma-ilas rubras produxit, cum replerem Arterias, per faciem isſeminatas.

Nº. XXX. Phiala ſicca, in qua conſervatur Inteſtinum œcum; cum magna Ilei & Coli portione, è puero quinque rciter annos nato.

Not. dicta Inteſtina, quamvis flatu ſint deſtituta, tamen itâ xtenſa conſervantur, ac ſi flatu eſſent repleta, id quod nun-uam ab aliis vidi præſtitum; ſuntque dicta Inteſtina ob Ar-riarum repletionem intenſe rubra.

Nº. XXXI. Pueri caput, ſine rugis in liquore ita conſerva-ım, ut vitam recuperaſſe videatur.

Not. Cranii parte ſuperiore ablatâ, Cerebrum exemi, Ce-ebellum autem inverſum denuo indidi, ut Arteriæ verte-rales, & ex iis prodiens Arteria Cervicalis, ſeſe conſpicien-as exhiberent.

Nº. XXXII. Phiala ſicca, in qua conſervatur Veſica hu-ıana, tribus Ureteribus inſtructa, quorum duo, in ſiniſtro tere ſiti, coëunt, antequam finem fecerunt, & ſic ſingulari ramine Veſicam intrant.

N°. XXXIII. Phiala Piæ matris portionem continens, cujus Arteriolæ, propter repletionem, rubicundiſſimæ, & in eandem tincturam impertiverunt Piæ matris portioni ſupradictæ.

N°. XXXIV. Hominis Dura mater, in liquore conſervat.

Not. Sinu longitudinali aperto, in conſpectum veniunt Corpuſcula rotunda, & ſubrotunda, milii formia, (à Clariſſ. Viro Pacchiono detecta) hæc magnitudinem aciculæ vulgaris caput haud ſuperant, niſi per microſcopium introſpiciantur, aut ex duobus corpuſculis combinentur.

N°. XXXV. Hominis Dura mater, in cujus ſinu longitudinali aperto, vix ac ne vix quidem ullum ex dictis corpuſculis videri poteſt; verum extra dictum ſinum, à Duræ matris facie interiore, dependet portio membranoſa, ejusmodi corpuſculis ſcatens: ex iis autem ne minimum quidem vaſculum Lymphaticum prodire, conſpicere potui.

N°. XXXVI. Puellæ Giganteæ, à me disſectæ, Dura mater, in cujus ſinu longitudinali nonnulla ejusmodi corpuſcula inveni, verum illa admodum exilia ſunt, habita ratione magnitudinis totius corporis, imo capitis aciculæ minoris magnitudinem haud ſuperant.

N°. XXXVII. Phiala in liquore continens portionem Peritonæi cujusdam mulieris Hydropicæ, tot hydatidibus ſtipatam, ut peritonæum vix in conſpectum veniat. Vid. Tab. II. Fig. III. Theſ. VII.

Eodem modo Glandulæ Meſenterii refertæ erant dictis hydatidibus, ita ut, remediis incaſſum adhibitis, ultimum diem obierit patiens; cum autem illud ſæpiſſime contingat in hydropicis, raro, ſi unquam, evadunt, Paracenteſi in abdomine inſtituta.

N°. XXXVIII. Phiala liquore repleta, in qua continetur portio Thoracis pueri transverſim ſecta: cum autem Pulmo, ut & Cor, ceraceâ mteriâ ſint repleta, egregie videri poteſt non ſolum quomodo Cor & Pulmo in in-& exſpiratione totam Thoracis cavitatem oppleant, verum etiam Cordis & Pulmonis planam formam, quam obtinent, in ſpiratione ſupra Diaphragma.

Præterea, propter transverſam Thoracis ſectionem, in conſpectu

ſpectum quoque venit ſpinalis medullæ ſubſtantia, transverſim quoque inciſa, & ſic ſubſtantia exterior & medullaris alba, interior vero, & corticalis, rubicunda apparet, propter vaſorum, præcipue Arteriolarum, ex quibus ſubſtantia corticalis in totum fere conſtat, repletionem, ceraceâ materiâ rubrâ.

No. XXXIX. Phiala in liquore continens ramulum Fruticis Capenſis Portulacæ folio Hort. Amſt. part 1.

Inferior pars dicti ramuli obſita eſt Pſeudo-membranula, ex ſanguine, ſeu cruore meo (poſt Venæ ſectionem) à me confecta, idque ſola conquaſſatione ramuli per ſanguinem, donec frigus contraheret ſanguis: hoc facto aquæ puræ ramulum indidi, aquà autem ſæpius renovatâ, ramuloque digitis aliquoties compreſſo, cruor, ramulo cohærens, albedinem induit, repræſentans membranam veram, foliis firmiter cohærentem, & Pſeudo-fibris membranoſis ita pertextam, ut omnes ſint putaturi, veram eſſe membranam, è corpore deemptam. Notandum vero illud neutiquam ſucceſſurum, niſi illico, poſt venæ apertionem, ſpiritibus nondum disſipatis, hoc fuerit inſtitutum. Vid. Tab. III. Fig. VI. Theſ. VII.

In Theſauro I. ſimilis fere habetur præparatio, ex cruore vitillo; cum autem præparatio illa digitis ſit facta, loco ramuli folioſi, conſpiciendam ſeſe exhibet ſubſtantia dicta inſtar polypoſæ materiæ, per quam cernuntur diſperſi globuli adipoſi. Vide ulterius Theſ. I. Tab. II.

No. XL. Phiala, in qua cernere licet portionem Inteſtini Ilei humani inverſam, eamque in liquore conſervavi, ut perſpicue & luculenter in conſpectum veniret Tunica quinta ſeu villoſa. Quid autem ſit Tunica villoſa, an detur Tunica villoſa, diu multumque inter ſeſe litigarunt Anatomici; quos hic allegare, illorumque opiniones recenſere, non ſolum tædioſum, verum etiam inutile fore exiſtimo: itaque curioſos ad viſum provoco: videant, judicent, & verum à falſo diſcernant. Prolabiorum veram conſtitutionem Papillo-nervoſam deſcripſi & depingi curavi in Theſauro III.

In hoc Theſ. VII. videmus Tunicam Papillo-nervoſam Buccarum, quam cum indagarem, mihi in mentem quoque veniebat, non inutile fore, prius Tunicam villoſam Stomachi & Inteſti-

Inteſtinorum rite perſcrutari, & ad incudem revocare, quai doquidem illa ſint corpora continua.

Exiſtimavi in hac indagatione neceſſarium fore, Inteſtina & Stomachum ita præparare, ac ſi vitam recuperaſſent, idqu ſolâ Arteriarum repletione, & Inteſtinorum maceratione liquore convenienti; cum hoc ex ſententia ſuccederet, r peri luculenter, Tunicam villoſam Prolabiorum, Buccarun Gulæ, Stomachi & Inteſtinorum ejusmodi fere eſſe conſtit tionis, ſc. nil niſi corpus compoſitum ex Papillis nervoſis, V ſculis ſanguineis, tomenti aut goſſypii inſtar tenuibus, & Ep theliâ, ab illis Papillis productâ.

Not. 1. Papillare hoc corpus in Prolabiis longe eſſe tenuin quam quidem in Stomacho & Inteſtinis.

2. Dictum corpus Papillo-nervoſum in omni objecto hum no non æque luculenter apparere, eapropter in illa inqui tione Inteſtina diverſorum hominum ſunt conſpicienda.

3. In Prolabiis Papillæ haud in conſpectum veniunt, niſi pithelia prius ſit ablata, in Inteſtinis vero, inſtar villorum ſe ci villoſi ſurrectorum viſui apparent, ſine integumenti aut pitheliæ ablatione.

4. Conſiderandum quoque dictas Papillas ipſis ramulis ne voſis, è quibus prodeunt, longe eſſe craſſiores; id quod etia locum habet in extremis Arteriolis viſcerum, quæ ipſos ram los, è quibus producuntur, craſſitie longe ſuperant.

5. Quod ad uſum, exiſtimo corpus illud Papillo-nervoſun eſſe ſenſus inſtrumentum, & hinc dolores adeo atroces, u ab humoribus, medicamentis acrioribus, aut aliis rebus, Ep thelia aufertur, & ſic Papillæ afficiuntur, doloremque exc tant intolerabilem.

N°. XLI. Phiala in liquore continens hominis utrumque L bium cum Prolabiis, ut & portionem Buccarum.

Not. Quod Labia, ut & Buccæ, conſtent ex Epiderm Cute, Pinguedine, ſubſtantiâ muſculoſâ, Glanduloſâ, in Papillo-nerveâ; quibus addi poteſt corpus reticulare Malp chii, (quamvis propter tenuitatem in homine oculos vix ac vix quidem incurrat) hic conſpicitur.

In hoc præparato objecto videri poſſunt, Prolabiorum Ep

the

eliâ ablatâ, ſubſtantia Papillo-nervea, Glandulæ Labiorum
ıtis & Pinguedo, cetera autem hic in conſpectum non
niunt.

N°. XLII. Auricula infantis vitæ ſpeciem præ ſe ferens.

N°. XLIII. Inteſtinula fætus ovini, nitidiſſime præparata, in forma ſicca conſervata.

N°. XLIV, Fætus humani quatuor circiter menſium ſcele-
n nitidiſſimum, ſiniſtrâ tenens ſemen admirandum Palega
janeli Horti M. Part. 1. p. 77. dictum, (ſeu Arboris ſili-
oſæ Malabaricæ cordato folio, fructu maximo, oblongo,
ıno ſemine membranaceo D. Syen, in not. ad. Hort. mal.)
is figuram imitans.

N°. XLV. Phiala in liquore conſervans manum infantis, quæ
ntinet portionem Piæ matris humanæ, quæ rubicundiſſima,
opter Arteriolarum, ad ultimas extremitates uſque, reple-
nem.

N°. XLVI. Phiala in liquore continens magnam Arteriæ
lmonalis portionem, ita præparatam, ut extremitates ſuc-
ſæ & molles in conſpectum veniant; eſtque illa præparatio
er ceteras ejus generis eminentior.

N°. XLVII. Phiala ſicca, & in ea duorum murium ſcele-
, quorum alterum pedem figit ſuper Ovum gallinaceum exi-
um, ex Ovo gallinaceo majore, inter ſorbendum, inven-
n & deſumptum.

Not. Hæc ſceleta, ſibi invicem inſidentia, nullorum admi-
culorum ope, pedibus oſſeis inſiſtere, contrarium autem
ere ſolent Anatomici.

N°. XLVIII. Phiala in liquore conſervans fatuæ ovis, (ſi
loqui liceat,) Plexum Choroideum, cujus vaſa ſanguinea
globulos rotundos ſunt mutata.

Not. Dicta Ovis, ceu fatua, modò arietabat in parietem,
dò curſum ad foſſas dirigebat. Cum autem illius Cerebrum
tere ventriculi dextri nonnihil eſſet corruptum, dictum ma-
n in totum attribui vix poteſt Plexui Choroideo; memini
tamen hominis, mente capti, cadaver aperuiſſe, cujus ſo-
Plexus Choroideus male erat conſtitutus.

N°. XLIX. Jam jam dictæ ovis Cerebrum, vitali colore
ditum.

No. L. Phiala in liquore continens Embryonem humanum ſemine lactucæ aliquanto majorem.

Not. In Theſ. VI. Duo reperiuntur Embryones, ejusde fere magnitudinis, hic verò tertius comparet. Ut autem c tius in conſpectum veniret, à latere ſpinulam affixi. Mer branulis autem, Embryonem ambientibus, annectitur hic po tio magna ſanguinis coagulati, ita ut placentæ rudimentu videri haud poſſit.

No. LI. Pueri ſceleton, ſeptem octove menſes nati, à cuj dextra dependet Hernia Inteſtinalis, à me præparata, cir quem affectum, ſequentia hic in conſpectum veniunt.

A. Portio Peritonæi, Inteſtina tenuia pueri comprehende

B. Portio Peritonæi dilatata, & in ſcrotum usque pro pſa, propter ejus dilatationem; cutis autem hic eſt ablata, ut dilatatio Peritonæi hic nobis occurrat, ceu ſcrotum.

C. Tunica Vaginalis aperta, in qua vaſa ſpermatica vid poſſunt.

Hiſce ita perſpectis, nemo amplius judicaturus eſt, di vaſa immediate eſſe ſita in dilatato Peritonæo, ſed illa periri ſuper ſuperficie ejus exteriore, cui firmiter ſunt a nexa, & à cujus Peritonæi ſuperficie exteriore videntur m tuari integumentum ſuum, Vagina dictum, non autem interiore ſuperficie Peritonæi, uti perperam ab auctorit notatum. Cum autem hæc omnia videantur ceu in ſtatu vo eſſe conſtituta, conſiderandum, illa à me ita eſſe præp rata, ut dictus affectus tanto exactius & perfectius à Me cinæ & Chirurgiæ ſtudioſis conciperetur, nam plurimi p verſam habuerunt de hoc affectu ideam.

Notandum quoque, quod maximam Herniæ partem c pleverim Goſſypio, Inteſtina verò flatu; quod feci, ut na ralem rotunditatem & formam retinerent. Siniſtrâ aut ſtrophiolum, confectum ex membranula, myriadibus vaſcu rum ſanguineorum ſuperbiente, orbitæ Oculi admovere detur dictum ſceleton, quaſi lacrymans.

No. LII. Puellæ ſceleton ejusdem fere ætatis, à cujus de tra dependet Thorax oſſeus pueri quinque circiter menſiu circa quem conſideratione dignum eſſe cenſeo, ſc. 1. qu plures Coſtæ, præſertim lateris dextri, plurimis in locis f

1

it ruptæ, & denuo ferruminatæ, unde admodum adhuc ntortæ.

Notandum præterea, dictas fracturas haud fuiſſe perfectas, nc enim majore callo eſſent obſeſſæ, ſed propter mollitiem ſtarum fracturæ fuerunt imperfectæ, an à compreſſione, l quod calcatus fuerit infans? quod valde probabile, quia utroque latere malum hæret.

3. Variæ Coſtæ, binis in locis, dicto modo fractæ fuent.

4. Omnes iſtæ coſtæ videntur quoque deſtitui durâ & nite ſuperficie, quâ ditatæ ſunt, unde juſto quoque molres.

A ſiniſtrâ dependet integrum Inteſtinum Cœcum cum anxa portione Ilei, è corpore ovino: quanta differentia ſit er hoc Inteſtinum ovinum & humanum, videri hic poteſt.

N°. LIII. Portio cutis capitis humani ſuperior, ſcutellam ræſentans; per quam tot vaſa ſanguinea ſunt diſperſa, tota Cutis, à repletione materiæ ceraceæ, ſit rubicundisa.

ASSER TERTIUS.

°. LIV. PHiala in liquore conſervans infantis Colem cum coliis ſuis, colore vivido.

N°. LV. Infantis Pes, eodem modo conſervatus, & ita paratus, ut ligamenta, præſertim Teres, in conſpectum iant.

Not. 1. Ligamentum Teres viſui ſeſe non offert, niſi Paâ, à Muſculorum tendinibus præciſâ, dependeat. vide b. III. Fig. 1. Theſ. VII.

. Variis Muſculis ſeparatis, Nervus per Tibiæ partem poiorem decurrens, & denudatus, hic videri poteſt

N°. LVI. Pueri Ren uterque, quorum alter Rene ſuccenato inſtructus, per dorſum in duas partes eſt diviſus, ut nulla interiora appareant, ſc. Papillæ renales, Ductus uoſi &c.

N°. LVII. Infantis portio Thoracis, in qua, Muſculis ab-, in conſpectum veniunt cavitates, corporibus Vertebrarum

brarum interpoſitæ, de quibus vide Theſaur. V. Tab. I Fig. 2.

Præterea hic videri poſſunt Arteriæ Intercoſtales externi à me detectæ, & delineatæ in Theſaur. I. Tab. III. Fig. 3.

N°. LVIII. Fætus humani brachium, in cujus manu co tinetur Fungus, Placentulam uterinam, cum ſuo integume to craſſiore, repræſentans.

Notandum interim, Fungum illum eſſe repertum ſuper p ticulam corporis humani, quam in phiala, modico liqu repleta, inveneram, ex qua particula propullulabat dictus Fu gus, vid. Tab. II. Fig. 1. Theſ. VII.

N°. LIX. Sceleton fætus humani immaturi, ſex circi menſium, à cujus ſiniſtra dependet portio membranæ P monis rubicundiſſima, propter vaſorum ſanguineorum rep tionem, eſtque dictum ſceleton albiſſimi coloris.

* N°. LX. Partes generationis Puellæ, in liquore conſ vatæ; in iis membrana Hymen, Caput Clitoridis, cum e Præputio, Nymphæ, Meatus urinarii orificium &c. vid poſſunt.

N°. LXI. Gliris ſceleton nitidum, quod uno pede, ſ fulcro ligneo, ferreo, aut æneo, inſiſtens, mira geſticula ne, quaſi ſaltando, fruſtum Inteſtini Jejuni hominis conti re videtur, cujus vaſis ſanguineis repletis, ſanguineo col eſt præditum.

N°. LXII. Portio Inteſtini Jejuni balænæ majoris, in liq re conſervata.

Not. 1. Maximam habere analogiam Inteſtina balænæ c Inteſtinis humanis, hic luculenter apparet: Rugæ autem teriores, Juga mihi dicta, haud præciſe eundem ordinem vant, ſicuti in homine, ſed confuſe decurrunt, & menti tur rugas interiores ſtomachi humani.

N°. LXIII. Portio Maxillæ ſuperioris ex vervece, in videre licet per integumentum, quo obducuntur Oſſa ſp gioſa inferiora Narium, Vaſa Arterio-mucoſa, denſiſſime c ſtipata, & recto ductu currentia ad Naſi extremum usque.

Cum viderem peculiarem in illis vaſis curſum, & ob varem in illis nullas fere ramificationes laterales, & q plus eſt, rarò liquore ſanguineo impraegnatas eſſe: quid

s eſſet, dubitare cœpi; Itaque Arterias Carotides replevi
raceâ materiâ rubrâ, quo facto, omnia ad unum usque im-
ægnabantur. (Vid. Tab. III. Fig. 2. Theſ. VII.) id quod
hi indicio erat, dicta vaſa continuationes eſſe Arteriarum:
n porro obſervo, ſc. integumentum comprimendo verſus
ſi extremum, ex iis effluere liquorem limpidum Muco-ſe-
ſum, præſertim poſt macerationem in aqua ſimplici, id
od ſatis ſuperque indicat, vaſa illa eſſe habenda pro vaſis
cretoriis.

Præterea hodie mihi videre videor aliquid peculiare circa
vaſa, quæ nondum ſatis perſpecta, in aliud tempus refer-
e decrevi.

Conſiderandum ulterius, quod, quamvis illa vaſa non tam
tincte appareant in corpore humano, quin tamen quoque
ſint, vix ſit dubitandum.

N°. LXIV. Sceleton fœtus quinque circiter menſium, cu-
ſiniſtra tenet portionem Inteſtini, cujus Arteriæ in totum
t repletæ.

N°. LXV. Phiala liquore repleta, in qua continetur por-
Aſperæ Arteriæ, quam ceraceâ materiâ rubrâ replevi ad
imas extremitates usque.

Quicumque inter Anatomicos dictam portionem adſpexe-
, facile judicaturus eſt, figuras, ab aliis in lucem editas,
utiquam cum hoc ramo, neque cum naturali conſtitutione,
nvenire. Vid. Tab. III. Fig. 3. hujus Theſaur. VII.

N°. LXVI. Portio Inteſtini recti è puero, in cujus ſuper-
ie interiore Pori, ſeu oſcula, tam denſe ſunt ſtipata, ut
ibrum repræſentet. Vid. Tab. III. Fig. IV. hujus Theſaur.

N°. LXVII. Stomachi portio, per quam Arteriæ numero-
ſimæ, & repletæ, distributæ ſunt; idque è corpore fœtus
ini immaturi.

N°. LXVIII. Embryonis humani Placentula nitidiſſima, cui
uor condenſatus cohæret, qui Placentulæ molem augere
idem videtur, attamen ad Placentulam haud pertinet, ſi-
ti in præcedente Theſ. VI. quoque indicavi.

N°. LXIX. Muris ſceleton, uni ex poſterioribus pedibus,
e adminiculo, inſiſtens, ſaltare quaſi videtur, continetque
xtro & anteriore pede fruſtum venæ inflatæ, exſiccatæ &

apertæ, ut vera conſtitutio ſimplicis Valvulæ, ramis venoſ
præpoſitæ, cerni poſſit

Siniſtro & anteriore pede arripere videtur portionem Ve
næ jugularis humanæ, Valvulis bicompoſitis inſtructam.

N°. LXX. Phiala in liquore conſervans Mammam mulie
brem, ſecundum longitudinem ſectam, ut facies interior vi
deri poſſit.

Notandum interim, neque in hac, neque aliis Mammis i
ſtatu naturali, ullas reperiri ita decantatas Glandulas, ſicu
antea fuſius declaravi.

ASSER QUARTUS.

N°. LXXI. PHiala ſicca, & in ea portio Inteſtini jejun
cujus tunica ſecunda ſeu celluloſa egregie v
deri poteſt.

N°. LXXII. Portio Meſenterii, cujus, Arteriis repleti
Glandulæ Meſenterii cernuntur rubicundiſſimæ, propter A
teriarum repletionem.

N°. LXXIII. Cutis Elephantis portio.

N°. LXXIV. Penis virilis, in lamellas disſecti, portio,
qua videri poteſt, corpus Nerveo-ſpongioſum minus int
grum Meatum urinarium ambire, id quod in omnibus n
habere locum, demonſtravi in præcedenti.

Notandum interim, omnia corpora Nerveo-ſpongioſa c
raceâ materiâ eſſe repleta.

N°. LXXV. Fœtus humani ſex circiter menſium Hepa
balſamo, lapidis inſtar, induratum, & à plurimis annis in fo
mâ ſiccâ conſervatum.

N°. LXXVI. Teſtudinis caput oſſeum, coloris nivei dem
ptâ maxillâ inferiore.

FIG

FIGURARUM THESAURI VII.

Explicatio.

TABULA I.

IG. I. denotat Lienem puellæ Giganteæ.
A. Vaſorum ſanguineorum extremitates in totum explicatæ, tomenti ſeu goſſypii inſtar tenues; illæ autem ante explicationem Glandularum formâ occurrebant.
Dictorum extremitates ex parte tantum explicatæ.
Portio ſuperficiei Lienis non explicata.
Arteria ſplenica.
Vena ſplenica.
Foveæ majores, ab avulſione membranæ, Lienem ambientis, productæ.
Foveæ minores propter eandem cauſam productæ.
G. II. Supra dictæ Giganteæ puellæ Plexum Choroideum exhibet, qui longiſſimus quidem, aſt tenerimus occurrit.
IG. III. Portionem Duræ matris ex homine demonſtrat, facie exteriore viſam.
Duræ matris portio.
Agmen corpuſculorum Milii formâ, quæ minimæ aciculæ caput haud ſuperant magnitudine.
Dicta corpuſcula ſolitaria.
Foveæ, in ſinu longitudinali exſculptæ.
Portio Duræ matris, à latere ſinus longitudinalis.
Sinus longitudinalis apertus, & nonnihil reflexus, ut cavitas, & quicquid in ea continetur, cerni poſſint.
IG. IV. Indigitat dicta corpuſcula è ſinu exempta, quorum nonnulla parvis quaſi pedibus prædita ſunt.

T A B U L A II.

Quinque objecta repræſentat, quorum

I. INfantis Brachium demonſtrat, Littera A notatum, in cujus m nu continetur Fungus, à me repertus ſupra particulam c neam corporis humani, ſecundinam mentiens parvulam.

B. Pelliculæ Analogum, Chorium mentiens.

C. Fungus, Placentulæ ſimilis.

Fig. II. Cerebri humani portionem demonſtrat, per cujus ſuper ciem, ſupra Piam matrem, Veſiculæ disſeminantur diverſæ form Vaſa lymphatica repræſentantes, ſuntque nil niſi Tunicæ Arac noïdeæ elevationes artificioſæ, à flatu per tubulum adactæ. H autem Cerebrum in Theſauris ſervare mihi quidem animus er verum enim verò cum impoſſibile mihi fuerit, flatum in dictis v retinere, non conſervavi. Vide ulterius hac de re Program Anatomicum A°. 1706. diebus canicularibus typis mandatum, quo dixi, me hactenus nulla offendiſſe vaſa Lymphatica vera Cerebro humano, neque in ejus membranis, & multum me de turum illi, qui vel minimum ramuſculum veri Lymphæ-duct Valvulis conjugatis inſtructum, mihi demonſtraverit.

A. Cerebri portio.

B. Pſeudo-vaſa Lymphatica.

Fig. III. Exhibetur portio Peritonæi cujusdam Hydropicæ, hy tidibus referta.

A. Peritonæi portio.

B. Hydatides.

Fig. IV. Explicatio.

A. Grumus ſanguinis ſeu cruoris.

B. Membranæ, Embryonem obducentes.

C. Rudimentum Funiculi umbilicalis, craſſitie Embryonem fere perans.

D. Embryonis caput, in quo unius oculi rudimentum videri pote

E. Dorſum embryonis.

Fig. V. Hominis Labium utrumque cum portione Malarum.

A. Cutis cum pinguedine.

B. Epithelia labiorum, ut & Malarum.

C. Papillæ nervoſæ, ſerico villoſo ſimiles.

D. Oris apertura.

TAB

T A B U L Æ III.

Explicatio.

IG. I. Exhibetur Epiphyſis inferior oſſis Femoris, cum annexa Patella & Tereti ligamento.
Epiphyſis oſſis Femoris inferior.
Arteriolæ per latera Cartilaginis distributæ.
Ligamentum Teres, cujus ope, inter cetera, Patella quoque con-ectitur inferiori Epiphyſi oſſis Femoris.
Vaſa, & præſertim Arteriolæ, per ſubſtantiam cartilagineam Pa-ellæ diſperſæ.
Reliquiæ Tendinum Muſculorum, Tibiam extendentium; quibus rmiter connaſcitur Patella.
Patella dependens.
G. II. Oſſa ſpongioſa Narium ex ove exhibentur.
Portio ſepti narium, loco ſuo nonnihil remota, ut oſſa ſpongioſa Narium luculenter in conſpectum venirent.
Unum ex oſſibus ſpongioſis ſuperioribus, per cujus involucrum va-plurima ſunt diſperſa, reptatu diverſa ab illis, quæ ſunt distri-uta per involucrum oſſis ſpongioſi inferioris.
Inferior portio ſepti Narium.
Os ſpongioſum inferius, per cujus involucrum plurima Arterio-ituitoſa vaſa, prorſus alio reptatu currentia, quam quidem arteriæ ſuperiori oſſe ſpongioſo.
Inferior pars oſſis ſpongioſi, in qua plurima oſcula reperiuntur, er quæ latex ſeroſus, aut ſi mavis ſeroſo-pituitoſus in vivis ſpon-, & in defunctis per expreſſionem emanat.
. III. Ramum Aſperæ Arteriæ denotat, ad extremum usque re-letum ceraceâ materiâ rubrâ.
llo videri poteſt differentia inter hanc, & alias figuras, ab aliis lucem editas.
. IV. Pueri Inteſtini Recti portio, facie interiore viſa, in qua numerabiles aperturæ, ceu oſcula, viſuntur.
. V. Plexus Choroïdeus è cerebro ovino in aliud mutatus.
Portio membranoſitatis nutans.
Portio explicata.
Arteriolæ, maxima parte Plexum Choroïdeum conſtituentes, & in tundos globulos mutatæ.

Fig. VI.

A. Ramus Plantæ, quæ dicitur Planta Africana, Portulacæ foli
Hort. Amſt. part. I.

B. Floſculi exigui pentapetali, cum ſtylo florido.

C. Pſeudo-membrana, à me confecta ex ſanguine ſeu cruore meo p
venæ-ſectionem, idque ſolâ conquaſſatione. Vide ſupra-citatam
ſcriptionem.

TABULA IV.

FIG. I. Portio Inteſtini Coli, cum annexo Cæco, ut & Proce
vermiformi, nec non portione Ilei ex Gigantea puella.

A. Coli portio.

B. Ilei portio.

C. Proceſſus Vermiformis.

Fig. II. Inteſtini Ilei, ex homine deſumpti, portio, cum dive
culo præternaturali.

A. Diverticulum præternaturale, quadrupedis caput repræſentans.

B. Ilei portio.

Fig. III. Idem fere demonſtrat ex alio homine.

A. Diverticulum præternaturale.

B. Ilei portio.

FINIS.

Fig. 1.

Fig. 3.

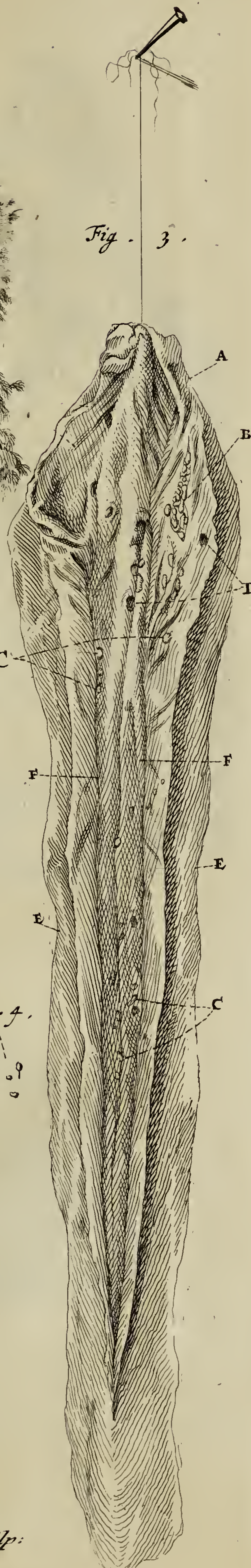

Fig. 4.

C. Huijberts. ad vivum ſculp:

Tab: 2.

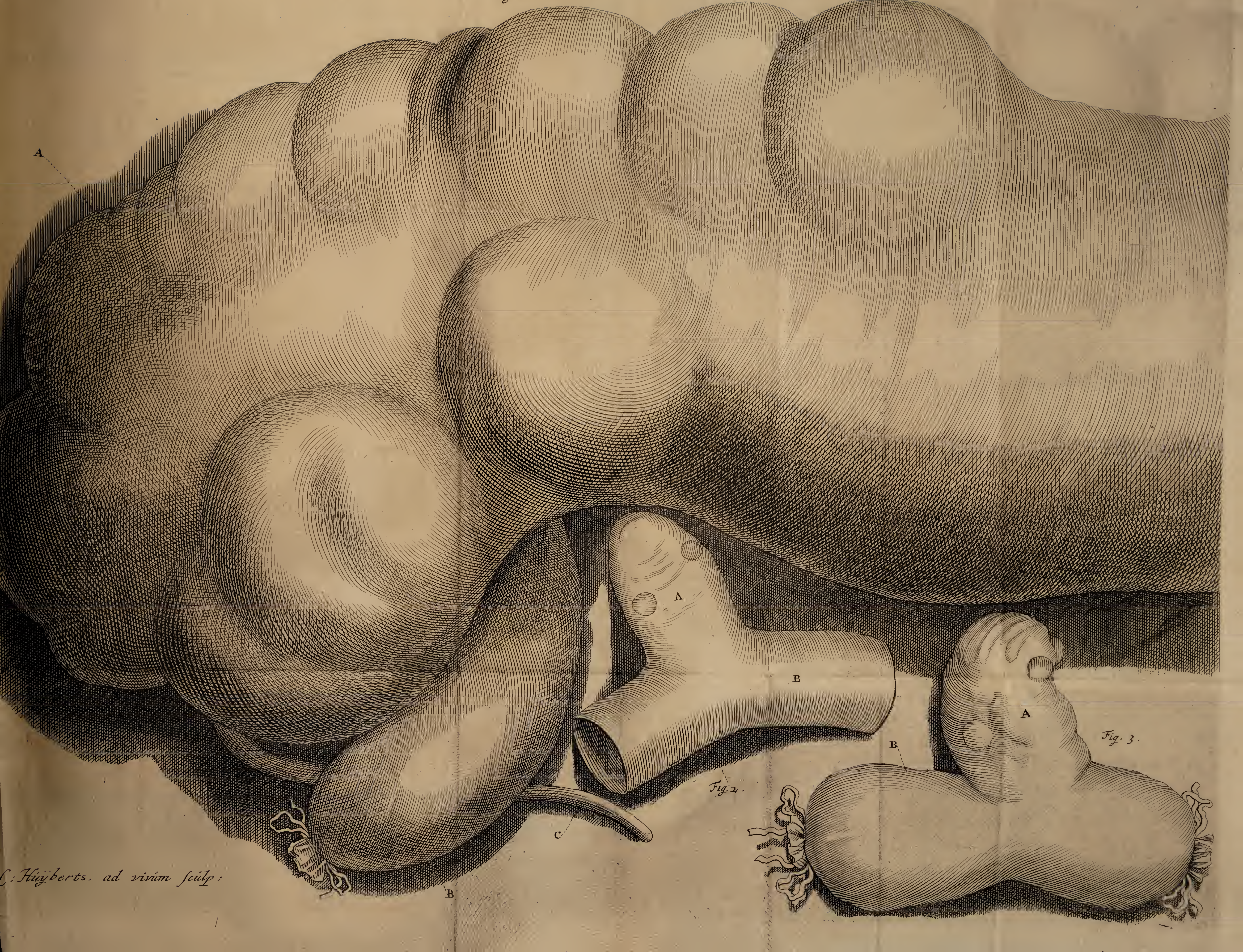
C. Hüjberst. ad vivum Sculp.

Huijberts. ad vivum ſculp:

Fig. 1.

FREDERICI RUYSCHII,

Anatomiæ & Botanices Profeſſoris ; nec non Academiæ Cæſareæ Curioſorum Collegæ,

THESAURUS ANATOMICUS OCTAVUS.

Cum Figuris æneis.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.
cIↃ. IↃCC. XXVII.

CELEBERRIMO VIRO

FREDERICO RUYSCHIO

Quum Theſaurum Anatomicum ederet.

PYramidum moles, & Regum funera Memph
Iactet in innumeros arte parata dies.
Tu facis, o RUYSCHI, ne ſit minor Amſte
Nilo,
Aut Ptolemaeeas Belga requirat opes.
Ars tua laeſuro non tantum ſubtrahit aevo
Corpora, & hac una ſe pietate probat;
Verum aliis artus hominum, venasque latentes
Indicat, & caecum prima recludit iter.
Mille modis prodes. Sed inutilis accola Nili
Servat arenoſo corpora furva ſolo.
Corpora, quae durum retinent immota rigorem,
Tu facis in juſſos flectere membra modos.
Pyramides, damnum credam leve, deſtruat aetas;
Ingenii maneant dum monumenta tui.

HADRIANUS RELANDU

THE

THESAURUS ANATOMICUS OCTAVUS,

In cujus fundo, ſeu primo Aſſere ſequentia reperiuntur.

N°. I. CIſtula ex ligno Cedrino confecta, in qua continetur Sceleton fœtus humani, recens ſine Cerebro, nati.
Not. 1°. Caput oſſeum prorſus deſtituitur cavitate, ita ut ne minimam quidem Cerebri portionem in ſe continuerit.
2°. Non ſolum omnes Colli Vertebræ, verum etiam aliquot ex ſuperioribus Thoracis, poſticâ parte bifidæ, nullâque ſpinali medullâ præditæ; Inferiores autem Thoracis, ut & Lumborum illæſæ; ita ut in inferioribus Vertebris Thoracis exiguam & ſanam portionem ſpinalis Medullæ tantum invenerim; in cavitate Vertebrarum Lumborum, nervi quoque bene conſtituti erant.
3°. Cætera oſſa à naturali magnitudine & conſtitutione nequaquam recedunt.
4°. Quicumque hujus ſceleti figuram videre cupit, inſpiciat Nobiliſſimi Kerkringii *Spicilegium Anatom.* in quo reperitur Iconismus, ad hoc Sceleton delineatus, hoc nomine: *Monſtrum cacodæmonis picturæ quam humanæ ſimilius.*
N°. II. Supra dictam ciſtam reperitur & alia ciſtula ex ligno Cedrino confecta, continens tres partes ſuperiores, ſeu ſcutellas Craniorum fœtuum humanorum, quas inter una, cujus Dura Mater à Cranio non ſeparata, & Arteriolis ceraceâ materiâ rubrâ artificioſe repletis, prædita.
Notand. Duræ matris ſinus longitudinalis, poſt artificialem repletionem Arteriolarum, ſimul hic quoque repletus obſervatur, id quod Williſius, ejuſque ſequaces exiſtimant immediate

 fieri

fieri ab Arteriis, ſed contrarium patet in hoc objecto, in qu
luculenter videri poteſt, dictam repletionem ſinus longituc
nalis immediate proveniſſe ex Venis, non autem ex Arteri
Arteriis enim repletis, replebantur quoque ilicò variis lo
Venulæ propter illarum Anaſtomoſes, & ſic tandem dedu
eſt ceracea materia ex Arteriis in Venulas, & ex iis in ſinu
longitudinalem.

Hæc autem noſtra repletio non fit (uti exiſtimant nonnul
vi quadam, ſed leniter, & ſic quoque hic cernitur ne vel n
nima ceraceæ materiæ extravaſatio. Præterea hanc meam
ſertionem confirmabit ceracea hæc materia in ſinu longitudi
li hujus objecti, quæ inæqualis, & ceu interrupta cernitu
contra in Arteriolis, ubi æqualis exiſtens, Corallium rubr
repræſentat, & hæc inæqualitas, ſive interruptio ceraceæ n
teriæ, provenit ſolummodò à ſanguine in ſinum longitudi
lem propulſo, qui ſeſe non æqualiter permiſcuit cum cera
materia.

In ſecunda & tertia ſcutella egregie apparet, quomodo ſtr
tim fiat Cranii accretio; id autem non fieri ex membranis P
ricranii aut duræ matris, exiſtimo, ſed ex ſubſtantia lim
inter utramque membranam ſita.

Præterea hic cernere licet, quanta ſit diſtantia oſſium Bre
matis, ut & oſſium Frontis, in jamjam natis, quæ diſtan
in partu admodum proficua: hanc autem diſtantiam, quæ
aliis major, in aliis minor exiſtit, in ſceletis ab auctoribus n
ſatis bene per Figuras expreſſam video: propterea quod id fi
ri curarunt ad ſicca ſceleta fœtuum, in quibus illud poſt e
ſiccationem non apparet.

Quomodo etiam ſit conſtituta Fontanella in fœtu vivo, h
quoque optime videri poteſt.

N°. III. Ciſtula ex ligno Indico confecta, in cujus repoſit
riis conſervantur varia inteſtinula fœtuum humanorum, var
modo præparata.

N°. IV. Supra dictam ciſtulam reperitur & alia, ex ligno I
dico fabricata, in qua cernere licet portionem Thoracis puer
balſamo induratam.

Not. 10. Parte interiore Membranâ Pleurâ ex parte ſeparat

conſpectum venit membrana Celluloſa, & ſub eâ Perioſtium oſtarum, ita ut tres reperiantur membranæ in interiore Thocis facie.

2°. In hoc objecto, balſamo indurato, videri quoque poſſunt ſa intercoſtalia: repletis enim Arteriis intercoſtalibus, reple- quoque ſunt, ex eadem repletione, venæ intercoſtales.

3°. Quomodo ſint diſpoſitæ fibræ Muſculorum intercoſtaum interiorum & exteriorum, hic cerni poteſt, ut & unio varum intercoſtalium cum vaſis Mammariis internis.

N°. V. Sequens Ciborium, ex eodem ligno confectum, connet Renem humanum prodigioſæ magnitudinis & formæ, lanam repræſentantem, quam formam præternaturalem ut tineret, illum interne replevi Subere.

N°. VI. Ciſtula ex ligno cedrino concinnata, in cujus

1°. & inferiore repoſitorio reperiuntur oſſicula Auditus, n ſolum adultorum, verum etiam jamjam natorum, & quim maximo numero: hæc autem ſpinulis *Cerei ſpinoſi Amecani ſpinis longiſſimis* affixa ſunt, & inſident pedamentulis iguis ex ligno Indico confectis.

Not. Nonnulla ita ſunt præparata, ut omnia illa, ceu in cate vivo ſint combinata, alia autem ſeorſim ſpinulis inſident, hæc omnia ita præparata, viſui gratiam conciliant.

Inter illa oſſicula, quæ numeroſa ſunt, reperitur quoque inula, cui affixa ſunt dicta oſſicula, ſed admodum confuſa, traque ordinem ſibi invicem adhærentia, & hoc è fœtu huano.

Hæc oſſiculorum confuſio, dubio procul, ſurditatem in illo tere cauſaſſet, ſi fœtus ſuperſtes manſiſſet.

2. Repoſitorium continet pedamenta exigua, quibus inſident e dictarum ſpinularum aliorumque adminiculorum Auditus gana, ſc. Semicirculares tres canales cum ſuo Veſtibulo, ochlea, ejusque interſtitio oſſeo. &c.

Præterea hic conſpicienda exhibent oſſa Temporum diverrum fœtuum humanorum, quorum unum adhucdum oſſicu- Orbiculari, nec non duobus ex oſſiculis Auditus, ſc. Inde & Malleo præditum; Mallei autem manubrium adhuc miter connexum Membranæ Tympani, plurimis vaſculis ſanineis ditatæ.

Not. præterea dictam Membranam Tympani in hujus oſſis Orbicularis ambitu nusquam eſſe læſam, neque interruptam, multo minus, in hoc objecto à natura foramine præditam; & quod nuper Capſam repleverim mercurio vivo, per ductum Euſtachianum adacto, nil autem mercurii exitum ſibi quæſivit aut viam invenit ad auriculam.

Dari autem in ſtatu naturali aperturam inter dictam membranam & os Orbiculare in homine, nonnulli affirmant, ego autem nunquam reperi.

In eodem repoſitorio, ut & ſequentibus 3°. & 4°. varia adhuc reperiuntur auditus organa, quæ omnia hic recenſere non conſultum videtur, propter copiam & temporis penuriam.

N°. VII. Supra dictam ciſtulam poſita eſt minor, continens Uterum mulieris in quartum circiter menſem gravidæ, in quo utero hucusque reperitur fœtus, ſimul cum utero balſamo induratus, & ab annis circiter quadraginta & quatuor conſervatus, cum tali inſcriptione:

In Eodem Formatus, Denatus et Sepultus.

Not. 1°. Uterum muliebrem globoſam rotunditatem acquirere tempore graviditatis, conſtat: illam autem formam retinuiſſe inter præparationem & balſamationem, arduum ac difficile fuit: quotquot enim ab aliis præparatos vidi, contractos & in aliam formam redactos, offendi.

2°. Eo tempore graviditatis Tubæ, ſeu Oviductus non ſolum, verum etiam ligamenta Teretia, Longa vulgo dicta multum recedere ab uteri fundo, hic cernere licet.

3°. Quam arctè Uteri Vagina cum Inteſtino Recto & Veſica ſit connexa, nulla fere re intercedente, hic videri poteſt; unde Vagina in difficili partu inflammata & gangræna infeſtata, Rectum Inteſtinum & Collum Veſicæ ſimul quoque non raro afficiuntur.

4°. In hac præparatione Veſica naturalem quoque retinuit rotunditatem ſine foveis, quantumvis ſit inflata, balſamo indurata, aperta, & per quadraginta & quatuor annos conſervata: quàm difficile autem ſit, ſine foveis illam rotunditatem tamdiu conſer-

rvare, norunt illi, qui ſeſe huic operi applicant.

5°. A latere Uteri, dependet à filo ſericeo, portio Veſicæ inariæ alterius ſubjecti, in qua luculentiſſime videri poteſt bliqua inſertio Uretherum in Veſicam, Valvulæ vicem præans.

6°. In quantum elongetur Uteri vagina in gravidis, hic cerre licet, & iſthæc elongatio etiam in exploratione, Indice cta, inter graviditatis ſigna non ſine ratione habetur.

N°. VIII. In fundo hujus Theſauri reperitur quoque Os Tibiæ juſdam hominis, in obſervationibus Anatom. Chirurgicis à e A°. 1691. in lucem editis, deſcriptum atque depictum: m autem eo tempore ſculptor dictum os non ſatis accurate preſſerit, conſultum duxi denuo illud figuris illuſtrare, prærtim cum res adeo rara ſit, ut dubium movere potuerit alicui. In hoc Oſſe notatu dignum, quod à longo tempore carie eſo, tandem vi naturæ propullulaverit, ex inveterata iſtius riei cavitate, fruſtum magnum, teres & cavum. Vid. Tab. I. Fig. 2, 3, & 4. hujus Theſauri.

Not. præterea, Cranium humanum duas habere tabulas, & er illas, locum obtinere Diplöen, vel lippis ac tonſoribus tum, aſt verò Os Tibiæ in totum non eſſe deſtitutum duabus bulis, & inter eas exigua portione Diplöes, non omnibus non; fateor quidem illud in omnibus oſſibus Tibiæ non poſſe monſtrari; attamen in aliquibus locum habere, & à me denſtrari poſſe, nemini admirationi ſit; ſi quis enim hocce nere vult, me accedat.

Utramque tabulam Cranii humani in homine adulto non ra- quoque confuſam & unitam invenimus, nulla relictâ Diþe.

Illud ſubjectum, ſc. Os Tibiæ, de quo jam ſermo fit, procul bio duplicem habuit tabulam, & inter illas, Diplöen, inter as tabulas pus tandem penetravit, Diplöen conſumpſit, & interior tabula, in formâ fiſtulari, à natura extrorſum fuit ppulſa.

Clariſſimus D. du Verne, Expertiſſimus Anatomiæ Profeſ. , idem obſervavit, uti mihi relatum, ita ut non rarò nobis veniant talia, quibus, niſi vidiſſemus, calculum non appoemus.

Quo-

Quotidie fere me conveniunt, qui poſtquam perluſtrarun meas præparationes, fatentur, ſe nunquam illa fuiſſe creditu ros, niſi tam luculenter vidiſſent. Vide ut dixi Tab. III. Fig 2, 3, & 4. Theſaur. VIII.

ASSER SECUNDUS.

N°. IX. PHiala ſicca, & in ea Inteſtinula tenuia pueri, qu bus Meſenterium, vaſis ſanguineis repletis d tatum, cohæret.

N°. X. Hominis portio Hepatis, Hydrope defuncti.

Not. Hepar totum quantum ex hydatidibus, aqueo-limoſa materiam in ſe continentibus, conſtabat: Omnia enim vaſa majora & minora, Hepar conſtituentia, in hydatides era mutata. Vid. Theſaur præced. VII. ubi fuſius de hac re d ſeruimus.

N°. XI. Phiala ſicca, in qua videre licet portionem Thor cis infantis, balſamo induratam.

Not. 1°. Portio cutis, ab illo ſubjecto dependens, ſcatet A teriolis, tomenti aut goſſypii inſtar tenuibus.

2°. Membrana Pleura, ex parte ſeparata à ſequentibus me branis, ſc. Celluloſa & Perioſtio dependens, hic cernere lic

N°. XII. Phiala ſicca & in ea duo Ureteres humani, quoru unus naturalem demonſtrat capacitatem; quæ ſtramen craſſi haud ſuperat, alter verò, propter calculorum tranſitum in ta tam excrevit capacitatem, ut digitum annularem variis in lo recipere poſſit, & hoc habendum tanquam beneficium natur Calculi enim tranſeuntes Ureteres (id quod non fit ſine mag dolore) illos dilatant & expandunt, & poſt expanſionem, dem relinquitur capacitas: contrarium obſervamus in Veſ & Utero, poſt urinæ aut fœtus excluſionem, illa enim, far nâ depoſitâ aut expulsâ, in priſtinum ſtatum reducuntur.

N°. XIII. Cubitus & Manus infantis in liquore conſerva vitæque ſpeciem referentia.

Not. 1°. Manus portionem Piæ matris alterius infantis c tinet, & à digitis, naturaliter recurvatis, dependet ejuſd portio, in qua cernere licet tenuitatem Arteriolarum, quæ me

:nti aut goſſypii inſtar nobis obveniunt, ſuntque illæ extre-
tates nil niſi portiones corticis Cerebri ſubſtantiæ; illud au-
n non tam exactè in conſpectum veniret, niſi ceraceâ mate-
rubrâ eſſent repletæ dictæ extremitates.
2°. A latere indidi ramulum Rutæ, ut objectum melius in
nſpectum veniret, & locum fixum contineret in uno latere
ialæ.
No. XIV. Phiala in liquore continens fœtus balænæ Lactes,
æ mirum in modum ſunt conſtitutæ.
No. XV. Mulieris, in ſeptimum menſem (ni fallor) gravi-
:, Placenta, balſamo indurata, ſupra pedamentum poſita:
qua obſerv. Funiculum umbilicalem à latere & in confinio
e viſui exponere, ſc. pollicem latum à circumferentia, id
od admodum proficuum in Placentæ relaxatione: in hoc enim
u facillime ſeſe ab Utero ſeparat, fœtu in lucem edito, ſe-
s vero, ſi magis à circumferentia recedat, & verſus centrum
ui ſeſe offerat: quo in caſu obſtetrices ſæpiſſime manum in
eri cavitatem immittere coguntur, digitoque Indice Placen-
n perforare & ab Utero ſeparare. Vide ulterius hac de re
ſerv. Anatom. Chirurg.
Not. 1°. Hanc Placentam balſamo induratam, naturalem rotun-
atem conſervaſſe, & hoc difficile admodum eſſe nemo negabit.
2°. Omnia vaſa Placentam conſtituentia ceraceâ materiâ ſunt
arcta & repleta, unde reptatus majorum vaſorum jucundo
:ctaculo videri poteſt.
No. XVI. Phiala ſicca, in qua conſervatur Cutis humanæ por-
, per quam tot repunt vaſcula ſanguinea ceraceâ materiâ
r. repleta, ut ſumma rubedine ſit perfuſa; imo microſcopii
e viſa, tomenti aut goſſypii inſtar ſunt tenuia.
No. XVII. Phiala in liquore conſervans Teſticuli ovini por-
nem magnam reſolutam.
Not. Hominis Teſticulos ex meris vaſculis conſtare nobis
mò manifeſtavit Regnerus de Graaf, de re Anatomica opti-
meritus, & mecum intima amicitia, dum viveret, conjun-
s.
lla vaſcula in hominum Teſticulis diſſolutis luculenter in
ſpectum venire omnibus quidem notum, ſed hanc Teſticuli

portionem nemo ſine admiratione Divinæ Potentiæ adſpicie
ob vaſculorum copiam eorumque diſſolutionem.

No. XVIII. Non minori admiratione adſpici poteſt hoc ſu
jectum, in liquore conſervatum, ſc. hominis Pia mater, p
quam myriades vaſorum ſanguineorum repletorum ſunt diſſ
minatæ.

Quicumque viderit hoc ſubjectum, facile illi erit dijudica
milleſimam partem arteriolarum ſufficere nutritioni & cal
factioni hujus Membranulæ, Telæ Araneæ ferè inſtar tenui
itaque alium in uſum ſunt deſtinatæ illarum extremitates ul
mæ, ſc. ut Corticalem Cerebri ſubſtantiam conſtituant: Hi
difficilis ſeparatio Piæ matris à corticali ſubſtantia in ſtatu
no; de hiſce plura in præcedentibus Theſaur. & Epiſtolis n
ſtris.

No. XIX. Omentum humanum integrum in liquore nitid
ſime conſervatum, in quo ne minimum quidem foraminul
videri poteſt.

No. XX. Portio Maxillæ ſuperioris fœtus vaccini, in q
videre licet per integumentum, quo obducuntur oſſa ſpongi
inferiora narium, Vaſa Arterio-mucoſa, denſiſſime conſtipa
& recto ductu decurrentia ad Naſi extremum uſque; vide c
ſcriptionem ulteriorem in Theſ. VII. ubi pag. 42. videri pot
delineatio hujus rei in vervece, in totum conveniens cum h
ſubjecto.

Not. 1o. In hoc ſubjecto Antrum, ab Highmoro Anatom
accuratiſſimo depictum, à me eſſe apertum, ut tenuiſſi
membranula Antrum ſuccingens, in conſpectum veniret,
mirum viſu, quanto numero ſint diſperſæ Arteriolæ per dict
membranulam.

2o. In ductu Lachrymali ſtylus eſt immiſſus, ut ejus cu
& finis conſpicerentur.

No. XXI. Moles carnea ex utero vetulæ expulſa, quæ mi
caute ab aliis pro Mola fuit habita.

Quid autem ſit de ita dicta Mola, fuſius olim deſcripſi,
depingi curavi in obſervat. Anatom. Chirurg. meis, ut & p
cedentibus Theſauris.

No. XXII. Phiala in liquore continens Brachium infar

tæ ſpeciem præ ſe ferens, cujus manus naturali geſticulatione
: digitis complexis Lacertam Zurinamenſem, ab Incolis *Sau-*
gárde dictam, arripit.

No. XXIII. Phiala ſicca, & in ea portio Inteſtini Ilei & Co-
cum annexo Cæco è cane.

Not. conſideratione dignum eſſe, quanta ſit differentia inter
teſtinum Cæcum canis & hominis, ut & inter Coli valvulas:
. in illo Cæcum admodum longum & capax, in hoc valde
eve & capax, in Colo canis valvula nulla proprie dicta, ſed
us loco Circulus, quemadmodum in homine ante repletio-
m fæcum aut flatuum.

No. XXIV. Phiala in liquore continens hominis Maxillam
feriorem, cui adhuc Lingua, naturali colore perfuſa, an-
xa eſt.

Not. Ex ſuperficie Linguæ omnes Papillæ nervoſæ egregiè
opullulant, & à latere Frenuli oſcula Ductuum ſalivalium in
nſpectum veniunt, in uno latere indidi ſpinulam Cerei ſpi-
ſi Americani.

No. XXV. Pueri Cor, balſamo induratum lapidis inſtar,
m trunco Arteriæ magnæ; è quo exeunt parte ſuperio-
tres rami ſurſum ſpectantes, quorum medius Carotis ſi-
ſtra, dextram autem Carotidem videmus oriri ex ſub-
via dextra, quæ Carotidem quoque promit; ex latere ſi-
ſtro Arteria Subclavia oritur, & ex illa Arteria Vertebralis
iſtra, Axillaris, Muſcula, nec non Mammaria ſiniſtra, &,
od notandum, hæc omnia ſitum & curſum naturalem ob-
ent.

Præterea Valvulæ Semi-lunares, aliis minus rectè Sigmoides
ctæ, oppido quam bene hic conſpiciuntur; dixi minus rectè,
m in totum cum ſemilunaribus Valvulis conveniant, & entia
n ſunt multiplicanda ſine neceſſitate; itaque Valvulæ venis
æpoſitæ in Corde dicendæ ſunt Tricuſpides, quæ autem Ar-
riis præponuntur Semi-lunares.

In eodem ſubjecto non ſolum quoque Valvulæ Semi-lunares,
rteriæ magnæ præpoſitæ, verum etiam utraque Auricula in
nſpectum veniunt.

No. XXVI. Phiala in liquore continens Piam matrem, cu-

jus Arteriis eleganter repletis, luculenter variis locis annex vaſculoſa Corticalis Cerebri ſubſtantia videri poteſt.

N°. XXVII. Phiala liquore repleta, in qua videri poteſt portio Thoracis foetus humani, in qua viſibiles ſunt variæ Arteriolæ Intercoſtales externæ, & à me antehac detectæ, nec non delineatæ in Theſauro 1°.

Not. Arteriolæ per Coſtarum Perioſtium diſſeminatæ, recto fere tramite ſurſum deorſumque reptant; ramuli autem ex iis oriundi, & per fibras Muſculorum Intercoſtalium decurrentes obliquum curſum obſervant, & ſic tractum fibrarum Muſculorum dictorum obſervant, & hoc accuratius videri poteſt in objecto in Theſaur. 1°. poſito.

N°. XXVIII. Muris ſceleton nitidiſſime præparatum & conſervatum, capiti oſſeo cornicis inſidens: Illud autem caput oſſeum tam ſubtiliter eſt præparatum, ut ne minimum quidem oſſiculum, neque foraminulum viſum effugiat.

N°. XXIX. Phiala in liquore continens portionem Inteſtini jejuni hominis, qua inverſa in conſpectum veniunt ita dictæ Glandulæ, extra ſuperficiem internam prominentes.

N°. XXX. Phiala ſicca, & in ea Veſica ovina cum Pene in quo meatus urinarius in totum deficit, circa Collum Veſicæ autem foramen, per quod urinam excrevit, in conſpectum venit.

In homine ſæpius obſervavi, Glandis partem extimam fuiſſe meatu urinario deſtitutam, foramine exiſtente inter Præputium & Glandis partem inferiorem.

Homines hoc affectu laborantes raro impraegnant uxores, utpote ſemine non recto tramite in os Uteri proſiliente, de hoc fuſius egi in Theſaur. VI.

N°. XXXI. Portio Jejuni inteſtini humani, in qua circulares protuberantiæ, Valvulæ conniventes Nobiliſſimo Kerckringio dictæ, conſpiciuntur.

In hunc autem finem non conſervavi hoc ſubjectum, verum ut demonſtrarem quid ſit de ceraceæ materiæ extravaſatione globulorum inſtar; ſc. quando repletiones imperfecte peraguntur, & hoc in præparationibus meis alias nunquam ſe viſui offert.

N°. XXX

N°. XXXII. Phiala continens duos Lienes ovinos ex uno rpore, quibus, ut à ſe invicem ſepararem, & accuratius vi-ri poſſent, ramum Cichorei ſpinoſi interpoſui.

Multoties nobis occurrunt Lienes, in duas partes diviſi, ios nonnulli pro duobus Lienibus habent; aſt vero pro uno iene ſunt habendi, quoniam unico tantum ramo ſplenico Ar-rioſo & Venoſo gaudent.

In his autem contra, quiſque enim gaudet propriis ſuis ra-is; præterea longe quoque à ſe invicem in corpore erant ſiti.

N°. XXXIII. Phiala in liquore conſervans Lienem foetus hu-ani, cum annexo Stomacho & duodeno.

Not. 1°. In Stomacho videri poteſt quomodo vaſa ſanguinea oronaria, quamprimum appropinquaverunt Stomachi fun-im, ilico ſeſe abſcondunt, penitiores & interiores tunicas, æſertim nervoſam, adeuntes.

2°. Non minus in conſpectum venit in hoc ſubjecto Lienis Stomachi connexio, ope membranæ, vaſis ſanguineis dita-, quæ Vaſa brevia dicuntur.

3°. In duodeno, à me aperto, luculenter videndam ſeſe ex-bet apertura, Oſtium dicta, per quam Bilis, ut & ſuccus increaticus in Inteſtini dicti cavum ſeſe exonerant: hanc a-rturam ſitam eſſe in medio monticuli, inſtar Umbilici hic ioque apparet.

N°. XXXIV. Phiala continens in liquore portionem Placen-Uterinæ, ceraceâ materiâ ad extremum uſque repletam; in a non minus ac in præcedentibus luſtrari poteſt, nil Glandu-i in Placentis reperiri, & cum in tam notabili viſcere nullæ periantur Glandulæ, neque in Teſticulis, facile calculum ap-ſuêre aſſertioni meæ ſpectatores curioſi, quibus cætera viſ-ra à me præparata oculis corporeis, non autem mentis vi-re placuerit, & cæcutire noluerint; nihil interim obſtat, od nonnulli dixerunt, quæſtionem tantum eſſe de nomine, s autem reponendum, ſi alicui placeat Venam denominare teriam, & vice verſa, per me licebit: præſtat verò Glan-larum definitionem retinere, quæ nobis ab antiſtitibus tra-a eſt, ſc. quod ſunt corpora per ſe ſubſiſtentia, quæ invol-

vuntur peculiari membrana, ad quam alluunt vaſa ſanguine

Non minus recedit à vero, ut voluere alii, ſc. Glandul
eſſe circumvolutiones vaſorum ſanguineorum, illud quider
verum eſt in Renibus, & forſan quoque in Glandulis Meſer
terii ſc. vaſa ſanguinea talem obtinere reptatum, ſed hoc ne
tiquam verum eſſe in cæteris viſceribus, videri poteſt in omn
bus meis Theſauris; nec obſtat quod alii in medium proferan
ſc. in præparatione & ita dicta excarnatione in nihilum à m
redigi Glandulas: plurima oſtendam viſcera, quorum vaſoru
extrema leniter repleta, ſine ita dicta excarnatione, à m
conſervantur, imo mirari ſatis nequeo eos, qui hoc ævo a
huc loquuntur de excarnatione; olim quidem in uſu fuit apu
Anatomicos, enimvero viſcera hoc tempore à me præparant
ſine tali excarnatione, quia plane inepta eſt inveſtigationi, ja
relinquo omnia ſicut a Summo Opifice facta ſunt, membrana
ambientem ſolummodo auferendo. Itaque ſi quis ulterius c
cutire velit, per me ſinatur judicioſus.

N°. XXXV. Portio Cerebri in liquore conſervata, po
quam methodo Vieuſſeniana per quinque horas in oleo fuit d
cocta, in qua luculentiſſimè patet, Corticis Cerebri ſubſta
tiam decoctione in oleo, talem in ſtatum eſſe redactam ac m
tatam, ut neutiquam apta ſit demonſtrando, nempe Cortice
eſſe conſtitutum ex vaſculis ſanguineis, (qua de re prolix
egi in Prodromo Theſaur. VI.) neque Clariſſ. Dom. Vieuſ
nium eſſe habendum auctorem hujus inventionis, ſc. qu
Cortex Cerebri ſit vaſculoſus, ſed me, uti omnes hujus ævi
natomiæ amatores autumant.

N°. XXXVI. Æthiopiſſæ fœtus humanus abortivus quatu
& quod excurrit, menſium, cujus caput tegitur membra
Amnios.

N°. XXXVII. Hepar pueri integrum, balſamo induratu
& à plurimis annis conſervatum, pedamento innitens, in q
Arteria Hepatica ſolummodo eſt repleta, ut videri poſſ
quomodo producat Arteriam Cyſticam, præterea quicquid
Hepatis facie exteriore demonſtrari poteſt, hic etiam cern
licet.

N°. XXXVIII. Phiala in liquore continens Arteriam Sple
cam vitulinam, egregiè præparatam.

No. XXXIX. Pueri Stomachus inflatus, exſiccatus, balſa-oque conditus, & à plurimis annis conſervatus, hic ſitu na-rali ſupra pedamentum poſitus eſt, ut verus Stomachi ſitus ɔſſit videri, & hoc omnes auctores in ſuis delineationibus ɔn obſervarunt.

No. XL. Portio Maxillæ inferioris Infantis in liquore conſer-ta; in qua cernere licet, in junctura articulationis cum axilla ſuperiore reperiri Cartilaginem mobilem & rotundam, ticulationi interpoſitam, & valde motui neceſſariam.

No. XLI. Placenta humana integra in liquore conſervata cum o Funiculo umbilicali. Conſiderandum interim hanc ita eſſe ſervatam, ac ſi jamjam corpore eſſet expulſa, ſc. cum ſuo in-lucro, Uterum ſpectante. De quo ſupra egi in Theſaur. v. ſis ſanguineis ſolummodo leniter repletis.

A S S E R IV.

No. XLII. INfantis Caput in liquore conſervatum, vitæ ſpeciem referens.

Not. 1o. Prolabia eſſe nerveo-papilloſa, hic denuo conſtat, egumento, Epithelia dicto, ablato.

2o. Auriculæ præ cæteris vivum habent colorem & conſtitu-nem.

3o. Nervi ex cerebro oriundi, quotquot ſunt, hic ſeſe vi-ndos exhibent, ne Patheticis quidem exceptis.

4o. Dura mater, per Capitis fundum diſperſum, ſericum al-m propter nitorem repræſentat.

No. XLIII. Pone hoc Caput reperitur ſceleton Aviculæ niti-ſimum, in quo ne minimum quidem Oſſiculum deficit, fo-ninibus naturalibus ubique apertis; & hoc nuſquam in alio-n Theſauris inveni.

No. XLIV. Phiala ſicca, & in ea dimidia pars Renis pueri, ore rubicundo prædita propter vaſorum repletionem.

Not. Arteriæ non ſolum, verum etiam hic apparent illarum tinuitates, ſc. in ductus urinoſos, qui ductus urinoſi ſimul ɔque ſunt repleti.

No. XLV. Phiala ſicca, in qua conſervatur portio magna

Inteſtinorum tenuium foetus immaturi, hanc replevi ceraceâ m teriâ albiſſimâ, & hæc viſum allicit propter nitorem.

N°. XLVI. Pone hoc ſubjectum abſconditur, ne ocul omnium ſpectatorum incurrat, fœtus monſtroſus novem circ ter menſium, vitæ ſpeciem referens, hujus dextra curva, t bus tantum digitis prædita; pes ejusdem lateris extremus ha pluribus gaudet digitis. Pollice longè à cæteris duobus diſ to: Crus ſiniſtri lateris plane deficit, relicto tantummodo mc ticulo, qui ex ſiniſtro inguine emergere videtur. E latere niſtro Abdominis propullulat carnea quædam moles, cæte naturaliter ſunt conſtituta.

N°. XLVII. Phiala liquore repleta, continens portionem verſam Gulæ teſtudinis, millenis Papillis nervoſis, admodu longis, Papillis nervoſis Buccarum vaccæ æmulantibus, prædita

Not. Cum reperiantur Anatomici, qui negant dari Papi nervoſas in interiore Tunica Gulæ humanæ, propter illari exiguitatem, quæ, uti fateor, in conſpectum non facile veniu ſine prægreſſa præparatione, tamen illas dari, & à me ſæp fuiſſe demonſtratas, nemo poſthac amplius ambiget, qui u mos Theſauros legerit, & hoc ſubjectum Teſtudinis vide vide Theſaur. VIII. fig. IV.

N°. XLVIII. Supra fœtum monſtroſum reperitur phi cum ſceleto foetus humani immaturi ſex circiter menſium, à c jus manu oſſea dependent Laryngis interiora, ruberrimo col re prædita, propter Arteriolarum repletionem.

N°. XLIX. Phiala ſicca, in qua viſui ſeſe offerunt duo c jecta ex gallina deſumpta: quorum unum oſſa ſunt Alæ, q per Ancyloſin contra naturæ leges ſunt conjuncta; alterum v rò duo ſunt oſſa, quorum alterum fracturam paſſum, à natu ferruminatum, & hoc ſolummodo oſſea ſpongioſa ſubſtanti Diploes inſtar, deficiente cruſta aut lamina exteriore & dur re, idque propter defectum materiæ, quæ in ſtatu ſano, ill producere ſolet.

Hinc fit, quod oſſa eo modo imperfectè ſanata, minim ob cauſam denuo franguntur; & hoc in homine quoque locu habere nullus dubito, cum reperiantur homines, qui poſt ſium fractorum ferruminationem, facillimo negotio, imo inc

denc

ndo, in recidivam incidunt, & ſic Chirurgi, etſi inſontes, i præfuere curationi, male audiunt.

N°. L. Pedamentum, cui innituntur duo objecta, ſc. por-
ones Inteſtini Ilei, Coli, cum annexo Cæco, ſuntque deſum-
a ex foetu recens nato.

In illis objicitur oculis differentia, quæ exiſtit inter Cæcum ominis adulti, & jam jam nati; ſc. in foetu Colon circa ejus incipium diameter magis magisque diminuitur, & ita in Pro-
ſſum vermiformem degenerat, ut dici nequeat: hic aut illic Inteſtinum Cæcum; in adulto vero Cæcum nil niſi protu-
rantia Coli, è cujus latere emergit Proceſſus vermiformis.

N°. LI. Phiala ſicca, in qua continetur Hydatis ingens, quæ t reperta, à plurimis annis, dependere ab Hepate.

N°. LII. Pedamentum exiguum, cui inſidet Cordis auricula xtra bovis, abhinc circiter triginta annis à me balſamo indu-
a; &, quod notandum, naturalem magnitudinem & formam inuit, id quod difficillimum factu.

* N°. LIII. Phiala in liquore conſervans Pudenda Pſeudo-
rmaphroditi ovini, dico Pſeudo-hermaphroditi, quandoqui-
m mihi veros hermaphroditos nunquam videre contigit, que exiſtimo unquam tales ab aliis viſos fuiſſe, propterea quod d longiſſime recederet ab inſtituto naturæ, & plurimos, dictos, hermaphroditos, mihi quidem demonſtrarunt ho-
nes, quos pro hermaphroditis habebant; re autem penitius ſpecta, reperi utrumque membrum nunquam ita fuiſſe per-
tum, ut ſimul alias imprægnare, & ab aliis impregnari po-
rint; & quod magis eſt, membrum illud quod pro Pene uerunt, nil erat aliud, quam Clytoridis corpus contra na-
æ leges incraſſatum & longius extra Vulvam dependens, emadmodum hic in ovis pudendo cernere licet.

Memini quoque me viſitaſſe hominem, viginti quatuor cir-
r annorum, qui prima fronte viſus, videbatur virilis ſexus, n tamen poſt accuratiorem inſpectionem, ſequioris eſſet. Membrum, quod dicebatur virile, ſatis longum, propen-
at quidem, ſed vero meatus Urinarius deficiebat; quum vul-
n formoſarum muliercularum adſpiciebat, dicebat quidem ce membrum ſeſe erigere, contra, ſi in ſexus virilis oculos

incideret, an hoc verum fuerit, nec ne, ambigo, ſaltem non vid

Duo quoque Tubercula, ceu Teſtes, reperiebantur in utr que inguine, an veri Teſtes, hæreo, nam cum mihi hc ſubjectum ovinum traderetur pro hermaphrodito, dicebat mil lanionis famulus, hic tibi offero hermaphroditum ovinum Te ſticulis præditum, verum cum ita dictos Teſticulos examin rem, nil erant, quam tumores adipoſi Teſticulos mentiente itaque dico nunquam me verum offendiſſe hermaphroditun quamvis plures, ita dictos, mihi videre licuerit.

In hoc ſubjecto ovino Vulva & meatus urinarius ſunt apert non autem ita dicta Glans penis, quæ revera Clytoridis Gla eſt, ea propter quoque imperforata, illa autem pars, quæ d citur Penis muliebris, vel corpus Clytoridis, ut & Præputiu Clytoridis ſatis quoque erant grandia, quemadmodum Fig. Theſaur. VIII. indigitat.

N°. LIV. Phiala ſicca & in ea Linguæ Corpus Reticula Malpichii, nitidiſſime præparatum & cribri inſtar perforatur

N°. LV. Phiala ſicca continens Membranæ portionem cujus Arteriolæ tam artificioſe ſunt repletæ ceraceâ materiâ rubr ut nil curioſius unquam viderim; ultimæ enim extremitates ſu adeo tenues, ut nil tenuius excogitari poſſit, attamen replet

N°. LVI. Phiala ſicca, in qua reſervatur fundus Veſic urinariæ foetus vaccini, recens nati, cum Uracho ſuo.

Not. In foetu humano quidem ad digiti transverſi longitud nem, non autem ulterius apertus eſt, in vitulis verò cavit (ſicuti hic apparet) procerior quidem, an autem in totum t modo ſit apertus Urachus, ut urinam admittat in ita dicta Alantoidem, ulterius inquirendum: ſaltem hoc veriſſimu eſt, in homine tale quid non reperiri.

No. LVII. Pone dictas phialas reperitur ſepulchrum artifici ſe confectum ex oſſibus albiſſimis maxima ex parte foetuu humanorum, ſaxulis, membranis, vaſis ſanguineis, inſt mæandri, repletis.

Not. 1°. Sepulchrum continet Cadaver fœtus humani ſ fere menſium, ab annis viginti circiter, balſamo in Muni converſum & lapidis inſtar induratum; hujus caput Coron ex floribus & fructibus naturalibus confecta, ornatur, ſc.

M

illefolio Africano fl. luteo, *Stæchade citrina Hiſpanica*, *Co-za Africana graveolente fl. luteo*, *Meſembrianthemo Afric.* eynii, *Limonio eleganti.* Rauwolf. *Tanaceto Afric. fl. de-plo minoribus.* Prof. & Collegæ Commelini *Centinodia fl. ſcoſis.* &c.

2°. Funiculus umbilicalis quidem abſciſſus, duæ tamen Ar-iæ, unaque vena umbilicalis ceu inflatæ luculenter apparent.

3°. Siniſtra continet faſciculum florum naturalium, qui flores orem naturalem quoque retinuerunt, inter illos reperiuntur res *Leonuri Cap. bonæ ſpei*, Breynii, Variæ *Gnaphàly* ſpe-s: dictus faſciculus, naribus appoſitus, quaſi odorem attra-e vellet.

4°. Forum, aut operculum ejus, quod notandum, confla-n eſt.

1°. Ex ſuperiore parte Cranii humani fœtus, cujus Dura ter, ut & Falx, Cranio naturaliter connata & relicta, ſca-Arteriolis repletis ceraceâ materiâ rubrâ, & hoc viſum allicit.

2°. Ex lapillis marmoreis & oſſiculis infantum, nec non mbranis vaſis ſanguineis repletis.

3°. Inter hæc oſſicula nonnulla adhuc ſunt compoſita, inter æ oſſea manus, cujus digiti continent ramum Arterioſum ſſum ceu ſcipionem, vel ramum arboris, foliis privatum: nia oſſa Vertebrarum Colli ſibi invicem adhuc connexa &c.

Pone hoc monumentum poſita ſunt duo ſceleta fœtuum abor-orum gemellorum ſeptem circiter menſium, dictum cadaver deflentia & exululantia, hunc in finem genibus advolutis ophiola ex membranulis, vaſis ſanguineis repletis, ſuper-ntia, orbitis oculorum appoſita ſunt.

Cum Reverend. Vir Dr. Herm. Schyn hocce ſepulchrum ita atum videret, donavit illud eleganti epitaphio.

N°. LVIII. Pedamentum, cui innititur portio Venæ Portæ iis locis in ſubſtantiam oſſeam redacta.

N°. LIX. Phiala in liquore continens portionem Cerebelli nani, cujus ſubſtantia corticalis in myriades particulas eſt diviſa, Vid. hujus Figur. in Epiſt. Anatom. problem. XII.

N°. LX. Phiala liquore repleta, & in ea portio Inteſtini Ilei ntis, cujus Tunica carnea avulſa, in conſpectum veniunt ſdem Tunicæ Fibræ carnoſæ circulares. C 2 Præ-

Præterea cernere licet, quam paucæ ſint Arteriolæ per dictar Tunicam diſtributæ, & contra, quam copioſis Arteriolis gau deat ſequens Tunica, ſc. Nervoſa.

Cum autem hæc portio Inteſtini in ſui extremo ligata ſit prominet extra ligaturam portio, cujus Tunica Villoſa, (mil Papilloſa) conſpicitur rubicundiſſima, præ copia vaſculorur Arterioſorum noſtra methodo repletorum, & ita dictas Glandu las Inteſtinorum conſtituentium.

N°. LXI. Phiala in qua continetur venenatiſſimum anima Incolis Ind. orient. Gecko dictum, quod in ore ſuo detinet quaſi devorare vellet, fœtum humanum trimeſtrem.

N°. LXII. Fœtus humanus quinque circiter menſium, ſexu maſculini, cujus caput ex parte Tunica Amnios, ceu caſſic aut pileo naturali, eſt coöpertum, propter defectum liquori cui innatat fœtus, in Utero materno hærens, & hoc min cautè vulgò dicitur, *het kind is met een helm gebooren*. Hoc ſubjectum in liquore conſervatur.

N°. LXIII. Phiala ſicca & in illa portio Inteſtini lepori cujus Tunica Trochlearis oppido bene hic cerni poteſt.

N°. LXIV. Duæ extremæ portiones Balenæ Penis, in quore conſervatæ, quarum una à capillo dependens, viſui e hibet corporis nerveo-ſpongioſi majoris fibras, quæ arctius ſi invicem appoſitæ ſunt, quam in corpore nerveo-ſpongioſo n nore, & hoc contrarium in homine.

Inferior & ſecunda portio in phialæ fundo, extremitas ſ mucro Penis eſt, abſque ullà glande.

N°. LXV. Portio Ovarii teſtudinis, à qua dependent pl rima Ova.

N°. LXVI. Foetus humani Facies, quæ ita à me relict ſicuti mihi tradita eſt ſc. ſine reductione in ſtatum faciei ventis; hæc autem inſidet portioni Placentæ Uterinæ, ni diſſime præparatæ: omnia enim vaſa ad extremum uſque ſu repleta.

N°. LXVII. Phiala maxima ſicca, in qua continetur C humanum magnum, cujus vaſa ſanguinea, ad unum uſq repleta, unde colore rubicundiſſimo perfuſum.

Quomodo autem Arteria magna è Corde exeat, & q r

mi ex illa emergant, & ſurſum aſcendant, hic luculentiſſime
deri poteſt.

Præterea omnes trunci Vaſorum Cordis, ſc. Venæ Cavæ
cendentis & deſcendentis, Venæ & Arteriæ Pulmonalis,
aſa Coronaria nec non Auriculæ hic in conſpectum veniunt.
Cum autem in Cordis extremo, ſeu cono, ut plurimum
ultum pinguedinis reperiatur, unde Conus æqualis apparet;
hoc Corde pinguedine à me ablata, cuſpis ſeu conus Cordis
duas partes apparet diviſus.

Hic mihi in mentem venit hiſtoria cujuſdam hominis, qui
ltro nuper fuit interemptus ab homine maligno, cujus vul-
s extremum circa Papillam ſiniſtram inflictum, longitudinem
ius unciæ non excedebat, Cor autem à Cono ad baſin fere
que in duas partes erat diviſum, id quod nunquam me vidiſſe
eor, quantumvis violenta morte extinctorum viſitationi qua-
aginta & quod excedit annis præfuerim: poſt punctionem
ubio procul) Cor in retractione cultri quoque intercidit.

No. LXVIII. Supra dictam phialam eſt repoſita phiala ſicca,
ntinens ſubſtantiam oſſeam, poroſam productam in oſſibus
rſi, quæ mutata ſunt poſt ſpinam ventoſam & cariem in
ſtantiam oſſeam confuſam, coalitam & nil minus quam oſſa
rſi repræſentans.

A S S E R V.

No. LXIX. PHiala in liquore continens portionem Piæ
Matris, cui portio Corticalis Cerebri adhæ-
, quam ex meris Arteriolis conſtare, hic apparet.

No. LXX. Phiala in liquore continens magnam Stomachi
liebris portionem, in cujus tunica Villoſa, vel potius Papil-
a, variis locis ulceribus affecta, Arſenicum album hæret,
od cum vitæ tæderet, ſumpſerat.

Hic patet illorum error, qui in tali caſu ſolummodo ſan-
nem coagulari autumant; aliquoties enim ejuſmodi exem-
vidi, nunquam vero reperi ſanguinem eſſe coagulatum, ſed
nachum eſſe exulceratum; ſi autem brevius, poſt aſſumptio-
n Arſenici è medio tolluntur, antequam Arſenicum vires

perfectè exſeruerit, variis locis puncta ſanguinea, per ſtoma-chum diſperſa, inveni.

No. LXXI. Phiala liquore repleta, in qua continetur ramu Arteriæ Pulmonalis, ceraceâ materiâ rubrâ artificioſiſſime re-pletus, & mirum viſu, quot ſint ramuſculi ad ultimum uſqu repleti, & quam male depinxerint nonnulli Auctores Arteriar Pulmonalem: impoſſibile quoque foret illud tam perfecte, ſin tali repletione, peragere: quicunque hoc ſubjectum vider attento animo, Opificis miranda opera in ſtuporem illum ad ducent.

Hujus objecti parti inferiori quoque adhæret portiuncu Aſperæ Arteriæ, cujus extremitates non minus numeroſæ, ne tenues, tamen repletæ, viſui occurrunt.

No. LXXII. Phiala in liquore continens maximam Piæ M tris portionem, ex homine deſumptam: hujus Arteriæ in to tum artificioſe ſunt repletæ materiâ ceraceâ rubrâ, unde dic membrana ſummam induit rubedinem: harum Arteriarum ex tremitates ultimæ tomenti aut goſſypii in modum ſunt tenuiſſim

No. LXXIII. Ren Infantis in duas partes diviſus, cujus va ſanguinea ſunt repleta: cum autem ſecundum longitudine per dorſum diſſectus ſit, Papillæ renales variis locis non ſolu in conſpectum veniunt, verum etiam illarum Oſcula, per qu urina in Tubulos Pulvis ſtillat.

No. LXXIV. Infantis brachium, in quo vaſa ſanguinea d nudata in conſpectum veniunt; in ejus manu continetur Ch mæleon Africanum.

No. LXXV. Phiala, in qua cernere licet Renem fœt humani, cum ſuo Rene ſuccenturiato ſibi impoſito, & nor latere poſito, uti variæ figuræ repræſentant in tabulis Auctoru

No. LXXVI. Teſticulus humanus ex parte diſſolutus, ut e conſtitutio vaſculoſa appareat.

No. LXXVII. Lumbricus latus, aliquot ulnas longus, & liquore conſervatus.

* No. LXXVIII. Penis virilis inflatus, balſamo præparat & in lamellas diſſectus, ut ejus conſtitutio nerveo-ſpongi videri poſſit.

No. LXXIX. Phiala in liquore continens Lienis humani p tionem.

N

Not. Quod truncus Arterioſus, ut & Venoſus repleti ſunt
raceâ materiâ albâ, ramuli autem non ſunt repleti, ut videri
ſſit, quomodo horum vaſorum extremitates ſint conſtitutæ
e repletione, ſc. ſine glanduloſa, celluloſa aut fibroſa ſubſtan-
. Vide ulterius Epiſt. Anat. Problem. IV.

No. LXXX. Pedamentum, cui innititur Cor vitulinum, à vi-
nti quinque annis præparatum, & lapidis inſtar induratum;
jus Arteriæ mercurio vivo ſunt repletæ.

No. LXXXI. Phiala ſicca, & in ea membrana, cujus Arte-
læ minutiſſimæ nec non copioſiſſimæ mirum in modum ſunt
pletæ.

No. LXXXII. Phiala ſicca, in qua continetur ſceleton fœtus
mani, quatuor circiter menſium, à cujus ſiniſtra dependent
eſtinula ranæ inflatæ, & tam bene conſervatæ, ut ne mini-
quidem fovea in illis reperiatur.

No. LXXXIII. Phiala liquore repleta, & in illa, Auricula
tus recens nati, & vitæ ſpeciem referens.

No. LXXXIV. Muris ſceleton nitidiſſimum, in cujus dextra
inetur oſſea cauda Anguillæ, in qua ne minima quidem par-
la deficit; foraminibus exitui nervorum & vaſorum ſangui-
rum deſtinatis, ne quidem neglectis, & hoc difficile factu.

No. LXXXV. Phiala ſicca continens duos digitos oſſeos hu-
os niveos & curioſe præparatos.

No. LXXXVI. Pedamentum, cui innititur Ren humanus,
ris ope ita præparatus, ut naturalem magnitudinem & for-
n recuperaverit.

No. LXXXVII. Inteſtinula fœtus vaccini immaturi, quæ
ta, balſamo indurata & exſiccata, naturalem retinuerunt
ſtitutionem: horum Arteriæ eleganter quoque ſunt repletæ.

No. LXXXVIII. Portio Spinæ dorſi fœtus humani, trans-
im ſecta.

ot. Corticem Spinalis medullæ, qui ſitum internum occu-
ex meris Arteriolis eſſe conflatum, hic optime cerni po-
propter dictarum Arteriolarum repletionem.

A S S E R. VI.

No. LXXXIX. Phiala ſicca continens Hepar fœtus recens
nati, balſamo induratum.

Not.

Not. Hoc Hepar naturalem conſtitutionem & magnitudinem ſervaſſe, propter vaſorum repletionem.

No. XC. Portio Cutis humanæ rubicundiſſima propter artificialem vaſorum repletionem, ſuntque vaſcula tam numeroſa, ut Cutis ex meris vaſculis videatur conſtituta.

No. XCI. Phiala in liquore continens Venæ Cavæ ramulum per Hepar diſſeminatum, & ceraceâ materiâ repletum.

No. XCII. Portio Inteſtini Jejuni humani, cujus Tunica Vil loſa (mihi Papilloſa) ut & Juga, ſeu Valvulæ conniventes, e gregie viſui ſeſe offerunt.

No. XCIII. Ovis Cor, in mumiam (veteri methodo à qua draginta annis) converſum & pedamento inſiſtens.

No. XCIV. Pedamentum, cui inſidet portio Arteriæ magn fœtus vitulini, cum portione Arteriæ Pulmonalis, quas inte videre licet Ductum Arterioſum, & hoc magis diſtincte, qua in fœtu humano, propter ejus molem.

No. XCV. Vermes in bronchiis Pulmonum reperti, qui a modum tenues.

No. XCVI. Ren pueri rubicundus propter Arteriæ Rena repletionem.

Not. in illa repletione non ſolum Arteriæ, Ductus urinoſ Tubuli Pelvis, Pelvis tota, verum etiam Ureter, ad unu uſque ſimul fuerunt repleta, & hoc propter omnium illoru vaſorum continuationem.

No. XCVII. Phiala in liquore continens duo objecta, qu rum primum & ſupremum Epidermis humana.

Infimum autem beſtiæ marinæ, Roris marini, dictæ.

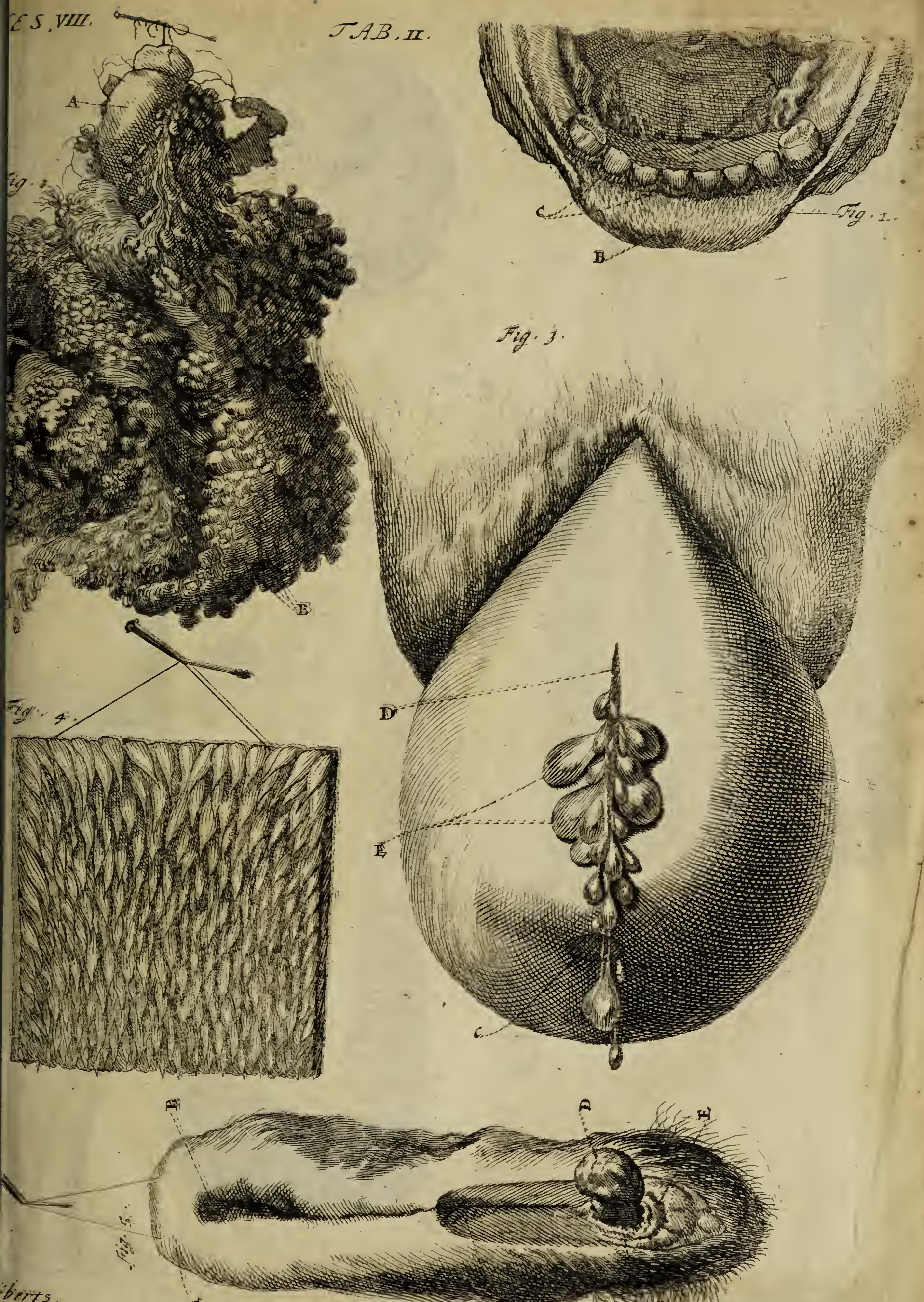
Not. 1. Cum Epidermis humana ab inſequente Corpore re culari & Cute excorticetur, tunc apparent ac propullulant pr tuberantiæ innumeræ & tenuiſſimæ, parte ſc. interiore, du bus lineis circiter longæ, quæ mihi nil niſi theculæ inverſæ lorum, & Papillarum cutanearum, quibus radices illorum i tra Cutem teguntur.

Cuticulâ & Papillis cutaneis jam excoriatis, inſequuntur q que dictæ theculæ, & ſic inverſæ nobis occurrunt ceu mor culi minimi, & hoc luculentius apparet in Epiderme Ro marini.

2o. Di

C: Huÿberts, ad vivum ſculpſit.

ES. VIII.
TAB. II.
Fig. 2.
Fig. 3.
Fig. 4.
Fig. 5.
A
B
C
D
E
F
berts.
ad vivum

ES, VIII.

C. Huijberts, ad. vivum sc.

FREDERICI RUYSCHII,

tomiæ & Botanices Profeſſoris, nec non Academiæ Cæſareæ Curioſorum Collegæ

THESAURUS NATOMICUS NONUS.

varia, circa corpus humanum notatu digna, occurrunt.

Cum Figuris æneis.

AMSTELODAMI,

JANSSONIO-WAESBERGIOS.

ANNO CIↃ IↃCCXXVI.

VIRO ILLUSSTRISSIMO

PLISSIMO ATQUE EXPERIENTISSIMO

DOMINO

NDREÆ GUNDELSHEIMERO,

ERENISSIMI AC POTENTISSIMI

BORUSSORUM

REGIS ARCHIATRO,

ET A CONSILIIS,

OTANICO SUMMO, &c.

NC THESAURUM ANATOMICUM NONUM
ACRUM ESSE VOLUIT, IN MONUMEN-
TUM ET PIGNUS AMICITIÆ, NUN-
QUAM INTERMORITURÆ,

FREDERICUS RUYSCHIUS.

In Virum longe celeberrimum

FREDERICUM RUYSCHIU

SIt minor virtus, quam quærere, parta tueri:
Ars tua, Magne virûm, præſtat utrumque ſimul.
Immortale tuæ nomen virtutis & artis
ILLIU*s* DoC*tæ fa*M*a s*U*perſtes er*I*t.*

In Theſauros Ruyſchianos.

COrporis humani fabricæ quicunque ſtupendæ
Vſurpare oculis interiora cupit,
Theſauros adeat, RUYSCHII *quos ingeniumque*
Dexteritaſque manus non imitanda ſtruunt.

HENR. CHRISTIANUS KRUGER
Lunenburgenſis.

PR

PRÆFATIO

AD

Benevolum Lectorem.

VEtus verbum eſt: *bis dat, qui citò dat.* Illud autem mihi hac vice neutiquam competere fateor, cum jam pridem hujus Theſauri IX. editionem promiſſam, nunc demum ad finem perduxerim.

Nullus tamen dubito, quin me excuſatum habiturus ſis, conſideratis meis occupationibus multifariis, am publicis, quam privatis, inter quas haud minimum locum occupat praxis medica, ſatis ſuperque vigens, ut & continuæ inveſtigationes & perſcrutationes cadaverum humanoum, quæ mihi multum negotii exhibuere, non ſolum nunc, erum etiam jam ultra quinquaginta annos, adeoque per maimum vitæ meæ curſum, cujus jam annum ago ſextum & eptuageſimum.

Conſiderandum etiam, nunquam mihi majorem datam fuiſe occaſionem cadavera perſcrutandi, quam hoc tempore, & bhinc aliquot annis.

Occaſiones verò datas, me nunquam neglexiſſe, ſciunt illi, ui me optime norunt; verum noctu, atque interdiu ægros nviſere, ad primam autem auroram cadavera perſcrutari, erte apud æquos rerum arbitros me excuſabit, quod non elerius hunc Theſaurum IX. typis mandaverim.

Quicunque vero hunc IX. Theſaurum cum attentione perolvere dignabitur, illi varia occurrent, quæ ſumma, ni falor, admiratione videbuntur digna.

Quis enim mortalium crediđiſſet, in Viſceribus integris, embranâ ambiente ne ablatâ quidem, peculiari arte demonrari poſſe, & quidem luculentiſſime, ultimas vaſorum ſanuineorum pulpoſas & ſuccoſas extremitates, idque in pro-

prio ſitu & formâ naturali, oculis non ſolum armatis, verum etiam inermibus?

Fateor quidem, neminem facile calculum appoſiturum hiſce rebus inauditis; attamen me non vana jactare, aut quidquam hic dicere à vero alienum, norunt omnes, qui ea domi meæ, quotidie fere cum ſtupore vident, neque dubito, illud mirum iri viſum illis, qui in perſcrutandis cadaveribus verſati ſunt; illi enim ipſi procul dubio ſæpe experti ſunt, quam difficile ſit, vaſorum ſanguineorum extremitates ad extremum uſque rimari; hinc enim adhuc latuit vera illorum conſtitutio; hinc etiam haud infimi ſubſellii Anatomici in perverſam ſententiam deducti ſunt, exiſtimantes viſcera conſtare ex prætenſis Glandulis; cum contra nil ſint, niſi vaſa cum ſuis pulpoſis extremitatibus, quæ pulpoſæ extremitates continuantur cum illarum truncis, quemadmodum in Braſſica pompejana ſeu Florida (belgice *Blom-Kool*) cujus caulis faſtigiatur in flores, nulla re intercedente; cum contra glandula ſit pars per ſe ſubſiſtens, & peculiari membrana obducta.

Inter cætera nil magis admiratione dignum cenſeo, quam corticem Cerebri, qui pultis craſſioris mollitiem obtinet, ex meris pulpoſis extremitatibus Arteriolarum conſtare, non autem ex prætenſis Glandulis.

Quis mortalium illud poterit credere, niſi propriis viderit oculis domi meæ? imo inter omnia, quæ in corpore humano detexi, hoc inventum, puto, quod præfiſcine dixerim mihi eſſe palmarium.

Itaque indecorum eſſe, nemo negaverit, qui D^m. Martinum Liſterum, Anglum, ac defenſorem Glandularum Viſcerum, in tractatu *de humoribus* legerit, in quo hic & illic me falſa proferre arguit, id quod potius retorquendum in illum ipſum, qui judicare voluit de rebus à ſe nunquam viſis; certe ejuſmodi obtrectatores vix ferendi ſunt, qui judicant de rebus, quarum plane ignari ſunt.

Inſuper autem variis locis in dicto tractatu injuſte me impetit, dicens me hoc & illud ſentire & ſcripſiſſe, quod revera nunquam neque dixi, neque ſcripſi; ſc. tradit, me negaſſe dari glandulas in corpore humano; quod non animadverterim, Teſticulos per ſe eſſe glandulas; quod voluerim

Glandu-

Glandulas Cerebri pinguedinem eſſe &c. quare non addidit, quo in loco aut libro illa ſcripſerim ? quicumque enim mea ſcripta perlegerit, contrarium animadvertet.

Interim defenſori illi non inſultabo, quod variis in locis à me diverſa ſentiat, atque etiam ſcripta mea infirmare conatus fuerit, & poſt meliora inventa adhuc glandibus veſci, & veteri ſententiæ mordicus adhærere voluerit, cum apparentias novas & vera præparata domi meæ, Illi haud contigerit videre.

Haud minore admiratione legi in tract. de Itinere Anglicano ac Batavo, conſcripto ab acutiſſimi ingenii D°. Chriſtiano Henr. Erndl, ubi pag. 83. & 84. dicit.

Dm. Ruyſchium inviſi frequentius & neutiquam horas illas neglexi, quas explicationi Anatomes, ac demonſtrationibus Gazophylacii ſui Anatomici curioſi, in gratiam aliquot ſtudioſorum exterorum deſtinaverat.

Incredibilis copia præparatorum Anatomicorum & ſtupendus ille naturalium Theſaurus, quæ poſſidet in ædibus ſuis vir hic celeberrimus, attonitos facit curioſos ſpectatores, in quorum enumerationem velle deſcendere, in vaſtum pelagum eſſet ſe committere, quo de fidem facere poſſunt ſpecimina illa, quorum VII. tunc ediderat ſub Theſaurorum nomine, ut Obſervationes taceam & Epiſtolas ejus Anatomicas, quæ ſeorſim prodierunt.

Non poſſum tamen quin memorem, quod inter ejus rariſſima et præcipuum illa Mumia pueri cujuſdam octennis, cujus corpus liquore & arte ſua balſamandi, ut perhibet, tam nitide conſervavit, ut color juxta & conſiſtentia cutis & Muſculorum viſui & tactui naturales & viventes ſeſe ſiſtant; partes omnes & membra hujus Mumiæ non indurata ſunt nimis, ſed molliuſcula, quaſi ſucco & ſanguine adhuc turgerent & vigerent, conſtituta.

Admirandum hoc eſt artificium, quod in præparatione hujus Mumiæ præſtitit Clariſſ. Vir, & plane inauditum, omnem fidem ſuperans, niſi quis ipſe viderit; & licet diverſimode de præparatione hujus cadaveris judicetur ab ejus adverſariis, nemo tamen eſt, qui analogum quid conficere aut demonſtrare huc uſque potuerit.

Dixit

Dixit ſæpius D. Rauw de prodigio hoc, cum ſententiam ejus expeteremus, malæ fraudes ſunt, ac præſtigiæ cum iſto puero; Cuticulam detraxit miſero, ita ut Cutis cum Muſculis ſuis ſanguine adhuc turgidis, naturalem quodammodo corporis colorem referant; alii de vacuo autumabant, in quo corpuſculum illud perpetuo, excepto demonſtrationis tempore, conſervaret. Sed omnes iſtæ bariolationes exigui ſunt ponderis: monſtra ſimile & in ſententiam tuam lubentiſſime deſcendam.

Quomodo ſodes potuit Cl. D. J. Jac. Rau illud dicere, cum non ſemel, ſed aliquoties publice viſui expoſuerim, Illo ipſo præſente, imo proxima (DEO annuente) à me publice inſtituenda Anatome, denuo viſui exponere decrevi dictum cadaver, per 19 annos à me conſervatum, & adhuc vitæ ſpeciem repræſentans.

Illud autem traducere ſi quis voluerit pro malis fraudibus, quid foret, niſi calumnia & ærugo mera? quod vero ad cuticulam attinet, quam ego dextraxerim, id quoque à veritate omnino eſt alienum: & ſi detraxiſſem an propterea malæ fraudis eſſem accuſandus? aut an eapropter puer eſſe miſer factus?

Sæpenumero illud facere cogor, quando animus mihi eſ Papillas cutaneas demonſtrare; & utrum muſculi adhuc ſint turgidi ſanguine, aliis judicandum relinquo, & hoc etiam conceſſo, nulla tamen fraus ſubeſſet.

Itaque, ſi Profeſſor Rau illud ſæpius dixerit, uti ait D. Erndl perverſe de rebus meis judicavit, & tunc ad illa reſponderem meliora doctus, meliora faceret.

Fraudes committere, nunquam non deteſtandum, & præſertim illud dedecet hominem tam provectæ ætatis, cui ſenili anima in primis labris hæret; ſi D. Erndl illud typis non mandaſſet, ne gry quidem reſpondiſſem, ſed flocci feciſſem, at quum hoc jam prælo ſit commiſſum, me defendere coactus fu

Hiſce pro defenſione dictis, ad cætera me conferam, ſc. i eodem hoc IX. Theſauro occurrit quoque animalculum quadrupes cani ſimile, IV. pedicellis, capite, cauda, ore, lingua & funiculi umbilicalis analogo, inſtructum, ex ore rejectum, & in liquore meo conſervatum, ſimul cum burſula, in qua, lo co ſecundinarum, hæſit.

Hiſce Vale L. B. & vitia typographica, quæ irrepſêre, benigne corrigere velis,

THE

THESAURUS
ANATOMICUS
NONUS.

In cujus fundo ſequentia reperiuntur.

I. PYxis rotunda, in qua conſervatur uterus cujuſdam ovis gravidæ, multis abhinc annis balſamo præparatus, induratus, & nitide conſervatus,

Not. I°. Cum ab aliquo tempore utero geſſiſſet, fœtuſque in eo mortuus fuiſ-
circa uteri regionem abſceſſus fuit ortus, eoque ſponte
o, ſimul cum pure, varia oſſicula foras fuerunt expul-
d quod in mulieribus nonnunquam quoque contingit.
ſt mortem uterum aperui, & in illo varia oſſicula inve-
uæ adhuc in uteri cavo continentur.
Cornua uterina (quæ nil aliud ſunt, quam bifurcatio
in duas partes) fruſtra quis quæreret in ſexu fœmini-
quamvis Carolus Stephanus, & alii ea exſtare in ſexu
ore affirmaverint.
æc cornna Uterina oppidò quam bene præparata, con-
ntur cum ſuis arteriis, ceraceâ materiâ rubrâ repletis.
. II. Capſula, & in ea, oſſis Tibiæ portio ſuperior bi-
, ex homine à multis annis humato.
t. 1. Cum dictum os ſiccum & exſuccum ſit, oſſeo-
giosa ſubſtantia diſtinctius videri poteſt.
Ubi deſinit oſſeo-ſpongioſa ſubſtantia in oſſis cavo, con-
ndam ſeſe exhibet medulla oſſis, quæ indurata, nivea,
anuloſa in ſepulcro facta, adhuc ſuperſtes remanſit; il-

B lud

lud autem in hominibus a multis annis ſepultis, & terræ ſi
cæ commiſſis, ſemper ita reperi.

3. Ex hac obſervatione patet, quanta ſit analogia inter pi
guedinem humanam, & oſſium medullam: Pinguedinem en
in tumulis in terra ſicca poſitis, poſt 25 annos reperi in co
poribus obeſis, mutatam, duram, & albam extitiſſe, inſ
ſupradictæ medullæ oſſium.

Imò exiſtimo, medullam oſſa non nutrire, uti ab omni
vo fuit creditum, ſed medullam oſſa reddere firmiora, idc
humectando. In illa opinione magis magiſque confirmab
cum ad meas perveniſſet manus os Tibiæ cujuſdam homi
defuncti, in quo nullam reperi cavitatem; ita ut ex illo co
fici curaverim varia manubria, inter quæ aliqua chalybe r
nita, tanquam culter, & furca in muſeo meo conſervant
& quidem in vagina, confecta ex corio Pueri; per quod r
riades vaſculorum ſanguineorum, ceraceâ materiâ rubrâ
pletorum, decurrunt, unde tota vagina eſt rubicunda.

N°. III. Capſa, in qua reperitur Funiculi Umbilicalis tur
durus, de quo nunquam legeram, aut videram, conſpici
dum tamen ſeſe dedit in cujuſdam lanionis fœtu hum
vivo, recens nato.

Cum a parentibus vocatus fuiſſem, ſimul cum Chiru
expertiſſimo Petro Adriani Verduyn, hærebamus qualis e
affectus: Prima fronte, viſus & ad ſenſum tactus, hern
quid præ ſe ferebat, proxime abdomini enim adſtabat.

Tandem conſultum duximus, cum obſtetrix ante noſt
adventum funiculum umbilicalem extra tumorem verſus
centam ligaſſet, & abſcidiſſet, ſecundam ligaturam adhib
& quidem ante tumorem verſus abdomen; quo facto, p
cis poſt diebus, emoriebatur tumor, eoque abſciſſo, re
in illo nil niſi ſubſtantiam, partim carnoſam heterogene
pauco humore permixtam. Fœtus interim nil incomm
aut mali perpeſſus videbatur ex illo tumore, cum veg
in lucem venerit.

N°. IV. Capſula continens varia fragmenta Lapidis Bez
dici occidentalis rara, ut & plures integros, in burſula o
ſa membranacea contentos, in qua nati ſunt, id quod co
deratione dignum eſſe cenſeo.

N°

Nº. V. Capſula, in qua conſervatur Aneuriſma cujuſdam teriæ intercoſtalis ex homine, magnitudine ovi gallinacei.
Not. 1. Admiratione dignum eſt, arteriam tam exilem in ntam molem ſeſe potuiſſe extendere, id quod mihi ter aterve videre contigit. Juvenis erat, cujus affectum hic cito, qui à longo tempore de præcordiorum anxietate que-s fuerat, & tandem ſummis angoribus & lipothymiis cor-ptus, tuſſi moleſta ſubitò fatis ceſſit.
2. Haud minus mirabar, imò obſtupeſcebam, Aneuriſma n firmiter, coſtis & adjacentibus vertebrarum corporibus, ſſe adnatum, ut non ſine malleo & cuneo, ab illis ſepa-e potuerim.

Nº. VI. Capſula quadrata ex ligno indico, & in illa auri-a humana, balſamo præparata, in forma ſicca, cujus Ar-iolæ, ad unum omnes ſunt repletæ ceraceâ materiâ ru-, unde totum objectum ſumma rubedine perfuſum.
In eadem Capſula quoque videre licet hominis Vernam am, quatenus tribus ſuis ramis per hepar diſpergitur, a-nptis, vel abruptis extremitatibus.

Nº. VII. Capſula quadrata, ut ſupra, continens Pulmonem enis, cujus cellulæ ad unum omnes materiâ ceraceâ albâ letæ ſunt; & ſic videri poteſt, quæ ſit pulmonis figura, inſpiratione.

Nº. VIII. Capſula, ut ſupra, continens infantis brachium, n annexis ſcapula & clavicula: ſuntque omnia balſamo urata, & à plurimis annis conſervata.
Not. 1. Claviculam fuiſſe fractam, & denuò (poſt ma-repoſitionem) in formam ſemilunarem, ferruminatam.
. Cute brachii aperta, conſpiciendam ſeſe exhibet Arte-brachialis, præſertim eo loci, ubi pulſum quotidie explo-us.
. Vaſa ſanguinea ad extremum uſque repleta, ſummam ru-linem cuti afferunt.
. Ungues extra cutem quidem prominent, non quod ex-verint poſt mortem, (uti vulgo & perperam olim credi-, & pro certo habitum fuit, ſed propter cutis contrac-nem, exſiccationem & objecti indurationem, ne dicam,

 quod

quod non ſolemus ungues reſecare quum ægrotamus, lecto decumbimus.

Cum cutis, Pili, ut & capilli, corporis noſtri partes ſi quæ communi vita, pariter cum corpore, fruuntur, p mortem, cum cæteris quoque moriuntur; id enim exper ſum, & exploratum habeo, nam eum in finem ſæpius int vi ſepulcra, & nunquam contrarium obſervavi.

N°. IX. Capſula, ut ſupra, in qua reperiuntur variæ p tes corporis fœtuum humanorum, ſc.

Lit. A. Notatur Brachium cujus cute apertâ, viſui ſeſe ferunt vaſa ſanguinea per brachium diſſeminata, & reple Nervus item ejus & muſculi.

B. Pes Infantis, eodem fere modo præparatus.

C. Pes fœtus humani, per cujus cutem apparent vaſa ſ guinea repleta.

D. Portio Dorſi fœtus humami cum ſcapulis, in mumi à me redacta.

N°. X. Capſula, ut ſupra, in qua reperiuntur tres Re humani biſecti, in quibus productiones Pelvis, ut & Pa læ renales comparent; cum autem Arteriæ ſint repletæ, ſu ma rubedine perfuſi ſunt Renes.

In medio hujus Capſulæ viſui ſeſe exhibet Renis huma portio, cujus arteriolæ, ut & ductus urinarii papillam co ſtituentes, in totum ſunt repletæ.

A latere conſpicitur quoque Ren humanus extabefact cujus productiones Pelvis extra renis ſubſtantiam ita prop lulant, ut pelvis ipſa videatur tripartita: uretur quoque dilatatus, ut digitum minorem fere admittat.

N°. XI. Capſula quadrata, ut ſupra, in qua reperiuntur v ria puerorum inteſtinula, & inter cætera videre licet p tionem inteſtini cæci cum appendicula ejus, idque è fœ humano, ut diverſitas appareat inter hoc objectum deſum tum ex fœtu, & illud quod deſumitur è corpore adulti.

N°. XII. Capſula, ut ſupra, in qua comparet coli huma portio, cujus arteriæ mirum in modum ſunt repletæ ce ceâ materiâ rubrâ, ne appendiculis quidem pinguibus c exceptis.

N°. XI

Nº. XIII. Capſula, ut ſupra, in qua duo objecta, quorum
1. Cranii humani Portio, cum dimidia parte osſium faciei,
i quibus videre eſt primò Antrum, vulgo Higmori dictum,
uia ab illo primum delineatum.
2. Foramen, qua communionem habet antrum cum naſo in
roque latere.
3. Membranula vel perioſtium, antrum interne ſuccingens,
r quam membranulam diſſeminantur arteriolæ repletæ, un-
rubedine imbuitur dicta membranula, quæ telæ aranearum
ſtar tenuis.
4. Ductus lachrimalis oſſeus, cum ſua membranula (quâ
terne obducitur) quæ valde quoque rubra eſt ob eandem
pra dictam repletionem
5. Utrumque os ſpongioſum narium unius lateris, ſc. ſu-
rius & inferius cum ſuis involucris, ob eandem cauſam ru-
dine imbutum.
6. Ductus Euſtachianus.
7. Oſſis frontis cavitas, tenuiſſima membranula quoque ob-
cta, quæ non minus rubicunda, quam in ſupra dictis.
8. Communicatio hujus cavitatis oſſis frontis cum naribus,
quod hic luculenter ſcilicet conſpiciendum præbet.
9. Altera portio cavitatis cellæ equinæ, cum ſua membra-
la interna, per quam quoque repunt vaſcula ſanguinea, ut
pra.
10. Infundibulum in medio cellæ equinæ, cujus cavitas re-
vata, & adhuc aperta eſt, ſicuti in vivo homine.
In altero objecto demonſtratur nobis calami ſcriptorii lati-
dine, ante meatum auditorium oſſeum
1. Condyloidei proceſſus maxillæ inferioris locus, ubi ſeſe
plicat cum ſua cartilagine mobili, ſcilicet ſupra baſin oſſis
omatici, ubi adhuc ligamentorum reliquiæ ſuperſtites ſunt.
No. XIV. Capſula ut ſupra, & in ea
1. Portio thoracis pueri, ita præparata, ut vaſa intercoſta-
, eorumque reptatus, luculenter videri poſſint; præterea
mbranâ Pleurâ ex parte elevatâ, membrana celluloſa, &
illa, perioſtium, ſeſe videnda exhibent.
2. Os Pectoris Infantis, cum annexis partibus cartilage-

 neis

neis coſtarum, ut & vaſa intercoſtalia, nec non mammar
interna.

3. Portio Thoracis cum adhærente brachio & ſcapula
per quæ vaſa ſang: ubertim diſſeminantur.

ASSER PRIMUS.

Nº. XV. Capſa, ut ſupra, continens uterum Puerperæ,
multis annis à me conſervatum.

Not. 1. Quantus ſit Uterus poſt 14 dies à puerperio, h
videri poteſt, ut & mutatio ſitus ovi-ductuum, Ovariorun
& ligamentorum quæ tempore geſtationis, (propter exter
ſionem fundi uteri) longius à fundo diſtant.

2. Veſica Urinaria hic valde exigua comparet, utpote tem
pore mortis evacuata, & poſtea à me non inflata.

3. Os uteri, per quatuordecim dies poſt partum, val
patulum remanſit, ſicuti adhuc apparet, & ſæpius in pue
peris contingit; ita ut male ſibi proſpiciant Puerperæ, qu
juſto citius conclavia relinquunt, quo pacto, utero nondu
clauſo, aëri frigidiori uterum exponunt.

Nº. XVI. Capſa, ut ſupra, in qua duo objecta, quorum

1. Gallinæ Ovarium cum annexo utero.

Not. Inter ova (ſeu potius ovorum vitellos) qui cerac
materiâ flavâ ſunt repleti, reperitur una atque altera mer
brana, infundibuli inſtar cava, è quibus unum atque alteru
ovum maturum decidit in uteri cavitatem, dicunturque mer
branæ ſuperſtites, Calices, ab excellentiſſimo Anatomic
Regnero de Graef, qui, dum viveret, mihi fuit conjunctiſſ
mus ante annos 50 & quod excurrit.

Nº. XVII. Capſa quadrata, ex ligno indico, ut ſupra co
fecta, in qua reperitur ſtomachus ovinus nitidiſſime præp
ratus; ſcilicet omnes arteriæ non ſolum ſunt repletæ, veru
etiam IV ſtomachi partes; nempe venter primus, Retic
lum, Omaſus, ut & Abomaſus videri poſſunt.

Nº. XVIII. Capſula, ut ſupra, & in illa fœtus ſeptimeſtr
Balſamo præparatus & induratus, & à plurimis annis co
ſervatus.

Nº

Not. 1. Caput, ut & artus, detruncata ſunt.
2. Arteriis omnibus repletis, & ſternô elevatô, in conſpe-
ım veniunt Cor, Pulmo, ut & Thymus. Abdomine a-
rto, hepar, ſtomachus, inteſtina, ut & veſica, arteriæ um-
icales, ſcrotum, nec non Penis conſpici poſſunt; idque in
oprio & naturali ſitu.

N°. XIX. Capſula, ut ſupra, in qua conſervantur Tho-
is diverſæ partes, idque è corporibus fœtuum humano-
n: inter illas, quæ Lit. A. notata, videre licet ſoboles
eriarum mammariarum internarum, decurrentes per ſpatia
ercoſtalia, quæ tandem cum arteriis intercoſtalibus, ex
eriæ magnæ trunco oriundis, uniuntur & inoſculantur.

Lit. B. indigitat portionem Thoracis, cujus membrana
ura ex parte à ſubjecta celluloſa & perioſtio coſtarum ſe-
ata eſt.

Lit. C. portio Thoracis, cum annexa portione Diaphrag-
tis, in quo duo occurrunt aperturæ, pro tranſitu æſopha-
& venæ cavæ. à latere dictorum foraminum in conſpe-
m quoque venit exigua portio Arteriæ magnæ.

N°. XX. Capſula, ut ſupra, continens varias portiones fu-
uli umbilicalis, cum & ſine nodis.

nter omnes illas una N°. I. notata, quæ gaudet nodo pro-
ioſo: ſuntque nodi nil niſi errabundi reptatus vaſorum
bilicalium, nodum ob incraſsationem, repræſentantes &
ntientes.

N°. II. Funiculi umbilicalis portio, ex fœtu vaccino, con-
s ex duabus arteriis, totidemque venis, ſecus ac in ho-
ne, in quo una tantum arteria, & duæ Venæ concomi-
es reperiuntur. Huic objecto cohærent quoque duæ ar-
æ umbilicales, ut & veſica.

N°. XXI. Capſa, ut ſupra, in qua inveniuntur placentæ
nellorum fœtuum humanorum, quorum membrana Am-
in duas partes à me eſt diviſa, id quod nonnunquam à na-
(fœtu vivo) factum offendo. Hinc forſan ſuſpicati ſunt
tomici, & quidem non infimi ſubſellii, inter Chorion &
nium peculiarem vel tertiam in homine reperiri membra-
, quam Alantoidem nuncuparunt.
las duas placentas à ſe invicem ſeparavi, id quod facile

contin-

contingit, ſi quis inconſultò illas arripiat, præcipuam enim in ter ſe habent unionem, membranarum dictarum, ut & vaſculorum contiguitate, non autem vaſorum ſang: inoſcula tione; ita ut facile à ſe invicem recedant, quemadmodum duæ adſtantes plantæ gramineæ, cum è terra eruantur.

No. XXII. Rupes confecta ex calculis alterius Rupis, co ralliis albis, Arteriis, ceraceâ materiâ rubrâ repletis, & ſi corallia rubra mentientibus, circum tecta.

Hæc Rupes, pedamento Cedrino impoſita, in ſui medi concavo continet Phialam magnam cryſt: liquore repletan continentem infantis hepar per cujus ſuperficiem occurrun vaſcula repleta, & tanto quidem numero, ut totum hepar ſum mà rubedine ſuperbiat.

Supra operculum ſericeum dictæ Phialæ, reperitur alia ex gua rupes, è qua emergunt vaſa ſang: repleta, ex hepate, aliis partibus corporis deſumpta, corallia rubra erecta repræ ſentantia.

N°. XXIII. Pedamentum ex ligno Cedrino confectum, ſupra illud Rupes, Vaſis ſanguifluis repletis abundans, in cu jus medio concavo Cor hominis, cum ſuis truncis abſciſſis.

Not. 1. Cor Balſamo eſſe induratum, & rubedine præd tum, propter Vaſorum ſang: repletionem.

2. Cor naturalem retinuiſſe formam, exceptô, quod utr que cavitas ſimul cum auriculis repleta ſit materiâ ſæpius d ctâ: id quod in ſtatu vivo non fit.

3. Venas aliquot emergere ex auriculâ dextrâ, hic lucule ter videri poteſt; ita ut non omnes ex coronariâ producantu ſicuti olim creditum fuit.

4. Quomodò Arteria pulmonalis pulmonem ingrediatu poſt ſuas divaricationes, hic quoque apparet.

5. Arteriæ magnæ truncus, cum tribus ſuis ramis ſurſu ſpectantibus, ut &

6. Portio æſophagi, & Aſperæ arteriæ, dictis tribus ram adſtantes, oppidò quam bene oculos incurrunt.

7. Venæ cavæ Truncus aſcendens & deſcendens, cum ſi repleti materiâ ſupradictâ velut in ſtatu vivo, videri pote illarum continuatio, & quod auricula dextra propter ej capacitatem maximum ſit ſanguinis receptaculum, & cont auricula ſiniſtra.

8. Q

8. Quo modo, & quo loco, vena Azygos ex trunco Venæ
væ aſcendente oriatur, hic quoque apparet.

9. Vera forma auricularum Cordis, viſui hic etiam occurrit.

Nº. XXIV. Phiala in liquore continens funiculum umbili-
lem, cum exigua portione placentæ uterinæ, cujus margi-
connectebatur crus fœtus humani. vid. Tab. I. Fig. 2.

Nullus equidem dubito, mirum quibuſdam viſum iri, hunc
ſum legentibus, ſc: mulier quædam in platea Harlemenſi
gens, cum anno præterito fœtum vivum, robuſtum, & be-
formatum, in lucem edidiſſet, à latere placentæ ſeorſim
ærebat crus fœtus humani, ſicuti ſculptor hic expreſſit
b. I. Fig. 2.

Præterea ubi funiculus umbilicalis Placentam intrat, adhæ-
at, vel affixum erat Atheroma ingens, uti ex fig. annexa
oque liquet.

Not. quoque 1°. Hocce crus conſtare ex oſſe femoris, ex-
mo pede, & tribus digitis copioſa pinguedine obſitis, abſ-
ullis muſculis.

. Oſſa in totum eſſe cava, fiſtuloſa, ſubſtantiâ admodum
uia, abſque oſſeo-ſpongioſa ſubſtantia interiore, in utro-
extremo.

Memini me ante annos 50 diſſecuiſſe cadaver cujuſdam o-
ex cujus Collo integer excreverat, in cujus pedis cavi-
, nullis muſculis etiam inſtructi, nil oſſeo-ſpongioſæ ſub-
tiæ inveniſſe, & loco muſculorum totus pes pinguedine
obſitus.

Nº. XXV. Pueri ſtomachus goſſypio repletus, & ita præ-
tus, ut vivi ſpeciem repræſentet.

A S S E R II.

Nº. XXVI. Sepulchrum, ſeu Tumba, confecta ex fruſtis
s, oſſiculis puerorum, & vaſis ſanguifluis, quæ corallia
a mentiuntur, & ex rimis rupis mergere videntur.

perculum, ceu janua hujus ſepulchri eſt ſuprema pars
ii infantis, per cujus cranium plurimæ repunt arteriolæ
etæ.

terior ejus ſuperficies adhuc dura matre, ceu pericra-

 nio

nio interno tecta, plurimis ſuperbit arteriis repletis; & cujus medio quoque occurrit Falx, idque in ſtatu natura ne arteriolis quidem per illam decurrentibus, deſtituta.

Ex falce dicta emergit, contra naturæ leges, tenuis pı ductio membranacea, nervi inſtar teres.

In illo objecto ſinus falciformis remanſit apertus. Ha Tumbam occupat ſceleton foetus humani immaturi ſept fere menſium nitidiſſimum; in ejus dextra continetur ſce ton muris artificioſe, & nitide præparatum, cujus pedes teriores arripere videntur membranas quaſdam, per quas punt vaſa ſang: repleta, mirum in modum, & turmatim currentia. Idque a me factum puta, ne videantur otiari juſcunque generis objecta, quæ apud me conſervantur, ſic in ſpatio exiguo multa cumulantur.

Supra Tumbam, cor Pueri, Balſamo præparatum & duratum, ſitum eſt, cujus truncus arteriæ magnæ, tam cendens, quam deſcendens, non ſolum ſuperſtites ſunt, rum etiam trunci Arteriarum & pulmonalium, ut & ve cavæ aſcendentis, & deſcendentis, ne venæ azygos quic trunco neglecto.

Inter ramos trunci aſcendentis innititur ſiniſtro brachio leton immaturum quatuor circiter menſium, dextra co nens Ramuſculum Arteriæ Pulmonalis repletum, & tam tificioſe præparatum, ut ramuſculi tenuiſſimi conſpici ſint. Caput autem cœlum verſus converſum, admira Dei opera demonſtrare videtur.

N°. XXVII. Phiala ſicca, in qua viſui ſeſe offert ſupe portio cutis capitis, è fœtu humano, propter vaſo ſang: repletionem rubicundiſſima: ita ut verum locum & ptatum præcipuorum & minutiſſimorum vaſorum, ut & rum inoſculationes arteriarum cum arteriis in utroque la conſpici poſſint.

Operculo hujus Phialæ impoſita eſt exigua rupes, inte ſitis vaſis ſang: corallia rubra repræſentantibus, & inter varia cutis humanæ fruſta, è capite deſumpta, quorum ſu ficies interior gaudet vaſculis ſang: minutiſſimis, muſci nuiſſimi ſpeciem referentibus; ſuperficies verò interior guedine adhuc obſita, vaſculis gaudet millenis, diverſo & pentino reptatu decurrentibus. N°. XX

Nº. XXVIII. Phiala cryſtallina ſicca & in ea Vituli ſplen,
ı quo luculenter videre licet, quid ſit de vena ſplenica vitu-
na, ſc: quomodo illa, quamprimum lienem intravit, ſtatim
orofa & foraminulenta fiat, & paulò penitius, in fibras, tan-
emque in nihilum redigatur, ita ut loco ramorum venarum,
il niſi ſulci cavernoſi appareant.

Operculo quoque impoſita eſt Rupes parva, in cujus cavo
ontinetur fruſtum lienis vitulini, ut magis pateat, quid ſit de
pra dictis, & quid de fibris lienalibus vitulinis, eum in finem
ntum inſervientibus, ne lien vitulinus in majorem molem
ſe extendere poſſit, ob concitatiorem & uberiorem ſanguinis
terioſi impulſum, id quod in homine locum non habet,
uia lien humanus gaudet vena lienali, arteria comitante ad
timum extremum, idque pari paſſu.

Itaque hallucinantur homines, qui lienem humanum ſimi-
m ſtatuunt vitulino, & fibras transverſas, in liene vitulino
o nervis habent. Non minus quoque errant, qui lieni at-
ibuerunt glandulas, & cellulas; id autem luculentiſſime o-
nibus, qui me conveniunt, à vero alienum eſſe, demonſtro.
ıque, quicunque de liene ſermonem vult habere, ejusque
nſtitutionem veram exhibere, non debent vitulorum, ſed
minum lienem arripere.

Et quam perverſe quoque judicarint de ita dictis glandulis
nalibus, uberrime olim oſtendi, & poſthac novam delinea-
nem harum rerum me exhibiturum (volente Deo) pro-
tto, ſicuti in hoc Theſauro 9º. nunc feci circa hepar hum:
ſine ulla hepatis læſione, ſine coctione, cum & ſine indu-
ione, abſque maceratione, & ne nulla quidem vi adhibitâ.
Tunc nemo quoque poſthac me amplius accuſabit (ſaltem
modum abſurdum eſſet) ac ſi in prætenſa excarnatione glan-
las annihilem.

Nº. XXIX. Pedamentum ex ligno Indico, ſupra quod po-
a eſt Rupes ex ligno Indico, coralliis albis, variis vaſis
g: &c. in ejus medio concavo poſita Phiala cryſtall: conti-
ns in liquore fœtum human: 6 circiter menſium Hydroce-
alo laborantem, cum autem in liquore limpido natet, niti-
occurrit dictus affectus.

Fœtus autem, cum videatur à Serpente rariore Indiæ Oc-

 ciden-

cidentalis arripi, dextrâ avellere conatur ſerpentem, idq ore aperto, tanquam conſternatus & perterritus.

Supra operculum hujus phialæ quoque poſita Rupes exigu maximam partem confecta ex variis miſeriis corpus hum num debellantibus, ſc: calculis humanis, maxillæ portionib carie exeſis & corruptis, Oſſiculis vario modo corruptis, à natura expulſis. Inter calculos occurrit primô unus magn molis, formâ mori fructum æmulans, alter ejusdem fere ma gnitudinis, variis Tuberculis, coloris fuſci, obſitus; terti præcedentibus major, undique quidem æqualis ſuperficiei, ſ particulâ exterioris lamellæ ablatâ, occurrit lamella gibber ſa; quartus quantumvis præcedentibus minor, agmen t men ducere videtur, utpote unus ex illis, quorum men facta, & figura admiranda delineatus reperitur in obſerv. An Chir. meis Tab. prima.

Circa maxillam ſupradictam conſideratione dignum id, qu ſequitur, cenſeo, ſc: juvenculæ meretricis morbo venereo borantis, poſt ſalivationem mercurialem à Chirurgo inſtit tam, maxilla inferior carie obſeſſa, à parte laterali vacilla incœpit, itaque me, filiumque meum, ſimul cum expertiſſir Chirurgo Petro Verduyn, arceſſi juſſit: cum autem m gnam portionem dictæ maxillæ inferioris vacillare deprehe deremus, ſupradictus Chirurgus portionem illam vacillante extraxit: ſed quid fit? aliquot poſt diebus, altera & maj portio undique etiam facile moveri poterat: hiſce viſis, ha quoque extraxit Chirurgus; quo facto, vidimus hanc ſuper rem portionem eſſe maxillæ inferioris, ſimul cum ſuo pr ceſſu condyliformi: nihilominus poſt curationem, maſticati nem rite peragere, & tam articulate loqui poterat, ſine u obſtaculo, quaſi nihil perpeſſa fuiſſet in iſtis partibus.

N°. XXX. Infantis caput Oſſeum, cujus cranium lapid ſubſtantiâ variis locis obſitum.

Not. 1. Caput infantis indideram liquori, ad illud conſ vandum, qui liquor compoſitus erat ex variis liquoribus, ſc: ſpiritu Vini, Frumenti, Sacchari, nec non Arach; aliqu poſt menſibus, obſervabam dictum caput oſſeum variis lo ſubſtantiâ lapideâ eſſe obſitum, id quod mihi anſam dedit lud conſervandi.

2. Op

2. Operculum hujus Phialæ, in qua illud objectum conſervatur, variis rebus petrefactis, & Lithophitis marinis obductum eſt.

Nº. XXXI. Phiala ſicca, continens caput quadrupedis Americani, ab Indigenis Belgis, *Quaſt* dicti, illud autem facie, agilitate, & aſtutia ſimiæ aliquam ſimilitudinem habere obſervavi, dum viveret in ædibus meis.

Nº. XXXII. Fœtus Æthiopiſſæ ſeptimeſtris circiter, in liquore conſervatus.

Nº. XXXIII. Phiala in liquore conſervans infantis brachium, cujus manu continetur portio placentæ uterinæ nitide præparata.

Nº. XXXIV. Ren pueri in liq: conſervatus, cujus ſuperficies, (uti vulgo apparet) inæqualis, ſecus ac in homine adulto: huic parti ſuperiori inſidet adhuc Ren ſuccenturiatus, tanquam glans in calyce, ſecus ac in figuris variorum auctorum videre eſt, qui ſuccenturiatos a latere renum depingi curarunt.

Nº. XXXV. Cutis capitis infantis, pileolum repræſentans, per quam diſſeminantur Arteriarum ſoboles innumeroſæ; cum autem repletæ ſint materiâ ſæpius dictâ, cutis plane rubram faciem exhibet.

Nº. XXXVI. Pia Mater humana in liquore, quæ nitidiſſime præparata, & ſummâ rubedine prædita. Quam tenuis autem illa ſit, hic videri poteſt, nam absque Vaſorum repletione illius aſpectus impoſuit olim nobis: ſc: poſt mortem piæ matris vaſa utplurimum ſanguine deſtituuntur, & ſic illa vaſa, colore cum ipſa membrana convenientia, conferre videntur ad illius craſſitiem, cum interim tenuiſſimæ ſit ſubſtantiæ.

Nº. XXXVII. Phiala, & in ea Plantæ pedis portio epidermidis hum:, per cujus ſuperficiem internam innumeræ occurrunt abruptæ papillarum cutanearum reliquiæ, ex dicta ſuperficie propullulantes, quæ per expanſionem (uti olim dixi) cuticulam conſtituunt.

Nº. XXXVIII. Portio Placentæ uterinæ, tam nitide præparata, ut luculenter videre liceat, nil glanduloſi ineſſe Placentæ in ſtatu naturali, nec ultimas extremitates vaſorum illarum circumvolutiones vaſorum eſſe; ſed contra, pulpoſas

 &c.

& ſuccoſas extremitates, ſicuti in liene, cortice cerebri & ali
partibus.

N° XXXIX. Phiala ſicca, in qua ſceleton Pſittaci mino
ex Africa allati.

N°. XL. Pedamentum ex ligno indico, cui impoſita eſt R
pes, in cujus cavo in conſpectum venit Ramus magnus Art
riæ Pulmonalis, in liquore conſervatus; cum autem cerac
mat: repletus ſit, oppidò quam bene cerni poſſunt illius extı
mitates.

Præterea dicto ramo annectitur portio pulmonis, in inn
meros lobulos diviſa, ne adverſariis dubitandi anſam præbeai
an verus ſit ramus arteriæ pulmonalis, nec ne.

N°. XLI. Ovum Gallinaceum in liquore conſervatum; h
jus figura ſerpentem reptantem repræſentat.

N°. XLII. Portio Piæ Matris in liquore, cujus ſuperfic
exterior obſita variis particulis prominentibus exiguis, q
pro glandulis habuerunt nonnulli; cum autem ſint diver
formæ, & colore pinguedinem repræſentent, pro pingue
dine potius illas habeo, præſertim cum inter duplicatur
piæ matris aliquoties pinguedinem invenerim.

N°. XLIII. Teſticulus humanus, ſtudio ex parte tant
diſſolutus, ut in illa parte diſſoluta, vaſculorum tenuitas,
in parte non diſſoluta vaſorum reptatus vermicularis, conſ
ci poſſint.

A S S E R III.

N°. XLIV. Portio ſuperior Oſſis femoris vetulæ claudic
tis in liq, conſervata.

Not. Cum Patiens à multis annis fracturam paſſa fuiſſet,
tandem ſupremum diem obiiſſet, cadaver ejus cultro Ana
mico ſubjecimus, & obſervavimus, cervicem hujus oſſis d
cere, & caput rurſus ferruminatum parti oſſis femoris de
viori, quam ob rem affectum in liq. conſervare mihi anir
fuit, ne quis de veritate anceps hæreret. Vide ulterius, q
in Theſ: VIII. ſuper hac re ſcripſi, & delineari curavi.

N°. XLV. Corculum fœtus humani in forma ſicca præ
ratum, & ſupra fruſtum rupis poſitum, in quo utriuſ
a

 riculæ forma & naturalis magnitudo conſpici poſſunt.

N°. XLVI. Phiala in liquore continens magnam portionem æ Matris Hum., cujus arteriolæ in totum ſunt repletæ, ide ſummam rubedinem induit.

N°. XLVII. Portio inteſtini jejuni ex homine, ſuper peda-entum exiguum, in qua juga, valvulæ conniventes, vulgo ꝺa, non ſolum in conſpectum veniunt, verum etiam arte. e per illa juga diſperſæ & repletæ, ut & dicta inteſtini & me-ꝺterii celluloſitas membranacea.

N°. XLVIII. Quæ hic ſequitur hiſtoria, adeo rara, ut ca-ım hominis fere ſuperet, neque aliquis facile calculum ad-t, niſi ipſemet propriis viderit oculis, & teſtimonia ſequen-legerit; imo cum Cl: Profeſſore Bartholino, in tractatu de inſolitis partus viis, dico, me vereri, ne putent hi-riarum medicarum ignari, me novas fabulas narrare, cum erim vera ſint, quæ profero, ſc:

Anus quædam, (in inſula de Weſter-Schelling dicta) & uc (ni fallor ſuperſtes,) annum agens 78, Anno præteri-vomitu per os rejecit Animalculum, caniculo ſimile, in luculenter viſui occurrunt, caput, os, lingua, oculi, pe-, cauda, & funiculo umbilicali ſimile quid.

Dictum animalculum gratis mihi oblatum, ſimul cum bur-craſſa, ficum rotundam & planam referente, in qua, loco ındinæ, hæſit.

Poſt oblationem petii ab eo, qui mihi miſerat hunc par-, ut me certiorem faceret de rei veritate, & ut expiſca-r ex iis qui interfuerant, cum eructaret illum dicta ve-, itaque ſequentes ei quæſtiones transmiſi, ac rogavi ut caret

. Nomen patientis.
. Ætatem ejus.
. Locum, ubi contigerit.
. Rationem victus ejus.
. Quis præſens fuerit cum per os eructaret?
Quænam incommoda, ante & poſt rejectionem, paſſa it?
Quo in liquore conſervarint poſt rejectionem?
An magnitudo ejus jam fuerit imminuta?

9. Et

9. Et ultimo, an integumentum, quod veram repræſent
Burſulam craſſam, apertum fuerit in rejectione, an verò ſt
dio cultelli, vel forcipe factum?

Sequitur reſponſio.

1. Nomen ejus *Grietje Willems*, uxor *Adriani de Leeu*
piſcium venditoris.

2. Annos agens ſeptuageſimum octavum.

3. Habitat in Pago, qui vocatur Weſter-Schelling.

4. Ante rejectionem appetitus non nihil erat poſtratus &
rejectione adeò anxia, ut jam jam videretur moritura, ita

5. *Jacomina Alberts*, quæ filia eſt filiæ dictæ patient
coacta fuerit materteram ſuam illicò advocare, ut & alias
cinas mulieres.

6. Jactaverant primo in teſtam quandam, & ex ea der
exemptum, indiderunt Phialæ ſpiritu vini repletæ, & t
dem addiderunt, in ejus conſervationem, (uti putabant)
leum olivarum, unde jam nonnihil imminutum eſt.

ATTESTATIO.

Nos ſubſcripti teſtamur hæc omnia hauſiſſe ex ore patien
nec non ex ore ejusdem mariti & aliarum mulierum, quæ c
eructaret animalculum adfuere.

Adrianus Byman.
Verbi Divini Miniſter.
Adrianus Kleyn..
Prætor Subſtitutus.

Si quis interim fidem huic rei deneget, adeat vetulam
ctam, quæ adhuc (ut puto) ſuperſtes eſt: ego, de veri
hujus rei dubitare nequeo, propterea quod impoſtores,
hominibus imponere conantur, id lucri gratia ut plurin
faciunt; hæc autem vetula ne hilum quidem inde lucrata
gratis enim mihi oblatum eſt.

In hoc partu, aut rejectione per os, conſideratione dig

nſeo, ſc:, quod dictum Animalculum membris perfectis in-
uctum, non hæſerit in membranis Chorio & Amnio, ſed è
ntrario in burſa craſſa & plana, cui annexum erat Funiculo
nbilicali analogum quid. Vid. Tab. II. Fig. II. & III.
Quamvis hic videar latum campum diſſerendi aperuiſſe, L. B.,
hi tamen animus non eſt, diu in eo morari, aſſumerem e-
n materiam viribus meis haud æquam, nec humeri eſſent
endo, itaque potius illud Philoſophis relinquam, utpote in
ous tam abſtruſis perſcrutandis magis verſatis.
Præterea Theſauri limites excederem, cum mihi tantum
opoſuerim illa deſcribere, quæ in hoc nono Theſauro repe-
ntur; eâ ratione quoque brevitati ſtudére cogor, in citan-
auctoribus, qui de prodigioſo partu per os & anum ſcripſe-
it. vid. Ephemerid. An. 1. obs. 108. nec non 109. & diſſert:
ugural. Dn. Joh: Jacobi Stangii. &c.
taque ad ulteriorem Theſauri deſcriptionem me conferam;
cum hoc tamen, tanquam Problema proponens, ſc: utrum
oſſibile habendum, dictam burſulam cum ſuo contento, A-
roma fuiſſe? cum in confeſſo ſit, varias corporis partes repertas
in ejusmodi tumoribus, immò in Theſauris meis reperiun-
, quæ hic pro Atheromate certare videntur, ſc: Racemus
ntium à me in Ovario muliebri repertus, Capilli, Pili, &c.
N°. XLIX. Pedamentum ex ligno indico, ſupra quod poſi-
Hepatis fruſtulum è corpore humano, in quo luculentiſſi-
apparet apparentia nova, de qua paulò inferius.
N°. L. Pedamentum ex eodem ligno, in cujus medio com-
et Brachium fœtus humani immaturi balſamo conditum &
uratum, in cujus pugno continetur faſciculus Pilorum,
is locis ſubſtantia lapidea, Lithophyti inſtar, obſitorum.
Dictum faſciculum per vias urinarias rejecit Matrona quæ-
, ſimul cum purulenta materia; an ex Atheromate Veſi-
in Abſceſſum converſo? Vid. Tab. II. Fig. 1.
Circa Cubiti flexuram reperitur faſciculus Pilorum huma-
um in Atheromate Omenti cujusdam mulieris, poſt mor-
à me inventus & deſcriptus in Obſervat. meis Anatomi-
Chirurgic.
lateribus hujus pedamenti comparet Capillorum copia cu-
am Virginis ſponte à Capite in gremium ipſius prolapſa,

idque

idque digitum transverſum à Capite, & quod notatu dign
prociderant à totius Capitis circumferentia, tanquam forc
ſimul absciſſi, & quidem momenti temporis ſpatio, rett
que nobis illud ſextâ vice fuiſſe, quod ſibi hoc defluvi
contigerit.

De veritate hujus rei dubitandum non eſt, quoniam, d
viveret admodum honeſtam & ſinceram traduxit vitam, c
parens quoque homo frugi, honeſtus, atque etiamnum ſu
ſtes, praxin medicam Harlemi exercens, cui nomen I
lero.

In illa Virgine, quæ jam ultimum obiit diem notatu quo
dignum exiſtimo, ſc: quod eodem tempore, quo ſuprac
pili ſextâ vice prociderant in ejus gremium, laboraverit
quoque affectu inſolito, ſc: à latere Carpi dextri ſuborta
rat protuberantia parva, cum dolore intolerabili, ad q
debellandam, ſeſe Amſtælodamum contulit, & me vo
juſſit, ſimul cum verſatiſſimis Chirurgis Petro Adr. Verd
atque ejus genero Gomaro à Bortel.

Conſultum duximus (demulcentibus remediis nil profic
tibus) aperitionem inſtituere, eâque peractâ, invenimus
morem repletum granuloſis, duris, rotundis, albis corpu
lis, capitis aciculæ minoris magnitudine, quæ tam firm
Tendinibus Muſculorum erant affixa, ut vix potuerimus a
lere; dolore porrò perſeverante, denuò fomenta demulce
adhibita ſunt, verum etiam incaſſum; itaque ferro cand
malum debellare conati fuimus, aſt quoque fruſtra, & ſine
levamine.

Poſt aliquot hebdomadas læva manus eodem malo aff
batur, tandemque ſummis doloribus afflicta, animam
reddidit.

N°. LI. Brachium infantis in liquore, vitæ ſpeciem re
ſentans, in cujus manu continetur Lamella Teſticuli in
tilaginem mutati, prodigioſæ magnitudinis.

Not: prolapſus ab alto patiens quidam, accepit contuſio
gravem Teſticuli dextri, unde remediis adhibitis, nilque
ficientibus in tantam duram molem accrevit, ut tandem
ſolum pueri caput adæquaret, verum etiam patiens non
magno incommodo & dolore incedere potuerit; itaque co

it expertiſſimum Chirurgum à Bortel conſulere, qui me
ıoque in conſilium unà vocavit: cum autem ad munia im-
ɔs eſſet factus patiens, propoſuimus Teſticuli extirpationem,
uti à ſupra dicto Chirurgo animoſe & dextre expeditum
it, primis diebus mediocriter quidem ſeſe habuit, poſtea
rò febre ingruente in pejorem ſtatum redactus, incidebat
im in ſpaſmum Oris imperfectum, id quod pluries contingit
ſt extirpationem Teſticulorum, qui in tantam molem ex-
everunt: attamen poſt varia adhibita remedia, convaluit
er, atque etiamnum pancratice vivit.

Not: Præterea, poſt extirpationem Teſticuli, pondus erat
um librarum cum ſemiſſe, & quod notatu dignum, omnia
cula ſeminalia Teſticulum conſtituentia, confluxerant, &
rtilaginea erant facta.

Totum hoc objectum in lamellas diſſecui, quarum aliquot
ervo, eratque diameter intimæ lamellæ VII. unciarum ſeu
llicum. Vid. Tab. III. Fig. I.

A latere hujus lamellæ, quæ hic continetur in phialâ, ad-
et quoque portio Uteri mulieris, cujus ſuperficies interior
rupta, in aliud eſſe mutata, & plurimis tuberculis Piperis
ri magnitudine obſita.

Nº. LII. Portio Cerebelli humani, in cujus facie exteriore
inferiore videndam ſeſe exhibet, ſubdiviſio Corticalis ſub-
tiæ in innumeras particulas, ſicuti antehac depingi curavi
Epiſt: Anatom: problem.

Præterea oculos quoque incurrit, quo modo Cerebello in-
), ramuli arborum repræſentantur.

Nº. LIII. Phiala ſicca, in qua conſervantur Arteriæ per
ebrum & Piam Matrem diſperſæ, ceraceâ materiâ rubrâ
letæ; quæ ſubſtantiâ adeo ſunt teneræ, ac ſi vaſa eſſent
nphatica, id quod forſan, & quidem facile aliis impo-
, ſtatuentibus per Cerebrum ejuſmodi Vaſa eſſe diſperſa,
e tamen nunquam inveni, neque ab aliis vidi demonſtra-
itaque illa inter exequias recenſeo, cum ita dictis Glan-
is Corticalis ſubſtantiæ Cerebri.

nterim ratio inquirenda eſſet hujus teneritatis, & quare
eriæ per Cerebrum & Piam Matrem decurrentes tam te-
æ ſint ſubſtantiæ; ſi enim tantummodo eſſent deſtinatæ

ad

ad ſanguinem arterioſum ducendum verſus Cerebrum, quo ſum illa teneritas?

Ego (ſalvo aliorum judicio) cenſeo, totum illud, quod confici exiſtimarunt auctores in prætenſis Glandulis Corticalis Cerebri ſubſtantiæ, illud fieri in Vaſculorum Arterioſorum extremis; & cum ſpiritus animales ſint corpuſcula ſubtiliſſima inſtar ſpiritus vini toties cohobati, ut, ſi quis ab altiore loco guttatim illum vellet effundere, ne guttula quidem avolando, ad terram perveniret; ſic quoque ſpir: animales cum ſint, uti puto, non minus ſubtiles, quam memoratus ſpiritus vini toties cohobatus, indiget forſan quoque in conficiendis ſpiritibus animalibus machinâ, texturâ tam teneri, uti ſunt dictæ Arteriolæ, quæ repletæ ne minimum quidem attactum perferre poſſunt ſine ruptione, id quod non puto rem ullis in partibus corporis noſtri locum habere.

Quicunque mecum domi meæ viderit quanta ſit diverſitas inter extremitates vaſorum ſanguineorum Viſcerum, ratione ſtructuræ, reptatus & ſubſtantiæ, facile mecum ſentiet illud non fruſtra eſſe à natura (cujus Opifex Deus eſt) ita conſtitutum.

Olim depingi curavi & publicavi figuram Renis humani, in qua repræſentavi curſum Arteriarum Renalium; enimvero, Venarum diſtributionem repræſentare non poteram, nam replendo Arterias, ſimul quoque replebantur venæ, & confundebantur inter ſe propter Anaſtomoſes.

Jam verò aliam viam ingredi coactus, replevi illorum Venas, & tanto artificio, ut non minus ultimi Venularum muſculi tomenti, vel telæ aranearum inſtar tenues, oculis inermatis luculenter conſpici poſſint: ſed quanta differentia inter reptatum Arteriolarum & Venularum Renalium! cum prima vice illud adſpicerem, eram attonitus, & quibuſcumque hoc demonſtravi, obſtupuerunt.

Si Deus T. O. M. longiorem mihi vitam concedere dignetur, per figuras publicare decrevi veram Renis ſtructuram toto cœlo diverſam, quam ab aliis hactenus factum vidi.

N$_o$. LIV. Phiala in liquore continens Cerebri humani portionem, in qua comparent Nervi Olfactorii, Trunci Arteriarum Carotidum, Pia Mater Arteriolis repleta, nec non

Arte

rteriæ Cervicales abſciſſæ, cum illarum unione cum Caro-
idibus Nervi Optici, uti & Cerebellum integrum; ne au-
em hoc objectum ſuo recederet loco, ramum Arboris Pomi
urantiæ appoſui.

Supra operculum phialæ reperitur rupes confecta ex Con-
hilis, ramis Arterioſis (loco Corallorum rubr.) intertextis.

No. LV. Lien humanus grandinibus obſitus, quas olim pro
landulis habuerunt auctores; cum interim nil ſint niſi tu-
ercula, quæ Glandulas mentiuntur, & ab obſtructione extre-
itatum vaſorum oriunda.

Supra operculum conſpicitur quoque rupes parva, in cu-
s medio excavato poſita eſt phiala, in liquore continens
ortionem Lienis humani; cum autem ejus membrana ablata
t, nil comparet, quam vaſa ſanguinea Lienem conſtituen-
a.

No. LVI. Pedamentum ex ligno indico, ſupra quod po-
a phiala liquore repleta, in qua videndum ſeſe exhibet ca-
ut infantis viventis ſpeciem repræſentans, cujus Prolabia,
& cuſpis Linguæ rubicunda: cum autem Oculi clauſi ſint,
ormientis caput repræſentat: nullas quoque rugas præter-
aturales aut foveas contraxit cutis, id quod gratiam conci-
at aſpicientis oculis.

Scutellâ Cranii ademptâ in conſpectum veniunt Nervi Ol-
ctorii, gaudentes adhuc Piâ Matre, qua obducuntur, cum
is vaſculis ſanguineis repleta.

Plexus choroideus inter relictas Cerebri Arterias viſui quo-
ue occurrit.

Dura Mater, ſerici albi colore ſuperbit.

Pinguedo ſubcutanea naturalem quoque retinuit colorem.

Supra operculum hujus phialæ alia quoque phiala poſita
t in exiguæ rupis cavo, repletis Arteriis undique ornata,
in illa phiala videre licet portionem Cerebri humani, cu-
s cortex ſummam rubedinem, propter vaſculorum reple-
onem ceraceæ materiæ rubræ, induit.

No. LVII. Portio magna Placentæ Uterinæ humanæ, ex
eris vaſis ſanguineis compoſita, ſuntque illa vaſa flava pro-
er materiam flavam, qua uſus ſum.

Horum extremitates ſuccoſæ aut pulpoſæ, hic oppido quar bene apparent.

Nº. LVIII. Phiala ſicca & in ea ſceleton fœtus immatu ſex circiter menſium, cujus manus oſſea elevata continet ve ſiculam Felleam humanam apertam, in cujus cavo cernuntu variæ cellulæ membranoſæ, calculos ſubnigricantes continer tes, quos capite elevato adſpicere videtur.

Nº. LIX. Pueri Hepar, tam artificioſe præparatum & re pletum, ut omnes ultimæ ramuſculorum vaſorum extrem tates in conſpectum veniant.

Cum mihi à longo tempore innotuerit, Hepar ex ſolis va ſis ſanguifluis & nullis Glandulis conſtare, ſicuti deſcripſi delineari curavi; id autem repræſentavi in Jecore diſſolut propriâ membranâ ambiente adempto, & in liquore conſe vato.

Cum autem in illa præparatione extremitates vaſorum re cedant à naturali reptatu & loco, aliam quoque viam ince dere conſultum duxi; itaque replevi vaſa, totumque He par peculiari artificio balſamo induravi, quo facto, integru illud viſcus, ne membranâ ambiente quidem ablatâ, viſ expono, & ſic ultimæ extremitates pulpoſæ vel ſuccoſæ lu culenter in conſpectnm veniunt formâ rotundâ & ceu ſte latâ, nullâ peculiari membranâ ſuccinctæ; hæ extremitat à Malpighio vocantur *Acini hexagoni*, & totum hepar a eodem appellatur *Glandula conglomerata*, cum interim nu lis gaudeat particulis, per ſe ſubſiſtentibus, & propriâ men branâ præditis, quo ſine nullam partem Glandulæ nomir inſigniri voluerunt Anatomicorum Principes.

Quatenus totum Hepar pars mollis eſt, quod per ſe ſu ſiſtit, & propriâ membranâ ambiente amictum eſt, non m lè dicitur Glandula; ſed dico, neutiquam conſtare ex Gla dulis, & ſi quis contrarium ſuſtineat, demonſtret illud ta luculenter, uti ego exhibeo, quicquid dico.

Iſthæc res non male conferri poteſt cum pomis ac piri horum pedicellus ex plurimis fibris tubuloſis conſtat, qua cum ulterius pervenerint, molliores atque molliores facta in pulpoſam ſubſtantiam degenerant, in qua ſuccus cont netu

etur; ſic quoque in Jecore humano non abſimili modo in
'aſorum ultimis extremitatibus pulpoſis Jecoris continetur
uoque ſanguinis ſeroſitas, cujus rei analogum demonſtro in
ac meâ præparatione; nam poſt repletionem omnium ex-
emitatum vaſorum, materia inſtar roris aut fumi exitum
uæſivit ex ultimis pulpoſis extremitatibus, & hoc luculen-
ſſime videri poteſt in hoc objecto ſupra citato, præſertim
claræ luci objectum expoſitum, oculis armatis inſpiciatur.
id. Tab. I. Fig. I.

Quicumque illud domi meæ viderit, facillimè prætenſarum
landularum exiſtentiam in interiore Hepate renuet, & pro
rto mecum habebit, ita dictas Glandulas Hepatis nil eſſe
ſi continuationes vaſorum ſanguineorum, quæ degenerarunt
ejuſmodi faſciculos pulpoſos ſubrotundos & ſtellares.

Obſervamus quoque in Braſſicâ Pompejanâ, ſeu floridâ
elgice *Blom-kool*) ſc: caules tandem faſtigiari in flores,
i flores nil niſi efflorefcentiæ caulis, neutiquam per ſe
ſiſtentes, ſed caulis veræ continuationes.

Dixi ſuperius ceraceam materiam rubram (ſicuti ſanguis
corpore vivo) ex extremis vaſculis in mea repletione ro-
inſtar exitum quærere; noli autem L. B. illud pro vitio-
repletione & præternaturali evagatione habere; tunc enim
n roris inſtar, ſed globulorum in modum illa exiret.

Cum primâ vice hæc apparentia in oculos meos incurre-
, tanquam attonitus, in illa verba erumpebam, Bone
us quàm admiranda ſunt tua opera, quæ mihi hic reve-
in rebus, ne minutiſſimis quidem exceptis! nam ut ve-
n dicamus, res haud parvi eſt momenti, jam poſſe o-
is exhibere, quæ tam diu hactenus recondita fuerunt
fugerunt ſenſus noſtros, ſc: Hepar humanum inte-
m, propriâ membranâ amictum, ſine decoctione, (uti
ere aſſolent Anatomici, ut prætenſarum Glandularum exi
tiam ſtabilirent) abſque excarnatione futili, (uti ab aliis
uc factum video) ſine ulla adhibita vi, in conſpectum
e producere ultimas extremitates vaſorum ſanguineorum
atis in proprio ſitu & ſtatu naturali.

thæc admiranda præparatio cauſam pro me dicet contra
adver-

adverſarios, dicentes, Ruyſchium in ſua excarnatione annih lare & delere Glandulas Hepatis.

Operculum hujus Phialæ ſuperbit quóque alterâ phial varia fruſta Hepatis humani continente.

Dictum Hepar ope balſami noſtri in ligneam duritiem r dactum, in fruſta lamellatim ſecui cultello acutiſſimo; & quc notandum, in illis lamellis à latere conſpectis, æquebe ſuccoſæ extremitates comparent, ac arbuſculæ in lapidib figuratis ſerrâ in lamellas diviſis: non ſolum hoc experime tum feci in Hepate multoties, verum etiam ad incudem r vocavi Lienem, & Renes, in quibus non minus dictæ extr mitates vaſorum ſuccoſæ ſeſe videndas exhibent: O quar diverſitas occurrit in iſtis apparentiis!

Jam ut vela contraham, me ad ſequentia conferam, q etiam artificioſiſſime ſunt præparata, ſc:

N°. LX. Duo Renes pueri, vitæ ſpeciem referentes; h rum alter ſuſpenditur in phiala à capillo, idque in liquor ſuperiori parti Renis adhuc inſidet Ren ſuccenturiatus, que admodum Glans Quercina cupulæ, ſecus ab auctoribus ctum in illarum figuris.

N° LXI. Phiala ſicca, in qua vituli ſplen, cujus extren tates pulpoſæ in totum ſunt ablatæ, id quod factum per V nam, ejuſque ſulcos, qui loco venæ ſunt in vitulo, non tem in homine; & quod hic notatu dignum, membrana L nem ambiens, nuſquam læſa eſt.

Supra operculum phialæ, vituli Ren reperitur, eodem n do præparatus, niſi quod membrana ambiens ſit ablata, fibræ trânſverſales, ſeu ſtamina ligamentoſa, luculenter vic poſſent.

Hæc ſtamina neutiquam habenda ſunt pro Nervis, id qu perperam factum ab auctoribus, etiam haud infimi ſubſell

No. LXII. Pedamentum maximum ex ligno indico x phialis inſtructum, in quibus continentur ea quæ ad ſto chum & inteſtina pertinent. Inter illas Lit. A. notata, co net ſtomachum Giganteæ fœminæ prodigioſæ magnitudi ſupra cujus operculum in conſpectum venit Auris ma magna, in cujus cavo continetur ſtomachus fœtus hum

rec

cens nati, obſitus plurimis ramis arterioſis, repletis inſtar oralliorum rubrorum.

Lit. B. Phiala inſtructa portione inteſtini coli ejusdem fœinæ ſupradictæ, quæ tantæ capacitatis, ut fœtus humanus ptem menſium a geſtatione, in illâ abſcondi poſſit. Supra ejus operculum, oculos quoque incurrit Auris maia magna, & in ea varia fruſta inteſtinorum, ſc: Inteſtini uni cum ſui Jugis, ſeu valvulis conniventibus *Kerchrin-*; inteſtini ilei cum vaſis ſanguiferis repletis; ut & ilei cum rtione annexâ Meſenterii, Hydatidibus copioſis repleta; non inteſtini canis, cujus vaſa peculiare quid in ſe conent, ratione vaſorum: hæc omnia in formâ ſiccâ conſera ſunt.

Lit. C. Phiala, in qua continetur in liquore ſuſceptio intini ilei ex homine.

Lit. D. Portio Stomachi, cujus ſtructura Tunicæ villoſæ miranda videri poteſt, idque vaſis non repletis.

Lit. E. Portio inteſtini hominis, corpuſculis minoribus in nen ſitis, quæ Glandulæ audiunt, obſita.

Lit. F. Os Stomachi fœtus humani apertum, ut rugæ lonudinales facie interiore conſpici queant, ſuntque rubicun-, propter vaſorum repletionem.

Lit. G. Portio inteſtini jejuni, in qua Juga, ſeu valvulæ niventes non ſolum, verum etiam Papillæ nerveæ conciuntur.

Lit. H. Phiala ſicca, & in eâ portio inteſtini pueri, in Tunica celluloſa ceraceâ materiâ rubrâ repleta eſt; præea occurrunt Papillæ nerveæ, idque in objecto ſicco.

Lit. I. Tunica villoſa inteſtini humani à Nerveâ ſeparata; ut non dubitandum ſit, quin ſit vera Tunica, non autem coſa ſubſtantia, uti voluere Anatomici: hæc etiam ob ean-n rationem rubra.

Lit. K. Portio inteſtini coli circa Rectum abſciſſa, in quâ gna & varia ulcera, à prægreſſâ Dyſenteriâ producta.

Lit. L. Portio inteſtini ilei inverſi, in quà variæ, ita di-, Glandulæ ſolitariæ reperiuntur.

Lit. M. Phiala ſicca, in quâ reperitur portio inteſtini ca-, in qua occurrunt glanduloſa corpuſcula numeroſa.

Lit. N. Phiala in liquore continens portionem inteſtini I è puero, per quam vaſa ſanguinea repleta maximo nume repunt.

Lit. O. Phiala ſicca retinens portionem Meſenterii, per qu Glandulæ ſunt diſperſæ, quæ ex vaſculis miro reptatu dec rentibus conſtitutæ ſunt, & luculenter videri poſſunt.

Lit. P. Portio Stomachi humani, cujus vaſis ſanguin repletis, in conſpectum venit admiranda ſtructura intimæ T nicæ.

Lit. Q. Portio Coli è puero, per cujus ſuperficiem in riorem variæ occurrunt foveæ, capitis aciculæ minoris m gnitudine, quæ glandularum nomine nuncupantur ab aucto bus.

Lit. R. Infantis inteſtinum Cœcum, longe aliter diſp tum, quam in corpore hominis adulti.

N°. LXIII. Pedamentum ex ligno indico, & ſupra il rupes, in cujus medio reperitur cor humanum balſamo duratum, in quo nonnulla occurrunt, quæ notatu digna c ſeo.

1. Ex Cordis ſubſtantiâ prodeunt variæ venulæ, quæ exonerant in Auriculam dexteram, ita ut omnis ſangui Corde redux, non derivetur ad venam coronariam, uti ab ctoribus traditum.

2. Oeſophagus, qui circa hoc objectum ex parte remar non rectâ viâ & perpendiculariter deſcendit, ſed tortuoſ incurvato tramite; id quod in homine vivo aliquando con gere poteſt à convulſione, & hinc cibi deglutitio læſa.

3. Exortum Arteriolæ Bronchialis in hoc objecto, ſ Arteriarum Intercoſtalium exitum emergere, hic conſpicu

4. Cum omnia vaſa in hoc Corde repleta ſint, illorum ſus naturalis videri poteſt, & longe quidem diſtinctius, q in objecto recenti.

5. Utraque Auricula repleta, vera illarum figura, ſeu ma in conſpectum venit, quæ longe differt à figuris ab au ribus exhibitis.

ASSER IV.

Nº. LXIV. Phiala ſicca, in qua Paſſeris ſceleton nitidiſſi-
um.

Nº. LXV. Truttæ, piſcis ſceleton.

Nº. LXVI. Duæ Linguæ puerorum in liquore, quarum
perior hoc peculiare habet, quod per ejus medium decurren-
m videamus Arteriam repletam: præterea in utraque viſun-
Papillæ Linguales per ſuperficiem diſperſæ.

Nº. LXVII. Portio Venæ Jugularis ex Equo.

Nº. LXVIII. Portio Oſſis Frontis & Naſi, in qua ſepti
i pars cartilaginea non ſolum obducta comparet integu-
ento exteriore & craſſo, quod membrana pituitoſa vulgò
dit, verum etiam Epichondrio ſuo ſub illo, quo, in homi-
vivo unguibus aut ab alia cauſa, abraſo, difficulter novo
ducitur.

Nº. LXIX. Portio Inteſtini Ilei, cujus Vaſa ſanguinea ita
it repleta, ut objectum totum ſit rubicundiſſimum.

Nº. LXX. Pedamentum Pulmone & corde inſtructum ex
ante.

Not. Cor naturalem retinuit locum, ut & magnitudinem,
amſi balſamo præparatum & induratum.

Auricula dextera, ceraceâ materia repleta, naturalem quo-
e reſervavit magnitudinem & formam, id quod etiam in-
ligendum de trunco ſuperiore & inferiore venæ cavæ.

Tres tantum ramos emergere ex trunco Arteriæ Aortæ ſur-
n tendentes in ſtatu naturali, hic etiam palam eſt.

Cum Pulmo quoque repletus ſit dictâ materiâ, naturalem
gnitudinem in illa ætate repræſentat, ſc: quam in inſpira-
ne obtinet.

Præterea dexter lobus in tres, ſiniſter verò in duos dividi-
lobos, id quod ut plurimum & fere ſemper reperi in ho-
nis Pulmone.

Supremum & eminens vas, Aſpera Arteria eſt, quæ ſitum
oque retinuit in illa præparatione.

Nº. LXXI. Placenta Uterina integra & expanſa ſuper ſube-
n, cujus vaſa ſanguinea repleta ſunt, ſc: binæ Arteriæ um-

bilicales & Ven: Placentæ ceraceâ materiâ albâ, vena aute
rubrâ.

N°. LXXII. Pedamentum ut ſupra, cui impoſita eſt phi
la liquore repleta, & in ea portio Spinæ Dorſi, in duas pa
tes diviſa, ut caudæ equinæ portio in una parte, & ſpina
medullæ in altera ſeſe conſpiciendas exhiberent, & hæc omn
tanquam in ſtatu vivo.

N°. LXXIII. Cerebri ut & Cerebelli tranſverſim ſectorun
pars inferior, balſamo, lapidis inſtar, indurata, cum Nerv
Opticis, Olfactoriis, Infundibulo &c.

Quamvis autem hæc omnia naturalem magnitudinem fe
reſervarint, colorem tamen amiſerunt poſt indurationem.

N°. LXXIV. Phiala in liquore conſervans, Oſſis Femo
portionem ſupremam cujuſdam vetulæ, quæ ante plures a
nos fracturam Femoris paſſa fuerat.

Cum autem ultimum obiiſſet diem, non ſolum mihi da
fuit occaſio cadaver inſpiciendi, verum etiam D°. Ger. Se
mes, Collegii Medici Inſpectori meritiſſimo, ut & Chirur
verſatiſſimo J. Borſt. Reperimus non ſolum collum in totu
deficere, verum etiam naturam, loco dicti colli, ſubſtitui
Ligamenta varia, dura, craſſa, teretia, quorum ope cap
Oſſis Femoris connatum fuerat ſupremæ parti Oſſis Fem
ris, & quod mirandum, non ex exteriore, ſed interiore la
ſa parte utriuſque Oſſis, ſicuti ex Fig. I. Tab. I. liquet.

Dicta Ligamenta, adeo ſunt craſſa & fortia, ut patiens p
aliquot annos (quamvis claudicans) per plateas incedere p
tuerit.

Cum autem tale quid nunquam viderim, neque audiveri
aut legerim, conſultum duxi hunc affectum in liquore conſe
vare, ne quis de veritate hujus rei dubitare poſſit.

N°. RXXV. Vitulorum duo Corda, ab Anatomico Exce
lentiſſimo Stenone, in meum uſum & amicitiæ teſſeram, pr
parata, in quibus fibræ motrices luculentiſſimè in conſpectu
veniunt; & quod notandum, hæc duo objecta ſunt ultim
quæ ante obitum præparavit, ita ut illa in ejus memoriam r
ſervaturus ſim.

ASSER V.

N°. LXXVI. Portio Inteſtini Jejuni hominis, in cujus ſu-
rficie internâ propullulant Papillæ nervoſæ, de quibus in po-
rum plura dicere decrevi.

N°. LXXVII. Aſperæ Arteriæ exſiccata portio, cujus ra-
uli ſunt expanſi, & horum unico adhæret lobulus unus infla-
s & exſiccatus.

N°. LXXVIII. Phiala in liquore reſervans portionem Du-
s Hepatici, cujus Tunica intima calculoſâ materiâ eſt obſi-
, idque ex bove.

N°. LXXIX. Phiala in liquore continens ramulum Arteriæ
lmonalis, cujus extremitates oppidò quam bene in conſpe-
m veniunt, propter repletionem.

N°. LXXX. Phiala ſicca, in quâ tres Calculi triangulares è
ſica fellea hominis, qui tam leves ſunt, ut aquæ innatent.

N°. LXXXI. Phiala ſicca continens portionem Inteſtini
ſti humani, in qua corpuſcula rotunda (quæ Glandulæ
ncupantur, & mihi nil, niſi vaſculorum ſanguineorum ex-
mitates ſunt) extra ſuperficiem internam propullulant, &
forma fovearum antea comparebant; illa autem, poſt præ-
ationem & balſamationem, tuberculorum modo ſeſe exe-
nt.

Hinc patet, quam neceſſarium ſit, partes corporis rite & va-
modis præparare, ut vera conſtitutio oculos incurrat.

Per illarum Arteriolarum extremitates, ſeroſus latex exo-
atur, in cavitatem Inteſtinorum, ad illorum lubrificatio-
n: id quod palam fit per repletionem Arteriæ Meſentericæ;
n replendo ejus ramulos cereaceâ materiâ, per has dictas
ndulas, ubique excurrit in cavitatem Inteſtinorum; ſi au-
 eſſent particulæ per ſe ſubſiſtentes, & propriâ membra-
obductæ, talis materia vix ac ne vix quidem, tam facile
ſiret in cavitatem Inteſtinorum.

Præterea in hac portione Inteſtini, tanta copia Pororum
um incurrit, ut ne cuſpis quidem acus inſeri poſſit abſ-
 illorum attactu; monendum interim, mihi oculum eſſe
andum, ut luculenter in conſpectum veniant, propter

 exilita-

exilitatem; aſt qui gaudent viſu acutiore, abſque adminicu
illos videre poſſunt.

Nº. LXXXII. Pueri Genu ſupra fruſtum rupis poſitum
in quo ſenſui ſubjicitur vera diſtributio vaſorum ſanguineoru
in Cute humanâ, quæ planè diſcrepat ab illâ, quæ viſcer
ſc: Hepar, Lienem, Renes, & alia conſtituunt.

Nº. LXXXIII: Portio Hepatis hydropici, in totum in v
ſiculas craſſas mutata, ita ut omnia vaſa, eorumque extremit
tes hydatidum naturam induerint. Vid. aliam portionem de
neatam. Theſ. I.

Nº. LXXXIV. Portio Arteriæ Splenicæ vitulinæ repleta.

Nº. LXXXV. Teſticulus humanus, cujus Tunica propr
ablata, videre licet verum reptatum Vaſculorum, ſemi
rudimentum conficientium.

Nº. LXXXVI. Phiala in liquore conſervans, fœtus hum
ni immaturi Pulmonem: cum autem hic in fundo phialæ r
periatur, infallibile ſignum eſt, fœtum in utero materno fu
ſe denatum.

Nº. LXXXVII. Phiala liquore repleta, & in illa por
Pulmonis humani, cujus vaſa ſanguinea innumera repleta ſu
cum autem Veſiculæ pulmonales non ſint repletæ, vaſor
curſus oppidò quam bene videri poteſt.

Nº. LXXXVIII. Phiala in liquore continens portionem T
ſticuli humani, non ſolum diſſoluti, verum etiam à cont
to ſeminis rudimento, arte evacuati, ut veram tenuitat
vaſculorum ſeminis rudimentum conficientium videre licet
quæ vaſcula adeo tenuia ſunt, ut fere telam aranearum ac
quent. Vid. Tab. III. Fig. III.

Nº. LXXXIX. Ren pueri, in quo vaſorum ſanguineor
verus curſus comparet, non uti Domini Vieuſſenii figura
præſentat, cum multis arcubus, (id quod in homine loc
non habet) ſed ſicuti revera reptant.

Nº. XC. Phiala in liquore continens, portionem magn
Pulmonis humani, per quam numerus Arteriarum affatim
pit, in proprio ſitu & curſu.

Nº. XCI. Portio Thoracis fœtus humani balſamo indura

Nº. XCII. Capſula continens duos calculos ingentes, q
Gommarus à Bortel, Chirurgus & Lithotomus Amſtel
me

enſis expertiſſimus, extraxit per inciſionem (ſicuti facere aſ-
lent in ſexu virili) ex muliere LXVIII. Annos agente.

Hanc operationem præſtitit in mea, & præfectorum Col-
gii Chirurgici præſentia, & quidem tam dextre & citò,
feliciorem calculi operationem ne unquam quidem vide-
n factam; & quod notandum, ne ullum quidem ſympto-
ı hactenus patienti ſupervenit. Vid. Tab v. F. I. & II.

Ejuſmodi operationem ante aliquot hebdomadas quoque in-
uit dictus G. à Bortel, feliciſſimo cum ſucceſſu in puel-
cujus calculi figura III. notata in eadem Tab. repræſentatur.

In Gallia Lithotomi hoc tempore operationem quoque eo-
m modo efficiunt in ſexu ſequiore, ſc: inciſione, ſicuti in
u virili.

Methodum operandi deſcripſit quoque Chir. expertiſſimus
onis.

Dictam operationem vidi olim factam ab alio, in illa arte mi-
verſato, & quidem infeliciſſimo cum ſucceſſu, factà inci-
ıe in vulva ipſa.

nterim ſatius fore exiſtimo, hanc operationem perficere
t dilatationem Urethræ, forcipibus adæquatis, cum cal-
ſint exiles; ſi majores verò, per inciſionem, ſicuti in vi-
ut incontinentia urinæ evitetur.

N°. XCIII. Embryo piſcis Narwal, ſ. unicornu Groenlandi-
in liquore. Vid. Tab. V. Fig. V.

Quæ ſequuntur, interiori valvulæ Theſauri adhærent, nempe
N°. XCIV. Membrana quædam, cujus arteriæ mercurio
ſunt oppletæ.

N°. XCV. Veſica fellea bovina, quæ videtur gemina, pro-
bifurcationem; ſed cum unicus tantum ſit ductus Cyſti-
gemina dici non meretur.

N°. XCVI. Portio Inteſtini Coli, prodigioſæ magnitudinis
capacitatis.

N°. XCVII. Portio Thoracis pueri, cujus Muſculis inter-
alibus ſuperſtitibus, illorum tractus fibrarum cruciformis
lenter videri poteſt.

N°. XCVIII. Atheroma oſſeum in Pulmone bovino repertum.

N°. XCIX. Portio Pulmonis humani in forma ſicca, in qua
parent veſiculæ Pulmonales naturali magnitudine & capa-
citate,

citate, ſc: in inſpiratione, ſuntque admodum exiles.

N°. C. Portio Pulmonis ovini, ita præparata, ut veſicula
ſubſtantia in conſpectum veniat, ſuntque veſiculæ minor
reſpectu veſicularum humanarum.

N°. CI. Duo Renes ovini, prodigioſæ magnitudinis prop
illorum extenſionem præter naturalem ab impedito urinæ ſ
licidio verſus veſicam.

Not. 1°. Ureteres verſus Renes in tantam molem ſunt
tenſi, ut Paſtinacam craſſam recipere poſſint, verſus Veſic
anguſtiores facti, tandem ſinguli deſinunt in Veſiculam rot
dam nucis juglandis magnitudine. In hiſce veſiculis, ſeu
panſionibus, ubi cum veſica urinaria uniuntur, relictum
foraminulum minutiſſimum, per quod urinæ locus quod
modo dabatur veſicam intrandi.

2°. In utroque horum Renum extremo ſuperſtes rem
ſit portio Renis ceu bene conſtituta, ſpatium autem in
medium eſt membranaceum, propter enormem expanſion

N°. CII. Fœtus gemellorum coalitorum porci, qui ita
luerunt, ut unico tantum gaudeant ventre.

N°. CIII. Portio Inteſtini Coli ex caballi fœtu, cujus
vulæ coli ſunt unitæ, ita ut moriendum fuerit fœtui in
cem edito.

EXI

EXPLICATIO TABULARUM [T]HESAURI NONI.

TABULA I.

[Fi]g. I. Indicat oſſis Femoris partem ſuperiorem, ſeu caput. A. Di-[ſtin]cti oſſis Epiphyſis.

[B.] Ligamenta craſſa, dura, quæ loco cervicis Epiphyſin, ſeu caput [o]ſſis cum Trochantere majore conjungunt: hæc ligamenta non ex [e]xteriore, ſed interiore utriuſque ſuperficie emergunt.

[C.] Denotat defectum cervicis oſſis Femoris, utpote in totum defi-[c]ientis.

[Fi]g. II. Denotat crus fœtus humani, ex Atheromate Placentæ ute-[r]inæ dependens.

A. Eſt Funiculus umbilicalis.

B. Atheroma, in medio placentæ ſubortum, quam Placentam Vul-[c]ano tradiderunt, ob ſuperſtitionem veterem.

[C.] Crus.

[D.] Pes extremus cum tribus digitis pedis.

[Fi]g. III. Demonſtrat ſegmentum Cruris.

[A.] Cutis.

B. Pinguedo, ſub qua nil Muſculoſi apparet.

[C.] Os Femoris abſciſſum & rotundum.

TABULA II.

[Fi]g. I. Demonſtrat partem brachii fœtus humani, in cujus pugno, [b]alſamo lapidis inſtar indurato, continetur faſciculus capillorum ce-[r]atholithophyti inſtar calculoſâ ſubſtantiâ obſitorum.

[A.] Brachii pars.

[B.] Capilli.

[C.] Capilli, in atheromate à me reperti.

[D.] Capilli, ſponte à capite, tanquam forcipe, momento abſciſſi & [d]ecidui.

 Fig.

Fig. II. Phiala in liquore continens Animalculum quadrupes, C niculo ſimile, vomitu rejectum.

A. Capillus, à quo dependet animalculum.
B. Funiculo umbilicali analogum quid.
C. Duo pedicelli poſteriores.
D. Cauda.
E. Scapula ex parte denudata, propter continuum attactum hominun
F. Pedicelli anteriores.
G. Caput.
H. Os apertum, in quo luculentiſſime videri poteſt lingua, id q non ſatis bene hic repræſentatur.
I. Burſula, in qua hæſit animalculum ea ſuperficie viſa, ubi erup
K Rupes, in cujus cavo phiala poſita.

Fig. III. Exhibet figuram dictæ burſulæ facie poſteriore viſam

TABULA III.

Fig. I. Indigitat phialam liquore repletam, in qua reſervatur fo humani brachium, in cujus manu continetur lamella, ſeu ſegm tum humani teſticuli prodigioſæ magnitudinis in cartilaginem tati: cum autem totum teſticulum in lamellas diſſecuerim, rep ſentavi hic Unam ex minimis lamellis.

A Superior pars brachii linteo tecta & ligata.
B. Digiti manus.
C. Lamella Teſticuli.
D. Portio Uteri fœminei, cujus facies interior maxima parte d neravit in tubercula rotunda.

Fig. II. Exhibet portionem cutis plantæ pedis humani, cujus ſanguinea adeo ſunt locupletata, ut ne cuſpide quidem acus, læſione vaſorum pungi poſſit; id autem à ſculptore hic ſatis præſentari non potuit.

A. Cutis.
B. Vaſa, præſertim arterioſa, quorum reptatus plane diverſus ab quæ Lienem, Renes, Hepar, Placentam uterinam &c. conficı

Fig. III. Exhibet Teſticulum humanum diſſolutum, cujus vaſc à contenta ſeminali materia arte ſunt deſtituta; hoc enim fa tomenti inſtar, tenuia ſunt dicta vaſcula.

A. Tunica albuginea.
B. Vaſcula, ſeminis rudimentum conficientia.

TAI

TABULA IV.

G. I. Juvenis Hepar denotat.
A. A. Subſtantia Hepatis, ne propriâ quidem membranâ ablatâ.
B. B. Pulpoſæ ſeu ſuccoſæ extremitates, quæ tanto ſunt numero, ut ſculptor vix potuerit omnes hic repræſentare, & ſi hoc feciſſet, integrum Hepar fuiſſet nigerrimum propter copiam.
Truncus Venæ cavæ abſciſſus.
Truncus Venæ portæ.
Veſicula fellea, tot vaſculis Sanguineis locupletata, ut ne cuſpis quidem aciculæ inſeri poſſit.
Ligamentum umbilicale cum ſuis arteriis repletis.
Ligamentum Hepatis tertium, quo, ſuo in loco, continetur Hepar.
G. II. Exhibet portiunculam membranæ Hepar ambientis, ſub qua n conſpectum veniunt ſuccoſæ & pulpoſæ extremitates microſcopio viſæ.
G. III. Portionem, ut ſupra, denotat tali lente viſam, quali pulpoſæ extremitates ad naturalem magnitudinem propius accedunt.

TABULA V.

G. I. & II. Duo calculi è muliere LXVIII. annorum per inciſionem, ſicuti in viris, extracti.
G. III. Calculi eodem modo ex virgine extracti, facies anterior.
G. IV. Ejuſdem calculi facies poſterior.
G. V. Embryo Piſcis Narwal, ſeu Unicornu Groenlandici.

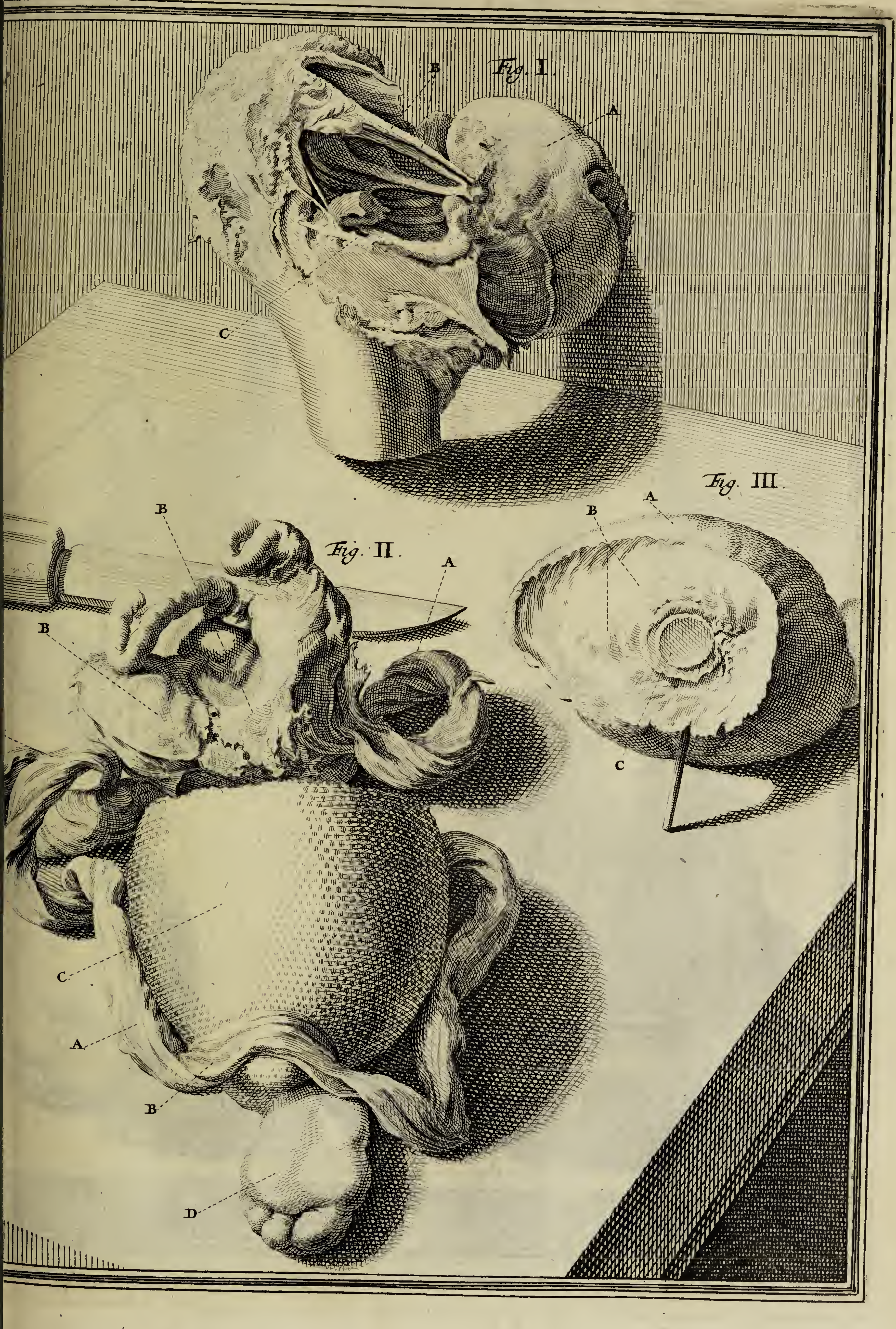
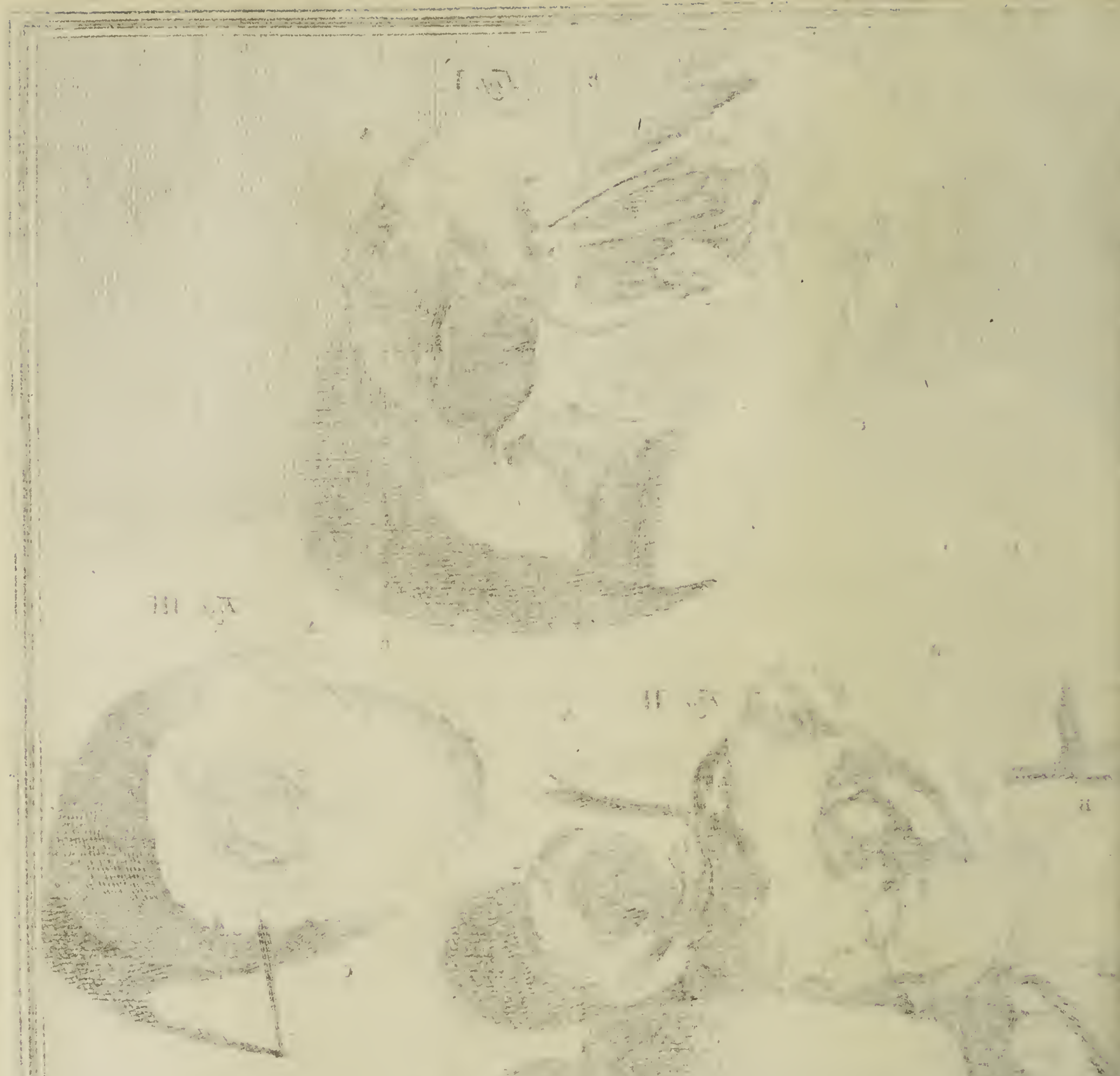
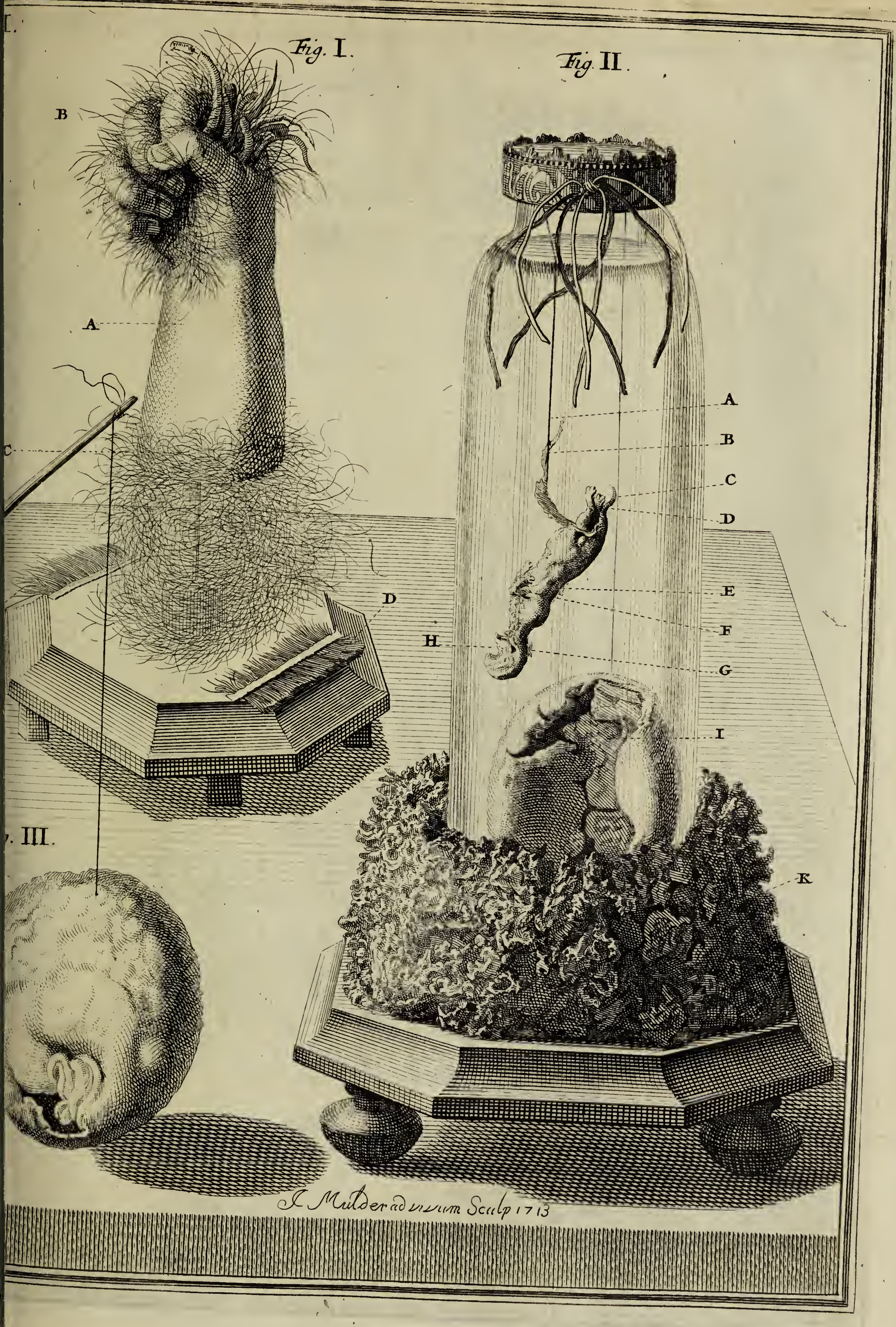

Fig. I.
A
B
C
Fig. II.
A
B
B
C
A
B
D
Fig. III.
A
B
C

Fig. I.
Fig. II.
B
A
C
D
A
B
C
D
E
F
H
G
I
K
. III.
J. Mulder ad vivum Sculp 1713

.III.
Fig. I.
Fig. II.
Fig. III.
A
B
C
D
A
B

V.
Fig. II.
Fig. III.
Fig. I.
G
B
A
F
A
B.
D
C
B
A
J. Mulder. delin. et Sculp. 1713

Fig. III.
Fig. IV.
Fig. I.
Fig. II.
Fig. V.

FREDERICI RUYSCHII

Anatomes & Botanices Profeſſoris, Academiæ Cæſareæ Curioſorum Collegæ, nec non Regiæ ſocietatis Anglic. & Paris. Membri,

THESAURUS MAGNUS & REGIUS

qui eſt *DECIMUS*

THESAURORUM ANATOMICORUM.

In quo præcipuæ corporis humani partes, ceu in ſtatu vivo, nitidiſſime præparatæ, reſervantur.

Cum Fig. Æneis.

AMSTELÆDAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.

MDCCXXIX.

Medicinæ, & Philoſophiæ

Cultoribus, ſalutem precatur

FREDERICUS RUYSCHIUS.

Poſtquam Andreas Veſalius orbi medico illuxerat, incomparabili de Fabricâ corporis humani conſcripto opere, cenſuere optimi in Arte judices, abſolutam jam haberi cognitionem Anatomes: neque verò majoris momenti ſupereſſe aliquid, quo ad inventa ejus addito, laudem pararent Poſteri: verum aliter longe ipſam ſe rem habere experti ſunt, ſimulac Accuratiſſimus Bartholomæus Euſtachius inventa ſua protulit, ſummusque inter Anatomicos Gabriel Fallopius, ſua in Veſalianum opus obſervata propalavit.

Ipſe quippe Veſalius, anima profectò candidiſſima, aperte in ſuis ad Fallopianas notas reſponſis agnovit, plurima, eaque pulcherrima, deberi ſagaci induſtriæ

ſui pridem diſcipuli, & jam antagoniſtæ. Neque tamen vel ita ſpem elegantiſſima & utilia detegendi, præreptam eſſe reliquis, poſt Nobiles hoſce Auctores, ſucceſſu mox egregio nos docuit Julius Caſſerius, atque Caſparus Aſellius.

Quin & Guilielmus Harvæus evidenti deinde fuit exemplo, unum ſe, poſt tot præclara omnium inventa, diligentiâ indefatigabili reperire potuiſſe illa, quæ cuncti ignoraverant, quorumque interim major foret in medicina uſus, quam eorum omnium, quæ junctis alii omnes laboribus invenerant.

Splendidiſſimum autem hoc ſidus Brittanicum, ut ut multa lumina evaneſcere coëgerit, non impedivit tamen, quo minus Pecquetus, Bartholinus, Lowerus, Williſius, Graafius, Swammerdammius, Malpichius Nuckius, & Du Verneyus, ſuo micare potuerint jubare. Quid verbis opus eſt? hac re impulſus ego credidi ſemper, eſſe mihi celebrandos ex Hippocraticâ lege labores alienos: ita verò, ut & meâ induſtriâ hos explorem, adjutem, & ſi datur corrigendo perficere utcumque auſim conari.

Quare ante quinquaginta elapſos abhinc annos, Bilſii eâ tempeſtate ante alios omnes Celebratiſſimi Anatomici, ſententiam examinare, rerumque experimentis refutare ſolus tum ſuſtinui. Veram Venularum Lymphaticarum, Lacteorum canalium, Bronchialis Arteriæ formam depingere ſum auſus; meque jam tum reperiſſe artem, quâ minimos ultimorum vaſculorum repta-

tu

tus proſequi, detegere, ſpectandos exhibere, re & verbis publicè profeſſus ſum.

Ab eo deinceps tempore, tantæ ætatis decurſu, noctes impendi atque dies, ut omni artis molimine notitiam mihi compararem fabricæ illius, quâ hanc nobis conſtruxit machinam Deus.

Viſumque fuit Creatori meo, improbum huncce laborem eo rerum ſucceſſu coronare, ut tandem vicerim obſtacula per varias artes omnia: ut acies oculorum meorum tandem ſe penetraverit in intima receſſuum naturæ penetralia: patuit denique poſt tot conatus, mutatosque toties labores, vera minimarum partium ſtructura. Statim vero ac ipſe hanc addidici, primâ oportunitate natâ, elegantibus harum formarum ſpectatoribus ita exhibendam eandem curavi, ut & illi meo indicio conſpicere potuerint: unde multi candidi rerum æſtimatores priora ſuper his animi ſenſa refellere, corrigere, & novam faciem agnoſcere, non erubuerunt.

Nunc igitur, quum ingraveſcens ætas ſpem vitæ longam inchoare vetet, in animum induxi pulcherrima inventorum meorum ſpecimina omnium colligere, eaque in unum corpus digerere, ut appellari mereatur Musæum Ruyschianum Anatomicum. In eo autem conſtituendo, nolui uti pervulgatâ ſolius ſcripturæ viâ; ſed propoſui ipſa illa per artem meam parta corporis organa, quorum contemplatio mihi ipſi paraverat ſcientiam. Igitur à Capillo ſupremo inceptum opus ad intima abditiſſimorum viſcerum meditullia perduxi, neque ullam ex mediis inter hæc extrema partibus omiſi.

*3 Prora-

Prorſus ut Fibræ, Membranæ, vaſis, Glandulæ, Viſceris, Cartilaginis, Oſſis, Unguis, Pili, uniuscujusque denique particulæ, denudata hic appareat ſpecies, & vera à vertice in calcem forma.

Quin etiam addam hic humanum cadaverculum (arte mihi uni propriâ) ſic paratum, ut nitor & gratia vitam non modo æquent, imo verò & ſuperent: color enim, toroſitas, habitus, certè & flexilitas ipſa artuum, quæ in cadavere pereunt, hic conſervantur ſimul, & aliquâ ratione ſic emendantur, ut ſpectantem permulceat & oblectet, utque niſi propriis oculis convictus nemo crediderit rem ita peragi poſſe: quodque opus hoc maxime commendat, plurima à quinquaginta abhinc annis ita parata non ſunt mutata.

Ne autem paucorum modo foret hoc annorum ſpectaculum, omnia hæc artificio balſamico mihi proprio ſic condivi; ut, licet ſeculum ferant, haud tamen corrumpantur. Quin etiam dedi hanc operam, ut tete laceri cadaveris partium adſpectus ita ornamentis emendaretur appoſitis, ut oculos neutiquam offenderet atque nec terrorem incuteret, nec excitaret nauſeam Denique partes ſingulæ numeris inſcriptæ, qui reſpondeant catalogo ſcripto ſuper his, in quo ad numeros hos, qui deſignant ſingula, clara deprehenditur & accurata enarratio. Poterit itaque unusquisque Muſæum hoc ſpeculans ex catalogo ediſcere Anatomen Ruyſchianam omni faſtidioſo labore, tædio ſordidæ attrectationis vel tetrâ mephiti, liber.

Quisquis itaque Theſaurum hunc poſſederit, pote r

rit eo uti, vel ut ſe oblectet ſpeculatione veræ fabricæ corporis humani, eoque modo animum ſuum erudiat, vel ut in Academiâ, ubi Philoſophiam & Medicinam docetur juventus, demonſtrari queat genuina conſtructio partium, ſicque non verbis, nec conjecturâ, ſed ipſâ demonſtratione ob oculos poni poſſit.

Quare etiam Reges ipſi, Principes, Rerum publicarum, aut Academiarum Curatores, nacti hunc Theſaurum, eo Academias ſuas poſſent donare duraturo in ſeculum, ut ornamentum pariter & doctrinæ inſtrumentum ſit perenne atque utiliſſimum.

Ipſe ego, qui hoc perfeci, venale nunc offero, opus dum in vivis dego, ut ante fata ſuprema certus ſim extare monumentum inventorum meorum completum: neque enim me pluribus adſcripto facile id fieret. Patebit hic Theſaurus videndus in ædibus meis, illis tantum, qui certa habent indicia, quibus conſtet eos poſſe & velle totum hunc emere.

Ne autem metuat emtor, hæc peritura eſſe ubi ſibi comparavit, ſincerâ fide illi, poſtquam pretio conduxit, aperiam artem conſervandi, quâ utor, & quæ differt ab eâ, qua alii utuntur: meam enim differre docet comparatio eorum, quæ apud me conſervantur, cum iis, quæ illi oſtendunt. Indicabo itidem modum, quo liquor immerſa condiens in lagenis parari, & datâ neceſſitate ſuperaffundi iterum debeat.

Et ne hoc fieri opus ſit, ita replebo vaſa, & claudam accuratè, ut pluribus annis nulla additione egeant. Tandem, quum expertus ſim, præparatas corporis humani

mani partes diverſas, varios liquores ſibi requirere, in quibus ſerventur, aut aliter perdant nitorem, ipſum & hoc ſecretum illi, ut alia, ſub fide ſilentii revelabo.

Si ergo Principes, Academiæ, Societates, vel privati, capiuntur horum dulcedine, poterunt ſibi comparare, quæ arte ſingulari, continuato fere per annos ſexaginta labore, confecta, nusquam in orbe terrarum videnda, neque ulli ſeculo viſa, ſunt.

VIRO

VIRO CELEBERRIMO
FREDERICO RUYSCH, Med. Doct.

Anatomiae & Botanices Profeſſori experientiſſimo, ac membro Caeſareae Academiae naturae curioſorum; cum ſua ille mihi Cimeliarchia, omnibus interioris & reconditae naturae oſtentis inſtructiſſima, in quibus declarandis ſummum Viri ingenium & dexteritas ſingularis juxta elucent, qua eſt humanitate, aperuiſſet comiter, ex itinere domum reverſus, & voti damnatus, hoc grati memoriſque animi teſtimonium

Perſolvi L. M. Q.

Ipſis idibus Sept. a CIↃ IↃ CCXIV.

ARtis Apollineae decus, & par gloria clarae
Urbi, quam placidis Amſtela lambit aquis!
Quo tua commemorem, Ruyschi, *miracula dextrae*
Carmine, quae nuper cor rapuere meum?
Dulcia carpentem dum me procul otia Muſis,
Excipit in laetos terra Batava ſinus.
Vix animi compos relego veſtigia rerum
Quas tua tunc oculis obtulit arca meis.
Scilicet admiſſus cultor tua tecta tueri,
Tecta Machaoniis conſpicienda bonis;
Obſtupui, longeque ſacer comitatur euntem
Horror, & humanâ major imago ferit.
Nec mihi (quae ſuadent myſteria tanta ſileri)
Si valeam, arcanas prodere fas ſit opes.
Cum tamen humanus trahat immortalia corda
Vocis honor, trepido verbaque fuſa ſono;
Verba, deûm auguſtos caſte venerantia vultus,
Quos licet infra omnis vis cadat eloquii:
Quid prohibet, reſerata mihi Paeonia templa
Atque decus magni concelebraſſe viri;

Qui clara inſiſtens, amplo fulgore ſacerdos,
Atria, Phoebigenae ſacra viceſque ſubit?
Sancte ſenex! cui vaſta patet natura minoris
Mundi, & Daedaleis flexibus apta ſtrues:
Abdita qui longe rerum primordia luſtrans,
Viſa prius nulli, detegis arte ſagax.
Tu quae ſit caecis monſtras natura cavernis;
Te duce, Phoebaeus qua chorus omnis eat.
Qui veneranda ſimul ſermonibus ora recludis,
Et venit ad partes praeſul Apollo tuas;
Protinus en gemini penetras ſpectacula mundi,
Et Proteus rerum quae nova cunque canis.
Unde Prometheae ductus tot mille figurae;
Quae ſua vis cunctis, officiique modus;
Quaeve laboranti deceat ſuccurrere parti,
Et medica tuto damna levare manu.
Quo me, Muſa, rapis? cerno penetralia RUYSCHI
Myſtica, principibus jam celebrata viris.
Unde aliquis, turba in media fere, numine plenus
Adſtitit, & tales protulit ore ſonos:
Chironomos jactet vicina Britannia dextros,
Herophiloſque citet Gallia terſa ſuos.
Neve repertores ſileat, quos laurea Phoebi
Aequavit ſtellis, Itala terra duces.
Invidit terris aliis, clementius aſtrum
Battaviae, tantum nomen habere viri.
RUYSCHIUS, *in medica bonus & mirabilis arte,*
Unus multorum gloria & inſtar erit.
Unus, cui ratio cum docto ſpirat amice
Uſu, nec fallax ſemita trita placet.
Quem, nunc incano redimitum tempora ſerto,
Poſteritas laetis frondibus uſque colet.
Talibus ille modis. Applauſit Muſa precando
Noſtra, pium meritis os reſoluta viri:
Solamen miſeris praeſens, quem par decus arti
Integritas Clarium comprobat eſſe genus;
Vive diu, nomenque tuum celebretur in orbe,
Quo venit Batavi dedita fama ſoli.

J. C. SCHRODERUS

THESAURUS ANATOMICUS DECIMUS.

ASSER MAJOR. I.

No. I. PEdamentum ex ligno Indico, cui VI. exigua pedamenta rotunda ſunt ſuperſtructa, quorum

Im. Lit. A. notatum, faſciculo gaudet Pilorum, longitudine ſesquidigiti.

Hic faſciculus à me repertus eſt in Atheromate cujusdam mulieris Hydropicæ denatæ, & quidem in ejus Omento, hi Pili microſcopio viſi, plani ſunt.

IIm. Lit. B. inſtructum eſt Capillis, qui ſponte, nec non momento, à capite deciderunt, tanquam forcipe eſſent abſciſſi. Vide Hiſtoriam in Theſaur. IX. deſcriptam.

IIIm. Lit. C. continet Pilos ex labio ſuperiore Roſmari, Belgice *Walrus*, horum Pilorum radices cavas eſſe videri hic poteſt, quemadmodum avium plumæ ſunt.

IVm. Lit. D. Faſciculum pilorum è corpore quadrupedis Ichneumonis, ſeu Muris Pharaonis, in deſertis Ægyptiacis degentis, de quo mira narrantur ab auctoribus. Vid. plura apud D. Jac. Wernerum.

Vm. Lit. E. Exiguam portionem Plicæ Polonicæ, cujus deſcriptio exſtat in Sennerto & aliis auctoribus.

VIm. Lit F. Supra quod poſitus eſt Faſciculus ſetarum è dorſo Porci Americani deſumptus, ſuntque colore variegato.

Not. Dicti animalis Umbilicum, ſitum habere perhibent Incolæ Americ. in dorſo; cum autem fœtum recenter natum nondum viderim, nil certi de hac re affirmare poſſum: attamen ſemel cultro Anatomico ſubjeci dictum animal provectioris ætatis, in cujus abdomine nullum omnino veſtigium Umbilici offendi, in dorſo verò comparebat Tuberculum, an autem Umbilicus verus, an verò quid ſimile fuerit, non auſim affirmare?

Hoc tamen obſervavi, cum cutem aperuiſſem, oculos incurrebant plurimæ fibræ ab illo tuberculo prodeuntes, per

 pin-

pinguedinem & dorſi muſculos diſperſæ, an autem in fœtu ejusmodi Fibræ, vaſa fuerint, ad fœtum alendum, comparata, quæ poſt partum areſcunt, hæreo, nec tamen nego, propterea quod in Theſ. 1°. Animalium, animal quadrupes delineari curaverim & deſcripſerim, nomine Animal quadrupes, Bufoni ſimile, è cujus dorſo fœtus emergunt, idque è rotundis exiguis cellulis, cum funiculis umbilicalibus, nullam communicationem cum abdominis cavo habentibus. Vid. Theſaurum ſupradictum.

Præterea in Gazophylaceo meo reperitur quoque Cutis Porci Americani integri, in cujus dorſo ejuſmodi tuberculum quoque reperitur, absque ullo tuberculo in abdomine, & hoc cauſam cogitandi magis magisque auget, ejuſmodi animalia funiculum umbilicalem in dorſo gerere.

No. II. Pedamentum, ut ſupra, VII. exiguis pedamentis rotundis inſtructum.

Supra 1m. Lit. A. notatum, phiala poſita eſt, in liquore continens portionem Cutis humanæ, qua dependet Epidermis, ut & Corpus reticulare Malpighii.

Not. Facies exterior a cute dependens albiſſima, eſt Cuticula; facies autem interior ſubflava, Corpus reticulare dicitur: cum autem Corpus reticulare coloris ſit ſubflavi, cutis verò rubicundiſſima, propter vaſorum ſanguineorum repletionem, certiſſime conſtat, per Corpus reticulare nulla diſperſa eſſe Vaſa ſanguinea, quamvis illa depingi curaverit Profeſſor quidam.

IIm. Lit. B. Phiala, eodem modo inſtructa, continens portionem Epidermis, ſeu Epidermidis fœtus humani, ex cujus ſuperficie interiore reliquiæ Papillarum cutanearum propullulant.

IIIm. Lit. C. Phiala, ut ſupra, & in ea, portio Epidermi cujusdam viri, laborantis furfuratione cuticulæ horrenda, quæ Lepra vulgò audit, in hujus ſuperficie interiore comparent longe quidem luculentius reliquiæ Papillarum cutanearum.

IVm. Lit. D. Portio Cutis capitis humani, quæ tam denſè ſtipatur Vaſis ſanguineis, ut ne aciculæ quidem punctura poſſit fieri, ſine Vaſculorum læſione, ſuntque dicta Vaſcula repleta horum Vaſculorum Sanguineorum reptatus plane eſt diverſus ab eo, qui nobis in Viſceribus occurrit.

Vm. Lit. E. Portio cutis Plantæ pedis humani, cujus vaſculorum Sanguineorum extremitates ultimæ tam affabre ſunt repletæ

repletæ, ut nemo illas ſine ſummâ admiratione operum Supremi Numinis adſpicere poſſit.

VIm. Lit. F. Epidermis Plantæ pedis, in qua lineæ parallelæ non ſolum, verum etiam oculis armatis in conſpectum veniunt Papillarum cutanearum abruptarum reliquiæ.

VIIm. Lit. G. Epidermis & corpus reticulare incraſſata, & in varias lamellas diviſa, è Planta pedis.

No. III. Phiala in liquore continens Atheroma, inter Muſculos Colli bovini repertum.

Conſiderandum 1o. Dictum *Atheroma* conſtare ex ſubſtantia peculiari, & à me nunquam viſa in Atheromate: ſc. eſt ea flava, molliuſcula, nitens, inſtar pinguedinis carnis bovinæ recenter coctæ, & adhuc calidæ, ſub qua vera pinguedo ſeſe quoque videndam exhibet.

2o. Cum in omnibus Atheromatibus piloſis ſemper invenerim, pilos faſciculatim & confuſe eſſe ſitos: hi contra radicitus emergunt ex dicta ſubſtantia flava & nitente, & quidem denſiſſime ſtipati.

An illa ſubſtantia flava conſideranda ſit, tanquam morboſæ & confluentes Papillæ nerveæ, ambigo? Pilos autem corporis noſtri, efflorescentias eſſe Papillarum nervoſarum, nullus dubito, & hinc etiam illorum evulſio tam dolorifica.

No. IV. Phiala, ut ſupra, & in ea portio Epidermidis, ex cujus ſuperficie interiore propullulant reliquiæ Papillarum cutanearum.

Ut objectum hoc, quam proxime ad latera phialæ accederet, pone illud poſui Cereum Americ. ſpinoſum multangularem. Dictæ phialæ adſtat alia, & minor phiala, aſteriſco notata, in qua Epidermis, ut & corpus reticulare, ex Æthiopis planta Pedis. In hiſce diſtinctius, oculis ocurrunt nudis, papillæ ſupradictæ. Vid. Tab. 3. Fig. I.

No. V. Pedamentum, & ſupra illud phiala, continens in liquore particulam exiguam Piæ matris, cum cortice Cerebri, egregie diſſoluto: objectum exiguum quidem, ſed admodum affabre præparatum.

In fundo phialæ reperitur exigua portio dicti objecti, quæ tam tenera, ut fere captum hominis ſuperet, & in ea quoque Divini Numinis potentia eluceſcat.

No. VI. Pars ſuperior Cranii fœtus humani, ceu ſcutella, in qua comparent.

1o. Falx, ceu in ſtatu vivo expanſa, & ſecundum longitudinem decurrens.

2o. Fontanella quoque expanſa.

3o. Superficies interior hujus Scutellæ Dura matre adhuc obducta, per quam Arteriæ repletæ ab utraque parte prodeuntes, ſibi invicem occurrunt.

4o. Sinus longitudinalis, ut in ſtatu vivo, apertus.

No. VII. Cerebellum humanum, in liquore conſervatum, ne autem è ſuo excederet loco, in oppoſita parte appoſui ramum Opuntiæ Amer. Spinoſæ majoris.

Dictum Cerebellum ab aliquot annis tam nitide à me eſt conſervatum, ut jam jam videatur è capite erutum.

Supra operculum alia phiala poſita.

No. VIII. Liquore repleta, quæ continet portionem Cerebri hominis adulti; hujus cortex ſanguinei coloris, propter vaſculorum, corticem conſtituentium, repletionem; medulla verò alba remanſit.

Supra hanc phialam reperitur quoque pyxis exigua,

No. IX. In qua oſſicula Auditus nitidiſſima.

Not. præterea, primam phialam poſitam eſſe velut inter rupem, Vaſis ſanguineis, ceraceâ materiâ rubrâ repletis, loco Coralliorum rubrorum, circumſeptam, inter quæ rubicundiſſima vaſa, ramuli exſtant tomenti inſtar tenues.

No. X. Phiala in liquore continens Piam matrem humanam, cum annexis particulis Corticis Cerebri diſſoluti.

Hæc autem Pia mater ab una parte, contra naturæ leges, incraſſata occurrit, & vaſa ſanguinea ſunt repleta ceraceâ materiâ, aſt dilutiore rubedine.

No. XI. Portio Cutis Roſmari, in qua luculenter apparent Papillæ cutaneæ, ut & earum abruptiones, Corpori reticulari adhærentes, id quod in homine, ac in aliis objectis oculos quoque incurrit, & quod notandum, in cute humana, Cuticula à Cute revulſa, comparent papillæ minores & minus acuminatæ.

No. XII. Pedamentum ſupra quod locavi ramulos Arteriarum, per Cerebrum diſperſos, quos inter ramuſculi minutiſſimi tomenti fere inſtar tenues, & tamen repleti, & non nihil expanſi, idque in forma ſicca.

Dicti ramuli adeò ſunt teneri & tenues ſubſtantia, ac ſi eſſent Vaſa Lymphatica, & per conſequens facillime attactu fran-

franguntur. Vide de hiſce plura in Theſ. Anat. IX.

No. XIII. Phiala liquore repleta, in qua continetur Piæ matris portio incraſſata, cui variis in locis cohærent Arteriolæ in corticem mutatæ.

No. XIV. Lingua humana, in liquore conſervata, in qua videre licet tria genera Papillarum lingualium, ut & Epiglottidem cum vaſculis ſuis ſanguineis repletis.

No. XV. Cerebellum humanum in liquore conſervatum, & ita præparatum, ut principium Spinalis medullæ videri poſſit, ſimul cum Arteria cervicali & ramis Vertebralibus.

In medio Cerebelli cerni quoque poſſunt Pons Varolii, ut & Corpus globoſum: ſupra hæc omnia Arteriæ innumeræ rubicundiſſimæ ſunt diſperſæ, id quod viſui gratiam conciliat.

Supra operculum hujus phialæ, alia phiala,

No. XVI. poſita, in liquore continens utramque hominis Palpebram, quarum ſuperficies intima rubicunda eſt facta, tanquam inflammata, propter vaſorum ſanguineorum repletionem: præterea luculentiſſime videnda ſeſe exhibent oſcula in utriusque Palpebræ limbo ſita, quibus excernitur liquor, de quo poſtea plura dicam, propria inventione obſervata.

No. XVII. Phiala in liquore conſervans totam fere hominis Piam matrem, quæ telæ aranearum fere inſtar tenuis eſt: cum autem Arteriæ ſint repletæ, veram tenuitatem videre licet, non autem in cadavere humano, tanta teneritas comparet, niſi poſt Arteriarum repletionem, qua ſine, omnia Vaſa ſanguinea, ut plurimum maxima parte deſtituuntur ſanguine, & ſic ipſa vaſa, quæ ſunt innumera, ad ejus craſſitiem conferre videntur, cum interim telæ aranearum fere tenuis ſit dicta membrana in ſtatu ſano. Itaque Pia mater propter tenuitatem mihi præcipue videtur inſervire, ut omnia illa vaſa, ejus ope, contineantur, ne excedant ſuo loco: variis quoque locis occurrunt extremitates harum Arteriarum in corticem Cerebri mutatæ.

No. XVIII. Phiala in liquore retinens Linguam humanam, repræſentantem viventis ſpeciem.

In hoc objecto viſui occurrunt Papillæ Linguales, Uvula, Epiglottis, Æſophagus abſciſſus, ut & Aſpera Arteria abſciſſa.

Circa Linguæ cuſpidem Epithelia quidem ablata eſt: Corpus autem reticulare ibi detegere haud potui: in Lingua autem bovina facile, ſeparando, viſui occurrit.

Supra

Supra operculum alia phiala

No. XIX. ſicca poſita, in qua occurrit portio Linguæ foetus humani, per quam myriades Arteriarum currunt.

No. XX. Lingua humana præcedente nitidius præparata, & in liquore conſervata, cum Epiglottide & illius Glandulis mucoſis.

Supra operculum

No. XXI. Phiala ſicca, in qua viſui exhibetur portio Linguæ pueri, cujus Vaſcula ſanguinea tam nitide præparata ſunt, ut totum objectum ſumma rubedine ſit perfuſum.

No. XXII. Phiala magna in liquore continens Caput infantis, viventis, & Oculis clauſis dormientis, caput repræſentans, cujus Prolabia rubra, Genæque rotundæ ſunt ſine rugis, ita ut nitidiſſime ſit præparatum & ab aliquot annis conſervatum.

Not. Superior pars Capitis ablata eſt, Cerebrumque exemptum, ut ſic, ſub cute pinguedinis nitor naturalis, Nervorum è Capite exortus, Infundibulum &c. in conſpectum veniant.

No. XXIII. Oculus humanus cum Palpebris, in iis Palpebris conſiderandum eſt, quod facie interiore, innumeræ Papillæ nerveæ luculenter conſpiciantur: & hinc tanta ſenſibilitas, præſertim in inflammatione hujus partis.

No. XXIV. Plexus choroideus, qui continuatio eſt Arteriæ, neutiquam conſtans ex Glandulis, uti voluere auctores nonnulli, ſed ex Arteriolis, quæ aliam naturam induerunt. Vide quid ſcripſerim & delineari curaverim de hac materia, in reſponſione ad Epiſt. Anat. Problem. XII.

No. XXV. Phiala in liquore reſervans portionem Piæ matris cum exigua portione corticis Cerebri annexa: Arteriolæ autem ſunt repletæ materiâ ceraceâ, coloris carnei, unde tantum levi rubedine perfuſus eſt dictus cortex.

In medio hujus objecti videndum ſeſe quoque exhibe[t] Plexus choroideus, qui non, ut dixi, ex Glandulis, verùm e[x] Arteriolarum extremis conſtitutus, mirumque in modum con[-]tortis, & in peculiarem ſubſtantiam mutatis, cum Arteriolis ta[-]men continuis & cavis.

No. XXVI. Portio Cerebelli humani cum portione Medull[æ] oblongatæ, ut & Glandula pinealis, ad quam tendunt Arte[-]riolæ repletæ.

Ut autem Glandula pinealis prima fronte in conſpectum ve[-]

nire

niret, ſpinulam Echinomelocacti ſub dicta Glandula infixi.

Conſiderandum præterea, quod pone hoc ſubjectum reperiatur ramus Fruticis Afric. cum fructibus, ne movendo phialam ſuo excederet loco.

Quomodo Arteriæ decurrant ſupra Cerebellum, perbelle hic quoque videre licet.

Nº. XXVII. Pueri Facies dextra in liquore, vitæ ſpeciem repræſentans, in qua videre licet

1º. Portionem Linguæ cum ſuis Papillis Lingualibus.

2º. Quamvis Prolabia rubicunda ab Epithelia in totum non ſint denudata, attamen Papillæ nerveæ in totum viſum haud effugiunt.

3º. Per dentes molares, ſerræ ope in duas partes diviſos, vaſa ſanguinea eſſe diſperſa, quemadmodum in aliis oſſibus ſerra diviſis, hic luculenter apparet, id quod non demonſtrari poteſt, niſi tam bene vaſa ſint repleta.

4º. Dari quoque cavitatem in Dentium medio, quæ gaudet Nervis & Vaſis ſanguiferis, præſertim in ætate juvenili, in confeſſo eſt; ſed dicta vaſa quoque diſſeminari per Dentium ſubſtantiam duriſſimam jam demum obſervavi in hoc ſubjecto.

Nº. XXVIII. Portio Cerebri humani, cujus Arteriæ in totum non ſunt repletæ, ita ut cortex nulla rubedine ſit perfuſus.

Cum autem Cerebrum illud, caſei non admodum duri, conſiſtentiam acquiſiverit, in fruſta illud divulſi, unde jam plurimæ apparent ſtriæ, quaſi tractus ſubſtantiæ medullaris eſſent, id quod facile imponeret aliis, exiſtimantibus veros eſſe tractus medullares naturales.

In hoc objecto apparet quoque, quam profunde Pia mater ſeſe variis locis inſinuet inter ſulcos Cerebri, & ſic quoque cortex per conſequens, non ſolum in Cerebri ſuperficie ſuperiore, verum etiam inter ſulcos conficitur ab illis Arteriolis, per Piam matrem diſſeminatis.

Nº. XXIX. Phiala liquore repleta, in qua Embryo humanus magnitudine unciæ, ſeu pollicis, conſervatur, qui à capillo dependens, umbilicali funiculo affixus eſt.

Circa hoc objectum obſervandum eſt

1º. Quod ſit coloris nivei, absque ulla fovea, aut rugis, ſed undique æquali & naturali ſuperficiei.

B 2º. Quo-

2°. Quomodo membra, temporis ſucceſſu, emergere debeant è corpore, hic videre licet, quæ in hoc objecto ſunt trium circiter linearum magnitudine. Vid. Tab. 3. Fig. 3.

3°. Funiculus umbilicalis à capillo dependens, in ambitu pellucidus eſt, interne verò (forſan à rudimento vaſculorum ſanguineorum) opacus.

4°. Cujus ſit ſexus nondum diſcernere poſſum.

5°. Extremis pedibus & manibus nondum apparentibus, occurrunt nobis rudimenta membrorum, quaſi eſſent detruncata membra: extremos pedes & manus poſtea ex iis emergere comperio.

6°. Vere dicere poſſum, me nunquam habuiſſe, neque vidiſſe hujus generis objectum pulchrius aut nitidius.

N°. XXX. Phiala in liquore continens principium ſpinalis Medullæ hominis, cum corpore globoſo, ut & corpora Pyramidalia, non ſolum ſuperiora à D°. Vieuſſens deſcripta, & per figuras illuſtrata, verùm etiam inferiora, à me deſcripta & delineata in Theſaur. Anatom. I°.

In hoc objecto quoque comparet Rima, quæ hic principium ſpinalis medullæ in dextram & ſiniſtram partem dirimit; ut & aditus ad quartum Ventriculum.

Supra operculum alia phiala

(N°. XXXI.) Poſita, in qua portio Corticis Cerebri, quæ prima fronte & obiter viſa, facile imponeret hominibus, exiſtimantibus ſeſe videre Glandulas, cum contra, re bene perſpecta, luculentiſſime appareat, illas nil eſſe niſi Corticis Cerebri particulas non diſſolutas: hoc autem diſtinctius apparet, ſi ambitus objecti inſpiciatur, ubi ejuſmodi corpuſcula in totum ſunt diſſoluta, imò viſui occurrunt tomenti inſtar tenuia, & tamen ceraceâ materiâ repleta, quæ materia dilutiore rubedine eſt imbuta.

N°. XXXII. Pedamentum, ſupra quod poſita eſt phiala, in qua conſervatur portio Cerebri in liquore, quam decoxi in oleo Olivarum per V. horas, ſicuti facere aſſolet Ds. Vieuſſens. Ea autem plane inutilis & perverſa eſt præparatio, nam ne hilum quidem vaſculoſi viſui occurrit poſt decoctionem in dicto oleo, id quod unusquisque tentare poteſt: ita ut inventor neutiquam habendus ſit Ds. Vieuſſens, ſc. quod Cerebri cortex nil ſit, niſi extremitates vaſorum ſanguineorum: in eo au-

autem nemo hactenus (quod ſciam,) me imitari potuit, aut analogum quid fecit.

Supra operculum alia phiala occurrit

No. XXXIII. Liquore repleta, & in ea videre licet particulam Piæ Matris, telæ aranearum inſtar tenuem, per quam rubicundiſſimæ arteriolæ ſunt diſperſæ, quarum extremitates ultimæ in corticem Cerebri ſunt mutatæ, & à me ita diſſolutæ, ut evidenter videri poſſit, Corticem ex meris vaſis ſanguineis, non autem ex prætenſis Glandulis conſtare, ut dixi.

No. XXXIV. Papilla Mammæ mulieris cum Areola.

Not. 1o. Cum Areola, quæ in mulieribus utplurimum ſubnigra comparet, in totum hic involucro ſuo privata ſit, cutis alba occurrit.

2o. Papilla ab involucro extimo quoque denudata, comparent Papillæ nerveæ obtuſæ, analogiam habentes cum Papillis nerveis Glandis Penis. Vide Theſaur. Anat. 1m. in quo figuræ Papillæ Papillarum Uberis Balenæ reperiuntur, at cum ſculptor non ſatis perfecte delineaverit Papillam muliebrem, emendavimus illud in hoc Theſ. X. Vide Tab. III. Fig. II.

No. XXXV. Cor humanum, cujus Vaſa, ut & utraque Auricula, ſunt repleta, ita ut vera conſtitutio & figura conſpici poſſint; cum autem hic ſint expanſa, conſiderandum, in ſtatu vivo hæc omnia ſimul non eſſe diſtenta: nam repletis Ventriculis, exinanitæ ſunt Auriculæ, & vice verſa.

Dicta vaſa tam perfecte ſunt repleta ceraceâ materiâ rubrâ, ut totum Cor perfuſum ſit colore rubicundiſſimo.

Imo videri hic quoque poteſt, quomodo dicta materia, ex ultimis Arteriolis, inſtar roris, exitum ſibi quæſiverit, inter Cordis fibras carnoſas, id quod in corpore vivo exiſtimo fieri, ſanguinis ſero nutritivo: Præterea in hoc Corde conſpici poſſunt omnes trunci vaſorum ſanguineorum, ſc. Venæ Cavæ aſcendentis & deſcendentis, nec non Venæ ſine pari, Aortæ, & tres trunci ramorum, ex illa prodeuntes, & ſurſum decurrentes, ſic quoque IV trunci Venæ & Arteriæ pulmonalis, Vena & Arteria Coronaria, hic quoque repleta, in conſpectum veniunt, cum ſuis ramificationibus.

No. XXXVI. Pueri Glandula Thymus, tam nitide præparatus, ut jam modo videatur è corpore deſumptus.

No. XXXVII. Uvula humana, in qua videri poſſunt Glan-

dulofa corpuscula, mucum producentia: cum autem hæc corpuſcula viſum fugiant, niſi propius parieti phialæ accedant, poſui ramum Tithymali Cypariſſiæ, cujus ope objectum comprimitur verſus phialæ parietem.

No. XXXVIII. Phiala ſicca, & in ea Juvenis Cor balſamo induratum, in quo egregie occurrunt ſequentia, ſc.

1o. Uterque truncus Venæ Cavæ, cum Auricula dextra, quæ auricula hic apparet, ceu dictorum truncorum diverticulum.

2o. Truncus uterque Arteriæ magnæ, cum tribus ramis ſurſum ſpectantibus abſciſſis.

3o. Vena Coronaria.

4o. Quatuor trunci Venæ pulmonalis.

5o. Arteria Pulmonalis è ſinu ſiniſtro emergens.

Supra operculum hujus phialæ invenitur

No. XXXIX. Pedamentum, Valvulis Cordis triangularibus, ſinus ſiniſtri, inſtructum.

No. XL. Phiala ſicca, & in ea hominis Auricula Cordis ſiniſtra, ita præparata, ut vera conſtitutio viſui occurrat.

No. XLI. Pedamentum, ſupra quod poſita Auricula Cordis humani dextra, ita etiam præparata, ut ejus vera figura videri poſſit.

No. XLII. Phiala ſicca, in qua continentur Pulmo, & Cor pueri, balſamo indurata.

In hoc objecto videre licet

1o. Quomodo Aorta ſita ſit à latere Arteriæ Pulmonalis, & ubi utraque è Corde emergat, ut &

2o. Pulmonis diviſio dextra in tres lobos, ſiniſtra vero in duos, id quod utplurimum obſervo.

No. XLIII. Vituli Arteriæ Pulmonalis ramus, ceraceâ flavâ materiâ repletus, & ita præparatus, ut extremitates in conſpectum veniant: ſuntque longe diverſæ ab iis, quas auctores quidam exhibuerunt, & delineari curarunt ex vitulis loco humani.

No. XLIV. Pedamentum rotundum, ſupra quod poſita portio Pulmonis humani, poſt balſamationem, indurata; hujus lobulorum diviſionem & formam non convenire cum forma lobulorum Pulmonis vitulini, jam experior: præterea quoque liquet, quod multi auctores, in perſcrutandis Pulmonibus

&

& figuris eorum faciendis, ſæpius adhibuerint Pulmones Vitulorum, aliorumque animalium, id quod mihi nunc ſatis ſuperque conſtare videtur ex illorum figuris.

A latere hujus objecti quoque collocata

N. XLV. Exigua portio Pulmonis vitulini, in qua viſui occurrit diſtributio vaſorum ſanguineorum in ſingulis lobulis, quæ etiam diſcrepat ab objectis humanis.

No. XLVI. Portio Aſperæ Arteriæ fœtus vitulini, cum annexis lobulis, ceraceâ materiâ flavâ repletis, & ita à ſe invicem ſeparatis, ut vera forma videri poſſit, quæ non convenit cum forma lobulorum humanorum.

ASSER Major II.

No. XLVII. Phialá, in qua circumvolutio Inteſtini Ilei in-[fantis], nitidiſſime præparata, & rubedine perfuſa, propter [A]rteriolarum repletionem, ſuntque hæc Inteſtinula conſervata [i]n forma ſicca, ſine foveis aut rugis.

Supra operculum reperitur phiala,

No. XLVIII. Et in ea, ſegmentum Inteſtini Coli, in quo ideri poteſt Tunica ſecunda, ſeu celluloſa.

No. XLIX. Phiala in liquore continens circumvoluta In[t]eſtinula fœtus humani, quorum vaſa ſanguinea repleta ſunt.

Supra operculum pedamentum rotundum

No. L. Continens portionem Inteſtini Ilei & Coli, cum ſuo [p]roceſſu Vermiformi, ſuntque ſumma rubedine perfuſa, prop[t]er vaſorum repletionem.

No. LI. Portio Inteſtini Jejuni inverſi, in liquore conſerva[ta]: cum autem ſuperficies interior, facta ſit exterior, nitidiſ[ſi]me comparent Glanduloſa corpuſcula Inteſtinorum ſolitaria, [vi]vi rubedine perfuſa, propter ceraceam materiam.

No. LII. Phiala ſicca, in qua continetur magna portio Inte[ſti]ni jejuni pueri, propter eandem rationem ſumma rubedine [imb]ædita: in eo Inteſtino quoque occurrunt Glanduloſa corpuſ[cu]la, ſumma rubedine perfuſa.

Supra operculum

No. LIII. Portio Inteſtini Ilei, cum annexa portione Me[ſen]terii: horum vaſcula ſanguinea ſunt repleta & nitide præ[pa]rata.

N°. LIV. Phiala ſicca, in cujus fundo occurrit infantis portio Inteſtini Ilei, ut & Coli, cum ſuo proceſſu vermiformi: cum autem in Colo apertura à me facta ſit, in conſpectum veniunt valvulæ Coli hiantes.

Supra operculum alia phiala

N°. LV. in liquore continens portionem inteſtini Ilei inverſi, in ejus facie, quæ hic facta exterior, luſtrari poteſt agmen corpuſculorum Glandiformium, è ſuperficie interiore emergentium.

N°. LVI. Phiala, & in ea Placenta Uterina humana, ita præparata & in liquore conſervata, ut luculentiſſime conſpici poſſit, Placentam in ſeſe continere in ſtatu ſano, nil Glanduloſi, & multo minus Glandulis eſſe præditam: omnia enim Vaſa & Vaſculorum extrema, ad ultimum uſque ſunt repleta, nulla vi, aut prætenſa, ita dicta excarnatione futili, adhibita.

Supra operculum phialâ ſicca

N°. LVII. Et in illa portio Omenti, telæ aranearum inſtar tenuis, & ſericum tenuiſſimum repræſentans.

N°. LVIII. Phiala liquore repleta, & in ea portio Placentæ Uterinæ ceraceâ materiâ repleta, quæ non minus demonſtrat Placentam conſtare ex meris Vaſis, nullis intercedentibus Glandulis.

Supra operculum reperitur phiala ſicca,

N°. LIX. in qua reſervatur portio Funiculi umbilicalis, cujus Vaſa flatu repleta fuere.

N°. LX. Placentæ Uterinæ humanæ portio, in liquore conſervata, in qua ſeſe videndum exhibet Integumentum, quo obducitur Placenta Uterina, ea facie, quæ Uterum reſpicit quod integumentum mihi ſuccoſum, ſeu villoſum dicitur in Theſaur. Anat. V.

Illud autem nil niſi productio Chorii, & ſic Chorion, Placentæ utramque ſuperficiem obducens, Vaſa ſanguinea Uterina cum Placentæ Vaſis per Anaſtomoſes immediate conjungi non poſſunt; imò illud quoque veroſimile non eſt, cum Placenta non matris, ſed fœtus pars ſit.

N°. LXI. Portio Meſenterii humani, cum Glandulis Meſenterii: dictæ Glandulæ ſumma rubedine ſuperbiunt, propter Vaſorum ſanguineorum repletionem, & hoc facto appar[et] dictas Glandulas Vaſorum ſanguineorum compoſitionem eſſ[e]

mo

mollities autem ſubſtantiæ oritur ex Vaſorum ſanguineorum extremitatibus ſuccoſis; illudque habuerunt veteres pro Parenchymate.

Præterea hic quoque videre licet, qualem habeant curſum dicta Vaſcula, quæ non, inſtar glomeris, uti voluere nonnulli, ſed ſurſum & deorſum decurrere, hic luculenter apparet.

Nº. LXII. Phiala in liquore conſervans portionem Inteſtini Ilei, in quo Inteſtino videre licet dicti Inteſtini ſuſceptionem.

Not. Dictus affectus adeò familiaris, ut non ſolum quatuor quinqueve locis in uno eodemque cadavere cum filio repererim; verum etiam in plurimis cadaveribus offenderim, cum mihi data ſit occaſio plurima cadavera aperiendi, imo tria memini nos ſucceſſive cultro anatomico ſubjeciſſe cadavera, in quibus hunc invenimus affectum: ita ut pluries hoc contingere mihi perſuadeam, quam quidem hactenus creditum fuit.

Suſpicandum ergo ſemper eſt, cum homines queruntur de intolerabili dolore abdominis, cum vomitu, & adſtricta alvo, ſine dolore in mingendo, quod illi in hunc morbum inciderint, itaque nil ſatius fore exiſtimo, quam, loco anodinorum, ſtatim poſt injecta enemata, hauſtum purgantem validum per epicraſin exhibere, & ad vomitum ſedandum ſeu arcendum, moneo, ut in ore detineant aliquantulum ſpiritus vini, poſt purgationis exhibitionem: alii verò mercurium vivum ad Libr. ſemis, alii globum ſclopeti argenteum, ſeu aureum, exhibent, quæ remedia non ſunt vituperanda.

Nº. LXIII. Pedamentum tribus phialis inſtructum, quarum

1ª. Continet portionem Placentæ Uterinæ, cujus vaſa ſanguinea, è quibus Placenta conſtat, in hydatides mutari incipiunt; quem affectum olim, pro falſa conceptione, habuerunt Medici.

2ª. Nº. LXIV. Phiala, & in ea proceſſus iſtius affectus.

3ª. Et maxima Nº. LXV. Phiala continet Placentam, quæ ota quanta in hydatides degeneravit, id quod mirum viſu, quis enim, niſi experientia edoctus, potuiſſet credere, ipſa vaa ſanguinea poſſe mutari in hydatides? videram quidem olim llas veſiculas ex Utero expulſas, verum non poteram expiſcai, è quo fonte ortum duxiſſent: poſtea occurrebat mihi Plaenta uterina, partim ſana, partim in hydatides mutata, & ſic alio-

aliorum, perverſam opinionem & errorem, detexi ante annos circiter viginti.

Supra operculum hujus phialæ reperitur alia phiala ſicca,

No. LXVI. & in ea, exigua portio Placentæ Uterinæ, cujus extremitates vaſorum peculiari artificio ſubtiliſſime ſunt expanſæ, id quod difficillimum eſſe cenſeo, propter ſubſtantiæ mollitiem.

No. LXVII. Fœtus humanus VI. circiter menſium, ab aliquot annis conſervatus, hic ſumma albedine & tanto nitore conſervatus, ac ſi jam modo in lucem eſſet editus: & ne otioſus videretur, in dextra continet portiunculam Placentæ Uterinæ, rubicundam, diſſolutam; & ſic apparet nil glanduloſi ineſſe Placentæ Uterinæ.

Supra operculum poſita eſt phiala ſicca,

No. LXVIII. & in illa, Fœtus humani Os Temporum ſeu Squamoſum, cum Oſſiculis Auditus, ſuntque albiſſima hæc omnia, & nitide præparata.

No. LXIX. Omenti portio, nulla pinguedine obſita, & in forma ſicca conſervata, quæ ſericum ſubtiliſſimum repræſentat.

No. LXX. Omenti humani portio nitidiſſima, in quo apparet, quod in aliquibus tam tenuis ſit ſubſtantiæ in ſtatu ſano, ut telæ aranearum ſit ſimilis, exceptis locis, qui pinguedine ſunt obſiti, unde craſſitiem aliquando acquirit, ut triginta librarum repertum fuerit pondere, ſicuti legitur in Clariſſ Bartholino.

Quamvis in hoc objecto vaſa ſanguinea non ſint repleta tamen ſuperbit tot vaſis ſanguifluis, ut nemo ſine admiratio ne illud adſpicere poſſit, ſicuti in aliis objectis meis videi poteſt.

Præterea detegitur hic dolus, ab aliis commiſſus, ſc. quo Omentum in ſtatu naturali retis inſtar, ſit foraminulentum, i quod à rudioribus manibus facile acquirit.

No. LXXI. Phiala in liquore conſervans pueri Brachium inter cujus digitos continetur ramulus floris Paſſionis vulgari

In Cute volæ manus, Epidermide & Corpore reticula Malpichii ablatis, vaſorum ſanguineorum extremitates oppid quam bene conſpiciuntur, ut & Papillarum cutanearum abru tiones.

No. LXX

Nº. LXXII. Phiala, in qua continetur Pueri Tibia, cum extremo pede in liquore.

Quicumque hoc objectum viderit, confitebitur, illud oculos allicere, propter nitidum colorem, vitali ſimilem, præſertim, cum nullas rugas aut foveas præternaturales contraxerit objectum.

Latere externo dicti pedis viſui occurrit portio Placentæ Uterinæ, ne objectum recedat ſuo loco, & illa portio quoque artificioſiſſime eſt præparata.

Dictus pes ſupplantat Inteſtini Coli portionem, in qua, quamvis non inverſa (quod notandum) Glanduloſa corpuſcula ſeſe videnda exhibent: Illud Inteſtinum deſumpſi è corpore cujusdam filiæ, viro maturæ, quæ gravida facta, & ab amaſio relicta, arſenicum aſſumpſerat, & ſic è vita deceſſerat: cum autem illud ſit facinus deteſtandum, pede calcatur ejus Inteſtinum, ut ne pes quidem in Theſauris meis otioſus videatur, id quod vitare ſtudeo, quantum poſſum, in omnibus Theſauris meis, nam quæcumque apud Ruyſchium degere volunt, otioſa eſſe non debent.

Supra operculum alia phiala poſita,

Nº. LXXIII. Et in ea, portio Cerebri humani, lapidis inſtar, indurata & nitens inſtar ſpermatis Cæti, quod ſperma Cæti etiam non habendum pro ſpermate Cæti, ſed pro Cerebro Cæti minoris, cui nomen Caſtinjot.

Nº. LXXIV. Pedamentum ſupra quod poſita phiala cum liquore, continens fœtum humanum immaturum ſex circiter hebdomadum, qui arripitur ab exiguo ſerpente Orientali bicolore & nitidiſſimo.

Nº. LXXV. Infantis caput vitæ ſpeciem præ ſe ferens, cujus ſuperiore Cranii parte, & Cerebro ablatis, in conſpectum venit Cerebellum cum Vaſis ſanguifluis repletis, nec non dura mater, quæ ſericum album & nitens repræſentat.

Nº. LXXVI. Phiala in liquore reſervans Felis fœtum, gemellos imperfectos repræſentantem ſc. octo pedibus, duabus caudis, uno capite, nulliſque oculis donatos.

Nº. LXXVII. Pedamentum inſtructum Hepate infantis in forma ſicca, & propter Vaſorum repletionem rubedine perfuſo, in eo luculentiſſime demonſtratur, (quamvis hepar non immerito poſſit Glandula nuncupari) nullo modo ex Glandulis conſtare.

Not. Hoc objectum eſſe integrum, ne Membrana quidem ambiente ablatâ, ita ut nemini hactenus relicta ſit ſuſpicio, prætenſas illas Glandulas eſſe deſtructas, in ita dicta excarnatione, cum hic integrum offeratur Hepar, & quanta ſit differentia inter extremitates horum vaſorum & Renum atque Lienis, in hoc Theſauro quoque luſtrari poteſt: itaque illud, quod putaverunt auctores confici in prætenſis Glandulis, peragitur in extremis Vaſculis, tomenti inſtar tenuibus, & diverſimode ab aliis Viſceribus conſtitutis.

Hæ autem extremitates quidem occurrunt tanquam Glandulæ, verùm ſi quis peculiari encheyreſi repleverit vaſa, reperiet illas nil eſſe, præter vaſcula nullâ peculiari membranâ obſita, ad quas prætenſas Glandulas non alluunt Vaſa ſanguinea, uti in definitione aſſerunt auctores, ſed ſunt Vaſa ipſa, uti ſæpius dixi, non autem particulares particulæ, Glandularum nomine appellandæ.

Veſicula Fellea quoque ſcatet Vaſculis ſanguineis repletis.

No. LXXVIII. Phiala ſicca, & in ea Veſicula Humana fellea, quæ quamvis ſolùm inflata, & exſiccata, attamen nitidiſſime abſque foveis conſervata, quas foveas vulgo contrahere ſolent aliquanto temporis ſpatio, id quod arte averti, & ſic naturalem retinuit formam.

Præterea ductus Cyſticus hic in conſpectum venit cum ſua tortuoſitate, qua deſtituuntur Veſiculæ felleæ quadrupedum; hanc autem tortuoſitatem primò nobis demonſtravit & per figuras illuſtravit Expertiſſimus Vir Dr. Mauritius ab Reverhorſt, Anat. & Chirurg. Profeſſor Hagæ-comitis: Et quod notandum, tortuoſitas hujus ductus producit variis locis in ſua cavitate prominentias, Valvulas repræſentantes, quæ obſtaculo ſunt, ne Veſicula fellea involuntarie ſeſe exoneraret, abſque Veſiculæ ſtimulo.

Supra operculum hujus phialæ occurrit & alia phiala

No. LXXIX. notata, Veſiculam felleam fœtus humani continens, hæc quoque inflata, & exſiccata, naturalem retinuit formam, abſque ulla fovea, & ſic repræſentare videtur unionem: vaſcula ſanguinea, quæ per illam diſſeminantur, ſunt repleta, & tanto quidem numero, ut tota Veſicula ex vaſculis conſtare videatur.

No. LXXX. Ramus magnus Venæ Portæ Hepatis repletus

& pendens in liquore, quo ab ambiente membrana & ultimis ſuccoſis extremitatibus ſeparato, ramuſculorum numerus tantus, & extremitates tam ſubtiles ſunt, ut fere ineffabile ſit: illud objectum oculos omnium eorum, qui luſtrarunt, allexit, propter nitorem, & ſtructuram mirandam.

N°. LXXXI. Pedamentum, ſupra quo Pueri Pes poſitus eſt, vitæ ſpeciem repræſentans, cujus extremi pedis dorſum aperui, & cutem ex parte ademi, ut Nervi & Vaſcula ſanguinea in conſpectum venirent.

* N°. LXXXII. Fœtus humanus trimeſtris in liquore conſervatus, cujus Clitoridis caput inter labia Vulvæ ita prominet, ut fœtus videatur eſſe ſexus maſculini, cum contra ſequioris ſit, & hoc in individuo ſemper reperio, circa ætatem trium, uſque ad quartum menſem, ita ut raro, ſi unquam id à parentibus recte annotatum eſſe exiſtimem, in illorum libellis.

Nuper mulier quædam peperit abortum trium quatuorve circiter menſium, eratque ſexus non maſculini, ſed ſequioris: omnes adſtantes mulieres habebant illum partum pro maſculino ante meum adventum, propter analogiam, nam eo tempore Clitoridis caput ſemper ita prominet, ut mentiatur membrum virile; temporis autem ſucceſſu labia magis magiſque augentur & ita prominent, ut tandem caput clitoridis viſum fere fugiat.

ASSER III^s. & Major.

N°. LXXXIII. Renis humani dimidia pars, in qua Papillæ integræ & illibatæ conſpiciuntur, idque in liquore.

N°. LXXXIV. Phiala, in liquore continens Renem Juvenis, cujus Ren ſuccenturiatus tanquam Glans cupulæ, ſuperiori parti Renis inſidet.

Not. Hoc & præcedens objectum nitidiſſime præparata, ſuperbiunt vaſis arterioſis, & quod conſideratione dignum eſt, Renes ſuccenturiati rariſſime, ſi unquam, figuram certam in corpore humano reſervant.

N°. LXXXV. Semi-Ren humanus in phiala ſicca reſervatus, cujus Arteria, ſimul & Vena repletæ ſunt, & corpuſcula rotunda, quæ ante repletionem, & diſſolutionem, ceu Glandulæ apparebant, in hoc objecto diſſolutæ ſunt, id quod indicio

 eſt,

eſt, dicta corpuſcula nil eſſe, niſi circumvolutiones Arteriolarum, vel Vaſorum ſanguineorum extremitates.

Supra operculum

No. LXXXVI. Portio Renis humani, cujus Venam replevi, ut differentia appareret inter Venæ & Arteriæ ultimas extremitates, ſuntque dictæ Venæ extremitates tam mirifice conſtructæ, ut ne queam illud verbis exprimere, Clariſſ. Malpighius, & Bellinus, poſt ſe venturis ne ſpicilegium quidem reliquiſſe videbantur, circa illud, ſed multa adhuc neglexerunt, quæ tanquam in Democriti puteo abſcondita manſerunt, neque id mirum, cum Renes tam admirandæ ſint ſtructuræ, ut vix ac ne vix quidem ſculptores, etiam peritiſſimi, ſuo cælo veram ſtructuram illam perfectiſſime poſſint exhibere.

In præcedentibus Theſauris Anatomicis reperiuntur varia in Renibus notatu digna, quorum objecta in liquore conſervata ſunt: nunc verò inſatiabili deſiderio & labore indefeſſo, ulterius progreſſus, hæc & alia in Renibus, balſamo induratis, demonſtro, quæ ſpectatores attonitos faciunt; & quamvis millena poſſideam Anatomica, quibus Atheismum debellare queamus, illud unicum ſufficeret.

Notandum ulterius quoque ſc. ſummam eſſe differentiam inter extremitates Venarum & Arteriarum aliorum viſcerum, quod admiratione dignum eſſe cenſeo, cum illud hactenus à nemine, (quod ſciam) ſit divulgatum.

Præterea Venularum renum tantus eſt numerus, talisque ſubtilitas, ut oculos effugerent, etiam lynceos, ſi non armati admoverentur.

Illud autem eſt, quod in ſuperioribus Theſauris ſcripſeram, ſc. mihi novas apparentias in Renibus occurriſſe, quas ulterius me indagaturum promiſeram.

In hoc Theſauro X quoque inveniuntur objecta Renalia ex homine deſumpta, in quibus non ſolum luculenter apparet, quid judicandum ſit de prætenſis Glandulis Renalibus, verum etiam quid inveſtigatoribus Renum impoſuerit, ſc. in Renibus indagandis ſæpiſſime occurrunt corpuſcula rotunda Glandulas mentientia, quæ revera nil ſunt, niſi Arteriolarum ultimæ extremitates contortæ; cum autem exactiſſime repleantur Arteriæ Renales, diſſolvuntur vel expanduntur, quemadmodum fili glomer, ita ut nil minus ſint, ſicuti dixi, quam partes per

ſe

ſe ſubſiſtentes, & peculiari membranula obductæ, ſine quo immerito dicuntur Glandulæ. Interim conſiderandum ejuſmodi contorſiones vaſorum ſang. nuſquam in cæteris viſceribus reperiri.

No. LXXXVII. Phiala ſicca, & in ea, Renis humani ſemiſſis, hujus membranâ propria ex parte ablatâ perſpicue videre licet Vaſorum Arterioſorum & Venoſorum extremitates per ſuperficiem reptantes.

Huic objecto cohæret adhuc portio Ureteris, ſuis Arteriolis repleta.

Supra hujus phialæ operculum collocata eſt

No. LXXXVIII. Dimidiata pars Renis juvenis, in cujus ſuperficie interiore plurimæ occurrunt Glandiformes particulæ rotundæ, quæ Glandulas mentiuntur, illa autem, ut ſupra dixi, nil ſunt, niſi Arteriolæ contortæ, quarum nonnullæ hic diſſolutæ, in ductus Bellinos degenerant; facie exteriore eadem fere apparentia in conſpectum venit.

No. LXXXIX. Phiala in liquore continens Lienem humanum, cujus Arteria ex parte repleta: in eo luculenter videri poteſt, nullas fibras transverſales in Liene Humano reperiri, ſicuti in Liene vitulino: decepti enim fuerunt, qui exiſtimarunt humanum in eo, cum vitulino, convenire.

Præterea hactenus nemo luculenter demonſtravit in Liene ſive humano, ſive vitulino, aut Glandulas aut Cellulas reperiri, & hæc in præcedentibus Theſauris ſatis ſuperque demonſtravi.

No. XC. Magna portio Lienis humani, in liquore conſervata, hujus Arteria, ut & Vena, ita ſunt repletæ, ut tota quanta ſumma rubedine ſint perfuſæ.

In hoc objecto vaſorum extremitates ſuccoſæ ſeu pulpoſæ variis in locis ſuperſtites ſunt adhuc, eaſque pro Glandulis habuerunt autores, cum contra tantum continuationes ſint vaſorum, nulla peculiari membranula præditæ.

No. XCI. Pedamentum rotundum, ſupra quod poſitus Lien vitulinus, cujus Arteria ex parte repleta.

Not. 1o. Quod rami Arteriæ ſplenicæ vitulinæ, comites ſint ſulcorum, qui loco Venæ in hoc viſcere vitulino reperiuntur.

2o. Videri hic poteſt, quomodo Vena ſplenica in Liene vitulino, quamprimum Lienem intraverit, ſtatim poroſa fiat, &

in progreſſu magis magisque diſpareat, tandemque evaneſcat, Arteriam relinquens.

3°. Conſtat Lienem vitulinum valde fibroſum eſſe, fibrasque maxima ex parte eſſe transverſales, id quod in ſequenti objecto luculenter apparet.

N°. XCII. Segmentum dicti Lienis vitulini, ita præparatum ut transverſales fibræ luculentiſſime in conſpectum veniant.

N°. XCIII. Pedamentum rotundum, cui impoſitus Lien fœtus humani, ambiente membrana non ablata: hujus Arteria repleta, extremitates ultimæ ſub membrana ſeſe videndas exhibent.

A latere conſpicitur quoque Pancreas, ob ſæpius dictam rationem, rubicundiſſimum.

N°. XCIV. Segmentum magnum Lienis humani, membranâ ambiente non deſtitutum: in hoc objecto luculentiſſime patet, hoc viſcus nil minus, quam ex Glandulis eſſe conſtitutum, Vaſa autem longe differre circa illorum extremitates, ab iis, quæ Renes & Hepar conſtituunt, ita ut illorum officium non conſiſtat in Pororum, nunquam viſui exhibitorum, differentia, ſed in vaſculorum extremorum diverſa ſubſtantia, configuratione, & reptatu: cum autem nunc illa omnia clare demonſtrem, ſc. ſubſtantiam dictorum viſcerum, (ſine excarnatione futili) conſtare, non ex prætenſis Glandulis, quas nemo hactenus mihi demonſtrare potuit; jure merito (quod olim ignominioſe factum) nemo in poſterum me habebit pro Glandularum viſcerum deſtructore.

* N°. XCV. Phiala ſicca, in qua ſuſpenſa, Colis cum Coliis ſuis, ex infante.

Scrotum nitidiſſime præparatum, naturalem retinuit formam, colore rubicundiſſimo, propter vaſorum ſanguineorum repletionem.

Cum autem Scrotum inflatum ſit, tubulo inter Cutem & Membranam Darton (mihi Celluloſam) introducto, Penis quoque flatu ſeſe erexit; & cum ſcroti membrana Celluloſa continua ſit, per totum corpus, ratio eſt, quare homines tempore æſtivo, (magnâ ſtrage factâ in bello) occiſi, & ſupra dorſum decumbentes, intra viginti quatuor horas ſæpiſſime Penem habeant erectum, idque propter humorum fermentationem in dicta Tunica Celluloſa, cujus ope totum corpus, ne Capite quidem excepto, mirum in modum extenditur.

Cum

Cum olim interrogarer à quodam Dno. qui in caſtris verſatus erat, quæ cauſa eſſet ejus erectionis in demortuis, rationem veram dare non potui, jam verò illud vidi in cadavere cujusdam viri, violenta morte cultro occiſi, cujus cadavere ad putredinem & fermentationem redacto, membrum virile erectum invenimus.

Supra operculum reperitur alia phiala

No. XCVI. In liquore continens fœtus humani Anum, vitæ ſpeciem repræſentantem, cum ſuis rugis, & parte inferiore lineam prominentem, eſtque hæc præparatio nitidiſſima.

* No. XCVII. Segmentum Penis in liquore, cujus tria Corpora Nerveo-ſpongioſa, ceraceâ materiâ rubrâ repleta; in hoc objecto quoque viſui occurrunt vaſa ſanguinea repleta, quæ per Penis dorſum & à latere decurrunt.

* No. XCVIII. Phiala in liquore conſervans Penis virilis portionem anteriorem.

Not. Sicuti Penis pone Glandis coronam abſciſſus, ita quoque ante coronam portio eſt ablata, caſtitatis cauſa.

In hac portione glandis, ſi faciem intuearis poſteriorem, occurrunt verſus Glandem duo Corpora Nerveo-ſpongioſa majora, ut & Corpus Nerveo-ſpongioſum minus, quod Urethram ambit: Cum contra, ſi facies anterior perluſtretur, in conſpectum venit quartum Corpus Nerveo-ſpongioſum, id autem nil eſt, niſi continuatio Corporis Nerveo-ſpongioſi minoris, Glandem ambientis. Vide quid ſuper hac re ſcripſerim, & delineari curaverim in obſervationibus meis Anatom. Chirurgic.

In ſuperiore hujus objecti parte comparent quoque Papillæ nervoſæ, quas delineari curavi in Theſaur. Anatom. & quas Vir ſagaciſſimus Morgagnus pro Glandulis deſcripſit & delineari curavit.

Supra Corpus Nerveo-ſpongioſum minus, duo viſui occurrunt vaſa ſanguinea abſciſſa.

Cum autem hæc omnia ceraceâ materiâ rubrâ ſint repleta, oppido quam bene illa videri poſſunt.

* No. XCIX. Pedamentum & ſupra illud rupes ex fruſtis alterius rupis concinnata, in cujus cavo phiala magna, in qua Teſticulus humanus magnus diſſolutus continetur: quam tenuia ſint illa vaſcula Teſticulos maximâ parte conſtituentia, cum ſeminali materia ſint deſtituta, videri hic poteſt; tomenti

enim

enim inſtar tenuia ſunt, in quibus tamen ſeminis rudimentum conficitur, nullis intercedentibus prætenſis Glandulis, & quid obſtaret, quo minus cætera viſcera, quæ fere ex ſolis vaſis conſtant, abſque Glandulis, liquores requiſitos conficere valerent?

* No. C. Teſticulus humanus alio modo, ſc. ſeminali materiâ expreſſâ, præparatus, ita ut Vaſcula Teſticulum conſtituentia adeo tenuia ſint, ut telæ aranearum ſpeciem referre videantur, attamen illa eſſe cava hactenus inconcuſſum eſt.

* No. CI. Hominis Veſiculæ ſeminales, ſemine adhuc turgidæ, cum ſuis Vaſis Ejaculatoriis, Proſtatis, & Capite Gallinaginis, (ſeu Caruncula) cum roſtro Gallinaginis Graſii.

No. CII. Infantis Sternum cum abſciſſis Cartilaginibus Coſtarum; hæc autem tam bene præparata ſunt, ut cartilagines ceu pellucidæ ſint.

Præterea vaſa Arterioſa optimè ſunt repleta, non ſolum ea, ſupra ſternum & coſtarum Cartilagines ſita, verum etiam illa, quæ repunt ſub ſterno, & Mammariæ internæ audiunt.

* CIII. Glans Penis humani integra, cum portione Penis. Quamvis corpora Nerveo-ſpongioſa cereceâ materiâ rubrâ repleverim, Glans integra candida remanſit, idque propter inflationem membranæ celluloſæ ſub Glandis Epithelia ſitæ.

* No. CIV. Pedamentum & ſuper illud duo ſegmenta Penis virilis; cum autem Penis fuerat inflatus, balſamo præparatus, & induratus, oppido quam bene conſpectui prodeunt tria corpora Nerveo-ſpongioſa cum Urethra & Septo.

* No. CV. Phiala ſicca, & in illa pueri Penis, cum annexo Scroto, vitæ ſpeciem repræſentans.

Not. Horum objectorum Tunica celluloſa inflata, & ſic Penis quidem rigidus factus; enimverò illud ſola inflatio dicta Tunicæ excitavit, corporibus nerveo-ſpongioſis contractis, & non expanſis. Scroti & Penis cutis, variis locis abſciſſa, ut Tunica celluloſa, ut & Scroti Septum viſui occurrant; & quod conſiderandum, Septum cum Tunica celluloſa continuans, æque bene inflatum & celluloſum eſſe, ac Tunica celluloſa Scroti, quæ Dartos vulgo nuncupatur, luſtrari hic poteſt.

* No. CVI. Uterus humanus ſcirrhoſus factus, & in majorem molem extenſus, id quod in vetulis aliquoties obſervavi:

præ-

præterea ex ſuperficie ſuperiore alter, & exiguus ſcirrhus, emergit, ut & Ovaria, Ovorum ductus, (Tubæ Fallopianæ dicti) ſatis bene diſpoſita; & hæc omnia in liquore.

* No. CVII. Phiala in liquore continens Uterum humanum cum annexis, (absque pudendis); unum ex Ovariis corruptum; & à me apertum, nil niſi materiam hæterogeneam continebat, id quod ſpinulà intruſà indigitatur.

* No. CVIII. Partes generationis puellæ (pudendis abſciſis.) Hiſce quoque annectuntur portio Inteſtini recti, ut & Veſica integra.

Cum autem Uterus inter inteſtinum rectum & Veſicam ſemper poſitus ſit, denotat homines inter ſtercus & urinam naſci: hæc omnia colore carneo ſuperbientia, vitæ ſpeciem repræſentant.

* No. CIX. Phiala in liquore continens Uterum humanum cum annexis Ovariis, Tubis Fallopianis, Fimbriis, Ligamentis, & portione Vaginæ: cum autem omnes hi tres Uteri cum annexis liquori innatent, & per conſequens locum naturalem non obſervent, in uno ex duobus diverticulis inferioribus hujus Theſauri reſervatur Uterus humanus cum annexis in forma ſicca, cum appenſis litteris A. B. C. &c. in elucidationem præcedentium Uterorum in liquore conſervatorum, ratione ſitus illarum partium.

No. CX. Fœtus humanus quatuor circiter menſium & dimidii, portioni Placentæ Uterinæ inſidens, in cujus ſiniſtra continetur ramus Acaciæ Spinoſæ.

No. CXI. Ovum gallinaceum caudatum.

No. CXII. Phiala liquore repleta, in qua infima portio ſpinalis Medullæ Humanæ, cum annexa Cauda equina, quæ cauda nil, niſi faſciculus Nervorum artubus inferioribus ſpiritus animales proſpicientium.

Objectis ſupra tribus Aſſeribus latioribus jam abſolutis, me nunc confero ad tres Aſſeres anguſtiores, continentes objecta varia rara ſc.

ASSER MINOR Is.

No. CXIII. Phiala ſicca, & in illa portio Cutis fœtus humani

im-

immaturi, per quam diſſeminantur vaſcula ſanguinea tenuiſſima & rubicundiſſima.

No. CXIV. Phiala in liquore continens portionem Spinæ dorſi, in qua occurrit portio Spinalis medullæ, cujus cortex in medio medullæ ſitus, ex meris Arteriolis hic repletis conſtans, rubicundiſſimus ſeſe videndum exhibet cortex.

No. CXV. Capſula quadrata ex ligno juglandino confecta, in ſe continens Tibiam cum extremo pede infantis, balſami ope indurata.

Not. Cutis vaſcula ſanguinea repleta tam numeroſa, ut delectatione ſatiari haud potuerint ſpectatores.

No. CXVI. Portio Diaphragmatis, de qua idem dicere auſim, quod de pede dicto, ratione multitudinis & ſubtilitatis vaſculorum, omnia enim ſunt ad extremum uſque repleta.

No. CXVII. Portio Omenti in forma ſicca, quod quamvis tenue ſit inſtar telæ aranearum, ſæpius tamen incraſſatur, & tam ponderoſum occurrit, ut Veſalius invenerit Omentum V. librarum pondere.

No. CXVIII. Sternum cum annexis cartilaginibus Coſtarum fœtus ſeptem à geſtatione menſium.

Not. Facie anteriore indigitatur Cutis cum ſuis vaſculis ad extremum usque repletis ; facie poſteriore ſubjicitur oculis Membranæ Pleuræ portio, per quam myriades Vaſculorum tomenti inſtar tenuium repunt, quæ tamen ad unum uſque repleta ſunt.

No. CXIX. Portio Splenis vitulini, in qua occurrit Venæ Splenicæ vitulinæ poroſitas, id quod in homine locum non habere ſupra monui.

No. CXX. Gabata lignea curioſa, in qua cirma Inteſtinorum tenuium ex juvene, ſuntque Inteſtina nitidiſſimè præparata & ſumma rubedine perfuſa, propter vaſorum repletionem.

No. CXXI. Tibia infantis dempto Pede extremo, ut & Femore, per cujus Cutem vaſorum ſanguineorum extremitates ita repletæ ſuperbiunt, ut illorum reptatus & conſtitutio accuratè poſſit videri.

No. CXXII. Phiala liquore repleta, aliam phialam liquor repletam continens, ſupra cujus ſuperficiem expanſa eſt portio Omenti fœtus humani nitidiſſima, in qua videre licet qu

quo modo in principio aggregetur Pinguedo in cellulis ſuis.

N₀. CXXIII. Pedamentum, cui impoſita eſt portio Pulmonis fœtus humani, cujus Arteriæ ad ultimum uſque ſunt repletæ, unde integra portio rubicundiſſima viſui occurrit.

Spinulæ Opuntiæ Americanæ majoris indigitant admirandum reptatum & numerum Arteriolarum hujus viſceris.

N°. CXXIV. Hominis utraque Palpebra, quarum ſuperficies interna plurimis gaudet Papillis nerveis, unde Palpebræ intrinſecus adeò ſunt ſenſibiles, ut vix poſſint perpeti ullum attactum, vel aliquid arenoſi, aut quid heterogenei alterius naturæ.

In dicto objecto comparent non ſolum puncta Lachrymalia, verum etiam oſcula ductuum Excretoriorum in Palpebrarum limbo ſitorum, à Clariſſ. Profeſſoribus Meybomio & Morgagno, in ſcriptis ſuis depictorum.

Circa hæc oſcula in limbo ſita, obſervavi, illa nil eſſe, niſi oſcula Canaliculorum ſerpentino reptatu reptantium: hi autem canaliculi continuant cum Arteriolarum extremis, ſicuti extremitates Arteriolarum Renum cum ductibus urinoſis, à Clariſſ. Bellino, & poſtea à me & aliis depictis.

Noli interim credere L. B. hoſce canaliculos ortum habere ex prætenſis Glandulis, nam infarciendo Arterias in confinio ſitas, illi Canaliculi quoque replentur, ita ut continua ſint corpuſcula.

N°. CXXV. Phiala in liquore conſervans Oculum humanum, eoque forcipe aperto, in conſpectum veniunt ſequentia.

1°. Portio Scleroticæ & Corneæ tunicæ, ut & Tunica Ruyſchiana, & Choroidea; & quanta differentia ſit inter choroideam & Ruyſchianam videri hic poteſt.

2°. Tunica aranea è medio emergens.

3°. Ligamentum ciliare ejuſque

4°. Proceſſus, ut &

5°. Iris, nec non

6°. Circulus in ambitu Pupillæ, qui conſtat ex fibris motricibus Pupillam conſtringentibus.

Conſiderandum ulterius, ſc. quod

7°. Oculi ſuperficies externa hic facta ſit interna, ut ſupra dicta melius in conſpectum venirent.

N°. CXXVI. Fundus Veſicæ humanæ, in forma ſicca, ſupra pedamentum: per hanc Veſicæ humanæ portionem repunt Vaſa ſanguinea innumera egregie repleta, horum reptatus minime convenit cum iis, quæ diſſeminantur per Cutem, Renes, Lienem, Hepar, & alias partes.

N°. CXXVII. Fruſtum magnum ſubſtantiæ Oſſeo-ſpongioſæ: ſupra fruſtum Rupis poſitum, illud autem fregi à fruſto ejuſdem ſubſtantiæ tam prodigioſæ magnitudinis, & ponderoſitatis, ut vix è terra elevare potuerim; cum autem partim ad amuſſim reſpondeat interiori ſubſtantiæ Oſſeo-ſpongioſæ quæ reperitur in Epiphyſibus oſſium humanorum, partim quoque in oſſibus ſpongioſis Narium vitulorum, excogitare nequeo, e quo animali prodierit, ſi non ex Balæna; illud pro certo tamen ſcio, quod repertum ſit in oris noſtris maritimis, & hactenus in domo mea reſervatum ſit fruſtum illud magnum.

N°. CXXVIII. Phiala ſicca in qua continetur Veſica Urinaria fœtus recens nati, cum annexo Uracho & duabus Arteriis Umbilicalibus: ſuntque hæc omnia rubedine ſummâ, propter Arteriolarum repletionem, perfuſa, ita ut ne cuſpis quidem acus immitti poſſit in Veſicam, ſine vaſculorum ſanguineorum læſione.

N°. CXXIX. Membrana quædam, cujus Arteriolæ ſunt repletæ ceraceâ materiâ flavâ, & tanto quidem artificio, ut ad ultimas uſque extremitates in oculos incurrant, imo mæandrorum in modum affabre divagentur.

Quicumque hoc in ædibus meis viderunt, ſatis mirari non potuerunt, vaſa ſanguinea me eo uſque potuiſſe perſequi, nam tomenti inſtar ſunt tenuia, & tamen repleta.

ASSER MINOR IIs.

N°. CXXX. Portio Cutis Plantæ pedis pueri, propter repletionem ſæpius memoratam rubicundiſſima.

Cum circa hujus objecti Arteriolas extremas mihi videor aliquid peculiare & ceu novam apparentiam videre; illud autem in poſterum penitius perſcrutari, mihi animus eſt.

Sæpius nobis videre contingit millena corpuſcula rotunda extra cutem prominentia, non ſolum in corpore humano vivo;

&

& mortuo, verum etiam in avibus, è quibus plumæ prodeunt, ſicuti pili in nobis ex Nervorum extremis; ſi illæ particulæ rotundæ dicendæ ſint Glandulæ cutaneæ, Papillæ cutaneæ deficerent, & vice verſa. Quod ad me attinet, exiſtimo corpuſcula illa, quæ in aliquibus extra Cutem propullulant, nil eſſe, niſi extremitates Nervorum, Papillæ Nerveæ dictæ, eò magis, cum Papillæ nerveæ multifariæ & diverſæ formæ ſint, ſecuti in Lingua, Papillâ Mammarum, Partibus Genitalibus, Prolabiis à me in Theſaur. Anat. III. delineatis, Palpebris &c. partibus.

Itaque operæ pretium eſſe exiſtimo, ulterius expiſcari, quid ſtatuendum ſit de ſudoris fonte, an ex prætenſis & ita dictis Glandulis cutaneis, ſicuti Malpichius ſtatuit, aut ex extremis Arteriolis roris inſtar, uti ego ſuſtineo.

Nº. CXXXI. Portio Cutis capitis humani, non minus ac præcedens rubicundiſſima, cujus Arteriolæ ultimæ à præcedente reptatu differunt, ut videre eſt in dictis objectis.

Nº. CXXXII. Portio exigua Hepatis pueri, cum annexa Veſicula fellea, ut & portio membranæ Hepar ambientis.

Not. Veſica fellea extenſa ſine ulla fovea, & per illam repant tanta quantitate Arteriæ, ut nullum ſpatium relictum, quin Arteriolæ in conſpectum veniant.

Membrana ſupra dicta gaudet quoque Vaſculis Arterioſis tanta quantitate, & tali fere reptatu, ſicuti in foliis arborum Nervuli, ſuntque ultimæ extremitates tomenti aut Goſſipii inſtar tenues.

Conſiderandum ulterius in repletione, me tantum infarciviſſe Arteriam Hepaticam, ita ut rami Venæ Portæ neque Cavæ potuerint gaudere ex illa repletione, unde hæc portio Hepatis nigra nobis occurrit.

Jucundo ſpectaculo videndam ſeſe quoque exhibet Arteria Cyſtica, quæ poſtquam Veſiculæ felleæ ſatis proſpexerit, maximo ramulorum numero (ut ſupra dictum) diſtribuuntur que ulterius ſoboles per Hepatis ſubſtantiam copioſiſſime: has ſoboles delinearunt auctores (perperam tamen) pro radicibus Veſiculæ felleæ.

Nº. CXXXIII. Fœtus humani dimidia pars faciei.

In illo objecto ſpectandam ſeſe offert.

1º. Villoſa prominentia Labii ſuperioris, poſt Epitheliæ abla-

ablationem. Vid. Theſaur. Anat. III.

2°. Videndos ſeſe exhibent Pori cutanei, eo ſcilicet loco, ubi Epidermis ablata eſt.

3°. Color faciei mentitur colorem viventis, ita ut nulla averſatio hic locum habeat.

N°. CXXXIV. Portio Inteſtini Ilei pueri, viventis ſpeciem repræſentans, in qua viſui occurrit Suſceptio Inteſtini, ut & Glandulæ Meſenterii factæ ſcirrhoſæ.

N°. CXXXV. Phiala ſicca in qua à ſerico rubro dependet calculus marmoreus, in Veſicula fellea à me repertus, qui à latere viſus, ululæ caput repræſentat.

No. CXXXVI. Phiala in liquore continens portionem Malæ, ſeu Buccæ hominis cum annexa portione Maxillæ inferioris.

In hoc objecto luculentiſſime conſpicimus (Integumento interno, ſeu Epithelia ablato) Papillas plurimas & quanta differentia ſit inter eas, quæ locum ſuperiorem occupant, cernere hic licet.

Papillæ autem maxima parte videntur tanquam ex duabus papillis conſtare.

Præterea in conſpectum veniunt Papillæ Gingivarum, unde ita dolent Gingivæ, cum ab Epithelia ſunt deſtitutæ. Vid. Tab. I. Fig. II.

N°. CXXXVII. Phiala ſicca, & in ea portio Diaphragmatis carnea, cujusdam juvenis, per quam diſſeminantur innumeræ repletæ Arteriæ, reptatu plane diverſæ ab iis, quæ per membranoſam partem diſtribuuntur.

N°. CXXXVIII. Tumba, ſive Sepulchrum, & in eo, Sceleton fœtus humani immaturi viginti duorum circiter hebdomadum.

Illud autem eſt nitidiſſimum, neque vulgari methodo præparatum, caput cinctum coronâ, perquam exiguorum floſculorum naturalium, præſertim Xeranthemorum &c. colorem naturalem reſervantium: Siniſtra manus oſſea continet ramum Arteriæ repletæ, Coralium rubrum repræſentantem.

N°. CXXXIX. Pedamentum, ſupra quod rupes parva poſita, in cujus cavo continetur Ovulum Gallinaceum, ex Ovo Gallinaceo deſumptum.

Illud

Illud autem æque obſitum putamine duro, ac ovum è quo deſumptum eſt. Vid.
Tab. III. Fig. III.

Nº. CXL. Portio Pulmonis fœtus humani, ſupra pedamentum ſita, cujus Arteria propter repletionem rubedinem in totum induit, locus autem ubi ſpinula Echinomelocacti majoris infixa eſt, ibi ultimæ extremitates mirum in modum oculos incurrunt.

Nº. CXLI. Phiala in liquore continens portionem Stomachi humani, quæ rubicundiſſima propter ſæpius memoratam repletionem.

In hujus objecti ſuperficie interiore (quæ hic facta exterior) conſpiciendos ſeſe exhibent Pori innumeri, an emittentes, an admittentes, dicere nequeo: præterea rugæ naturales hic viſui occurrunt facie interiore hujus objecti.

Nº. CXLII. Portio Stomachi humani, ex alio homine deſumpta, cujus rugæ in varias particulas diviſæ, Glandulas mentiuntur, quæ nil niſi ſubdiviſæ rugæ ſunt.

Suprema hujus objecti pars, portio eſt Inteſtini Duodeni, in cujus ſuperficie interiore nova quædam apparentia viſui occurrit, de qua in poſterum.

Nº. CXLIII. Stomachus fœtus recens nati, in cujus ſuperficie interiore videndas ſeſe exhibent novitates quædam, de quibus Vid. Theſ. Anat. II. Tab. V. Fig. 3. & 4. ubi hujus rei conſtitutionem delineari curavi uno tantum loco, in hoc autem objecto per univerſam ſuperficiem interiorem illud conſpici poteſt.

Nº. CXLIV. Pedamentum inſtructum Stomacho fœtus humani recens nati, balſamo condito & inflato.

Nº. CXLV. Portio Inteſtini Jejuni juvenis, cujus Arteriolæ ſunt repletæ, & Juga, Valvulæ conniventes dicta, vix pullulant, id quod pluries obſervavi.

Nº. CXLVI. Phiala liquore repleta, in qua conſervatur Oculus humanus, ita præparatus, ut luculenter in conſpectum veniant Tunica Choroidea, ut & Ruyſchiana.

Iſtæ Tunicæ gaudent Arteriolis repletis, diverſum reptatum inter ſe obſervantibus, unde liquet geminas eſſe Membranas, ſeu tunicas.

Nº. CXLVII. Oculus vitulinus eodem modo præparatus,

in

in quo videre licet eaſdem Tunicas, & Ligamentum ciliare, nec non ejus Proceſſum.

N°. CXLVIII. Brachium fœtus, cum annexa Scapula, balſamo indurata.

Hujus Cutis rubicundiſſima eſt facta, propter repletionem extremitatum vaſculorum, id quod in hoc objecto mirum viſu occurrit.

N°. CXLIX. Ren fœtus humani biſectus, & artificioſiſſime repletus, in quo nil occurrit, quod Glandulæ ſit ſimile, quia

Corpuſcula rotunda, & glandiformia, de quibus antea ſermonem habui, in totum ſunt diſſoluta, & extricata.

Ductus, qui dicuntur Bellini, in totum quoque repleti ſunt propter repletionem Arteriolarum.

ASSER MINOR. III^s.

N°. CL. Pedamentum, & ſupra illud phiala, in liquore continens fœtum humanum majoris articuli digiti (præter propter) magnitudine, cujus membra externa, ſeu artus adſunt perfecta. Vid. Tab. I. Fig. I.

Circa hunc fœtum conſiderandum ſc.

1°. Quod adhuc hæreat in proprio liquore, in quo hæſit in corpore materno, idque in membrana Amnio, quæ telæ aranearum inſtar tenuis.

2°. Quod liquor pellucidus remanſerit, ita ut fœtus luculenter ab omni parte luſtrari poſſit.

3°. Quod ſimul cum ſupra dicto liquore materno, jam conſervetur in liquore balſamico meo, ita ut naturali albedine præditus, & vitæ ſpeciem repræſentans, ita remanſerit, ac ſi adhuc hæreret in Utero materno: cum autem hæc omnia captum hominis fere ſuperent, haud adeo mirum eſt, neque ægre fero, quod quidam ex iis, qui mea rodere ſolet, dixerit, illud fieri non poſſe, & quod liquore primo effuſo, alterum affuderim, nam ipſemet credidiſſem illud non poſſe ita præparari, ſed qui objectum ſine præjudicio perluſtraverit, videbit propter membranæ dictæ tenuitatem priorem liquorem effundi, & alterum affundi non potuiſſe: præterea cum illud fieri non poſſit ſine nexu, vel nodatione ſupradicti capilli, à quo de

dependet, hic nullum videbimus nodum; ſumpſi tantum acum ſubtilem, capillo munitam, quam ſuſpenſa manu per Membranulam & Funiculum Umbilicalem tranſegi, & ſic phialæ indidi, & hoc luculentiſſime videri poteſt, ita ut nemo dubitaturus ſit, qui illud perluſtraverit objectum, quemadmodum nemo jam amplius dubitat, quin detur in Oculo Tunica Ruyſchiana, atque etiam quod Cortex Cerebri, nil ſit, niſi Arteriolarum pulpoſarum extremitates, ſed quod adhuc inveniantur, qui perverſe judicant de vera Hepatis, Renum, & Lienis ſubſtantia, ſatis mirari nequeo, quandoquidem illud ſole meridiano clarius (ſi ita loqui liceat) demonſtro in Viſceribus integris, & quicumque contrariæ opinioni adhærere velit, demonſtret illud non mentis, ſed corporeis oculis, id quod ego facio in meis exhibitis.

N°. CLI. Pedamentum concinnatum ex fruſtis rupis, & loco Coralliorum rubrorum, ramos Vaſorum ſanguineorum ceraceâ materiâ rubrâ repletos ſumpſi: Supra illud Pileolus rotundus è Cute Capitis pueri confectus, qui tantâ copiâ Vaſorum ſanguineorum repletorum præditus eſt, ut ſummâ rubedine ſuperbiat: Superficies exterior Capillis cinereis criſpis undique obſita.

N°. CLII. Phiala liquore repleta, in qua viſui occurrit fœtus humani Ren, cujus Capſula atrabilaria, (Ren ſuccenturiatus dicta,) Reni impoſita, tantæ magnitudinis eſt, ut Renem ipſum fere adæquet.

Huic objecto, portio Diaphragmatis parte ſuperiore adhuc connectitur, Vaſculis ſanguineis plurimis repleta.

Not. Quoque dictam Capſulam eſſe ceu biſurcatam.

N°. CLIII. Phiala, eodem modo præparata, & in ea portio Cerebri humani, in qua ſatis ſuperque videre eſt, Corticem conſtare ex Vaſculis ſanguineis repletis.

N°. CLIV. Auricula humana in liquore conſervata, quæ naturalem colorem rubicundum in præparatione acquiſivit.

N°. CLV. Portio Membranæ Chorii, in duas lamellas, ſeu membranulas, diviſa, id quod aliquando in corpore vivo fit, nempe cum humor in Amnio contentus ex parte ſtillaverit, ut viam ſibi quæſiverit inter dictam duplicaturam, & tunc ni liquores in partu erumpunt, id quod forſan erroris cauſam dedit illis, qui, Tertiam & Allantoideam membranam

ſta-

ſtatuerunt in corpore humano, quam fruſtra tamen aliquis quæreret in ſtatu perfectiore.

No. CLVI. Pedamentum, & ſuper illud, Segmentum Inteſtini Jejuni è corpore humano, ita præparatum, ut Vallulæ conniventes, (mihi Juga) non ſolum, verum etiam Jugorum Vaſcula ſanguinea repleta conſpici poſſint.

No. CLVII. Auricula infantis balſamo præparata in forma ſicca, per quam millena repunt Vaſcula ſanguinea repleta.

No. CLVIII. Portio Vermis lati, in liquore conſervata.

No. CLIX. Portio Inteſtini jejuni infantis rubicundiſſima, propter Vaſorum repletionem, hujus Juga magis prominent in ſuperficie interiore, quam in juvene ſupra citato, & per illa innumera Vaſcula diſſeminantur, id quod antehac nunquam tam nitide me vidiſſe, fateor.

No. CLX. Portio Meſenterii infantis, per quam diſperſæ ſunt Glandulæ aliquot, quarum conſtitutio vaſculoſa, microſcopio viſa, profectò admiranda eſt.

Illa autem non glomeris inſtar in orbem diſpoſita, ſed inordinatè, & vagabundo ductu decurrentia, & tantâ quidem copiâ, ut nil, niſi vaſcula diceres, quarum extremitates ultimæ ſuccoſæ aut pulpoſæ aliter diſpoſitæ ſunt, quam in Liene & aliis partibus.

No. CLXI. Phiala in liquore reſervans Brachium infantis, ita præparatum, ut ad amuſſim reſpondeat Brachio infantis Febre purpurea laborantis: Inter digitos manus continet integumento lato & craſſo analogum quid.

Illud autem nil eſt, niſi ſerum ſanguinis inflammatorii poſt Venæſectionem in ſuperficie ſupernatantis: hunc autem abſtuli, & liquori meo indidi, unde tantam duritiem & tenacitatem acquiſivit, ut mentiatur Integumentum validum & craſſum.

No. CLXII. Phiala, & in ea, portio Inteſtini Jejuni hominis, è cujus ſuperficie interiore propullulant Glandiformia corpuſcula, ſeu Glandulæ ſolitariæ.

* No. CLXIII. Pedamentum inſtructum Veſiculis ſeminalibus humanis, ceraceâ materiâ albâ repletis, & balſamo induratis; hiſce annectitur Proſtata, (vel, ut alii volunt, in numero plurali Proſtatæ,) ut & Vaſa Ejaculatoria, quæ antequam ſeſe in Veſiculas inſerunt, Veſicularum naturam induunt: prætere

C

Caput Gallinaginis, ut & duo Oſcula Veſicularum dictarum in conſpectum veniunt, nec non Oſcula Proſtatæ, vel Proſtatarum.

N°. CLXIV. Phiala liquore repleta, & in illa Nervi optici, qui ex plurimis fibris Nerveis compoſiti, Arundinem Indicam æmulantur.

N°. CLXV. Pedamentum, & ſuper illud lobus Pulmonis humani, cujus Vaſa ſanguinea ita ſunt repleta materiâ ceraceâ flavâ, ut totum objectum videatur conſtare, non niſi, è vaſculis ſanguineis.

N°. CLXVI. Portio Pulmonis humani ſuper pedamentum, hujus lobulorum ſubdiviſio melius, quam in præcedente objecto, oculis ſpectanda ſubjicitur.

N°. CLXVII. Portio magna Pulmonis vitulini rubicundiſſima, propter Arteriarum repletionem: hujus lobos aliter eſſe conſtitutos, ac in homine, ſatis ſuperque hic liquet: imò hoc objecto in conſpectum producto, facile eſt judicare plurimorum auctorum figuras eſſe factas ad objecta vitulina, non autem ad humana.

N°. CLXVIII. Portio Pulmonis humani, balſamo in forma ſicca præparata, & quod notandum, quamvis Vaſa Arterioſa ſint repleta, attamen Veſiculæ Pulmonales remanſerunt apertæ, ita ut illarum copia, forma & magnitudo ſuperſtites remanſerint.

N°. CLXIX. Lobus Pulmonis fœtus humani, in quo Lobuli, ubi ſpinulis notati ſunt, eodem modo viſui occurrunt, quaſi ibi loci portiunculæ illæ ex ſolis ſuccoſis extremitatibus Arteriolarum conſtarent.

In hujus Theſauri parte inferiore, duæ continentur thecæ, quarum

1ª. Continet No. CLXX. Partes generationis muliebres, balſamo induratas, à quadraginta circiter annis conſervatas, & ſupra aſſerem expanſas: harum partium vaſa ſanguinea Arterioſa ceraceâ materiâ rubrâ ſunt referta.

Litt. A. Denotat Truncum Arteriæ magnæ deſcendentis.
B. B. Duas Arterias Emulgentes, potius Renales.
C. C. Illarum diviſiones.

D. Demonſtrat ulteriorem diſtributionem Arteriarum Renalium in latere dextro, quæ præparatio nitidiſſima eſt.

E. E. Renes ſuccenturiatos Subere repletos: horum ſiniſter triangularis, dexter verò figuram Linguæ pueri repræſentat.

F. F. Arterias Renum Succenturiatorum ex Arteriis Renalibus oriundas.

G. Renem ſiniſtrum, ſubere repletum, ut figuram veram repræſentaret, quam obtinebat ante repletionem, gaudetque duabus Arteriis Renalibus, id quod raro accidit.

H. H. Arteriam geminam ſpermaticam, ſub Arteriis Renalibus oriundam, ex Arteriæ magnæ trunco.

I. Arteriam Gaſtricam.

K. Arteriam Meſentericam ſuperiorem.

L. L. Arterias Lumbares.

M. M. Arterias Iliacas.

N. N. Illarum divaricationes.

O. O. Ramos, ex dictis divaricationibus oriundos, è quibus prodeunt Rami, per Vaginam & Uterum diſſeminati.

P. Uterum Subere præparatum, ut naturalem repræſentaret formam & magnitudinem.

Q. Veſicam Urinariam inflatam, ceu naturaliter conſtitutam, absque rugis, aut foveis.

R. Vaginam Uterinam, admodum largam & capacem, forſan propter Uteri prolapſum, quem videtur fuiſſe paſſa, dum viveret.

S. Ductum Urinarium, cum ejus hiante orificio.

T. T. Duo Ligamenta teretia uteri.

V. V. Duos Ureteres.

Ligamenta duo lata Uteri, Ovaria, ut & Tubæ Fallopianæ deficiunt in hoc ſubjecto, quæ tamen in ſequenti objecto comparent.

N°. CLXXI. Capſula continens fruſtum Dentis Elephantis, in quo adhuc hæret globus æneus, qui ſclopeti exploſione Dentem penetravit, & quod notandum, foramen, per quod intravit globus, tam anguſtum eſt, ut ne quidem eximi poſſit globus, ſine dicti fruſti Dentis læſione. Vid. Tab. II. Fig. 8.

N°. CLXXII. Capſula reſervans fruſtum magnum Dentis Elephantis, innumeris exodontoſibus præditum, forſan propter ſclopeti exploſionem, ut ſupra dictum, ſuntque exodontoſes, tam raræ, ut rupem repræſentare videantur. Vid. Tab. II. Fig. 7.

N°. CLXXIII.

Nº. CLXXIII. Capſula quadrata ex ligno Indico confecta, in qua continetur ſceleton Muris nitidiſſimum, inter pedes anteriores oſſeos continens Vaſa Arterioſa repleta, eaque deſumpta ex Pia Matre fœtus recens nati.

Nº. CLXXIV. Os Tibiæ à carie craſſius, & deforme factum, ita ut extrinſecus undique exeſum ſit.

Intrinſecus contra, maxima parte ſolidiſſimum factum & occæcatum. Vid. Tab. II. Fig. 2. & 3.

THECA IIa. continet

Nº. CLXXV. Partes generationis mulieris in forma ſicca balſamatas, & ſupra aſſerem explanatas; harum Vaſa Venoſa replevi quoque ceraceâ materiâ rubrâ, abhinc quadraginta annos.

Litt. A Uterus ſubere repletus & præparatus, ut naturalem magnitudinem & formam repræſentaret.

B. Ovarium ſiniſtrum.

C. Ovarium dextrum.

D. D. Tubæ Fallopianæ, ſeu Ovi ductus.

E. E. Illorum Fimbriæ.

F. F. Ligamenta lata ſeu Alæ Veſpertilionum, per quæ diſſeminantur vaſa ſanguinea Venoſa, repleta.

G. G. Ligamenta teretia.

H. H. Venæ ſpermaticæ, quarum dextra ortum ducit ex Venæ Cavæ deſcendentis trunco, ſiniſtra verò ex Vena Renali, ſeu Emulgente.

I. Veſica Urinaria.

K. K. Ureteres.

L. Truncus Venæ Cavæ deſcendentis.

M. M. Venæ Renales, ſeu Emulgentes, cum ſuis divaricationibus.

N. N. Glandulæ Renales, ſeu Capſulæ Atrabilariæ.

O. Inteſtinum rectum.

P. Vagina, in qua Oſculum ductus Urinarii videre licet.

Nº. CLXXVI. Hominis os Cubiti, carie exeſum & deforme factum, in cujus cavo continetur Fiſtula oſſea, in totum ſeparata ab Oſſis Cubiti exteriore ſubſtantia, ita ut undique mobilis ſit, & hoc factum exiſtimo à pure acriore: hujus rei

exemplum olim repræſentavi in Theſaur. Anatomicis circa Os Tibiæ.

Illud autem poſſe fieri nemo ambiget, qui domi meæ viderit Os Humeri, in quo Oſſeo-ſpongioſa ſubſtantia, tanquam Diploë Cranii reperitur, inter duas lamellas, & hoc in nonnullis contingere comperi, & quid obſtaret, quo minus pus acre in tali caſu poſſit erodere ſubſtantiam illam Oſſeo-ſpongioſam, & hoc facto, facies horum oſſium exterior ſeparatur in totum, à facie interiore.

Conſiderandum quoque, dictum Os Cubiti ita eſſe conſtitutum, ut nemo poſſit dictam Fiſtulam interiorem eximere & denuo indere, ſicut patet ex annexa Fig. I. Tab. III.

Ita ut dubitandi ne quidem cauſa ſuperſit, & ſi quis eſſet, qui hoc negare vellet, videat illa propriis oculis domi meæ, aut adeat Expertiſſim. Virum Dm. Clopton Havers, qui exiſtimat omnia Oſſa conſtare ex lamellis, & hoc dato, facilius illud poſſe fieri, quis dictis calculum apponere denegabit?

No. CLXXVII. Segmentum Oſſis Tibiæ, ferrâ, ſecundum longitudinem in duas partes diviſum, & topho oſſeo obſitum, unde ſuperficies exterior quoque, eadem regione eroſa & exoſtoſi obſita eſt. Vid. Tab. II. Fig. 9. & 10.

No. CLXXVIII. Segmentum Oſſis Tibiæ, in duas quoque partes ferrâ diviſum, hujus ſuperficies exterior valde incraſſata, dura, & in tophum converſa, in interiore ſuperficie contra exoſtoſis cavernoſa. Vid. Tab. II. Fig. 4 & 5.

Et quod notandum, ſegmentum ſerrâ diviſum, eſt è medio Oſſis Tibiæ, ubi cutis, horrendo aſpectu, variis tuberculis obſita eſt. Vid. Tab. II. Fig. 6.

No. CLXXIX. Humani portio Stomachi magna, balſamo indurata, in illa rugæ non ſolum, verùm etiam Vaſa Sanguinea mirum in modum ad ultimum uſque ſunt repleta.

No. CLXXX. Phiala in liquore conſervans portionem Epidermidis Æthiopis, in qua luculentiſſime apparent Papillarum Nervearum extremitates: Huic Epidermidi adhæret quoque Cutis portio, facie ſc. interiore.

No. CLXXXI. Capſula quadrata ex ligno Juglandino, & in illa magna portio Membranæ, quæ Hepar ambit; per eam diſſeminantur Arteriæ repletæ, & tanto quidem numero, ut ſatis mirari haud potuerim: circa illarum ultimas ultimas extremita-

mitates peculiare quid reperio, id quod ſculptor, cælo ſuo, repræſentare vix ac ne vix quidem potuit.

Illud autem in conſpectum non venit, niſi ſubjectum à latere perluſtretur & quidem cælo ſereno exiſtente, aut in radiis ſolaribus.

Olim dictam Membranam, in Epiſt. Anat. Probl. delineari curavi, cum ſuis Arteriolis, enim verò quanta differentia eſt inter illam, & hanc exhibitam figuram. Vid. Tab. III. F. V.

Illo tempore gaudio afficiebat, cum artificio peculiari detegerem dictas Arteriolas quas nunquam videram ab aliis mihi eſſe demonſtratas, multò minus per figuras exhibitas, nunc verò in hoc Theſaur. X. non ſolum illas, demonſtro tanto numero, verum etiam peculiari extremitatum tenuitate.

Nº. CLXXXII. Capſula continens portionem oſſis femoris, ex infante, ſerra diviſam, in cujus cavo non ſolum viſui occurrit Membranula, inſtar telæ araneæ tenuis, quæ medullam ambit, verum etiam Arteriolæ, per illam diſperſæ, Vid. Tab. III. Fig. IV.

Quando illa membranula ab acrioribus humoribus afficitur, dolores excitantur intolerabiles præſertim in lue venerea.

Circa Epiphyſin ſuperiorem, quæ in illis infantulis plane cartilaginea eſt, obſervo illam cartilaginem abruptam conſtare ex variis particulis, quæ temporis ſucceſſu combinantur, & in unum corpus rediguntur.

Nº. CLXXXIII. Phiala in liquore continens portionem Epidermidis, plantæ pedis, ex Æthiope, in qua luculentiſſime conſpiciuntur Papillarum Nervearum extremitates, tanquam agminatim diſpoſitæ.

Not. Parti interiori hujus Epidermidis cutis adhæret, & ſic omnis dubitandi anſa aufertur. Illud autem rarum eſſe cenſeo, ſc. poſt mortem, Papillarum cutanearum extremitates poſſe demonſtrari. Vid. Tab. III. Fig. 3.

Nº. CLXXXIV. Portio frontis, in qua viſui occurrit Arteriarum curſus & diſtributio, per palpebrarum ſuperiorum cutem. Hæ autem ortum ducunt è canto oculi majore. Vid. Tab. III. Fig. 6.

Fi-

Figurarum explicatio.

TAB. I.

Fig. I. indigitat phialam, in qua conſervatur portio Maxillæ inferioris, cum portione Malæ humanæ.
A. Integumenta Malæ exteriora.
B. Epithelia Malæ.
C. Papillæ nerveæ Epitheliâ ſuâ obductæ, quæ admodum exiles ſunt, ita ut ſculptor illas non ſatis bene delineare potuerit.
D. Ornamentum ſericeum cæruleum, ſub phiala poſitum.
E. Dentes molares.
Fig. II. indigitat portionem Ephitheliæ papilloſæ Buccæ microſcopio viſam, cujus lens magnitudine convenit cum humore cryſtallino aſelli minoris.
Fig. III. Exhibetur fœtus humanus qui adhuc continetur in membrana Amnio, & ejus proprio liquore, in quo hoſpitabatur in corpore materno, dum viveret.
A. Membrana Amnios, telæ araneæ inſtar tenuis, cum liquore proprio.
B. Puſio, ſeu Fœtus.
C. Capſula, ut & ornamentum ſericeum cæruleum, in quibus poſita eſt phiala cryſtallina.

TAB. II.

Fig. Ia. exhibet os cubiti deforme factum ab humoribus acrioribus.
A. Fiſtula oſſea interna, quæ undique ſeparata eſt à ſubſtantia oſſea externa.
B. Sinus.
C. Olecranum deforme factum.
Fig. IIa. oſſis Tibiæ deformis, ſerræ ope in duas partes diviſi, facies exterior.
A. A. Sinus cavernoſi.
Fig. IIIa. Ejuſdem oſſis facies interior.

A. Por-

A. Portio oſſis ſolidiſſima facta, & à priſtina cavitate deſtituta.
B. B. Subſtantia oſſeo ſpongioſa.
Fig. IVª. Oſſis Tibiæ portio, Topho oſſeo obſita, & ſerrâ in duas partes ſecta.
A. Facies interna.
B. Exoſtoſis oſſeo-ſpongioſa non admodum dura.
Fig. Vª. Ejuſdem Oſſis facies exterior.
A. Tophus cavernoſus, & admodum durus.
Fig. VIª. Cutis horrendo adſpectu, & inæqualis, oſſis præcedentis Fig.
Fig. VIIª. Portio dentis Elephantis vàriis exodontoſibus obſita, à ſclopeti exploſione forſan ortis.
Fig. VIIIª. Exigua portio Dentis Elephantis, in qua globus æneus reperitur, qui ſclopeti ope intravit.
A. Portio Dentis.
B. Globus æneus.
Fig. IXª. Portio oſſis Tibiæ topho obſita, & ſecundum longitudinem diviſa.
A. Facies externa propter tophum gibboſa.
Fig. Xª. Ejuſdem oſſis facies interior.
A. Subſtantia oſſea admodum craſſa & dura.
B. Exoſtoſis cavernoſa.

T A B. III.

Fig. Iª. Embrio ab umbilicali funiculo dependens.
Fig. IIª. Portio Oſſis humeri è puerulo.
A. Epiphyſis ſuperior, partim cartilaginea, partim ex oſſiculis conſtans.
B. Particulæ oſſeæ.
C. Subſtantia interior, quæ oſſeo-ſpongioſa, medulloſo liquore imbuta, & membranula adeo tenui obſita, ut telam araneæ adæquet. Hæc autem ſuperbit arteriolis repletis, & exinde rubedine prædita.
Fig. IIIª. Portio Epidermidis ex Æthiope.
A. Epidermis admodum craſſa.
B. Papillarum agmen.

Fig. IV[a]. Portio oſſis Femoris ex puerulo, in cujus Epiphyſi ſuperiore cartilaginea varia quoque oſſicula apparent.

Fig. V. Membrana Hepar humanum ambiens, per quam Arteriolæ reptant innumeræ.

Fig. VI[a]. Portio Frontis ex puero, per cujus Palpebram ſuperiorem diſſeminantur Arteriolæ, ex angulis majoribus prodeuntes.

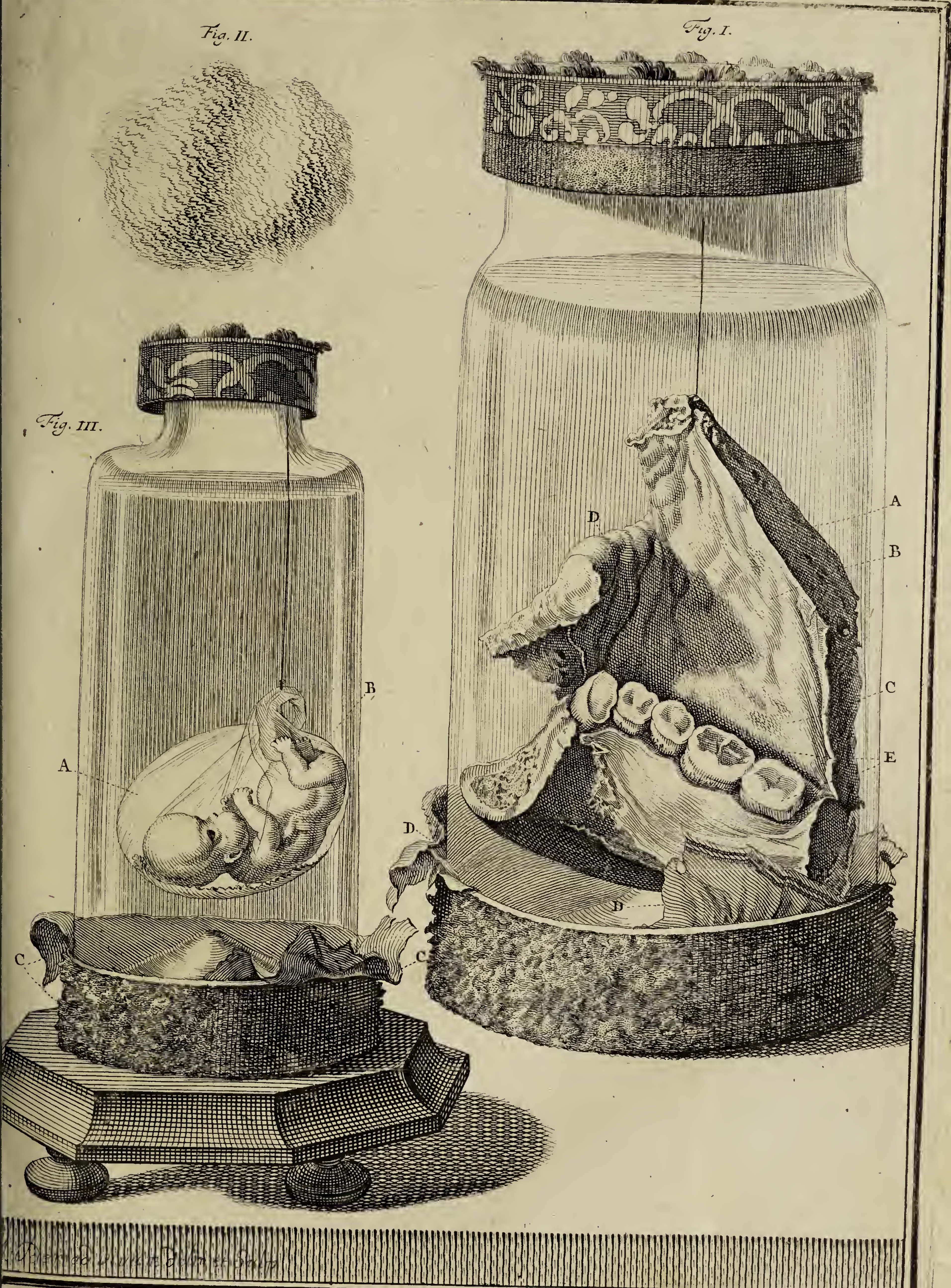
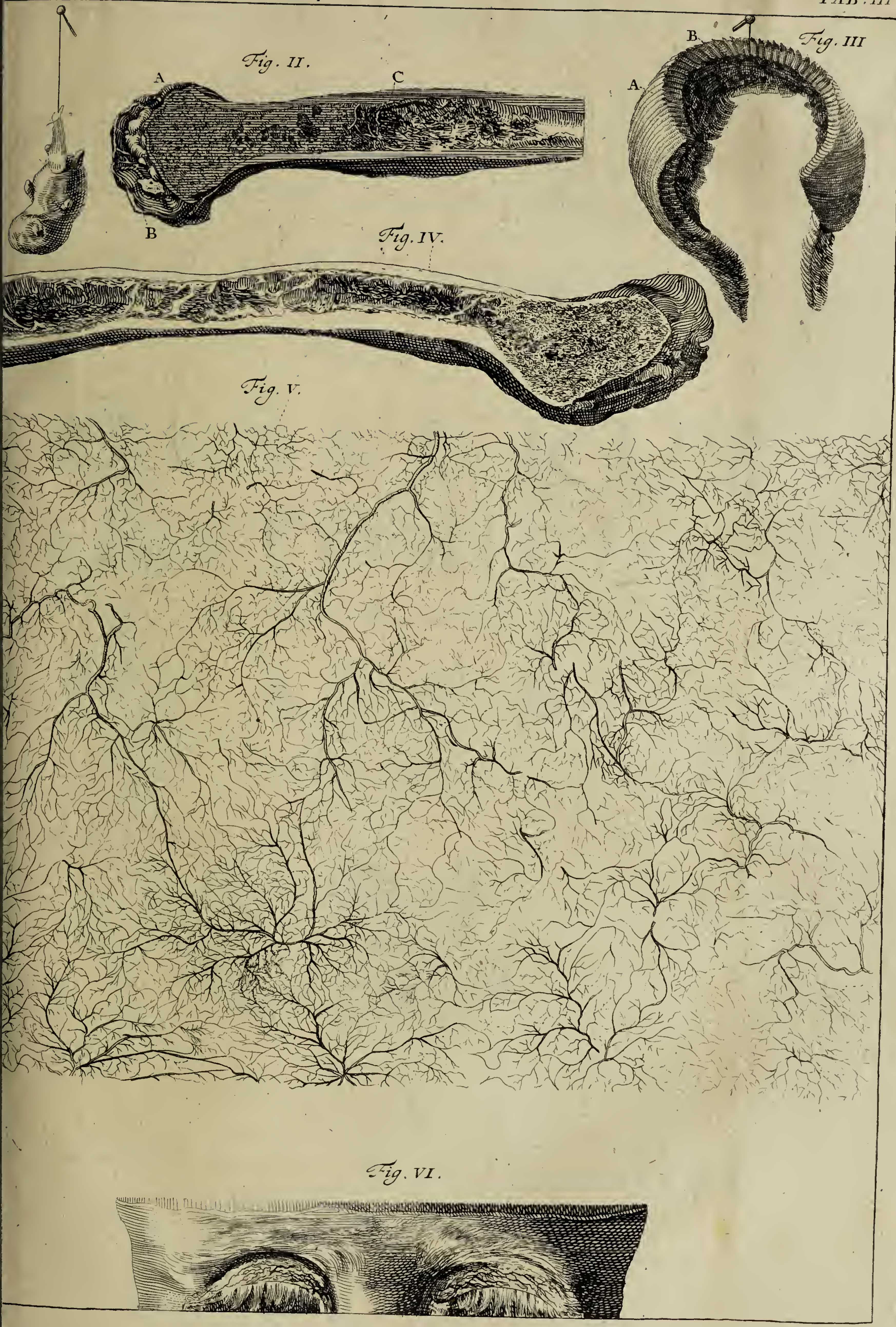

Fig. II.
Fig. I.
Fig. III.
A
B
C
D
A
B
C
D
E
D.
D

Fig. I.
A
B
C
C
Fig. II.
A
A
Fig. III.
A
B
B
Fig. IV.
Fig. V.
A
B
Fig. VI.
Fig. VII.
Fig. VIII.
A
B
Fig. IX.
A
Fig. X.
A
B

TAB. III.

FREDERICI RUYSCHII

Med. Doctor. Anatomes & Botanices Profeſſoris, Academiæ Cæſareæ Curioſorum Collegæ, nec non Regiæ Societatis Anglicanæ Membri,

CURÆ POSTERIORES,

SEU

THESAURUS ANATOMICUS

OMNIUM PRÆCEDENTIUM

MAXIMUS.

Cum Figuris æneis.

AMSTELODAMI,

d JANSSONIO-WAESBERGIOS.

MDCCXXXVIII.

AUGUSTISSIMO
POTENTISSIMO
ATQUE
INVICTISSIMO
CZARO
PETRO ALEXIOWITZIO,
MAGNÆ RUSSIÆ
IMPERATORI, &c. &c. &c. &c.

POſtremos laborum meorum fructus,
er longam ætatis ſeriem quodammodo maturatos,
nonniſi
UGUSTISSIMO NOMINI TUO, GLORIOSISSIME
CÆSAR,
Inſcribendos cenſui,
atus, ſi primitiæ ab Æthnicis, ac imperfecta laborum
veluti rudimenta, ipſo adhuc in ſtamine Nu-
minibus ipſis obferebantur, Majori equidem
jure poſteriores abſoluti artificii conatus
EROICÆ IMPERIALIS TUÆ MAJESTATIS VIR-
TUTI
Dicari poſſe.

POTENTISSIMO itaque IMMORTALIS NOMIN
SUI PATROCINIO vallatus Theſaurum meum
Maximum,
Seu laborum omnium per tot annorum ſpatium ex
tlatorum, & ad res Phyſico-Anatomicas illuſtra
das noviſſime detectorum Epilogum, Publico
communicandum aggredior;
Eaque præcipue ſpe firmiſſima fretus
GLORIOSISSIMI NOMINIS TUI AMPLITUDIN
Poſtremis hiſce laboribus meis perennandis mo
mentum maximum adjecturam, nec
FULGENTISSIMOS TUÆ MAJESTATIS RADI
Sudoribus hiſce illuſtrandis unquam
defuturos, quorum adoleſcentes
partim conatus ante ſepten-
nium
OBTUTU SUO CLEMENTISSIMO
dignata fuit.
Prædilectum veluti gravium annorum Benjami
TUÆ MAJESTATI conſecro,
Illud tantùm cum univerſo Terrarum Orbe i
TUÆ GLORIÆ SECURITATEM fatendo:
TIBI ſcilicet Victoriis æque ac Litteris inſtitu
Nato, non ſolùm ex armis præſentem RUSSI
IMPERII felicitatem, ſed & ex omnigena
ſcientiarum introductarum cultura fu-
turam perpetuitatem deberi.

Cæſareæ Regiæque Majeſtatis Tu

Clientum infimus

FREDERICUS RUYSCH

PRÆFATIO.

QUod me hic denuo prodire videas, Benevole Le-
ctor, in tam provectâ ætate, ſcias velim, me
hiſce diebus per Clementiſſimi Creatoris gratiam,
varia iterum detexiſſe, quæ libenter ante obi-
tum, orbi literato communicarem ſub nomine Cu-
rarum poſteriorum, ſive Theſauri Anatomici o-
mnium præcedentium maximi: in quo ultra ducenta & viginti ob-
ecta conſpiciuntur: porrò inter illa multa oculos incurrunt, quæ
unquam antea ab aliis deſcripta videram.

Convertamus primò oculos, & videamus quàm mirandum in
odum Omnipotens DEUS nobis viſui expoſuit veram ramorum
enæ portæ conſtitutionem: hujus rami quamvis emergant ex eo-
em fonte vel trunco, attamen multum inter ſe differunt, id quod
emo hactenus per figuras nobis exhibuit.

O! Quàm mirifice occurrunt nobis jam dicti rami venæ portæ
hepate: in eo repræſentant prorſus aliam conſtitutionem, quam
inteſtinis & in pancreate, ſicuti in hoc opere videre licet, ut &
Decad. III. Adverſar.

In hac congerie objectorum indigitatur quoque, quanta ſit di-
retio inter reptatum & conſtitutionem ramorum venæ portæ &
næ cavæ, non ſolùm in hepate, verùm etiam per inteſtina: an,
peculiare quid obeundum? facile calculum apponerem huic aſ-
rtioni.

Porrò, perluſtrari hic poteſt, ramos vaſorum ſanguineorum per
eſenterium diſſeminatorum, tam ſubtiles ramuſculos exſerere, ut
lam aranearum, variis locis, ſuperent: id quod per iconem hic
oque repræſento. Dicta vaſa meſenterica (meſenterio relicto) cum
rvenerint ad inteſtina, aliam adoptant naturam circa illorum re-
tum, qui revera admirandus eſt.

Ulterius, cum inter Scriptores ſatis ſuperque diſputatum ſit, ſu-
verâ exiſtentiâ vel conſtitutione lienis, quicumque congregatio-

nem

nem hujus Theſauri dignetur perluſtrare, quid ſit de veritate huj rei, luculenter ſatis apparebit.

Inter illa, quæ contra naturæ leges in hoc Theſauro occurrun haud infimum locum occupat fruſtum oſſis femoris humani, prodig ſæ craſſitudinis: nam in ſtatu naturali, vulgò calami ſcriptorii, pr ter propter, craſſitudinem obtinet, illud verò pollicem hominis ſu rat; præterea in totum ferè celluloſum factum, an ab affluente h more & anaſarcâ inveterata?

Omnem litem dirimere poterimus (ut ſuſtineo) quid judicand ſit, de ita dictis glandulis cutaneis, quas pro papillis cutaneis, & ctus inſtrumentis, habeo.

Qui cupidus eſt videndi corticem cerebri vaſculoſum eſſe, & n tiquam ex oblongo-rotundis corpuſculis, ut & tunicam novam in culo, quam filius meus Henricus denominavit Ruyſchianam, hic tur occaſio.

Quid ſit de cryptis Boerhaavianis, quæ ſcriptoribus glandulæ diunt, in nullo animali luculentius eas offendi, quàm in balænæ teſtinis, ea propter illis quoque locum conceſſi in hoc Theſauro.

Ne quis poſtea dubitaret de vera exiſtentia corporis reticul Malpighii, ſub cuticula ſiti, reperitur in hac congregatione non lùm in Europæis, verùm etiam in Æthiope, ſemi-Æthiope, & in balæna, quod litem & controverſiam dirimit. Interim lucinantur quoque, qui ſtatuunt, dictum corpus reticulare non ubi ſub epidermide inveniri in corpore humano, contrarium hic viſui pono; & ne quis dubitet de veritate corporis reticularis ſupra di huncce Theſaurum condecoravi fruſto epidermidis, cui adhucdum hæret ab unâ parte corporis reticularis portio, ab alterâ parte dermis ab eo viduata eſt. Inter hæc omnia comparent quoque p læ, corpus reticulare, ut & epithelia linguæ balænæ.

Quâ in re differt embryo humanus, à fœtu humano, hic qu videre eſt. Hiſce adjunxi aliquot fœtus humanos, albicantes, verſæ ætatis, ut & ſceleta duo albicantia fœtuum humanorum cumbentium in tumbis ex ligno Indico pretioſo confectis; idque ſ matracia ex ſerico cœruleo fabricatâ.

C

*Olim quidem viſui expoſui inſolentes exoſtoſes, hic, quod magis mi-
ndum, viſui occurrit exodontoſis, vel excreſcentia dentis Elephan-
s, & quidem in ejus cavo reperta: hujus iconem propter admi-
ndam formam, in ſequenti Decade IV. viſui exponere conabor.*

*Inter Anatomica reperiuntur quoque varia Botanica, inter quæ
ria exiſtunt, quæ Analogiam habent cum viſceribus noſtris, fru-
us puto, Pyra, Pruna, Poma Armeniaca &c. quæ in ſceleta (ut
loquar) redegi & adjunxi, ut ineffabilia & divina* Dei *opera
ſpiciantur, ponduſque afferrent Syſtemati noſtro circa conſtitutio-
n & uſum vaſorum.*

*Præter hæc omnia ditatur quoque maximus noſter Theſaurus py-
dibus aliquot, quæ herbas floreſque rariores continent, ditantur-
e papilionibus & aliis inſectis ex utrâque India præſertim allatis:
tque tales pyxides mihi tanquam herbaria viva, in quibus flores
uralem formam conſervant, coloremque per multos annos retinent.
rbaria viva, quæ hactenus vidi apud alios, & ſicuti ipſemet fa-
e aſſoleo, omnia inter chartas exſiccantur, & comprimuntur, quo
to, recedunt à naturali conſtitutione; hic è contra conſpiciuntur,
in ſtatu vivo, id quod oculos allicit. Ex ſupra abundanti fo-
plura rariora hic recenſere, quæ in hoc Theſauro nobis occurrunt,
ex ungue, uti in proverbio eſt, noſcitur leo.*

AD

A D

VIRUM CELEBERRIMUM

FREDERICUM RUYSCHIUM

Med. Doct. Anat. & Botan. Profeſſorem: Acad. Ca
Cur. Collegam: Reg. Soc. Angl. Membrum.

Cum Anno Æt. 87.

CURAS POSTERIORES

ederet.

Iccine præſtantes auget nova cura *labores,*
Poſterior *quamvis tempore, mole prior?*
Nominibuſque tibi, Ruyschi *clariſſime, multis*
Devincis doctos nunc, velut ante, viros?
Lætare, abſtruſos quisquis penetrare receſſus,
Largaque naturæ munera noſſe cupis;
Pandit, in occultis fuerant quæ tecta latebris,
Et reſerat clauſas Ruyschius *arte fores.*
I nunc! Pyramidum jactes portenta, labores
Exſuperat tenuis pagina, Memphi, tuos.
Quisquis eris, meritò qui tot præclara ſtupebis,
Quæ locuples oculis offeret arca tuis;
Quisquis eris, venerare Deum, *miracula dives*
Qui tot in exiguo corpore ſumma creat;
Et gratare ſeni, qui tot miracula magni
Numinis auxilio conſpicienda dedit.
Felix! muneribus qui ſic ditaverit orbem,
Et ſervet nomen poſt ſua fata ſuum.
Gratulor annoſam, Ruyschi *venerande, ſenectam*
Gratulor exactos, non ſine laude, dies;
Et, quanquam diris debebis cedere fatis,
Magne vir, innumeros vivere digne dies,
Pro meritis, medicum tibi quîs obſtrinxeris orbem,
Vives, quantumvis mortuus, uſque tamen.

Joannes Oosterdyk Schac
CUR

CURÆ POSTERIORES
SEU
THESAURUS ANATOMICUS,
OMNIUM PRÆCEDENTIUM MAXIMUS.
ASSERI.

N°. I.

EMbryon humanus magnitudine ſemi-unciæ, dependens à funiculo umbilicali ope capilli, in phiala liquore repleta.

N. II.

Fœtus humanus aliquanto major, itidem in phiala liquore repleta: albus eſt, & quaſi hodie natus, xtremitates corporis perfectæ ſunt, quibus prior caret, ea proter fœtus à me audit.

N. III.

Phiala ut ſupra, continens fœtum humanum, digiti circiter ngitudine, dependentem à funiculo umbilicali; eſtque albi coris, tanquam recens natus.

N. IV.

Phiala, liquore repleta, in qua continetur fœtus humanus; ium circiter à geſtatione menſium, repræſentans ſexum maſculum, cum contra fœminini ſit, quod ordinariò ea ætate, non ontra naturæ leges eſt; atque etiam albiſſimus, & quaſi hodie lucem editus.

N. V.

Phiala, liquore repleta, & in ea fœtus humanus quatuor citer menſium præter propter (meo judicio) pulcher & albus: ic appoſitæ ſunt duæ portiones cerebri mulieris, infanticidæ, uæ fœtum ſuum ſuffocaverat, abjeceratque in latrinam.

N. VI.

Phiala liquore repleta, & in ea portio epidermidis & corporis ticularis Malpichii, ex Æthiopiſſa: & ut illa melius in conſpe-

ctum venirent, ramum rariſſimi cardui minimi *Alpini* (qui ob
jectum ad vitri parietem premit) addidi.

N. VII.

Phiala, ut ſupra, & in ea portio epidermidis & corporis ret
cularis ex ſemi-Æthiopiſſa, in ea videre eſt, corpus reticulare d
lutiore nigredine præditum.

N. VIII.

Phiala ut ſupra, & in ea portio epidermidis & corporis ret
cularis ex Europæa, quæ ejuſdem fere eſt albedinis cum epide
mide. Huic additus ramus plantæ Americanæ portulacæ folio

N. IX.

Phiala ut ſupra, in qua continetur Europæi epidermis & co
pus reticulare Malpichii, à calore ſolis corpus reticulare ſu
flavum factum: id quod ſemper fieri videmus à calore dicto.

N. X.

Pedamentum, & ſupra illud capitium (Belgice *een Calotj*
confectum è cute capitis infantis, cujus arteriæ ſunt repletæ, u
de totum objectum ſumma rubedine tinctum eſt; porrò eſt pu
chræ notæ.

N. XI.

Pedamentum exiguum, cui impoſita portio cutis faciei juv
nis, cujus vaſa ſunt repleta, ea propter ſummopere rubra exiſte

N. XII.

Pedamentum exiguum, cui itidem impoſita portio cutis fac
mulieris, eodem modo præparata.

N. XIII.

Pedamentum, cui impoſitum apluſtre è cute humana con
ctum, in quo multæ, imò innumeræ papillæ cutaneæ viſuntu
quæ perperam pro glandulis cutaneis habentur à ſcriptoribus.

N. XIV.

Pedamentum ut ſupra, continens apluſtre confectum è cu
hominis adulti, è cujus ſuperficie papillæ cutaneæ eminent, i
ſtar arenularum.

N. XV.

Pedamentum, cui impoſitum eſt apluſtre è cute capitis, p
ſubflavis obſita, huic remanſit adhucdum tunica celluloſa arte
repletis perfuſa, quæ diverſo gaudent reptatu ab iis, quæ p
cutem reptant.

N. XVI.

Apluſtre confectum, è cute fœtus humani, cujus arteriæ ſu

farctæ; epidermide, corpore reticulari, & tunica celluloſa, a-
alſis, in conſpectum veniunt arteriæ, quas ab utraque facie cu-
s viſas, eundem reptatum obtinere conſpicimus; contra, ſi quid
nicæ celluloſæ (per quam plurimæ quoque diſſeminantur arte-
æ) remanſerit, facile illud imponeret perluſtrantibus, id quod
mel contigiſſe vidi, cum mihi demonſtrabatur cutis ſegmen-
m, cui adhuc adhærebat tantillum tunicæ celluloſæ. Præterea
ſervandum in hoc objecto punctum nigrum quod indicat papil-
cutaneas, quæ oculis armatis viſæ, tanquam variolas egregie
ferunt.

N. XVII.

Pedamentum, cui impoſitum fruſtum cutis fœtus humani re-
ns nati, cujus arteriæ ſunt repletæ, unde ſummâ eſt rubedine,
antumvis admodum ſit tenue objectum.

N. XVIII.

Pedamentum ut ſupra, ſegmentum vel lamella tranſverſa pe-
ris pueri vel infantis, cui adhuc remanſerunt connexa cor
pulmo: in hoc objecto conſpicitur verum eſſe, quod ſæpius in
electionibus ac demonſtrationibus publicis dixi, ſub ſterno nul-
n reperiri cavitatem, quantumvis varii auctores in eo hallucina-
int: omnia viſcera pectoris tam arcte & nitide inter ſe ſita ſunt,
viſu mirum ſit. Seta bicolor & major indigitat auriculam dex-
n: altera ſeta minor, cor ipſum; tertia & minima auriculam ſi-
ram. Prætera hic obſervandum, omnia adhuc naturalem reti-
e ſitum, & magnitudinem, idque colore rubicundo, propter
orum repletionem.

N. XIX.

Pedamentum, cui impoſita maxima cordis portio cujuſdam in-
icidæ, ancillæ, quæ fœtum vivum rejecerat in latrinam; hæc
em in carcere detenta & ibidem denata, à me publice fuit diſ-
a.

eta bicolor longiſſima demonſtrat, & quidem luculenter, ce-
eam materiam rubedine præditam roris inſtar exitum ſibi quæ-
ſe per ultimas extremitates arteriolarum, quæ tomenti inſtar
les ſunt.

eta brevior & bicolor notat vaſa coronaria. Tertia & mi-
a auriculam ſiniſtram.

Hoc objectum optimæ notæ & eminentiæ eſt.

N. X X.

Phiala, in liquore continens renem fœtus humani immat
rubicundiſſimum, propter repletionem arteriæ. Notandum
tramque membranam eſſe ablatam.

N. X X I.

Phiala magna, in liquore continens crus, cum pede extre
eorum muſculi ſeparati ſunt ex juvene, ſeptem circiter annoru
muſculi naturalem colorem ſervant propter arteriarum reple
nem: ſuntque muſculi egregie ſeparati.

N. X X I I.

Phiala magna in liquore continens caput pueri, ſex circiter
nos nati, viventis capitis ſpeciem repræſentans: ſuntque ma
naſus, ut & labia levi rubedine perfuſa, nullæ quoque ruga
facie reperiuntur. Ita ut adhucdum vivere videatur. Ablata
periore parte capitis, in conſpectum veniunt vaſa ſanguinea re
ta poſt cerebri ablationem.

N. X X I I I.

Pedamentum, ſupra illud glandula parotis è vitulo, re
nato. Repletio facta eſt per arteriam; ſed verò, quanta diſcre
tia, inter conſtitutionem harum arteriolarum, & illarum,
reperiuntur in glandulis meſenterii? quemadmodum repræſe
vi in opuſculo de glandulis, mirum viſu.

N. X X I V.

Phiala in liquore conſervans uterum muliebrem, cujus fu
non ſolùm, verùm etiam cervix, ſecundùm longitudinem ap
ſunt, ut facies eorum viſui occurreret, & ſic in eo, cervice a
ta, viſui occurrunt chordæ plurimæ craſſæ; hunc in finem a
ta tenetur cervix ſpinâ tranſverſim ſitâ. Hiſce annectuntur
hucdum Tubæ & Ovaria, quorum unum ovarium ejuſque
bene ſunt conſtituta; alterum verò contra naturæ leges in a
eſt mutatum & tubæ connatum.

N. X X V.

Phiala ſicca, & in ea avicula Paradiſæa, ex albo & nigro
riegata, cauda duabus pennis longiſſimis prædita. Herm. C
Muſ. Walhuhora Zeylan. id eſt Goſſypium furens (Belgice
toen diefje. codelatie Malab. Manucodiata criſtata ex albo
groque variata. Ray Synop. avium. Telleyeaco, gentilibus.
hujus cauda prominent duæ pennæ longiſſimæ niveæ, pedi
que eſt inſtructa. Inter rariſſimas recenſetur aviculas, Cl.
lus Hermannus olim Profeſſor Lugdunenſis primus fuit, qui

is occaſionem dedit videndi hancce aviculam perfectiſſimam.

N. XXVI.

Pedamentum & ſupra illud ſuperior pars capitis oſſei fœtus umani, arteriolæ per pericranium diſſeminatæ, optime ſunt epletæ, ut & illæ quæ repunt per duram matrem: ſinus longi-udinalis ceracea materia abrupta repletus eſt, quia ultimi ramuli rteriolarum mihi videntur hic & illic conjuncti cum extremis enulis, ſanguine repletis, ſimul intrarunt in dictum ſinum, & hinc la abruptio, & forſan quoque illa hallucinatio Auctorum, qui ſole-ant repletionem illam facere per arterias carotides, atramento igro, quo facto videbant atramentum in ſinum longitudinalem uoque penetrare, & ſic putabant ſanguinem arterioſum per ar-erias in corpore vivo, etiam in dictum ſinum ſeſe exonerare; uibus calculum haud appono.

N. XXVII.

Phiala liquore referta, & in ea prunum excarne, ſeu ſceleton runi, (ut ita loquar) dependens à filo, ut vaſorum ſuccoſorum onſtitutio & reptatus luculentius in conſpectum venirent, quæ aſa partim à pedicello, partim è nucleo prodeunt.

N. XXVIII.

Phiala magna in liquore reſervans ſegmentum tranſverſum te-iculi humani maximi, cujus vaſa ſeminis rudimentum conficien-a ſunt confuſa, & in cartilagineam ſubſtantiam redacta, eratque ictus teſticulus in tantam molem excretus, ut caput fœtus hu-ani magnitudinem ſuperaret.

N. XXIX.

Phiala in liquore continens duo objecta, quorum infimum em-yon ovillus eſt, à capillo dependens, & hærens adhucdum pro-io in liquore, in quo hæſit dum hoſpitaretur in utero mater-o, qui liquor ita tranſparet, ut jam luculenter viſui ſe offerat nbryon, ac ſi extra liquorem ſeſe videndum exhiberet: ſuperius bjectum ovarium eſt, in quo conſpicitur adhucdum veſtigium ci, per quod ovi contentum exivit.

N. XXX.

Phiala in liquore continens partes generationis puellæ.

N. XXXI.

Phiala liquore obſita, in quo reperitur minus bene, tamen dicta ola, quandoquidem veræ molæ non reperiuntur; ſuntque ut-ïrimum, nil niſi placenta, vel placentula reſidua poſt fœtus vel nbryonis excluſionem.

N. XXXII.

Pedamentum, & ſuper illud, cutis capitis hominis adulti, qu hic nobis occurrit inſtar capitii (*Kalot* Belgicè) coloris rubri,pr pter vaſorum ſanguineorum repletionem. In hoc objecto videı licet, quo ritu arteriæ utriuſque lateris ſibi invicem occurrun ſubjectum autem eſt optimæ notæ.

N. XXXIII.

Phiala liquore continens ſegmentum inteſtini recti humani i verſum, ut cryptæ Boerhaavianæ, ut & pori numeroſiſſimi ſeſe v dendos exhiberent.

N. XXXIV.

Phiala in liquore conſervans ſegmentum oculi humani, in q luculenter viſui occurrit tunica Sclerotica, Ruyſchiana, ut Retina, per quas tunicas arteriæ numeroſiſſimæ ſunt diſſeminat curioſiſſime.

N. XXXV.

Pedamentum & ſupra illud fruſtum Inteſtini Ilei ex juvene,h jus repletio facta per arteriam & venam.

ASSER II.

N. XXXVI.

Phiala continens in liquore fruſtum tendinis muſculi è balær cujus conſtitutio admiranda, ſc. digitum craſſus eſt, nec n duriſſimus, & indiſſolubilis.

N. XXXVII.

Phiala ut ſupra inſtructa fruſto ſtomachi vitulini, in quo luc lenter non ſolum propullulant papillæ ſenſui dicatæ, verum etia earum corpus reticulare luculenter in conſpectum venit.

N. XXXVIII.

Phiala ut ſupra, in qua continetur portio piæ matris, cuj arteriæ modicè ſunt repletæ.

N. XXXIX.

Pedamentum & ſupra illud pilus è ventriculo vituli.

N. XL.

Phiala in liquore conſervans portionem cerebelli è vitulo; h autem cerebellum remanſerat in capite vituli per ſemi-annum mo tui in utero vaccæ, idque abſque putrefactione, attamen non ſi flacciditate; dictum cerebrum ad incudem revocavi, ejuſq

terias ceraceâ materiâ rubrâ replevi tam nitide, ut adhuc videhic poſſit. Vacca in qua hæſit dictus vitulus mortuus, mactatur menſe Novembri, eratque obeſa & bene conſtituta, quams foetu mortuo obſita, & conſumta in familia Cornelii Vos, rtulani civitatis Amſtelodamenſis. Raritas hujus rei in eo contit, ſc. cum nihil in corpore quadrupedum, neque in homine ius putredinem induat, quam cerebrum; quod cerebellum tam constans manſerit ad arteriolarum repletionem. vid. Hiſtor. cad. III. Anatom. Chirurg. Medicar.

N. XLI.

Phiala liquore referta, in qua hæret ſceleton pyri, nobis inans pyra æque bene conſtare ex vaſis ſuccoſis, ſicuti in corpore nano lienem ex meris vaſis ſanguineis, cum extremitatibus pulis, quibus pyra quoque gaudent.

N. XLII.

Phiala ut ſupra & in ea foetus biceps columbæ.

N. XLIII.

Phiala liquore referta, continens magnum fruſtum pinguedihumanæ ita conſtitutum, ac ſi jamjam è corpore extractum t.

N. XLIV.

edamentum & ſupra illud foetus humani hepar, cujus vaſo extremitates pulpoſæ ita ſunt repletæ, ut inter ſe ſint con-, nec ulli ramuli vaſorum in conſpectum prodeant. Spinula lor indicat venam umbilicalem, quæ adhuc aperta & ceraceâ riâ rubrâ infarcta eſt. Repletio facta per arteriam.

N. XLV.

iala liquore repleta, & in ea pia mater, cujus arteriæ ſunt tæ, ex muliere.

N. XLVI.

iala ut ſupra, in qua reperitur fruſtum placentæ muliebris; vaſa ſanguinea in hydatides ſunt mutata, quarum plurimæ tur admodum exiles, & maxima pars illarum in majorem mount excretæ.

N. XLVII.

iala ut ſupra, & in ea crus foetus recens nati cum extremo vitæ ſpeciem repræſentantis; inter digitos pedis continetur us granadillæ folio tricuſpide, fl. minore luteo. Tourn. flos ſuperſtes eſt.

N. XLVIII.

N. XLVIII.

Pedamentum inſtructum auricula fœtus immaturi ovilli: ar riolæ nitide ſunt repletæ, nec non peculiari reptatu diſperſæ: ea quoque tres reperiuntur aciniformes particulæ.

N. XLIX.

Phiala in liquore continens fruſtum longum inteſtini Ilei ex vene; hujus arteriæ nitide ſunt repletæ. Hic quoque in conſ ctum ſeſe produnt, ita dictæ glandulæ Peyeri, (potius cry Boerh.) ſolitariæ (poſt inteſtini inverſionem) & quod conſide dum, hæ ita dictæ glandulæ extra ſuperficiem, quæ proprie nica intima audit, propullulant.

N. L.

Phiala ut ſupra, in qua reſervatur fœtus humani brachium tæ ſpeciem repræſentans, in cujus dextra continetur pyri ſc ton; hujus vaſis ſuccoſis extremitatibus adhuc appenſæ ſunt poſitates notabiles.

N. LI.

Oculus balænæ in liquore conſervatus: hujus tunica ſclerc ab unâ parte vel latere pollice digiti longe craſſior; præt circulares fibræ pupillam contrahentes luculentius, quam in mine & aliis animalibus in conſpectum veniunt, idque null teriore præparatione prægreſſâ, ſed ſolâ inciſione tranſverſin ſtituta.

N. LII.

Pedamentum & ſupra illud cor, & fruſtum pulmonis fœtu mani recens nati, à matricida inciſi.

Spinula tenerrima nigra indicat locum ubi arteria pulmon & arteria magna conveniunt, & uniuntur per ductum arterio Spinula bicolor demonſtrat truncum arteriæ magnæ aſcende Spinula maxima bicolor & craſſiſſima, auriculam cordis dext Spina nigra obtuſa & brevior, auriculam ſiniſtram. Punctu grum maximum, arteriam pulmonalem. Tria puncta ſolit tres canales arterioſos ſurſum ſpectantes: duo puncta, ar carotides. Spinulæ albicantes breviſſimæ tenuiſſimæ, arteri rotides. Spinula flocco rubro obſita, ſubclaviam dextram. lum ſericeum, quo ligaveram portionem pulmonis ante r tionem. Spinula obtuſa, thymum.

N. LIII.

Pedamentum & ſuper illud magnum ſegmentum inteſtin minis, cujus arteriæ non ſolùm, verùm etiam venæ repletæ unde ſummâ conſpiciuntur rubedine.

N.

N. LIV.

Phiala in liquore continens priapum vegetabilem. *Hermanni.* ɛu herbam canthariferam. *Rumph.* Bandura. *Ceylanenſ.* Daun. ſindi. *Amboinenſ.* vid. Ephemerid.

N. LV.

Inteſtina juvenis, cujus arteriæ ſunt repletæ, ſupra peda-ıentum.

N. LVI.

Phiala liquore referta, & in ea vipera exigua Zeylanica vittata ɛſticulatrix, ad cervicem conſpicillo inſignita. Cobras de capelo. *uſit.* dicta. Naia *Zeylanenſ. Hermann. Muſ. Zeylanic.* ſeu ſer-ns Indicus coronatus diademate ſeu conſpicillo inſignitus. *Ray ɤpſ. anim.* Belgice *Brilſlang*, hærens inter Epiocymum, ſeu ſcutam ſuper ocymum; dicta planta eſt onuſta ſemine; quod eadem phiala viſui occurrit.

N. LVII.

Phiala in liquore reſervans utramque Tunicam, ſc. ſcleroticam choroideam inverſam, ut hæ duæ non ſolum, verum etiam yſchiana viſui occurreret.

N. LVIII.

Pedamentum, & ſupra illud dimidia pars thoracis infantis. Vaſa coſtas muſculoſque intercoſtales mirum in modum ſunt re-a: corpora vertebrarum tranſciſſarum ſcatent quoque parti-s rubris, & quod mirum viſu, membrana medullam ambiens et arteriolis peculiaribus, tantaque ſubtilitate præditis, ut niſi tempore meridiano, cœlo admodum ſereno exiſtente, onſpectum veniant, præterea ſpectantis oculi armati aliquan-igendi ſunt uno eodemque loco, quo ſine, impoſſibile eſt, illa-reptatum videre.

N. LIX.

ɛgmentum pulmonis humani, repletio facta per venam pulmo-n: hinc millenæ veſiculæ pulmonales quoque ſunt repletæ: utem occurrunt veſiculæ repletæ longè minores, quam in iore ſubjecto, id factum à repletione leniore.

N. LX.

damentum, & ſupra illud ſegmentum lienis bovis, cujus iæ pulpoſitatibus ademptis, flatu repletum, exſiccatum, indicat ſtamina lienis longius à ſe invicem diſtare, quam in vitulino, quandoquidem lien in majorem quidem magni-em excreſcit, & ſtamina non augentur numero.

A S S E R III.

N. L X I.

Phiala liquore repleta, & in illa ſegmentum lumborum h
manorum; in quo ſpinalis medulla arteriolis repletis, in conſp
ctum venit.

N. L X I I.

Phiala ut ſupra, in qua cor fœtus humani rubicundo colo
ſuperbiens, à filo tenuiſſimo dependet.

N. L X I I I.

Phiala, ut ſupra, in qua ren pueri, cui adhuc inſidet ren ſ
centuriatus, ſuntque rubicundo colore præditi propter rep
tionem per arteriam factam.

N. L X I V.

Phiala, ut ſupra, ſegmentum Inteſtini Ilei ex juvene, cu
ſuperficies interior villo-papilloſa à me dicta, in conſpectum
nit, propterea quod inteſtinum inverſum ſit: eſtque hoc o
ctum rubicundiſſimum à repletione per arteriam facta.

N. L X V.

Phiala ut ſupra, lien ex juvene, cujus arteriæ ſunt repleta

N. L X V I.

Phiala, ut ſupra, epidermis & corpus reticulare roſmari,
gice *Walrus*.

N. L X V I I.

Pedamentum & ſupra illud, pes cum pede extremo balſ
indurati, & rubicundiſſimo colore ſuperbientes, propter re
tionem per arteriam factam; è fœtu recens nato.

N. L X V I I I.

Pedamentum & ſupra illud ſegmentum diaphragmatis,
dimidia parte pericardii. Spina alba indicat ſegmentum diap
gmatis; nigra vero ſegmentum pericardii, è fœtu humano
pletio facta per arteriam.

N. L X I X.

Pedamentum &c. ſegmentum capitis infantis, in quo occurr
1°. cutis capitis rubicundiſſima. 2°. auricula rubra. 3°. memb
dura mater cum ſuis arteriolis.

N. L X X.

Phiala in liquore continens penem ſcrotumque inverſum è
ro, repletio facta per arteriam. In fundo phialæ reperitur ſeg

um penis virilis, cujus tria corpora nerveo-ſpongioſa ſunt re-
leta, ut & ramulus cum flore & fructu floris paſſionis curaſſav.
ederæ hirſuto folio, fl. albo. *Par. bat. prod.* ſ. fl. paſſionis albi
reticulati. *Par. bat.* Granadillæ flore albo, fructu reticulato.
oerhaav.

N. LXXI.

Pedamentum inſtructum ſegmento lienis vitulini in formam
pluſtris, cujus arteriæ ſunt repletæ, harum extremitates imæ
deò ſunt exiles, ut captum humanum ſuperent.

N. LXXII.

Pedamentum continens dimidiam partem renis humani; hu-
s repletio facta per venam, ut differentia appareat inter reple-
onem per arteriam & venam, quæ conſiderationem meretur.

N. LXXIII.

Pedamentum continens apluſtre confectum ex ſegmento Inte-
ini Ilei ex homine adulto; hujus vaſa tomenti inſtar finem fa-
unt.

N. LXXIV.

Phiala ſicca, continens pilos ex atheromate omenti deſumptos
d. Hiſtoriam in Obſerv. meis Anatom. Chirurg. pag. 17.

N. LXXV.

Phiala in liquore continens uterum humanum tam naturaliter
nſervatum, ac ſi hodie deſumptus fuiſſet ex muliere.

N. LXXVI.

Pedamentum inſtructum hepate fœtus ovilli imperfecti, reple-
facta per venam umbilicalem, & hoc facto longe differt, ac
per arteriam fuiſſet inſtituta.

N. LXXVII.

Phiala in liquore continens lienem humanum ex parte evolu-
m; hujus arteria repleta luculenter indicat nullas cellulas, ne-
e fibras ineſſe lieni.

N. LXXVIII.

Phiala ut ſupra, continens muſculum elevatorem brachii, del-
dem; ab hujus tendine dependent ultra triginta muſculorum
rpuſcula, quæ â ſe invicem curioſe ſunt ſeparata, abſque læ-
ne carnoſitatis.

ASSER. IV.

N. LXXIX.

Pedamentum inſtructum brachio fœtus humani balſamo ind rato; per cutem vaſcula ſanguinea adeò ſunt numeroſa, ut o jectum ſit ruberrimo colore præditum; in manu continet & d monſtrat folium quercinum, cujus pulpoſitate in totum fere demta perpulchre repræſentant reticulum.

N. LXXX.

Phiala magna in liquore demonſtrans maxillam humanam de tibus omnibus niveis præditam: lingua rubicundiſſima eſt, è c jus ſuperficie eminent papillæ linguales rubicundæ; gingivari papillæ quoque videndas ſeſe exhibent. Præterea viſui occur ab uno latere, cartilago mobilis, quæ proceſſui condyliformi a huc cohæret; repletio facta per arteriam. Supra operculum vi occurrit capitulum oſſeum fœtus humani nitidiſſimum.

N. LXXXI.

Pedamentum curioſum & ſuper illud ſtomachus pueri, cu arteriæ repletæ ſunt; & quod notandum, leviter replevi hunc ſtomachum, unde factum eſt ut viſantur foveæ.

N. LXXXII.

Pedamentum & ſupra illud ſternum cum cartilaginibus co rum; repletio mirum in modum per arteriam peracta, mille enim in conſpectum veniunt extremitates tomenti inſtar tenu ſuntque cartilagines tranſparentes.

N. LXXXIII.

Pedamentum continens ſegmentum magnum meſenterii hu ni, cum glandulis numeroſiſſimis, ſc. majoribus, minoribus & nutiſſimis, quarum ultimæ viſum effugiebant ante repletione & quod notandum, Icon hujus ſubjecti ex parte depictus in ſponſione noſtra de corp. glandular.

N. LXXXIV.

Pedamentum continens ſegmentum meſenterii ex alio ho ne, in eo longe pauciores inveniuntur glandulæ, objectum a men admodum curioſum.

N. LXXXV.

Phiala in liquore conſervans fruſtum magnum Inteſtini Je inverſi ex homine; in eo non ſolùm arteriæ, verùm etiam v

n totum ſunt repletæ ad ultimum uſque, unde objectum ruber-
imum, & tanquam inflammatum viſui occurrit. Juga, (aliis
alvulæ conniventes) ut & tunica villoſa, (mihi nerveo-villoſa)
lare quoque eodem colore imbuta, in conſpectum veniunt.

N. LXXXVI.

Pedamentum nitidiſſimum & inſtructum hepate ex juvene, cu-
is repletionem peregi per arteriam magnam, & tamen totum
epar vaſis ſanguifluis ſuperbit, id quod conſideratione dignum
ſe cenſeo. Longe inter omnia, quæ præparavi jecinora agmen
ucit hoc objectum, utpote, oculis armatis viſum, idque cœlo
reno exiſtente, totum objectum ex meris vaſis conſtare depre-
endimus; non verò ex peculiaribus corpuſculis, quæ dicuntur
andulæ: præterea, poſt repletionem retinuit naturalem magni-
dinem, & neutiquam in majorem molem extenſum. Veſicu-
fellea, ut & ligamentum umbilicale ſcatent quoque vaſis ſan-
iineis repletis.

N. LXXXVII.

Phiala, in liquore conſervans extremum pedem juvenis, cujus
eriæ ſunt repletæ: in extremis digitorum nonnullæ comparent
pillæ nerveæ, ſc. eo loco, ubi cohæſerunt unguiculis. Supra
jectum viſui quoque occurrit ramus Elichryſi arborei Afric. ſal-
e folio odorato. *Boerhaav.* & ſupra illa objecta occurrit pia ma-
adulti hominis, cujus arteriæ quoque ſunt repletæ.

N. LXXXVIII.

Phiala, ut ſupra, in qua conſpiciuntur tibia & pes extremus
æ ſpeciem non ſolùm repræſentantes, verùm etiam ad amuſſim
pondentes affectui, qui dicitur febris purpura. Huic objecto
det ramus momordicæ Zeylanicæ pampinea fronde, fructu
viori. *Tournef.*

N. LXXXIX.

Pedamentum & ſupra illud fruſtum Inteſtini Ilei humani inver-
in quo ab inflatione valida celluloſitas apparet: quæ, an pro
ta membrana inteſtinorum recenſenda, videant Anatomici.

N. XC.

Phiala in liquore continens pueri brachium cum manu vitæ ſpe-
n exhibentia: ne autem videatur otiari, in manu continet &
nonſtrat arterias piæ matris cerace â materiâ repletas: ſupra o-
culum viſui occurrit caput cardui tomentoſi.

N. XCI.

Phiala in liquore continens fruſtum piæ matris, cui adhærent

variis in locis vaſcula corticem cerebri conſtituentia; ſupra ope
culum hujus phialæ continetur pedamentum inſtructum apluſt
fœtus humani, cujus arteriæ ſunt repletæ.

N. XCII.

Phiala, ut ſupra, in qua luculentius illa apparent, quam
præcedenti.

N. XCIII.

Phiala, ut ſupra, in qua multo luculentius illa in conſpectu
veniunt, quam in præcedentibus duobus præſcriptis: huic adh
adhærent particulæ corticis cerebri.

N. XCIV.

Phiala magna in liquore continens caput pueri, unius circit
anni; ſuperiore capitis parte, ut & cerebro ablatis, prodit
mater cum ſuis arteriolis repletis. Facies ut & prolabia vitæ ſ
ciem quoque repræſentant, ita ut illud objectum maximi mom
ti ſit. Supra operculum dicti capitis conſpicitur Phiala ſicca.

N. XCV.

In qua continetur pedamentum, & ſupra illud ovulum galli
ceum putamine duro obductum, magnitudine nucis moſchat
inventum in ovo gallinaceo vulgari: huic ovulo exiguo inſi
ſceleton muris, in cujus dorſo oſſeo inſidet aliud muris ſcelet

N. XCVI.

Pedamentum, cui impoſitus eſt muſculus gluteus major ex
vene: repletio facta per arteriam, unde colore rubicundiſſi
præditus.

N. XCVII.

Tumba exigua nitida, confecta ex ligno Indico; in ea ſepe
ſceleton niveum fœtus humani quatuor præter propter menſi
in cujus dextra continetur Ephemeris (vulgo *Haft*) quia dict
inſectum per diem vivit. Inſcriptio talis eſt:

EADEM, QUÆ VITAM DEDIT, HORA CARPSIT.

N. XCVIII.

Pedamentum inſtructum hepate fœtus humani ſex circiter m
ſium à conceptione: repletio facta per arteriam, variis in l
viſui occurrunt acini hepatis, & per veſiculam felleam repl
arteriolæ. Subjectum illud optimæ notæ.

N. XCIX.

Pedamentum continens fruſtum cutis juvenis, omni circum
ctione & in totum tunica celluloſa cum ſuis vaſis ſanguineis
l

atis. Vaſa ſanguinea per cutem diſſeminata, conſpiciuntur ſim-
plicem & eundem obtinere reptatum, objecto ab utraque parte
viſo: contra, ſi tunica dicta in totum à cute haud ſit ſeparata,
unc comparent vaſa, & tunicam celluloſam gaudere reptatu ra-
norum arborum, cum cutis obtineat vaſa reticulatim diſpoſita:
oc objectum inſpiciendum per microſcopium, cœlo ſereno exi-
tente, idque luce averſa & à latere viſum: præterea in hoc ob-
ecto, ita viſo, occurrunt variæ exiles acini-formes particulæ,
ræſertim eo loci, ubi ſpinula à me intruſa eſt.

N. C.

Pedamentum & ſupra illud lien ovillus integer; repletio facta
er arteriam ceraceâ materiâ flavâ.

N. C I.

Pedamentum & ſupra illud fruſtum lienis vitulini, cujus reple-
o facta per arteriam: acini hujus objecti evoluti ſunt, ita ut to-
entoſæ extremitates in conſpectum veniant, illud objectum, tam
ximium, ut obſtupefaciat ſpectatores.

N. C I I.

Pedamentum &c. ſegmentum magnum pulmonis humani, cu-
s repletio facta per venam pulmonalem: in ea repletione veſi-
læ pulmonales magna ex parte ſunt repletæ, præſertim ubi
culæ binæ albicantes ſunt intruſæ. Spinula nigra indicat faciem
ne dictam celluloſam, ubi myriades vaſculorum ſanguineorum
parent.

ASSER V.

N. C I I I.

Pedamentum &c. ſegmentum extremi penis virilis; in eo vi-
i poteſt, glandem conſtare ex omnibus, id eſt, tribus cor-
ibus nerveo-ſpongioſis, ſicuti delineari curavi à plurimis an-
in obſervat. meis Anatom. Chirurgicis.

N. C I V.

Pedamentum continens auriculam humanam ſummâ rubedine
uſam, propter repletionem arteriolarum. Obſervandum, natu-
m conſtitutionem ſatis bene reſervatam eſſe poſt balſamatio-
& indurationem: optimæ notæ eſt.

N. C V.

hiala liquore repleta, in qua viſui occurrit fruſtum placentæ

uterinæ

uterinæ humanæ; quæ in totum redacta in hydatides, contine-
tes liquorem aquoſum, qui affectus à me nuncupatur hydro-
placentæ uterinæ: de hoc affectu à plurimis annis ſcripſi & e-
per icones expreſſi in obſervat. meis Anatom. Chirurgic.

In eadem phiala repræſentantur duo quoque fruſta alterius p-
centæ uterinæ humanæ, cujus vaſa per arterias replevi, ita ut vid-
das ſeſe exhibeant ramificationes innumeræ, quarum ultimis ext-
mitatibus omnibus in hydatides mutatis, non raró integram f-
urnam, (*Emmer* Belgicè) vidi repletam; unde ejuſmodi mulie-
videntur gravidæ ex duobus tribuſve fœtibus.

N. C V I.

Pedamentum inſtructum ſegmento magno meſenterii ov-
hujus arteriæ non ſolùm, verùm etiam venæ ſunt repletæ: ſu-
que hujus objecti glandulæ (ni fallor) nonnihil diverſæ ab
quæ in corpore humano reperiuntur, idque non ſolùm rati-
figuræ, verùm etiam particularum minimarum rotundarum,
ter ramificationem horum vaſorum: quales autem ſint di-
particulæ, in poſterum Deo volente explanabimus.

N. C V I I.

Pedamentum indicans portionem placentæ uterinæ huma-
cujus vaſa nitidiſſime ſunt repleta: optimæ notæ eſt.

N. C V I I I.

Phiala liquore repleta, in qua ſubſtantia polypoſa in form-
membranæ è ſanguine meo, à me facta, ſola conquaſſatio-
Hæc autem conquaſſatio facta per ramum juniperi Goër-
quo facto, dicta ſubſtantia fibroſa firmiter ſeſe applicuit d-
ramo, tanquam pſeudo-membrana, quæ hic ſubnigra appa-
quamvis in principio alba fuerit.

N. C I X.

Pedamentum continens portionem pulmonis vitulini, fol-
arboris repræſentans, hujus arteriæ peculiari modo repta-
admodum ſunt teneræ, & ad lucem (cœlo ſereno exiſte-
conſpiciendæ.

N. C X.

Phiala &c. & in ea rete admirabile è capite vitulino, c-
arteriæ, dictum rete conſtituentes, ſunt repletæ; jure me-
nomen illud competit huic objecto, cum neque ortum neque
nem epiſcari poſſimus.

N. C X I.

Phiala &c. continens Teſticulum humanum nitidiſſime ev-
t

um, ſuperans omnes teſticulos unquam à me evolutos; iſthæc
evolutio refert faſciculum craſſum & magnum ſerici albiſſimi atque tenuiſſimi.

N. CXII.

Pedamentum &c. fruſtum muſculi ſuralis, in quo videre licet, uomodo extremitates ultimæ arteriolarum, ceraceam materiam ffuderint in ſubſtantiam carneam, unde rubedinem acquiſivit.

N. CXIII.

Phiala liq. &c. ſegmentum cutis plantæ pedis, in eo compa-
ent epidermis, corpus reticulare, cutis cum ſuis papillis nerveis x Europæa muliere, unde duo priora corpora eodem ſunt colo-
, dependentque à cute ex parte avulſa & per fundum diſperſa: tis verò rubicunda à repletione arteriolarum; hujus papillæ rvoſæ tantiſper prominent ex cutis ſuperficie.

N. CXIV.

Phiala &c. fruſtum magnum Inteſtini Ilei humani adulti homi-
; hujus vaſa in totum ſunt repleta, ita ut videantur inflammata: perficies interior, quæ Phialæ parietem reſpicit, nobis occurrit œnomenum vermiculorum exiguorum. Ramus objectum ver-
phialam comprimens eſt Aſparagus Africanus, tenui-folius, vi-
nalibus virgis, foliis laricis inſtar ex uno puncto numeroſis, latim diſpoſitis. *Plukn. Amalth. Bot.*

N. CXV.

Pedamentum & ſuper illud fruſtum magnum diaphragmatis ex nine, cujus arteriæ nitidiſſime ſunt inſarctæ, non ſolùm per tem muſculoſam, verùm etiam per membranoſam; horum re-
tus quoque diverſus.

N. CXVI.

hiala in liquore reſervans Inteſtinum Ileum recens nati; in eo ſpicere licet inteſtini ſuſceptionem, id quod rarò contingit, ecens natis.

N. CXVII.

edamentum continens fruſtum Inteſtini Ilei ex vitulo recens ; repletio facta per venam cavam, cujus extremitates per-
n tenues apparent. Objectum ipſum repræſentat, & quidem cte, ornamentum ex linteo carpo applicandum, quod Bel-
audit *Ponjet*. Notandum, horum vaſorum reptatus non enire cum iis, qui occurrunt in homine.

N. CXVIII.

damentum cui inſidet fruſtum meſenterii humani glandulis

 plu-

pluribus inſtructum, cujus repletio facta per arterias & tanta q
dem dexteritate, ut in iis conſperſa reperiantur corpuſcula
tunda, acinos hepatis imitantia; hoc objectum optimæ notæ.

N. CXIX.

Phiala liquore referta, in qua continetur portio ſtomachi
verſi, ut viſui occurrant circumvolutiones, æmulantes circu
volutiones Cerebri humani. Repletio facta per arteriam.

N. CXX.

Pedamentum inſtructum naſo humano, balſamo indurato,
adhærent labium ſuperius, gingivæ, ut & quatuor dentes; re
tio facta per arterias, præterea cutis admodum rubicunda, p
per microſcopium viſibiles; reptatus arteriarum per cutem lu
lentiſſime non ſolùm conſpiciuntur, verùm etiam per gingi
& prolabium, quorum integumentum non audit epidermis,
verò epithelia, quandoquidem ſub iis nulla quidem cutis,
verò textura papillarum ſenſibilium invenitur.

N. CXXI.

Lamella penis virilis transverſim ſecta, ut non ſolùm duo
pora nerveo-ſpongioſa majora, verùm etiam corpus nerveo-ſp
gioſum minus vel urethræ, in conſpectum venirent. Objec
optimæ notæ.

N. CXXII.

Phiala liquore repleta, & in ea embryo ovillus unciæ ma
tudine à capillo dependens, idque in proprio liquore & m
branis, qui liquor perſpicuitatem non amiſit.

N. CXXIII.

Phiala &c. caniculus bicolor inter pedes anteriores embryo
cercopitheci Americ. continens, coloris ſubnigri, digiti ma
tudine.

N. CXXIV.

Phiala &c. conſervans ſtomachum fœtus humani, cui lie
ſegmentum omenti annectuntur. Repletio facta per arterias
omentum telæ aranearum inſtar tenue, reptant ramuli arterio
menti inſtar tenues.

N. CXXV.

Pedamentum &c. ſegmentum magnum Inteſtini Jejuni. Re
tio facta per venam & arteriam; hinc ſumma rubedine perfu

ASSER. VI.

N. CXXVI.

Pedamentum &c. ſegmentum magnum lienis humani. Repletio facta per venam: hujus acini, qui diverſi ſunt ab iis, qui extant in hepate, hic ſunt tantiſper evoluti.

N. CXXVII.

Pedamentum &c. arteriæ repletæ è cerebro humani fœtus. ...læ autem admodum teneræ, ita ut facillimè frangantur.

N. CXXVIII.

Pedamentum &c. Auricula cordis ſiniſtra ex homine. Repletio facta per arteriam: hæc formam obtinet criſtæ galli.

N. CXXIX.

Pedamentum &c. ſegmentum lienis humani, cujus arteriam ...raceâ materiâ rubrâ replere decreveram: cum autem hoc ad ...tum non videretur evenire, replevi quoque venam materia ...raceâ flavâ, id quod optimè ſucceſſit, & ſic ex parte objectum ...bicundum quidem videndum ſeſe exhibet, ſed verò maximâ ... parte flavedinem aſſumſit. Notandum interim quanta ſit di...etio inter vaſorum conſtitutionem lienis humani, & quadrupe...m. Objectum hoc bonæ notæ, ex muliere obeſâ, & ætate ...vectâ.

N. CXXX.

Pedamentum &c. ſegmentum pulmonis humani, cujus vaſa ...guinea ſunt infarcta ceraceâ materiâ rubrâ.

N. CXXXI.

Pedamentum &c. fruſtum ſtomachi infantis, cujus arteriæ mi...n in modum ſunt repletæ.

N. CXXXII.

Phiala ſicca, & in ea Inteſtinula fœtus humani, horum arteriæ ...imè ſunt repletæ, & quod conſiderandum, Inteſtinula rotun...tem in totum conſervarunt ſine foveis.

N. CXXXIII.

Pedamentum &c. apluſtre confectum ex ſegmento Inteſtini Ilei ...iani: cujus repletio facta per venam cavam.

N. CXXXIV.

Phiala in liquore continens pœdothecam infantis, quæ inniti... ſegmento placentæ uterinæ humanæ, cujus arteriæ ſunt repletæ.

N. CXXXV.

Pedamentum &c. cor fœtus humani, cujus repletio facta p arteriam, quæ repletio tam nitide peracta, ut ſubtiliſſimæ extr mitates in conſpectum veniant; præterea viſui occurrunt porti nes trunci arteriæ magnæ, ut & arteriæ pulmonalis, nec non l cus ubi hæ binæ coaleſcunt, qui dicitur ductus arterioſus.

N. CXXXVI.

Phiala in liquore continens ſegmentum arteriæ magnæ deſce dentis, cujus lateri dextro connatum eſt ſegmentum ductus th racici, à me ceraceâ materiâ rubrâ repleti ex muliere adulta.

N. CXXXVII.

Phiala &c. ſegmentum magnum ſtomachi infantis, cujus art riæ repletæ ad ultimum extremum, huic aſſidet ramus Lychi dis floſculis minutiſſimis foliiſque gramineis.

N. CXXXVIII.

Pedamentum &c. ſegmentum renis humani, cujus repletio ctà per truncum venæ cavæ. Optimæ notæ objectum.

N. CXXXIX.

Pedamentum inſtructum ſegmento magno Inteſtini craſſi (muliere obeſa) huic portio meſenterii annexa, ventilabrum repr ſentat. Repletio facta per venæ cavæ ramum. Objectum itid optimæ notæ.

N. CXL.

Phiala in liquore continens duos renes ſuccenturiatos, quor arteriæ ſunt repletæ.

N. CXLI.

Phiala in liquore continens vermem per vias urinarias excretu diverſum ab aliis vermibus.

N. CXLII.

Pedamentum &c. apluſtre confectum è cute humanâ; reple facta per arteriam, in eo innumeræ papillæ cutaneæ comparen quæ aliis perperam glandulæ cutaneæ dicuntur.

N. CXLIII.

Pedamentum cui impoſita ſunt inteſtinula fœtus humani: pletio facta per arteriam, coli portione aperta in conſpectum nit gemina valvula coli, acu intruſâ patefacienda.

N. CXLIV.

Pedamentum & ſuper illud ſalino ſimile, confectum ex inte no juvenis, cujus repletio facta per arteriam; hinc colore ru cundiſſimo præditum.

N. CXL

N. CXLV.

Pedamentum & ſupra illud vexillum confectum ex inteſtino ejuno hominis, cujus repletio facta per arteriam, unde ſummâ ubedine conſpicitur.

ASSER VII.

N. CXLVI.

Phiala liquore repleta, & in ea fœtus humani pes, ſub cujus ede extremo reperiuntur ſpinæ echinomelocactos, cum inſcri- tione:

PER ASPERA, AD ASTRA!

bjectum vitæ ſpeciem repræſentans, à capillo dependet in liquo- . Repletio facta per arteriam.

N. CXLVII.

Phiala in liquore continens unam atque alteram vertebram co- cum ſegmento medullæ ſpinalis è fœtu humano, in medio edullæ ſpinalis conſpicitur cortex, rubro colore præditus, qui , niſi vaſcula ex arteriolis oriunda.

N. CXLVIII.

Pedamentum & ſupra illud ſegmentum magnum Inteſtini Coli homine, cujus repletio facta per ramum venæ cavæ: horum nulorum reptatus plane diverſus eſt ab iis vaſculis, quæ di- rguntur per dictum Inteſtinum, ſi repletio facta ſit per ramum æ portæ.

N. CXLIX.

Pedamentum inſtructum ſterno, cum cartilaginibus coſtarum muſculis intercoſtalibus, è fœtu humano, repletio facta per eriam, quæ optime ſucceſſit. In hoc objecto oſſicula ſterni t bicompoſita, id quod nunquam offendi.

N. CL.

Phiala liquore referta, & in illa duo ſegmenta placentæ uteri- humanæ ſummâ rubedine perfuſa, propter repletionem ad mum uſque. Objectum optimæ notæ.

N. CLI.

Phiala &c. fruſtum magnum placentæ uterinæ humanæ, cum nento funiculi umbilicalis.

NB. Facies, quæ reſpicit phialam, adhuc obſita eſt involucro

mel-

molliori, quæ reſpicit uterum, & à chorio oriri videtur, ſalte cum eo connectitur. Hinc palam eſſe exiſtimo, vaſa uterina, cu vaſis placentæ immediatè haud uniri. *Vid. Theſaur.* v. in eo fu ſius ſuper hac re ſcripſi.

N. C L I I.

Pedamentum &c. magna portio pulmonis vitulini, cujus va arterioſa ad ultimum uſque ſunt repleta. Notandum interim r ptatum horum vaſorum diſcrepare ab iis, quæ reptant per pulm nem humanum, & quod per conſequens nonnulli hallucinati ſin qui nobis repræſentarunt figuras ad brutorum objecta factas, ſi admonitione debitâ.

N: C L I I I.

Pedamentum ex ligno Indico confectum, continens inteſtin la fœtus humani, cujus arteriæ ſunt repletæ: in Ileo obſerva dum Inteſtini diverticulum unciæ magnitudine, in cujus extre tres veſiculæ comparent capitula aciculorum repræſentantes. admodum rarum eſſe exiſtimo.

N. C L I V.

Pedamentum &c. ſemi-ren ovillus, cujus vena repleta; in i diverſitatem obſervamus notabilem, inter hoc objectum & rene humanum.

N. C L V.

Catinulus confectus ex ſegmento Inteſtini Ilei humani inver & inflati, ut viſui occurreret celluloſitas quædam, quæ aliis h betur pro tunica celluloſa ſecunda; per hunc catinulum diſſe nantur innumeræ venulæ, præſertim à venæ cavæ ramis oriu dæ, gaudentque reptatu diverſo ab iis, quæ proveniunt à ve portarum. Dictus catinulus in ſe continet fruſtum exiguum f ri, magnetis vim obtinens, & proveniens ex cruce ferreâ, c ſumpta è templo (novo dicto) civitatis Delphenſis: hocce don mihi miſit Cognatus meus, reverendus D. *Henricus Ruyſch*, Paſ vigilantiſſimus Eccleſiæ Reformatæ Delphenſis, qui illud à fa geratiſſimo D. *Leeuwenhoeckio* acceperat.

N. C L V I.

Pedamentum cui impoſitum eſt ſegmentum cutis huma omni tunicâ celluloſâ ademptâ, ut verus reptatus arterioſus ſ ctantis oculos incurreret. Illud enim aliquibus impoſuit, qui c luloſitatem vaſculoſam, & oleoſam in totum non abſtulerant, verſum reptatum oſtendentes; exiſtimabant cutem duorum ge

ri

um vaſa obtinere: eum in finem hocce præparatum conficere ecreveram. Inſpiciendum averſâ luce, ut vaſa luculentius appaeant.

N. CLVII.

Tibia & pes extremus infantis vitæ ſpeciem repræſentans, hiſe adſitus eſt ramus balſaminæ maris Zeylanici fructu rubro mibri &c. Objectum optimæ notæ in liquore conſervatum.

N. CLVIII.

Phiala in liquore continens fruſtum cerebri fœtus flaccidi vace, in cujus utero hæſerat, mortuus per ſemi-annum abſque puefactione, non ſine flacciditate: & hoc etiam locum habere in ulieribus obſervo, modo uterus maneat clauſus, ut ſupra moi. Notandum interim me hocce objectum per arteriam replee, neque mihi obſtetiſſe, quod tamdiu fœtus hæſerit in utero ortuus. Vide ſuper hac re ulterius decad. 3.

N. CLIX.

Pedamentum inſtructum patella humana, ſupra quam innumearteriæ repletæ repunt, quæ haud pertinent ad patellam, ſed ò ad remanentiam tendinis muſculorum tibiam extendentis.

N. CLX.

Pedamentum & ſupra illud compoſitio variorum, quæ reperunt in atheromate ſtomachi, ſc. os deforme, pili & quatuor tes molares. Vid. ulterius hiſtoriam in decad. III. Teſtimonio nitam.

N. CLXI.

Phiala in liquore continens ſegmentum quadrupedis cum ano crure & extremo pede, ut & unguicula non fiſſa, ſed inte- quæ ſunt cum quatuor dentibus molaribus, oſſe difformi & reperta in dicto atheromate.

N. CLXII.

hiala in liquore reſervans magnam partem mammæ mulieris, ſpeciem referentem; hujus ſubſtantia neutiquam glanduloed verò talis, qualis non datur in toto corpore, præterquam, d aliquam analogiam habeat, cum paraſtatis humanis, ſcilitenaciſſima, albiſſima, & neutiquam evolvenda: rotundæ iculæ, quæ in mammis reperiuntur, mera eſt pinguedo, cæparticulæ rotundæ in papillæ extremo, capitis aciculæ minoagnitudine papillæ, mihi ſunt, quæ ſenſationem vel ſenſum ræſtant.

N. CLXIII.

N. CLXIII.

Phiala in liquore fibras muſculares continens; ſc. fibram atc alteram in plurimas fibras ſubtiliſſimas ſeparaveram, quæ tom ti inſtar ſunt tenues, quæ ut melius in conſpectum venire addidi ramum pimpinellæ ſpinoſæ: cum autem morâ fund aſſolent petere fibræ, movenda eſt phiala: nam tunc diverſæ nulis adhærere coguntur.

N. CLXIV.

Pedamentum cui impoſita eſt coſta infantis ita incurvata, litteram C. repræſentet, hoc factum à me poſt maceratior in liquore acido.

N. CLXV.

Pedamentum &c. cor pueri balſamo induratum; repletio f per arteriam, cujus ultimæ extremitates luculentiſſime con ciuntur.

N. CLXVI.

Pedamentum &c. ſegmentum Inteſtini Coli & Ilei ex hom ubi notandum, colon, contra naturæ leges, admodum fuiſſe tenſum, idque ab hernia inteſtinali, quam patiebatur, c viveret; & hoc pluries me vidiſſe in hernioſis memini. hoc objecto obſervandum ulterius, ſc. à flatu à me adacto, nas valvulas hic ſeſe videndas exhibere, id quod in ſtatu & naturali non fit in homine pancratice vivente, tum e ibi nobis occurrit orbiculus loco valvularum.

In affectu miſerere mei à flatu oriundo, non raro quoqu extenditur Inteſtinum illic, ut loco orbiculi compareant d valvulæ. Sub puncto nigro in conſpectum venit orificium p ceſſus vermiformis, qui proceſſus non inflatus, ſecundum lo tudinem ſegmenti coli hic repit.

N. CLXVII.

Phiala &c. fœtus ovillus exiguus cum ſecundinis, vitæ ſpec repræſentans.

N. CLXVIII.

Phiala &c. ſegmentum Inteſtini Recti ex juvene, in eo con rent ita dictæ glandulæ, potius cryptæ Boerhaavianæ, quæ luculentiſſime comparent colore ſubrubro. Ramus objectum ſus parietem comprimens, eſt acacia Africana ſpinis albicanti

N. CLXIX.

Pedamentum &c. Boopilus è ſtomacho vaccæ; albus & mag

N. CL

N. CLXX.

Pedamentum &c. veſicula fellea humana, ceraceâ materiâ in-farcta; hic apparet tortuoſitas ductus veſiculæ felleæ humanæ, quæ in brutis recto ductu, ut plurimum decurrit.

N. CLXXI.

Phiala liquore referta, & in ea ſegmentum ſtomachi vitulini, ut & papillæ nervoſæ, à quibus dependet corpus reticulare cum papillarum thecis.

N. CLXXII.

Pedamentum &c. ſegmentum magnum meſenterii cum ſuis glandulis, quæ quamvis exiles, optime tamen ſunt repletæ, ut il-larum arteriolarum reptatus in conſpectum veniat. Præterea lu-culenter & copioſe apparent vaſcula per meſenterii ſubſtantiam diſperſa. Ex homine.

ASSER VIII.

N. CLXXIII.

Pedamentum &c. fruſtum cutis capitis magnum ex juvene, cu-jus arteriæ nitidiſſime ſunt repletæ, & inter ſe conjunctæ.

N. CLXXIV.

Phiala liquore repleta, & in ea pia mater rubicundiſſima, (propter repletionem) tanquam inflammata: hæretque inter ra-mum Juniperi Goënſis.

N. CLXXV.

Pedamentum &c. magna portio Inteſtini Ilei ex homine adul-to; in ea nobis occurrit ſuſceptio dicti Inteſtini, ubi apertura à me facta & puncto nigro notata, ut illa diſtinctius appareret.

N. CLXXVI.

Pedamentum &c. ſegmentum linguæ vitulinæ ſecundum lon-gitudinem factum: repletio facta per arteriam. In eo comparent papillæ linguales, & quod notandum, in ſui medio epitheliam ab-ſtuli, ut arteriarum reptatus clarius apparerent. Vide punctum nigrum à latere poſitum; averſâ parte autem, ubi ſuperior pars abſciſſa, æque bene videmus reptatum vaſorum, ac in ſuper-ficie, id quod mirandum.

N. CLXXVII.

Pedamentum &c. ſegmentum magnum inteſtini Coli, cujus re-pletio facta per arteriam; longe alium reptatum exhibet, quam ſi facta fuiſſet per venam, id quod conſiderandum.

N. CLXXVIII.

Phiala in liquore continens ſegmentum lienis vitulini, cuj arteria eſt repleta. Membrana ab unâ facie adempta, levem i ſtitui evolutionem, (excarnationem, uti dicitur) & hoc in totu non eſt vituperandum, ſed multo diſtinctius in liene poſt repl tionem, indurationemque reptatus mihi apparet. Ramus, cui i ſidet objectum, eſt Nerion anguſtifolium odoratum.

N. CLXXIX.

Pedamentum &c. continens duo objecta, quorum ſupremum pc tio eſt Inteſtini Ilei ex homine, hujus repletio facta per venam port ſuntque ramuſculi innumerabiles, tenuitatem telæ aranearum ſ perantes; ſpinæ extremitas acuta, faciem extremam inteſtini dicat, altera ſpinula bicolor perfodit tunicam cellulosám, quæ l extenſa & repleta materiâ ceraceâ rubrâ, & hinc tantus tum

Alterum & infimum objectum eſt, apluſtre ex ſegmento In ſtini Jejuni confectum. Repletio facta per arteriam: in hoc c jecto omnia juga (valvulæ conniventes dicta) plana nobis occ runt.

N. CLXXX.

Pedamentum &c. ſegmentum diaphragmatis magnum. Re tio facta per arteriam. NB. Arteriæ per diaphragmatis part tendinoſam, ut & membranoſam reptantes, peculiari gaud reptatu, & diverſo ab iis, quæ diſperguntur per partem muſ loſam.

N. CLXXXI.

Pedamentum continens unum ex minoribus dentibus, ma piſcis marini, (Belgice *Potvis*, aliis *Casjellot*) ſ. Cete, è cujus pitis parte poſteriore colliguntur aliquot dolia cerebri vel c belli, illudque purificatum perperam vocatur ſperma ceti.

N. CLXXXII.

Pedamentum inſtructum ſegmento anteriore capitis vit Repletio facta per arteriam. Cum autem hoc objectum vari ſibus deſtinatum ſit, ea propter vaſorum diverſitas hic qu reperitur circa ſtructuram, & ſic arteriæ per palatum diſſem tæ non conveniunt cum iis, quæ diſperſæ ſunt per buccas, toque minus, quæ in cavitate oſſis frontis exſtant; ſi quis rius indagaverit vaſa longiora mucum narium producenti conficientia, & ex arteriis prodeuntia in dictis animalibus (lo de illis vaſis, quæ repunt per oſſa ſpongioſa narium) ô q diſcretio! Denique ſi quis linguam vitulinam, ut oportet,

eâ materiâ repleverit, poſtea ſecundum longitudinem in duas
artes diſſecuerit, reperiet omnium vaſorum reptatum æque be-
e, ac ſi integram linguam perluſtraverit, id quod non obſerva-
ur in liene, hepate, renibus & aliis corporis humani partibus.
Hiſce omnibus ita conſtitutis, nemo dixerit, hæc omnia à crea-
ore benigniſſimo tam diverſimode eſſe condita, niſi ad ſui ma-
iſeſtandam imperſcrutabilem potentiam & gloriam.

N. CLXXXIII.

Phiala in liquore continens ſceleton pruni albi, cujus vaſa ſuc-
oſa dictum fructum conſtituentia, diſcrepant ab iis, quæ pyrum
onſtituunt, & quod mirandum, hujus pruni vaſa partim prodeunt
x vaſculis pedicelli, partim ex lapide.

N. CLXXXIV.

Pedamentum inſtructum glandulâ parotide è capite vitulino
cens nato; repletione per arteriam factâ, videre eſt, quanta
diſcretio inter reptatum arteriolarum hujus glandulæ, & me-
nterii humani glandulas; & hoc certum eſt indicium, omnes
ndulas in unum idemque à Benigniſſimo Creatore non eſſe de-
atas, nec ſolùm ſanguinem ducentes, aut ſanguiflua vaſa
e. Vide ſuper hac re Decad. III. Adverſar.

N. CLXXXV.

Pedamentum &c. ſegmentum ſtomachi humani. Repletio fa-
per arteriam. Notandum hæc vaſa gaudere diverſo reptatu,
eo, qui conſpicitur in Inteſtino Jejuno, unde concludendum,
d opus, aliud inſtrumentum.

N. CLXXXVI.

Pedamentum &c. ſegmentum penis virilis, in quo tunica cel-
oſa enormiter extenſa à flatu adacto; & quam tenuis ſit cutis hu-
partis hic poteſt videri.

N. CLXXXVII.

Pedamentum &c. ſemi-ren humanus. Repletio facta per venam.
e locum ubi ſpinula tricolor intruſa eſt. Bonæ notæ.

N. CLXXXVIII.

Pedamentum &c. apluſtre confectum ex ſegmento pulmonis
li. Repletio facta per arteriam, cujus extremitates telam ara-
um longe ſuperant tenuitate.

N. CLXXXIX.

Pedamentum &c. apluſtre ex chorio vitulino. Repletio facta
arteriam, cujus extremitates tomenti inſtar tenues ſunt, re-
ntes quoque peculiari modo.

N. C X C.

Phiala in liquore continens fœtum humanum quatuor circit menſium à conceptione, hic capite declivi & corpore inver decumbit inter omentum humanum nitidiſſimum.

N. C X C I.

Pedamentum &c. ſemi-ren juvenis, cujus arteria repleta. C timæ notæ.

N. C X C I I.

Pedamentum &c. acetabulum vitulinum. Repletio facta p arteriam & venam.

A S S E R IX.

N. C X C I I I.

Pedamentum &c. vexillum magnum confectum, è cute hun nâ, in quâ innumeræ papillæ cutaneæ comparent.

NB. Has papillas conſtare non ex ſingulis, ſed vero ex plu mis ramuſculis nervorum, id quod luculentius apparet in c papillarum mammarum balænæ, ſicuti delineari curavi in T ſaur. Anatom. I.

N. C X C I V.

Pedamentum &c. Placenta integra foetus humani imperfec hujus repletio facta per venam. Objectum optimæ notæ.

N. C X C V.

Pedamentum inſtructum ſuperiore parte capitis fœtus hur ni, cujus vaſcula arterioſa per piam matrem diſſeminata, opti repleta ſunt, ut & illa diſperſa per duram matrem.

Notandum præterea, cranium pluribus in locis deficere, quod pluries vidi, & tali in caſu, cerebrum nonnihil promi per omnes ejuſmodi defectus, vaſa arterioſa, quæ hic add ſunt arteriolæ repletæ & admodum teneræ ac fragiles.

N. C X C V I.

Phiala in liquore conſervans brachium pueri, vitæ ſpeciem rep ſentans, in cujus manu continetur fœtus humani ren rubicund mus, propter repletionem per arterias.

N. C X C V I I.

Pedamentum &c. magnum meſenterii humani ſegmentum, quo variæ glandulæ comparent, objectum ita præparatum b ſicam criſpam repræſentat.

N. CXCV

N. CXCVIII.

Phiala in liquore continens perperam dictam molam: cum mo- nil aliud ſit, quam placenta poſt editum fœtum ex utero reſi- ua, idque à compreſſione uteri, ut denuo recuperaret natura- m magnitudinem. Hoc objectum vix ovum magnitudine æ- uans, remanſit à fœtu quatuor circiter menſium.

N. CXCIX.

Phiala &c. Teſticulus humanus evolutus, & diſperſus per ra- um Juniperi Goënſis, ut luculentius admiranda vaſorum tenui- s in conſpectum veniret.

N. CC.

Phiala &c. ſceleton, vel vaſa ſuccoſa mali Armeniaci (*Abrikoos* lgo) quæ partim ex calculo, ſeu lapide, partim ex pediculo odeunt, ſuntque longe diverſa, quæ pyra conſtituunt.

N. CCI.

Pedamentum &c. muſculus biceps ex juvene, cujus arteriæ t infarctæ.

N. CCII.

Phiala in liquore &c. ſegmentum placentæ uterinæ, repletio- per arterias facta; hic in extremis arteriolis adhucdum con- citur pulpoſitas arteriolarum.

N. CCIII.

Pedamentum &c. fruſtum magnum Inteſtini Jejuni, cujus ju- (valvulæ conniventes) repræſentant rotas molares aquaticas.

N. CCIV.

Pedamentum &c. genu ex homine, in eo apparent duæ carti- nes mobiles, quæ notantur duobus punctis albis. Spinula ſub- lla intruſa, denotat corpus glanduloſum ab auctoribus ita um. Punctum nigrum notat patellam. Repletio facta per ar- am.

N. CCV.

edamentum durâ matre inſtructum pileoli inſtar expanſa, in ſinus longitudinalis apertus remanſit. Proceſſus falciformis ucdum remanſit æque ac in ſtatu naturali. Notandum præ- a, repletionem eſſe factam per arterias, ſed verò nil materiæ ceæ intravit ſinum longitudinalem; imò id nunquam fieri imo, niſi venularum extrema conjunxerint ſeſe arteriolarum emis, alias id nonnunquam offendi.

N. CCVI.

hiala &c. ſegmentum cuticulæ, corporis reticularis, & cutis

balenæ; ſpina elevat cutem à corpore reticulari, ut in conſp
ctum veniant papillæ cutaneæ albiſſimæ, & quod ulterius conſ
derandum eſt, corpus reticulare & epidermis colore ſunt ma
moreo, id quod ſæpe fit, ut mihi relatum eſt à piſcatoribus b
lenarum.

N. CCVII.

Pedamentum &c. ſuperior pars Cranii fœtus humani, cujus du
mater tam nitide & fixe affigitur adhucdum interiori parti cr
nii, ut nuſquam ab ea ſit diſſoluta, præterea arteriæ per dura
matrem diſperſæ, tantâ dexteritate ſunt repletæ, ut aliquibus
locis exitum quæſiverit ceracea materia in ſubſtantiam oſſeam i
ſtar roris. Vide puncta nigra variiſque aliis locis, tale quid n
nunquam hiſce locis vidiſſe, confiteor.

N. CCVIII.

Pedamentum inſtructum oſſe tali &calcis, portione cutis & pi
guedine. A latere conſpiciendam ſeſe dedit portio tendinis, ſu
mâ rubedine perfuſa, propter arteriarum repletionem.

N. CCIX.

Pedamentum &c. ſegmentum epidermidis & corporis retic
laris balænæ, ſuper epidermidem affixa ſunt animalcula, quæ p
diculi balænæ audiunt, ſuntque hi facie admiranda. Pedes ſu
armati unguiculis acutiſſimis, aduncis, quibus hic inter ſe firmi
cohærent.

N. CCX.

Pedamentum & ſupra illud unum ex oſſibus frontis: quod a
hucdum albiſſimum viſui occurrit, idque è fœtu humano, qui p
integrum annum, & quod ſuperat, in corpore remanſerat ſi
putrefactione, ſolâ flacciditate obſitus, & tandem è corpo
materno prope umbilicum exciſus eſt anno 1722. menſe Aug
per Chirurgum verſatiſſimum Petrum Plaatman, matre ſuper
te, & in hunc uſque diem pancratice vivente. Hanc Hiſtoria
& quod ad eam attinet, juſtis teſtimoniis confirmatam poſth
(volente Deo) deſcribemus.

P

Præterea in hujus Theſauri cavo inferiore ſequentia quoque conſpiciuntur.

. PYxis, & in ea magnum ſegmentum meſenterii humani, cujus glandulæ petrefactæ.

B. Pyri, ni fallor, petroſelini vulgo dicti, ſceleton. Illud ra-is ſolaribus expoſitum conſpicitur conſtare ex myriadibus va-ulis ſuccoſis, quorum extrema pulpam connexam reſervarunt. ictum objectum in liquore reſervatur, & in fundo Phialæ repe-ur planta Gundelia dicta *Tournef.*

C. Sceleton fœtus humani nitidiſſimum, decumbens in tumu-ex ligno Indico confectum, idque ſupra matracium ex ſerico ∙ruleo confectum, inter manus oſſeas continet fœtus humani eſtinula nitida, quorum arteriæ ſunt repletæ.

D. Sceleton fœtus humani quatuor circiter menſium à con-ptione, eodem modo ornatum, & per tumulum mentiuntur are aliquot ephimerides, ea inſcriptione:

EADEM, QUÆ VITAM DEDIT, HORA CARPSIT.

E. Pes extremus mulieris, propter repletionem arteriarum co-e ſanguineo, ceu inflammatus, ab omni parte, perfectiſſime letus; Epidermis verò ſupra digitos remanſit albiſſima, cum il commercii habeat cum vaſis ſanguineis.

F. Phiala, & in ea ramus Elichryſi Afric. arborei, ſalviæ folio rato. *Boerhaav.* Hujus folia pulchre obſita polypo à me ex ;uine bovino recens mactato ſola conquaſſatione confecto. ectum optimæ notæ.

G. Superior pars cranii humani, pericranio ob omni parte ob-a, hujus arteriæ tam nitide ſunt repletæ ut ſumma rubedine ieat.

H. Fruſtum oſſis femoris hominis adulti, cujus ſubſtantia quæ obis perquam dura, calamumque ſcriptorium craſſa, à præ-o morbo unciæ craſſitudinem, obtinuit, & quod magis ndum, in totum celluloſa vel ſpongioſa eſt facta, an ab inve-o & prægreſſo œdemate?

Expli-

T A B. I.

PYri ſceleton ita præparatum, ut luculentiſſime viſui occurrat p[...] præcipue ex vaſculis ſuccoſis cum ſuis extremis pulpoſitatibus co[...] ſtare: præſertim dico, quandoquidem internus ita dictus uterus [...] non apparet.

A. Pedicellus.

B. Corticis reſiduum.

C. Vaſa ſuccoſa cum ſuis extremis pulpoſis extremitatibus.

D. Particulæ aciniformes, rotundæ, quæ in variis pyris inveniunt[...] quarum nonnullæ in lapideam ſubſtantiam degenerant, ſuntque dive[...] formæ in variis pyris.

T A B. II.

Segmentum membranæ chorii vitulini, cujus vaſorum repletio facta [...] venam umbilicalem. Quam mirandus ſit horum vaſorum reptatus, u[...] quam diverſus àb aliis venis ſit, in hoc Theſauro maximo cerni pote[...]

Notandum quoque harum venarum extremitates non in pulpoſam, [...] vero in tomentoſam ſubſtantiam hic variis locis exire, id quod ubique [...] ciſſent, ſi repletio facta fuiſſet perfectiſſima: diverſis attamen locis [...] videre eſt, venarum extrema tenuitatem telæ aranearum ſuperare.

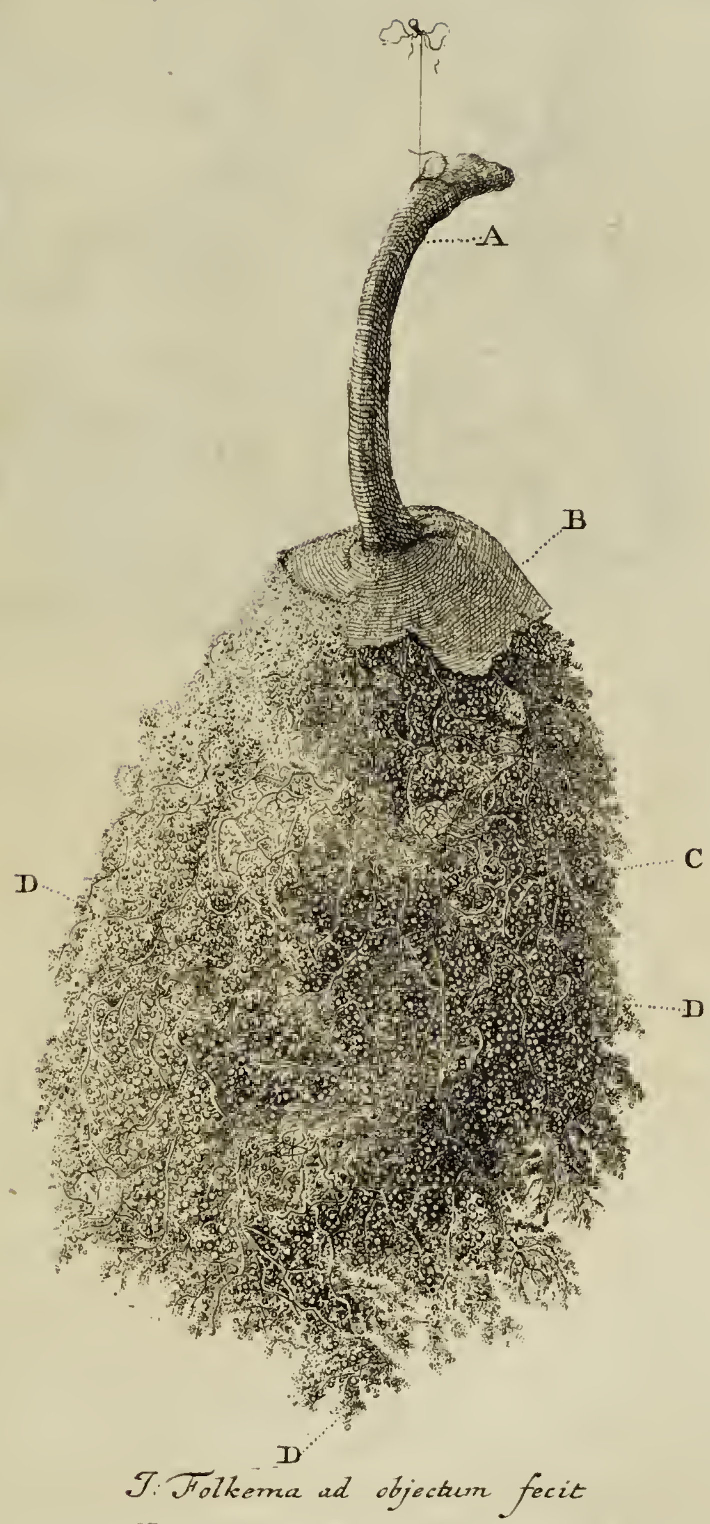
T A B. III.

Segmentum Inteſtini Ilei cum portione meſenterii è corpore huma[...] ventilabrum repræſentans.

A. Segmentum meſenterii, per illud diſperguntur venæ cavæ por[...] nes, quas replevi ceraceâ materiâ rubrâ, ex iis emergunt ramificatio[...] tomenti inſtar tenues, peculiari reptatu gaudentes, an ob diverſum, q[...] obtinent uſum?

b. b. b. Portio Inteſtini.

Tab. I

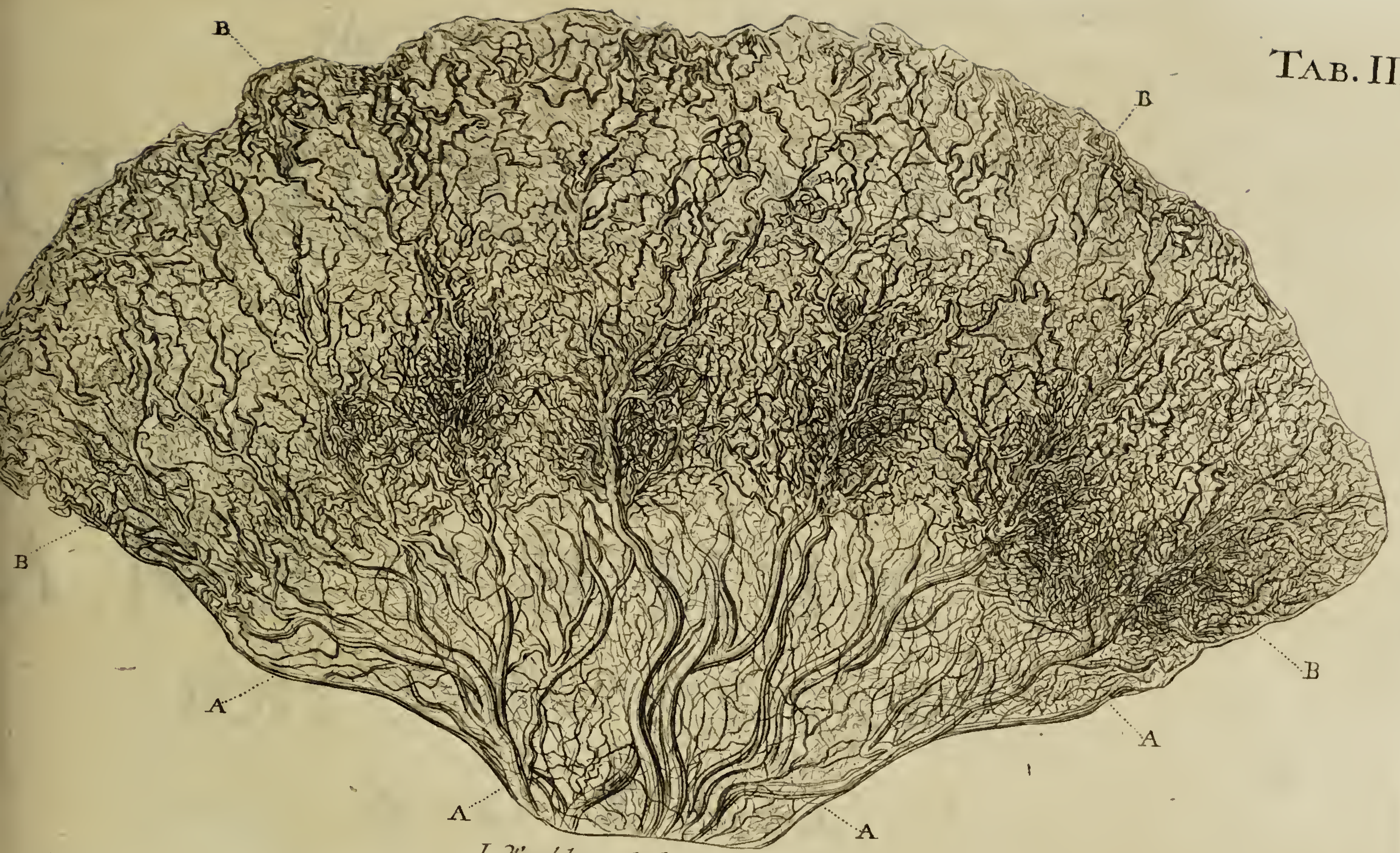

TAB. II

J. Wolkema ad objectum fecit.

Tab. III

I. Wandelaar ad objectum fecit.

FREDERICI RVYSCHII,

Anatom. & Botanic. Prof. Academ. Cae-ſar. Curios. Nec non Reg. Societ. Anglic. & Paris. Membri.

CVRAE RENOVATAE,

SEV,

THESAVRVS ANATOMICVS,

POST CURAS POSTERIORES,

NOVVS.

Cum fig. aeneis.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.

cIↄ. Iↄcc. xxviii.

VIRIS

ILLUSTRISSIMIS,

CLARISSIMIS EXCELLENTISSIMIS,

REGIAE PARISINAE

SCIENTIARVM SOCIETATIS

QVAE,

à SERENISSIMO ET POTENTISSIMO

PRINCIPE ET REGE,

LVDOVICO XV.

PROTEGITVR,

MEMBRIS DIGNISSIMIS,

HAS CVRAS RENOVATAS,

RECEPTIONIS IN ILLVSTREM SOCIETATEM

MEMOR.

D. D.

FREDERICVS RVYSCH,

PRIMVM SVPRA NONAGESIMVM ANNUM

AGENS.

VIRI ILLVSTRES,

T Acuiſſem certe ſenex nonagenarius, poſtquam
curas poſteriores edidi, & crederem me ſatis
commodis rei Anatomicae & Medicae inſerviiſ-
ſe, ut finem laboribus imponere poſſem. Sed
ſentio adhuc, VIRI ILLVSTRES, gaudia
illa, quibus adficiebatur animus, quando Re-
giam Clementiam INVICTISS. ET PO-
TENTISS. REGIS ET PRINCIPIS
'DOVIC. XV. nupero anno nuntiaverat, ILLVSTRISS.
MES DE MAVREPAS. Attonitus revera haerebam,
n me receptum eſſe in Illuſtrem veſtram Societatem legeram,
quidem in locum Magni Newtoni! Ah! qui vellem tantum,
ſenex brevis vitae memor, promovendis ſcientiis adhuc ali-
d conferre poſſem! non deficeret, credite, VIRI IL-
'STRES, voluntas, ni deficerent vires, quas conſumtas fe-
multumque nupero lapſu detritas ſentio. Novi promiſſa
de Decade IV. adverſ. cadere in debitum; ſed ego morta-
n in tam vaſta republica noſtra laborioſiſſimus, detineor ſaepe,
letentus fui tractatu meo de muſculo orbiculari uterino, &
iore adhaeſione placentae, quem Magiſter obſtetricum edere
i, & invidis licet obloquentibus edidi. Sed quod differtur non
rtur! Invenietis VIRI ILLVSTRES, in hoc Theſauro varia
ora, quorum primum locum occupat ſcatula, in qua reperitur
s quaedam, quam in alia ſtirpe obſervaram, poſtquam pri-
munere ſuo functa per multos annos in uſu fuiſſet:
rvatum quidem fuit, quod haec vel illa planta ex aliis, &
lias effrondeſcat? Quod rarum non eſt; ſed loquor de tali
ta, quam nemo ante videre potuit, quam mater prioris ef-
mortua fuiſſet, plantaque ſecunda matricida prioris facta
& ante hoc tempus, nec ego, nec ullus eam umquam vidit.
es quidem videmus, quod ex arboribus cadentibus fungi va-
aſcantur, aſt haec ſtirps, de qua loquor, inter ceteras ſu-
it. Praeterea nunquam conſpiciuntur plantae hae, niſi
a emarcida jam ſit mortua, id quod bene notandum!
uod ſi mihi propoſuerim, deſcriptionem plantae hujus trade-
quod facile poſſem, nonne campus diſcurſui meo amplius pa-
? attamen, ne prolixus ſim, hoc tantum addere lubet, me

 jam

jam duas diverſas hujusmodi plantas vidiſſe: prior multis mis albicantibus ſuperbit; altera vero ſine ramis mihi obl fuit, quae craſſa eſt inſtar baculi ambulatorii, & cujus porti culam tantum accepi: cava haec eſt & fiſtuloſa inſtar arundi & interna ſuperficies, quam in tabulato firmavi, impreſſion rotunde cavis ſcatet inſtar cryptiformium fovearum in agi poſitarum, de qua poſtea pluribus.

II°. *Obſervatu dignus eſt in hoc Theſauro ramus depactus pis cujusdam arboreſcentis, qui nullius aciculae, fili, amylai vel alius materiae ope, ita praeparatus eſt, ſed tantum div ne vaſorum ſucciferorum per lamellas, quae alias vocantur brae, oſſa plantae, truncum plantae conſtituentia. Vaſa lamellatim ſic disjuncta, & excarnata (ut ita loquar) rep ſentant librum quendam paginis multis inſtructum, quarum terſtitia, ſceleta vel exuviae variorum foliorum replent. praeparandi methodus, quantum ego novi, à paucis, ſi ab exculta fuit.*

Viri, ſapientia Clari, qui rariora haec in aedibus meis dent, me ſaepe interrogant, qui poſſibile ſit, haec ita praep re? reſpondeo vero: me hoc efficere miniſterio ſatellitum rum, quorum opera varia detexi, quorumque auxilio theſ mei ſuperbiunt. Aliis quidem ſatellitibus opus conficere ſt bam, (quorum nomen reticuiſſe melius ſit, quam indicaſſe, animalcula haec quam citiſſime quidem opus ſuum conficieb ſimulac verò ferias concederem peractis laboribus, & vitro riſſimo immitterem, quod foliis recenter carptis inſtratum beneficentiam hanc meam deridebant beſtiolae hae, mirabar dum eas totas inveniebam quantas tela quadam obductas; hi coactus eram nolens volens, ingratas haſce ex ſervitiis mei legare.

Poſtea inveni adhuc aliam ſatellitum cohortem, de q meliora ſperabam, ſed iterum incaſſum, nam dum eis folia bibebam, quae prius in lixivio ſaccharino maceraveram, titu ſingulari non ſolum manducabant pulpam, ſed & vaſa coſa evolvenda. Tum proprios meos ſatellites, digitos m auxilium vocabam, qui tam bene mandatis obſequuntur omnes artem hanc conſpicientes, obſtupeſcant. Sed, quid nemo ſit alterius, qui ſuus eſſe poteſt.

Videtur mihi, quod plurimi hic objiciant. Quid hae nos? Reſpondeo: multum ſane. Hoc enim magnum argume

l pondus adfert ſyſtemati meo vaſorum ſanguineorum, quod
ım Egregius & Eruditus Bohlius, Med. Doct & amicus noſter,
diſſertatione ſua Epiſtolica ad me nuper data, clare
cit.

Quam magnam hic videmus analogiam inter compagem vaſo-
ı ſanguineorum & ſuccoſorum in plantis, earumque foliis. Et
ne hoc oculis noſtris occultum fuit per tot ſecula? ſed nunc
onſtro, quomodo lien noſter cum plantis & foliis maximam
em conveniat. Lien membrana quadam tegitur, nec haec
ſeris plantis deficit. Dicitis; membranam lienis eſſe du-
atam? reſpondeo: plantarum harum etiam. Subſtantia lie-
quae prius parenchyma male audiebat, nil niſi complexus
rum eſt? De plantis & foliis idem adſerere licet. Fines
rum ſanguineorum lienis undiquaque abeunt in pulpam vaſis
ımpoſitam? extremitates vaſorum ſuccoſorum plantarum &
rum faciunt idem. Tandem pulpa modo dicta in noſtro lie-
t vaſculoſa, vel potius ſunt vaſa: idem quoque de plantis
t.

°. Invenimus in hoc Theſauro Muſculum Deltoidem quo-
operoſo labore laborantem; quem hic demonſtro, quod non
ı ex tribus, quatuorve, ſed ex L. LX. lacertis conſtet, quod
s auctor tam clare & diſtincte, quam ego hic, propo-

°. Quod attinet tendines & ligamenta corporis noſtri, quae
iu erant partes exſangues, ſanguine carentes, haec ego in
uro hoc demonſtro ceu partes ſanguine copioſo rubras &
das, id quod nunquam ſatis laudanda repletio vaſorum me
t.

. Demonſtro etiam, hominem ſingulari artificio, & inqui-
ex ſanguine humano vel animalium poſſe pſeudo-membra-
nfi ere, tam naturaliter, ut quivis diceret, eſſe membra-
ex corpore deſumtas. Similem membranam ex corpore hu-
extractam, hic Theſaurus offert. Quando praeparatum
la conquaſſatione per ramulum depactum plantae cujuſdam
n, obſervabam, vidi etiam, quod per vulnus in abdomen
penetrans, ſanguis ſuo oleo deſtitutus, ſimile quid nobis offe-
er motum periſtalticum continuum inteſtinorum, & eruptio-
nguinis ex vaſis ſuis ita mutatus; & quod quoque ſanguis
neribus Thoracis continua pulmonum actione in inſpiratio-
praeternaturaliter mutari poſſit.

VI°. Ex

VI°. *Si quis cupit videre, quam mirabiliter remanſa pla ta uterina, (de qua haud ita pridem ex profeſſo egi) quae ex ris vaſis ſanguineis & membranis conſtructa eſt, mutari in hydatides, id quod olim impoſſibile quis dixiſſet, hunc thesaurum, rem inauditam ſole meridiano clariorem dabit; Q do hoc ante multos annos obſervabam, multos quidem ad ſarios nactus fui, nunc vero ſilent omnes, de vera obſervat ratione perſuaſi.*

VII°. *Conſervo ſcatulam, in qua eſt folium Aloës Ame nae ſpinoſae, cujus vaſorum ſuccoſorum extremitatibus in tis locis pulpam vaſculoſam adglutinatam microſcopio vide & ſic fateri debemus, quod pulpa haec ſit conſtructio cont torum vaſorum ſuccoſorum. Quando rem hanc prima videbam, prae admiratione obſtupeſcebam, quod talis con quoque fieret in vaſis ſanguineis corporis noſtri, in pulpan generantibus. De hac ergo vaſorum conſtitutione nullum an dubium mihi eſt, ita fieri, ſed de illis vaſis, quae non in pam, ſed in tomentum telae araneae ſimile terminantur, ad idem nondum poſſum.*

VIII°. *Videmus quoque in hoc theſauro ſceleton vel ex pyri ſacchari, quod ſolis radiis viſum eandem ac naturalit bebat, retinuit figuram. Hoc undiquaque millenis vaſis ſ ſcatet, qualis quoque & pyri totius conſtitutio. Vaſa vero repunt, ad uterum hodie dictum pyri. Hoc objectum magi ſuum prae omnibus aliis laudat, mihique magno in honore eſt. utilis, nobilis imo neceſſaria fere eſt anatome plantarum! e ſorum ſyſtema in plantis nunc ſyſtemati vaſorum in corpor mano analogum! Hi fuere labores mei, VIRI ILLVST dum elapſo quodam tempore cadavera ex deſiderio meo ac re non potuerim; placuit enim examini plantarum vacar poſſibile enim mihi eſt, ut otioſus ulla dies apud me ſine ducta tranſeat. An verò tempus meum bene impenderin ſcriptis meis abunde videre eſt: imo theſaurus meus de teſtabitur. Scitis ergo VIRI ILLVSTRES, rationem t tus hujus. Æquos Vos aeſtimo ſcientiarum judices, aequi b quoque accipiatis, VIRI ILLVSTRES, haſce lineas, quib huc adjicere placet anatomen raparum in exuvias re rum.*

Dum rapas has VIRI ILLVSTRES, anatomice inqui venio tanta miracula & ſecreta in eis, ut haereat animus. Im

conſidero earum ſubſtantiam, quae aeque bene ex canalibus ſucco- s conſtat ac lien, hepar, renes aliaeque partes; anne hoc unquam ſervatum fuerit, ipſi judicate, rogo. Jam vero res inaudita pro- itur in hoc Theſauro. Quaeret aliquis, num non conſul- us foret, plantas has, quae nullius momenti ſint, nec niſi aqua aëre ſubſiſtant, relinquere? Non certe, me hercle, hoc agam m varia nova in iis conſpexerim, imo ſuccum quendam. Haec ne moverunt me, ut has nobiles rapas proponerem, accura- ri inquiſitione aeque dignas ac pyrum & poma, aliæve ſtirpes. gitate utilitatem, quam aegris & debilibus corporibus prae- nt; ventriculum licet nimis oppleverint homines, raro tamen octoris auxilio opus habent, cum contra ſaepe accidat, quod ſt ingurgitationes deliciarum Doctor praeſto eſſe debeat. O! am facile rapae hae digeruntur? Quam facile divites & pau- res nutriunt? quam ſalutares, quam utiles ſunt in ſcorbuto, thiſi, tuſſi, aphthis? His tamen non obſtantibus, anne titu- n ſuum, ac ſi aëre & aqua tantum conſtent, adhuc retinerent? ropius jam haec modo laudata tubera terrae conſpiciamus, dendo, qualis earum ſit ſubſtantia, & quomodo conſiſtant. e hoc tamdiu non fuit ſcriptum, & ego, uti dixi, coeco aſi impetu ad harum inquiſitionem me accinxi, & laetor rara eis me detexiſſe, ut dignas judicaverim, has plantas Theſauro o imponere, quae tanto nitore ſplendent, ac ſi rarae exoticae ntae forent.

Jam tractabo materiam, quid mihi videatur de eo, quomodo ipe rapae hae laticem aquoſum ex terra hauriant, puto verò fieri earum flagellis, ſeu cauda.

Primò; licet cauda haec & cortex utilia ſint in medicina, nen propter amarum ſuccum rejiciuntur, quando menſae ap- ıntur. Interim utraque ſubſtantia ſingulari textura vaſo- ſuccoſorum inſtar pyrorum conſtat, alia tamen actione & , extremitates quoque earum ſunt pulpoſae, vel pulpa obdu- , ac hucuſque detegere potui. Dein videtis, VIRI ILLVSTR. heſauro hoc, rapam, Belgice een knol, *in ſceleton redactam, d mihi prius impoſſibile videbatur, nam de plantis ſiliquoſis hoc ditum fuit, ut & de pomiferis, & antequam me ad hoc opus ngerem, de ſucceſſu quoque deſperaram, nunc vero laetor, i ſucceſſiſſe. Obſervo porro: quod prima & ſecunda pars, eſt cauda ut & cortex complexus ſit vaſorum ſuccoſorum, rum hunc ſaporem praeparantium, non verò lympham vel*

aquam,

aquam, quam ex ſolo amato hauriunt, ſimili modo, ac p biliarii, per hepar diſtributi, & ad bilem praeparandum de nati, ſanguinem hauriunt ex extremitatibus venae portarum

Circa hos canales video quoque, quod milleni repant in ra colore albicantes, quique ſubtili artificio à me excarnati ricum album repraeſentant, id quod admodum difficile eſt praeparare. Poſtea video differentiam inter vaſa corticis caudae, licet continua communicatione inter ſe committant nam dum caudam conſtituunt, linea recta incedunt, cum v ad corticem properant, mutant decurſum & retis inſtar in quentur, probabiliter, quod hic aliquid aliud operentur; enim alias tanta decurſus differentia neceſſaria fuiſſet?

Quod attinet veram conſtitutionem ipſius rapae, tunc vi hanc nil niſi ſyſtema vaſorum ſuccoſorum albicantium dul ſimorum eſſe, quae breves quidem, conum abſciſſum repr ſentant, ſed innumerae etiam ſunt: cum has in exuvias pr parando redegeram, vidi has plantas inter praeparandum di laſſe ſuccum glutinoſum, veluti in plurimis, ſi non in omnib quae nos nutriunt, demonſtrare poſſum.

2o. *Inter praeparandum quoque albicantem ſeroſum humo demonſtravi, quod mihi ſaepius quoque accidit, cum tracta radices malvae.*

3o. *Invenio, quod rapae hae menſtruo meo commiſſae, de in diem, quaſi ſubſtantia ſua diffluant, & annihilentur.*

Haec ſunto, VIRI ILLVSTRES, quae poſt curas m poſteriores editas nova iterum inveni, quae veſtro judicio teant. Vivite diu ſoſpites, in ſcientiarum emolumentum, que Collegam veſtrum amare pergite. Valete!

AMSTELODAMI A. N. C. cIɔIɔccxxIIX.

Die xx. Julii.

CVRÆ RENOVATÆ,
SEU
THESAVRVS
ANATOMICVS,
Poſt curas poſteriores novus.
ASSER I.

N. I.

Pedamentum exiguum, & ſupra illud fruſtulum placentæ humanæ, cujus vaſa ſanguinea nitidè ſunt repleta.

N. II.

Pedamentum ut ſupra, &c. Fruſtulum Diaphragmatis humani, cujus repletio facta per arteriam, ita ut hujus extremitates ad ultimum uſque ſint viſibiles, propter accu-am repletionem.

N. III.

Phiala liquore repleta, & in ea fruſtum Epidermidis, ut & rporis reticularis ex ſemi Æthiopiſſa.

N. IV.

Phiala ut ſupra. In illa fœtus humanus, nitidiſſimus, unciæ gnitudine, dependens à funiculo umbilicali ut & amnio, oſitus inter Aſclepiadem afr. aïzoidem. *Tournef.*

N. V.

Phiala ut ſupra. In ea ſerpens indicus, coronatus diadema- ſ. conſpicillo inſignitus, parvus. *Raji Synopſ. animal.* 330. Vipera zeyl. vittata geſticulatrix ad cervicem conſpicillo ignita. Cobras de Capello *Luſit.* Naia *Zeylan. Herm. Muſ. ylan.* N. 98.

N. VI.

Phiala &c. Segmentum albiſſimum cutis mammæ Æthiopiſ- cui adhucdum annectitur & ab illa dependet portio corpo- reticularis, nigerrima, ut & epidermis coloris cinerei.

N. VII.

Phiala &c. in ea, fœtus humanus, colore naturali quatu circiter menſium à conceptione, decumbens ſupra ſegmentu placentæ uterinæ, cujus vaſa ſanguinea ſunt repleta, ut aute repræſentaret quod cephalea laboret, capiti innititur e dextra.

N. VIII.

Pedamentum exiguum, & ſupra illud acus, cui inſidet faſ culus compoſitus ex aliquot pilis minutiſſimis prodeuntibus ſ cute circa naſi radicem, idque e juvencula: dicti pili ſim juncti, fili craſſitudinem haud ſuperantes combinantur limo vel pultacea materia, id quod mihi anſam dedit cogitand numne ſit annumerandus atheromati ſub cute ſito? Ad illu arcendum vocatus fuit chirurgus ſatis expertus, qui variis r mediis incaſſum adhibitis, tandem cauſtica in uſum revocab quibus adhibitis, ad tempus quidem malum videbatur reſtit tum, enimverò recidivam paſſus eſt patiens, & hoc dura per aliquot annos, ad hoc tempus uſque: jam vero bis ter per annum, ſolâ compreſſione indicis tractatus, in lucem ſe manifeſtat dictus pilorum faſciculus.

N. IX.

Phiala magna liquore repleta, continens caput infantis r cens nati, cujus cranii pars ſuperior ablata &, cerebro exempt hinc oculis clauſis, facies adeo venuſta oculos incurrit, vitæ ſpeciem repræſentet.

N. X.

Phiala in liquore continens Teſticulum humanum egreg evolutum, colore albiſſimo, hujus conſtitutio vaſcula ſur qualia non dantur in toto corpore, ratione reptatus ſerpe tini.

N. XI.

Pedamentum peculiare inſtructum variis organis auditu nempe, cochlea cum ſepto, Labyrinthus, tres canales, for men ovale, & rotundum.

N. XII.

Phiala maxima, in liquore continens caput magnum cuju dam juvenis, octo novemve circiter annorum, ut ſupra d ctum venuſtum & ceu vivens, ſolis oculis exceptis, qui fac ſunt tam artificioſiſſime ex vitro, ut videantur naturales: ce rebrum quoque erutum, ita ut in conſpectum veniant ner

opti

ptici cum involucro ſuo tenuiſſimo, arteriolis minutiſſimis
litato.

N. XIII.

Fruſtum magnum cordis humani in liquore conſervatum,
olummodo, ut admiranda facies interna in conſpectum veni-
et: ramus Juniperi Goënſis pone objectum ſitus, protrudit il-
ud verſus phialæ parietem.

N. XIV.

Phiala in liquore conſervans brachium fœtus humani vitæ
peciem repræſentans, in cujus manu continetur cor infantis,
ujus arteriæ optimè ſunt repletæ.

N. XV.

Phiala &c. Fruſtum inteſtini recti humani, in eo viſibiles
nt papillæ nerveæ, pone illud objectum occurrit roſa ſyl-
eſtris pomifera, ut comprimatur ut ſupra.

N. XVI.

Phiala &c. Portio piæ matris, cujus arteriæ ſunt infarctæ
extremum uſque, huic adſita eſt murucuia *Piſon. vid. p.* 70. 71.

N. XVII.

Pyxis continens ſegmentum penis virilis, in quo cernere li-
geminum ligamentum corporum nerveo-ſpongioſorum ma-
um, id quod raro contingit.

N. XVIII.

Fruſtum penis virilis, per cujus glandis ſuperficiem in con-
ctum venit agmen papillarum nervearum, extra ſuperficiem
minentium, idque in liquore.

N. XIX.

Phiala in liquore continens, ſegmentum integumenti linguæ
ænæ cum corpore reticulari. Huic addidi ſegmentum braſ-
crispæ rariſſimæ, nunquam à me viſæ.

N. XX.

Pedamentum & ſupra illud, ſegmentum Inteſtini ilei ex ho-
e. Repletio facta per venam portæ.

ASSER II.

N. XXI.

edamentum &c. Portio diaphragmatis humani, cujus vaſa
xtremitatem uſque ſunt repleta.

N. XXII.

Pedamentum &c. Fruſtum inteſtini inverſi & inflati, un
tunica nervea celluloſa facta.

N. XXIII.

Pedamentum &c. Fruſtum lienis vitulini, cujus replet
facta per arteriam; hujus pulpoſa ſubſtantia adempta, conſ
cienda ſeſe præbent fibræ, (ſtamina,) ſulci, ſpatia inania, n
nus caute cellulæ dictæ, cum proprie nullæ reperiantur me
branulæ cavæ, ſed vero ſtamina ſeu fibræ, inter quas pul
hoſpitatur.

N. XXIV.

Phiala in liquore conſervans, ſegmentum penis virilis. R
pletio facta per arteriam ceraceâ materiâ rubrâ. Tria cor
ra nerveo-ſpongioſa hic in conſpectum veniunt: ſuperius fo
men eſt portio venæ, inferius meatus urinarius.

N. XXV.

Phiala &c. Pueri brachium vitæ ſpeciem referens, in q
continetur ſegmentum placentæ uterinæ humanæ, cujus
ſorum extremitates ad ultimum uſque repletæ.

N. XXVI.

Phiala &c. Segmentum inteſtini ilei ex homine, cujus v
ſunt repleta per venam meſentericam, ut autem objecti
cies interior accederet parieti phialæ, comprimitur per ram
floris paſſionis.

N. XXVII.

Phiala &c. Digitus maximus pedis humani, à quo depen
corpus reticulare & epidermis, ut in conſpectum venirent
pillæ nerveæ extra cutim non nihil prominentes.

N. XXVIII.

Phiala in liquore &c. Segmentum inteſtini recti ex juve
Hujus vaſa ſanguinea ſunt repleta ceraceâ materiâ dilutiore
bedine prædita: facie interiore in conſpectum veniunt Cry
Boerhavianæ, ſeu lacunæ, audiuntque aliis glandulæ,
quibus conficitur & excernitur limoſus humor ad lubricand
dictum inteſtinum.

N. XXIX.

Phiala in liquore continens, fibras muſculares diſſolutas
fibrillas telam araneарum ſuperantes; hærentque hæ fibr
in ramo pimpinellæ ſpinoſæ, ut luculentius in conſpectum
nirent.

N. X

N. XXX.

Phiala in liquore &c. Inteſtinula fœtus humani, cujus vaſa in totum ſunt repleta, ita ut ſummâ rubedine ſuperbiant: ſupra operculum hujus phialæ reperitur pedamentum exiguum, cui impoſitum eſt umbella flor. Ammi majoris.

N. XXXI.

Phiala in liquore &c. Segmentum placentæ uterinæ humanæ: cujus vaſa ſanguinea placentam conſtituentia mirum in modum ſunt repleta, ita ut ultimæ extremitates ſubtiliſſimæ in conſpectum veniant, & nullas glandulas peculiares in placenta reperiri hic luculentiſſime appareat.

N. XXXII.

Phiala in liquore &c. Segmentum renis humani, vitæ ſpeciem repræſentans, in eo viſui occurrunt duæ tresve papillæ cultro nonnihil inciſæ, hærentque adhuc in tubulis pelvis. Ramus moldavicæ orientalis comprimit objectum verſus phialæ parietem, ut luculentius viſui occurrat objectum.

N. XXXIII.

Phiala in qua liquore repleta reperitur, una ex placentis uterinis vitulinis: hujus vaſa ita ſunt repleta, ut illarum extremitates, telæ aranearum ſubtilitatem adæquent.

N. XXXIV.

Phiala in ea &c. Pſeudo-membrana ex ſanguine humano, ſola conquaſſatione à me facta, poſt venæ ſectionem.

N. XXXV.

Phiala &c. Epidermis & corpus reticulare infantis manus, chirothecam repræſentantia, ne unguibus quidem objecto ademptis: plantula addita eſt momordica Zeylan. fructu rubro.

N. XXXVI.

Phiala liquore repleta & in ea Pueri Lingua naturali colore prædita, in qua conſpiciuntur papillæ linguales, ut & epiglottis, huic adpoſitus eſt ramus Eryngii.

N. XXXVII.

Phiala ut ſupra. Portio piæ matris fœtus humani recens nati: hujus arteriæ ſunt repletæ, unde rubedinem acquiſiverunt.

N. XXXVIII.

Phiala ut ſupra. Digitus pedis maximus ex muliere provectæ ætatis. Repletio facta per arteriam, unde papillæ nerveæ ſubtusque rubicundiſſimæ apparent. Cuticula & corpus reticulare

ſumma albedine ſuperbiunt, id quod ſatis ſuperque indicat, nec epidermidem, nec corpus reticulare vaſis ſanguineis gaudere.

N. XXXIX.

Pedamentum & ſupra illud, ſegmentum pulmonis ovini, ita præparatum, ut plurimæ veſiculæ pulmonales pateant. objectum rubicundum propter vaſorum repletionem.

ASSER III.

N. XL.

Capſula oblonga continens aliquot lamellas plantæ arboreæ nempe malvæ Japonicæ ſibi invicem appoſitæ, repræſentante ſericum albiſſimum, ſuntque nil niſi vaſa ſuccoſa jam arida & per ſiccitatem fibræ dicta, in lamellas diſpoſita.

N. XLI.

Capſula & in ea ſegmentum Inteſtini ilii inverſi, & inflat balænæ, ut tunica nervea inflata, celluloſa ſit facta.

N. XLII.

Pedamentum & ſupra illud, vexillum confectum ex Epider mide plantæ pedis mulieris obeſæ, in eo videre eſt differen tia, quæ reperitur ſub planta pedis, & ubi receſſit ab ea.

N. XLIII.

Pedamentum &c. Segmentum magnum hepatis human Repletio facta per venam cavam. Spina bicolor, denotat ſu perficiem partis gibboſæ, ubi acini rotundi illæſi comparent in oppoſita vero parte cultro læſi ſunt. Optimæ notæ hocc ſubjectum!

N. XLIV.

Pedamentum ut ſupra. Fruſtum lienis vitulini. Replet facta per arteriam; optimæ quoque notæ.

N. XLV.

Pedamentum ut ſupra. Cupula facta ex inteſtino ileo inver & inflato, idque ex vetula obeſa. Repletio facta per vena cavam, viſumque allicit, propter nitorem objecti & vaſoru reptatum peculiarem.

N. XLVI.

Pedamentum ut ſupra. Segmentum cutis humanæ, cuj arteriæ ſunt repletæ ceracea materiâ rubrâ. In hoc object conſpiciuntur papillæ. Facies interior notatur puncto nigro

ibiqu

[u]bique apparent papillæ nerveæ abſciſſæ, quæ aliis glandulæ [p]erperam audiunt.

N. XLVII.

Pedamentum ut ſupra. Segmentum naſi fœtus humani re[c]ens nati, per cujus involucrum vaſa arterioſa diſſeminantur, [i]dque peculiari reptatu.

N. XLVIII.

Pedamentum &c. Segmentum penis virilis. Spina bicolor [m]axima indigitat corpus nerveo-ſpongioſum, corpus nerveo-[s]pongioſum minus vero, quatenus conſtituit glandem penis, [d]onatur capite aciculæ flocco albo obſitæ: aciculæ capite nudo [i]ndigitatur meatus urinarius: ſpinulis binis tunica celluloſa, [u]ltimo, cutis tenuitas notatur puncto nigro ſub ſpinula tenuiſſi[m]a conſito.

N. XLIX.

Pedamentum &c. Anterior pars penis virilis, in qūa tria [co]rpora nerveo-ſpongioſa ſunt repleta ceraceâ materiâ rubrâ: [c]ujus tunica celluloſa, ſub cute ſita, flatu conſpicua reddita [es]t: præterea cutis tenuitas chartæ papyri inſtar in conſpectum [ve]nit.

N. L.

Pedamentum &c. Lamella penis virilis. Duo corpora ner[ve]o-ſpongioſa majora, ut & tunica celluloſa ſub cute ſita, fla[tu] ſunt repleta, præterea ſeptum penis hic quoque conſpi[cit]ur.

N. LI.

[P]edamentum & ſupra illud, ſegmentum lienis vitulini ab[ſ]biente membrana in totum denudatum. Repletio facta per [art]eriam.

N. LII.

[P]edamentum &c. Vexillum è cute humana rubicundiſſi[mu]m propter vaſorum ſanguineorum repletionem, quæ per [ext]eriorem, ſeu exteriorem partem repunt. Diſcrepant, hic [...] ab iis, quæ repunt per interiorem, ſc. quia hæc non per[ti]nt ad cutim, ſed ad tunicam celluloſam, id quod facile [q]ui imponeret.

ASSER IV.

N. LIII.

[Ph]iala liquore repleta, continens fœtum ovinum digiti mi-

nimi

nimi magnitudine, hærentem a proprio amnio, & in latic naturali limpidiſſimo natantem, ita ut fœtus luculentiſſimè i conſpectum veniat.

N. L I V.

Phiala, in qua continetur embryo cuniculi grano hordei mun dati magnitudine in liquore, dependens à funiculo & placen tulæ rudimento, octo dierum.

N. L V.

Phiala liquore repleta, & in ea fruſtum magnum verm lati.

N. L V I.

Phiala ut ſupra Ovum muliebre fœcundatum uteroque excl ſum, nucis moſchatæ magnitudine: è chorio emergit omni placentulæ rudimentum. Illud objectum nondum aperui, i ut neſciam quid intus contineatur, neque à quo tempore ut ro geſſerat mater. Objectum rariſſimum.

N. L V I I.

Phiala &c. Suſceptio Inteſtini Ilei verminoſa è puero. Hu vaſa ſanguinea ſunt repleta.

N. L V I I I.

Pedamentum & ſupra illud pes juvenis, balſamo præpa tus & induratus atque rubicundiſſimus, propter vaſorum ſ guineorum repletionem ceraceâ materiâ rubrâ.

N. L I X.

Phiala &c. In ea, ſegmentum epidermidis, corporis reti laris & cutis Æthiopiſſæ. Notandum; hocce objectum pendet ab epidermide, & corpore reticulari, quorum fa exterior, epidermis, coloris eſt cinerei, facies interior, ni eſt corpus reticulare: inferior pars, dependens à dictis tegumentis, eſt cutis, nobisque hic occurrit ſubnigra, q contraxit ab epidermide, quantumvis cutis ſit à natura albiſſi

N. L X.

Phiala &c. In ea Exuviæ, ſeu ſceleton mali Armeni Belgicè *Abricoos*, cujus conſtitutio vaſorum multum diſ pat à pyrorum cæterorumque fructuum.

N. L X I.

Phiala magna &c. In ea, fœtus humanus, vitæ ſpeciem præſentans, octo præter propter menſium, capite inclin oculisque clauſis, mentitur dormire, continetque manibu gmentum lienis vitulini evolutum.

N. L

N. LXII.

Phiala, in qua continetur in liquore Fœtus humani brachium, itæ ſpeciem repræſentans; huic à latere adſita eſt ejuſdem ianus epidermis & corpus reticulare cheirothecam apprime epræſentans, ne unguibus quidem ademptis. Hocce objeum adſpicientium oculos allicit, & viſui gratiam conciliat. lantula appoſita eſt balſamina, mas Zeylan. fructu longoavo.

N. LXIII.

Phiala &c. in ea Exuviæ rapæ, caudâ ademptâ.

N. LXIV.

Phiala &c. in ea Segmentum piæ matris fœtus humani, to circiter menſium, cujus arteriæ perbelle ſunt repletæ.

N. LXV.

Phiala &c. in ea Segmentum lienis virginis viginti quinque citer annos natæ abſque repletione, repræſentantque vaſorum tremitates, penicillos. Illud objectum mihi valde charum, pter cauſas hic reticendas.

N. LXVI.

Pedamentum & ſupra illud, lamella minor penis balænæ, in a videre eſt, quanta ſit inter hanc, & penis virilis analo-. Foramina in ambitu, ſunt vaſa ſanguinea abſciſſa & nurofiſſima.

N. LXVII.

Phiala, in qua continentur in liquore fibrillæ carneæ, in filas tomentoſas ſeparatæ, ſuntque tam teneræ, ut telam nearum ſuperent.

N. LXVIII.

Pedamentum, & ſupra illud, fœtus humani ſtomachus ſex citer menſium à geſtatione. Repletio facta per arteriam, le ſummam contraxit rubedinem.

N. LXIX.

Pedamentum &c. Semi-pulmo fœtus humani cum annexo culo, quorum arteriæ ſunt nitidiſſime repletæ. Punctum rum indigitat portionem diaphragmatis.

N. LXX.

Phiala in liquore ſervans fruſtum capitis oſſei vitulini, & o rete mirabile; arteriæ rete conſtituentes perbelleſunt repleunde objectum ſummam quoque contraxit rubedinem. Hocce jectum deſumpſi ex vitulo, quem vacca utero geſtaverat per i-annum mortuum, cujus hiſtoriam admirandam legere eſt in

tractatu meo belgice conſcripto, de uteri muſculo & firmio[r]
adhæſione placentæ, in ſtatu præternaturali.

N. L X X I.

Pedamentum & ſupra illud, ſegmentum inteſtini coli ex h[o]
mine. Repletio facta per venam cavam. Notandum: Quan[ta]
ſit differentia, ratione conſtitutionis hujus, ab ea, quæ r[e]
peritur circa venam portarum.

A S S E R V.

N. L X X I I.

Pedamentum &c. Segmentum folii aloës africanæ, qu[i]
inſultat ſceleton muris album. Not. in foliis hujus plan[tæ]
omnia vaſa ſuccoſa ſecundum longitudinem repunt, abſq[ue]
viſibili ramificatione.

N. L X X I I I.

Phiala in liquore continens brachium fœtus humani, vi[tæ]
ſpeciem referens, in cujus manu continetur lienis vitul[i]
ſegmentum.

N. L X X I V.

Phiala &c. Fœtus humanus trium circiter menſium à c[on]
ceptione. In eo, loco naſi, propendicula carnea adhæret, p[ro]
boſcidis inſtar, huic adſitus eſt ramus plantæ ex inſula St. Ja[c.]
ſcilicet lotus flore pullo dictus.

N. L X X V.

Phiala in liquore continens ſegmentum arteriæ ſplenicæ [vi]
tulinæ, ceraceâ materiâ rubrâ repletæ: variis locis in extre[mis]
ramulis adhucdum pulpoſa ſubſtantia annectitur, aliis verò [lo]
cis deſtituitur eadem, & ſic videmus ramulos deſinere in f[or]
mam penicillorum nonnihil detritorum.

N. L X X V I.

Phiala & in ea in liquore teſticulus humanus evolutus, ſu[nt]
que vaſcula teſtes conſtituentia, perquam tenuia. Object[um]
bonæ notæ.

N. L X X V I I.

Phiala &c. Foetus humani brachium, vitæ ſpeciem rep[ræ]
ſentans, in cujus manu continetur portio piæ matris alte[rius]
foetus humani, ſuntque vaſa arterioſa repleta & rubicun[diſ]
ſima.

N. L X X V I I I.

Pedamentum, & ſupra illud, ſemi-lien humanus. Re[pletio]

io facta per venam. Hujus extremitates venoſæ & pulpoſæ, am mirifice oculos incurrunt, ut ſuſtineam, impoſſibile eſſe, t ſculptor illas poſſit per figuras exprimere, ut deceret.

N. LXXIX.

Phiala in qua continetur in liquore, Cutis plantæ pedis, cum pidermide & corpore reticulari mulieris europeæ: facies exerior eſt corpus reticulare, ſubflavum. Sub hoc objecto reeritur aliud ſegmentum cutis plantæ pedis, hujus facies exrior, eſt epidermis. Herba adſita eſt herniaria.

N. LXXX.

Pedamentum & ſupra illud, Segmentum cutis rubrum è pue- o. Arteriæ ſunt repletæ, ut reptatus earum oculos incurreet, qui non vituperandus. Subjectum bonæ notæ.

N. LXXXI.

Phiala in qua in liquore continetur Cortex pyri Poire ſinjoor icti, cujus ſuperficies exterior obſita eſt innumeris particulis inoſis, Belgice *peukeltjens*, ſicuti cutis noſtra cum papillis rveis: facie interiore è contra in conſpectum veniunt ramurum ſuccoſorum extremitates, quæ videntur deſinere in ctis particulis acinoſis: hæc autem omnia radiis ſolaribus ſunt ponenda, oculis armatis.

N. LXXXII.

Pedamentum, cui impoſitum Vexillum è cute infantis, cujus teriæ ſunt repletæ. In eo conſiderandum, quantumvis jectum ſit rubicundiſſimum, attamen adverſus lucem viſum, x occurrit ramuſculus arterioſus, à latere vero milleni raiſculi viſui comparent.

N. LXXXIII.

Phiala in qua continetur Piæ matris portio è corpore huano: in ea luculenter apparet, (quantumvis ſit admodum nuis) in ſeſe continere tunicam celluloſam; variis etiam in is hic conſpicuum eſt, ceraceam materiam ſeſe exoneraſin dictam tunicam.

N. LXXXIV.

Pedamentum cui impoſitum Semi-ren humanus. Repletio r arteriam facta eſt.

N. LXXXV.

Phiala &c. Portio tunicæ papilloſæ æſophagi ex teſtudine igna: hoc objectum magnam habet analogiam cum tunica ccarum & linguæ bovinæ. Omnes hæ papillæ gaudent

 epithe-

epitheliâ firmiore, duriore & acuminata. Plantula adſita e
Juniperus Goënſis.

N. L X X X V I.

Pedamentum &c. Portio inteſtini jejuni hominis, cujus r
pletio facta per venam portæ.

N. L X X X V I I.

Phiala &c. Segmentum cutis, cum cuticula & corpore r
ticulari ex Æthyope. Pars ſuperior cutis, albiſſima, pars i
ferior, cuticula & corpus reticulare, epidermis coloris ciner
eſt, corpus reticulare, nigerrimum.

N. L X X X V I I I.

Pedamentum &c. Cor & pulmo infantis balſamo indura
Repletio facta per arteriam. Hæc omnia in ſtatu naturali ſu
relicta.

N. L X X X I X.

Phiala &c. Exuviæ ſeu ſceleton pyri. Bonæ notæ.

N. X C.

Pedamentum &c. Segmentum inteſtini jejuni ex juven
cujus juga (ſeu valvulæ conniventes) vix conſpiciuntur,
quod in tali ætate naturale. Objectum ſummâ rubedine ſupe
bit propter arteriarum repletionem.

A S S E R VI.

N. X C I.

Pedamentum, cui impoſitum Segmentum membranæ ch
rii, cum portione cotyledonis ex ove. Objectum nitidi
mum.

N. X C I I.

Pedamentum &c. Concha Pecten dicta, in qua continent
octo calculi è veſicâ felleâ hominis, ſuntque angulares.

N. X C I I I.

Pedamentum &c. Segmentum placentæ uterinæ humar
Repletio facta eſt per venam.

N. X C I V.

Pedamentum &c. Portio Epidermidis ex cauda Balæ
nigerrima & admodum tenuis.

N. X C V.

Pedamentum &c. Glandulæ conglobatæ ſub parotide ſi
ex homine. Repletio facta per arteriam. Objectum admir
dum, ratione reptatus arteriolarum.

XC

N. XCVI.

Pedamentum &c. Exigua pars cutis roſ-mari.

N. XCVII.

Pedamentum &c. Segmentum lienis vitulini, cujus repletio
ća per arteriam: hujus reptatus tam admirandus & ſubtilis,
t per figuras vix repræſentari poſſit.

N. XCVIII.

Pedamentum &c. Lien infantis, cujus repletio facta per ar-
riam. Hujus ramuli diſperſi per ſuperficiem ſtomachum ad-
icientem, optime ſunt conſpicui, microſcopio adhibito.

N. XCIX.

Pedamentum &c. Segmentum lienis humani, cujus arteria
pleta. Hoc objectum radiis ſolaribus exponendum, oculis
matis, & in eo nonnulla nondum deſcripta inveniemus.

N. C.

Pedamentum & ſupra illud, Veſica juvenis inflata & balſa-
o indurata: hoc objectum obtinet globoſam figuram abſque
gis, vaſaque arterioſa ſunt repleta, unde ſummam rubedinem
duit.

N. CI.

Pedamentum &c. Segmentum Inteſtini jejuni ex homine
ulto, cujus valvulæ conniventes, (potius juga,) optime ſunt
nſpicuæ. Hoc objectum poſt repletionem inconſuetam ac-
iſivit duritiem, colore eſtque rubicundiſſimo.

N. CII.

Pedamentum &c. Cordis auricula ſiniſtra ex homine, ceraceâ
teriâ rubrâ infarcta, ut vera ejus figura melius cerni poſſit.

N. CIII.

Pedamentum &c. Ureteris humani portio rubicunda, pro-
r repletionem arteriarum.

N. CIV.

Pedamentum &c. Exigua lingua è fœtu humano, 6 circi-
menſium à conceptione, eſtque ruberrimi coloris, propter
orum repletionem.

N. CV.

Pedamentum &c. Segmentum epatis ex juvene duodecim
e annorum, cujus repletio facta per arteriam. Optimæ notæ.

N. CVI.

Pedamentum &c. Ren biſectus ex ove, repletus materiâ ce-
eâ rubrâ. In hoc objecto diſcretio apparet inter renem ovi-
n & humanum, quæ magna.

ASSER VII.

N. CVII.

Pedamentum, cui impoſitum Segmentum ſtomachi juven Repletio facta per arteriam, hujus reptatus plane diverſu quam in inteſtino ileo aut jejuno.

N. CVIII.

Pedamentum &c. Subſtantia muſculoſa brachii fœtus hum ni, eum in finem conſervata, ut in conſpectum veniret adm randus numerus vaſculorum arterioſorum repletorum, ut exitus materiæ ceraceæ rubræ roris inſtar per ſubſtantiam mu cularem, id quod rarum.

N. CIX.

Phiala in liquore conſervans Portionem cerebri, pia mat obductam: hujus arteriæ ſunt repletæ, ex homine.

N. CX.

Phiala in qua continetur Semi-ren humanus, Spinula i truſa denotat papillas renales rubicundiſſimas propter arter repletionem.

N. CXI.

Pedamentum, & ſupra illud, portio meſenterii homir adulti, admodum obeſi: per cujus pinguedinem innume vaſcula ſanguinea repleta diſſeminata ſunt, unde totum obj ctum ſummâ rubedine perfuſum eſt. Glandulæ meſenter admirando reptatu vaſorum ſanguineorum præditæ, micr ſcopio viſæ.

N. CXII.

Pedamentum &c. Portio lienis humani, balſamo indurat cujus vaſa nitidiſſime ſunt repleta. Hic conſpiciendum ſe offert, quanta ſit diſcrepantia circa vaſa lienis, hepatis, renu aliarumquemque partium. NB. Spinula bicolor intru denotat faciem exteriorem.

N. CXIII.

Phiala magna, & in ea Fœtus humanus maſculinus ſ ſeptemve menſium à conceptione, in quo obſervatu dignun quod poſitura ejus ſit oculis clauſis, ut videatur tanquam cogit bundus: à latere poſitum eſt ſegmentum placentæ mulier non repletum.

N. CXI

N. CXIV.

Pedamentum, cui impoſitus Lien ovinus. repletio facta per arteriam, cujus extremitates ultimæ tomenti inſtar ſunt tenuiſſimæ. Objectum optimæ notæ.

N. CXV.

Phiala in liquore continens Sceleton ſive exuvias pyri ſaccha-ri cum pulpoſitatibus ſuis extremis. Optimæ notæ. Vid. Tab. II.

N. CXVI.

Phiala in liquore continens quatuor Digitos pedis hominis adulti; cujus cuticula & corpus reticulare ſunt adempta, ut in conſpectum venirent millenæ papillæ cutaneæ, prominentes extra ſuperficiem cutis, magnitudine arenularum. Supra operculum reperitur alia phiala, liquore repleta.

N. CXVII.

Continens portionem Epidermidis ex piloſa capitis parte, tenuitate ſuperantem epidermidem cutis aliarum partium: ita ut non ſit ubique in corpore humano ejuſdem tenuitatis.

N. CXVIII.

Phiala & in ea, Fœtus humani pia mater. Repletio facta per arteriam. Hic notandum, quod variis locis in conſpectum producantur particulæ corticis cerebri, in pulpæ formam.

N. CXIX.

Pedamentum & ſupra illud, ſemi-lien humanus monſtroſ. Repletio facta per venam, ceraceâ materiâ flavâ; in eo notandum, quod membrana lienem ambiens, perquam craſſa, id quod aliquoties offendi, forſan à prægreſſa levi aut gravi inflammatione?

N. CXX.

Phiala cum liquore, in qua Infantis brachium, vitæ ſpeciem ferens, in cujus manu continetur ſegmentum inteſtini jejuni humani, cum ſuis vaſibus repletis. Objectum optimæ notæ.

N. CXXI.

Phiala &c. Magna portio placentæ uterinæ humanæ. Repletio facta per venam. Ab unâ parte ſumma rubedine ſuperbit, altera pars adhuc obducta integumento albo nuper à me detecto, obducens eam partem, quæ reſpicit uterum.

N. CXXII.

Phiala ut ſupra, & in ea portio membranæ chorii vitulinæ: hujus

hujus vaſa optime ad extremum uſque ſunt repleta ceraceâ materiâ flavâ.

N. CXXIII.

Phiala ut ſupra, & in ea Apium fœniculi marini folio, à quo dependet embryo humanus ita compreſſus, ut faciem naturalem amiſerit.

N. CXXIV.

Pedamentum, & ſupra illud Semi-ren humanus. repletio facta per venam, ligneam acquiſivit duritiem, balſami ope.

N. CXXV.

Pedamentum, cui impoſitum Segmentum lienis vitulini cujus arteria tam accuratè repleta, ut extremitates microſcopio viſæ mentiantur nubeculas.

N. CXXVI.

Pedamentum ut ſupra, ſemi-penis virilis inflatus. Seta maxima bicolor indigitat alteram partem corporis nerveo ſpongioſi majoris, & ſuper illam occurrit minor ſeta, tunicam celluloſam, ſub cute ſitam, demonſtrans: minima, portionem corporis nerveo-ſpongioſi minoris, exteriorem partem glandis conſtituentis. Seta obtuſa, paraphymoſim factitiam flatu & ſic arte factam; hæc autem ſeta ſub glandis corona ſita eſt. Duo puncta rubra, meatum urinarium: punctum rubrum ſolitarium indigitat locum, ubi corpus nerveo-ſpongioſum minus deſinit.

ASSER VIII.

N. CXXVII.

Phiala in liquore continens Exuvias, ſeu ſceleton pruni non ſatellitum ope, ſed verò propriis manibus affabre concinnatum, ac præparatum.

N. CXXVIII.

Phiala ut ſupra continens Segmentum placentæ uterinæ humanæ. Repletio facta per arteriam. Vaſa hujus objecti analogiam habent cum vaſculis corticem cerebri conſtituentibus ratione tenuitatis.

N. CXXIX.

Pedamentum, cui impoſita, coſta infantis, per macerationem in liquore acido ita flexilis facta, ut ſine ullo incommodo potuerim redigere in formam litteræ P.

N. CXX

N. CXXX.

Pedamentum ut ſupra. Lien & pancreas juvenis balſamo in-
lurata: horum repletio facta per arteriam. In eo videre eſt,
uanta ſit diſcretio vaſorum lienis & pancreatis.

N. CXXXI.

Phiala ut ſupra. Segmentum cutis humanæ, in quo luculen-
er comparent particulæ prominentes epidermidis, nonnullis
apulæ dictæ, de quibus in futurum.

N. CXXXII.

Pedamentum & ſupra illud, ſegmentum oſſis femoris ex
omine, mirum in modum incraſſatum: an ex prægreſſo hy-
rope, aut alia inconvenientia?

N. CXXXIII.

Phiala ut ſupra. Exuviæ ſeu ſceleton pyri parvi. optimæ
otæ.

N. CXXXIV.

Phiala ut ſupra. Holotharius Zeylanicus velivolans. *Her-
anni. cat muſ. Zeyl. N.* 38. Zoophytum venenatiſſimum,
cauſticum per ſumma maris Indici velivolans, colore iridem
rma expanſam, ſed cavam veſicam referens, parte ſuprema
lo, infra multis longiſſimis filis, quaſi remo inſtructum, co-
re cæruleo & rubro. Belgice vulgò *een bezaantje* vocatur.
epertus fuit in ventriculo piſcis volantis, ſeu harengi volan-
; in fundo phialæ reperitur pediculus marinus.

N. CXXXV.

Phiala &c. Uterus exiguus, idque è fœtu humano, ſeptem
citer menſium, veſpertilionem cum ſuis alis repræſentans,
pertus eſt hic foetus in aqua ſub cloaca. In hoc objecto, vitæ
eciem repræſentante, videre licet, quomodo os uteri internum
conſtitutum in illa ætate, ſcilicet rugoſum & clauſum.

N. CXXXVI.

Phiala ut ſupra. Segmentum tendinis è Balenâ, cujus admi-
nda facies hic videri poteſt. Pone hoc objectum reperitur
amæcyſe, cujus ope hocce ſegmentum comprimitur verſus
ialæ parietem.

N. CXXXVII.

Phiala &c. Piſcis paſtinaca. *Fab. Columm. & aliorum.*

N. CXXXVIII.

Pedamentum & ſupra illud, apluſtre confectum ex vaſis
coſis mali armeniaci, Belgicè vulgò, *Abricoos*, ſuntque
ximo numero. optimæ notæ.

N. CXXXIX.

Phiala ut ſupra. Ren cum annexo rene ſuccenturiato ex fœtuhumano.

N. CXL.

Pedamentum & ſupra illud, ſegmentum hepatis humani Repletio facta per venam, quæ vaſa mentiuntur nubeculam rubram in extremo. optimæ notæ.

N. CXLI.

Pedamentum ut ſupra. Segmentum meſenterii humani, cum ſuis glandulis repletum.

N. CXLII.

Pedamentum ut ſupra. Duæ coſtæ ex infante, cum muſculis intercoſtalibus rubicundiſſimis. In hoc objecto viſibilis eſt oſſificatio fibroſa quæ ſecundum longitudinem exporrigitur.

N. CXLIII.

Phiala, in qua continetur Abortus humanus, ſcilicet embryo magnitudine capitis aciculæ, dependens à funiculi umbilicalis extremo. In eo notandum, I. quod embryo ſit difformis, notàturque ſpinula nigra. II. Funiculus umbilicalis annectitur adhuc rudimento placentulæ cruore ſanguineo nigro obducto. III. Objectum in totum eſt nigrum, & dicitur vulgò, & minus caute, Belgice *het moertje*, quum totum objectum fere nil niſi ſanguis grumoſus ſit, qui habitus eſt pro placentulâ uterinâ.

N. CXLIV.

Pedamentum, cui impoſitum ſegmentum Inteſtini Ilei cum diverticulo peculiari ex homine. Spinula bicolor indigitat dictum diverticulum, per quod innumera vaſa ſanguine repleta diſſeminantur. Vid. Obſerv. Anat. Chirurg.

N. CXLV.

Pedamentum ut ſupra. Inteſtinula fœtus humani inflata balſamo indurata, & nitidiſſime conſervata. Punctum nigrum indigitat inteſtinum rectum, duo puncta cœcum, deſinens in proceſſum vermiformem, tria puncta, colon, quatuor puncta Ileum.

ASSER I

ASSER IX.

N. CXLVI.

Pedamentum, & ſupra illud utraque palpebra, cum ſegmen-
o cutis humanæ. Repletio facta per arteriam. optimæ notæ.

N. CXLVII.

Pedamentum ut ſupra. Veſica urinaria ex juvene: hujus va-
ſanguinea in totum ſunt repleta, ita ut ex meris vaſis vi-
eatur conſtare.

N. CXLVIII.

Pedamentum ut ſupra. Apluſtre confectum ex ſegmento in-
ſtini craſſi mulieris. Repletio facta per ramum venæ portæ.
ptimæ notæ.

N. CXLIX.

Pedamentum ut ſupra. Segmentum muſculi cum tendine,
ujus vaſa ſunt repleta, unde ſummam rubedinem con-
axere.

N. CL.

Pedamentum ut ſupra. Hepar fœtus humani ſeptem circi-
r menſium à conceptione: hujus repletio facta per arte-
m.

N. CLI.

Pedamentum ut ſupra. Veſica urinaria fœtus humani, cujus
eria repleta, ſumma rubedine ſuperbiens.

N. CLII.

Pedamentum ut ſupra. Segmentum placentæ uterinæ hu-
næ. Repletio facta per venam umbilicalem, cujus reptatus
culiaris eſt. Optimæ notæ.

N. CLIII.

Pedamentum, ut ſupra, ſegmentum cutis humanæ, quæ
tet papillis cutaneis: macula nigra, denotat ſuperficiem in-
nam.

N. CLIV.

Phiala, & in ea, pia mater, cujus vaſa ſunt repleta, ſunt-
e tomenti inſtar tenuia.

N. CLV.

Phiala ut ſupra. Duæ ſecundinæ porcinæ, nullis cotyledo-
bus ditatæ, ut quidem in aliis quadrupedibus, ſed vero dua-
s membranis præditæ, quarum chorii ſuperficies interna ceu
loſa, exterior verò æqualis & lubrica conſpicitur.

N. CLVI.

Capſula, in qua continetur pedamentum, & ſupra illud reperitur Thymus bifidus è fœtu humano. Repletio facta per arteriam. Huic annectitur ſegmentum pericardii rubicundi præ copia arteriolarum minutiſſimarum repletarum.

N. CLVII.

Pedamentum & ſupra illud, ſegmentum hepatis humani Repletio facta per venam portæ. optimæ notæ.

N. CLVIII.

Pedamentum ut ſupra. Dimidia pars lienis mulieris obeſæ ætate proveciiore. Repletio facta per venam. optimæ notæ.

N. CLIX.

Pedamentum ut ſupra. Segmentum ſtomachi juvenis, repletio facta per arteriam.

* * *

* *

In inferiore parte hujus Theſauri reperiuntur variae Thecæ, ſeu repoſitaria, in quibus ſequentia conſpiciuntur.

IN THECA Ia.

Continentur duæ pyxides, ſeu ſcatulæ, una reſervans faſciculum florum rariorum, ſtatum vivum, vel vitæ ſpeciem repræſentantium, ſuntque horum petala, non ſolum magna, verum etiam minima, (id quod olim facere haud potui) expanſa. Præterea color ſatis bene conſervatus, etiamſi à pluribus annis carpti fuerint: inter flores agmen ducit flos radicis Chinæ veræ Ind. Orient. quæ ſpeciem ſenecionis æmulatur, ut patet ex ejus ſemine papposo, huic faſciculo adſito. Præterea hic quoque adſpiciuntur ramulus herbæ mimoſæ ſpinoſæ Ameri ut & Xeranthemum majus flore albo, cap. Bonæ Spei. &c.

In IIa. Scatula reperitur quoque faſciculus floribus rarioribus inſtructus, quos inter Fumaria flore albo, puncto nigro notato, ut & Amaranthoïdes flore albo & purpureo ex Africa oriundus.

IN THECA IIa.

Continentur quoque duæ ſcatulæ, floribus rarioribus inſtructæ.

IN THECA IIIa.

Conſervantur VI. Capſulæ.

IN Ia.

Eſt pileolus confectus è cute capitis infantis, cujus repletio facta per arterias.

IN IIda.

Planta ramoſa ex alia planta. Vide Tab. I. fig. 1. Epiſtol. reſponſ. ad VATER.

IN IIIa.

Continetur alia planta ex alia planta, in forma fiſtulæ, in cujus cavo conſpiciuntur ſinus varii, cryptas Boerhavianas mentientes, uti videre eſt Tab. I. fig. 2. Epiſt. reſponſ. ad VATER.

IN IVa.

Libellus rariſſimus confectus ex exuviis plantæ arboreæ, quidem lamellatim ſibi invicem appoſitis vel applicatis, & c à ſe invicem ſeparatim disjunctis, in formam folii papy-, idque abſque amylo cocto, glutine, acu, filo: inter dicta fo- repoſita ſunt exuviæ foliorum variorum arborum, id quod ſum botanophilorum allicit.

IN Va.

Continetur ſegmentum inteſtini tenuioris ex vitulo recens to, cujus arteria eſt repleta, nobisque indigitat, quanta ſit cretio inter reptatum & conſtitutionem harum partium in ulo, ac in homine: an igitur abſonum foret, ſtatuere ſan- inem brutorum in totum non convenire cum humano? Me od attinet, alienus haud eſſem, præſertim cum viderim, gnum diſcrimen inter artificialem confectionem polyporum ſanguine humano ac vitulino ſolà conquaſſatione facta: ſi c conſideraſſent auctores transfuſionis ſanguinis, nullus du- o, quin abſtinuiſſent abs tam inutili & futili negotio.

IN VIa.

Conſervatur fruſtum hepatis humani, cujus repletio facta venam cavam, unde hepatis acini luculenter in conſpectum niunt colore rubro, propter ceraceam materiam, eodem ore imbutam: quid ſit acinus hic videre licet; ſi vero re- tio facta fuiſſet per venam portarum, prorſus alia nobis oc- riſſet apparentia; attamen non tanta perfectione, ac deſide- em, præparatio ſucceſſit; id enim vix poſſibile factu. Ea- pter impoſterum hiſce non tanto deſiderio inhærere fert nus, contentus ipſis objectis & præparatis, & oculari invi- one venite & videte.

IN THECA VII^a.

Aſſervantur Scatulæ floribus rarioribus repletæ.

EXPLICAT. TAB.

TAB. I.

A. Sceleton, potius exuviæ foliorum hederæ arboreæ.
B. Sceleton Folii populi nigræ.
C. Sceleton Folii Pyri ſacchari.
D. Sceleton Folii Fagi nigræ.

TAB. II.

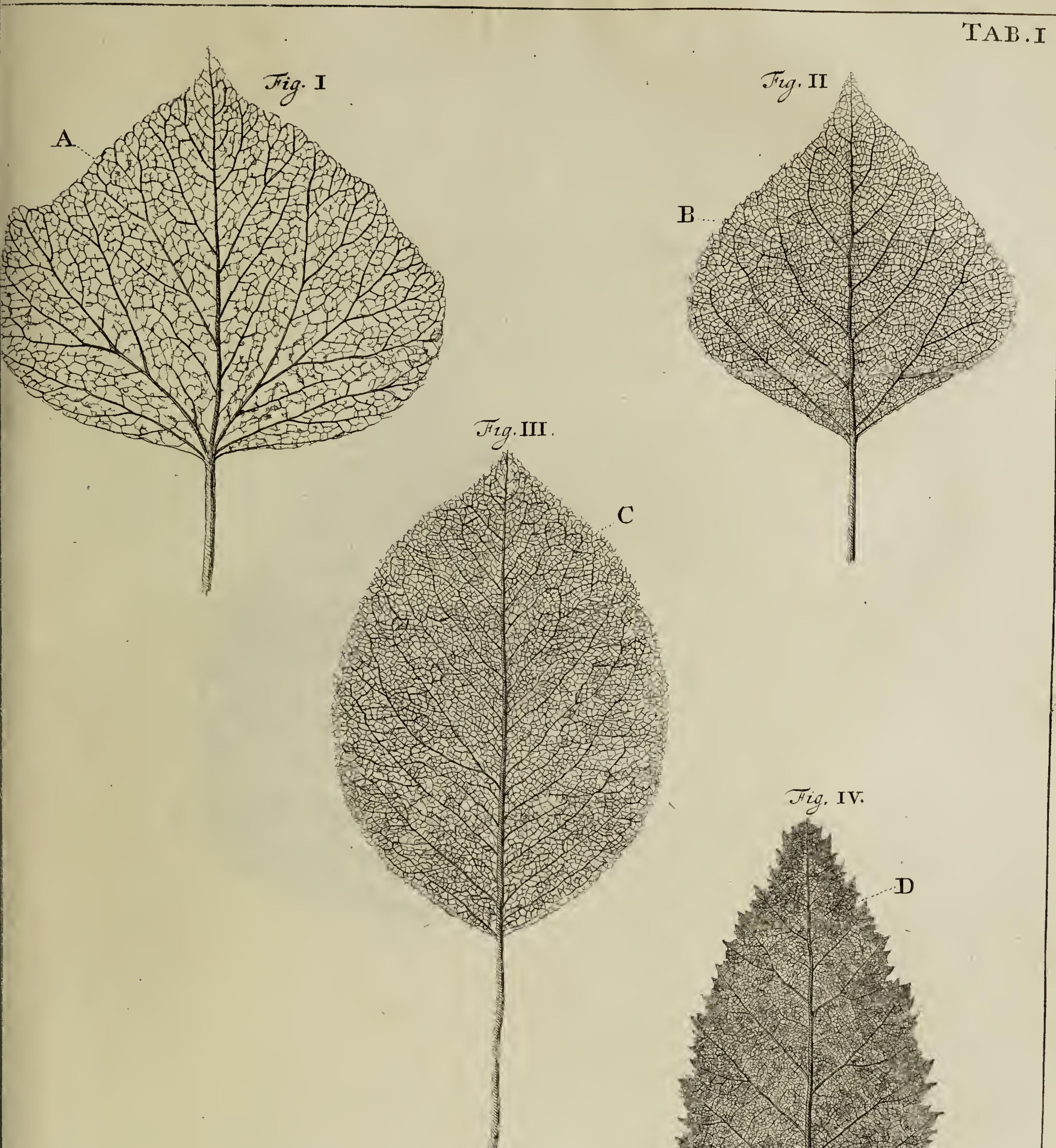
Exuviæ Fructus Pyr. Sacchar.

A. Vaſorum ſuccoſorum trunci.
B. Segmentum corticis reſiduum.
C. Pedicellus.
D. Vaſorum ſuccoſorum reptatus.
E. E. Pulpa, ſeu Vaſorum extrema.
F. Nigredo, & in ſui medio Uteri pyri.

TAB. III.

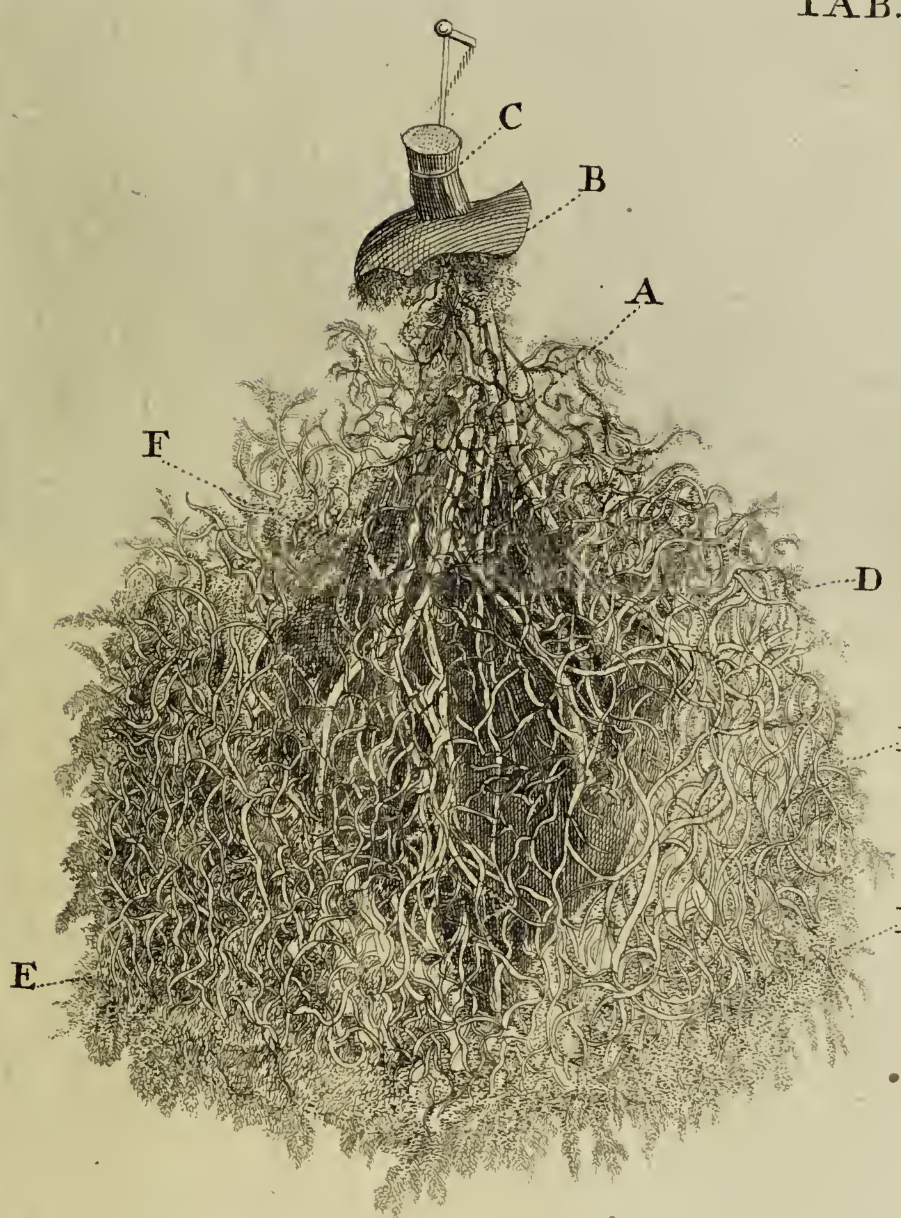
Exuviæ Opuntiae Americanæ ſpinoſæ in IV. lamellas diviſae.

A. Lamella prima.
B. Secunda.
C. Tertia.
D. Quarta.
E. E. Unio omnium lamellaru truncum conſtituentium.
F. F. Spinæ.
G. Serpens Americanus bicolor culatrix.

J. Folkema sculp.

TAB. II

B
A
C
F
E
E
F

TRACTATIO ANATOMICA,
DE
MUSCULO,
IN
FUNDO UTERI OBSERVATO,
ANTEHAC
A NEMINE DETECTO,

Cui, Accedit
Depulſionis ſecundinarum, Parturientium Feminarum, Inſtructio,

AUTHORE

FREDERICO RUYSCHIO,
Anatomes & Botanices Prof. Acad. Caeſar. Curioſ. Coll. nec non Reg. Societ. Anglic. Membr.

Ex Belgico in Latinum traducta,
A
JOANNE CHRISTOPHORO BOHLIO, *BORUSSO.*

AMSTELODAMI,
Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.
A. N. C. CIↃ IↃCCXXVI.

VIRO,

IN

ANATOMICIS

PRINCIPI,

IN

BOTANICIS

Perſpicaciſſimo, Experientiſſimo,

Tractatus hujus

AUTHORI,

per orbem celebratiſſimo,

MAECENATI,

multa mihi laude conſpicuo,

FREDERICO RUYSCHIO,

atomes & Botan. Profeſſ. Celeberr. Academ. Caeſar. Curioſ. Coll. nec non Reg. Societ. Anglic. Membr. conſumatiſſ.

Hoc obſervationum ſuarum in Latinum traductarum ſpecimen, in novum propenſi animi favorem, vitam Neſtoream, fata invidenda, & intemerata gaudia precatus, humillime

D. D.

JOANNES CHRISTOPHORUS BOHLIUS,
BORUSSUS.

LECTOR AMICE!

FREDERICO RUYSCHIO, *Viro* & meritis & honoribus ſpectatiſſimo, *Seni*, nonagenario proximo, vegeta ſemper ſenecta, *Venerabili*, de novo gratulare, atque ardentioribus votis laetare, quod quo maiori annorum cumulo eum beatum ſentis, eo indefeſſiori cura & animo in tui ſalutem perfectionemve feratur, ut candelae instar, tibi inſerviendo, totus conſumatur. Haec eſt generoſarum virtutum magnanima illa indoles, quae ſpreta omni vitae bi commoditate, patriam virtutum ſuarum ſplendore nobilitare, eruditionisve ſuae radios per longe lateque patentem orbem literatum diffundere cupit, non vanae ambitionis vel lucri adfectu, ſed ſolo laudabili in publica commoda amore incitata, quo evidentiſſimo documento demonſtraret, omnes egregii exempli ſui ſectatores, cuperet, & parandam immortalis nominis gloriam, ſufficienti ratiocinio omnibus ſuaderet. Haec quoque *Ruyſchio noſtro*, cujus nomen meminiſſe ſat erit, mens haeſit, ut eruditio ſua non ſibi ſolum praeluceret, ſed ſerae poſteritati lucem appenderet, publicaeve ſalutem promoveret. Et certe, vota non fefellerunt, evasit quod evadere voluit, & promeruit omnium ſuffragio principes in Anatomia partes. Senex quidem, aſt ſemper laborioſiſſimus. Hinc tibi, *L. A.* incumbet, ut vitam Promotori ſalutis tuae a Summo Numine Neſtoream precéris, grates quoque referas DEO Moderatori ſapienti, quod novum novo hoc invento, novi amoris ſui argumentum praebuerit. Longum foret ſi meritorum laudumve *Ruyſchianarum* contexendus mihi foret catalogus, cum tanti Nominis veneratio in animis omnium temporum & gratae posteritatis memoria per ſecula vivet immortalis. Palam eſt, quantis Magnus Ruſſorum Imperator & Domitor, repetita vice, repetitis ſemper r honorum documentis eum auxerit. Ingratus vero & ego forem, ſi pro ſionem eius in me meave ſtudia, tacitus praeterirem; cum vero n quo adfectum erga *Virum Celeberr.* exprimere poſſim, traduct hac filo craſſo contexta, gratiſſimus compenſo, quod compenſare neq Ceterum, obſervationes has de novo muſculo eo acceptiores tibi fu *L. A.* confido, quo noverim certius, arduam hanc materiam & in gloriam & in publica reipublicae incrementa vergere. Si vero me in g ſtili Romani cespitaſſe, & traductione mea non omnia exacte explicaſ cis, mihi gratulor; ſi vero ultra crepidam carpis, meliora neſciens, a ſcitiam, an inſaniam tuam laudem, dubius ſum. Interim ut tamen aliqui xiſſe videaris, gloriolam hanc tibi non invidebo, nec ſcommata mal lorum aegre feram, ſed tibi Poetae illud occinam:

> Ego, cur acquirere aliquid poſſim,
> Invideor? Vale!

Dab. Lugd. Batavorum
A. N. C. CIↃ IↃCCXXV.
Prid. Kal. Novembr.

TRACTATIO ANATOMICA.

Lector Amice!

NOva Tibi de novo profero, precibus tuis ſaepius fatigatus, ut Belgico idiomate legenda praeberem ſcripta mea, quae hactenus Latino ſermone fere prodiere, cum deficiente cognitione, nil tibi rerum mearum fructus acceſſerit.

Ne ergo petitis tuis amicis aeque ac juſtis ulterius deeſſem; inc te brumali hoc tempore de uno alterove inſtruam, de mnibus ſuperfluum iudicans.

Quodſi innumerabilia illa benefacta, quibus omnipotens erum Moderator, immeritum me a primis usque unguiculis nuſtum reddidit, & quî indigne ea compenſaverim, meum reputo; admiratione totus corrumpor, in omnibus ſuceptis laboribus DEI auxilium praedicans.

Sexaginta iam, & quod excurrit, anni praeterfluxere, um inveſtigandae inſcrutabilis machinae Microcoſmi, id eſt, achinae humanae, tanto amore incumberem, tantoque ſuceſſu proſequerer, ut trium annorum ſpatio omnes me iam liis profitentem audirent.

Inſtrumenta tum temporis uſitata, reique demonſtrandae ccommodata, varii erant cultelli, forfices, catetheres, unci, auteria actualia, ſanguinem coërcentia, ut & tubuli cuprei, uæ mihi multum inſerviiſſe, ut & adhuc inſerviunt, lubens rofiteor.

Longo annorum decurſu his inſtrumentis uſus fui, donec *ir Celeberrimus, amicus amantiſſimus, Dr. Regnerus de Graaf* rodiret, qui novo plane ſiphone invento utebatur, *in Tract. Organ. Generat. inſervientibus*, delineato, quo inſtrumen- vaſa ſanguifera ſpiritu, liquoreque varicolore iniiciebat, ſanguinis motum eo melius obſervaret, id quod, novum

A

ad-

adhuc exiſtens, multorum approbationem invenit, poſthac ve
ro reiectum fuit, eo, quod materia infuſa continue praete
flueret.

Poſt hunc, ſatis iam functus *Dr. Joannes Swammerda*
inclareſcebat, cui ſipho, priori abſimilis, ſequenti modo inſe
viebat: loco ſpiritus liquorisve varicoloris materiam quanda
calefactam in vaſa ſanguifera imprimebat, quæ, in iis ſpiſſat
eructationem inhibebat.

Hoc invento illud ſibi gratulari poterat, quod venas & a
terias capillares, vel in ipſo vultu conſpicuas redderet; no
vero inventionis ſuae ſtructura hoc non ſolum efficiebat: m
ſterium propius ſcrutemur, vaſa enim capillaria diu iam, i
vento hoc nondum provulgato, viſa erant, unde & *vaſa c*
pillaria dicebantur, id eſt, vaſa ſubtiliſſima. Nova haec ars e
tempore detegebatur, quo Tractatus nunquam ſatis lauda
dos, *de Reſpiratione*, *de Apibus*, & *de Inſectis* publico exh
buiſſet.

Hic in Anatomicis pedem figebat, & mundana rejicien
vitam piam & ſolitariam agebat, ut ex Operibus ejus vide
licet, & quamvis multis precibus ſollicitaretur Anatomen pr
ſequendi, a propoſito tamen ſuo ne latum unguem diſcedeba
donec DEO IUBENTE ad coeleſtia tranſiret.

Quamnam igitur materiam, *Vir piae memoriae*, in infuſio
vaſculorum adhibuerit, notum mihi non eſt, nec mihi qui
quam dixerat: Ego interim, DEO providente, materiam i
ventam, & feliciter ſucceſſam, mihi gratulor, ita ut n
ſolum infundam, ut ſupra dictum fuit, vaſa capillaria, ſed
ea ſubtilitate praeparem, ut texturae araneae ſimilia apparea

Hic errores detegebantur, quos in Operibus *ſummi* illi
Malpighii legere potes, qui, vaſorum extremitates in machi
humana videri non poſſe, autumabat: quod inſuper diu de
derabatur. Nunc eas videre, & extrema eorum tangere l
cet; nunc quoque in quo ceſpitaverint alii, obſervamus, c
ius cognitionis ſufficientis Anatome cadaverum, per tot ret
luſtra diſſectorum, certiores nos reddere haud poterat.

Haec non ſunt verba Thraſonica, ſed abſoluta veritas, im
beneficium Creatoris ſapientis maximum, quod populo ſu
revelavit!

Hisc

Hiſce adductis mortuum cadaver quaſi reſuſcito, id eſt, ita omnibus apparet, ac ſi in ſtatum naturalem transmigraverit, illudque a me non vanam iactantiam putes!

Milleni hominum ſemper viderunt, & admirationis vocula, *Obſtupeo!* attoniti haeſerunt. Obiectis meis nil niſi animam deeſſe comperies, membra moveri poſſunt, cuticula, carnoſa ſubſtantia, pinguedo una cum inteſtinis naturalia apparent, & nitore ſuo, ac in vivo ſubjecto, corruſcantia.

Ah! magnum de *Domino DEO noſtro*, beneficium! tamdiu in tenebris palpitaſſe, & iam praeſenti magno lumine affulgi! *Surſum corda!* grates perſolvite cuncti!

INSTRUCTIO

Detectae huius Artis.

Multi praeterlapſi ſunt anni, cum ad hominem morti proximum inviſerem. *Nitorem faciei*, quavis hora debiliorem obſervabam; cogitabam ſtatim, num non inteſtina huius, aliaeve partes, naturali ſua facie privarentur? Dictum! Factum! opera adhibita res ita ſe habebat; hae enim admodum exiguae moleculae, poſt ſui deſtructionem collapſae, oculorum noſtrorum aciem ſupterfugiunt; arte vero mea praeparatae, vivae & ſuaves apparent, ac ſi nobiſcum ita loqui vellent: Diu de nobis absque rei veritate disputatum fuit, iam externam & internam, ſuperiorem inferioremve fabricam contemplemini, loquimini ſtructuram & modum, quomodo nocte dieve conſervationis veſtrae ergo mandata officia ſtabili obſequio exſequamur.

Quum igitur cadavera mea in ſtatu ceu perfecte viventis conſerventur, vultu in genis nullis rugis obducto, ſed naturali ſuo nitore rutilanti, hinc obiiceret quis: Nonne fuco ſuperducta ſunt objecta? R. Non faciem ſolum, ſed annexam quoque omnium externarum & internarum partium fabricam, ac in vivo ſubjecto florido, obſervare licebit: quaeſo, num omnia haec fuco ſuperducere vales? Porro; ex his coniicere poteris, operi hocce meo adverſarios multos inſultaſſe, quaeruuntes, contradicentes, ſcommata eructantes, multasve cenſuras iniquas divulgantes.

Scripſerat mihi Profeſſor quidam, petens, ab ulterioribu novitatibus publico committendis deſiſterem, & his aſſentirer quae antiquitus immobilis & abſolutae veritatis nota dona ta fuere; imo expertus, intentum ſcopum non obtinuiſſe, u mentem & principia mutarem, reiterabat literas ſuas, labore meos *contra Profeſſoris dignitatem* eſſe ſomnians. Reſpon debam: VENI! ET VIDE! non venit, ſed ad coeleſte do micilium migrabat.

Expendenti mihi omnia ſingularia arcana, quae *Numen Di vinum*, me interprete, orbi patefacere voluit, non ſunt miran da bella illa inteſtina, repetitis vicibus adverſus me enata, ut fervore exaeſtuanti ſcripta mea legentes, mecum congreſſ fuerint, & vel haec libris ſuis indi curaverint: Oculos mih ex orbitis meis eruendos prius mallem, quam *hypotheſibus Ruy ſchianis* calculum adderem, donec tandem poſt quatuor ve quinque ſeptimanas, literis ad me datis, arma iniuſta depone rent, prava illa iudicia excuſantes, ſeque iam ab aliis de de monſtrata rei veritate victos & vinctos eſſe, indicantes.

Et ſane res non parvi momenti erat, publice adſerere corticem cerebri nullis glandulis conſtare, ſed eſſe ſyſtem mollium vaſculorum: Nemo hoc unquam audiverat nec lege rat, mollem illam materiam, amylo albo cocto ſimilem, ſo lis dici poſſe vaſis conſtare.

Error ſaltem erat ex incredulitate proveniens; alii contra ex odio & invidia iudicia ferentes, hanc veritati meae cen ſuram anilem ore & ſcriptis tribuebant; *Ruyſchius* dicit nul las glandulas in corpore humano inveniri. En! nugas! fi gmenta! Ulterius, *Ruyſchius deſtruit arte ſua glandulas*. Haec & ſimilia iniqua ſunt malevolorum iudicia!

Quid? quod obloquuntur etiam, particulas arte mea in aliam ſubſtantiam & preaternaturalem ſtatum redigi; nec hoc veritati convenit. Hae pluresve objectiones hoc a me reſponſi habent: VENITE! ET VIDETE! Adverſarios vero omnes brevi fe re temporis intervallo invicem fatis functos eſſe, mihi prae ce teris mirum videtur. Vah! requies diſſidiorum maxima!

Haud ita pridem Tractatum quendam legens, errores non exiguos reperi. Auctor, artis meae mentionem iniiciens, non *Ruyſchium*, ſed *Swammerdamium*, inventorem defendebat.

Fabulae

'abulae hae ſunt, cum nullum unquam cadaver, ad vivum prae-
aratum, demonſtrarit.

Tectum hoc per ſecula arcanum Numini Divino me auctore
rbi communicandum placuit, cuius etiam ſoli gloriae non ſine
rata mente refero.

Non facile memoria excidet opera illa arti meae impenſa;
m inventa, plura ſeſe mihi miracula in corpore humano indies
ferunt, de quibus chariſſimus amicus, *Swammerdam*, nil
xerat. Nulla dies abiit, qua non mutua amicitia conjunctis-
ni collocuti ſumus, aſt nec mihi, nec ulli quicquam de hoc
tuliſſe, libere fateor.

Inaudita heac, primo mihi demonſtranti, incantationes om-
ous fuiſſe, & in nonnullis oris nullam plane approbationem
reniſſe, dolebam, quae vero turbae ſopitae iacent.

O! quam parum ſine artis meae inventione de vaſis ſanguife-
notum erat; adſerebant, arterias ſanguinem in omnes cor-
ris noſtri partes in ſuſtentationem influere, quem venae re-
rentes rurſum peterent, & continuo illo circulari motu cor-
inſinuarent: dicebant, venas ſimplici, arterias contra dupli-
tunica involvi, id quod in tantum verum cenſeo. Tertio,
ias valvulis, arterias nullis conſtare, quod falſo adſeritur,
n etiam in arteriis, circa cor reptantibus, obſervatæ fuerint.
His paucis coeci illi Magiſtri viam nobis indicaſſe, gloria-
tur: Quanta ergo luce nunc nos innumeris his *Creatoris*
iefactis colluſtratos eſſe, ſentimus; quod tibi, L. A. diluci-
s explanaturus ſum.

Primo: Quamvis anteceſſores noſtri in perſcrutanda vaſo-
n ſanguiferorum fabrica (pro quo grates promeruere,)
Herculeos ſuſtinuerint labores, fines tamen eorum dete-
e haud valuerunt, cui vero multum ſubeſt. Hos ego per
ſionem obſervabam, ut nunc plurimos, ſubtilitate tomen-
t telae araneae inſtar, evaneſcere videas: alios e contra
in *Pulpam*, in nonnullis partibus *Vaſculoſam* permiſceri,
ionſtro. Antiqua lex obtinet: *Praeſentemque refert quae-
herba Deum.* Nonne hanc extremitatibus vaſorum ſanguife-
m iure applicare potero, telam araneae ſubtilitate mire exili
rgredientibus? Quae tota nocte dieve, nullo otio intermiſſo,
pata ſint neceſſe eſt, ad conficienda, ſecernendaque ea,

 quorum

quorum officio a *DEO* deſtinata ſunt? Imo, ſemper. Min ſtri enim & emiſſarii ſunt humorum, ex chylo-ſeroſitate prove nientium.

Obiicerent: quî concludamus, ſubtiles has vaſorum extremitate continuum motum exercere? R. Lectum dormiendi cauſa peter tes, vas aliquod ad eliminandam urinam quaerimus: Evigilati, va rurſum prehenſo, corpus onere ſuo liberamus: ſemper ſecretic nem ope exilium renum vaſculorum fieri, certum eſt: pe conſequens ſanguis, vigilantibus aut dormientibus nobis, motu non ſiſtat, abſolutae neceſſitatis erit, alias fatalis homini ho imminebit. Eadem quoque muſculorum & fibrarum motriciu eſt ratio, in ventriculo, inteſtinis continuo motu laborioſi ſimorum, cuius ſummus ille & Celeberr. *Hecquet*, Me Dr. & laudabilis Societ. Pariſ. membrum digniſſimum, in el ganti Tract. *de Trituratione cibi in ſtomacho*, certiores n reddidit, illudque locum ſibi in inteſtinis vindicat.

Adde, motum reſpirationis, vigilantibus vel dormientib nobis, perpetuum eſſe, cui exſequendæ muſculi, pulmon una cum corde continuo ſuo motu reſpondent: hinc, cu perpetuum circulum deſcribant, vaſa illa ſanguifera & lyn phatica motum nec poſſunt, nec debent inhibere, alias actu eſt de vita.

Nova hac allegata obſervatione demonſtro quoque, de qu per tot luſtra altum fuit ſilentium, ramificationes magnoru vaſorum ſanguiferorum (ſcilicet, *Arteriae magnae*, *Venae cava* *Venae portae*, vel *portarum*, tam in ſubſtantia quam uſu ſi penitus eſſe diſſimiles. Res, me iudice, ſummae utilitati qua plurimi errores oſtenduntur.

In Operibus meis nonnullos iam ramos delineatos reperie ne vero hoc ſolum de vaſis noſtris ſanguiferis praedicari, ſcia accedit &, quod vaſa ſuccoſa pyrorum aliorumve fructuur quae totam eorum ſubſtantiam fere conſtituunt, à ſe invice diſcrepent, de quo ſuo tempore, *D. V. in Dec. Adverſ.* I fuſius.

Des mihi hunc in finem partem quamcunque hepatis, c ius vaſa ſanguifera materia ceracea rubra impleta ſunt; d monſtraturus ſum, hanc, per *Venam portae*, illam, per *V nam cavam*, aliam partem, *per arterias* infuſam eſſe. No

e ergo adſerendum, & pro vero accipiendum erit, unicuique
i confectione exſequenda peculiare quid a DEO deſtinatum
ſſe? Et unica ſapienti providentia eius?

Supra memoratus *Dr. de Graaf*, incomparabilem *Pancrea-*
s delineationem in Tract. ſuo *de Partibus Generat.* exhibuit;
l vero ſingulare de vaſis ſanguiferis tractavit.

Tum temporis iam cum plurimis aevi praeſentis Doctori-
ıs, *Secretio! Secretio!* clamabant. Quæſo, quid eſt Secre-
o? ſine antegreſſa confectione per vaſa, emiſſariis & mini-
is nempe, *mediante chylo-ſeroſitate ſanguinis*, per quam
roſam ſanguinis materiam, in arteriis contentam, intelligo;
m vero nil huius in venis obſervetur, *ſanguis* hinc inde
roſus dicitur, dudum iam ita definitus, vel *ſeroſitas ſanguinis*,
oniam a principe ſucco nutritio & chylo orbatus eſt.
Movent hic; modum ſecretionis dicerem? R. Hoc ultra
ıaeram hominis, ſapientiae divinae ſoli relictum eſt; & ul-
ſapere nolle, ac DEO placet, eſt *eruditum neſcire*.

Hic pedem figerem, & ſatis ſuperflua me retuliſſe, puta-
n. Aſt, neutiquam! Artis etiam erit, cadavera haec, ceu viva
parentia, non per diem unam alteramve, ſeptimanam,
nſes, ſed per multos annorum decurſus, ſine ulla nitoris fa-
i mutatione, aſſervare poſſe, ut vivum, hilarem, ſanum te
nper conſpicere hominem, reſpondere poſſis, uti ſupra me
iſſe memini.

Nonne Tibi, L. A. magnum hoc videtur? Verum dixi, &
uc repeto: VENITE! ET VIDETE!

Magnus ille Ruſſorum Imperator, iam in coelis triumphos
ens, habuit Obiectorum horum prototypa, & adhuc aſſer-
tur, quae praeterlapſis viginti, triginta, & quod excurrit,
is, mortua fuere. Rurſum monenda quaedam Tibi ſunt,
A. ſcilicet: Obiecta nova, per quinque vel ſex annos in
a mea collectione aſſervata, cui me de novo per VIII.
os totum mancipavi, non ſine praeſtita Filii mei opera,
eparata eſſe.

erſuadeo mihi, corporibus, quae Ruſſorum Imperator a me
epit, magnam, in perpetuam aſſervationem, impendi cu-
; cum tantis me honorum documentis cumulare
atus fuerit, ut in Anatome corporis humani eiusque par-
tium

tium ſe a me Doctore clementiſſime inſtrui voluerit, &
profeciſſe mihi quam maxime gratuler, ut omnium ſuf
gio, ſingulari eloquentiæ flumine de his ita diſſerere pot
rit, ut Profeſſoris diſertiſſimi facundiam longe ſuperaret.

Ut unicuique ſatisfacerem, neceſſarium, ut monui, e
partes has conſervare, ut quavis oblata occaſione dicere p
ſem: VENITE! ET VIDETE! illudque antehac inaudit
erat. Acutiſſimi ſemper Anatomici partes Profeſſor *van H*
ne promerebat; omne vero, quod praeparaverat, ſolo l
chio humano includebatur, quod, muſculis ſumma accura
ne ab invicem ſeparatis, in ſale aſſervabat. Unico hoc
cepto, nullum Obiectum oſtendebat. Et hoc tempeſtate
rena ſerenum videbatur, humectante vero, perpetuo ſale
fluente.

Duos & ſexaginta per annos praeparationi & aſſervationi
tus vacavi, & me Dr. *Swammerdam* inſequebatur, in prae
randis peculiaribus corporis humani partibus inclutiſſimus
hoc aevo, res ita nota, ac prius ignota fuit, evaſit: ea tan
differentia, ut praeparatio & conſervatio, omnibus huic ſe
plicantibus, pari quidem modo, aſt impari utilitate innotue

Regn. de Graaf, perſpicaciſſimus Anatomes rationalis P
feſſor, literis una vice praeparationem a me exigebat. (*Ai*
lud enim, ſcribebat, *felici ſidere natus es*)

Hoſpites nunc ad me inviſentes, & praeparata mea, ta
ſplendore gazophylaceo meo impoſita, videntes, ceu viva
nia admirantur, dicentes ſaepius, quorſum illud? R. Quor
magnifica illa defunctorum monumenta, quorum deliciis
mes foetidiſſimi, non invitati ad prandium, tanto appetitu
lectantur? Quorſum integumenta illa artificioſiſſimi & pre
ſiſſimi operis? Ego Obiecta mea hunc in finem externo
ſplendore conſpicua reddo, ne hominibus, a natura pro n
tuis, eorumque diſſectis partibus, terrore oppreſſis, terro
nimium incuterem. Secundo, ad denotandum honorem
praeſtantiam animae, in hoc non inamoeno hoſpitio hab
tam; Hinc, ſplendorem hunc neminem mihi vitio verſu
fore, ſpero.

Propius rem accedamus. In *Dec. III. Adverſ.* in ſpecie
ſolitum quid annotaram, quod in gratiam obſtetricum, prae
t

tibus Inſpectoribus *Colleg. Medici*, ad tempus profeſſus ſum, abſentibus nimirum his nil illis demonſtratur.

In his lectionibus meis me dixiſſe fabulantur, placentam, poſt foetum editum, non eſſe expellendam, ſed ordinarium depulſioni tempus eſſe concedendum, donec a natura ipſa expellatur. Num mentem meam male intellexerint, vel male interpretati ſint, non urgeo; Dominos Inſpectores iudicia haec deteſtaturos, nec figmentis his adſenſuros, certo ſcio. Illud tum temporis tantum intendebam, placentae uterinae, utero firmius applicatae, nullisque conſuetis lenibus mediis flexili, conſultius eſſe, ordinarium ante ad depulſionem tempus largiri, quam nimis feſtinantibus & periculoſis remediis eam expellere velle, de quo iam fuſius. Quod praeterea, in lectionibus modo propoſitis, tanquam extraordinarium quid, demonſtrabam, erat inauditus ille & nunquam obſervatus, haud ita pridem a me DEI auxilio, in fundo uteri defunctae cuiusdam puerperae detectus muſculus, cuius iconem, in *Decad. Adverſ. II.* praeter votum meum parum accurate dilineatum, in Tractatione hac accuratiorem exhibendum iudicavi.

Eſt *Muſculus orbicularis*, id eſt, *muſculus* ex fibris circularibus conſtans, quarum ſubſtantia fere admodum craſſa videtur, ad praeſtanda obſequia a DEO demandatus, ſcilicet ad depulſionem placentae, ſecundinarum foetus.

Muſculus hic nonniſi in puerpera mortua, prolem iam enixa, invenitur; & haec cauſa ſane eſt, quae per tot retro aſtra ſepulta & ignota manſit; eo quod cadaver in hoc ſtatu, mortuo nempe, longe difficilius ſecari, nec Obiectum hoc, ſubtilitate debita, praeparari queat, quo deinceps dicere valeamus: VENITE! ET VIDETE! alias nobis nulla fides!

Nova haec obſervatio longe lateque iam perſonuit, ut multi ceteri me conſulerint, & iam *Muſculi Ruyſchiani*, eadem ratione, ac *Muſculi Pyramidales* ab inventore ſuo *Muſculi Falloppiani* dicti fuerunt, nomen indiderint.

Quum itaque placenta haec, muſculo huic appoſita haeret, quod plerumque ſecundum naturae curſum evenit; tum placenta, (princeps ſecundinarum) mature & ſine mole per muſculum hunc depellatur: aſt, quando loco perverſo lateri eius innititur, ut muſculum in auxilium vocare nequeat, id eſt, ſi

 extra

extra ſphaeram activitatis, ſita eſt, tum placenta tanta vi
lentia crebro adhaeret, ut non niſi vi extrahi poſſit: & hi
illae lachrimae! tumor abdominis & immodici in eo cruciatu
febres perpetuae, aphthae, dyſenteria, retentio ita dictoru
lochiorum, &c. quae ſymtomata, vel repente, vel poſt d
aliquot, ipſa fatalis hora ſubſequitur.

Tum cauſam ſubitaneae mortis anxie nobis inquirentibu
reſpondebunt: contra vim mortis, non eſt medicamen in ho
tis! vera quidem regula; verum enim vero nonne aliquan
media vel male neglecta, vel peſſime in noſtri ſalutem ad
bita fuere? Nonne conſultius fuiſſet, placentam firmiter a
haerentem, nec commode flexilem, ita, ut tum tempo
non niſi lethali vi extracta fuerit, nonne, inquam, conſ
tius fuiſſet, ut eam ad tempus adhuc reliquiſſemus? me iu
ce, puto quod ſic! De hoc igitur ex profeſſo.

Obiiceret forte quis, nonne plures rationes, praeter explicat
pro placentae conſtrictione, militare poterunt? R. Poteru
Dudum iam in operibus meis publico exhibui, placentam u
rinam duplici integumento, cuius utraque ſuperficies inc
ditur, involvi. Integumentum ergo, quo utero iungitur,
quod a Chorio productum eſt, aliquando in naturam Tartari
in duritiem lapideam albam degenerans, hoc efficit, ut
perficies uteri modo dicta, in eandem cum Chorio natur
transformata, alternatim arcte unita haereat.

Verum poſſibilitatem, quomodo nempe interna uteri ſup
ficies admodum molli in hoc ſtatu praedita eſſe poſſit ſe
bilitate, evitata licet omni moleſtia, uterus inverſus, ex pu
pera miſere agitata exciſus, evincit, ubi particula quaeda
per ſecundinarum depulſionem tanquam eradicata, & corr
compages apparet. Et haec inopinatorum horum adfectu
mortiſque imminentis cauſa princeps fuit.

Ultimo, cauſa etiam pro adhaeſione placentae haec vendit
poterit, quando funiculus umbilicalis in medio placentae uterir
formatus, non vero ad latera poſitus eſt; quod experimentu
illuſtrabit; ſumas partem corii ſphaericam madefactam, mag
tudine imperiali proportionatam, huic in medio filum appe
das, & contra lapidem, in plateis ſitum, magna vi comprim
videbis, quod lapidem facile eruat; ſi vero experimentu

cu

cum filo, lateri alterutri corii appenſo, inſtitueris, lapidem aegre fundamentum, cui innititur, deſerturum.

Inſequuntur multae difficultates decidendae. Ecce! hoc opus! hic labor! Viro mihi grandaeva ſenecta vexato, quibus inſimul ſententias adverſus rem propoſitam aniles removere placet.

Primo, *L. A.* difficultates quaſdam tibi proponere, & ſecundinas concernentia, in Tractatu hoc enarrare lubet, quae aeque in his, ac in exteris oris *tanquam in concuſſum* habita fuêre, ſcilicet, ſecundinas foetum editum eodem puncto, non interrupto ordine, inſequi debere. Quaeſo, num opus hoc tam arduae & immobilis neceſſitatis eſſe arbitraris ut ante urgere nolint, quam ſecundinas ſimul extractas oſtentare poſſint, ſed, his ſi rurſus me contradicentem audiunt ſenem? me omnes inſultaturos eſſe, ſcias! Nonne ad exemplum *Pauli* obloquerentur? Nonne adverſarii mei me inſanire, clamabunt? Verum, obganniant tandem quid velint, conſtantia & perſeverantia in defungendo rite officio palmam omnibus praeripiet. Egone, cuius humeris hicce labor impoſitus eſt, anxius ſecreta illa vitam ſalutemve noſtram promoventia, celarem?

Abſit, facinus infandum! DEUS ſumme bonus haec ad conſervationem miſerarum, per me orbi communicare voluit, fiat ergo voluntas eius, & repetita vice repeto, dicant, quid velint! DEUS nemini, in fiducia cordis coram eo ambulanti, & ad ultimum uſque halitum perfectionem proximi ſui promoventi, gratiam ſuam denegabit.

O triſtibus illis adfectibus, praeterlapſo L. annorum curſu, multis interfui, & hilares, vegetas, nullo unquam morbo oppreſſas, labores ſuperatas, onere ſuo liberatas feminas praeter ſpem & exſpectationem mortem ſubiiſſe vidi, nulla alia ratione, quam ex defectu verae cognitionis, genuini ad depellendam placentam uterinam inſerviendi modi, quam nondum laxatam non niſi imminente vitae periculo extrahendam conſueverunt, & dicenti mihi, velim, applicatam adhuc patia-

 mini;

mini; ſat cito! ſi ſat bene! lecto, ut requieſcat, reponatis mihi quidem hoc reſponſi dederunt: Quid? num ſecundina remanere debent? Ita, ſeculo barbarae ignorantiæ homines verae cognitionis lumine privati, multis, proh dolor! vita filum abrumpebant, & quamvis, rariſſimo exemplo, quoſdam ex mortis faucibus ereptos videmus, quaerelas inſuper de ob ſtetricibus, peſſime artes ſuas excolentibus, motas, indies aud mus. Quantas hinc inde *DEO* omnipotenti, in lucem nc redacto, grates referemus.

Secundo; Introducendae novae, inſolitae, nunquam deſcr ptae methodo longe difficulter calculum addere volebant diverſum plane in puerperis adiuvandis, modum antiquum ubivis invaluiſſe ſummo rigore urgentes. Illico repudiarem me, muneri obſtetricio incumbentem, quando placentam, non ſi mul poſt partum eductam, oſtentarem, & extemplo mag peritae obſtetricis ſuae opem implorarent: tum, hoc rerum ſtatu, verendum erit, ne incenſa obſtetrix nimis impruden & coeco impetu ageret: nam dummodo ſe placentam uter nam, licet plurimum per fruſta eradicatam, (cujus non ſem per certiores nos praedicare poſſumus) eduxiſſe, iactare poſſi ſymptomata explicata, imo mors immineat, nec ne, culpam i nullum redundare gloriabitur, quid? quod ſi tum eam prae cipitantis imprudentiae & criminis ream damnaveris, illibatas ſ extraxiſſe ſecundinas, & contra vim mortis non eſſe medica men in hortis, lepida reſponſione ſeſe defendet. Ita cauſam ſuam optime defendiſſe perſuaſiſſimae erant; & ita cauſa quo que haec per tot luſtra infallibilis oraculi titulum promerui Rem proh dolor! mirandam! deplorandam!

Obſervatio ergo detecti novi muſculi, ad depulſionem pla centae deſtinati, cautius mercari docebit; id eſt, quod ſi pla centa nimis adſtricta, nullis lenibus remediis veniat, puer pera, defatigata puerperio, reponatur, donec vires amiſſas re cuperaverit. Haec *curatio* dicitur *per exſpectationem.* Dei clyſma leniens & parum ſtimulans, (ſi neceſſarium iudicatur aliud emolliens & diſcutiens applicetur, cui etiam cordialia in ſerviunt. Verum media haec negligunt, putantes, ante pla centae expulſionem non eſſe ſurgendum, cum corpus dei reiterata vice ſeſe contrahere inciperet.

Quo

Quod de partibus ſeſe contrahentibus allegarunt, illud non in inſtanti, ac quidem fabulantur, ſed poſt dies demum aliquot fieri, notum eſt: Poſito, partes contrahi, placentae uterinae corpore in parturiente adhuc remanente; longe difficiliorem tamen adfectum ſibi imaginantur, haud quaquam tam periculoſum, ut mors inde cauſetur; aliquando non verentur, rei difficultatem puerperae indicare, aut puerpera, per relationes llas in aures praeſentium factas, periculi aliquid ſubeſſe ominatur, & ita, ſumma praecordiorum anxietate ſe ipſam crucians, animi deliquium patitur, multisve malis repente ingrascentibus portam longe patentem aperit. Conſultius hinc rit, parturientem lecto, ut quieſcat, reponere, donec placenta emanſa demoliatur & matureſcat, puerperae confortantibus emediis erit ſuccurrendum; tandemque, poſt novos conatus ſuceſſivos placenta illibata expellitur. *Exp. Doctori van Bronckorſt* in recenti haerebit memoria, ſe caſum aequalem in certa uadam foemina illuſtri, eodem adfectu macerata, obſervaſſe; placentae conſtrictio eadem, ac in priori caſu, erat, quae ſagaciſma & ſolerti obſtetricis manu, omni licet lenitate agitata, on erat ſeparanda. Illud obſtetrix indicebat: O! ſi omnes eſtigia huius in adiuvandis parturientibus premerent, quae on inde mala evitarentur! quae non inde ſalus in publicum dundaret! Me quoque adiutorem vocaverant, nil ergo temoris conſumpſimus ambo, ſed ut lecto reponeretur, feſtinavius. O! quî leniter & iuſte ſine ulla mole placentam, poſt eve horarum ſpatium, a natura per matricem, uno impetu pulſam, nobis gratulabamur.

Notandum: Placentam hanc inſolita licet unione utero apcatam, poſt breve horarum intervallum, nihilo ſecius tanta ollitie avulſam fuiſſe, ut uno impetu per uterum eiacularetur. Haec non inde eo refero, ac ſi plura mihi exempla ad demonandam rei veritatem deficerent; longum foret, ſi mihi nnia enumeranda ſumerem, quibus tamen tempus inutiliter erem.

Ut brevis ſim, ſcias L. B. nullam puerperam ex adſtricta remanſa ſecundinarum mole, tempore plus quam L. annorum, quo mihi Profeſſoris in arte obſtetricia ſparta, ante nemini oblata, humaniſſime demandata fuit, obiiſſe, niſi

placentam uterinam nimis atroci niſu per fruſta eradicar
voluerint.

Familiare mihi etiam fuit, eandem per dies, ſeptimanas, quic
quod menſes in utero retentam, & tamen feliciter expulſar
fuiſſe, *id quod notandum.*

Quae ergo imprudentia, quae obſtinatio & quodnam praeiu
dicium animos iudiciave veſtra corrupit, ut feſtinanti praecip
tantia eam avellere, nec tamen abſque imminente vitae pericu
ſeparandam, intendatis: O! inſaniam! quî praeiudicia haec i
mentibus veſtris enata ſunt? quî, quaeſo, tantas radices eg
runt? Eſt certe nodus hic Gordius, quem non ſine admiratior
rumperere valeo.

Ex ſupra abundanti hoc adhuc referre placet: Adſerun
retentae placentae molem in purulentam redigi materiem, qu
uterum inficeret, & foetorem inficientem exhalaret, &c. I
Dici quidem, aſt a me nunquam obſervatum nec demonſtr
tum fuit! imo veritati contrariatur: impoſſibile enim, unicu
pro probanda theſi adferri poſſe exemplum.

Verumne videbitur, quod de putrefactione partium addux
re, cum ne unica mihi, de hac, obſervatio unquam abven
rit, etſi per duos ſupra ſexaginta annos in ſecandis & obd
cendis diverſis cadaverum foemininorum generibus omnem
peram impenderim? Cum igitur infantes ante annum ia
mortui, ſine ulla putredine in utero materno retineantur; mu
to magis ſecundinae pluraque alia, cum notum ſit, placenta
partem foetus, non vero uteri exiſtere.

Hanc obſervationem (DEO *volente*) *in Dec. IV.* me in ſc
nam producturum ſpondeo. Idem etiam in vitulo me obſe
vaſſe, ſcias, qui ſemianni ſpatio mortuus in utero vaccae ſi
ulla corruptione, aſt tamen nimis flaccidus & languidus, d
tentus erat; (par eſt ratio cum infantibus, per menſes in m
trice occulte latentibus,) vitulum ſectioni ſubieceram, & v
ſis ſanguiferis repletis, partes adhuc ceu vivas praeparavi, eju
que cerebrum, (materia ſubtiliſſima) ſummo ſe ſplendore
Curis meis poſterioribus exhibet: Semper vacca erat ob
& vegeta, quam in horto civitatis huius medico mactata
hortulanus, *Cornelius Vos*, cum tota ſua familia in bona cl
ritate conſumpſit. Ex his colligere datur, his ſimilibusq
fal

ábulis, quae ex praeconcepta hypotheſi veritatis ſpeciem
ıactae ſunt, & adhuc antiquum obtinent, fidem non eſſe ha-
ɔendam.

Diu iam pro cathedra obſtetricibus inculcavi, placentam
nnexam violenta manu non eſſe divellendam, verum praeſta-
e, (ſi nullis mediis lenientibus flecteretur) ut ad tempus
nnexam patiamur, nec ultro feſtinemus: monita vero mea
epudiarunt, & manibus pedibusque reſiſtebant, contra digni-
atem earum fore putantes. O allacinatio!

Poſt detectionem ergo modo deſcripti muſculi, & deplo-
ındi illius adfectus, quem in puerpera, infimae plebis femina,
bſervaveram, cuius placenta, inter depulſionem firmius adhae-
ens, violenter, non niſi laeſa interna ſenſibili uteri ſuperficie
ıt mihi videtur) expulſa fuit: non amplius morabor, ſed
bſervationes meas maiori animi conſtantia in uſus ſequioris
xus proponam, qui mihi multa debet, debet autem plurima,
habet iam, quare tacere, nec figmentis his impoſterum e-
ılgatis conſentire poterit.

Puerpera haec in ſuo puerperio mortem oppetebat, id quod in
ebe praeſertim me ſaepius expertum fuiſſe, doleo; verum, quo-
odo uterus eius conſtitutus eſſet, mihi notum eſſe non po-
rat; donec poſt preces reiteratas corpus ſecandum, & *me-
antibus illis* uterum domi inquirendum extradebant. Res
ne non parvi momenti! domi ſumere, eum condire, &
ıacunque occaſione exclamare poſſe: VENITE! ET VI-
ETE! hunc ego arte mea ceu vivum praeparavi, ut neſci-
s, num hodie, num diu iam praeparatus fuerit.

Judices, velim, L. B. quam aegre nobis puerperam, cultro
natomico examinandam, eiusdemve partes domi inquiren-
s, concedant! uti in praecedentibus me dixiſſe memini,
e quo tamen, obſervatio haec utilis aeque ac ſalutaris, ſa-
tem imbecillioris promovens, ſopita manſiſſet: conſequen-
r, quae non inde lux cognitioni huic accederet, ſi exem-
ım hoc ſequerentur omnes, in quorum libertate poſitum,
mortua cadavera ſectionibus anatomicis, quibus nil mali,
l multum ſalutis ineſt, ſubiicere poſſent, de quo inſigni uſu
riores Obſervationes in Operibus meis deſcriptae, ut
errores in iis refutati, quae per tot ſecula generali con-
ſenſu

ſenſu recepti fuerunt, multo clariori documento teſtantu
Sperandum ergo, quod poſthac pleniori menſura verae co
gnitionis cumulus nobis accedat.

Non vulgarem adhuc obſervationem, apprime modo dic
explicantem proferam. Nunquam a ruricolis & veterinari
audimus, quod ex retentis ſecundinis vitulinis mortem vacca
augurentur, non obſtanti numeroſa XL. L. imo LX. placen
tarum mole, qua ſecundinae circumductae ſunt, quarum no
nullae, magnitudine fere aequali, aliae in totum placenta
corporis humani proportionatae obſervantur, cujus rei pro
totypa in nova Collect. videnda praebeo.

Quî vero evenit, ut tanta placentarum moles in ſecundin
animalium, in feminis autem unica tantum reperiatur? Qua
ergo nos neceſſitas movet, ut in unicam hanc ad depulſione
ſeſe disponentem, tam anxie inquiramus, ut vi expellere ve
limus, cum tamen (ut ſupra dictum) ſagaci ſolertia ſeparan
da ſit. Monui quoque in antecedentibus, quando accidi
placentam uterinam totam remanſiſſe, quod adfectui huic lo
ge graviores difficultates, ex ſubſecutura ejus putredine or
undas, imminere ſibi imaginentur, nempe, quod uteru
inficeret mortemque cauſaretur. Dubium proponerent, nu
per dies, ſeptimanas & menſes remanſae, metamorpho
paterentur? R. Patiuntur, & in aliam naturam transform
tae, vel in *Hydatides*, id eſt bullulas aquarias, vel in maſſa
ex ſecali compreſſam ſimiles, tranſeunt.

Hae veſiculae aquariae numero incredibiles deprehendu
tur; initio admodum exiguae, tum magnitudinem par
ſuperioris aciculae adaugent, dein in ſeminis cannabis, rurſ
in piſorum, unionum, denique in eum excreſcunt num
rum, ut amphora vix ac ne vix quidem capi poſſint.

Hunc adfectum hydropen placentae uterinae voco, cui
intra XIV. dierum ſpatium bis certior factus ſum, & nul
cruciatu miſeras opprimi, ſed feliciter poſthac ea libera
comperi.

Obiectum hoc, plus quam una vice collectum, indies d
monſtrandum, aſſervo.

E contrario, quando formam maſſae ex ſecali compreſſ
ſimilem adeptae ſunt, hoc aevo pro molis volantibus habe
ti

tur, cuius denominationes aeque ac relationes ſuperſtitioni ſnperſtructa ſunt, prolixiori dilucidatione parum indigentes.

Dixi igitur, prole enixo, ſecundinas iuſta lenique opera, nulla plane vi eſſe expellendas. Quodſi placenta ſeparata eſt, nullo conatu opus erit, ſed ſponte expellitur; ſi non, funem umbilicalem ſine ulla attractione agitamus; miſerae conſulimus; ut leni conatu & reniſu ſucceſſivo eam deprimere, nervos intendat; ſi nondum recedit, puerperam pedibus ſuis erectam ſiſtimus; reniſum ſine ullo tremore & conſervatione mentis, ſubſequuturum fore, confidimus; abdomen oleo Camomillae, vel unguento quod de Althaea conficitur, obvolvimus; clyſma emolliens ſubſtituimus; remedia ad mitigandos dolores praeſcribimus; nullo triſti adſpectu mali cuiuſdam indicia indicamus; linteis calefactis abdomini adhibemus.

Me dicturum fore, hariolaris, *L. A.* funem umbilicalem una manu arcte eſſe tenendum, indice vero alterae manus digito, iuxta funiculum impreſſo, placentam prope extremitatem funiculi eſſe perterebrandam. Hic me obſervatorem, obſerves, peto. Operationem hanc, ſcriptores quidem in operibus ſuis per figuras delineatam prae ceteris commendarunt, & ubivis uſu receptam fuiſſe certo conſtat, & ego quoque hanc in lectionibus meis, omnibus ſaepe iniunxi; verum per detectum hunc novum muſculum, & per obſervationes impraeſentiarum deſcriptas, melius informatus, operationem hanc non aeque ſaluti promovendae accommodatiſſimam eſſe, experior, nec dubito, quin me ſuaſorem, auſcultabunt omnes, nec ſine anteceſſo examine, generali conſenſu approbationis operationem hanc laudibus evehent, praeſertim, argumenta mea probe penſitaverint, imprudentemque illam procedendo praecipitantiam, removendam, cuperent.

Inſuper etiam per obſervationes edoctus ſum, indicem digitum non quamcunque placentae uterinæ molem una cum tunicis ſuis levi opera perterebrare poſſe, tum quod placentae unius compages, alteram duritie longe ſuperet, tum, quod manus, inprimis digiti obſtetricum in expellendis infantibus (quod difficiles partus fuerint,) impotentes reddantur, tactuſque non nihil obſtupeſcat quando de novo in amolienda placenta nervos omnes intendant; hoc non parvi faciendum erit, ſed placentae applicatae ſeparatio tempori potius committenda, & puer-

pera

pera lecto reponenda foret, ut itaque omnes nunc adhortatos velim, ne precarie nimis, operationem hanc ceu accuratiſſimam praedicent.

Porro, ſicco in tract. mea præterire pede, nefas duco, nempe, enixionem, duplicem depulſionem inſequi; depulſionem partus, & poſt hanc, ſecundinarum vel placentae, & unicuique in ſecretione diverſos inſervire miniſtros emiſſarios; depulſioni namque primae, vel partus opem praeſtare, non ſolum omnes fibras uteri motrices, numero plures, & diverſimode circumrotantes, faciliorem que partui depulſionem undiquaque promoventes, ſed etiam muſculos abdominis: ſecundae vero, haec eſt, placentae expulſioni novum hunc muſculum deſtinatum eſſe. Falſum ergo, quando duplicem hanc depulſionem, ad diverſos effectus producendos, deſtinatam, eodem temporis puncto inſequi debere, iactitant. Plurimum, ſecundum naturae curſum, partus in depulſione primas, placenta ſecundas partes tenet non raro etiam placentae moles maturior exiſtens, ante foetu partum expellitur, quem eventum non adeo ſalutarem pronuncio; quando enim hoc rerum ſtatu partus illico non inſequitur mortuum ſaepius expelli conſpicimus: præ ceteris neceſſarium iudico, funiculum umbilicalem, ſi in ſeparanda placentæ mole occupamur, nulla attractione (uti commendavi) repetitis vicibus eſſe commovendum, alias enim placentam & fundum uteri ſimul extraheremus; hunc adfectum obſervantibus nobis, nec illico uterum in ordinarium ſitum reducentibus; uterus intumeſcet, ut dein reduci non poterit; & ſic puerperas, miſeras has brevi horarum ſpatio, denatas, videbis. Sollicita ergo cura in proceſſu hoc, opus eſſe, publice declamo.

Mali huius indoles nonnunquam ſoli validiſſimo conatui parturientis in expellendo puerperii ſanguinem natales ſuos debet licet nulla attractione funiculum agitaverimus. Propria obſervatione expertus loquor, qui non una ſolum vice adfectui huic praeſens adfui; ſed etiam a malo feliciter liberari poſſe, dummodo illico ſubitaneam operam praeſtemus, obſervavi. Ante L. annos, cum nemo in informanda arte obſtetricia, hic Profeſſoris munus ſubibat, ſymptomata haec frequentiora, ac nunc quidem, erant, nec ullam mali huius naturae rationem ſufficienter dare poterant. Cum me vocabant, fruſtum aliquot carnoſum parienti ex corpore propendere, referebant, quod alii per *ma-*

lat

lam perperam definiebant; alii plane monſtrum pronunciabant. Tum temporis bis una die vocatus, malum hoc deploravi; poſt ectiones autem publice inſtitutas longo annorum ſerie occul- um fuiſſe, unico haud ita pridem renato caſu excepto, laetor.

Antequam filum abrumpam, his ſingularem adhuc obſerva- ionem ſubiungere lubet. Inſolita erunt, quae per demonſtrata le putrefactione ſecundinarum imaginaria poſt prolem reman- arum, & de infectione uteri in medium protuli. Huic adſerto ontradicens, defendebam; ſecundinas non uteri ſed tantum artus eſſe partem, & experientia magiſtra evinci poſſe, ſemper xpelli, non obſtante, an maturo an immaturo tempore expel- ntur; & ex his concludebam, quod, quo minus infans mor- uus vel per anni ſpatium in gravidis ſine ulla putredine remaneat; o magis ſecundinae ſine ulla uteri infectione remanere poſſint. Contra aſſertum hoc ſequentem in modum ratiocinabantur; num on infantes in utero materno mortui, putredine corrumperentur? Reſpondi; quod corrumperentur, cum nonnulla circa Obie- tionem hanc obſervaverim, quæ *in Dec. IV.* Deo providente ex rofeſſo pertractare animus haeret, obſervationum mearum pro- otypa per duos ſupra LX. annos a me collecta ſimul deſcripturus.

Hæc ſunt, *L. A*, quæ *tibi* communicanda duxi, humaniſ- me rogans, in meliorem interpreteris partem; de omnibus qui- em Latino idiomate provulgatis obſervationibus *Te* certiorem ddidiſſem, ſcias, niſi circulos meos, uti dixi, opus hoc in- gne turbare videretur. Abunde iam rationes praelectionum earum percepiſti, & poſt partum enixum, principem in rite xpellendis ſecundinis, curam eſſe, me obſervatorem & de- onſtratorem comperiſti; imo, me quoque profeſſum eſſe, ſe- arationem placentae nimium adſtrictæ, tempori potius com- ittendam, quam vitae periculo per fruſta & partes eſſe eradi- ndam, operationemque hanc, cum plurimum vi peragatur, pudiandam fore, fateberis; verum enim vero, quod ſi partus extremis hæſerit, & in aggregato cruore, placenta aliquan- m avulſa, aliquantum etiam adhuc adſtricta, expulſus ſit, tum *um ex duobus malis minus eligendum,*) me dixiſſe etiam, in caſu ceſſitatis ſummæ aliquid permiſſum eſſe; quod alia circum- ntiarum facie reiiceretur, libere pronunciabis.

Quioptarem, ut haec obſtetrices, parturientes in expulſione ad- vantes, animis ſuis firmius imprimerent; ſane, ſaniore animi con-

ſcientia poſt operationem ita inſtitutam, domum recedere, ſeq
in expellendis ſecundinis & placenta nullo violento & impruder
conamine, occupatas, fuiſſe, licet omnes relati adfectus, in
ipſa mors inſequeretur, convictiſſimae & innocentiſſimae iu
eſſe poſſent.

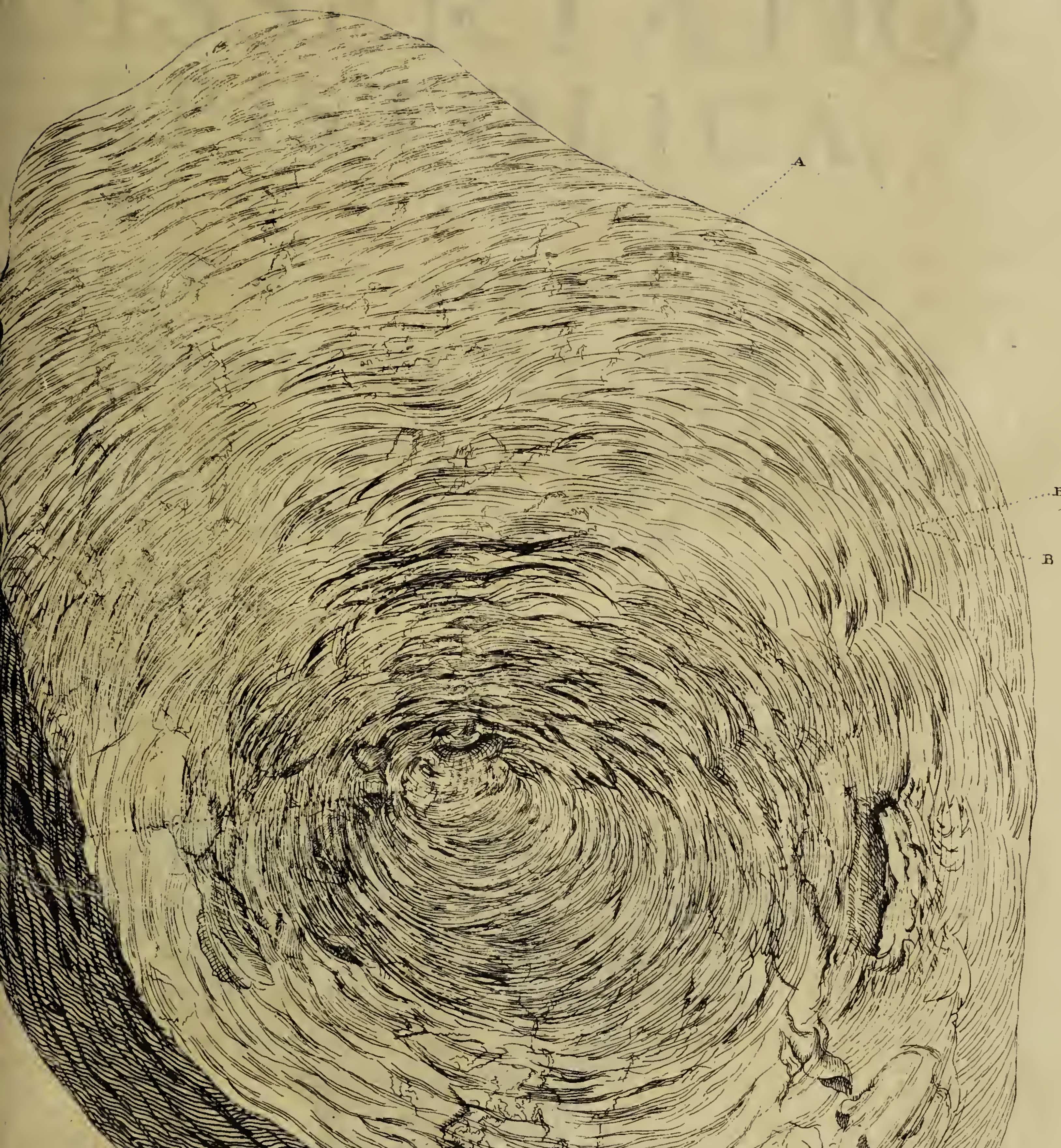
Cape ergo, *L. A.* lectiones meas, quorum teſtes *Inſpector*
Collegii Medici, his ſemper præſentes auditores in arenam prod
co, & iudicia illa malevolorum, non niſi ex curta cerebri ſuppell
ctile ſparſa, ſumma me patientis animi moerore, concoquiſſe, cer
certius ſcias. Hanc inſuper ingrati aevi noſtri mercedem omnib
pro fideli informatione remanere tuo exemplo ipſemet cor
probabis.

Vela igitur contrahens, labores meos DEUS ſummus in coe
benedictione ſua ulterius ratos habeat, precor, & caſus hos ex in
prudenti placentæ annixae depulſione enatos, benigniſſime ave
tat, animitus voveo, quo revelationem abſconditi huius myſte
unicae gratiae divinae acceptam feramus, ex in prædicandoru
divinorum benefactorum cumulo non tacita, ſed alta & hilari vo
ce, gratiſſimi VENITE! ET VIDETE! exclamemus.

Ceterum, *Te*, *L. A.* obſecro, ne *tibi* vane imagineris, m
Tract. hanc impræſentiarum explicatam, ardui momenti, c
vita, ſaluſve publica innititur, publico propterea revelare, u
me per obſervationes meas, myſterii huius interpretem, teme
raria iactantia clamitem: ſed antequam publico examini exhibe
rem, iudicii lance accurate penſitavi, & propoſitum meum, i
incrementum totius reipublicae proponendum eſſe, Celeber
Profeſſ. Doctores, Chirurgi, obſtetricum magiſtri, aliive in
genio & iudicio perſpicaciſſimi iudicarunt, qui multis precibu
contenderunt, ne obſervationes has ſepultas paterer, ſed uni
verſo orbi patefacerem. En! non detrectavi, ſed, quæ mihi in
notuerunt, in Tract. mea lubens. DIXI.

E X P L I C A T I O
F I G V R Æ.

A. Fundus uteri, puerperæ cuiuſdam, inverſus.
B. B. Muſculus internus, depulſioni placentae uterinae inſerviens, & ex fibris circula
ribus conſtans.
C. Conus prominens interni, & inverſi fundi uteri modo dicti.
D. Fibræ circulares ſubtiliſſimae.

A
B
B
D

IO. CHRISTOPH. BOHLII,

REG. BORVSS. MED. DOCT.

DISSERTATIO EPISTOLICA,

A D

VIRVM CLARISSIMVM,

FREDERICVM RVYSCHIVM,

ANAT. ET BOTAN. PROF. ACAD. CÆSAREÆ CVRIOS. NEC NON REG. SOCIET. ANGLIC. MEMBR.

D E

Vſu nouarum Cavæ propaginum in ſyſtemate chylopoeo, ut & de corticis cerebri textura.

A M S T E L O D A M I,

pud I A N S S O N I O-W A E S B E R G I O S.

MDCCXXVII.

VIR CLARISSIME,

BIennium eſt, ex quo *Te* ignotus ſalutaui. Amor,
quem in ſtudia Medica rationalia ueramue ſcru-
tandi corp. hum. methodum experimentis indu-
bitatis ſuffultam colui, quodque induſtria & la-
bore indefeſſo, ſucceſſu artis felici præter in-
uidiam ſolus excoluiſti, nec impari candore,
quem cordatioris mentis eruditi in *Te* prædicant, orbi lite-
rato communicaſti, & me in tenebris ueri automati corporis
mei ſepultum, ex frigidis patriæ meæ circa ſtudia hæc oris
Corinthum Amſtelodamenſem adire juſſit. Et ſane mirabar,
nec adhuc mirari deſino, tuum, *V. C.* in me propenſi ani-
mi adfectum, quem indies ultra merita in immenſum auges.
Omnia tua in Anatome tranſcendentali molimina, quæ ma-
gnis ſumtibus tentaueras & longa annorum ſerie pretioſiſſima
uppellectile adſeruaueras, candide dixiſti, demonſtraſti, my-
teria nouatorum improbans, qui inuenta ſua pereunte uita
n magnum eruditionis increſcentis diſpendium ſepulta pate-
entur. *Te* principem Anatomicum & inuidia loquitur, imo
uilibet lubens fatetur, *Te*, *V. C.* in uno uiſceris extricandi
echaniſmo & ſecernendi unius humoris uera dote & ra-
ione plus præſtitiſſe, quam omnis Vetterum Anatomicorum
ibor in tota Microcoſmi œconomia ad noſtra uſque ſecula
obis reliquit, quid? quod ſi totam ſecretionis diuerſorum
umorum in corpore humano circulantium ex tot diuer-
orum alimentorum potulentorumue heterogeneis moleculis
rouenientium, ex ſola tantum ſanguinis rubri ſubactione &
iuiſione per diuerſos motus ſolidorum mechanicos & reci-
rocos tangentes fluidorum ad perpendiculum in conſiſtentias ua-
æ determinationis conicas confectorum, hiſtoriam comme-
orarem, in qua explicanda *Viri Geometriæ purioris & Me-
cinæ rationalis myſtæ*, ILLUSTR. BARO G. G. LEIB-
ITIUS, BERNOULLI, HERMANNUS, BELLINUS,
ORELLUS, PITCARNIUS, PETRUS ANTONIUS MI-
HELOTT &c. quique inſtar omnium mihi nominandus

eſt *genius ille diuinus*, *totiuſque Brittorum gentis decus immortale*, ISAACUS NEWTONUS deſudarunt? Quantum eſt? cuiuis oculariter liquore iniecto demonſtrare, humores circulantes in corpore, ſolo uaſorum capillarium diuerſæ tantum figuræ mechaniſmo, quæ uel penicillatim deſinant, ut in liene, hepate &c. uel in pulpa uaſculoſa euaneſcant, ut in corticis cerebri miranda fabrica, uel tomenti inſtar exeant, ut in pia meninge, meſenterio, inteſtinorum tunica neruea (potius celluloſo-uaſculoſa,) uel uermiculorum more per ſerpentinos tractus in uarios cincinnos, circumuolutiones figurentur, ut in rene, teſtibus &c. hincque inuicta theoremata ſtruere, quod pro ratione circuitus uaſorum organicorum, diuerſa humorum indoles & diuerſa ſecretionis methodus & actio ualeat: imo quantum eſt? introductas in rationalis medicinæ efficta chemicorum Patrum per fermenta, efferueſcentias, ſecretiones ex foro medico profligare: hæc hypotheſis, (ut multas taceam,) & naturæ, breui ſemper & ſimpliciori uia incedenti, conuenit, quam Malpighiano dogmati de ſecretione operoſiori per glandulas, cryptas; hæ enim, cum humores ad tempus recipiant, retineant, inſpiſſent, conſtanti ſemper circulo contrariantur. Ne dicam *V. C. Te*, hoc uaſorum ſyſtema, (quod præ ceteris inuentis in Anatome demonſtraſſe gloriaris,) in plantarum anatome confirmaſſe, & ueram analogiam ſecretorum ſuccorum in uegetantibus per uaſa ſuccoſa, cum ſecretione animali per uaſa arterioſa, magno conuictionis dogmatum tuorum argumento oſtendiſſe. Ecquis enim uel ſomniauit unquam, plantas eodem mechaniſmo conſtare, uegetare, nutriri, prolem generare, ac homo per conſtantes operantis naturæ facultates uitam ſanitatemue ſeruat? obſtupeſcit animus, quoties pyra, pruna, poma armeniaca euoluta, excarnata inque ſceleta redacta memini, & totus hæret in reiteratis circa plantarum œconomiam experimentis, cum mihi *V. C.* ex ueteri fauore cryptas quoque Boerhauianas in melonibus, peponibus & fere in toto cucumeraceorum genere ante diſceſſum meum demonſtrares. Anno enim præterito, quo indefeſſo tuo in anatome corporis humani ſcrutinio unum tantum proh dolor! cadauer ſecandum traderent, horti tui ſuburbani (ut

mih

mihi tum temporis triſti animo ſcripſeras,) delicias & culturam excolebas, terramque euoluendo, plantas quoque anatomice & arte tua euoluere curæ erat, quidue profeceris, exultanti, ut ſoles, pede, ſuſpiriiſque fuſis monſtrabas, ecquid uero? polygamiam ſcilicet plantarum, ſeu plantam inter plantas. Relinquam *nouas uenæ cauæ in uiſceribus chylopoieticis detectas propagines*, quibus non a ſecretione totius corporis, ſed a quauis uiſceris peculiari nutritione, eiuſque, ut uetterum phraſi loquar, parenchymate reducem craſſum, maximopere retardatum & lente motum in intortis tractibus ſanguinem ingeri, coniicere liceat, cum quædam adhuc in hoc opere detegenda reſtent. Probabile enim, ſi non certum puto, ut in pulmone per uenam ſingularem bronchialem in uenam ἀζύγον. non in ſubclauiam uel in cauam ſe exonerantem, *notante Rauio*, in cordis muſculo per coronarias, ſic etiam in uiſceribus chyloſin exercentibus ſanguinem nutritium propriis refundi uenis, nec omnem ſanguinem a partibus in abdomine ſuo iam ſecretionis munere functum, ab opera hac recurrentem, per uenas meſeraicas in hepar circulare, ſed ſanguinem uiſcera nutritium propelli noua uia in cauam. Obſeruatum enim fuit in caſu aliquo ſingulari, quem à *Clariſſ. Boerhauio* in explicatione aphoriſmorum ſuorum de hepatitide relatum memini, ſanguinem, (per inciſum cadauer,) ab omento, pancreate, liene, meſenterio, inteſtinis &c. reducem intacto & excoriato propter paupertatem tabeſcentis ſanguinis hepate, cauam intraſſe. Hic erat *V. C.* lapis ille ſiſiphi, quem uoluere tibi incumbebat, cauſam mirabilis obſeruationis anatomicam daturus, num detur ſanguini hoſpitium, non ſalutato hepate in caua. Replebas arterias meſeraicas & felici euentu, cera non tantum in cauum inteſtinorum iugiter plorabat, cilindrum cereum in cauo & apertas arteriarum uilloſas appendices patulo ore relinquens, ſed etiam in uenas ſocias & in hepar rediebat; replebas penitiſſima iniectione uenas, & cera nunc ad arterias nunc ad inteſtina ſarcinam deponebat, tandem poſt multa uanæ ſpei experimenta, ligata in certis locis caua quæſitam uiam demonſtrabat, & cera adacta alias uenas tortuoſas eleganti mechanices ſpectaculo in inteſtinis tenuibus & meſenterio offerebat, quam uena portarum, quæ inteſtina

ramorum, meſenterium arcuum inſtar coronat. MAGNUM EUROPÆ DECUS, HERMANNUS BOERHAVE, *Fautor uenerandus*, *in Inſtitut. Med.* §. 325. noua hæc uaſa & emiſſaria, in quæ humor ſingularis propria lienis fabrica confectus, non uero omnis a ſecretione uitæ corporis redux influeret, tandem detegenda ſuſpicatur, adde, quod §. 350. *Vir Clariſſ.* non ſine ſufficienti ratione concludat; „ eſſe ue-„ nas recipientes ſanguinem arteria hepatica aduectum, ab hac „ opera ſuperſtitem, deuehentes illum in portionem ἀζύγȣ, „ quæ ſub ſepto," cum *Magnus Euſtachius* uenam ἄζυγος in abdomen uſque excurrentem eleganter depingat, (uid. *Euſtach.T.* XXVII. *T.* XXVI. 34: 30.) & *Cl. Heiſterus in E. N. C. Cent. VII Obſ. LXIV. T. VI. F. IV. G.* inſigniorem ramum in angulum cauæ cum renali ſiniſtra uena, inſertum uideat, (*confer. Lanciſius diſſert. de uena ἄζυγος,* p. 82. *ut & Euſtachius in opuſc. Anatom.*) tandem & *oculatiſſimus Simoncelli*, ſe uenas ex hepate in hanc ſe euacuantes obſeruaſſe, memoret. Quodſi uero hoc de hepate & liene ualet, quare uſus uenæ cauæ in uiſceribus ceteris abdominalibus non erit, quæ omnia ad unum chylificationis bonæ ſcopum conſpirant, unique uenæ portarum ſanguinem ſecretorium refundunt? (*vid. Vir. Cl. Curæ poſter. T. III.*) Notum quidem fuit & uetteribus, inteſtinum rectum accipere cum partibus in pelui ſitis, renibus, ueſica urinaria, utero partibuſque genitalibus, uaſa uenoſa ex cauæ ramis epigaſtricis hæmorroidalibus, hypogaſtricis & pudendis, (*vid* REGN. DE GRAAF *de part. generat. inſeruient. T.* XIII. N. N. O. O. SWAMMERDAM *de mirac. naturæ.* inpr. EUSTACH. T. XII *T.* I. IX. *T.* XIII.) quæ ſub arteriis iliacis emergerent, ita quoque *Euſtachio* jam innotuit, arterias renales, uitæ, calori renum inſeruientes, continuo canali circulari in cauam, & non ad lotium conficiendum, quod capillaria ſerpentina emulgentium uaſa cum fiſtulis uriniferis Ruyſchianis præſtant, dicatas eſſe, ſed ad dimittendam uti uidetur lympham copioſam, certo uſui bonam quæ paucioribus & capacioribus lacteis ſecundi generis infuſa per continuatum eorum ductum communem excretorium chyliferum rediret in cauam & ſe circulo ſanguinis miſceret, (EUSTACH *T.* I. 2. 3. 4. 5. *in uar. renum delin.* NUCK. *Adenogr. p.* 61. 62. PERRAULT. *Oeuvr. Phyſ. Tom.* I. p. 133. *C.* E & BAR-

THO

THOLINVS *de lact. Thor. Cap.* VII. F. II. e.) Scio quidem, me, quando cum eruditis germaniæ nuper conferrem, audiuiſſe, has uenæ cauæ anaſtomoſes non noua eſſe uaſa, ſed progenies uenæ portæ, quæ in diuerſis partibus uarie decurrentes, & in inteſtinis tenuibus pro uario officio in ultimis finibus miro intortu contorquerentur. Sed uelim, reple qua arte lubet uenam portæ, uenas meſeraicas quidem in inteſtinis totas rubentes, tumentes, ramoſas, numero plures arteriis, in meſenterio tripliciter comite arteria arcuatas uidebis, dum uero cauæ propagines intortas, tomentoſas uidere gloriaris, operam oleumque ne perdito. Silebo adhuc, has cauæ radices alio reptatu inteſtina, alio meſenterium uiſitare, an & alio ieiunum, alio ileum? hinc ſingularis cuiuſdam uenæ origo erit, aliaue præparationis methodus & uſus neceſſaria erunt, quam trunci cuiuſdam uenoſi portarum. Quæreret curioſus, unde uero laterales hi cauæ rami oriuntur? ad hæc mpoſterum tibi reſpondere lubet, malo enim uera dicere, quam cryptographia ſymbolica, more aliorum, œdipum adectare. Hæc omnia, quæ uidi, *V. C.* per dies luſtraui, nicroſcopiis examinaui, theſauri tui anatomici, quos indies uges, demonſtrant. Hi, inquam, tot ad theoriam & praxin medicam digna oſtendunt, ut non incongruum iudicaim, quin hos in ſalutem reipublicæ & ſcientiarum emolunentum ederes. Ea propter precibus *Te*, quoties per dies olloqueremur, fatigaui, uelles rariora tua orbi literato nonaenarius iam, aſt ſemper lætus, ante breuis uitæ tuæ finem, Deus interim neſtoreos tibi largiatur annos!) typis committere. Regeſſiſti ſæpe, *Te* curas poſteriores edidiſſe? reſponi; *Te* curas renouare, & hac ætate laborioſiorem & accuntiorem quam olim eſſe. Petitis, quibus & *Te* & me louendo fatigaui, non defuiſti, uerum promiſiſti, dumne labores, quibus in populoſiſſima Amſtelodamenſium republica nctus es, uotis contradicerent, quamprimum phœnicis inar ex cinere reſurgentis noui quid cantaturum fore. En! *C.* repeto deſideria de euulganda ſuppellectile anatomi- rariorum, cum ſenum memoria labilis ſit. Vtinam felix auir ominarer, *Te* promiſſis iam ſtetiſſe? Si uero, *V. C.* tua nta opera præparata litteratis inuides, cape tamen, quam

Tibi

Tibi plurimi obiiciunt rationem. Audiui conquerentes eruditos Belgii, *Te* rariorem inuentorum copiam una cum aurea illa fœtuum collectione ex patria, ex qua tamen omnia hauſeras, transtuliſſe, & DIVO RVSSORVM IMPERATORI, ET PROVINCIARVM AVTOCRATORI GLORIOSISSIMO, HEROI ET PRINCIPI VERE AVGVSTO ARMIS PARITER ET LITTERIS GENTIS SVÆ SALVTEM, QVAM BARBARAM ET FEROCEM NOVERAT, PROMOVENTI, uendidiſſe. Sed fallacias eheu Sane *V. C.* cui tuo conſortio frui datur, fatebitur, *Te* intra decennium illud tanta rurſum præparatorum farragine hæc, quæ SERENISSIMVS IMPERATOR accepit, quæque *in Academia Scientiarum Imperiali Petropolitana*, quam AVGVSTA IMPERATRIX TOTIVSQVE RVSSIÆ AVTOCRATOR MAGNANIMA, PIA, FELIX protegit, adſeruantur, ſuppleuiſſe, ut plauſtra onerare poſſes. Hæc tamen nemini patent, quid ergo conſultius, quam publica iudicia publice refutare, præſertim cum *Corticis cerebri* mirandam pariter & rixoſam *ſtructuram* abſolueris. Nunquam *V. C.* meditabundus magis circa tua & mea præparata hæreo, quam ubi *corticem cerebri* examino, neſciens ſæpe a glanduloſa Malpighiana hypotheſis præualeat, an tua uaſculoſa. Vtrumque multum negotii faceſſit. Malpighiana reuera oculus & microſcopium fauent; cum enim *corticem* qua parte piæ matri continuus eſt, uides, uidebis mecum pa rem arteriolarum moliſſimarum compreſſarum reptatum & corpora oualia glandoſa confuſe inter ſe nexa, ac in glandulis ſpuri inteſtinalibus, quæ ſe tam arcte in gyros cerebri, eiuſque profund inſculptos ſulcos, inteſtinorum conuolutionibus ſimiles dimittun ut iurares, (ni ſenſuum iudicium falleret,) glandulas eſſe geneſin l cet ſubtiliorem medullæ cerebri & corticis. *Tu, V.C.* corpora hæ rotunda apparentia nonniſi congeries uaſorum ultimorum in pu pam amylaceam deſinentium demonſtras. Concedo lubente quando cortex diſſolutus eſt, tunc mihi quoque uideor uidere p examen microſcopii acutiſſimi, corticalem encephali ſubſta tiam nil niſi molliſſimos totius corporis canales eſſe, nul interſtitio fibroſo intermedio, ſibi inuicem in membranæ ſp ciem connexos, qui caui ſui diametro infinitiſue imminu capac

capacitate decreſcentes in ultimis capillaribus in tam infinite paruos circellos diſtribuuntur, ut nec cera eos penetret, quæ tamen, ſi per conquaſſationem, macerationem in tepida cortex præparatur, uaſa telæ araneæ minora piæ matris & pulpoſa corticis intrat, magno argumento, ultimam corticis cerebri arteriolam licet ſenſu non concipiendam nullo corpore intermedio glandoſo fieri primum ſtamen incipientis tubuli medullaris. Sed tum adhuc quæſtio remanet, num hæc uaſa, quæ prima repletione cæram reſpuunt, in ſecunda conquaſſatione in tepida, ſint uaſa piæ matris tantum euoluta, quæ in prima repletione inter telam arterioſam & ſyntaxin uaſorum cuiusuis generis piæ matris fibroſæ membranulæ ſimulacrum referebant, an ſint peculiaria uaſa corticis, de quo inferius. Secretio uero liquidi neruei per glandulas uidetur motui eiusdem & naturæ ſanguinis uerſus encephalon adſcendentis contraria. Primo, quoad ſpiritus animales, (liceat eos adhuc compellare, cum iudice nimis callido & audaci ex foro medico relegati ſint,) hoc notandum eſt, eorum motum eſſe celerrimum, ut conſtricto neruo, animal exemplo ſoporoſum, paralyticum cadat, & depreſſo cerebro, omo uaria uertiginis, cari, deliquii animi, conuulſionis ſtaia emeſſus, apoplexiæ & epilepſiæ imaginem συγχρονῶς oſtenat, cuius rei *Acta Pariſienſia* ſub tit. *Memoires de l'Acaemie des Sciences*, fide digna teſtimonia referunt; hinc ſecretio iniſterio glandularum, (cum omni momento ui cordis arteriaımue proiectus ſanguis in omni ſolidi corticis puncto ad generandum liquidum nerueum modificetur,) locum habere equit, utpote quæ remoram ſemper dant, colligunt, retinent, ſpiſſant ſecernendos humores. Quanto uero inſtantis mors periculo uiſcus hoc uitalitatis exin ſemper obnoxium fot, intelligunt illi, qui pathologiam cerebri & neruorum nont. Accedit & hoc, quod & æquabiliſſimus ſanguini tam natura ſua, quam quoad uires tranſmittentes, in cerebro ſit otus, nulla pinguedine, nullo muſculo præſente, quorum ces circuli infiniti ſemper communicantes, fluorem ſanguialias concreturo conſeruantes, ſupplent, cum glandulæ per uſam quandam preſſæ demum humores exprimant. Quoad turam uero ſanguinis per carotides & uertebrales uerſus

ence-

encephalon tendentis, ex hygraulicis & ex conſiderato aortæ circulo curuiliniæ leges patientis & uires centrifugas centripetaſque excercentis, patet, quod ſolidiſſimæ partes ſanguinis, maxima ui inertiæ præditæ, læues, motum diutius ſeruantes recedant à grauitate naturæ ſuæ ſecundum tangentem curui canalis aortæ in carotides, minus ſolidæ uero pro uaria ſoliditate, fluiditate, attenuatione, nunc arteriis ſubclauiis, nunc cœliacæ, lienari, &c. dentur; hinc fluet, quod ſolidiſſima ſanguinis portio caput petat, & uariis adhuc in itinere locis, ut & mirando carotidum cum uertebralibus faſciculo implexo infinitorumque decreſcentis magnitudinis flexuum, hemicyclorum communicatione mutua, à tenacitate omni uiſcoſa defœcata, læuigata, contrita, non opus habeat in cortice cerebri, puriori & perfectiori præparatione per remorantem fabricæ glandoſæ ambagem, cum iam ſua natura & dote homogenea ſit in omni parte, unde & aptiſſima ſecretioni liquidi neruei. Video quoque *V. C.* nouam quandam œconomiæ animalis circa carotides & uertebrales arterias indolem, quod nempe carotides, ubi per arteriam ceruicalem cum uertebralibus in egreſſu per thecas oſſeas in foramin magno ad angulos rectos incuruatis, ad medullam oblongatam depoſita muſculari tunica, contextu ineffabili unitæ perpendiculariter uerſus piam meningem inertes adſcendunt hancque infinitæ diuiſionis circellis, minoribus ſemper, arterioſis ſalutarunt, (quo obſtructionis uel leniſſimæ metus cauetur,) tandem & arachnoideam tenuiſſimam, qua in tranſitu coercentur, reiiciant, & in halitum mollitie ſua ſubſidentem abeant, qui mihi uidetur uera corticis textura; hinc eſt quaſi mutatio in aliud eſſe. Sic etiam uaſa ſpermatica in corpore teſtium uidentur in aliud quid degenerare nempe in ſemen, quod num de reliquis arteriis, an tantum de carotidibus & uertebralibus uerum ſit, *Tibi V. C.* problematis loco ſoluendum propono. Verum enim uero his non obſtantibus *V. C.* ſæpe dubia mente hæreo, an corticem cerebri in S. S. N. uaſculoſum dicerem, an tantum organon excretorium prima per capillaria piæ matris confecta ſpirituum animalium rudimenta gerens & in apertas fiſtulas medullares deponens, pronunciarem, an inſtar uilloſæ intern

int

inteſtinorum tunicæ ſit, cum & helices cerebri prominentes enteroeides ſint, qui ultimas arteriolas piæ matris retineat, firmet, & infinitis oſculis pertuſus dimittat, an tandem per iniectionem tuam in cortice uaſa demonſtrentur uel diſſoluantur, quæ ſanguinem rubrum, craſſiſſimum omnium humorum naturaliter renuant? Dicam, *V. C.* cur meditationes meæ corticis cerebri uaſa denegent. Vltro concedes, nullo ſubreptionis uitio captus, ceram tuam therebinthinatam uaſa talia, hæc ſunt molliſſima, perreptare, quæ inſpectione per inciſa cadauera, nedum in uiuis ſubiectis, nunquam ſanguine rubro turgent, nec ſemper ceram tuam admittunt, ſic enim, (liceat ex millenis unicum exemplum adducere,) meſenterium, inteſtina & corticem cerebri &c. artificio tuo præparas, ut rubedine ſua ad ultimum inflammationis acutiſſimæ punctum accedant; ſecundo, concedes, ſi Leeuwenhœckiana obſeruata & hygraulicas de ſecretione fluidorum rationes capis, diametrum globuli ſanguinis rubri eſſe ad capacitatem canalis ſanguiferi in cortice cerebri plus quam 1 :: 100. hinc globulum ſanguinis rubri centies ſuperare robur ſolidi in cortice, cuius ultimi fines, per priora demonſtrata, tomenti inſtar haliuoſi euaneſcentes ne quidem pleniſſima iniectione rubent, imo ne quidem microſcopiis conſpiciuntur, hinc concedes, quod, cum ramus quilibet ſeu circulus piæ matris ad capacitatem trunci ſui ſeu perpendiculi, ex quo oritur, ſemper decreſcat, orificia uaſorum corticis cerebri in ultimis cincinnis & cyclis, tam mollia & exilia futura ſint, ut telam araneæ longe longeque ſuperent, nec ſerum, ſexies rubro ſanguine liquidius, imo ne dicam tenuiſſimum laticem, admittant, per conſequ. ſenſus & imaginationis uim, omnemque infinite paruorum anaſin ſpernent. Hæc ſi concedis, quæ ex anatome tuis experimentis fulta & ratiocinio mechanico concedere debes, hinc proprio gladio *Te* iugulas, & arte tua uaſa primi generis in cortice cerebri demonſtras, ubi nulla naturaliter eſſe poſſunt, nec ſunt, per conſequ. cortex cerebri non erit uaſculoſus. Regeres, unde ergo cera mea ad uaſa perueniet, ubi nulla erunt? reſpondeo: ſcias, *V. C. Te* forte conquaſſatione iniectæ iam piæ matris, nondum repletos eius telæ canales, quæ in primo experimento fibroſi apparebant,

bant,

bant, nunc de nouo macerando diſſoluuntur & ceram admittunt, poſſe adſumere pro cortice (*uid. p. præc.*) quod tibi ex præparata pia matre ex fœtu oculariter demonſtrare poſſem, hinc, macerationem in aqua te forte illudere (uenia ſit uoci): Quod uero diſſoluantur & abſcedant uaſa, demonſtrat tum aqua turbulenta, flocculenta; dein, ſcias, me uaſa cortici, ſi uelis, non denegare, ſed tantum quærere, quî ea primi ordinis & magnitudinis, hæc ſunt, ſanguifera dic queant? Porro; obiiceret quis, quod in artificio tuo circa corticem, (quodſi ceram admitteret,) eadem cauſa eſſe poſſit qua & in ſtrangulatis, phreniticis cadaueribus cortex cerebri ad ſenſum, & nec hoc quidem, aliquando rubere uideatur, in quibu uero inflammationis uel uiolenti impulſus conditio quædam phyſica liquida inquilina in peregrina uaſa præternaturaliter diſtendendo ultra ſphaeram activitatis parietes uaſorum impreſſiſſet. Ex illo autem ſtatu nil certi *V. C.* pro te argumentari poteris, alias pari iure & medullarem cerebri ſubſtantiam ſanguiferam diceres, quia & hæc rore quaſi ſanguineo ex abruptis adacto forti impulſu, exilibus uaſis inſtar punctorum rubrorum, (veluti ultimæ extremitates uaſorum non repletæ per iniectionem cernuntur,) in his ſubiectis obnebulata quaſi adparet, notante CL. WEPFERO *de apoplect.* & alias mictum ſanguineum, ſudores ſanguineos &c. ex uelocitate tantum ſanguinis ultra capacitatem uaſorum, uaſa ſecretoria intrantis & diſtendentis, naturaliter ſecerni diceres. Quid ergo ex his quibus *V. C.* prolixe nimis propter materiæ fœcundæ nobilitatem inhæſi, nec decimam adhuc dicendorum partem tetigi, fluet? hoc ſcilicet: non abſolute uerum eſſe, ubi cera uaſa demonſtrat ibi naturaliter ſanguinem rubrum circulare, & quod cortex cerebri nec ſit, nec ullo ratiocinio mechanico dici poſſit uaſculoſus. Ultimo cape & hoc: ſi præparatum cerebrum diſcindes, tunc per lamellas, nunc duram, nunc piam matrem nunc etiam corticem microſcopio luſtres uelim, & tunc ubi ad corticem deuenies, ſubſiſte paululum, tumque illum ſubcineritium, fere albicantem inuenies, &, ſi uerum fateri uelis, uidebis uaſa illa quæ tuo cortici adſignas, nil eſſe niſi uaſa, ultimæ, ut ita dicam propter materiæ difficilis immenſitatem, telæ ſeu ſeriei circuli ultimæ magnitudinis piæ matris, quas incredibiliter parua

ſuſtinet

ſuſtinet, quæ ſeries telæ ultimæ, ſæpe, imo fere ſemper fibroſa conſpicitur, & piam matrem membranam eſſe adfectat, quæ uero nil eſt niſi congeries plurimorum circellorum arterioſorum ultimorum, ſibi inuicem perpendiculo ſemper emiſſo ad ſequentem ſeriem circini, adnexorum; hæ fibræ nunc, quando macerando in ſecunda præparatione ceram admittunt, mihi uidentur tibi *V. C.* eſſe uaſa corticis, quæ uero in prima præparatione erant uaſa piæ matris nondum diſſoluta, non uero corticis. Antequam uero uela contraham, in cerebri machina adhuc immoror. Multum tradunt Anatomici, inter quos *oculatiſſ.* RIDLEY *of the Brain Cap. IV. T. I.* i. de arteria ſpinali, quæ prima prodeuns ex communicationis & incipientis incuruationis utrarumque uertebralium puncto, retrograda lege infringendo ſanguinis petulantis impetuoſitatem in ſpecum oſſeam retis inſtar per magnum Occipitis foramen per totam ſpinam uſque ad os ſacrum producatur. Quid *Tibi V. C.*, ſi ex cane deſumptam putarem?

Hæc ſunto hac uice *V. C.!* Ne ægre feras ſermonem, quem forte prolixum dixeris, qui vero multa breui compendio complectitur. Fateberis ipſe, *V. C.* ne unicum rarorum tuorum ſpecimen, (ne dicam plurima, uel quod impoſſibile eſt, omnia,) per diem ſufficienti deſiderio & fructu à curioſo & ſcientias amante ſcrutari, quis ergo præruta oratione omnia examinare poterit? Hinc indicaſſe ſufficiant, quæ multa animi delectatione per dies mihi uidere contigit. Ceterum, ſi me ueteri tuo fauore amplecteris, gaudebo, honorem interpretabor, & quamprimum *Tibi V. C.* veram chorii tui, placentam uteri fundo adnectentis ideam, per experimenta tua de ſanguine illuſtratam, offeram, hanc iam expetiiſti, hanc promiſi. Viue diu, uiue ſoſpes *mi Ruyſchi*, & fata inuidenda cum *Filio Henrico. Med. D. ami. Chariſſ.* lætare. Vale! meque amare perge!

Dab. Amſtelodami.
A. N. O. cIↃIↃCCXXVI.
VI. Kal. Novembr.

...g. 6. lin. 28. pro *T.* I. lege *T.* I. lin. ult. poſt E add.

FREDERICI RUYSCHII,

ANAT. ET BOTAN. PROF. ACADEMIAE CAESAR. NAT. CURIOS. UT ET REGIAE SOCIET. ANGLIC. MEMBR.

RESPONSIO,

AD

DISSERTATIONEM EPISTOLICAM,

VIRI DOCTISSIMI,

JO. CHRISTOPH. BOHLII,

REG. BORUSS. MED. DOCT.

QUAM,

De uſu novarum Cavae propaginum in ſyſtemate Chylopœo, nec non de Cortice Cerebri, conſcripſit.

Cum figura aenea.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.
cIↃ. IↃCC. XXVII.

FREDERICI RUYSCHII RESPONSIO,

A D

JOAN. CHRISTOPH. BOHLIUM.

Clariſſime Doctiſſimeque VIR.

LItteras Tuas VI. Kalend. Novemb. ad me datas, ſumma animi delectatione perlegi, & inveni in eis eruditionem profundam, quam diu jam, quouſque mihi notus fuiſti, cognovi, elegantiam ſtyli, modeſtiam, imo quaecunque Erudito laudem tribuunt & commendant in ſcribendo obſervaſti, ita ut de Te dici haud poſſit: non profecturis littora bobus araſti! ſed peto, Vir Doctiſſ. ut mihi concedas, ſi in quibuſdam rebus, quae inter nos aguntur, aliam foveam ſententiam; nam Philoſophia mea eſt, *Veni & Vide!* Pauca quidem verba, ſed magnum argumentum!
Nondum oblivifcor, mi Bohli, quid in juventuae mea ſtudioſo cuidam Leidae accidebat, qui rogabat Profeſſorem tum temporis Theologiae, HOORNBEEK quem ſectatorem eligeret in Philoſophia, Ariſtotelem, an Carteſium? reſponſionem accipiebat: *Biblia!* ſimili modo Vir Doctiſſ: ſi quaereres, quaenam verior certitudo ſit, an ea, quae oculis corporis fundatur, an illa, quae oculis mentis rem propoſit, & ita exiſtere judicat? Nonne omnes priorem ſententiam eligerent prae alia? Similiter tum temporis quaeſtionem hanc urgebant Eruditi: An oculis ſit habenda fides, nec ne? an quis uno vel utroque videat oculo? Et ſic eruditi eo tempore Philoſophiam & Medicinam profitentes, tempus ſuum in ignorantia conſecrabant, quod ego conſumo, ut inquiram, tum per *Veni & Vide*, quantum poſſibile ſit, confirmare variam. Interim ne exſpectes à me reſponſiones & cenſuras

ſuper

ſuper omnia notata Tua, ſatis gravia, quorum reſolutionem à me exigis, hoc enim non decet Virum ſenem, qui jam ultimas vitae ſuae dies conſumpſit, nec modeſtum & eruditum, ſed videbo ſaltem, num ex meis reſponſionibus ad quaeſtiones, Tuas aliquid eruere poſſim in incrementum reformandae cognitionis corporis noſtri (de quo nobis Medicis tam multum in Praxi iuvat) ſed pro diſputatione, ratiocinio, & Philoſophia *Veni*, & *Vide* meum ſubſtituam.

Fol. 4. Lin. 2. dicis. „ Quantum eſt, cuiuis oculariter „ liquore iniecto demonſtrare, humores circulantes in corpore „ ſolo vaſorum capillarium, diverſae tantum figurae mecha„ niſmo, quae vel penicillatim deſinant, ut in Liene, Hepate „ &c. vel in pulpa vaſculoſa evaneſcant, ut in corticis Cerebri „ miranda fabrica, vel tomenti inſtar exeant, ut in Pia Meninge „ Meſenterio, inteſtinorum tunica nervea, (potius celluloſo „ vaſculoſa,) vel vermiculorum more per ſerpentinos tractu„ in varios cincinnos, circumvolutiones, figurentur, ut in Re„ ne, Teſtibus. &c.

Recte haec urges V. D. quae ante hac inaudita, nunquam viſi erant, & quae mihi multas parabant rixas, cum haec inveniebam, & Eruditis publicabam, quae tamen nunc multis laudibus aſſumuntur! Syſtema meum porro quoque confirman fructus & folia arborum, herbarum &c. quae clarius differentias vaſorum demonſtrant, ut in ſequentibus oſtendam. Hin ſane ex illis, quae adfers ſequuntur res maximi momenti, quo nempe hae vel illae definitiones mutandae ſint. Cum verb Tua allegata prius legeram, tam foecundam differendi inver materiam, ut potuiſſem reſponſione mea integrum opus confice re, quod vero ſeni non conſultum foret: attamen, ut aliqui dixiſſe videar, quaedam proponam, quid nempe de Tua pro poſitione iudicandum ſit, quae extremitates vaſorum noſtro rum pertractat, nempe quod illae fabrica diverſiſſimae ſin Recte revera mentem ſyſtematis mei percepiſti, & melius a huc philoſophatus es, ſecus ac alii, qui nebula ignoranti adhuc ſepulti iacent, non obſtante modeſta & frequenti invit tione mea: *Venite* & *Videte!* vel ob negotia veſtra, mitti amanuenſes veſtros, ut veniant & videant, vobiſque qu

vic

viderint & audiverint, referant. Semper ſane inventio mea res maximi momenti permanebit; quare revera non magis miror, quam quod adhuc dentur, qui talparum inſtar occoecati ſint, & mea inventa nondum arripiant, veluti fecit Celebr. *Profeſſ. Schelhammerus*, qui opera mea legens, & inveniens, quod corticem Cerebri vaſculoſum ſtatuerem, maſcule mihi objiciebat, donec poſt paucas ſeptimanas rem melius penetrans, mihi ſcribere debuerit, me vera dixiſſe; & utinam omnes hunc Virum ſequerentur. Verum ſcio cauſam quare contradicant. Non enim omnibus conceſſa ſunt libera iudicia propter micas deteſtandas.

Lin. 11. „ Hinc invicta Theoremata ſtruere, quod pro „ ratione circuitus vaſorum organicorum, diverſa humorum „ indoles, & diverſa ſecretionis methodus & actio valeat, „ imo quantum eſt introductas in rationalis medicinae effictas „ Chemicorum Patrum per fermenta, effervefcentias, ſecre„ tiones ex foro medico profligare?

Vera ſane loqueris V. Doct. quod nos diu cum his rebus detinuerint autores, & quod hoc aevo per DEI gratiam, veriorem & puriorem eſſentialem cognitionem adepti ſimus corporis noſtri, in quo vero nunc acquieſcendum non erit, ſed omnibus viribus nos allaboremus ad propagandam cognitionem hanc, ſimulque Creatori ſapienti referamus gratias, qui oculos noſtros illuſtravit, ut videre poſſimus, quod erravimus in via, quam coeci illi Magiſtri nos manuduxerunt, & quod occaſionem iam nacti, varia mala melius cognoſcere & curare valeamus, quam ante hac quidem factum fuit, de quo duo mei Tractatus de muſculo orbiculari Uterino & firmiore adhaeſione placentae teſtantur, qui, (ſi antiqua fuiſſet ignorantia) ignoti manſiſſent, cum tamen in publica commoda vergunt & plurimae parturientes, imo millenae, quae prius moriebantur, nunc vitam ſeruent, uti videre licet ex exemplis in ſupra dictis Tract. allegatis.

Porro Vir Doctiſſ. Fol. 21. dicis: „ Ne dicam, V. C. „ Te hoc vaſorum ſyſtema (quod prae ceteris inventis in A„ natome demonſtraſſe gloriaris) in plantarum Anatome con„ firmaſſe & veram analogiam ſecretorum ſuccorum in ve-

„ getantibus per vaſa ſuccoſa , cum ſecretione animali per
„ vaſa arterioſa , magno convictionis dogmatum tuorum ar-
„ gumento oſtendiſſe. Ecquis enim vel ſomniavit unquam,
„ plantas eodem mechaniſmo conſtare, vegetare, nutriri,
„ prolem generare ac homo per conſtantes operantis naturae
„ facultates, vitam ſanitatemque ſervat? obſtupeſcit animus,
„ quoties pyra, pruna, poma armeniaca &c.

Reſpondeo : cum me primum ad examinandam Anatomiam plantarum conferebam, tantam diverſitatem non tantum circa canales ſuccoſos fructuum, (quos primo enodabam) ſed etiam circa canales foliorum inveni, & ſic ſenſim me ad herbas converti & flores, quod eo magis mirum eſt, quia de eis nil unquam ſomniarunt, vel viderunt, vel audiverunt Eruditi, quod vero tantam iam peperit aeſtimationem , ut Magni corporis humani & plantarum ſcrutatores, teſtis ſit Magnus Leidenſis Profeſſor, *Boerhaavius* meus , qui non ſine laude haec in lectionibus ſuis ſtudioſis iam proponit, id quod Tu Vir Doct. in ſequent adducis, & mihi ab aliis relatum fuit. „Cum mihi
„ V. C. ex veteri favore cryptas quoque Boerhavianas in
„ melonibus , peponibus & fere in toto Cucumeraceorum ge-
„ nere ante diſceſſum meum demonſtrares.

Ex hiſce allegatis video, Vir Doct. Te cum aeſtimatione adcepiſſe, quae de Anatome plantarum Tibi oſtendi, & quare hoc aliquis non adſereret, cum in hac inveniantur, quae ſalutem noſtram concernunt, & quodnam hoc non eſt argumentum pro confirmatione novi mei ſyſtematis vaſorum ſanguineorum! Antequam me ad hoc opus accingerem, omnia plena erroribus erant, dum vero meliora docebam, multi ſe offenderunt, me ſemper novatorem eſſe, quos vero ſepius refelli & nubeculas ignorantiae diſſipavi. Res magni momenti! Cum hortum meum ſuburbanum intrabam, pyra & fructus maturi ab arboribus decidebant, ac ſi mecum colloqui, & dicere vellent : examines nos, ut te defendas contra rixas, quas omnes homines contra te, & tua dogmata de vaſis ſanguiferis movent, cum canales noſtri ſuccoſi idem teſtentur & te in tui honorem defendant : Miracula hominibus cantabam tum temporis, cum demonſtrabam analogiam Lienis hu-

man

mani cum pyro, reſpectu canalium, quarum ſubſtantia his fere conſtat, velut ſuperius dixi & demonſtravi, & nunc ex ſupra abundanti oſtendere volui, ut quilibet raritatem inventi hoc videret.

Demonſtro ergo, quod, cum Lien noſter duplici inveſtitus ſit membrana, hoc quoque verum eſſe in pyro, id quod corticem pyri vulgus vocat, & cum Lien duplicem membranam habeat, pyrum quoque. Iam, ſi quod praecipuum eſt, de interiori ſubſtantia quaeris, ideſt, de ſtructura vaſorum, tunc reſpondeo, quod cum vaſa Lienis maxima parte mere ſanguifera ſint, vaſa pyrorum una cum integumento ſeminis pyrorum ad idem eſſe ſuccoſa: praeterea vaſa Lienis ſanguiflua in multos ramos diſperguntur, ſimili modo quoque fit in pyris: fines vero vaſorum ſanguiferorum in Liene deſinunt in pulpam, vaſa ſuccoſa pyrorum etiam: tandem adhuc novi quid adfirmare audeo, quod, bene conſiderans pulpam Lienis cum pulpa dictorum pyrorum, adfirmare poſſim ſtatim, an pulpa mihi propoſita ſit pyrorum an Lienis?

Praeterea Vir Doct. adducis in fine huius pag. haec verba: „ Anno enim praeterito, quo indefeſſo Tuo in Anatome „ corporis humani ſcrutinio, unum tantum, proh dolor! ca„ daver ſecandum traderent, horti tui ſuburbani, (uti mihi „ tum temporis triſti animo ſcripſeras) delicias & culturam „ excolebas, terramque evolvendo, plantas quoque anatomice „ & arte Tua evolvere curae erat, quidque profeceris, exul„ tanti, ut ſoles, pede, ſuſpiriisque fuſis monſtrabas, ecquid „ vero? Polygamiam ſcilicet plantarum, ſeu plantam inter „ plantas &c.

Reſpondeo: Verum eſt, Vir Doct. quod tum temporis per totum annum unum tantum cadaver ſecaverim, & multis circa illud tempus difficultatibus occupatus fuerim, ſed ſi male tunc, in ſequenti non ita erit, ut confido! Quaereres hic, uti multi iam ex me quaeſiverunt, an non ab Anatomia corporis humani ſimiliter & ab Anatomia plantarum deſiſterem, & officium ante brevem vitae meae terminum deponerem? Reſpondeo: Certe, Vir Doct. ſi cogito me iam aeternitati proximum eſſe, & vitam tam longaevam inter negotia & mortem iam conſumpſiſſe,

pſiſſe, & quod tanta ſenectus opus habeat, vitam quae ſupereſt, ſolitarie in pace tranſigere: tunc ſcias, me ſaepius iam mihi propoſuiſſe finem Anatomicis ſtudiis imponere, ſed non potui, nam indies litteris obruor, ubi varia à me tentanda exigunt, & quod miror, hoc eſt: quod, quo annoſior DEI gratia fio, eo magis amor in Anatomen, & ſcrutandi corpora curioſitas inſatiabilis evadat, quam gratiam DEI Omnipotentis providentiae gratus adſcribo, de quo teſtantur adhuc ultima mea inventa, quae in ſalutem ſexus ſequioris, quae per tot ſecula male tractata fuit, nunc vero per me vitam conſervat, edidi. Amor meus tantus adhuc eſt, machina corporis mei nondum deſtructa eſt, ut, ſi Omnipotens DEUS mihi hoc tantum adhuc anno vitam & ſanitatem ſervaret, ſane inciperem tractare deſcriptionem rariorum inventorum, quae ſpectant morboſum hominis ſtatum, vel quomodo hominis corpus per annos ſenſim mutetur, quod in me, tam annoſo ſene proprio exemplo expertus ſum & annotavi.

Tantum Vir Doct. fol. 4. dicis: „ Ecquis enim vel ſomnia- „ vit unquam plantas eodem mechaniſmo conſtare, nutriri „ prolem generare, ac homo per conſtantes operantis naturae „ facultates vitam ſanitatemve ſervet? obſtupeſcit animus, „ quoties pyra, pruna, poma Armeniaca, evoluta, excarnata, „ in que ſerleta redacta memini, & totus haeret in reiteratis „ circa plantarum Oeconomia experimentis &c.

Reſpondeo; Non ſine ratione haec dicis, Mi Bohli, quod haec cum admiratione ſpectaveris, & quod antehac nemo vel ſomniavit de analogia illa, quae eſt inter Lienem hominis, & pyrum ſaccharum, reſpectu ſubſtantiae, vitae, & propagationis earum: cnm Anatomiam plantarum examinarem, & haec miracula viderem, prae admiratione obſtupeſcebam, quare conſultius putavi publico haec revelare, veluti videre licet in *Decade III. Adverſ.* nam ſine deſcriptione nemo mihi fidem dediſſet, & nunc alii iam plantas ita tractare incipiunt ſed nemo tam felici ſucceſſu, ac ego in liquore conſervat ubi obiecta figuram eandem retinuerunt, quam habebant dum ab arbore adhuc pendebant. Poſtea haec experiment etiam tentavi in pomis armeniacis, perſicis, prunis, & ant

brev

breve tempus incepi iam plantas terreſtres perfectas, imprimis umbelliferas, Apium, Daucos, Petro-&-Oreo-ſelina, & in his quoque vaſa reſpondent cum vaſis ſanguiferis corporis noſtri.

Video quoque V. Doct. quod mentionem facias de inventione mea circa plantas eas, quae, cum poſt ſervitia ſua, quae nobis iam emarcidae praeſtiterunt, emeritae fiunt, aliam ſtirpem in ſubſtantia ſua producant, quae, nova planta anomala nullam analogiam cum matre ſua habet. Hunc naturae curſum faceto, aſt bene reſpondenti vocabulo vocas V. D. polygamiam plantarum. Vidiſti iam apud me Amanuenſis meus, duas ejuſdem generis, & quamlibet ſubſtantiae ab alia diverſae, & veluti eſſet polygamia vel bigamia, quam rem non ſine admiratione inveniebam; plantam nempe inter aliam plantam, quae per centum annos & plures non inſervientes, iam moribundae aliam producerent plantam in ſe, quae nunquam ſolem adſpicit, nec ab aëre, luna, pluviis, vel alia temperie refocillatur. O profunditas! O Eruditum neſcire! ubi Creator ſibi ſoli aliquid ſervat. Praeterea una harum cava erat, & notandum, quod in interna ſuperficie viderim analogiam Cryptarum Boerhaavianarum. Longum foret, omnia Tua V. D. quae à me exigis, & quae Anatomicum ſubtilem ſapiunt, tangere. Iam ad incudem ſuper corticem Cerebri, quam materiam non ſine iure V. D. vocas rixoſam, quia in haec uſque tempora confiteri debamus, quod, cum multum iam ſciamus, adhuc dicere debeamus: Quantum eſt, quod neſcimus!

Fol. 8. „ Nunquam Cl. V. meditabundus magis circa Tua & mea praeparata haereo, quam ubi corticem Cerebri examino, neſciens ſaepe, an glanduloſa Malpighiana hypotheſis praevaleat, an Tua vaſculoſa, utrumque multum negotii faceſſit. Malpighianae revera oculus & microſcopium favent: cum enim corticem, qua parte piae matri continuus eſt, vides, videbis mecum parem arteriolarum molliſſimarum compreſſarum reptatum, & corpora olivaria glandoſa confuſe inter ſe nexa, ac in glandulis ſpuriis inteſtinalibus, quae ſe tam arcte in gyros Cerebri, eiuſque profunde inſculptos ſulcos, inteſtinorum convolutionibus, ſimiles dimittunt, ut iurares (ni ſenſuum iudicium falleret) glandulas eſſe

„ gene-

„ geneſin, licet ſubtiliorem medullae Cerebri & corticis &c.
" Reſpondeo: mirum non eſt V. Doct. quod meditabundus haereas, quando ſingularem illam corporis humani partem, puto corticem Cerebri conſideras, quem iam mirati ſunt Viri Eruditi ante me, & mirabuntur adhuc poſt mortem meam, cum praecipua & difficillima pars ſit ad ſcrutandum: attamen noſtro ſeculo plura examinavimus, ac anteceſſores noſtri ſciverunt, cum DEI gratia cognitionem illam adepti ſimus, qua cadavera in ſtatum ceu vivum redigere poſſimus, de qua arte apud anteceſſores noſtros altum ſilentium! Num vero Pia mater continua ſit cum cortice Cerebri, uti dicis, hoc potius arteriis Piae matris adſcriberem, quam ipſi Piae matri cei membranae. Equidem ſuſtineo hanc hypotheſin, quod Pia mater molliſſima membrana exiſtens, mire copioſis arteriis conſtet, ut per repletionem Pia mater videatur nil eſſe, ni vaſa, ſed copia haec vaſorum mihi non videtur Piae matri ce ſubtiliſſimae membranulae data, ut eam nutriat, vel ad calorem eius aliquid tribuat, ſed quod deſtinata ſit, ut conficia ipſum corticem, quem nunc per experimenta iam convictus puto conſtare ex finibus modo dictarum arteriolarum, quae i aliud eſſe degenerarunt, ſeu, quod fines ultimarum arteriolarum Piae matris in aliud eſſe degenerantes ſint ipſe cortex.

Hoc nemini credo inſolitum videatur, cum demonſtrem quod etiam alia vaſa plura in aliud eſſe degenerent, & hoc no ſolum in ſtatu naturali ſano, ſed etiam in morboſo, quae ob ſervata mea anſam ſane darent, ut integrum tractatum ſcribere poſſem.

Permitte V. Doct. ut Tibi quaedam dicam, quae controverſiam tangunt. Noſti V. Doct. & ego novi divinam ſan ſcientiam in Anatome corporis humani Magni Profeſſor Boerhaavii. Hic non ita pridem per vices me interrogav num aliquando viderim, quod arteriae pulſantes per cortice decurrerent. Reſpondi: Non: ſed ſi tertia vice iam me interrogaret, reſponderem: dantur vaſa, *Veni & Vide!* & qu Clariſſ. Profeſſor Boerhaave videret? reſpondeo; videbit t tum corticem nihil aliud, quam propagines arteriolarum aliud eſſe degeneratarum, & repraeſentantium pulpam v

ſori

ſorum ſanguineorum in homine, in pyrorum vaſis, pulpam in pyris.

Quaeſtio haec Magni Profeſſoris, num unquam in Cerebro viderim arteriolas, mihi erat ſublimis, ſed cogitando quoque poſtea, dequo hoc mihi interrogatum fuerit, me conferebam, ut inquirerem in hanc rem, & dignam inveni, ut tempus conſumerem in eius examine. Tum temporis contentus eram opinionibus Anatomicorum, quod arteriae per corticem decurrerent, nam putabant omnes, quod nulla pars in corpore noſtro inveniatur, quae non vel pluribus, vel minus pluribus vaſis conſtaret, ſed poſtea confuſum chaos inveni, ſed nunc exclamo: *Veni & Vide!*

Quod vero dicas, Vir Doct. quod neſcias quaenam hypotheſis praevaleat, quando meditabundus haeres circa Tua & mea praeparata, tunc reſpondeo *Veni! Vide!* & mea praeparata, quae nunc conſervo, luſtra, & tunc videbis facile, quaenam praevalebit hypotheſis. Putas, quod, oculus & microſcopium Malpighio faveant, ſed ego puto, quod ſi Magnus tuus Malpighius viveret, & noſtram controverſiam audiret, mecum deberet ſentire. O! Veni illud & Vide tam efficax eſt, ut omnes, quot quot ſint tacere debeant.

Poſtea proprio Te gladio iugulas, & pro mea defenſione proponis haec verba: „ mecum videbis (Corticem puta) arte„ riolarum molliſſimarum compreſſarum reptatum, & cor„ pora Olivaria glandoſa confuſe inter ſe nexa.

Quod attinet corpora illa dicta Olivaria, haec ſane eſt veritas quaedam perverſa ſine ulla entitate, de quibus memini, quid mihi accidebat, cum Profeſſ. Bidloo pro ſua defenſione contra me volebat demonſtrare, quod cortex Cerebri corpora Olivaria eſſent, & hoc quidem in publica Anatomia. Tenebat nempe corticem cerebri in manu ſua & auditoribus interrogabat, num non viderent, quod cortex Cerebri tales eſſent glandulae, ac in ſuo opere dixiſſet, cum vero ad Profeſſorem Volderum veniſſet, (qui non ex nunc ſolebat aliquid aſſerere) & Eum interrogabat, reſpondebat: Non, mi Domine. Et ita adhuc nunc non nulli dantur, & hoc propter micas! Si nunc & ex Te V. Doct. peterem, ut mihi haec praetenſa

corpora Olivaria demonſtrares, nonne idem Tibi contingeret: milites quando hoſtium adventum audiunt, clamant; ad arma! ad arma! ſic ego dico hic: *ad viſum! ad viſum!*

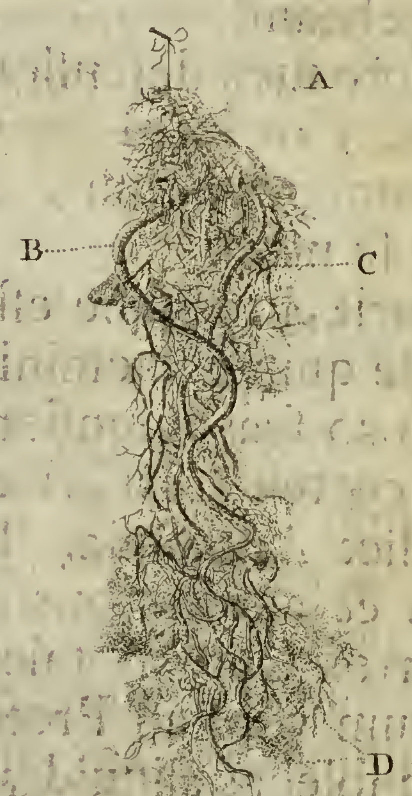
Sed abrumpo diſcurſum meum, V. Doct. cum negotia mea ſatis gravia ſint, & vita mea brevis, quae mihi ſatis leni adhuc ſupereſt: ſed non oblivíſcor mi Bohli, quem per colloquia & modeſtiam amo, Tibi omnia fauſta precari. DEVS, qui dotes in ſua gratia in Te plantavit, eas alterius ſervet in ſui honorem & proximi ſalutem. Ne ſis triſtis ſuper fata illa, quae Tibi acciderunt, ſed DEO confide, qui providebit omnia in bonum. Vive ſemper felix, & ut incepiſti, porro plus ultra ſtudiis incumbe, quod Tibi ex toto pectore ſincere precatur

Totus Tuus

FRED. RVYSCH.

Amſtelod. 15 Jun. 1727.

FIGURAE EXPLICATIO.

A. Segmentum Piae matris ex infante.

B. Trunculi arterioſi ex carotidibus & cervicalibus oriundi.

C. Horum extremitates, corticem conſtituentes, evolutae.

D. Pulpa, ſeu pulpoſae particulae, quae ſculptori impoſſibiles fuerunt ut rite, repraeſentari potuerint.

EPISTOLA

VIRI CLARISSIMI

HECQVETI,

AD

D. D. ***.

DE

RVYSCHIANO VTERI MVSCVLO.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.
cIↄ. Iↄcc. xxvii.

EPISTOLA
VIRI CLARISSIMI
HECQVETI.

ERgo ad veſtras quoquè terrarum oras pervenit, quæ quidem per litterarum orbem latè volat, illuſtriſſimi Domini *Ruyſchii* celebrata fama, ſed quæ noviſſimis hiſce temporibus renovata eſt perutili invento *Muſculi uterini*, illius nempè, quem, quia uteri fundo ſitum degendo revelavit Anatomicorum princeps *Ruyſchius*, *Ruy-*
chianum Muſculum nominarunt; revera enim ſtupendæ illius
gacitatis fructus & argumentum eſt, inventum ſingulare,
roprius honor. At ſalivam tibi movet, Vir Clariſſime, in-
enti illius futura factaquè jam utilitas, tibi inquam proſpicien-
, providenti vè quantum inde lucis arti medendi venturum
in poſterùm, ad enodandas non paucas, circa partûs diffi-
ltates & diſcrimina, ætiologias. Diù imprimis ceſpitarunt
deffiniendâ veteri, nedùm elucidatâ, gravi tamen quæſtio-
, de placentæ adhæſu poſt editum infantem; ſcilicet, ex-
diret nè placentam uteri fundo tunc adhærentem digitis
arando, cogendoquè avellere, nè morâ ſuâ vitium capiat,
alem què utero inurat maculam. Quantum periculi ab ob-
tricis ſtoliditate puerperæ hinc immineret, cuivis apertum
palam eſt, quippe quæ ſic miſerabiliter uterum illa dilace-
e periclitatur; ſed eadem hæc operatio, unde tantum ab
perità aut novitiâ ſi vis, obſtetrice metuendum venit, diſcri-
nis vel periculi expers nè penitus erit, utut ab eruditâ &
ertâ manu fuerit exercita? Alteram ergo indigitat verè
dentem manum feliciſſimus in inveniendo *Ruyſchius*, ſcili-
in fibris *uterini muſculi* mechanicos digitos, qui placentæ
uteri fundo commiſſuras dexterè demoliendo ſed rumpen-
nihil, blandam illius ſeparationem movet, promovetvè.
ergo mirabere velim, Vir Clariſſime, Ruyſchiani inventi
citatem, nimirum ad naturæ medicatricis palatum bene ſa-

pien-

pientis! quemadmodum enim ſuus univerſo corpori , ve
univerſæ illius œconomiæ animali Medicus inquilinus præfici
tur, indigena vè præſens & concreata Medicina , ſimiliter i
utero medentem aut obſtetricantem *Ruyſchius* oſtendit dome
ſticam artem, uterini nempè muſculi *mechaniſmum*, qui inſi
titiam uteri fundo placentam divellat, amoveat què.

Enim vero quia incaſtraturæ genus eſt placentæ cum ute
fundo corporatio, id eſt compaginationis ſpecies aut inſitioni
quâ emiſſitii illius villi, emergentes vè tubulorum radice
cum uteri cæcis vaſorum oſcillis copulando ſe mutuò (*cotyled*
num more) committuntur & coaleſcunt, expeditionis ſit oport
modus ille labor, qui utrumque diſſociet, alternos reſolv
nexus, & mutua retinacula; Hicque ille eſt qui à partu ſu
cedens efficit, ut enixum infantem placenta illicò ſequatu
Sic enim proſperè cedet hujus exitus, ſi in curando rece
enixo non nimis factâ morâ, illicò obſtetricis docta man
placentam dexterè trahendo, molliter (*a*) ad deſcenſum ſc
licitabit: adeo ut ſtatim ab excluſo infante manum illicò
uterum hiſcentem adhuc, ſuiquè fundo amplè expanſum,
placentam exporrigat; tunc temporis enim funiculi umbilic
lis ductu, placentam, quæ huic continua eſt, docilem ſol
ſentiet, ſeparari què facilem experietur, adjuvante rem & a
ſolvente muſculi uterini mechanicâ contractione; Ni for
(quod adhuc Ruyſchii noſtri obſervatio eſt) impedimento
arcana quædam *Spaſmodica diatheſis*. (*b*) Attamen ſi ſpre
hâc diligenti curâ, reluctando obſtinatiùs placenta revelli r
cuſet, utpote uteri fundo ſtrictiùs adhærens, vi & impetu ave
illam maximè cavebitur; cumquè puerperæ damno perpetrari ſ
leat id genus facinoris non infrequenter, tam exitiali malo occu
rendum docet *Ruyſchiani muſculi* inventum. Hujus ergo pote
tiæ aut *ſyſtalticæ* vi, totum certò tutòque futuræ expulſio
negotium, ſeu naturæ labori, committi conſulit confident
inventi Muſculi Author (*c*) aliunde ſpondendo periculi ven
rum nihil ab iſthâc placentæ remorâ; vaccarum addit exe
plum, quibus, inquit, mali nihil contingere *audimus à ru*
colis & veterinariis, *ex retentis ſecundinis vitulinis*, *non*
ſta

(a) *Ruyſch. obſ. an.* 97. *adv. dec.* 2. *p.* 31. &c. (b) *Adv. Dec.* 2. *pag.* 30.
(c) *Ruyſch. adv. Dec.* 2. *pag.* 30.

ſtante 40. 50. imo 60. placentarum mole, quarum nonnullæ in totum placentæ corporis humani proportionatæ obſervantur. (*a*)

Igitur de illorum anatomes inventorum numero non eſt Muſculi Ruyſchiani revelatio, quæ theoriam artis lucupletando, ditant minus opera artificis aut adjuvant nihil, imo purioribus curatricis Medicinæ legibus accinendo inventum iſthuc patefacit, digeſtionis, fermè dixerim *coctionis* opus eſſe totum morantis in utero placentæ negotium. Enim verò quanto minùs revelli ſe ſecundinæ patiuntur, tanto magis expectando curari amant. Ejuſmodi Medicinæ mentem aperit aut rationem, uteri pandentis ſe ſub imprægnatione, & uterini vel Ruyſchiani Muſculi ſub partu ſe contrahentis *Mechaniſmus:* ſub priori intuitu conſpicitur diſcapedinando ſenſim, immensè quantum! elongari breves uteri fibras, tamquè latè, ut capacitatem uteri, quæ in virginibus vix ulla aut aliquapiam eſt, ad pedum menſuram in prægnantibus efforment. Interea quantum latitudinis capit uteri apex vel fundus, tantum longitudinis ſibi faciunt uterini ceu Ruyſchiani Muſculi, (quæ vix ullæ videbantur) fibræ; hæquè dùm ſe producunt, appreſſa uteri fundo placenta, Ruyſchiano Muſculò, totâ quâ valet mole, quâque patet ſuperficie totâ, illic applicita eſt. Quorſum autem omnis hic potentiarum apparatus? Duas quippe comparatas hic habes ad agendum potentias, uteri nempe & Ruyſchiani Muſculi fibrarum, utrobiquè ideo tenſarum, ut duplicis aut geminati elateris virtute, quæ oneri ſibi erunt & maturuerint, extrudat natura; infantem intellige, & illius appendices ſecundinas; utraque enim uno ictu aut impetu uno expellere potis eſt, ſi ex æquo propellenti vi obſequibilia utraque ſe præſtant. At quâlibet ex causâ, expulſo infante, uteri fundo hærens placenta reſtitat? Tunc inſumpta in infantis expulſu tota uteri potentia, ad placentæ expulſionem (quippè quæ præterita) inutilis fit & fruſtranea. Atqui hæc præcipua vis eſt, eòquè major, quò diſtans magis punctum illud erat unde extendendo ſe receſſerunt fibræ. Hæc autem finito ſuo impetu, alteram, quæ Ruyſchiani Muſculi fibrarum eſt, ſolam deſerit, quæ tamen eò minor eſt, quò viciniora ſunt diſtantiarum quas exporrigendo ſe fibræ percur-

 rerunt,

(a) *Ruyſch. Tract. Anat. de Muſcul. in fundo uteri pag.* 16.

ferunt; puncta. Igitur quæ brevi temporis articulo fact fuiſſet & ſimultanea cum infante ſecundinarum expulſio du rante uteri fibrarum actione, finitâ hâc reſes illa fit, adeo u quanto celerior fuiſſet & expeditior placentæ exitus concur rente uteri potentiâ quæ major eſt, tanto tardior erit & igna vior, uni, quæ minor eſt, Muſculi uterini potentiæ dereli ctus. Revera tunc accelerandam manu jubent placentæ ſe parationem, ſed præproperi & mole ſani iſtius auſi pericul admonet obſtetricantium magiſter *Ruyſchius*, edocens in ute rino Muſculo poſitam eſſe placentæ expulſionem, quæ intere in tantum certa fiet & ſecura, in quantum obſtetricantis petulant manu aut præcipitantiâ, interturbata illa non fuerit; imo ſi crimen iſthuc cauſa fuerit obſtetrix, piabit puerpera mille malorum au torminum generibus cruciata, quæ exitialis *erethiſmi* & in- flammationis confectaria erunt & effectus. Placentæ enim cum utero copulatio, quia inſitionis genus eſt à ſuis radicibus uter fundo implantatis factæ, evolationis opus ſit oportet non avulſio- nis placentæ ſeparatio, quæ ubi ſemel eluſerit uteri fibrarum actio- nem, tempori demolienda venit. Hæcquè eſt expectandi ſcien- tia quam commendat ſapienter, ad artis nempe & naturæ men- tem, Ruyſchius noſter, ſimul injungendo confeſtim committen- dam lecto recens enixam, emollientibus fomentis & unguinibus interea curandam.

Inventi enim in uterino Muſculo Ruyſchiani laus & pretium eſt, Vir Clariſſime, quòd obſtetricandi arti det leges & regulas, haſquè à medendi methodo deſumptas; adeò verum eſt cum Chirugicis operibus Medicinæ conſortium vel Dominium! tantum Chirurgiæ manuariæ imperat, hancquè regit Medicus, qui Chirurgiæ mens & oculus eſt. Retegit ergo adhuc Ruyſchianum recens inventum, ad partum quoquè aut partûs morbos ſpectare *ſolidorum* doctrinam: hanc enim in fibris uterini Muſculi revelat nobis oculatiſſimus Ruy- ſchius, admonendo quam multa quoquè bona obſtetricandi ſcien- tiæ expectanda veniunt à *ſolidorum* vi, ſeu fibrarum Muſcularium energiâ. Sed ſuas adhuc *Ruyſchio* debet Medicina gratiarum actio- nes maximas, à quo (nempe ab uterino Muſculo) diſcit, in fibra- rum *tono* ſitam eſſe melioris Medicinæ ſpem & felicitatem. Iterum, non obſcurè docet quantam ſanguis partem ſæpe habet in uteri & partûs morbis, quorum rationes & ætiologiæ, cum à fibrarum

Mu-

Muculorum ſtatu aut *diatheſi* primitùs dependeant, innuunt ſanguini tunc ſuam deberi Medicinam, cum à ſanguine veniant multæ partûs & uteri difficultates & gravia pericula. Vterus quippe ipſe, quantus eſt, Muſcularis merè compago comperitur, cui ſi (quod Ruyſchio uni debemus) uterinum Muſculum addas, totum graviditatis & partûs negotium à Muſculari *diatheſi* pendere intelligitur, & conſequenter à ſanguine aut circulatione illius tam certò, quàm certum eſt à ſanguinis motu adjuvari Muſculorum motus aut perfici, proindequè à ſanguinis *congeſtionibus*, ſtagnatione & *ſtaſibus* committi non infrequenter Muſcularium partium morbos. Inconfeſſo enim eſt à cumulato, ſtagnante què ſanguine fieri *paralyſes* non paucas, (ab impedito nimirum ad cor ſanguinis regreſſu) quas incantamenti inſtar curat phlebotomia. Sed ut ad uteri res redeat hic ſermo noſter, quem medentium pluries non ſuaſit uſus, à celeratâ ſanguinis miſſione, etiam è brachio, reſtitutum fuiſſe menſium naturale profluvium? Quodquè propriùs ad præſens negotium attinet aut propoſitum, ipſis obſtetricantibus mulierculis in uſu vulgare eſt, ipſo in partûs primo limine ſanguinem è brachio parturientibus mitti jubere, potiſſimùm in iis quæ plethoricæ naturâ ſunt, maximè ſi extra imprægnationis tempora uberioribus menſium profluviis prolui conſueverant. Tali quippè providentiâ feliciùs cedere partum, partûs què appendices ut conſectaria uſu ſuo dicicerunt.

Poſthac ancepſnè fuerit vel ambiguum maximæ neceſſitatis eſſe debere præſentis auxilii venæ ſectionem in reſtitantis placentæ morbis, cujus empe ſeparationem & egreſſum à ſanguine miſſo tàm benè expectabis, àm ab eodem menſium *ſecretionem*? Imò meliùs: cum enim *phlogoſis* ratæ placentæ comes ſit aſſidua, hancquè reprimat ſanguinis miſſio, c inſtitutâ ſolvi neceſſe ſit nexus, ſeu laxari *ſtrictum*, à quo intra uteextum arctiùs ſtringuntur, qui placentæ cum utero copulam faciunt, culorum villi.

Hic enim, Vir Clariſſime, recognoſcere datur rationem omnem & *Meniſmum* artis illius quâ elaboratur placentæ ſeparatio, & ob quam, utpote n maturationis genus ſit vel coctio nis, à tempore (ut admonet ſapienter yſchius noſter) expectare illam convenit patienter; id autem duplici de ſâ. 1o. Quia in tantum minor eſt Muſculi uterini ſeparationem illam motis potentia, ad uteri potentiam quæ infantem expulit, comparata, in ntum fibrarum longitudinis diſtantia minor facta fuit in muſculo uteri quàm in totâ ipſiuſmet uteri expanſi compagine; cum enim, in extenis negotio, ad rationes diſtantiarum ſe habeant reſilitionis potentiæ, n rebus quæ (elàtere integro remanente) extendendo ſe exporrexe, longè minor eſſe debet Muſculi uterini quam ipſius uteri fibrarum ntia. 2o. Quando quidem uteri cum placentâ nexus, placentæ vaſum intra cæcos uteri poros implicatio ſit aut impeditio, tempus

acce-

accedat neceſſe eſt, quo, aut quaſi ſuppurando deterantur, aut oblite-rentur areſcendo illi vaſculorum villi; ut enim radices ſunt quibus placenta utero annectitur, his arefactis, aut ſuo defraudatis ſucco, excidere placentam præcipitemquè fieri neceſſum ſit. Quod autem areſcant neceſſariò placentæ radices, inſimulquè flacceſcendo excidat placenta, ſic intelliges. Rupto umbilicali funiculo, ſicquè intra placentam interrupto & *concentrato* ſuccorum omni commeatu, hinc horum congeſtionem *ſtaſim* què intra placentæ ſinum ſuccedere oportet, horumquè ponderè aut mole depreſſa placenta ad præcipitationem ultronea inclinat; illinc obſtructo ſuccorum à matre commeantium fonte (in quantum contrahendo ſe uterini muſculi fibræ uteri fibras apprimunt illiuſquè denſan textum) intra radices, & contabeſcunt. Porro quomodo ab uteri fundo ſe expediat aut extricet ſe placenta ex his omnibus ſatis intelligitur & quâ ratione ad ſuppurationem ſpectat iſthæc ſeparatio, inde concipitur. Rupto umbilicali funiculo intercipitur intra placentam ſanguini circulatio; ſtagnant ergo ſucci, molleſcenteſquè carnes placentæ flacceſcunt, & putrent aliquatenus: igitur quia fieri hoc opus eſt ad placentæ detruſionem, planum fit temporis & digeſtionis opus illam eſſe mag quam medicamentorum aut manûs. Vides, Vir Clariſſime, quantu utilitatis habeat uterini muſculi inventum, inſuper quantum habeat r tionis & ſapientiæ celeberrimi Ruyſchii conſilium, in committendo ha rentem à partu placentam tempori & Medici conſiliis maturandam. A diendo ergo *Ruyſchium* noveras, Vir Clariſſime, ut principem Anat micorum meritiſſimum, ſed hinc eumdem ſimul ſapientiſſimum meden magiſtrum eſſe tecum diſcet, narrabitquè ſera poſteritas. Vale Vir Cl riſſime & me ama.

HECQUET Med. Par.

et. Pariſ. 26. Octob. 1726.

APPROBATIO Regii Cenſoris.

HAnc Epiſtolam legi & probavi. Datum Lutetiæ Pariſiorum 13. Novembris, ann. 1726.

BVRETTE.

ABRAHAMI VATERI,

D. ET P.P. ANAT. ET BOTAN. SVBST. VT ET SOCIET. IMPER. NAT. CVR. ET REGIAE BRITANN. SOCII.

EPISTOLA GRATULATORIA.

AD VIRVM VERE ILLVSTREM,

DOMINVM CELEBERRIMVM

FREDERICVM RVYSCHIVM

IEDICINAE DOCTOREM, ANATOMES ET BOTANICES PROFESSOREM, NEC NON ACADEMIAE CAESAREAE CVRIOSORVM COLLEGAM, ET REGIAE SOCIETATIS ANGLICANAE SODALEM, ANATOMICORVM PRINCIPEM, FAVTOREM, PATRONVM, AC OLIM PRAECEPTOREM SVVM,

IN QVA DE

MVSCVLO ORBICVLARI

IN

FVNDO VTERI DETECTO

GRATVLATVR

imulque Communicationem eorum quæ noviter in Anatomia Plantarum detexit perquam officioſe ſibi expetit dubiumque exponit circa Lacunas Vteri Gravidi.

AMSTELODAMI,

ud JANSSONIO-WAESBERGIOS.

MDCCXXVII.

SENEX VENERANDE,

VIR

ILLVSTRIS ATQVE CELEBERRIME,

PATRONE ATQVE FAVTOR

EA, QVA DECET, OBSERVANTIA COLENDE AC SVSPICIENDE.

MEritorum TVORVM praeclariſſimorum, in rem Anatomicam ac univerſam Rempublicam literariam, tanta eſt copia, ut eorum numerus vix iniri poſſit, tantum abeſt, ut eadem dignis laudum encomiis ıfficienter praedicari queant. Artificium illud incomarabile, quo corpora integra humana praeparare, : naturali vividoque colore conſervata exhibere no-ı, atque minutiſſima viſcerum partiumque quarums vaſa materia ceracea, ad ultimos usque eorum fi-s, replere, poſtmodum extricare, omnibusque oculos ponere calles, tale eſt, ut omnes quidem ıditi illud admirentur, nemo tamen ad hunc usque em imitari auſus ſit. Artis huius exquiſitiſſimae, ſa capillaria replendi & euoluendi, beneficio, omım viſcerum, cerebri, hepatis, lienis, renum, tium, placentae, aliorumque, ſtructuram veram genuinam, ſpiſſis tenebris involutam, luci expo-

ſuiſti.

ſuiſti. Huius ope clariſſime demonſtraſti, nullas in viſceribus his dari glandulas, ab Auctoribus praeter neceſſitatem confictas, ſed extremitates arteriolarum absque ullo intermedio, variis locis degenerare in vaſcula alterius naturae, adeoque elaborationem & ſecretionem variorum humorum, non tam a glandulis, quam a mutatione extremitatum vaſorum, eorumque diverſo reptatu, in iisdem dependere. Pari felicitate dexteritateque doctrinam glandularum, antea confuſam atque obſcuram, illuſtraſti, ac imprimis, a Celeberrimo Dn. D. Boerhaave, Academiae Lugduno Batavae totiusque orbis literati ornamento, occaſione in Epiſtola Anatomica TIBI data, in reſponſione ad eandem, differentiam inter glandulas, acinos, cryptas atque lacunas monſtraſti. Has ultimas, in variis corporis locis, cute praecipue, pleura, peritonaeo, pericardio, &c. occurrentes, & pro glandulis habitas, in honorem laudati Viri Boerhavianas appellas, ideo, quod Iſte primus de his TIBI locutus eſt. Multa praeterea nova penitusque ignota, felici auſpicio, detexiſti, quae inter eminent Arteria bronchialis, Tunica ſpecialis in oculo RVYSCHIANA ideo dicta, perioſtium & vaſcula ſanguifera oſſiculorum auditus, valvulae vaſorum lymphaticorum, & quae ſunt alia. Ecquis enim omnium eorum, quae indefeſſo TVO labore & dexteritate incomparabili, vel noviter inventa, vel clarius oculis expoſita ſunt, numerum inire poſſet? Inventis iſtis egregiis, ac communi eruditorum applauſu exceptis,

addi-

addidiſti nuper muſculum orbicularem, in fundo uteri gravidi obſervatum, quem primum in *Adverſ. Anat. Dec. III.* luci expoſuiſti, leviterque adumbraſti, poſtea vero duobus tractatibus, Belgico Idiomate exaratis, plenius deſcripſiſti & confirmaſti. Huius inventi tanta certe eſt dignitas, ut neſciam, an ullum, a ſeculo inde in lucem protractum, eidem aequiparari queat, ſive inventionem, & demonſtrationem eius difficilem, ſive ampliſſimam utilitatem ſpectes, adeo, ut, in eo TE ipſum viciſſe, mihi videaris. Hoc muſculo quippe abs TE detecto, eiusque uſu, in ſeparanda & depellenda ab utero placenta, inſigni, idoneis argumentis in praedictis TVIS tractatibus demonſtrato, non eſt opus, ut impoſterum tantopere de ſecundinarum excluſione ſolliciti ſimus. Multo minus, ubi placenta partum non extemplo ſequitur, permittendum eſt, ut ea, vi adhibita, ſive tractione violenta funiculi umbilicalis, ſive manu intra uterum intruſa, ab eo avellatur. Quid autem, quaeſo, frequentius contingit, quam quod puerperae, partu ſat feliciter peracto, nihiloſecius haemorrhagiis enormibus, febribus putridis atque purpuratis ſupervenientibus, extinguantur, nullam aliam ſaepiſſime ob cauſam, quam culpa inclementis avulſionis placentae, uterique gravis lacerationis, manu imprudentis obſtetricis factae, eiusque inflammationis ac gangraenae inſecutae. Hic enim mos eſt quarundam obſtetrium, ignorantia non minus quam audacia barbara-

rum, ut, ubi placenta non ſtatim & in momento quaſi partum ſequatur, ſine mora, per orificium uteri adhuc patens, manus feroces intrudant, radendo lacerandoque uterum, mediantibus unguibus accipitrinis, placentam interdum violenter & fruſtulatim avellant. Non equidem penitus damnandum videtur conſilium, quod Auctores dant, & TV Ipſe, Vir Excellentiſſime, uti fateris, ante muſculi orbicularis inventionem, approbaſti, quo ſvadent, ut, remediis blandioribus, ad placentam, tenacius utero cohærentem, ſeparandam & extrahendam, nihil proficientibus, iisque incaſſum adhibitis, obſtetrix, manu in uterum immiſſa, digitis eam caute ſeparare, aut, quando nec hoc ſufficit, eandem perforare ac pertundere ſtudeat. Laceratio enim placentae per ſe nil mali portendit, eandem potius, quia ob effuſum hoc ipſo ſangvinem, intus ſtagnantem, flacceſcit, facilius ſecedere, ratio ſvadet. At enim vero triſtis experientia docet, obſtetrices non raro, neglectis etiam mediis mitioribus, uti ſunt tenſiones & inclinationes modeſtæ funiculi umbilicalis, frictiones & inunctiones abdominis, fomentationes, clyſteres, ſternutatoria &c. ſtatim ad violentam placentae avulſionem manum admovere. Contingit autem ſaepiſſime, ut quaedam earum, uti pleraeque, ſcientia Anatomica ſitus partium deſtitutae, uterum hoc ipſo mediantibus ungvibus graviter laedant, atque ſic graviſſimis morbis, mortique ipſi anſam praebeant. Tutius igitur, TE Auctore, eſſe iudico, placentam in

utero

utero relinquere, quam violenta eius avulſione huic vim inferre, quia plura ab hoc, quam ab illo mala ſunt metuenda. Non certe video, quid periculi, a placenta aliquamdiu relicta, immineat, imprimis cum uterus, beneficio muſculi orbicularis, a TE, Vir Ampliſſime, inventi, eandem proprio conatu propellere valeat. Docent id exempla a TE obſervata, in quibus placenta, quae initio nullo pacto ſeparari potuit, aegris ſaltem in lecto quiete repoſitis, atque confortantibus refectis, poſt aliquod temporis ſpatium ſponte prodiit. TIBI pariter familiare fuiſſe, aſſeris, placentam per plures dies, ſeptimanas & menſes in utero retentam, tandem tamen feliciter expulſam fuiſſe. Illud porro confirmas praxi TVA vaſtiſſima, qua TE, ſpatio plus quam L. annorum, quo muneri Profeſſoris, in erudiendis obſtetricibus, TIBI primum demandato, praees, nullam puerperam ob retentas ſecundinas obiiſſe teſtaris. Mihi ipſi quoque exempla talia nota ſunt, quod placenta poſt aliquot dierum ſeptimanarumque ſpatium, iam tum corrupta, fruſtulatim exciderit, ſine vitae ſanitatisque diſpendio, adhibitis ſolum & continuatis remediis uterinis, balſamicis & reſolventibus, uteri inflammationi & putredini reſiſtentibus. Imo neque hanc abinde timendam eſſe, non tantum ſufficientibus argumentis demonſtras; ſed & ipſae molae, e portionibus placentae in utero relictis generatae, & per longum tempus in eo geſtatae, id confirmant. Tandem etiam illud extra omnem dubitationis aleam poſitum eſſe, certiſſime

tiſſime perſvaſus ſum, molas potiſſimum violentae placentae avulſioni originem ſuam debere, easque propterea omnium optime praecaveri, ſi expulſio placentae, ex TVO conſilio naturae permittatur, & cura per expectationem, uti ſcite exprimis, in tractatione puerperarum adhibeatur. Vt brevis ſim, & vel verbo me expediam, muſculus uteri orbicularis, RVYSCHIANVS impoſterum merito appellandus, tantae eſt dignitatis & utilitatis, ut nullum reliquorum noſtri aevi inventorum eidem anteferri queat. Erit TIBI, Vir Ampliſſime, ob eius inventionem omnis poſteritas obſtricta, ac immortales decernet gratias laudesque, quia eodem detecto, atque conſiliis & cautelis TVIS ſaluberrimis, quas in ſaepius laudatis tractatibus ſuppeditaſti, obſervatis, innumerae puerperae ſervari poterunt, certiſſima mortis rapina alias futurae: Sed tranſeo nunc ad alia.

Non minoris momenti eſt, quam mira ſubtilitate & incredibili dexteritate tractas, Anatomia plantarum, qua folia fructusque varios vegetabilium diſſolvis, atque minutiſſimos eorum tubulos ſucciferos evolutos, ob oculos ponis, & ita harmoniam inter animalium vegetabiliumque circulationes ſuccorum, nutritionem & ſecretionem monſtras. Admiratus hoc non tantum ſum in iconibus fructuum pyri, mali armeniaci & perſici diſſolutorum, & cum vaſis ſuis ſucciferis & pulpoſis *in Theſaur. Anat. max. Tab. I.* & *Adverſ. Anat. Dec. III. Tab. II. Fig. 2. 3. 9.* repraeſentatorum, ſed etiam in praeparatis foliorum

vario-

variorum, calicum florum malvae, atque fructus pyri, a dexterrima TVA manu nitidiſſime elaboratis, donoque mihi miſſis, contemplari, oculosque meos paſcere, per TVAM benevolentiam inuſitatam mihi licet. Admiratione captus obſtupeſco, quoties eadem inſpicio, nec mirari ſatis poſſum conſtantem illam, ac ultra LX. annos continuatam, ineffabilem TVAM aſſiduitatem, incredibilem patientiam, ſtupendumque laborem, quem in ſubtilitatibus iſtis eruendis evolvendisque adhibuiſti. Sane admirationem omnem ſuperat, Virum Senem, nonagenario proximum, & ſeculum pene emenſum, ſubtiliſſimaruum huiusmodi rerum ſpeculationi adhuc incumbere poſſe, quibus oculi iuveniles, aciesque lyncea vix ſufficit. Ita eſt, Senex Venerabilis, Deus Omnipotens, ad Cuius gloriam, in ſtupendis Naturae Operibus, amplificandam, omnes TVOS conatus dirigis, & cui omnia illa accepta referre iubes, TE aevi noſtri miraculum esse voluit, quod orbis univerſus eruditus admiratur, nec ſatis, pro merito, admirari poteſt. Induſtria enim TVA indefeſſa, improboque labore, res abſtruſiſſimas inveſtigas, & e Trophonii antro in lucem protrahis, atque ſic Scientiam Anatomicam indies novis inventis locupletas. Clariſſimus Rittmeyerus, Doctor Medicus & Practicus apud vos celeberrimus, nuper per literas certiorem me reddidit, TE haud ita pridem nova quaedam, eaque notatu digniſſima in Anatomia plantarum detexiſſe, atque in harum interna ſuperficie analogum cryptarum Boerhaavianarum, de-

 mon-

monſtrare poſſe. Huius rei ſingularis pernoſcenda deſiderio inſigni flagrans, non potui non in praeſentibus, TVA venia, ad TE exaratis literis, ea,qua par eſt obſervantia TE rogare, velis pro TVO in me favore, petitioni meae locum relinquere, ac nova illa inventa, in uſum Anatomicorum & Botanophilorum propediem luci exponere.

Vltimo tandem loco, unicum ſcupulum, qui animum meum dubium tenet, circa uterum gravidum ut TIBI exponam, permittas. In Tractatu meo ſuperiori anno de utero gravido in lucem emiſſo, ſubſtantiam uteri gravidi fungoſam, ſinuoſam & celluloſam explicavi, eamque, uti in ſubiecto iſto deprehendi, figura exprimere curavi. Hi ſinus anfractuoſi & celluloſi, uti ibidem annotavi, non tantum inter ſe omnes communicant, uterumque totum, ſpongiae inſtar, cavernoſum reddunt, ſed & cum cryptis atque lacunis, intra uteri cavum hiantibus, conveniunt, ita ut ſuperficies interna uteri, in toto ſuo ambitu aeque ſpongioſa & cavernoſa appareat, ac uterus in ſua ſubſtantia. Hae lacunae verſus cavum uteri patentes, quia in toto ſuperficiei ambitu reperiuntur, mirum eſt, qui fiat, ut per illas ſangvis, per ſinus uteri circulo circumductus, in cavum uteri non effluat, cum tamen placenta uterina unico tantum in loco utero adhaereat. Dubium hoc jam tum in dicto Tractatu *P. I. Theſ. I*[...] movi, eidemque occurri poſſe exiſtimavi, ſi ſtatuamus

mus, cryptas reliquas minores, quibus placenta non connectitur, forſan recipere fibras, ex chorii peripheria productas, quoniam rationi minus conſentaneum videtur, easdem nihil recipere, quia alias ſangvis ex iisdem neceſſario effunderetur. Addidi praeterea, fortasſis mediantibus his fibris, per cryptas reliquas ſangvini uterino immerſis, ſuccum gelatinoſum ad amnium afferri poſſe, quia alias de huius origine & viis hactenus nihil certi conſtat. At enim vero haec omnia mihi nullatenus ſatisfaciunt, quia meris coniecturis nituntur. Non enim video rationem, cur non hoc pacto placenta in tota ſecundinarum peripheria generetur. Nulla hactenus occaſio mihi obtigit, uterum gravidum, proxime ante partus tempus introſpiciendi, & foetum maturum in ſuo habitaculo, ſecundinis adhuc circumdatum contemplandi, ut examinare potuerim, quaenam ſit conſtitutio harum lacunarum, & utrum aliquid, ac quid recipiant? Libenter ergo ex TE, Vir Excellentiſſime, ſcire vellem, quid TV ea in re obſervaveris. Quodſi hoc abs TE impetravero, maximopere TIBI obſtrictus forem.

Interea ego, pro TVA ſalute & incolumitate, Deum Ter Optimum Maximum ſupplex veneror, velut Summum, quod cuncta regit, conſervat & moderatur, Numen, TE Anatomicorum Antiſtitem, & ſplendidiſſimum Orbis literati ornamentum, ad ſeros usque annos, ſalvum ſoſpitemque praeſtare, TIBIque Neſtoris aetatem concedere. Quod ſupereſt, TVO

 favori

favori ac benevolentiae, uti hactenus, ita impoſterum commendatum me ut habeas, officioſiſſime rogo, certoque perſvaſus ſis, me in cultu erga TE & obſervantia nemini cedere, qui ſum, quoad ero,

CELEBERRIMI ET AMPLISSIMI NOMINIS TVI

Dabam ex Muſeo
Wittenbergæ Saxonum
d. XXI. Octobr.
M DCC XXVI.

Cultor atque Venerator perpetuus

ABR. VATER

D. ET P. P.

FREDERICI RUYSCHII
RESPONSIO
AD
EPISTOLAM GRATULATORIAM
CLARISSIMI, CELEBERRIMIQUE
VIRI
D°. ABRAHAMI VATERI,
PHIL. MED. DOCT. ET PROFESS. PUBL. ANAT. ET BOTAN. SUBSTIT. NEC NON SOCIETATIS IMP. NAT. CURIOS. ET REG. MAGNAE BRITANN. SOCII.

DE
MUSCULO ORBICULARI
IN
FUNDO UTERI DETECTO, &c.
Cum figura ænea.

CLARISSIME VIR.

Auream, imò auro pretioſiorem, quam ad me dediſti Epiſtolam, accepi, eamque legi, perlegi: encomiis, in illâ contentis, à latere ſepoſitis, ſoli nempe DEO honos, gratia, benedictio! Mihi equidem gratulor, in tantâ ſenectâ contigiſſe, ut tam ineffabile infortunium, quod per tot aeva inconcusſum manſit, in vitae humanae ſuffragium, fuerit à me manifeſtatum, ita ut ſexus, praeterquam ſequior, iure merito cantare poſſit, debeatque *Salvatori Immortali honor & gloria in aeternum!*

Porrò, CL. V. à me exigis reſponſum, & equidem feſtinatum, cogitasne me nonagenario proximum otioſum eſſe? Scias velim, quod plurimae epiſtolae me exſpectent, quae reſponſione ſuper hac re quoque indigent, & quod equorum calcei, non renoventur, currentibus equis? interim laetor, quod mihi dederis anſam brevioris reſponſionis, cum in totum calculum aſſertioni meae appoſueris, circa libellum de muſculo uterino, & iuſtò firmiore cohaeſione placentae uterinae, itaque brevi eſſe potero, circa reſponſionem meam.

Relictis denique, ut dixi, encomiis, me conferam ad illa, quae, TV VIR ÆSTVMATISSIME in rebus Anatomicis, Botanicis, & caeteris ad res medicas pertinentibus, VERSATISSIMVS à me exigis.

Fol.

Fol. 10. habes.

„ Non minoris momenti eſt, quam mirâ ſubtili-
„ tate, & incredibili dexteritate tractas Anatomiam
„ Plantarum, quo folia fructusque varios vegetabi-
„ lium diſſolvis, atque minutiſſimos eorum tubulos
„ ſucciferos evolutos, ob oculos ponis, & ita harmo-
„ niam inter animalium, vegetabiliumque circula-
„ tiones ſuccorum, nutritionem & ſecretionem mon-
„ ſtras. Admiratus hoc non tantum ſum in Iconi-
„ bus fructuum pyri, mali Armeniaci, Perſici diſſo-
„ lutorum, & cum vaſis ſuis ſucciferis & pulpoſis in
„ *Theſ. Anatom. max. Tab. I. & Adverſ. Anatom.*
„ *Dec. III. Tab. II. fig.* 2, 3, 9. repraeſentato-
„ rum, ſed etiam in praeparatis foliorum variorum,
„ calicum florum malvae, atquae fructus pyri, à dex-
„ terrima TVA manu nitidiſſime elaboratis, donoque
„ mihi miſſis, contemplari, oculosque meos paſcere
„ per TVAM benevolentiam inuſitatam mihi licet.
„ Admiratione captus obſtupeſco, quoties eadem in-
„ ſpicio, &c.

Resp. hic, EXC. VIR, praebuiſti mihi anſam referendi, quid mihi acciderit ab Eruditiſſimo quodam Profeſſore cum pyrorum, aliarumque plantarum folia in exuvias, ſeu ſceleta videret redacta, obſtupeſcere videbatur, rogabatque qui hoc fieri poſſit? cui regerebam, me non eſſe huius opificii auctorem, ſed ſatellites mei, puta animalcula, quae tunc temporis in uſum revocaveram. Nunc verò illud longe nitidiu & exquiſitius ipſemet perago, uti patet in foliis ulm

(quo

(quorum vaſa ſuccoſa tomenti inſtar ſunt tenuia) idque propriis ſatellitibus, nempe propriis digitis: interim ſatis mirari nequeo, quod reperiantur, qui tam frigidè de hoc artificio loquuntur, cum tamen tanti ſit momenti. Aſt meliora docti, meliora facerent! itaque ad TE VIR EXC. relegandi ſunt, qui nervoſius iudicare potes de rebus iſtis.

Vlterius hoc artificium confirmat, imò grave pondus affert ſyſtemati meo novo, ſcilicet: quicquid ad ſuſtentandum corpus noſtrum confert, illud conficitur in vaſis, ex. gr. ſemen, Lac, ſanguis, ſaliva, fel, ſuccus pancreaticus, chylus, & plura alia: haec doctrina nova quidem, attamen vera. Olim me rogabat NOBILISS. ARISKINE, Archiater DIVI Caeſaris Ruſſiae, utrumne crederem ſperma humanum hoſpitari in ſanguine, cui regerebam, quicquid in ſanguine repereretur, me non poſſe dicere, hoc tantum ſcire, ſperma haud fieri in ſanguine, & quod primò eius rudimentum conficiatur in vaſculis ſpermaticis teſticulorum, oriundis ex arteriis, mutatis in aliud eſſe: praeterea, me putare, ſperma in paraſtatibus magis perfici, ut & in vaſis deferentibus, quae tandem illud deponant in veſiculas ſeminales, ad ulteriorem aut ultimam perfectionem; hoc audito, contentus erat.

Ad viam, unde digreſſus ſum. Fol. 12. proſtant quoque haec verba: " Induſtria enim TVA indefeſ-
" ſa, improboque labore res abſtruſiſſimas inveſtigas,
" & e Trophonii antro in lucem protrahis, atque

„ ac ſic ſcientiam Anatomicam indies novis inventis
„ locupletas. CLARISS. RITTMEYERVS, Doctor
„ Medicus apud vos Celeberrimus, nuper per literas
„ certiorem me reddidit, TE haud ita pridem nova
„ quaedam, eaque notatu digniſſima in Anatomia
„ plantarum detexiſſe, atque in harum internâ ſu-
„ perficie, analogum Cryptarum Boerhaaviana-
„ rum, demonſtrare poſſe. Huius rei ſingularis per-
„ noſcendae deſiderio inſigni flagrans, non potui
„ non in praeſentibus TVA venia ad TE exaratis li-
„ teris, ea, qua par eſt, obſervantia TE rogare, ve-
„ lis pro TVO in me favore, petitioni meae locum
„ relinquere, ac nova illa inventa, in uſum Anatomi-
„ corum & Botanophylorum propediem luci expo-
„ ponere.

Reſp. Quod, Clariſſ. Do. Doctori RITTMEYE-RO, dixeram, me poſſe viſui exponere, plantas in plantis, hoc verum eſſe ſcias velim: illud enim auſpicatò inveneram, ſuntque tam inſignes, ut ne opus quidem ſit oculos armare microſcopiis. praeterea, exiguum ramuſculum vel ſegmentum EXC. V. impertire poſſem. Ulterius conſiderandum, circa hanc plantam, nempe quod non ad, neque ex, multò minus, ſupra alias plantas ortum duxerit, id quod ſaepius fieri, vel lippis & tonſoribus ſatis ſuperque notum, aſt verò illa in totum ortum ducit, & ſic manſit in aliis plantis tanquam in antro Trophonii, ubi ſemper nox! ita ut nunquam coelum aſpiciat. Iſthaec planta in totum nil proficit, ex ullo latice aquoſo ve

vel rore, vixit tamen. Praeterea eſt planta aphylla, ramoſiſſimaque, cuius Sator CLEMENTISSIMVS CREATOR, non ex ſemine intimo plantae commiſſo, ſed ex Providentia Divina! Eſt planta mollis alba, flexilis, modice tenax. Vid. Tab. I. Fig. I.

Praeterea potero EXC. V. viſui exhibere huius plantae aliam ſpeciem, vel aliud genus plantae, ex eodem fonte ortum ducens, ſc: ex alia planta, haec autem eſt fiſtuloſa, vel potius fiſtula, praecedente rarior. Haec autem teres, ſpithamum longa, omni ramo deſtituta, cava, craſſitie ſcipionis, ſicuti Tab. I. Fig. 2. indigitat, in illius cavitatis ſuperficie (quod omnem admirationem ſuperat) uno in loco conſpiciuntur multi ſinus, vel impreſſiones in agmen poſitae, quae ſemen ſinapi recipere poſſunt, repraeſentantque cryptas BOERHAAVIANAS.

Si quis iam me rogaret, quales habeant hae plantae in medicina uſus? hic altum ſilentium! & eruditum neſcire! non tamen in totum. ex eo enim palam it, plantas nonnullas abſque praegreſſo ſemine poſſe ivere, emergere, vigere, quo conceſſo, imò viſo, d altiora nos ducere poſſent, quae non ſunt huius oci, itaque ad alia. Folio Eodem 12. " Ultimò tandem „ loco, unicum ſcrupulum, qui animum meum dubium „ tenet, circa uterum gravidum, ut TIBI exponam, „ permittas. In tractatu meo, ſuperiori anno de utero „ gravido in lucem emiſſo, ſubſtantiam uteri gravidi „ fungoſam, ſinuoſam, celluloſam explicavi, eamque, „ uti in eo ſubiecto ipſo depraehendi, figura expri-

 „ mere

„ mere curavi. Hi ſinus anfractuoſi, & celluloſi, „ ubi ibidem annotavi, & non tantum inter ſe omnes „ communicant, uterumque totum, ſpongiae inſtar, „ cavernoſum reddunt, ſed & cum cryptis atque la- „ cunis, inter uteri cavum hiantibus, conveniunt. Ita „ ut ſuperficies interna uteri in toto ſuo ambitu, aeque „ ſpongioſa ac cavernoſa appareat, ac uterus in ſua „ ſubſtantia. Hae lacunae verſus cavum uteri paten- „ tes, quia in toto ſuperficiei ambitu reperiuntur, „ mirum eſt, qui fiat, ut per illas ſanguis, per ſi- „ nus uteri circulo circumductus in cavum uteri non „ effluat, cum tamen placenta uterina unico tantum „ in loco utero adhaereat. Dubium hoc iam tum in „ dicto tractatu. P. 1. Theſaur. V. movi, eidemque oc- „ curri poſſe exiſtimavi, ſi ſtatuamus, cryptas reliquas „ minores, quibus placenta non connectitur, forſan „ recipere fibras, ex chorii peripheria productas, quo- „ niam rationi conſentaneum videtur, eaſdem nihil „ recipere, quia alias ſanguis eiuſdem neceſſario ef- „ funderetur.

CLARISS. VIRVM haec omnia ita obſervaſſe nullus dubito, at verò, dictus uterus, in quo haec omnia obſervaſti, forſan fuit mortuus, & inter hoſce duos, ſc. uterum vivum & mortuum intercedit diſcre- tio tanta, ut non videam quid dicam de propoſitis imò ſatius fore exiſtimo, ut reſponſionem ſuper illi differam, donec acquiram uterum mortuum, & redi gam in ſtatum, ceu vivum: dixeris forſan me omni no obtinuiſſe uterum puerperae: fateor, illumque a perui

perui, ut perſcrutarer eius faciem interiorem, quo ſine, non in conſpectum veniſſet dictus muſculus orbicularis; aſt ea propter quoque ineptus factus eſt, ut redigi iam poſſit in dictum ſtatum, ceu vivum, id eſt, vitae ſpeciem repraeſentans.

Hoc autem artificium VIR EXCELL. Clementiſſimo Creatori placuit, per immenſam gratiam per me manifeſtare, quo pacto cadavera integra redigi poſſint in talem ſtatum, ut vitae ſpeciem repraeſentent: imò hoc artificium tantum valet in Anatomia, ut impoſſibile videatur, noſſe veram corporis humani fabricam, nam poſt exſpirationem millenae particulae ſenſum aufugiunt, fiuntque inviſibiles.

Nemo interim exiſtimet hocce artificium ſufficere; aliud enim quoque coniungendum, quo ſine impoſſibile foret, veram conſtitutionem dictam viſui exhibere: pone, cerebri corticem, pulpam in extremis vaſis, extremitates vaſorum ſanguineorum tomenti inſtar tenues, corpus reticulare ſupra cutem ſitum, tunicam Ruyſchianam in oculo, ut & alia, quantumvis exquiſitiſſime ſint concinnata & praeparata, niſi in liquore ſpirituoſo & convenienti viſui exhibeantur, & quidem coelo ſereno exiſtente, alias oleum & opus ſunt perdita: interim quàm difficilè ſit, corticem cerebri in liquore, ope capilli ſuſpendere, percipient illi, qui illud efficere ſatagunt, idque propter mollitiem & tenuitatem corticis.

In iuventute ſuppetebat mihi occaſio acquirendi cadavera earum, quae uterum gerebant, ut & puerpera-

rum, at verò, cum eo tempore, ineffabile ſupra dictum artificium adhuc lateret in antro Trophonii; non poteram multum ex eo proficere, attamen illud ſcio, nec meâ excedit memoriâ, quod uterus tunc temporis pro certo audiverit ſpongioſus, praeſertim uterum gerentium, at verò, poſt nobilem ſupra dictam revelationem dicti artificii mutavi illam ſententiam, nullus dubitans, quin illud ita dictum cellulosum, ſpongioſum, ſi non in totum, ſaltem, maximâ ex parte eſſe vaſculoſum transverſim ſectum: quamvis dicere nequeam, *veni & vide!* Itaque illud reſervandum donec occaſio ſuppetat uberior. Interim CLAR. VIR, antequam calamum deponam, TIBI referam, quid mihi contigerit circa uteri non gravidi repletionem ceraceâ materiâ rubrâ. Repleveram dico, illum ſummâ cautelâ, ne ceracea materia exitum quaereret praeternaturalem, quo facto, uterus ſummâ rubedine ſuperbiens, occurrebat nobis, ceu totus quantus, ex vaſis ſanguineis conſtitutus. Conſidera nunc, ſi ille uterus fuiſſet factus gravidus, & ſi omnia illa vaſa, quae ſunt innumerabilia, fuiſſent extenſa, prout videmus fieri in utero gravido, quid mirum, ſi uterus gravidus in tali conſtitutione nobis occurreret, ceu ſpongioſus & celluloſus: itaque quam facile illud nobis imponeret, facile eſt concipere. Iam tempus vocat me ad alia, haud negligenda, ne autem videar ingratus, TIBI EXC. VIR, debitas maximasque ago gratias, quod ſyſtemati meo novo, calculum appoſueris circa muſcu-

lum

lum uterinum, & iuſtò firmiore cohaeſione placentae uterinae: praeſertim quod illud viderim factum à PROFESSORE tam PRAECLARO, & iure merito PRIMARIO, idque per praelum in uſum publicum. BENIGNISSIMVS CREATOR, qui omnibus proſpicit, TE ſalvum ac proſperum reddat ad neſtoreos annos, praecor. Vale, hiſce ſum & maneo,

VIR EXCELLENTISS.

Dabam Amſtelodami
d. 2. Febr. 1727.

Totus tuus

FR: RVYSCH.

EXPLI-

EXPLICATIO
TABULÆ.
FIGURA I.

Exhibet Plantam in Planta repertam.
AA. Truncus.
BB. Rami.

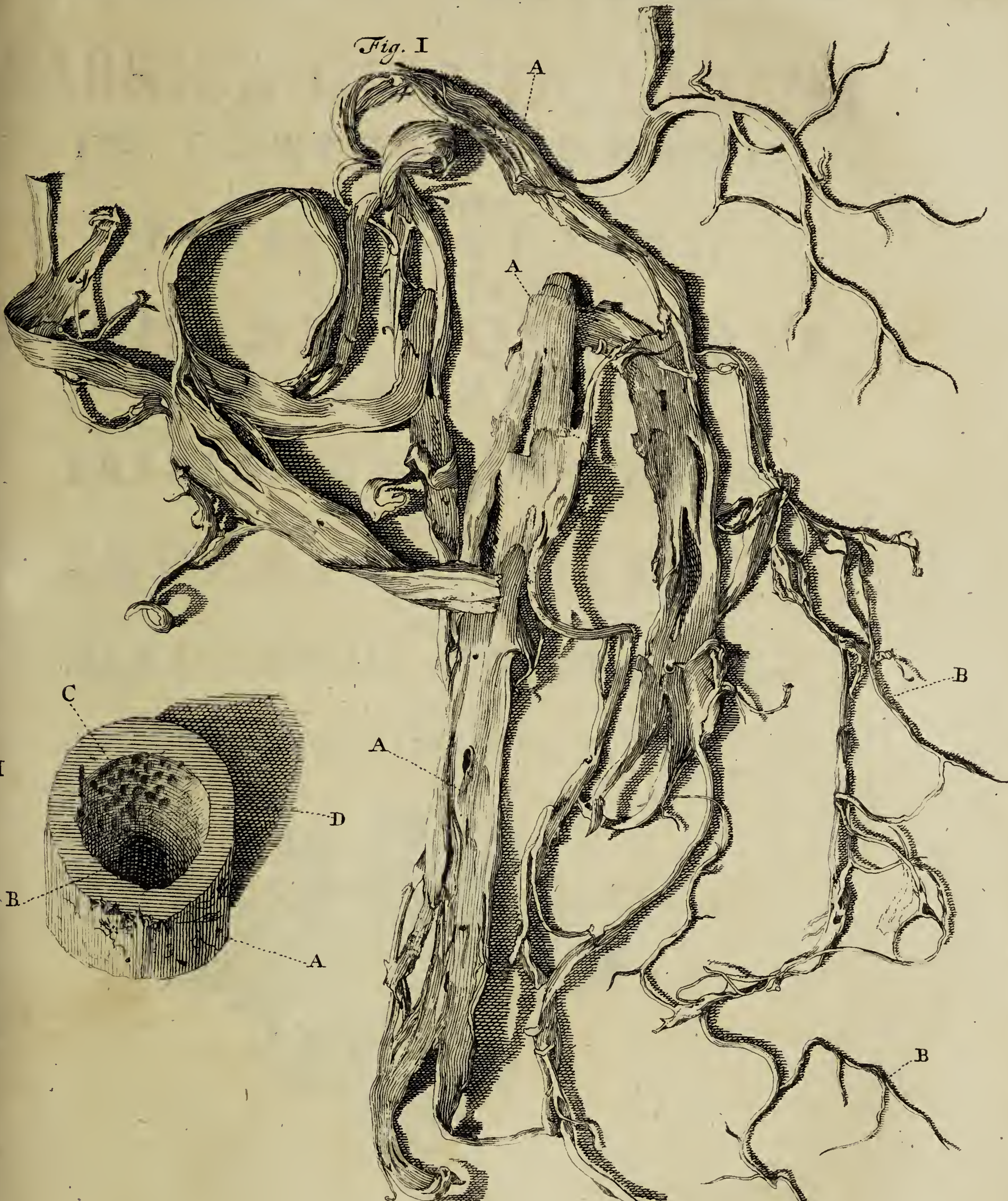
FIGURA II.

Denotat Segmentum alterius Plantae fiſtulae inſta
cavum, & repertum in alia Planta.
A. Fiſtula.
B. Cavitas eius.
C. Cellulofitates, cryptas Boerhaavianas mentiente
D. Craſſities ſubſtantiae fiſtulae.

ERRATA ſic emendanda.

Pag. 9. lin. 13. pro ſubtiliſſimaruum l. ſubtiliſſimarum.
Pag. 10. lin. 9. pro ſcupulum l. ſcrupulum.
Pag. 15. lin. 13. equidem l. quidem. lin. 22. brevi l. brevis.
Pag. 16. lin. 1. EPISTOLA GRATVLATORIA. l. FREDER
CI RVYSCHII. lin. 2. poſt habes adde haec. lin. 23. mei l. me

TAB.

OPUSCULUM ANATOMICUM
DE
FABRICA GLANDULARUM
IN CORPORE HUMANO,

Continens

BINAS EPISTOLAS,

Quarum Prior eſt

HERMANNI BOERHAAVE,

SUPER HAC RE,

Ad

FREDERICUM RUYSCHIUM;

Altera

FREDERICI RUYSCHII

Ad

HERMANNUM BOERHAAVE,

Qua

Priori reſpondetur.

AMSTELÆDAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS,

M. DCC. XXXIII.

HERMANNI BOERHAAVE EPISTOLA ANATOMICA AD VIRUM CLARISSIMUM FREDERICUM RUYSCH.

SI datum fuiſſet par voluntati otium, jam dudum me impuliſſet officii mei ratio, votisque Tuis praeſtitum a me jam pridem fuiſſet obſequium, dum urſiſti ſaepenumero, ut compendio quidem, attamen liquidò, enarrarem ea, quae pro ſententiâ *Marcelli Malpighii*, Viri in Anatomicis ſummi, contra Tuam de glandulis doctrinam, moveri poſſe putem. Quo quidem in negotio facilè perſpexi, quidnam fuerit cauſae, cur prae caeteris a me hunc laborem exegeris: quum enim toties plures horas triverimus una in expendendâ & enarrandâ fabricâ corporis humani, admirantes ſemper adorantesque DEI ſapientiſſimi in homines beneficia, videbaris frequenter mirari, Tecum me nondum credere, viſcera haud eâ agere operandi vi, quam glandulis exerceri *Malpighiani* aſſerunt. Et, fatebor enim, inter amiciſſima ſuper his colloquia, quorum ſemper ſuavis animo erit meo recordatio, diſſenſi ſaepe minus, quam ex ſermone meo ipſe colligebas. Quid enim? commiſſos volebam diſſentientium ſpecie animos, ut tanto curatius ex Te diſcerem ea, quae, laudabili Tute fervore per diſputationem incitatus, præclariſſimè à Te inventa explanabas. Neque interim & illud diffiteri velim, ſupereſſe revera ſcrupulos, eoſque inſignes quidem, qui remo-

rantur, ne in ſententiam Tuam promptus eam. Quare ſedi adhanc rem intento quidem animo, eaque, quae in ſubtiliſſimis rebus cernere valui, liberè exponam, ſolo actus Tibi parendi deſiderio, ſolàque hac ſpe animatus, diluturum Te ocyus, quae & aliis forte obſtare videntur, Tuis circa haec cogitatis ne convicti aſſentiantur.

Patiaris interim, Virorum Optime, hac ut oportunitate debitas Tibi ſolvam gratias, publicéque ut teſter devincti animi ſinceros affectus. Id quippe candor jubet & aperta ſimplicitas, id pietas mandat; dum contemplor, quam egregia, quam multa, quam nunquam dicta Aliis, ex Tuo ore, demonſtratis, ſcriptis, ipſe conſequutus fuerim. Sane dubitavi ſæpe, magiſne in his utilitatem admirarer ſummam, ſeu ſingularem, quae veritatem nudam aperit, fidem, an verò brevem ſuper his, nulloque onerosum ſuperfluo, quo bona enarras, ſermonem. Valens igitur ſentias laboris herculei, ſexaginta jam & ſex abhinc annis exantlati, praemium, fructum induſtriae tam ſingularis, utilis, feliciſque, percipias: dum publica Te commoda promoviſſe, placuiſſe Bonis, confitentur omnes, ad quos tanti judicii pertinet poteſtas. Utique idonei cujuſque in his arbitri animo ſpeciem bene meriti de Patria, & de toto mundo, civis impreſſit ſpectatæ in Te virtutis contemplatio! eſt verò & aliud, quod, aliquid hîc ut auderem, coëgit: Medicinam ſcilicet Theoreticam praecipuè, in hac Academiâ, ex Auctoritate publicâ, annorum jam Viginti decurſu docere debui. Itaque & oportuit actiones explicare humani corporis; quae quidem expoſitio ſcientiâ fabricæ ejuſdem quum nitatur inprimis, expreſſit vel invito, ut ſubinde dicerem de lite vix compoſitâ, ſed ambiguâ hactenus pendente inter ſummos in Europâ Viros, qui Anatomica excolunt, vel profitentur Medica. Eunt nimirum in alia longè omnia praeſtantiſſimi hinc inde ſapientes, dum agitur de fabrica, partibus, virtute, ipſis imô ſignis, glandularum, quae in corpore noſto ita vel ſolent appellari, vel adeſſe cognoſcuntur. Neque potuit fieri, quin Illi, qui Scholas meas ſuâ decorabant frequentiâ, ſaepe de his rebus me compellarent; dum decidere impares ipſi, at

qu

que interea auctoritatis tamen momento ſolo impelli nolentes, quaeſtionibus elicere quotidianis contendebant, quid circa haec pro compertiſſimo haberent? aut in quo denique puncto definiretur Tuam inter & *Malpighianam* in his diſciplinae differentia. Igitur circumſpicere decuit, quonam pacto memet expedirem aliunde ſatis occupatum; quod melius aſſequi vix dabatur, niſi poſtquam ſemel evulgaſſem ſcripto, quae in hoc negotio ipſe intellexiſſe mihimet videbar. Dum verò cogitata haec Tibi ponam ob oculos, duplex eſt, quod commodum praevideo; Tu enim ad ſingula repones ea, quæ tredecim per luſtra exculta Anatome ſuggeret Tibi; Tibi, inquam, inſtructiſſimo ſemper ab abundante cadaverum incidendorum copiâ; Tibi, qui nullum remittis tempus, qui noctes impendis dieſque, qui ab ephebis ad crudam hanc viridemque ſenectutem totam exercuiſti vitam, qui nunquam paſſus es perire Tibi vel fugaciſſimam occaſionem nova deprehendendi; qui nunquam veritus es priorem, evulgatam licet, ſuper re Anatomicâ ſententiam refellere, primusque repudiare, quoties meliorem edoctus per experimenta fueras; omnia utique haec ſic deſcribere poteris ad ſingula reſpondendo, ut integra habeatur deinde hoc in negotio Tua Doctrina, unâque, nec interruptâ, ſerie expoſita, quae vaga hactenus per plurima rerum experimenta, mutata hinc inde, nec digeſta ſatis ad exactas diſciplinæ leges, prodiit. Alterum autem erit, ut conſtet publico atque profit aperta Tua explicatio, poſtquam patienter intellexeris, quaenam illa ſint, quæ effecere, que minus Alii hucusque viderint, quidnam Tu ex obſervatis propriis edoctus fueris: apparebit enim impedimenti & erroris tum ratio tum cauſa, ut emendandis juſta ſit occaſio, atque evellendis, quae naſci ſolent legentibus Tuos libros, difficultatibus.

Age igitur, rem excutiamus, ita proſequendo ſententiarum diverſitatem, ut incolumis maneat inter nos amicitia, atque interim amore veri incenſos ita collidamus animos, ut emicent inde ſcintillae luci veritatis accendendae, & fovendæ, haudquaquam inidoneae!

Ea quidem humani corporis *pars*, *quae propriae membra-*

nae ſimplici apparatu involucrum: format cavum, intra quod ſingularis humor, ſecretus, contentus, fotus, mutatus, per emiſſarium denique inde excretus, ſpectatur, glandularum ſimpliciſſima Malpighio audit. Quarum exilitas ſaepe, & multiplex equidem reperta diverſitas, tam in externâ, quam internâ facie, ut & in humoris ſecreti varietate, effecit, ut, quum facies non una omnibus, nullâ fere cogitatione comprehendi poſſe crederetur vera earum fabrica: maximè tamen, dum a morte ſtatim mutatae, conſtrictæ, exſuccae, collapſae, vix aliquid vaſorum ſuorum ſpectandum offerrent; ſed ſolidatae cujuſdam compagis imagine obſcurâ carnis, glandiſve, Anatomicis deſcriberentur. Arduam ſuperavit & abſtruſam feliciter difficultatem *Malpighiana* induſtria, extricavitque impedientes plexus eo ſucceſſu, ut reſolutae in partes liquidiſſimè intelligerentur, pateretque abſcondita prius ſtructura. Nec mirabitur ſapientis Viri felicia in hiſce inventa, qui, ut par eſt, conſiderat, quibus ille filis caeca rexerit veſtigia, ut ambages hîc reſolveret, inextricabilis erroris dolos.

Spectabat enim primò, quantum acie ſequi poterant oculi intenti, ipſum glandis hujuſmodi corpuſculum, eâ praeditum conditione, quam natura illi dederat, nec mutatum arte, nec vi morbi à nativâ degenerans indole; illudque ab omni facie contemplatus duratis ad patientiam laboris improbi & aſſuetis ſedulò, ita oculis perlegit, ut ſpectaculis hic nihil quicquam ſuperaddi poſſe videretur, quo accuratius ſic luſtrari poſſet. Quâ quidem re id effectum fuit, ut quaerendo detexerit patentes hic, abſtruſas alibi, partes in corpore, ita amuſſim reſpondentes ſpeciei, quam expreſſit ſuperior definitio; ut manifeſtò pateret, glandularum ſimpliciſſimas appellandas eſſe jure meritóque. Pronunciavi itaque, per omnem totius corporis humani ambitum has reperiri manifeſtò glandulas. Si enim palpebras oculorum, naſi interni inextricabiles fere latebras, membranâ mucoſâ ſuccinctas, ſi palati poſteriorem penſilem cortinam, luſtrare lubet; ſive fungoſarum cryptas conſpexeris tonſillarum, radicemve linguae, ubi in epiglottidis porrigitur confinia; ſi

fau

faucium lubrica perſpicis aut ſtomachi fiſtulam, & ventriculi interiora, & inteſtinorum omnium flexus, ſi laryngis exteriora vel & interiora, ſi aëriae meatum fiſtulae, ſi bronchiorum inde, uſque in veſicularum pulmonalium extremas, ſcrutaris ramos, aut praeputii incumbentem glandi ſuperficiem, ſi tecta muliebrium interiora uſque ad ipſum uteri hiatum proſequeris, aut in concham auris introſpicis, ejusve meatum externum; omnibus hiſce locis invenit ejuſdem fere artificii, operis, uſuſque, partes.

Cuncta equidem haec, curioſo ubi ſpectarat oculo, ſicque primo ſuo uſus adminiculo fuerat, quo omnes fere proficimus ad cognoſcenda corpora, tactu dein adhibito, vidit, ſi latera vel poſtica harum glandularum premeret, prodire ex definitis locis, ſemper, guttas magnitudine adeò inſignes, ut in arcto vaſculi emiſſario, unde coactae eructabantur, contineri haudquaquam potuerint; verum locum requirerent longè ampliorem, ubi latere prius, ſtagnare, colligi, unde &, preſſu majore actae, exſilire demum, poſſent. Intellexit itaque inde, quod ſub hiſce emiſſariis, per quae deſcriptae emanarent guttae, neceſſariò requiratur vaſculum adeò capax, ut recipere queat in ſuâ cavitate eam ſanè humoris ita expreſſi transſudantis copiam, quae unâ vice, actione compreſſionis unâ, evacuari poſſet. Simul etiam conſpexit, impoſſibile eſſe, ut tam craſſus, copioſusque, humor contineri potuerit in minuti canalis extremitate ſimplici. Verum ulterius dùm perſcrutatur indolem expreſſi hujus ex locis memoratis humoris, conſpicit hunc variis locis longè diverſum eſſe ab eo, qui aliis locis naſceretur; ita tamen, ut eſſet ſemper, ut haberetur ubique, craſſior quam aquoſus quidem humor, fluidusve latex, in vaſis corporis noſtri repertus, ſpiſſior utique tenuiſſimo, qui exhalat, liquido.

Etenim, ſi viventis, vegeti, ſanique hominis, dum calet, cuicunque demum parti frigidiſſimam ex politiſſimo vitro, lapide, metallo, ſimilive corpore, confectam laminam quam proximè ita appoſueris, ut eam partem tantum non contingat, exhalans de corpore humidus vapor exceptus irruendo in hanc lamellam, ejuſque denſatus frigore, ilico eam rori-

dâ inficiet nebulâ, ſplendentis infuſcabit nitorem. Sed quam datur liquidus, tenuis, ſimplex, pellucidus, volatilis, ſubtilis, ille liquor! Sponte ſua avolat ocyſſimè, nec labem feculentam relinquit, nec deturpat reſidui imagine fulgidam politurâ ſuperficiem. Novi quondam inter Chemiſtas, qui conflare ſtudent ex metallorum vilioribus aurum, eruditum Virum; qui, poſtquam legendis Adeptorum libris totum ſe dederat eâ quidem ſpe, ut inde Auriferam elicere tandem poſſet artem, putavit denique in animâ hominis haerere Philoſophorum aquam. Aquam illam, quam ſcaturiginem opulentiſſimam aurifabri fontis, tam amabili commendant ſpecie Alchemiſtae. Quid itaque Noſter inhians auro Artifex? Ille utique animam exſpirabat in ampullam de mundo vitro ampliſſimam, ſollicitè cavens ne receptus ſemel exhalaret halitus; patienterque collegit vaporantis ex pulmonibus agitatis liquoris copiam. Verum, ubi cogere hunc blandi tepore ignis annitebatur ſedulò in humidi ſpiſſioris tenacitatem, ut fieri & aliis conſuevit, omni ſpe excidit: quum collectus acri ſtudio liquor in auras ſemper rediret. Nonne apparet hinc, cujus ſit ingenii, qui exhalat ſponte vitae de humani corporis quacunque parte? Certè ille, utcunque ultra quinque librarum copiam intra viginti & horarum quatuor ſpatium emanare per inviſibiles corporis meatus ſapiens *Sanctoriu*[s] obſervaverit, ille inquam haud requirit, unde exeat, cavitatum ſub emiſſariis locatas ſedes. Sed datur huic porta, pe[r] quam ruat rectâ, ab ultimis arteriolarum, ſubtiliſſimiſque fiſtulis, abſque ullâ omninô fabricae glanduloſae ambage interpoſitâ, aut remorante. Quas profectò ſingulari ſucceſſ[u] dexteritas Tua ipſis hîc oculis oſtendit. Eſt enim ubique, i[n] omni parte corporis, ſemper praeſens. Atqui talis non e[rat] ille, qui modo ex *Malpighiano* labore cognoſcebatur e[x] glandularum ſimpliciſſimis, humor. Imò verò hic, ſpiſſio[r] omninò, tenax ſemper lentuſque, pinguis ſubinde, nunqua[m] liquidò pellucidus, nequaquam perfectè volatilis, ſpectaba[tur], ſed diſſipatus calore a corpore, cui adhaeſerat, lento[ris] tenacitate, nec detergenda temerè faecis macula, facie[m] foedans, haud facilè delebile impreſſi veſtigium relinquit

ma[-]

materiaeque faeculentae ſordes. Fateor, deſiderari hactenus in arte deſcriptionem accuratam ſingularis cujusque ſpeciei humoris, quem diverſis locis ſingularem natura parat. Neque magno carebit uſu, ad faciendam felicius Medicinam partibus illis, exacta rei hujus hiſtoria. Attamen effecit induſtria Medicorum, ut jam quaedam cognoſcamus diverſitatum genera. Atque prae caeteris laudabiliter in his ſe geſſit Clariſſimus *Joannes Baptiſta Margagni*, Patavinae Academiae inſigne decus, in Anatomicae Artis Exercitatione, atque in eruditione ejuſdem hiſtoricâ, inclytus. Quem conſulamus ſuper his in *Adv. Anat.* I. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 15. 16. 28. 30. 32. 33. 41. 42. 43. 63. 64. II. 52. 53. 56. 63. III. 6. 11. 12. 13. 71. IV. 15. 16. 22. 45. 46. 53. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 71. 72. V. 9. 13. 15. 47. 48. 52. 58. 59. VI. 8. 60. 72. 101. 114. 115. 121. 123. 136. Variiſque locis varios fontes depinxit. ut *Adv.* I. T. I. K. I. T. II. *Fig.* I. o. o. o. e. e. *Fig.* V. c b c. *Fig.* V. h i k. T. III. e e. † †. H. T. IV. *Fig.* I. c c. *Fig.* II. *Fig.* IV. C. D. T. III. F. I. Capillatam capitis cutim, ipſosque capillos, inungit ſemper pingue oleum, quod exiguis continenter meatibus exſudat, integumenta capitis extima humectat, lubricat, laxat, atque nobilis arcem mentis ab aquoſis, frigidisque, aëris, cui exponitur, injuriis defendit. Sed & aliud praeſtat vicinis beneficium emanans perpetuò hîc loci pinguedo, dum lubricitate mobili juxta exteriora pilorum ſe expandit, ſurſum, deorſum, eos flexiles, humidos, unctos, tenet; qui, ſi abeſſet hoc oleum, aridi, fiſſique, nec nutriri quidem poſſent, dum tenerrima horum vaſcula, exiliſſimaeque fiſtulae, ſubtiliſſimo elabente humido orbatae, in ſpiras convolutae, penituſque arefactae, morerentur, inque tricas implicitae inextricabiles taedioſiſſimis innecterentur plexibus. Sed aliud ſpectemus! dum ſubtilior olei pinguedo capillos ita adſcendendo tuetur, cutimque obductam cranio emollit, ut fieri natum, craſſior reſidebit, difflatâ per calorem tenuiore parte, amurca. Illa verò eſt, quae innexa deſquamatae perpetim epidermidis exuviis, capiti pingues creat furfures, naſcentes ſubitò & his, qui cum curâ ſaepe caput mundant, prorſus ut mirari ſubeat tanta unde citò ſit

ſqua-

ſquamarum copia. Enimverò, ne quis habeat omnem hanc ſordium materiem pro ſolis cuticulae abraſis finibus, facit conſiderata pinguiſſimi olei copia, quae his collectis exprimi, ignemque flammantem alere poſſit: quae ut proprio ipſe experimento olim notaveras, ita & ſcire hinc datur, cur capiti pinguis magis, quam aliis corporis partibus, ſudor? atque, unde olidus capitis nimis tecti, fotique, nidor his, quibus abundat nimia haec pinguedo? pone aures rurſus, ubi nexae capiti firmantur, alius planè humor naſcitur, qui priore craſſior quidem eſt tenaciorque, longè autem minus oleoſus. Alius iterum qui exſudat copioſus ex membranâ aurem obvelante, ejus juga, cryptas, cava, Scapham, Concham, inveſtiente: eſt quippe ſiccior ultimo, copioſus, & facilè admodum, in albam, ſiccam, ſquamoſam, cruſtae faciem lenteſcens; tam manifeſtò autem cernitur manare ex talibus folliculis cavis, hîc ubique poſitis, &per anguſtias emiſſariorum hiulcorum foras agi, ut in deterſâ, nitidaque, ſani hominis aure ipſi oculi utraque liquidò videant. Specta deinde meatus externi auris interiora, examen ibi haeret rotundulorum corporum, quae balſamum continent liquidum ſatis, & pellucidulum, qui, ubi fiſtulis dimiſſus propriis in cavitatem canalis auditorii emanavit, ſpiſſatus, flaveſcit, amareſcit, veri unguenti adeptus ſpeciem, crepitat in flammâ primum, deîn ardet.

De facie quid dicam? quae in homine gerit diverſa ſanè harum glandularum, & verarum quidem, genera diverſa. Aliae etenim pingue fundunt ſupra faciem oleum, quod per poros exſudans, nitentem reddit & reſplendentem vultum, qui opimâ unctus pinguedine apparet in bene ſanis, atque a ſomno dulci altoque refectis. Hi quippe ſi nigro panno puroque fortiter defricant os, in albeſcente ſtatim, contaminatâ, & pingueſcente hujus ſuperficie manifeſtatum oleum advertunt. Nuſquam verò in facie lacunae hae ſuo ditiores balſamo, nuſquam abundantius idem ſua per ſpiramenta exſudant, quam circa exteriora naſi alarum, ubi haec de facie aſſurgere incipiunt: ibi quidem, ut & circa extrema naſi, ſaepe guttatim exſtillans, cuticulam

qu

que irrorans crevit id ipſum, quin & leni partium iſtarum compreſſu exire idem viſum fuit. Obſervavit quoque Vir famâ celebris, *Antonius van Leeuwenhoek* evidenti quidem, at profectò facili, experimento hunc liquorem: vultui ille hominis ſani tubi vitrei mundiſſimi ſuperficiem apprimit, partem verò appreſſam objiciens microſcopio, oſtendit limpidum, ſatisque tenue oleum ſuperficiei vitri adhærens, nudoque hoc attactu illi adſperſum. Verum & aliud eſt hic loci glandularum genus, quæ per genas, labia, naſum & mollem ſub oculis cutim, ſeminantur. Majores hae, profundius ſitae, atque canalibus amplioribus extrorſum patent: materies equidem contenta his tenacior abundantiorque, lentioris paſtae ductilitatem aequat, ubi turget aperit meatuum ora, tardior verò ob lentorem, neque facilè ſe expediens, expreſſo apice contiguo aëris mutat colorem, turpique lividorum, vel nigreſcentium, capitulorum ex poris eminentium ſtigmate faciei puritatem fœdat. Si autem vi compreſſi folliculi ex amplis ſuis ſuppoſitis ampullis cogunt hanc pulti ſpiſſiori ſimilem maſſam tranſire per anguſtias ſui colli, tum demum in longas formatur, gracileſcentesque pro anguſtia emiſſarii ſpiras; vermes ait vulgus, jurares eſſe vermes, inprimis quoties nigreſcens apex albo praefixus corpori ſpeciem ejus fingit; licet vermis non ſit, ut microſcopia, reſolutio, & alia ſatis demonſtrant, nec eam in folliculo latens figuram obtinuerit, ſed adquiſiverit tranſeundo foras. Si autem folliculus, jam orbatus hac maſſa, premitur ulterius, non jam emittit molem ultra ſimilem, ſed tenuius, pellucensque fere liquidum unctuoſum:

Hiſce perluſtratis ſedulò, promptius erit accuratè videre humorem qui per poros inſignis illius, latè expanſae, miréque convolutae, membranae naſi interioris, jugi deſtillatione depluit. Dubites, ubi inſpexeris, unde ſuppetat tanta muci, quae hîc undique exit, vis: quam diverſus autem eſt humoris illius modus ab eo, quem ſpectamus alibi ex ſimpliciſſimis depromptum glandulis? Eſt etenim pellucidus, lentus, iners, inſulſus, inodorus, fatuus, lubricus, vix oleoſus, facilè miſcendus aquae, atque exſiccationis ope in tophum

du-

dureſcens, vel in tenaces, lemiſque haud diſſimiles, cruſtas concreſcens, pituitoſus denique, certè quam maximè alieni ab omni prius enarrato ingenii. Talem verò exigebat neceſſitas operis, quod hujus virtute natura exſequitur. Inviſcat omnia, quae rapta in aëre in pulmonem volitarent, noxia, ſiſtit eadem, arcet a pulmone, depuratumque ſic aëra in interiora pectoris transmittit; nervos interim odoratui exercendo proprios, egreſſos quam proximè de medullâ cerebri, diſtributos per ambitum totius naſi, nudatos fere, omnique aëris injuriae quam plurimum obnoxios, ita oblinit, ut defendat ab acribus, ab ariditate praeſervet, humidos, laxos, acuto ſenſui aptiſſimos, efficiat; ſed & eâdem operâ id praecipuè curat, ut minima odorati particula innexa inodoro viſco nervis his imprimere manentem ſatis, locoque haerentem diu, ſui ſenſum apta nata ſit.

Liquor pituitoſus circa poſteriora linguae, tonſillas, uvulam, columnas laterales, palati mobilem, craſſam, fungoſam, pendulam, membranam, qui circa laryngis exteriora, interiora, poſteriora, anteriora, lateralia, cartilagines, ex loculis ſimilibus conficitur, quam proximè muco narium accedit, tamen inde utcunque varius: neque enim coriaceum tam facilè lentorem adipiſcitur ut quidem ille, majore etenim tenuitate, hinc lubricitate mobiliore, ita praeſtat, ut cuncti huc delatis lubricatam adeò viam expediat, nihil ut retineri moramve nectere moleſtam, ut queat nihil. Simile quidem, a dilutius interim, locavit CREATOR in cavo pulmonalis fiſtulae, productorumque inde bronchiorum, linimentum, quod eſt indolis iterum a praeſcriptis omnibus diverſae. Quin & nova rurſum unctuoſi humidi ſpecies obſidet loculos glandularum oeſophagi, quippe quod a muci naturâ recedens paululum, magisque vergens in lubrici linimenti pulmonalis ingenium, mediam fere inter utrumque indolem obtinet, inqu folliculis ſuis adeò evidenter haeret, ut in cadavere recentio ri hominis ſani, morte violentâ exſtincti, deterſum ſemel, iterumque, geminatâ & renaſcente iterum abundantiâ prementi ſe manifeſtet.

Ubi autem per ſtomachi ductum in cavum ventriculi oc lc

los uſque direxeris, & ibidem utique praeſtò occurrunt luſtranti ſatis manifeſti, innumerique inſignes copiâ loculi, qui generant, offeruntque in uſum hujus partis quam ſimillimum oeſophagico mox memorato humorem, ſed lentum magis, adeoque tenaciter haerentem membranae interiori, ut difficulter abradi queat penitus: ille autem circa os ſuperius abundantior: dum ibidem numeroſiores loculi clarè obſervantur. Deſcendenti deinde per duodeni ſemitam, indeque oberranti per ambages flexuoſas ſinuoſorum inteſtinorum, offeruntur ubique cotylae deſcriptis ſimiles, in ſuperficie horum internâ catervatim in agmina veluti hinc inde digeſtae in inteſtinis tenuibus, ſolitariae verò in craſſis; continent autem & hae copioſiſſimos humores, qui ſatis referunt oeſophagi, atque ventriculi, linimenta, niſi quod ſpiſſior ſenſim fiat lentiorque, quò magis deſcenditur in infima coli, recƭique: quibus etiam locis in cryptas amplas ſatis extenſos videmus hoſce folliculos ita inſignes, ut incredibili ſaepenumerò copiâ collecti muci turgeant, ſcateantque, ut ſtupeſcant quandoque Clinici ad viſam lentae materiae excretae abundantiam. Inde rurſum verſus exteriora rugoſa ani in diſpoſitis & ibi cavis membranâ calloſiore conſtructis, atque evidentiſſimè cernendis ſpectatur ſiccior humoris craſſioris ſpecies, quae lenteſcens magis ſenſim magiſque cerae per aquam elotae, adque radios expoſitae ſolis, hinc dealbatae, formam videtur referre. Dum ſimul inguinum ſinus, & natium, obſident minores, ſubtilioriſque membranulae contextu fabricatae pyxides, ſimillimae his, quas poſuerat ad ſinus alarum naſi in facie, atque in axillarum cavis, natura: naſcitur quoque in his ſubtilius illud pigmenti unctuoſi genus, quod ibidem jam eſt deſcriptum ſuprà: deprehenduntur capillati capitis ſimiles fere quidam pingues loculi: ſudant ſcilicet aſſiduò pingues hîc lacunae oleum, quod a cerâ priore eſt quam diverſiſſimum.

Qui deinde, ut Phyſicum haud dedecet nec Medicum, conſiderat ſordes quas ſub praeputii integumentis aggerunt loculi iis innati, quibus totum priapi caput ſordeſcit, contaminatur, olidiſſimoque inquinatur nidore; certè deprehen-

hendet, ſecretum & ibi humorem haberi quam maximè alienum ab eo omni, quem uſquam invenire datur: albet, olet, aquâ vix diluitur, tenacitate ſingulari in pelliculas lenteſcit, pelliculae glandis tenerrimae ferme tenendo adhaereſcit. De induſtriâ eſt factum, dum materiem hanc de praeputii interni folliculis derivo, nec loquor de glandulis odoriferis dictis accuratiſſimo *Britannorum* Anatomico *Tyſoni*, locatis in coronâ glandis, tanquam primis hujus linimenti officinis: neque enim facilè uſurpare oculis veras eo loco glandulas, ſed potius papillarum nervoſarum acutiſſimè ſentientium eminentes catervas, ut pulchrè meminiſti dudum obſervaſſe Temet, orbique enarraviſſe Medico. Attamen ſunt, quae, ut fatear, urgent, dubitaſſe me ſaepe; an non praecipua harum lemarum genitalium copia genita fuerit in ſinuoſis urethrae cryptis, tam nitidè depictis a Celeberrimo Morgagno, *Adv.* I. *T.* IV. *F.* IV. B. C. D. atque detectis ibidem a *Cowpero*, & *Terraneo*, glandulis, unde delatae in urethrae meatum, ejusque orificio emiſſae, ſub praeputii velamento retentae, hujus mobilitate retrò ductae, aggregantur? Utique recutitis vix moleſta hic loci faex, neque paraphimoſios tempore, quum in omni epiphimoſi accumulatae copia materiae ſit moleſtiſſima. Quidquid ſit, apparet inde cauſa, unde fervido ſub climate viventibus ranceſcens haec olida materies, pudendagram frequenter mentulagramve gignens, decurtationem praeputii imperet. Quod verò obſervari hoc quidem in negotio meretur, id eſt inprimis; quod, in ſexu amabili, interior Alarum ſuperficies, ubi incumbit conniventium Nympharum ſpecie internae parti vaginae, atque ori urethrae, tum quoque in fungoſo protuberante corpore, quod, corrugatae fabricae ſcabritie conſpicuum, meatus urinarii aperturam ſub alis repoſtam ambit, tueturque, in foeminis, quin in ipſo tandem urethrae muliebris cavo, colligatur abundans materies, omni ſanè dote, virili deſcripto ichori quam ſimillima; quaeque differre manifeſtò conſpicitur quam maximè ab illo humore, qui vaginae interiora lubricare obſervatur. Vid. Morgagni *Adv.* I. *T.* III. e e. *. H. atque haec quidem rite inſtituta comparatio opinioni ſupra prolatae fidem utcunque

que conciliat: dum circa vias, quas urina tranſit, prae caeteris eximium hocce linimentum utroque in ſexu ſemper ſingulare invenire detur. Haec autem ſagax ipſe excutias.

Foret haud difficile, plures talium humorum ſpecies, variasque formas, deſcribere, ſi luſtrarentur omnia, metuo autem ne in molem creſceret nimiam epiſtola. Satis autem, vel ex dictis modò patere arbitror alterum argumentum *Malpighii* aſſerentis exiſtere ubique tales glandulas: quoniam ubique ſpectatur humor latere craſſior ſub emiſſariis definitis, quam ut queat talis in ultimis haerere vaſculis ab arteriâ oriundis.

Duplici itaque, & utroque firmo, argumento nixus egregius Auctor aſſeruit jam enarrata: verum novo iterum confirmatus fuit in hac ſententiâ: dum conſiderat morbos, qui occupant glandulas modò deſcriptas: ſi enim eos omnes luſtres intentus, & materies ipſa, & hujus figura, videtur apertiſſimè docere apparatum modò explicatum. Conſidera, quaeſo Te, tumorem illum ſingularem, quem obſervant Chirurgi in capillatâ capitis parte illâ, quae cranium tegit, & quam talpam vocant. Ibi ſanè folliculi pinguedinoſi, antea delineati, repleti jam materie minus meabili, diſtenduntur primò parum a retentâ paulò ſpiſſiore materie, turgent itaque, renituntur, ſicque exprimunt id, quod liquidiſſimum ſupererat in folliculo, craſſius verò eò magis inſpiſſant. Inde igitur reſiduo huic facilè ſe agglutinat recens in hos folliculos delatus per ſecretionem liquor, quo ipſo tumor aſſiduò augetur, repletur plus, diſtenditur magis, folliculus, antea vix viſibilis, jam grandeſcens; interimque retenta ejus materies magis magisque abundat copiâ, ſimulque minus meabilis evadit. Quia verò cranium, tumenti glandulae ſuppoſitum, ſphaericum, & durum, cedere neſcit; integumenta autem, membranoſa fere tantum his in locis, & ſatis mollia, incumbunt tumori; inde neceſſariò in latum, & in convexum, porrigitur compreſſus infernè mollis tumor; dureſcit citò, atque craſſeſcit ſimul membrana folliculi, vaſa ſanguinea comprimit, ſanguinem in iis ſiſtit, nigrum inde colorem creat: unde nomen ab hâc ſimilitudine impetrat.

Frequens mihi fuit oportunitas ſpectandi hos tumores; ſed in medio horum apice ſemper meatus eſt deprehenſus parvus, unus, per quem, preſſa fortiter, talpa tenacem humorem emittit, atque ipſo hoc tranſitu per anguſtias has format in formam vermis. Curavi hos humores grandes jam enucleandos, erat membrana undique clauſa, plena, uno illo parvo emiſſario praedita.

Inde reſpiciamus, ſodes, ad grandines dictas Chirurgis in limbis palpebrarum. Nonne hi tumores manifeſtò demonſtrant veram indolem glandularum hic locatarum? certè haerent tantum ad limbos palpebrae, extrorſum in gibboſum aſſurgunt tumorem cute tecti duriore: ubi verò, inverſae palpebrae interiorem, oculo contiguam ſuperficiem rite inſpexeris; quàm liquidò ibi tum orbiculis ſatis durus, prominens, ex albido flaveſcens apparet? Sanè vix crediderim eſſe, qui, his luſtratis, vel dubitet, eſſe hunc ipſum folliculum dilatatum a craſſeſcente materie, quae naturaliter inungendis palpebrarum limbis, tenui perichondrio hîc tectis, & aſſiduo colliſu laedendis, prius lentè, & parcè, transſudabat per meatus exiguos horum granulorum, indureſcunt quandoque, atque ſcrupeâ ſcabritie adnatam, corneamque, attritu aſpero offendunt; tum verò, ſi, inciſâ tenui membranâ interiore inverſae palpebrae, eximuntur, apparet una caeca craſſior, & fungoſa plerumque, ſubcartilaginea aliàs, membrana, paſtam tenacem, ſatiſque ſiccam continens. Aliter ſi benigna, & ſalutaris hic, acceſſit inflammatio, ſuppurato huic tumori perit membrana folliculi, ſicque frequentiſſimè ſolet malum hoc tolli ſponte naturae.

Quin & tenerrimam faciei cutim, quae adeò apparet ſimplex, ubique habere loculos tales conſtat ſatis evidenter, quum & in illâ parte ejus, quae omnium tenerrima inferiori palpebrae ſubjacet, ſaepe occurrant. Memini videre, nec ita dudum eſt, in eo loco natum humorem album, ſphaericum, lentum, durum, magnum, qui & foedabat vultum Nobili Juveni, & validè increſcebat, habebat autem in apice ſuae ſuperficiei exiguum valde meatum, qui poro naturali faciei vix erat major. Conabar dextrâ Chirurgi, inciſâ cute

ex

exprimendo elidere ex ſuâ ſede totum involucrum & corpus integrum ſimul hujus tumoris tam duri per hoc vulnus. Sed, dum premitur rudius, videmus dilatari meatum apicis vix ante viſibilem, & exire per hunc lentiſſimam materiem, ingenti quidem copiâ, atque trajectu per anguſtiam hujus meatus formari in longiſſimae anguillae ſpeciem. Certe immiſſus tum tenuis argenteus ſtylus detexit cavum ſphaericum, vacuum jam, at adeò durum, ut percuſſum ferme reſonaret ad attactum ſtyli. Quod quidem ita Chondröides involucrum vi lapidis cauſtici ex argento & aquâ ſtygiâ facti, atque immiſſis trochiſcis de minio Vigonis, ubi conſumtum erat, pulchram curationem mali dedit.

Simile quid in Nobili Britanno occurrebat, cui, pulchro ſanè Viro, exiguum emicat in apice naſi tuberculum, id ille premit fortius, ut exprimeret materiem turgentem. Fit illud. Sed ilicò tumor ibi renaſcitur priore durior, cartilaginoſus, ad percuſſum reſiliendo ſonorus, longéque velocius increſcens, cum pruritu, ardore, rubedine, jam maligni quid portendens; cuſpide lanceolae infligitur exigua plaga, per quam admiſſus lapis infernalis conſumſit duram membranulam, quae ſphaeröides continebat materiem tenacem. Atque ita ſanatus ille ab hoc malo, quod manifeſtiſſimè natum erat in folliculo naturaliter ibi continente materiem unctuoſam jam antea deſcriptam.

At quoties tota facies tumoribus formidoloſis equidem tuber? jam ulceroſis, aliàs verò leproſam ſcabritiem aemulantibus; ſaepe taedioſa haec ego ulcera, & tubercula, inſpiciens puto, omninò me deprehendiſſe, quod omnis haec malorum cohors ſit degenerantium glandularum ſubcutanearum, & ſuo incremento, exilioris olim fabricae auctâ magnitudine demonſtrantium priſcam tamen indolem. Neque eſſe adeò vaſorum mutatorum effectum, quam praeexiſtentis naturaliter folliculi dilatatione ſola increſcentem ſtructuram. Atheromata quoque, melicerides, & Steatomata, quam maximè docere planè videntur hanc talium glandularum per cutanea & ſubcutanea praecipuè loca praeſentiam: prima quippe bina, in primo ſuo ortu, parvum modò, idque rotundulum,

lum, tuberculum referunt in eo ſemper loco, ubi tales folliculi naturales praeexſtitere. Haeret in his ſemper materies ſimillima equidem, at craſſior modò, ut in ſanitate olim ſolebat in iſtâ contineri glandulâ. Ubi autem diſtenta magis augeſcunt, ſpiſſant materiem, atque ſuae propriae, & naturalis membranae craſſitiem ſimul, duritiemque, ſemper adaugent: unde in enormes frequentiſſimè moles excreſcunt; unam tamen tantum cavitatem formant ſimplicis figurae, ſemper tamen veſtigium priſtini olim emiſſarii in apice retinent. Quando autem, incisâ cute, deglubuntur ab exiguis vaſculis, quibus habendo lenteſcunt, unus eximitur ſaccus ſimplex, ſpiſſo atque uniformi ſub involucro tenens ſimplicem, unitam, lentam, materiem. Atque illa quidem, ſi alba, lenta, paſtam, pultemve, referens cognomine graeco ſatis proprio, atheroma audit; ſi flaveſcens, dilutior, maſſam inſtar cerae in melle ſolutae ſimulans, aequè verè Meliceris inde fuit appellata. Qui tumores frequentiſſimi, & fere ubique in exterioribus, vel & interioribus, corporis deprehenſi, a primo initio in ultimum incrementum usque ſucceſſivè juxta gradus creſcendi, & varia interim nata phaenomena, inſpecti, adeò clarè docent, quod malum hoc ſit a materie lenteſcente in proprio ſuo, nativo, cavo, ſenſim dilatato, ut liber praejudiciis, reique gnarus, aliter cenſere nequeat. Et puto ſanè, Te quoque, qui toties hos obſervaviſti, toties examinaſti, tumores, longè magis credere, oriri eos a diſtento alveolo membranoſo ibi ab ipsâ naturâ formato, quam ut ſuſpicari velis, vel recens ibi naſci, vel ex canali ad extrema ſua obſtructo, indeque mutato, ita efformari.

Qui cum curâ ſe dedêre notandis, curandisque, humani corporis morbis, invenere in eo aliud, praeter illa tria, tumoris, intra proprium involucrum coërcentis ſuam materiem, genus. Id, quonam donandum nomine ſit ignoro. Deſcribam, dein, prout cenſuerit quisque, appellet. Ante aliquot abhinc menſes acceſſit ad me, conſulendi gratiâ, necdum triginta nata annos, tenella, ſana caeterum, atque pulchra, Domina. Naſcebatur huic in ſiniſtrâ parte colli, quae

quae ab ſupremo jugulo ad acromium porrigitur, albus, mollis, indolens, frigidus, totâ ſuâ mole mobilis utcunque tumor, intra ſpatium breve temporis eousque increſcens, ut gallinaceum jam ſuperaret ovum. Jacebat verò longè profundius, quam aliàs videre memini. Unde & difficilius de naturâ ejus judicium; licet nulla in eo pulſatio obſervaretur, nec varicoſa ad ambitum vaſa apparerent. Quum hyberna tempeſtas eſſet, res verò ipſa haud ſatis liquida, ſuaſi, rediret domum, foveret bis quotidie partem poſcâ paratâ cum ſale ammoniaco, atque emplaſtro Meliloti permiſto cum aequâ Galbani ſoluti parte tegeret; caeterum, urgente malo, circa ver rediret. Rediit dicto tempore, oſtenditque tumorem, eundem quidem, ſed jam adeò magnum, ut anſerino ovo longè major deformaret Illam, imò & vicinarum partium actionem, in deglutitione inprimis quam maximè impediret. Mirum ſatis: preſſus undatim cedentis aquae ſpeciem perfectè referebat, ita tamen, ut ſic quidem mutatione figurae liquidum teſtaretur humorem; interim verò, preſſâ totâ mole haud evaneſcens, doceret omnem illum liquorem uno receptaculo arctari. Volui, totum tumorem integrum per aperta integumenta eximere. Sed praemetuens fallaciae, ne forte arteria, vel vena, ſanguine diſtenta formaret malum, licet aliter cenſerem ipſe, & aquoſum jam dudum putarem eſſe tumorem; volui, ut Chirurgus complicata integumenta, & fortiter elevata a ſuperficie tumoris in altum, cuſpide adactâ lanceolae ad infima, ſurſum diſcinderet, ſicque longum faceret vulnus a ſcapulae faſtigio verſus jugulum decurrens, moxque obligaret. Factum. Poſtridie redeuns video eminere per vulneris ora ingentem tumorem, cujus ſuperficies craſſa, atque fungoſa apparebat. Sed ſimul tanta ſpectabatur mali magnitudo, ut ſi eximi debuiſſet, vulnus certe ab acromii apice ad maxillae inferioris angulum vix ſuffeciſſet huic negotio. Interim protuberabat omni horâ per aperturam vulneris magis ille tumor, cum dolore ingenti ex diſtracto vulnere. Curavi itaque, lentè incidendum acie lanceolae involucrum, ſed cautè primò, & parvâ valde plagâ: ut, ſi cruor exiret forte, poſſet compeſci. Haud crederes

 deres

deres quam hoc factu difficile : tanta erat membranae hujus craſſities, certè quatuor, vel quinque lineas aequans. Pertuſa dabat rivum ſalientis aquae flavae, ad ignem coëuntis, copiâ magnâ; ſcrutatus tum ſpecillo inveni ingens cavum undique craſsâ factum membranâ, undique clauſum. Id dein, immiſſis ſpleniolis ex linteo carpto, & trochiſcis de minio, ad fortem deductum ſuppurationem, feliciſſime perſanatum fuit. Poſteà verò meditatus diu ad omnia, quae in hac hiſtoriâ obſervari potuerunt, in eam fere ſententiam me perductum ſenſi, eſſe & in interioribus forte hujuſmodi glanduloſos, cavos, utriculos, quales in exterioribus ſupra videntur deprehenſi. Sed & tamen cogitabam, hos haud impleri humore tam lento, ſed dilutiore quidem, magisque fluido, qui porrò & ſuis de cauſis ſpiſſatus, exire impos, & ibi neceſſitate ſimili tumores ſeroſos produceret, aquoſosque.

Atque ita quidem harum Nos rerum contemplatio ad hydatidas ſenſim ſpeculatione hâc deduxit. Qui ſphaerici tumores liquidâ primò turgent lymphâ, ſenſim degenerante juxta varios in colore & craſſitie mutatâ modos. Sunt autem veſiculae hae undique clauſae, ab omni vicinâ parte integrae ſeparabiles, liquorem tamen, & tunc, ſuum retinentes: adeoque videntur mihi evidentiſſimè demonſtrare, quod veſiculae tales glanduloſae in imis corporis, ubique praeſtò ſint, atque in ſuâ cavitate retineant humorem hunc tenuem, remoras ibi paſſurum, donec tandem deferatur inde ſua per emiſſaria ad loca, quorum uſui deſtinat CREATOR. Quum autem hydatides hae in omni corporis univerſi parte interiore, exteriore, repertae fuerint, atque ipſa ſaepe viſcera tota in eas transformentur; probabile fit, ubique in ipſis quoque viſceribus glandulas ſeroſas & lymphaticas, sed quam minimas, a naturâ formatas fuiſſe, uſumque, nondum ſatis explicatum, neceſſarium habere.

Steatoma tandem mecum ipſe ſpectes. Agnoſcis, pinguedinem per arteriolas minimas, a ſanguine ſecretam, infuſam cavis folliculis membranae adipoſae, ibi rotundas formare veſiculas adipe liqueſcente turgidas. Ais, eſſe emiſſaria, per quae collectum ſaepe diu oleum exeat iterum. Aſſeris, a

quam

quam, loco olei, his receptam facere hydropem Anaſarca. Quoties itaque pingue hoc oleum, ſpiſſius evadens, atque in ingenium parum tenacioris forte ſebi paulò magis degenerans, ſuo exire meatu tam promptè neſcit, auctum dein dureſcens grandines creat lardi, in porcis deteſtabiles, in hominibus frequentes, excreſcentes ſaepe magnam in molem, tumque docet veras cellulas, quas tam pulchrè inveniſti in totâ membranae pinguedinoſae fabricâ. Sed & hic quoque invenimus exquiſitè id ipſum, quod advertimus in atheromate, meliceride, hydatide, obtinere: nam increſcens, ſaepe immaniter, pinguis tumor, membranam cellulae pinguedinoſae naturaliter ſubtiliſſimam mirè incraſſat, inviſibilem prae tenuitate in moles magnas attollit, lentiori pingui aequabiliter replet. Sed & valet exprimi hoc ſebum ex totâ hac cavitate per aperturam factam, relictâ tantum ſimplici ejus membranâ. Imò verò & poteſt facile ſeparari a vicinis integer hic tumor degeneraſcentis pinguedinis. An haec omnia non demonſtrant liquidò, quod maximè ſit credibile, & in prioribus ita fieri, ut hic unusquisque fieri cernit? malos nimirum hos diſtentos folliculos docere, non extrema vaſorum degeneraſcentia.

Longus forem enarrando ſcabiei puſtulas, condylomata ani, vel vaginae, & alia forte praeter haec tumorum genera: ſed puto cum *Malpighio* certò ſtatui poſſe, tales eſſe in corpore humano folliculos ſimplices, membranaceos, exiguos, in quibus continentur ſecreti humores varii, a ſanguine, a ſero, a lymphâ, ab aliis humoribus, derivati, ut ibi aſſervari queant, atque certis ibidem mutati modis, inſervire poſſint iis uſibus, quibus eos Auctor Naturae deſtinat, quosque ſagax induſtrii indago tandem reperiet. Neque enim alibi frequentiores apparent, quam ubi partes aëris injuriis nudae exponuntur, ut in facie, atque in illâ praecipuè parte ejus, quae prae caeteris eminet, extremo nempe naſo. Quum autem per nares ductus aër, trachaeam intret, bronchia, & veſiculas, nusquam illic efficacius partes afficit, quam hic loci: unde & illic ſumma talium organorum copia. Sed & ingens illa copia nervorum, qui odoratui ſerviunt & ſternutationi,

nudata ferme involucris, acrius ſentire ut queant, inunctionem hoc ab linimento deſiderat, quod ſervatum in folliculis praeſto ſuccurrit neceſſitati partis. Quam tenues iterum, quam nudi, quam promptè irritabiles, nervi per Laryngis & bronchiorum interiora diſperguntur, omni momento tamen aſperi aëris irritamentis obnoxii? hi ſanè vix temporis momento carere queunt demulcente hoc balſamo. Quum autem ore, faucibus, oeſophago, ventriculo, inteſtinis, acria, aſpera, calida, cruda, dura, frigida, tam temerè ſaepe, & tumultuariò, transjiciantur; neque ipſae hae partes, abeſſet hoc medicaminis, tantos poſſent ſuſtinere impetus absque imminente aſſiduo diſcrimine.] Hinc ureteres, veſica, & urethra utroque in ſexu, tum inteſtini ultima, abundanti adeò muco deliniri cernimus. Quin & ubicunque in corpore attritus perpetuus partes offenderet, providentur ſimili arte oritura inde damna; quod ut in exterioribus, ſic & in intimis, liquidò patet. Ubi mobiles naſi alae nectuntur partibus faciei per muſculos aſſiduò agitandis, folliculi hi numeroſi caecis lacunis lene ſudant oleum: inde & pone aures mador ſemper ſimilis, ad axillas, inguina, clunium ſinus, plantas pedum, manuum palmos, praeputii interiora & vaginae muliebris, invenitur. Quid dicam de loculis mucoſis, ad ligamenta internè ad articulos ubique poſitis? certè & ibi cuncta quam ſimillima. Ipſi tendines muſculorum vaginis comprehenduntur membranoſis, quarum interior paries delinitur ſimili axungiâ, quam & ibi diſpoſiti tales folliculi parant, & fundunt.

Sed inquies, omnia haec Temet ipſum agnoſcere. Id ſcio, fateor illud. Si verò, quare igitur haec ego omnia tam operoſo molimine recitaverim? quaeris. In promptu ratio eſt: ut ſciant Lectores, quam firmis argumentis ſapiens *Malpighius* cautiſſime uſus fuerit, ut vera traderet de his partibus; quin etiam, ut edoctus hinc rationem, quâ in corpore conſtruuntur glandularum ſimpliciſſimae, praeſcriberet ſibi ipſi leges, ad quas compoſitas excuteret. Quamvis interim verum ſit, haud adeò multa ſuper fabricâ harum commentatum fuiſſe; ſed tamen ſcripſit: loculos illos fieri membranoſo

in-

involucro, quod cavum formet variae in diverſis locis figurae ita, ut hic ſphaericam habeat, ibi ſphaeröidem, alibi lenticularem, inveniri oblongâ formâ referente ovum, eſſe & cylindricâ, nonnunquam ſpeciem referre inteſtinuli caeci. Attingere autem arteriae extremitates ipſos folliculos, in membranâ horum diſpergi, ibi in plagas reticulares ordinari, ab ipsâ quidem hâc membranâ ſuſtineri, atque ibidem tum vel deſinere in venas minimas, in quas infundant craſſiores advecti humoris partes; aut abire in tenues, breves, molles, fiſtulas, ita deſinentes ab omni puncto ſuperficiei cavae hujus membranae, ut patulis oſculis ſuis undequaque liquorem tenuem in folliculi ventrem exhalent, aſſiduoque emittant; quin & nervorum ramos eo delatos, apparatu ſimili incedere. Quod verò maximè notandum in egregiâ hâc deſcriptione, id eſt, quod ait, omnia haec minima vaſcula emiſſaria ſimul ſpectata fiſtuloſam lanuginem ibi conficere. Falsò ideò dici ſolet vulgò apud Medicos, aſſeruiſſe Egregium Auctorem, humores ab arteriae ſanguine ſecerni ope glandularum illarum: quum contra ille ſtatuat, arteriarum extrema, in lanuginem fiſtuloſam attenuata, ipſa patulâ ſuâ extremitate humores ſubtiles in cava harum glandularum excernere; adeoque ſecretionem in glandulas haſce fieri, non per has abſolvi: igitur ſenſus ejus eſt, ſecretionem ſingularis cujusque talis humoris jam factam eſſe in ultimis his tenerrimis arteriarum fiſtulis, antequam humor ipſe in folliculi cavum dimiſſus ſit. Invenit etiam Nobilis Auctor, cavum horum organorum humorem ita derivatum eò retinere, aggregare, mutare, ſervare in idonea uſui tempora, tumque foras emittere per aperturam ſingularem, amplam ſatis, ſuo tamen retinaculo, moderante ejus hiatum, conſtrictam, haud aliter, ac ſi ſphincteris cujusdam artificio portas ſervaret. Quin & illud addidit, humores ita paratos hiſce locis, per deſcripta modò emiſſaria, vel dimitti foras extra corpus, vel in alia quaedam corporis cava exprimi, ſuos ubique uſus habere. Denique abſolvit ſua circa has glandularum ſimpliciſſimarum inventa egregiâ hâc obſervatione, quod pelles earum, aut fabricâ muſculoſâ inſtruantur in exteriore ſuâ ſuperficie, quâ

& nimiae obſtent extenſioni ſuae, nimiaeque repletioni, evacuationem autem excepti humoris promoveant; aut ita quidem collocentur in una fortè membranâ, ut haec habeat ſuprapoſitum ſibi, vel & ſuppoſitum quoque, muſculoſum apparatum, ut hujus motu concuſſi, preſſique ventriculi harum glandularum ea inprimis occaſione ſuos humores ſingulares exprimant. Vide faciei loculos a ſubjectis faciei muſculis ita concuſſos, adſpice oeſophagi, ventriculi, inteſtinorum, ab ambiente horum muſculosâ tunicâ ita emunctos.

Quae quidem omnia confirmantur ſanè per illa, quae Tu, mirâ Tuâ arte, tam feliciter, pulcherrima poſtea detexiſti. Quid enim accommodatius enarratis obſervari poterat, quam extremitates arteriarum ad haec loca delatarum vix unquam eodem incedere apparatu, ſed diverſiſſimas omninò reperiri in variis ubique locis, ubi ad alia organa conſtituenda abeunt? ut *in Theſauro Anatomico ſexto*, *Epiſtolâ tertiâ problematicâ*, & alibi exquiſitè annotaviſti. Deinde in inteſtinorum primâ, interiore, villosâ membranâ aïs, arterias ex membranâ vaſculosâ eò delatas, molles, pulpoſas, & fere ſucculentas, factas deſinere circa glandulas ibi ſitas, quas tamen Tibi placuit glandulas ſpurias appellare; inveniſti & ibidem poros magnos, quos miraris; nonne videntur hi modò eſſe loculi oblongi mucoſi inteſtinorum a ſuo jam naturali muco liberati, exſiccati, jamque latiorum meatuum formam referentes! ſanè ſic putabit, qui leget omnia, quae tam eleganter, & verbis, & iconibus, deſcribis *in Epiſtolâ ſecundâ Anatomicâ*, *a paginâ octavâ ad decimam quartam usque*, ut & *in Theſauro primo*, *paginâ vigeſimâ ſextâ.* Quin iterum animadvertis in inteſtino colo glandulas adeſſe ſpurias, vaſculoſae membranae innexas, atque ad illa loca, ubi hae haerent, arterias ultimas apparere quam numeroſiſſimas, *ibidem pag.* 33. 34. in inteſtino caeco rurſum aïs glandulas plurimas, *pag.* 49. atque *Theſauri quarti pag.* 30. & 35. inquis glandulas eſſe copioſas, & lacunas multas in fine recti; *Th.* 4. *pag.* 24. uteri os lacunulis ſimilibus plurimis in toto ambitu donari. Imo & in ipſo ventriculo detexiſſe planè videris easdem. Quid enim ſentiemus aliter de accuratis illis obſervationibus, quas

tam

tam candidè refers, *Theſ.* 1. *pag.* 39. 40. 41. aïs enim arterias ventriculi ad extremitates ſuas tam exiles, ut ſuccoſas appelles, in membranâ ventriculi villosâ in globulos convolvi, & colligi, ſicque eructare humores in cavum ventriculum. Rurſum *Theſ.* 2. *pag.* 74. in tonſillis reperis ſimiles. in palato. *Theſ.* 1. *pag.* 16. *Theſ.* 2. *pag.* 51. in membranâ naſi. *Ep.* 8. *pag.* 10. 11. *Theſ.* 1. *pag.* 16. *Theſ.* 6. *pag.* 3. Internam iterum faciem aſperae arteriae membranam innumeris donatam glandulis depingis, deſcribisque. *Theſ.* 1. *pag.* 42. Quin & in ipsâ cute humanâ narras, Tibi manifeſtò apparere tertium pororum genus, quod putas factum, ut emittenda retineret pro tempore: ubi igitur certò agnoſcis, eſſe aliquod cavum membranoſum, in quod arteriolarum extremae emittant, deponantque, humorem aſſervandum in certa tempora. *Theſ.* 1, *pag.* 26. 28. 29. En, *Clariſſime Vir*, haec ea ſunt, quae *Marcellus Malpighius* detexit circa ſedem, numerum, partes, fabricam, uſum, glandularum ſimpliciſſimarum; quae ſi Tibi jam vacat, lubetque, comparare cum illis, quae Tu ipſe detexiſti Tuâ ſponte, absque ope Magni Viri; cujus opera Te non multum conſuluiſſe certus ſum, quum ſemper operi Anatomico diligentiſſimè incubueris, rariſſimè verò ſcripta Aliorum evolveris, an quidem magnus erit diſſenſus? profectò, non. Atqui ſuavis haec, ab ſolo intuitu fideli corporis nata, concordia claro eſt argumento, rem hanc ita, ut deſcripſiſtis ambo, ſe habere: ideoque fas eſſe Medicis reponere inter certa inventa hoc ipſum. Sed dices forte, ut quondam ſcripſiſti, non invenire Te glandulas cutaneas, utique nunquam Te aliquid glanduloſi reperiſſe, ubi papillae nervoſae organum tactus efficientes obſervantur. Sed cogita, ſodes; glandulas has cutaneas valde exiles eſſe in multis locis cutis, ideoque ſaepe haud viſibiles ſanitatis tempore in cute calidâ; eas tantò minores, quò locus, cui inhaerent, minus atteritur, offenditur, aut frigeſcit; in cute tenuiſſimâ, veſtibus tectâ, calidâ, omnia polita, aequabilia, apparere, & glabritie laevi ſplendentia, ad appulſum tamen frigoris mox attolli hic aſperos, exiles, diſtinctos, tumores, qui deplumem avium in tubercula aſſurgentem cutim

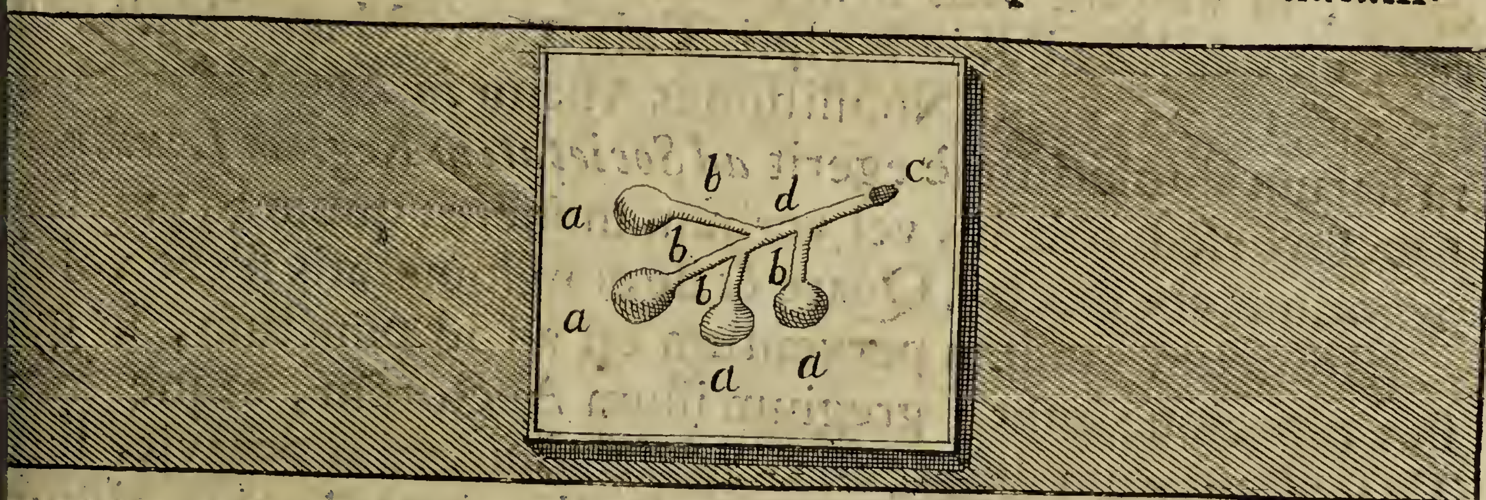
tim pingant; in crure infantis ab injectâ Tuam per artem cerâ penitus rubente, atque inflammationem perfectè referente, ſimilia undique tubercula eminere, atque manere diſtenta. Scio, Te has papillas habere nervoſas, & pro hiſce mihimet quam luculentiſſimè demonſtraſſe. Sed ſcis, O optime, quod nihil in hiſce ſectemur uterque praeter ſimplicem veritatem, nec auctoritate nitamur, ſed conemur credere vero, repudiare priores ſenſus, quoties poſteriores curae ſaniora docent. Sanè hunc ego in Te candorem agnovi, laudavi, imitari cupio. Apertè igitur audeo coram Te profiteri, quod contemplatus diù, & undequaque, praelucente microſcopii acie omnia luſtrans, putaverim fere, quod illae papulae ſint ipſi folliculi glandularum cutanearum ſimpliciſſimarum, qui tales apparent, quia artificium Tuum materiem ceratam adigit usque in vaſcula ſubtiliſſima arterioſa, quae deſinunt ad ſuperficiem membranae illum cavum utriculum cutaneum efficientis; unde igitur membranula haec, glomer quaſi convolutorum vaſculorum, elevatior in rotunduli corpuſculi ſpeciem porrigitur. Utque firmius ita ſentiam, facit haec obſervatio, quod non conſpiciantur hi tumores, niſi prius felici ſucceſſu cera injecta repleverit omnia tibiae vaſcula. Poſſes quidem inſtare, quod ſuperficies illa haud ita rubeſcat, ut appareat ceram vaſcula ingreſſam hunc tumefacere locum: ſed dudum eſt, quod benevole monueris nos omnes, ceram minio tinctam, ubi optimo eventu penetrat ſe usque per vaſcula minima, deponere corpuſcula tingentia minii, iisque relictis in parte latiore vaſis, reliquum cerae iterum albidae jam factae ſolum transadigi usque in anguſtias minimas, aut & exire per ultima harum oſcula patula in ipſas cavitates, in quas illa emiſſaria naturaliter ſolebant exhalare ſua tenuiſſima liquida.

Si praeterea rectâ tecum viâ reputare ſtudes, quod morbi ante deſcripti cutanei in locis, ubi ipſe has glandulas agnoſcis in cute, etiam in omni parte alia cutis oriantur, atque eaedem fere ſordes naſcantur ubicunque in cute, rurſum habetur ingens argumentum, quo demonſtretur, glandulas has ubique, licet quandoque parvas admodum, inveniri.

Sed

Sed dices, oportere has demonſtrari, atque oculis ſubjici fidelibus, in omni corporis parte, ubi dicuntur exiſtere. Id fieri poſſe, foret optandum. Sed quando perpenditur pondus omnium, quae adducta ſunt hactenus, argumentorum, conſici certè videtur plusquam probabile, tales re ipsâ exiſtere.

Praeter enarratum glandularum genus maximè ſimplicium, deprehenditur aliud priori ſimplicitate proximum: utpote ita ex glandulis hucusque enarratis compoſitum, ut ex paucis illarum certâ lege unitis naſci videantur. Si enim conceperimus, illas deſcriptas emiſſaria ſua in unum communem canalem conjungere, huncque deinde humores, qui in ſingularibus cujusque glandulae organis erant ſecreti, per cujusque folliculi fiſtulam in ſe recipere, atque in loca deſtinata dimittere, habetur vera hujus fabricae ſpecies. Ut vero diſtinctius imprimatur animo imago ipſius rei: fas eſto ſpeculationi objicere hanc Ejus iconem, in poſthumis datam.

ubi *a*, *a*, *a*, *a*, folliculos glandularum ſimpliciſſimarum denotat, *b*, *b*, *b*, *b*, ſingularia emiſſaria, cuique utriculo *a*, propria, atque in communem canalem excretorium *d*, *c*, ſuos humores demittentia, qui tandem per hujus aperturam *c* emittantur. Tales enim reperiri hinc inde in facie externâ, labiis, palato, locis quibusdam cutaneis, inprimis circa pedes, & in pudendis, obſervavit. Ventriculi autem harum partium *a*, *a*, *a*, *a*, conſtant tali apparatu vaſorum arterioſorum, venoſorum, nervorumque, ut in primo genere jam deſcriptum fuit. Quare patet ex hac ipsâ re, Naturam progredi a ſolitariâ, ſimplici, glandulâ, minimâ, ad compoſitionem earum, quae quidem paulò magis compoſitae, ſed ad quas conſtituendas, ſolae

pri-

primae ſimpliciſſimae concurrerent ita, ut eadem eſſet omninò utriusque fabricâ. Atque argumenta quidem omnia, quibus conſtitit de ſede, mole, fabricâ, uſu primarum, hic modò repetenda forent: quod monuiſſe eſto ſatis.

Sed neque eſt diverſus talium glandularum in corpore humano uſus ab iis, quae primò deſcriptae fuerunt: quum humores ſatis ſimiles, & reliquae harum proprietates, evincere ſatis illud videantur.

Et non memini invenire in Tuis ſcriptis quidpiam, quod his repugnet.

Agendum igitur foret jam de conglobatis dictis glandulis, quae inprimis ad axillas, inguina, meſenterium, ad pinguedinem hinc inde, locatae deprehenduntur. Earum quoque ſimplex ſatis apparatus, figura non intricata, deſcriptio a tot clariſſimis auctoribus data, anatome a *Malpighio* inſtituta, faciunt, ut aliquid ſatis firmum dici queat de his ipſis. Sed quoniam de his nihil in Scriptis Tuis contra Magni *Malpighii* inventa tradis, atque Nobiliſſimus Auctor *in Epiſtolâ* de Struturâ harum abſolutiſſimè egerit *ad Societatem Regiam Londinenſem*, ſuperſedeo de his vel verbum monere: quum ad praeſens negotium vix ſpectet. Quare & de conglomeratis ſilere volo.

Itaque jam tandem perventum eſt ad id punctum, in quo ſtat praecipue inter Egregium illum Auctorem, atque inter Te ſententiarum differentia. *Malpighius* enim putavit, ſcripſit, & confirmavit denique *in Poſthumis* paulo ante obitum propriâ manu conſignatis, quod viſcera humani corporis, cerebrum, hepar, lien, renes, teſtes, conſtarent innumerabilibus, exiguis, organis talibus, qualia titulo glandularum ſimpliciſſimarum primi & ſecundi generis ſuprà tam verboſè expoſui. Ita quidem, ut arteriae ſanguiferae ferrent ſanguinem pulmone paratum ad viſcus; atque ingreſſurae viſcera in ipſo introitu depoſitâ exteriore ſuâ Membranâ, tenuiora adquirerent ſua involucra; mox deinde in multiplices pand. ramos, rurſum qui abirent in exiliores ſemper & numeroſiores; donec tandem ultimi, minimique, explicarentur in membranula tenui, quae formaret ibi cavum folliculum ea lege, ut arteriolae in illâ membranulâ ordinatim digeſtae, atque i

in reticulares plagas contextae, humorem ibi loci diſponerent, aptarentque facili ſecretioni; porro ſtatuit, quod poſtea his arterioſis reticulis venoſa reſpondeant ſimilia & cavitatis patulae productione continuata ſint, in quas tranſfuſus humor ſanguineus remeat in venas viſceris illius ſenſim majores, donec ex viſcere egreſſus redeat per venas maximas in thalamum cordis dexterum; denique affirmat, in illo loco arterioſi reticuli, ubi arteriolae finis abiturus jamjam eſt in deſcriptum venae initium, inter fines arteriae & venae initia, tertium oriri vas arterioſum, exilius arteriolâ, a quâ oritur, humorem itaque capiens ſubtiliorem eo, qui ex arteriâ transfluit in venam; quodque ultimum hoc vaſculum, per membranulam folliculi glanduloſi penetrans, ore ſuo patulo effundat hunc ſuum humorem in cavitatem folliculi, id verò dum fit in omni fere puncto cavae illius membranulae, repleri ſic & turgidulum reddi hunc utriculum, atque remorantem ibi humorem mutare, perficere, tandem per emiſſarium, cuilibet tali acino proprium, emittere. Erunt igitur prima haec emiſſaria valde exigua, ſed, commiſſa dein in communem canalem, ſenſim grandeſcunt eâ lege, ut in glandularum ſimpliciſſimarum ſecundo genere jam ſuprà vidimus. Et ita pergit haec emiſſariorum adunatio in canales ſemper majores, atque pauciores, donec ultimò omnis ille humor ab univerſis viſceris acinis per cuncta illa emiſſaria, in unum canalem excretorium, ex totâ mole viſceris emanans, demiſſus, extra viſcus derivetur in loca deſtinata. Ad hanc ſpeciem refert cognitas jam ſatis glandulas conglomeratas, ſex fundentes in os ſalivam, magnumque duodeno accumbens pancreas, tum & hepar, & renes; lienem verò in venas ſuas magnas, ut in emiſſaria ſua propria, infundere ſingulares ſuos confectos in folliculis ſplenis humores. Cerebrum tandem pro ſuo cortice habere innumerabiles ſimiles veſiculas minimas, in quas digeſtae arteriolae minimae, a carotidibus, & vertebralibus, oriundae effunderent paratos ſpiritus, qui collecti in haec cava deinde per fibrillam inde ortam medullarem, ut primum ſtamen nervi, diſtribuerentur. Atque ita quidem docuit *Malpighius*. Tu autem, *Vir*

Inclyte, putas Te inveniſſe, & demonſtraſſe, quod arteriae, quae tendunt in viſcera, ad perficienda ſingularia cujusque horum officia, poſtquam ingreſſae ſunt intra horum corpus, in ſingulis horum variè admodum mutari, atque in diverſas omninò diſtributiones, unicuique ſingulari viſceri planè proprias, digeri. Et memini pulcherrimè, quanta me voluptas traxerit; quando diverſorum viſcerum arterias ultimas, ſubtili arte explicatas, oſtendebas mihi, atque mirabilem differentiam extremorum ramuſculorum deſignabas. Fateor, credere me, hoc quidem inventum Tuae ſingularis induſtriae tale eſſe, ut in Anatomicis nihil ſupra. Sanè contentos ſpectamus caeteros, dum explicaturi actionem viſceris, nudè aſſerunt, arterias in illo ex allato ſanguine ſecernere peculiarem illi parti humorem, porrò diſtinguentes nihil. Illi verò, qui propius introſpiciendum putant in ſtructuram partium, ut extricarent ſingularem & proprium cuique agendi modum, magni quid momenti addidiſſe ſe jactant, dum ajunt, arterias illas ſecretiones perficere in viſceribus quibusque per mechaniſmum glandularum. Qui denique cenſendi ſunt ſubtiliſſimè Anatomicam excoluiſſe ſcientiam, aſſeruerunt, arterias viſcerum circa glandulas horum in reticulum ubique, & ſemper abire, quod omni loco idem ſit, omnesque arteriolarum ultimas extremitates in ejusmodi naſſas transformari. Sed quum ſtupenda Tu DEI opera demonſtras, quantam admirationem excitas animo contemplantis, in quam venerationem abripis mentes, dum liquidò oſtentas tot, tamque diverſos penitus, horum apparatus vaſculorum. Uno in loco plagas retium exhibes. in alio radios a centro in omnia circumferentiae puncta depingis. hîc in glomeris ſpeciem convoluta extrema demonſtras. in penicilli modum collectos alibi canalium faſces evolvis. Cernimus in iis, quae Ars Tua in ſerae poſteritatis ſtuporem parata ſervat, in quibusdam corporis partibus per ſinuata canalium volumina, inſtar repentium anguium incedere arterias, atque in mille flexus, hemicyclosque, volvi, antequam ſe accingant ad ſecretiones. In aliis proſequimur in arcuum fornicatorum digeſtam arteriarum curvaturam. Jam villoſam,

ſam, mollem, flexilem, ſubtilem, lanuginem, efficere extremitates horum vaſculorum mihi indicaviſti. Aliàs indicabas oculis meis, ut expaſſas in tomenti roriferi halituoſam quaſi nubeculam conſpicerent, atque acutiore per microſcopia acie usque in ludentes, fugientesque, atomos, proſequerentur. Haec ſanè omnia mecum mirabitur, qui in ipſis partibus praeparatis oculo ſuo, Te praemonſtrante, illa ſpectat. Hîc induſtriam Tuam ſuperaſſe ſolertiſſimi *Malpighii* ſagacitatem fatebitur ipſa, tanto ſuperba cive, *Italia*. Originem Te hîc demonſtraviſſe multiplicis diverſitatis, quae in variis humoribus ſecretis ab eodem ſanguine occurrit, in ſingulis fere locis alia agnoſcent Medici. Inde demum conſtabit, quam certae, firmae, tutae, officinae fabrefactae fuerint a CREATORE DEO in corpore noſtro, ut ſua inconcuſſa conſtet humori cuique indoles. Equidem hilaris audivi Te inculcantem toties, fabrefacta hac lege extrema condita eſſe a SAPIENTISSIMO DOMINO, ut mandata ſibi officia ſtabili obſequio exſequerentur. Deinde autem pari obſervaviſti ſolertiâ, quod extremi hi arteriarum tam diverſarum fines, non modò mirè exiles ſint, ſed quod & evadant adeò molles, ut fere mucoſi, ſucculenti, pulpoſi, facti evaneſcant, citóque pereant, niſi materiâ dureſcente ceraceâ infarcti firmentur; caeterum in aquâ macerati fere in ramenta minima diſſoluti liqueſcant quaſi, niſi impletione ſuſtentati fuerint.

Atque hactenus quidem nondum ulla erit *Malpighianos* inter & *Ruyſchianos* diſcrepantia: priores enim, ſi Tua viderint, negare non poterunt, Te in vaſis deſcribendis longè excelluiſſe prae ſummo *Malpighio*.

Verum enimverò quando Tu jam palam aſſeris, quod vaſcula minima, recto ortu ex ultimis his arteriis progreſſa, humores contentos ſuos, quos ex arteriis illis accepere, non infundunt in cavos folliculos; ſed rectâ tantum canalium porrectione, inſtar venarum concurrentium per inſitionem ramorum, immittere ſe in canalem majorem, ſine ullo intercedente apparatu talium utriculorum vel ortorum ex illis emiſſariorum; jam ſententiarum pugna demum oritur. Tu

ſimpliciore, ſolo venoſo, apparatu ſecretiones in viſceribus fieri ſtatuis, *Malpighius* loculos inter fines arteriarum & emiſſaria Tuis ſimilia, agnoſcit. Ut ritè notat Celeberrimus Morgagni, *Adv. II.* 91. 92.

Videndum igitur, quis ſuam tueatur firmioribus argumentis ſententiam: ne autem obruamur mole, ſolum expendamus hepar humanum, videamusque ſedulò quae uterque adfert; ut ſincerum feratur de ſingulis judicium. Hoc enim in exemplo poterit videri totius quidem rei ratio.

Putabat *Malpighius*, quod Anatomicus, qui conatur detegere abditam jecoris fabricam, multum poſſet adjumenti ad hanc rem capere, ſi primò ſcrutaretur jecinora animalium quorumcunque. Credidit autem, ſemper incipiendum ab eo genere horum, in quo compages appareret evidentior prae caeteris, inde autem lento gradu procedendum ad ea, quae tecta magis. Atqui videtur id obtineri in minoribus, in imperfectioribus dictis, in ſimplicibus. Hanc igitur ſequutus viam reperit in Cochleis, lacertisque, hepar ingens pro mole corporis; quod fiebat ex pluribus, diſtinctis, unitis, lobis conicis; hi autem per microſcopia accuratiſſimè conſpecti clarè videbantur, rurſum componi ex acinulis, propriâ ſuâ membranâ in utriculum diſtinctum perfectè definitis; omnes iterum congeſti apparebant in modum botryos; atque ita per vaſa ſua uniti invicem ipſos tandem conſtituebant lobos. (Malp. *de Hep. p.* 58. 59.) In Erucis, Bombycibus, Talpâ Imperati, Gryllo, & Cancris, non ſpectantur acini in hepate, ſed aliter ſe hìc habet apparatus jecoris, qui mirè negotium illuſtrat: in illis enim fit totum jecur ex diſtinctis, numeroſis valde, longis, membranoſis ſacculis, adunatis in unum inde natum organum, inteſtinis appoſitum, illisque manifeſtò operans, in ſingulos verò ſacculos ſeparatur, inque his colligitur, bilis. (Malp. *Ep. de gland. congl. p.* 6.) In anguillis, & omni fere genere piſcium, hepar evidentiſſimè conflari videtur ex congeſtis, ſed diſtinctis penitus acinulis. (Malp. *de Hep. p.* 59.) in jecore ſciuri omnium perfectiſſimè cernitur perfecta primò in lobos diſtinctio, horum dein ex diſtinctiſſimis acinulis compoſitio.

(*Id,*

(*Id. ib.*) Bubulum, porcinum, humanum denique hepar, nudo conſpectum oculo, vel microſcopiis luſtratum, tam manifeſtè videtur conſtare acinulis hexaedris, polyedris, aut ſubſphaericis, ut vix ullus ſit, quin hos agnoſcat evidenter, ſi ſenſibus hic utitur. Quoniam verò locati cernuntur hi utriculi inter vaſa adferentia ex venâ portarum orta, & inter referentia, quae in venam cavam exeunt, videtur hinc inprimis admodum probabile, eſſe hos folliculos glandulis ſimpliciſſimis ſimiles, verumque bili ſecernendae organum: maximè, quia ita ſibi ſimilis in tam variis animantibus hepatis ratio, & quia radiculae pori biliarii, veri hepatis emiſſarii, oriuntur ex omnibus horum corpuſculorum locis. Sed omnia haec a celebri *Malpighio* ita expoſita, quam inſigni firmantur argumento a Claro Littre allato *in Hiſt. Ac. Reg. Sc. anni* 1701. *pag.* 51. qui oſtendit humanum hepar, caetera perfectè ſanum, conſueto ſe habens modo, optiméque conſtitutum; ſed in quo glandulae, aliter in aliis cadaveribus humanis prae tenuitate non ſenſibiles, apparebant, quemadmodum unam lineam longam habere ſuam diametrum; imò verò disertè ibidem ſcribitur, quod ad ſingulos horum, tam diſtinctorum, tamque viſibilium, acinulorum pertigerit ramulus venae portarum, venae cavae, & pori hepatici, adeò diſtinctus, manifeſtus adeò, ut absque ullius microſcopii adjumento ibidem ſpectari potuerint.

Ad primum hoc argumentum *Malpighianum*, a parvis animalibus, per perfectiora ſenſim, usque ad hominem tandem, deductum, ſenſuum evidentiae innixum, ſcio reponere Te poſſe, quod non liceat legitimè a ſtructurâ unius ad aliud arguere. Fateor. Sed, quando facies fere communis, certè ſimilis, ubique deprehenditur; quoties eò tantum hoc fit, ut mens ex uno experta agentis naturae modum, illo ſolum exemplo excitata tanto attentius quaerit in aliis, an & in illis ſimilis ratio obtineat; dum hoc facit quis in ſcrutandâ fabricâ talis viſceris, quod eſt commune ſingulis animantium, quodque habet eundem in omnibus uſum, iisdem utilem futurum partibus; tum puto ſummum hoc eſſe evidentiâ argumentum. Atqui in hoc jecinoris exemplo omnia haec

amuſ-

amuſſim pro *Malpighio* certant. Neque unquam Tu ipſe forte papillas tactui ſervientes in papillâ Mammae muliebris detexiſſes quaerendo, aut notaviſſes occurrentes, niſi prius in maximo animantium balaenâ eximias vidiſſes. Non deeſt autem aliud, & validius longè, Tibi argumentum, quod *Malpighianæ* ſententiae opponas. Dabis, apparere oculis hepar contemplantibus imaginem parvarum ſphaerularum, densè unitarum: dices verò, falsò inde haberi apparentia haec corpuſcula pro deſcriptis antea folliculis: ideoque omnino concludi haud poſſe, folliculis his, nimis liberè aſſumtis; ſecretum jecoris humorem contineri, atque ex iis derivari in fiſtulas pori biliarii. Sed bene noſti, *Clariſſime Ruyſchi*, quod Nobilis ille Auctor haud leviter ita modò concludit. Contrà ſanè prudentiſſimè, & quidem lentè, procedit. Quum ſcilicet glandulas illas ſimpliciſſimas, ſeparatas, ſolitarias, ante deſcriptas, compararet cum corpuſculis his acinoſis in hepate apparentibus, invenit tantam ſimilitudinem, ut concluſerit denique, eſſe utrisque cuncta fere communia. Eſt utrisque adferens vas, in ſecretorium organum exeuns, referens utrisque allatum humorem vena eſt. Et huic eſt & illi organo ultimae arteriae apparatus idem: licet enim venam portarum in jecore inſtar arteriae conſiderare. Tandem & ambobus ſuum eſt praeſto emiſſarium. Hinc jam aït magnus Anatomicus, quod illi in jecinore ſpectati acinuli ſint habendi pro talibus glandulis. Hic ergò tandem ad pulchram illam, quam tot luſtris excoluiſti, artem provocas. Et jure. Es enim princeps hoc in Regno. Sed videamus, oro, libero jam animo, quousque ritè arguas. Dicis igitur *in Theſauro primò Anatomico*, *pag.* 30. & 31. quod arte Tuâ praeparaveris recens nati hominis hepar, in quo per felicem ſucceſſum injectionis diſtinctiſſimè oculis propriis videris, aliis autem demonſtraveris fideliter, quod ſanguinea vaſa, & bilioſa, in eo adeò tenaciter cohaeſerint, ut accuratè ſeparari a ſe invicem haudquaquam poſſent. Addis deinde, quod fines amborum vaſorum exirent ultimò ita, ut diſtinctè appareant in faſcium ſpeciem mutari in utrisque: nec mutari illos in reticula, nec convolvi in glomeres, imò neque membra-

branâ hic obduci, ſed recta exporrigi, juxta ſimplicem longitudinem invicem accumbere, atque ſic referre extenſi penicilli pictorum faciem, ſive faſcium ſpeciem. Conſtare ita evidenter, quod nihil hic glanduloſi ſit, nihil quod imaginem folliculi ullo modo refert, ſed haberi continuatum iter per canales continuatos ex finibus venae portarum in initia prima pori hepatici; ſicque fines venae illius, organum ſecernendae bilis, haud infundere ſecretum fel in cavum utriculum, ſed directè ultimas ſuas anguſtias, bilem jam ibi tenentes, transmutare in meatus radicales hepatici ductus. Hanc etiam rem exhibuiſti, ut liberaliſſimè, atque generoſè ſoles, mihi ipſi; atque dediſti mihi hepatis humani fruſta varia praeparata, in quibus hoc ipſum negotium examinandum propriis meis oculis perluſtrandumque voluiſti. Dicam nunc ego, pace Tuâ, liberê, ut inter Bonos decet, quid ipſe ſentiam.

Quando ceraceam materiem per viam venae portarum in jecur ritè adigis eo ſucceſſu, ut repleantur inde univerſa vaſa; tum puto, quod vaſa inſtrumento adigenti proxima primum ſuſtineant impetum. Haec igitur implebuntur prius & facillimè. Itaque diſtendentur jam longè magis, quam ante repletionem, majora apparebunt, ſicque turbabunt proportionem magnitudinus vaſorum, quae non impleta cum his repletis coërcentur inter communia ejuſdem membranae ambientis vincula. Quoties autem preſſa jam materies agitur in fines priorum canalium ultimos, rectâ porrectos ex his, tum haeret illa in vaſis, quorum membranae carent fere omni vi contractili, ſed minimo diſtendentis impetu facilè, & multum, poſſunt expandi. Si ergo, toto hepate calefacto, & materiâ ceraceâ liquefactâ retentâ, continuatur impulſus, tum flexiles, expanſileſque, fiſtulae ultimae a venâ portarum ortae mirè intumeſcunt, capiuntque amplitudinem naturali ſuâ longè largiorem. Sed & intelligimus, expandi quoque, atque impulſâ materie impleri, & illa vaſa, quae ramorum inſtar oriuntur ex arteria ſanguifera, ut ſuo trunco, ſed quorum origo tamen arctior eſt in ſua apertura naturali, quam ut partem rubram ſanguinis in ſe admittere poſſit, licet ſub-

E tilio-

tiliores hâc craſſiſſimâ facilè excipiat: unde & haec quoque vaſcula adaucta in magnitudinem praeternaturalem, falſò habebuntur pro ſanguiferis canalibus; dum in ſanitate haec ſerifera modò, ſi ita loqui fas eſt, fuerint; quam quidem confuſionem ab injectandi arte ſaepenumero oriri ſatis eſt demonſtrabile inde, quia tam pulchrè fingis Ipſe, quoties lubet, inflammationem artificioſam. Denique & ipſa quandoque emiſſaria cum arteriis ſanguiferis inde confundi liquet: quia cera in coeliacas arterias preſſa in cava ventriculi humani exit, arteriis autem meſeraïcis injecta, in cava inteſtinorum abrupta effunditur, idemque & in renibus & alibi obſervaveris. Quando autem finis arteriae arctè conſtrictus tranſitui impulſae cerae reſiſtit penitus, tunc neceſſe erit, ut tantò plus intumeſcat illa pars arteriae, quae ſupra finem hunc adeò anguſtum injectae materiae copiâ & vi repletur. Fietque illud quidem eò magis, quò arteria quaedam forte tenuiores habet membranas, molliores ideò, minus reſiſtentes, facilius dilatabiles, quam alia. Si enim arterias infra duram matrem magnas in cerebri cortice, & cerebelli, aut ſub baſi horum, tum & illas, quae in thecâ medullae ſpinalis intra dura hujus integumenta latent, quae intra oculi cava diſperguntur, conſideramus, videmus profectò harum membranas ſubtiliores eſſe iis, quae in ipſis venis reperiuntur; quum in aliis partibus corporis tam muſculoſae, elaſticae, contractiles, fortes, reſiſtentes ſuae dilatationi, deprehendantur.

Omnia, quae enarravimus, obſervata oſtendunt liquidò, artificium injectionis, dum auget vaſa repleta, comprimere vaſa, in quae haud adigitur injecta meteries, atque eò quidem magis, quò felicius majora impleta ſunt. Abolentur igitur quaſi, & ab acie viſus ſe ſubducunt eouſque, ut ne minimum illorum veſtigium appareat. Hinc itaque arteriolae, in membranâ cujuſque folliculi acinoſi hepatici digeſtae, ſi perfectè repletae ſunt, nec tamen materies poſſit per exilia extrema in cavum ipſius utriculi effundi, ita comprimunt undique hunc, ut omninò evaneſcat, ne minimâ quidem reſidui ſpecie relictâ, quae oculis cerni queat. Hanc au-

autem rem manifeſtò evincere videtur exemplum cutis in facie, ubi evidentiſſimè apparet, deleri folliculos certò ibi exiſtentes, ſi optimo ſucceſſu iverit cera in extremas arterias. Quin ſpongioſa urethrae vagina, adeò plena ubique folliculis, nullum horum retinet ſpectabilem, ubi vaſa ejus injectu hoc repleta ſunt. Si autem contingit, materiem tranſire per ultima illa arteriarum emiſſaria uſque in cavum acinulum, tum confuſio fit omnium: quia ſpectatur tantum quaſi extravaſatio quaedam, quae eſt vera repletio folliculi: quod rurſum demonſtratur clariſſimè, quandocunque repletio fit pannicu-li adipoſi, membranae celluloſae, corporis ſpongioſi penis, & ſimilium; tum enim effuſa cera omnia confundit. O quam pulchra latuiſſent hactenus induſtriam hujus ſeculi, ſi Tu ad ſingularia Tua inventa ſolâ uſus fuiſſes arte replendi vaſa per ceram! quis ſomniaſſet unquam de mirabili membrana celluloſâ ventriculi, inteſtinorum, ſcroti, frontis? quis cogitaſſet de artificioſiſſimâ fabricâ lienis, corporum ſpongioſorum penis, urethrae, glandis? Certè omnia haec per injectam ceratam materiem itâ evaneſcunt, ut ne minimum imaginis ſuae veſtigium relinquant. Tantumque abeſt tam elegantia hâc arte detegi, ut contra per eam aboleantur: ſed magno ſcientiarum beneficio alio hic uteris artificio: dum partes non arterioſas, ſed alias, omni cruore vacuas, puraſque, inflato aëre ſicco diſtentas, arctéque ligatas, exſiccaviſti. Nobile hoc Tuum artificium, omni ſanè digniſſimum laude, ubi ſpectabilem reddidit aliquam ſic praeparatam partem corporis, tum eandem partem praeparatam ope injectae cerae compara cum illâ priore, profectò ne ſimilitudinem quidem ullam invenies, ſed judicabis alia omninò eſſe corpora. Cogita, quaeſo, hoc: ut ritè intelligatur, quouſque tutò liceat arguere ex hiſce. Enimverò membranae ſunt adeò ſubtiles, & compreſſae undique à diſtendente materie, ut ne microſcopiis quidem intra ceraceam materiem cerni queant, vel diſtingui ab illâ. En, *Celeberrime Ruyſchi*, haec omnia poſſunt adferri pro *Malpighiano* dogmate contra illud argumentum, quod petis ab intuitu hepatis repleti demonſtrantis vaſa ibidem omnia, ubique, non verò cavitates glanduloſas.

 At

At aliud adfers argumentum, idque validius, ut deſtruas fictos hoſce utriculos in hepate. Et admiror ego ingenioſiſſimi inventi ſubtilitatem. Scilicet hepar ita jam paratum arte repletoriâ, in aquâ bene maceras, diuque; unde membranulae, & vincula, quae vel adeò ſolida, vel parva ita vaſa habent, ut in partes horum cera non intraverit, diſſolvis, reſolvis, & in aquâ conquaſſando ſollicitè ſeparas. Quâ ratione ultimi capillares canales repleti diſſolvuntur a ſe mutuò, liberantur, tumque tam accuratè exhibent ſolos canales inſtar penicilli explicati, ut nihil penitus folliculoſi adeſſe, unuſquiſque oculis ſuis videat. Rem candidè exponis *Epiſtolâ tertiâ pag.* 11. Vereor tamen, ne huic quidem argumento cedere *Malpighium.* Etenim, omne illud vaſculoſi minimi, quod non defenditur a cerâ ut balſamo, in aquâ putreſcendo deliqueſcit ſenſim, ſeparatur, abluitur. Tenuis igitur membranula acinuli ſecedit a vaſculis repletis, haec deinde relinquit ſola. Ideoque valet ſubtile hoc artificium mirificè ad explicanda, diſtinguenda, conſpicienda, vaſcula illa exilia, jam repleta. Unde inter pulcherrimas Anatomicas encheireſes ſemper reponetur elegantiſſimum hoc Tuum inventum, neque unquam dignâ carebit laude apud poſteros. Interea tamen erraret ille maxime, qui, viſis hiſce, crederet, hepar naturale non habuiſſe niſi haecce vaſa. Tutò autem aſſereret, omne repletum ſic a non impleto ſeparari poſſe; nihil verò ultrà.

Tertium tandem omnium maximè urget inventum, quo demonſtras acinorum abſentiam. Injecta materies ſcilicet in venam portarum intrat in porum hepaticum, hujuſque ramulos. Rectum igitur iter inter haec vaſa, abſque medio folliculo, impedituro viam. Fateor, hoc tam forte mihi videri, ut fere neſciam, an effugere quis poſſit vim hujus argumenti. Itaque perſpiciendum modò erit, an verè ita ſit. Id autem nondum demonſtraſſe adeò videris, ut ſimus certi. In ſcriptis utique Tuis rem definitam non inveni. Memini quidem, quod injecta ceracea materies in meſeraïcas arterias transſudaverit in cava inteſtini. *Th.* 1. 39. 40. 41. & in cava ventriculi. *Th.* 6. 26. ſed ipſe quidem noſti, quod ibi ſit duplex

plex apparatus; dum alii fines arteriarum illarum deſinunt in cava illorum corporum directè, quibus utique ſubtilis humor, aquoſus, rectà ſeparatus a ſanguine, ſuos in uſus eò dimittitur; ſed & ſunt ibi alii fines illarum, qui in glandulas Peyerianas, & Brunnerianas, ibidem diſpoſitas deſinunt, circa quas non ita exſudat injecta materies, ſed retenta in vaſculorum plexibus, maculas ceraceas exhibere videtur; ut tam clarè videmus in praeparatis Tuis. Ars itaque Tua certò nos docet, in multis, forte & in omnibus, corporis humani partibus ita diſponi extremos canales ortos ab arteriis ſanguiferis, ut directè, abſque interpoſitâ glandulosâ machinâ, deſinant in apertos meatus, per quos liberè exhalent humida ſubtiliſſima, halituoſa, aquoſa, ſecernantur, deriventur, vel extra corpus ipſum, vel in cava ejus majora, vel minora. Id in cute, ore, faucibus, oeſophago, inteſtinis, ventriculis cerebri, thorace, pericardio, abdomine, vaginali tunicâ teſtium, utero, veſicâ urinariâ, & in omni parvo cavo corporis, videtur patere. Simul tamen obſervatur in omnibus fere illis locis fieri & alia diſtributio canalium arterioſorum ultimorum, circa folliculos glanduloſos ibidem digeſtorum; per hos enim ſecernitur ſuccus, qui in cryptas illas deponitur, ut morâ temporis, ſtagnatione in his locis, calore ambiente, mutatus, in certos uſus, per idonea tempora, aſſervatus impendi tempeſtivè queat. Neque experimenta Tua aliter docent in ipſis viſceribus. De renibus dicis *in Theſ.* 1. *pag.* 21. 22. 32. 33. *Theſ.* 2. *pag.* 41. 42. 65. 66. materiem injectam emulgenti arteriae ire in meatus urinoſos Bellinianos, papillas, pelvim, ureteres, venas, adeoque nullas ibidem glandulas. interim tamen *Theſ.* 2. *pag.* 65. 66. fateris in vitulino rene glandulas praeterea adeſſe. Atque *Theſ.* 3. *pag.* 39. 40. 41. *Theſ.* 4. etiam agnoſcis in renibus humanis adeſſe corpuſcula exigua, rotunda, quae non ſatis cognoſcis. Et dubitavi ſaepe, an non injectio a Te facta, quando perfectiſſimè omnia vaſa replet, quae attingit, eò magis alia omnino deleat. Ubi autem minus penetravit in ultima, tum relinquere alia corpuſcula adhuc viſibilia, & diſtinguenda. Hincque forte fieri, ut aliquando in liene glan-

dulas admiſeris, aliquando negaveris eaſdem. Certus enim quam maximè ſum, ita loquutum Te, quia ſic eo tempore ipſam rem inveniſti. Sed ambigo, an non diverſis temporibus glandulas videris, aliis autem nequaquam, prout forte profundius, minuſve cera penetraverat pro varietate ſucceſſuum. Itaque ſatis puto diſputatum a nobis in utramque partem ſuper demonſtratione primâ *Malpighianâ*; quâ aſſeritur, anatomen comparativam animalium per omnia fere horum genera excultam, inque ipſis etiam corporibus humanis exercitatam, ad ſenſuum fidem exhibere acinos glandulosos ubique in hepate reperiri, atque ibidem exiſtere ipſum humoris hepatici ſecernendi organum.

Alterum *Malpighianum* argumentum ad demonſtrandos illos in jecore acinos petivit ex morbis: dum obſervat materiem, molem, figuram, ſucceſſivum augmentum, ſedem, eorum, quae in hepate obſervata ſunt, atque haec etiam ita ſenſim proſequendo conſiderat. omnia namque haec intelliguntur quam optime, ſi ponimus, cavos illos in viſcere utriculos, ſecretum humorem remorari, mutare, inque materiem talem morboſam convertere, quae tum in cavitate hujus folliculi, idoneum nacta locum, ita concreſcit, augetur, ſicque ipſum ſuum vas continens expandit. Non enim credibile videtur vaſa haec tunc nova naſci, ſed potius probabile habetur, ea, quae naturaliter erant ob exiguitatem inviſibilia, nunc mole diſtendente aucta, apparere, obque duritiem implentis talia permanere, neque collabi iterum. Videtur igitur morbus hic facere in iſtis folliculis, quod Tu per artificium repletionis facis in arteriis, veniſve; utque verè aſſeris Te non facere ſic vaſa nova, ſed facta augere tantum, ita & hic idem fieri omninò verum videtur. Accuratus ſanè *Regemorterus* in cadavere hepatic vidit totum humanum hepar exterius, interiuſque, undique ſcatere folliculis cavis glanduloſis piſorum inſtar, apud Gliſſonium *de Hepate* C. 8. Malpigh. *de Hep.* 63. Ipſe hic Auctor obſervavit in cadavere humano portionem extimam, anguloſam, hujus viſceris plenam copioſiſſimis folliculis, viciae magnitudine & forma, ſubrotundis itaque, & bil

bile quidem turgidis. *in Poſthum. pag.* 30. in cadavere hominis, qui laboraverat ſtrumis, totum undique jecur plenum erat glandulis materie gypſeâ turgidis; in altero ex phthiſi mortui hominis hepate, ubique glanduloſae puſtulae tam accuratè referebant glandulas, ut nihil magis evidens; ut Blancardus *in Anatome practicâ* narrat.

Saltzmannus tuberculis glanduloſis plurimis interſtinctum deſcribit, poſterius totam ejus molem glandulis piſa referentibus refertam, *Foreſtus*, idem in copioſa fabacea corpuſcula transmutatum, vidiſſe ſe teſtatur. Aliàs viſum fuit totum degenerans in tubercula ſubſphaerica materie quaſi tartareâ turgida & dura. Malpigh. *Ep. ad Spon.* Viſum in gibba ejus parte atheroma ſphaericum uncias quinque ponderans. Gliſſon. *de Hep. Cap.* 8.

Juveni ſuppuratum hepar; ſecatur; ex vulnere, intra XV dies, cum pure, emiſſae veſiculae, ova piſcium referentes, aquoſo humore plenae, integrae, fractae, uſque ad millenas. In cadavere totum hepar in parte convexa plenum veſiculis magnis & parvis. Panarol. *Pent.* V. *obſerv.* 16.

Hydatides quoque, ſive veſiculae ſero turgentes, per omnem ejus molem extenſae, repertae ibi ſunt. Cujus quidem rei tam memorabile ipſe exemplum offers, *Theſ.* 1. *pag.* 34. 35. *Theſ.* 6. *pag.* 10. 60. 61. 62. ibi tam diſertè narras videre in cadavere hydropici totum quantum hepar ita mutatum in veſiculas rotundas, materie limoſâ, vel gelatinoſâ, & pellucidâ, plenas, ut in toto ejus corpore ne veſtigium quidem ſupereſſet venae portarum, venae cavae, arteriae hepaticae, ductuumve biliferorum. Atque hae quidem veſiculae ibi enarrantur obſediſſe intima quoque hujus viſceris, ut quidem omnis ejus moles in has abierit. Ita ſe habet res ipſa in morbis his deprehenſis in hepate: unde ergò liquidò conſtat, obtinere in intimis, minimiſque ejus partibus, & receſſibus, illa mala, omninò eadem, quae propria obſervata fuerunt contigiſſe in glandulis ſimpliciſſimis corporis jam ſupra ſatis, credo, recenſita. Nonne igitur admodum inde plauſibile apparet, etiam interiorem viſceris hujus fabricam habere in ſe organa ſimilia iſtis glandulis? quum morbi in hoc nati ſint

iidem,

idem, neque illi interim aliis in partibus corporis unquam deprehenſi ſint. Quicunque ſanè bina haec, quae adduxi, rationum pondera accurato librat judicio; reperiet, niſi me vehementer fallit animus, non ita inanem argumenti *Malpighiani* vim, quod a morbis in hoc viſcere petit. Neque ignoro tamen, quam ſubtiliter labefactare coneris & infringere hanc ipſam: dum putas omnes illos enarratos tumores hepaticos aequè naſci poſſe ex degeneratione extremorum vaſorum, ita mutantium ſuas figuras, dum obſtructa ſunt ad ſuas ultimas anguſtias; ut, amiſſa ſpecie antiquâ canalis, per impeditam, aggregatamque, materiem in hujuſmodi figuratos globoſos, polyedrosve, folliculos transformentur.

Mihi autem videtur huic Tuae ſententiae repugnare, quod canales ultimi, quorum extremitates ita finguntur mutari, ad eum locum, ubi expanſio haec in veſiculam inchoatur, neceſſariò quoque dilatari deberent: quum impoſſibile appareat, ut ultimum ſic tantum dilataretur, ſed paulò ſuperius in anguſtias arctiſſimas cöiret. Atqui veſiculae hae, a parte adferentium vaſorum, ita anguſtatis accreſcunt vaſculis, ut fibrae merae credantur, nullâ amplius conſpicuâ cavitate vaſculari. Accedit deinde & haec perpetua obſervatio, quod nunquam in ullo vaſe ad extrema obſtructo, folliculus talis ſphaericus, undique fere clauſus, a materie obſtruente natus ſit, ſed ſemper quidem illis in locis corporis, in quibus folliculi praeexiſtebant. In arteriis aneuriſma, varices in venis, phlyctenas in Lymphaticis, conſideres: ubinam unquam in his obſervatus fuit undique clauſus tumor? Calculos ſpecta natos in canalibus corporis: ſanè nunquam ille formatus ullo in vaſe effecit tumorem ad finem vaſis a parte continuati canalis clauſum; ſed ſemper erit amplificatus potius canalis. Ita in meatibus Sialogogis oris, in meatu hepatico cyſtico, communi, ureteribus, orti, aucti, deprehenſi, calculi numquam fecere, ut pars his occluſa indueret formam, fabricamque, ut in ſacco meliceridis, atheromatis, ſteatomatis hydatis, ſuprà deſcripſimus. contrà verò dilatatur ſemper talis fiſtula etiam verſus eam partem, unde fluxit ſenſim obſtruens materies. Quin & cernamus loca, ubi certi novimus

mus, myriadas vaſculorum obſtructas, impletas, diſtentas, tandem imò ruptas, nunquam illic fines hos abire in utriculos impletos videmus; imò verò contrarium. Neque enim phlegmones materies verſa in pus, formans apoſtema ſuppuratum, dedit unquam vas membranaceum, calloſum, craſſum, cartilaginoſum, uniforme, parietibus glabris cavum; ſed contrà tumorem, qui ſuperficie internâ lacerâ inæquali ſe format inter vaſa ſoluta, cujus materies diffluit, nec coërcita intra unam, pluresve, membranas, hâc, illac perfluit, vaſa contigua lacera peredit, hinc ſinus, fiſtulas, cryptas, facit.

Sed ſubtiliſſimum tandem, ex intimis Anatomicis petitum, atque plauſibilem, excogitaviſti modum, quo putes intelligere Te poſſe, aliiſque intelligibile reddere, quânam ratione hepar totum, abolitis omnibus ejus vaſis, poſſit mutari in veſiculas ſphaericas lente turgidas humore, neque interim admittere neceſſe ſit, has dilatando tantum natas ex praeexiſtentibus folliculis minoribus. Scilicet demonſtraviſti majora vaſa, & minora quoque, inveſtiri extrinſecus ambiente membranâ tenerrimâ, celluloſâ, valde dilatabili: hinc colluviem abundantis aquae deponi in cellulas hujus membranae, has diſtendere, atque producere ibidem hydropem anaſarca dictum, ſi haereret ſub cute. Quum verò augetur hic aquoſus tumor, putas, tandem exorbitante hoc augmento, vaſa illa, quae cinguntur illâ tunicâ, ita comprimi ut tota aboleantur, comprimantur, concreſcant, in fibras craſſas mutentur, quibus hydatidum acervus appenſus undique videtur. Diu ſanè intento libravi animo haec cogitata, quae protuliſti *Theſ.* 6. *pag.* 10. 71. 72. Et fateor ingenioſius quid proferri vix poſſe. Patere interim aequo animo, ut tam leniter ſemper ſoles mea audire, ut apertè coram Te profitear ſcrupulos, qui remorantur me & offendunt, ne pedibus in Tuam tranſire poſſim ſententiam. Inprimis credo ratum haberi, nullum unquam hydropem creaſſe tumores ſphaericos, bullaſve aquoſas undique clauſas, niſi iis in locis, ubi ſphaerulas naturales *Malpighius* obſervaverat. Hydrops ſcroti in mem-

branâ ejus celluloſâ an dedit unquam ampullas? nunquam. In tunicâ autem vaginali quam maximas frequentiſſimè. An vidiſti unquam in membranâ celluloſa, vel adipoſâ, hydropico tumore quam diſtentiſſimâ, bullas ingentes, conſpicuas, diſtinctas? non. Sed in ovariis, horumque ovis quam creberrimè. Ita pariter in folliculis viſcerum abdominalium, iiſque, qui naturaliter haerent in cavâ peritonaei ſuperficie, hydatides turgidas, pendulas, vidiſti. Quin imo, Tu Ipſe, inflatam arte hanc membranam nunquam per arterias impleviſti ſed alia per loca inciſa. Neque vel tunc tamen unquam in cellulas hydatidibus ſimiles convertiſti, ſed in mirabilem, vixque extricabilem, labyrinthum, nullo Daedaleo filo reſolvendum, commutas. Sanè liberè qui omnia haec ponderat, haud poterit cenſere, ab inflatu hydropico hujus membranae oriri hydatidas, in quas totum jecur converſum erat. Si verò folliculos ponimus materie immeabili impletos, novâ aſſiduâ aggeſtione auctos, tumeſcere ſenſim, tandem valde tumere, vaſa alia comprimere, res ſatis facile comprehenditur, atque exemplis undique firmatur.

Ultimum denique, quod *Malpighius* adfert, pro aſſerendis in hepate acinis illis, inde petitur, quod in primâ hepatis origine in pullo, obſervaverit jam olim *Harvaeus*, confirmaverit Ipſe, totum illud conflari meris primò folliculis, ita ad amuſſim referentibus uvas, ſuos per pedunculos majori accretas pedunculo, vel ſtipiti, communi, ut tota inde nata fabrica quam curatiſſimè referret botryn, vel racemum uvarum. Ut *pag. 63. Tractatus de Hepate* refert. Ita, ut tunc habuerit eam primò conformationem, quam in hydropico illo hepate deſcripſiſti. Quæ quidem res confirmat multum Viri Egregii ſententiam. Huic verò argumento quum nihil Te oppoſuiſſe meminerim, rem dimitto, poſtquam propoſui, & defendi, argumenta *Malpighiana*. Quid jam opus de caeteris diſſerere viſceribus? Certè in hoc uno res pertractata ſufficit. Atque verus Naturae molientis ſecretionem inceſſus undique manifeſtatur. Proſtata ſuum ſuccum, arteriis extremis ſecretum in omni ſuâ mole, deponit in follicu-

los excavatos, ſatis conſpicuos, diſtinctos, emiſſariis inſtructos, atque aſſervat, donec in uſus tempeſtivos oportunè exprimatur. Faciunt *Cowperianae* peni adpoſitae glandulae ſimili ferme proceſſu idem. De pancreate res per Anatomen comparativam eſt quam liquidiſſima: in quo arteriae coeliacae ramuli ſubtiles, ſecernunt ſanguine lympham ſialoden, nunc in compagem enteröiden, aliâs in folliculos, unde per emiſſaria ex ſingulis orta, in unum majorem ductum adunata, humorem tandem demittunt, toto factum ſuo corpore pancreatico, in inteſtina. De Semine quid dicam? & id extremis ſecretoriis minimis ſecretum ab arterioſo ſanguine, longo, communique, folliculo immiſſum, per latiores epidydimidis cavitates inflexas retentum, fotum, coctum, mutatum, per deferentia ſpongioſa vaſa in veſicas ſpermaticas receptum, ibique rurſum in celluloſis his folliculis, paſſum ſimilia, iterum in tempora oportuna aſſervatur non ſine mutatione perpetuâ. Salivales, Thymus, Thyröideæ, Veſalianae oeſophageae, quidni ſimiliter eadem peragant? Quid ſupereſt itaque, niſi concludamus, ſatis jam propoſitam ſententiam *Malpighii*, Tuamque, ut idoneus judex, ſenſibus haec imis reponens, componat litem tantos inter Auctores. Siquidem aliqua lis ſuperſit. Nam utrique Veſtrum aſſeritur, omnem ſecretionem fieri per vaſa extrema, nunquam per glandulam. Uterque dabit, ſecretum humorem in folliculos ſecretoriis appoſitos deponi poſſe, & id ſaepe fieri. *Malpighius* forte nimis generaliter dixit, omnem ſecretionem fieri in glandulas. Tu demonſtraſti multas contingere, ubi nulla glandula. Sed forſitan rurſus Ipſe nimis laxè aſſeruiſti ſecretiones omnes fieri ſine acceſſu folliculorum glanduloſorum. Jam igitur videor mihi functus munere, quod mandaviſti, cui reſtiti tamdiu, quod ſemper tamen urgebas iterum. Doleo, quod minus dignè negotium abſolverim! haec enim ego omnia crudo potius impetu, quam maturâ meditatione, conſcripſi. Circumſteterunt varia me, nec evitanda facilè aut differenda, negotia. Quibus equidem impeditus fuit liber ingenii uſus, dum quae-

ſita ſe ſubduxere beati otii munera, nec adſpiravere optanti amica ſeceſſus ſilentia. Quare, ita haec benigno accipias animo velim, quae materiem magis ſuppeditent exaggerandam aliis atque expoliendam, quam quae praeſenti opere abſoluta jam, & perfecta, ſint. Vale, *Vir Optime*, diuque laetare!

Scripſi *Lugduni Batavorum* 17 $\frac{10}{11}$ 21.

FINIS.

FREDERICI RUYSCHII EPISTOLA ANATOMICA, QUA RESPONDET VIRO CLARISSIMO HERMANNO BOERHAAVE.

QUod ſæpe, *Vir Digniſſime*, fruitus ſum honore Tecum ratiocinandi de definitione, & de eſſentiâ Glandularum corporis humani, & de multis aliis rebus, & quantum ex iis profecerim, nunquam excidet memoriâ meâ. Interim non accipe in malam partem libertatem meam, dum dico, quod non obſcurè indicabas, dum de iis colloquebamur, multa Te habere, quæ poſſes adferre melius, ſi ſcriberes ad me de illâ materiâ, quam ſi tantum voce colloquereris mecum. Et quod ego quoque, tum poſſem commodius ad ea reſpondere omnia. Quoniam credidi verum eſſe, quod ſic ſentiebas, hinc non deſtiti aſſiduo Te compellare, & urgere, ut Epiſtolam aliquam de illo negotio ad me conſcriberes, ut poſſem ad illam perlectam reſpondere. Quid fit! poſtquam ego ſæpe iteraveram hanc petitionem, Tu verò valde diu diſtuleras ei ſatisfacere, tandem mittis mihi non parvam Epiſtolam, imo non Epiſtolam, ſed integrum fere librum. Certe, *Vir Præclare*, non hoc exſpectaveram! ego ſum totus occupatus inquirendo alias corporis humani partes, ut, brevi moriturus per ipſam ætatem adhuc aliquid inveniam antc finem meæ vitæ, cujus deſcriptio poſſit adhuc inſervire ad manifeſtandum DEI Gloriam per creaturas, & ad utilitatem proximi mei.

Præterea etiam rogitas me, ut ſtatim, & exactè, reſpondeam ad ſingula. Itane, *Anatomicorum meorum Optime*, an igitur non cogitas multitudinem meorum negotiorum? Ego aſſiduo cogito de me, quod Egregius noſter Catſius de ſe ſcribebat: *Quamvis quies me jam deceat, quieſcere tamen nequeo. Attamen homo, qualis ego, quid aget? numero ultra octoginta annos, remotiſſimus a meâ primâ ætate, & feretro proximus.* Ne igitur tam provectæ ætatis ſenem ita præcipitem agas, ſed expecta paululum! Optaveram quidem, ut propoſitiones Tuas breviores feciſſes in majora mea commoda; Sed quia putas, tam diffusè hæc tractari debuiſſe, ego & me ita geram, ut rem ipſam ſeriò aggrediar, in amicitiæ conſervatione, atque etiam cum animo procul remoto a ſuperbiâ: ſcribam enim magis ut diſcere poſſim, quam ut ipſe doceam. In primo contuitu Epiſtolæ Tuæ video, Te inprimis reſpicere ad Honoratiſſimum Virum, D. *Malpighium*, cujus ſententiam vis, aut velle videris, defendere, ſed & ſimul in auxilium Tuum alios Viros Claros advocas. Bene quidem: Ego contra, mea defendam ſolâ tantum experimentorum recitatione, atque afferam ſolum illa, quæ oculis corporeis cerni poſſunt, hæc enim experientia eſt; ſed, quæ, ut ſpectari poſſint, oculos mentis ſolos requirunt, aliis relinquam, qui putant ratiocinia experimentis certiora eſſe.

Videamus ergo, quid Magnus, & laude Digniſſimus *Malpighius* ſtatuat de glandulis corporis humani, & inprimis quam det ideam glandulæ ſimpliciſſimæ. Ait igitur, eam eſſe *partem humani corporis, quæ propriæ membranæ ſimplici apparatu involucrum format cavum, intra quod ſingularis humor ſecretus, contentus, fotus, per emiſſarium denique excretus, ſpectatur.*

Hanc definitionem dum accuratè perpendo, video, quod juxta hanc definire deberem, etiam veſicam felleam igitur eſſe glandulam ſimpliciſſimam; quia illi conveniunt omnes proprietates hâc in definitione expreſſæ. An hoc non parit confuſionem in Doctrina partium? ſed videamus, quomodo alii Celeberrimi Auctores, qui de his ſcripſerunt ante *Malpighium*,

pighium, glandulas definiverint, quanta erit differentia? Id autem decidere nolo hic, quis rectius definiverit, ferat ſuper hac re quilibet ſuam liberè ſententiam, modò juſta ſit, diſtinctiori Doctrinae aptior. Sed in hac definitione *Malpighianâ* non cerno, ullam mentionem fieri vaſorum, ſed tantum de uno ejus emiſſario; quum contra conſtet, & a me luculentè demonſtratum ſit, quod glandularum vaſcula, præcipuè arteriae & venae, ſint partes principales, quae glandulas conſtituunt; igitur ſecundum communem dialecticorum ſententiam, à potiori deberet fieri denominatio. Quia autem *Malpighii* tempore nondum erat tam bene exercitata, & cognita, ars replendi, quâ nunc tam feliciter utimur, ad detegenda ultima extrema vaſorum ſanguiferorum, quod & ipſe fatetur in ſuis libris, ideo non eſt mirum, non commemorari illa vaſa in hac definitione. Neque poſſum dubitare, quin, ſi vidiſſet haec vaſcula, quemadmodum in noſtris praeparatis ſpectantur, mutaviſſet etiam hanc ſuam definitionem. Sed id fuit impoſſibile Magno huic Viro. Fateor quoque, quod ſi oculis meis propriis vidiſſem illa vaſcula in praeparatis ante multos annos, ipſe non ſcripſiſſem antea, quod lien conſtet ex glandulis. Quamvis verò juvenis detexiſſem talia, non fuiſſem tantum tum temporis auſus aliam doctrinam contra receptam vulgò invehere; quia omnes in me, nec ætate, nec auctoritate, neque ſatis multis experimentis tunc inſtructum, irruiſſent, atque ex choro Anatomicorum expuliſſent: ut in fabula narratur de ſimiâ proſcriptâ: quia cum cæteris nolebat afflare in lignum putridum. Sed quum jam poſſim defunctorum cadavera rurſum tam internè, quam externè, quaſi in ſtatum perfectè viventis reducere per artem meam, longè aliis oculis certe Anatomica jam contemplari poſſum. Hac enim arte in his corporibus videmus jam totum Syſtema vaſorum ſanguiferorum uſque ad fines ſuos. Sed quam incredibilis in illis diverſitas obſervatur, in his, aut in aliis locis? certè ubique eſt alius, & ſingularis planè, apparatus; idque omne ita fit juxta diverſum opus, quod unaquaque corporis humani parte efficere debent; dum tam multos diverſos humores ex ſanguine, vel ejus ſero, aut ex chylo-ſeroſo humo-

re, debent producere. Credo igitur, *Clariſſime Vir*, quod hæc manifeſtatio vaſorum ſanguiferorum poſt mortem meam adhuc datura ſit occaſionem plurima nova, & differentia a vulgatis, inveniendi, ſcribendi, & docendi.

Videamus jam ultra rem ipſam iterum; vox glandula diminutivum eſt a glande; atque propterea foret opus, ut hæc particula ſaltem haberet aliquam ſimilitudinem, per quam aliquo modo accederet ad formam ita dictæ glandis; ſed nulla talis ſpectatur inter membranaceum tenue parvæ cavitatis involucrum, & inter fructum quercus: unde vel ex ipſo linguæ uſu non deberent tales parvæ, & vix viſibiles, particulæ corporis glandulæ appellari.

Ipſum autem illud glandularum ita dictarum involucrum tantum poteſt haberi pro parte, quæ in functione ejus explicandâ tantum eſt patiens: ſed vaſcula illa, de quibus jam incepi dicere, ſunt agentes, efficientesque partes, per vim quandam inexplicabilem illis a DEO in creatione inditam.

Planè ut certo jam ſcimus, in herbis ipſis rem ſe habere, quæ etiam ſua diverſa advehentia humores vaſa poſſident, de quibus ſcripſi *in tertia Decade Adverſariorum Anatomicorum*: Quomodo autem extrema illa vaſa ita diverſa formentur in variis locis, homo non poteſt ſuâ indagatione aſſequi, ſed quidem vaſa facta obſervare; cætera novit SOLUS ILLE, qui ita effecit cuncta, DEUS.

Pergis deinde poſt datam definitionem ſcribere; *datam eſſe glandulis hiſce tantam exilitatem, atque multiplicem diverſitatem, tam in externâ, quam in internâ facie, ut & in humore ſecreto, ut pro diverſitate hâc crederetur, nullâ cogitatione comprehendi poſſe harum fabricam veram.*

Quod hic ſtatuis, *Digniſſime Vir*, id ipſum eſt, quod ego in hac re cenſeo; ſed hoc directè pugnat cum ſententia *Malpighii*, & cum illâ imperfectâ definitione, quam dedit Ille de glandulis. Si enim illæ particulæ ſunt tam parvæ, & tam inviſibiles; quomodo ergo audet quis tam licenter dicere, quod glandula ſimpliciſſima ſit membranula cava, cum emiſſario? ſi Ipſe hic jam eſſet praeſens, ſtatim certè peterem, ut illa vix viſibilis machinula mihi redderetur viſibilis, ut poſ-

ſem

ſem credere, eam ſe ita habere; ſed ſcio quidem hoc fieri non poſſe, ideoque ex reverentiâ ne quidem urgere Te volo ad hanc rem. Quaſi autem id non ſufficeret pergis addere de diverſitate harum, & etiam de varietate humorum, ut cauſâ faciente impoſſibilem horum corpuſculorum fabricæ, & formæ, comprehenſionem. Sed id omne non pugnat pro *Malpighio*, ſed contra Eum pro me: nam ideo volo, ne ponantur inter glandulas, ſed ut vocentur in poſterum cryptæ: puto enim, Te hanc vocem tam aptè huic rei excogitaſſe, ut ego poſtea parvas illas cavitatulas emiſſario præditas ſemper illo nomine ſim appellaturus, nunquam verò glandes, aut glandulas. Ut autem augeas difficultatem inveniendæ compoſitionis illius, ſubjungis eam inde præcipuè pendere, quia poſt mortem mutatæ, conſtrictæ, exſuccæ, collapſæ, vix aliquid vaſorum ſuorum ſpectandum offerunt, hoc quoque me juvat: nam, ſi in cadavere tam difficulter natura harum ita appellatarum glandularum poteſt videri, quia ſtatim poſt mortem adeo mutantur, contrahuntur, humore ſuo orbantur, quomodo igitur tam apertè rurſum definiebantur antea eſſe membranæ cavatæ cum emiſſario ſuo proprio? revera videtur unum hic planè repugnare alteri. Maxime autem id clarius apparet, ſi memores ſumus, quod glandulæ majores, & ipſæ conglomeratæ, dicantur huic Auctori conſtare ex his minimis. Si foret hoc, fidem Tuam appello, verum, undenam tam denſa, conſtans, permanens, foret illarum fabrica? Certè quando coqui thymum vituli pulpamentis cruſtulo obductis miſcent, fruſtra cochleari, vel furcillâ maſſam edulem quæreres poſt coctionem: & credo, Te hunc ibi deprehenſum nunquam habuiſſe, vel comediſſe, pro veſiculis cavis emiſſario præditis. Aliter hoc contingit. Nulla glandula ſolâ membranâ cavâ conficitur; ſed, ut jam dictum eſt, præcipue ex vaſis; aliter forent mera modo receptacula, & excipula, ut ciſternæ. Nequaquam; ſunt omnes glandulæ laborioſi, diligentes, ſemper occupati miniſtri, qui ſine ullo otio, vel mora, ſemper operantur, ita, ut ipſis otium & pigritia nunquam poſſint jure exprobrari. Et quum ego jam illam mutationem, quam in his partibus mors facit, poſſim

iterum convertere in ſtatum viventi proximum, quod *Malpighius* nunquam potuit efficere, tollo illam difficultatem; ſed & ſimul demonſtro vaſculorum ſanguiferorum evidentem progreſſum, usque ad ultimas & minimas cryptas. Imo vero demonſtrare valeo oculis ipſas illas etiam vaſculis illis abundare. Si tamen, his lectis, perſiſtis in Tuâ opinione, *Malpiphium* hic rem acu tetigiſſe, ego litem aliis decidendam dabo.

Quando ibidem aſſeris ſpectaſſe *Malpighium* has glandulas, *nec mutatas arte*, iterum totum id eſt contra Eum: absque arte enim ſi indagat, nihil inveniet; eſt impoſſibile unquam ulli videre hanc fabricam, quem ars noſtra hac in parte non adjuvat. Imo æque eſt abſolutè impoſſibile hanc absque arte meâ videre, quam ſi quis vellet, ſine hac arte ipsâ, oſtendere in oculo humano tunicam *Ruyſchianam*. Quam multi, quam celebres in Anatome Viri, hanc negabant, hanc irridebant, hanc effictam clamitabant; ſed poſtquam fervor ſubſedit, ubique hanc agnoverunt, quam Theſaurus CÆSARIS RUSSI oſtendit permanſuram: quam felici induſtriâ & Clariſſimus *Albinus*, Anatomes & Chirurgiæ in Illuſtri Batavorum Academiâ Profeſſor, præparavit, conſervavit, atque frequentiſſimis ſuis diſcipulis oſtendit.

Sed invidi carpant, dicant tamen nec imitabile ipſis hoc artificium. Nam aures meæ nihil occalluerunt a multis annis a repetitis toties & tamdiu objectionibus nullius momenti ſemper motis. Vox erat æmulantium: *Ruyſchius auget arte ſuâ replendi extenſionem vaſorum ultra naturalem magnitudinem. Ruyſchius arte ſuâ deſtruit glandulas; dein negat Ruyſchius negat omnes glandulas. Melius eſt & tutius omnia hæc demonſtrare in cadavere recenti.* & alia multa.

Sed quando ipſum hoc hominum genus conabatur etiam in arte, quam profitebantur, aliquid publicè oſtendere, loco demonſtrationis inania tantum verba, cavillationes, ſcommata, ſæpe ſine ſale, ſine ratione, audiebantur: tumque putabant ſe triumphare de *Ruyſchio*, qui nugis hiſce quam minime movebatur. Sed omnes hos mors dudum, ne uno magis ſuperſtite, eripuit terris; concedente mihi vitam hucusqu

que ſanam, & hâc in arte exercitandâ quotidie occupatam; DEO, quem precor, prohibeat, ſimili agitari ſtimulo novos, ne in ſe ipſos plus, quam in me peccent, per ſuos animi affectus. Hinc quoque puto, *Vir Clare*, quod nimis alte evehas *Marcellum*, dum palam hic declamas, *Eum ſuperaſſe difficultates has, atque tandem evolviſſe intricatam ſtructuram.* &c.

Ad quæ iterum cogor eadem reponere. Nemo poteſt in cadavere id facere; & credere non poſſum, quod Tu ipſe, *Præclare Vir*, qui intima, & omnia fere hactenus detecta, corporis humani, tam perſpicuè noſti ad minima usque, ſuſcipere auderes id mihi re demonſtrare ipſâ, quæ verbis tam magnificis de Magno hoc Viro hic adfers. Sed jam tamen incipis recitare modos, quibus dicis eum uſum, ad tantam detectionem, qualem de Eo jactas. Scilicet, *acie oculi ſpectabat glandulæ corpuſculum* &c.

Quam forem injurius in Magnum Virum, ſi de hac re vel dubitarem. Contra, credo, eum uſum, ſuo tempore, omnibus adminiculis, quæ tum cognita, & in uſum revocata, erant; ſed per hæc omnia tamen manſit illi ſemper abſolute impoſſibile, veram effigiem revelare tam parvarum ita dictarum glandularum, niſi, quod ejus ætate incognitum adhuc erat, cadavera prius per artem meam in vitalis conditionis ſtatum redegiſſet. Ita quum *nec mutatum arte*, addis, ipſe cogitas, Eum id ſpectaſſe, ſine ullo artificio adhibito. Sed inde etiam factum contigit, ut talem definitionem dederit, quæ rei quadrat nequaquam; ſi noviſſet artem replendi, & conſervandi, omninò alia dediſſet. Enumeras mox loca, in quibus glandulas illas ſtatuit, *reperiri per omnem corporis ambitum.* Ego dico, non potuit eas demonſtrare in peritonæo, pleurâ, durâ, & piâ matre, nec in cerebro, neque in cerebello. Si dicis teſtes, nates, glandulas pone infundibulum ſitas, regero non eſſe glandulas, ſed cerebri prominentes tumores, quoad medulloſam ſubſtantiam ibi aſſurgentem extra æquabilem ſuam ſuperficiem. Nec majore cum certitudine poterit ſtatui eas locari in ſinu falciformi: dum, quæ ibi putantur falsò, modo ſint tubercula exigua, quæ in piâ matre etiam aliquando reperiuntur, ſed præternaturalia illa

puto:

puto: quia non ſemper ibi reperiri poſſunt. Sed nec in plexu choroïdeo unquam ſunt, licet & ibi deſcribant male. Ita, ut intra totum cranium non inveniantur glandulæ, præter pinealem & pituitariam. Sed tamen hæ non ſunt ibi membranulæ cavæ, emiſſario præditæ. Rurſum nec in muſculis, nec in corde, demonſtrabis, neque in pericardio, licet & ibi ſatis audacter ponantur. Et quam fruſtra ſudabit anxius, qui verè, & re ipſâ, has membranas cavas, earumque emiſſaria, deberet oculis exhibere in diaphragmate, hepate, ſplene. Confiteor, *Celeberrime Vir*, quod multa hic loca recenſeas, in quibus fateor eas inveniri, concedo, numerum earum ingentem eſſe, ſed nolo dici, *per omnem corporis ambitum*: quia id nimis generale eſt. Neque ego auderem ſuſcipere, eas demonſtrare in ſuperficie præputii glandi contiguâ: an alii valeant id facere, ignoro. *Preſſas glandulas illas dictas eructare liquorem*, ais pag. 5. non dubito. Inprimis ſi aliquot horarum ſpatio prius maceras, ſed & tum valde parum exprimitur, ex his tamen plus, ex aliis minus: ſed quamdiu illæ membranæ cavæ non poſſunt ad oculum demonſtrari: nolo tam licenter de illis ſcribere. Portio arteriæ aſperæ humanæ, non preſſa, in aqua ſuſpenſa, poſt aperturam inverſa, quam hiſce diebus Tibi mittebam, non adeò manifeſta demonſtrabat hæc emiſſaria, nec facile adeo erat inde guttas illas ita exprimere. Quin imo ita premendo mutatur ipſa fabrica, ut non liceat has partes ita tractatas habere pro *nec mutatis arte*. Sed vi violentâ ſic redduntur ægrotantes, mutatæ, contuſæ. Omne tandem illud corpuſculorum agmen, quod in aſperâ arteriâ, & œſophago, hæret, non producit plus talis humoris, quam requiritur ad humectandas, & lubricandas partes. Nec habet opus receptaculis, ſed tenuis dum ex oſculis arteriarum ibi effunditur, extra vaſcula jam hærens ſpiſſeſcit; quod tamen ægræ illæ partes multum humoris dent, quotidie nos videre fateor. Porro demonſtro corpuſcula hæc conſtare vaſculis ſanguiferis, quod non fieri poterat tempore *Malpighii*, qui eas pro meris habuit ciſternis, in quibus pluvia non fit, ſed recipitur facta. A quâ opinione procul abſum: tum enim non

eſſet

eſſet opus tot, & tam diverſis, vaſorum ſanguiferorum extremitatibus, quas Tibi, *Clare Vir*, toties coram demonſtravi. Addam & illud, in vita has particulas nunquam premi digitis, ſed humor leniter effluit, atque poſt exitum glutineſcit; quando poſt mortem violentè premis, deſtruis, dilatas, confundis. Quid autem plura moveo? evidentiſſimè ad oculum demonſtravi, quod ipſæ extremitates arteriarum ſanguiferarum, rectâ exporrectæ, affundant ſecretum humorem ad irrorandas & lubricandas partes, idque ſine ullo invento intervenientis machinulæ membranoſæ cavæ. Exemplum dedi in ductibus hygrophthalmicis Clariſſimi *Meybomii*, quos repletione inveni ſic factos, ſic agere, ſine ulla omnino glandula mediâ, ſed merâ, ſimplici, vaſculorum tantum actione: non poteſt ergo aſſeri, quod ſemper membranæ cavæ ſint in glandulis illis appellatis ſimpliciſſimis. Ita & ipſe ſanguis exit de corpore per dilatatas, rectas, arterias, naturaliter in menſtruorum excretione in fœminis, præternaturaliter per epidermidem, in capite, oculis, ore, &c.

Unde nec credi debet, alios eſſe ſudoris fontes, niſi tomenti inſtar ſubtiliſſimi tenues extremitates arteriolarum ſubcutanearum.

Jure jam me rogares, an ergo nullas cellulas, utriculos, vel cryptas, agnoſcam, aut lacunas. Omnino fateor, has dari; ſed nolo vocari glandulas. Nam membrana mea celluloſa cellulis conſtat, & diſtribuitur per multas corporis partes, inſinuat ſe per omnes muſculos; & in inteſtinis craſſis, multæ tales cryptæ conſpiciuntur: ſed omnes illæ, quotquot ſunt, non obducuntur unâ membranâ, quod debebat omnino fieri, ſi jure poſſent vocari glandulæ. Sæpe tamen &, inter illas cutaneas, aliaſque partes, quæ pro glandulis ſimpliciſſimis habentur, papillæ nervoſæ multæ intercurrunt falsò habitæ pro glandulis. Sic in ſuperficie palpebrarum oculi ſuperficiei externæ contiguâ, tubercula illa parva, papuloſa quaſi elata, ſunt papillæ nervoſæ, acutiſſimi ibi ſenſus organa. Magna autem glandula innominata oculi, eſt vera glandula compoſita, non ſimpliciſſima. Nec unquam ſcripſi, tam multiplicem humorum diverſorum varietatem, quam

Malpighius in cavitatibus glandularum ait inveniri, fieri poſſe arteriolis ultimis, minimis; ſed ſudorem & perſpirabile, extremis arteriolis exhalare dixi, nec requiri glandulas cutaneas pro ſudoris fontibus, nec pro humore hygrophthalmico.

Quoad diverſas ſpiſſitates humorum hic recitatas magna facienda diſtinctio inter vivum, mortuumque, ſanum & ægrum, corpus, ut & dum in loco naturali adhuc hærent, aut poſtquam vi inde proturbati ſunt. In vitali, ſano, ſtatu, ſponte, non preſſi, exeunt; ſunt itaque tum tenues, non craſſi, non glutinoſi. Quando vi exprimuntur, ipſæ pulpoſæ extremitates ſæpe ſimul illa preſſione auferuntur, humoribus miſcentur. Id luculenter patet in excarnatione ſplenis vituli: ubi per foramen parvum ſpleni inflictum, preſſu manuum omne pulpoſum prorſus, diu, fortiter, exprimo, ſeparo, tum foramine hoc rite iterum colligato, aërem inflo, diſtendo, claudo, exſicco: ita tum ſtamina optimè demonſtrantur. Sic & preſſu deſtruuntur cryptæ. Liquor autem ille, qui ex gulâ, & aſperâ arteriâ, ſic ſæpe per me expreſſus exſudabat, erat tenuis, nec puncto parvo major: Ita ut nimis augeatur hic verbis illa copia, quæ ſi tam magna occurrit *Malpighio*, forte tum fuit morboſa, in ſano eſt valde parva. Interim verum eſt, humorem jam craſſiorem, jam liquidiorem, nunc parciorem, nunc auctiorem, exire. Sed manet lis, an tales particulæ glandulae ſint dicendæ.

Et, ut jam monui, humor hic in arteriis adhuc hærens liquidior, egreſſus ſenſim lenteſcit, vel ſolo calore. Et eſt in oculis aquoſus, in aſperâ arteriâ craſſior, in gula & faucibus glutinoſior, & ibi cryptæ majores, maximè ſi calido illo loco moram trahit. Hæc ita videmus, ſed quomodo ſe habuerint hi humores, dum hærebant adhuc in arteriolis ſuis fabrificantibus, antequam liquor extra has effuſus, quis dixerit? Quæ deinde *Pag.* 5. & 6. adfers *de exhalante volatili liquido, per experimentum Alchemiſtæ, & de perſpiratione detectâ tam pulchrè a Sanctorio*, admitto; dum autem ad pag. 6. finem addis, *talem non eſſe glandulis ſimpliciſſimis humorem.* Patiaris me proponere, an non exhalans neceſſariò in-

inutilis ille humor, toto auferatur corpore, adeoque & ſecedat à glandulis illis *Malpighio* dictis, unde abeunte liquidiſſimâ parte reliqua craſſior ſic fit ibi, in uſus humectationis. Certe omnia, quæ dein *pag.* 7. recitas, probo. Dum verò & hic alios auctores citas, inque diſputationem noſtram inducis, rem facis mihi non prævifam. In confuſionem me ageret hic agendi modus. præterea nihil juvat. Re, non verbis, demonſtratione, non auctoritate, decidendum. Quot libros conſcriptos, quot epiſtolas ad me ſuper hoc negotio datas, poſſem adferre, in quibus Viri Clariſſimi aſſerunt, ſe probare meam ſententiam, eamque defendere. Quænam verò hujus foret rei utilitas? nulla. Sed valde probo, quæ deſcribis in fine ejuſdem paginæ de ſubtili oleo: id enim ſic inveni, id collegi, inde oleum tenue purum habui, inde didici noſtram pinguedinem non eſſe ovillo ſebo, ſed equorum pinguedini ſimilem; in equi enim abdomine, poſt validum curſum mortui, aperto reperi totam cavitatem ejus oleo tenui fuſo plenam. pergis *pag.* 8. adferre, *illas glandulas in aure externâ manifeſto patere.* Sed metuo, ad rem ſi venitur, difficulter illic folliculos cavos demonſtrari poſſe. Scio, & largior, omnibus his locis gigni diſtinctos, & dimitti liquores; ſed demonſtrandum reſtat adhuc, humores illos folliculis cavis contineri. Ego verò Tibi plane aliud hic demonſtrabo; vaſa ſcilicet ſanguinea, quæ ibi operantur ea, quæ in creatione iis impoſita ſunt, ſed etiam lymphatica ibi invenio, quæ & ſuum officium ibi faciunt. Eſt quidem verum, & hoc fateor, quod omnia hæc vaſcula hic non inveniantur abſque aliquo membranoſo corpore accedente, quod ea tenet in ſuo juſto ordine, & connectit etiam certo ordine inter ſe; Id quoque & alibi fit; ſed ideo non debet ſtatim dici, *eſſe membranulas cavas, quæ glandulis ſimpliciſſimis accenſeri debent:* tum enim forent mera tantum, & otioſa, receptacula. Idem de oleo naturali, caput inungente, ſtatuo; quod potius velim exſudare poris cutaneis, quam folliculis; ut videmus fel veſiculâ biliariâ exire, atque vicinas partes ſuis tingere coloribus. Sed ipſe ſtatim hoc ipſum notas, dum *pag.* 8. obſervas, *oleum in facie fundi per poros.* Ergo non

 per

per glandulas, ſed tunicâ cellulosâ, per poros emittentes; ut recte deſcribis. Ibidem autem ſcribis, *eſſe in facie glandularum ſimpliciſſimarum genera diverſa, & quidem verarum.*

An ergo glandulæ ſimpliciſſimæ differunt a veris? an ideo non ſunt veræ, quia ſimpliciſſimæ? Sane videris hoc ipſe indicare. Id autem foret contra Te, atque omnimodè pro meâ ſententiâ militaret. *pag.* 9. accuratè deſcribis, & rectè, id corpuſculorum genus, quod per genas, labia, &c. habetur. Ego puto hos eſſe tumores contra naturam, atheromati congeneres, non ergo glandulas. Nec incredibile, eos oriri ex obſtructis finibus vaſculorum ſanguineorum, ad has partes delatorum: nam raro apparent in his, qui bona utuntur diætâ. Et Tu ipſe hoc videris docere, ſcribens ex obſervatis, quod liquor tenuis exit tum, quando premuntur adhuc, poſtquam paſta illa expreſſa fuit. Accedis ſtatim *eâdem paginâ* ad membranæ mucoſæ ſtructuram; circa quam hac occaſione dicam, me, occupatum replendo vaſa naſi, inveniſſe ſingulare integumentum, cui nullum eſt alibi ſimile, tenue, epichondrium, quod immediatè inveſtit ſeptum cartilagineum narium, quod adſcendens inveſtit ipſum perioſtium, quod ſeptum ſupra oſſeum narium tegit; per hoc integumentum naſi tanta multitudo vaſculorum parvorum diffundebatur, ut totum illud rubicundiſſimum appareret. Eſtque tam mirus, & tam rarus reptatus horum vaſculorum, ut quidem poſſit ille videri domi meæ in præparatis, ſed neque deſcribi verbis, neque exprimi iconibus: nam figuræ, quibus in lucem emiſſis, hæc conatus ſum exhibere, adhuc deficiunt in hac re exprimendâ, quamvis ſint factæ ab optimo artifice. Sumebam ergo ovilla & vitulina capita, hæc eodem præparabam modo injectâ materiâ ceraceâ rubra. Et tunc detegebam planè alium in his vaſorum reptatum: nam vaſa decurrebant recta, fere ſine ullis ramis lateralibus, arctè ad ſe mutuo, in ſitu paralello, locata. Id nunquam adhuc videram prius. Et apparebant quidem vaſa hæc rubra per repletionem, ſed cogitabam, an non hæc vaſa in ſtatu naturali in ſe continuerint mucum, non vero ſanguinem, & an non hunc mucum

cum ita ibi per ſuam ſtructuram tam ſingularem conficiant? certè tum non indigent ad hoc opus folliculis cavis membranaceis, qui etiam hic non poſſunt demonſtrari. In magnâ triſtitiâ ſaliunt illicò lachrymæ, antea non apparentes, nunc cum uno impetu. Si ſuccus limonei affricatur inferiori parti linguæ exilit ſaliva, ut ſanguis ex apertâ venâ. Omnia hæc non ex glandulis. Quæ tractas pag. 10. *de humore lubrico circa linguæ radicem* &c. vera ſunt, de his non ambigo.

Sunt ibi multæ cryptæ, & variæ, continent humores varios; ſed multa ibi adhuc reſtant indaganda in tantâ diverſitate, & tum foret melius, ut ſingulis darentur nomina ſingularia ad diſtinctam doctrinam. Nunc autem dum vocas promiſcue acinos, cotylas, cryptas, folliculos, glandulas, lacunas, loculos, utriculos, videris ipſe fateri, quod ignoremus hucusque aliquid veri, & diſtincti de his dicere. Me quod attinet, puto, quod omnes, quæ faciunt humores diverſos, etiam habeant ad illud opus ibi faciendum vaſa diverſæ reptationis & contexturæ. Humores autem diverſos poſſe fieri in ſolis vaſis, absque glandulis, certi ſumus ex cortice cerebri, mammis, teſticulis; in quibus omnibus id clarè apparet. Cur ergo & non hic loci? De cryptis his in inteſtinis, quæ enarras *pag.* 11. omnia vera ſunt. Sed addere debeo, quod in inteſtinis tenuibus invenio aliud adhuc genus, quod eminet ultra inteſtini cava, inſtar penicillorum pulpoſorum, atque aliud in proceſſu vermiformi, quod refert perfecte ſemina ficuum, aut papaveris albi: ita ut noduli videantur, non folliculi cum membranulis cavis. Quæ de glandulis recti inteſtini facientibus mirè glutinoſos humores ſcribis, vera ſunt. Credo etiam rectè Te ſentire in iis, quæ notas de olido glandis humore in pene humano, & fœminarum genitalibus; quare iis, quæ addam, non habeo. Tranſeo igitur ad concluſionem pro altero argumento *Malpighii*, quam *pag.* 13. adfers. Ad quam cogor reponere: hæc omnia fieri poſſe ſine dictis glandulis per degenerationem vaſorum obſtructorum; illa autem vaſa ibi ſemper ſunt, illa ibi agunt, illa humores ſingulares faciunt; illa ibi ſingula faciunt ſuum officium proprium; illa omnia ſunt inſtructa ſuis inſtrumentis aptis ad hoc

negotium, quod ibi, in illo loco, debet fieri; vaſa illa hæc efficiunt illis ipſis in locis, ubi certi ſumus, non eſſe folliculos cavos emiſſariis præditos. Ut in antro Higmori membranula ſuccingit totam cavitatem araneæ telæ tenuitate ſimilis, ita ut paries oſſeus per eam transpareat, eſtque adeo vaſculoſa, ut factâ repletione tota rubeſcat. Quid hic fit? paratur humor tenuis, mucoſus, qui fertur ad ſuperiora in angulum illius antri, ubi occurrit foramini magnitudinis capitis aciculæ, per quod evacuatur aſſiduò, ſed quâ copiâ ignoramus. Sed quando exitus ille obſtruitur, humorque ille in eo retinetur, multi oriuntur morbi; imo & mortis ipſius reperta hic quandoque cauſa fuit. In aurem dormienti humor ille commodius in naſi cava ibit; atque idem deprehendimus verum in tenui illâ membranulâ, quæ ſinus frontales internè cingit. Nullâ autem veriſimilitudine dici poſſet, quod & in tenuiſſimis his membranulis etiam hæreant folliculi cavi cum emiſſariis.

De Tumore capitis Talpâ dictâ, quam pag. 13. allegas, dicam, me vidiſſe, quæ non valde congruebant cum hac Tua deſcriptione, ſed nolo acriter contendere ſuper hac re: quia puto præternaturales tumores nos non docere fabricam glandulæ ſimpliciſſimæ. Sed *grandines* pag. 14. *in limbis palpebrarum*, agnoſco, eſſe membranulas cavas, ſed emiſſaria in illis non invenio; cumque ſint tumores præternaturales, nihil faciunt ad glandularum naturam. Neque puto, tam *facilè demonſtrari poſſe evidenter loculos*, in facie tu ſcribis, *pag.* 14.

Illa verò, quæ *pag.* 15. aſſeris de *tuberculis & ulcuſculis faciei* ſunt pertinentia ad tumores morboſos; nihil ad hoc negotium. Ad finem paginæ ejusdem ſermo *de glandulis ſubcutaneis* facit, ut dicam; apparere quidem per cutim tubercula parva, ac ſi eſſent glandulæ rotundæ: ideò durum multis videbitur, quando illas glandulas voco fictas; attamen puto, me absque labore magno id adſtruere poſſe. Si enim tubercula hæc glandulæ ſunt, ubi igitur inveniemus papillas cutaneas? an quis unquam haſce duas potuit demonſtrare in eodem loco? an verò illæ glandulæ ſubcutaneæ poſſunt excre-

creſcere extra cutis ſuperficiem ad altitudinem trium, quatuorve, linearum? quod vidi, ita ut vultus hujus hominis appareret villoſum ſyſtema, undique eminentibus papillis ſimilibus iis, quæ in corona glandis penis, ſed tenuioribus adhuc, horridum. Unde tam horrenda mihi apparebat facies miſerrimi hominis, ut totus tremiſcerem, atque horrerem, ad adſpectum adeo terribilem. Et certè videbantur mihi omnes illæ eminentiæ eſſe veræ papillæ nervoſæ factæ morboſæ, nullo autem modo productio increſcentium glandularum.

Deinde organum tactus conſtitui ab extremis nervis cutaneis omnes concedunt; nec tamen ullus in cute locus apice ſubtiliſſimæ acus poteſt pungi, quin ibi offendatur talis nervus; quin imo, qui cupit illas papillas videre ubique, veniat domum meam, demonſtrabo eas nudo oculo, & microſcopiis. Tertio quidem id confirmo; quia ex glandulis nunquam ungues, cornicula, cornua, creſcunt, ſed ex papillis quidem, ut ſæpe vidi. Rurſus videmus luculentiſſimè pilos inde excreſcere, qui non ex glandulis, ſed ex papillos nervoſis. Omnia autem illa ulcuſcula ſubleproſa, & ſcabioſa faciei, mihi videntur eſſe degenerationes vaſculorum integumentorum in illis locis.

De Atheromate diſſeris *pag.* 16. hoc pultem continet ſæpe, verum eſt. Sed quam multa alia? Vid. *Adverſ. Anatom. meorum Decad.* III. Steatoma autem vidi magnitudine pulvinaris in pectore obeſæ, ſanæ, mulieris, adhucdum ſuperſtite. in alio verò ſteatomate exſtirpato apparebat mera, pura, pinguedo humana, liqueſcebat penitus ad ignem. Ita, ut hoc non ſit glandula ſimpliciſſima: nam licet in aliis tumoribus inveniatur diverſa materia, in ſteatomate ſola pinguedo. Verum eſt, pinguedo in cellulis. Si rogas, an ergo in ſteatomate illo tam magna illa cellula ita expanditur? an verò novæ aliæ accreſcunt? Poſterius puto. cur non? ad oſſa ægrotantia accreſcunt novæ partes. Quid ni & hic? Et ubi facilius, quam in membranâ celluloſâ, quæ fere ubique invenitur, quæ aptiſſima his malis recipiendis. Profectò in amplâ hâc urbe, per tam multos annos, Medicinam exercens, multoties

ties vidi hos tumores, ſed ſemper vidi eos, quales deſcripſi, non alios, & nonnullos eorum tales in Novâ Collectione deſcripſi, & poſſum oſtendere. Propterea non poſſum hâc in re Tibi aſſentiri, quamdiu id oculis meis non demonſtras. Sola, quam quærimus veritas eſt. Fateor, me multa a Te didiciſſe, pro his ago grates: ſed hoc nondum vidi demonſtratum. Tamen non nego, tumores fieri multos ex cryptis; concedo hoc Tibi. Sed Tu quoque ſcis, ex obſtructis vaſculis ſanguiferis oriri multos tumores. Nam glandulæ illæ *Malpighianæ* dicuntur Auctori cavæ membranæ cum emiſſario, ego autem, præter hæc duo, addo vaſa ſanguifera. Quodnam ex tribus majorem dat veriſimilitudinem malæ diſpoſitionis? an non vaſa illa parva? Unde certè probabilius videtur in vaſis hic morborum cauſas quærere, ut in partibus agentibus, quam in folliculo & emiſſario, quæ tantum patiuntur hic, non agunt.

Deſcribis *pag.* 16. ad finem, & *pag.* 17. & 18. tumorem mirabilem accuratè, ſanaviſti feliciſſimè, ſed talis morbus nos non docet naturalem partis fabricam: quare de his nihil addo.

Omnia autem, quae de Steatomate *pag.* 11. & 19. explicas, vera ſunt. Nam pinguedinem per vaſa cellulis ſuis exire poſſe, docent morbi acuti, in quibus homo amittit triginta libras pinguedinis; & de equo aperto, in cujus abdomine fuſa pinguedo, ante dixi. Ergò cellulae illae ſunt cavae, & habent emiſſaria. hoc verum eſt. Sed an unquam aliquis vocavit has glandulas ſimpliciſſimas? abſurdum id foret, & confuſum. Et illa emiſſaria ſunt tantum pori. Et gaudeo dein, quod tam exactè hic deſcripſeris, quod tenuiſſimae illae, & ſubtiliſſimae membranae harum cellularum pinguedinoſarum, per morbos tamen tam enormiter craſſeſcunt: nam id ita eſt, & ſimilia deſcripſi. Aſcite mortuum cadaver apertum nullam habuit aquam in cavo abdominis, ſed in ſacco continebat octo vel novem ſitulas noſtrates materiae mucoſae, aquoſae, turbidae; omnia viſcera erant ſuis turbata locis per urgentem hunc ſaccum aquoſum. Erat ſacci illius craſſitudo trium circiter linearum. Putoque, membranas, in atheromate repertas ſaepe, oriri a tunicâ celluloſâ accedente. Atheroma per vulnus

nus quandoque enucleari poſſe, agnoſco, non tamen ſemper. Nunquam dixi, omnes tumores fieri ab extremis vaſis apertis, ſed multos: & hoc ipſe fateris. Id verò maximè conſiderandum hic, quod folliculi ſint ubique iidem, ſed vaſa circa folliculos diverſa, ergo major eſt cauſa variorum tumorum in vaſis, quam in ſimplicibus illis cavitatibus. Vide nodos in lignorum cortice, fiunt a fibris & vaſis lignoſis degenerantibus. Globus plumbeus ſclopeto exploſus hæret in dente Elephantis, facit exodontoſin, examinavi, domi meæ habeo, incredibile videretur; omnes fibræ eburneæ longitudinales aberrant a ſuo recto tramite, & mirificè ambiunt globum. Et hæc omnia etiam clarè demonſtrant, quod cauſa talium tumorum multò magis ſedeat in vaſis, & canalibus agentibus, quam in partibus illis patientibus, & otioſis. Atque, quamvis in omnibus his per ratiocinium accuratum valde probabilia multa aggeris, tamen ſcis quidem, Anatomicos hoc nunquam appellare demonſtrare ſuum. Ego amo oculis videre, ratiocinari relinquo illis, qui in Diſputationum ſubtilitate palmam quærunt. Folliculos in corpore humano negavi nunquam, glandulas poſſe vocari, nego, licet utcunque ſimpliciſſimas velles glandulas. Nec illas, quæ in aſperâ arteriâ, & in Oeſophago, potuit monſtrare *Malpighius*, multo minus dicere unde fabrefactæ; ego autem in illis vaſa ſanguifera obſervo, quæ hic laborant illos humores; quorum uſum optime valde varium dein deſcribis; in quâ re, quod opponam nihil habeo.

Quando jam *pag.* 20. ad inferiora Te excuſas, quod tam longo ſermone egeris de hac re: non poſſum diſſimulare, id accidiſſe contra meam exſpectationem: nam non eſt magna res, in qua differimus inter nos. Parvam exſpectaveram epiſtolam, accipio librum! ſi veritatem diceret *Malpighius*, non fuiſſet neceſſaria tam longa defenſio. Si tantum unam talem glandulam ſimpliciſſimam oculis meis demonſtraſſes, non fuiſſet opus tantâ deſcriptione per tot verba, per tot ratiocinia. Certe multi credent, ipſa argumenta omnia apud *Malpighium* non inveniri adeo fortia, & ita ab omni parte elaborata, quemadmodum Tu illa hic attuliſti. Utinam autem

omnes illas diverſas figuras *pag.* 20. & 21. prolatas, mihi ullus unquam oſtenderet in corpore, cum ſuis folliculis, vaſis, & emiſſariis, tam largiter hic propoſitis! quam fuiſſem gaviſus: nam multæ ſunt tam parvæ, ut vix videri poſſint.

Sed tandem incipis *pag.* 21. *lin.* 5. aliter agere, & vaſcula arterioſa addere ad membranam illam cavam. Sed *attingere* dicis; quaſi verò caſu quodam id accideret, ut hinc inde exiguus ramulus arteriæ circa illam appareret. Contra hic arteriæ multæ, & perpetuò laborantes ſunt. Sed rem *Malpighii* hic pulchrius proponis, quam ipſe illam videtur propoſuiſſe. Neque enim legi in operibus *Malpighii* hactenus tam clarè, quod ille dicat, *arterias parvas hic attenuatas in mollem lanuginem fiſtuloſam humores infundere in illas cavitates.* An non hic aliquantum emendas, an non amplificas magis inventa *Malpighii* Tui, quem ita defendis? Nam ſi ille hoc ita dixit, tum non eſſet magna diſcrepantia inter illum, & me. Quare ergo Tu exſpectaviſti tamdiu, quare prius attuliſti tam multa ratiocinia? debebas hoc tantum ſtatim dixiſſe. Tum enim nihil ſuperfuiſſet, niſi ut adderem ego, quod illæ arteriæ non modo adducunt, vel infundunt, ſed & præparant, & perficiunt, illos humores ibi, non verò quod in folliculis fiunt. Verumtamen putarem tunc adhuc, quod totæ illæ partes non poſſent vocari glandulæ: quia debebat tunc antea explicari eſſentia vera genuinæ glandulæ. De hac re agam in poſterum.

Quod autem mihi dicis, quod *ego magis laboravi diſſecando, quam legendo*, pag. 23. Ego id concedo: nam fui ſemper ita occupatus in praxi Chirurgicâ & Medicâ, ut deberem primo mane, & ſerâ veſperâ, uti ad Anatomica inveſtiganda. Tum etiam habebam Prælectiones publicas in Botanicâ, in arte obſtetriciâ, dabam Collegia in Anatomiâ & Chirurgiâ. Hæc omnia impediverunt me, ut non poſſem Auctores multos legere. Verum cogitabam, quod plus poſſem promovere ſcientiam Anatomicam operando, quam ſemper libros perlegendo: præcipue poſtquam laboribus meis DEUS ita benedixerat, ut jam ſcirem artem illam replendi; quia jam per eam poſſum plus addiſcere, & detegere in unâ horâ, quam

ante

ante in die integro. Tu ipſe autem ſæpe mihi ſoles dicere, quod magis ſit Anatome promota per meos aſſiduos labores, quam per aliorum ſtudia, qui tantum ſcriptores evolverunt. Et judicent apti Judices, an non hoc ſit verum.

Pag. 24. & 25. agis rurſum *de glandulis cutaneis, quas ego puto eſſe papillas tactus.* Sic adhuc puto, ita me intuentibus demonſtrare poſſe, confido. Dein ais papulas illas extra epidermidem propullulantes ſæpe, quas Tibi præparavi cum magno labore, & in liquore ſuſpenſas miſi, certè ego credo, quod illa tubercula eminentia ſint opercula papillarum tactus, & quaſi vaginulæ illis defendendis datæ, quæ per certas occaſiones ſe aliquantum elevant, & quaſi ſeparant ab illis papillis, tumque exiguos illos tumores faciunt. Non tamen hoc hactenus pro demonſtrare vendere audeo, ſed videtur probabile ita eſſe. In tranſitu dicis, *pag.* 24. ad finem, *me ipſum agnoviſſe has glandulas.* ad quæ regero, ſi uſquam ſcripſi glandulas cutaneas eſſe, agnoſco jam me errare. Veriora doctus, meliora facio. Ego tum fui ſequutus alios, ſed re examinatâ, & aliter inventâ, ſic jam ſcribo, ut inveni. Et dico præterea, debere hoc oſtendi, ut Ipſe *pag.* 25. in initio ſcribis: nam pulchrè ratiocinando multa redduntur probabilia, dum quis in cathedrâ ſermonem habet: Anatomici autem petunt demonſtrationem ad oculos; Et ſi hanc afferunt, tunc vincunt omnes ſuos adverſarios.

Ibidem etiam, ut ſoles ſatis prudenter loqui, quando propriam Tuam ſententiam profers, dicis tantummodo *videtur plus quam probabile.* Ergo videris Ipſe dubitare adhuc: neque ſine ratione. Atqui quandò ſententiam proponis, & defendis *Malpighianam*, tum loqueris de illâ, ac ſi nullo modo eſſet dubia.

Dum autem *pag.* 25. enarras alterum genus glandularum ſimpliciſſimarum, a *Malpighio* inventarum, & deſcriptarum, ut in *Fig.* ibi, pro faciliori intelligentiâ poſitâ declaras; certè in tædium me deducis: quod invitiſſimus cogar toties magno illi Viro obloqui: dum pro certo habeo, quod nemo unquam poterit illas demonſtrare; & provoco omnes, qui putant, ſe id facere poſſe, ut mihi eas vel ſemel demonſtrent, dabo victas manus.

 Sed

Sed ſcio, id impoſſibile eſſe omnibus Anatomicis, licet oculos habeant lynceos. Quamdiu id non fiet, fiet autem nunquam, tamdiu dicam omnes illas glandulas non exiſtere: quamvis tot ratiocinia adhibeantur. En, hoc jam verè dico, ſi quis oculis exhibere poteſt glandulas ſimpliciſſimas, quæ accedunt ad ſimilitudinem hujus iconis, tum ſequar *Malpighii* opinionem; ſi nemo poteſt demonſtrare, tum Tu venias in ſententiam meam.

Ita ſtudioſi Medicinæ non fluctuabunt inter ſententias oppoſitas. Scrutatus ſum corpus humanum ultra ſexaginta annos, poſſum ſatis feliciter minimas partes indagare, ſed nunquam *in facie externâ*, *labiis*, *palato*, *locis quibuſdam cutaneis*, potui invenire vel unam.

Ita ut jam quidem diſertè dicam, me omnia his contraria credere; licet dicas, *Te non meminiſſe videre in meis ſcriptis*, *quod his repugnet*.

Pag. 26. aggrederis pauca, veluti in tranſitu tantum dicere de glandulis conglobatis veris. Ego has agnoſco. Putaveram, Te de illis loquuturum fuiſſe; propterea ergo, & quia nemo de iis hactenus veram dedit figuram, quæ vaſa harum exhibet, ego hac occaſione Tibi, *Amice maxime colende*, icona offero, quæ Tibi depinget rem nunquam viſam, neque demonſtrabilem ullâ arte, niſi hac noſtrâ repletoriâ, quâ mortua in ſtatum viventium iterum revocantur. Veræ hæ, ſimplices, glandulæ, hic a Te memoratæ, conglobatæ, fuerunt ſemper putatæ conſtare materia aliqua ſingulari, quam appellabant Antiqui parenchyma; & cogitabant illi, quod hoc parenchyma eſſet ſanguis coagulatus ferme. Idem quoque & dicebant de glandulis conglomeratis. Ante aliquod tempus, poſt varia tentamina, incipiebam aliquid videre in illis, quod habebat ſimilitudinem aliquam vaſorum ſanguiferorum; & poſtea cernebam, quod tota ſubſtantia illarum glandularum viſibilis, aut certe maxima illarum pars, conſtabat meris canalibus ſanguiferis intra membranam aliquam contentis, atque & apparebat aliquid nervoſi.

Hæc detectio mihi occurrit primo in glandulis meſenterii, in quibus jam olim valde juvenis etiam aliquid ſingulare ob-

obſervaveram. Quando igitur in glandulis his meſenterii videbam primo hæc vaſa ſanguifera, & quidem luculentiſſimè, certe obſtupeſcebam per ſummam admirationem, præcipuè quando illa conſpiciebam per microſcopia in radiis ſolaribus, tum enim poſſunt optime conſpici in ſuis mirabilibus reptatibus, qui omnino ſunt ſingulares: putares profecto, quod videres fila in glomerem intricata inter ſe; atque hinc inde adhæreſcunt multa, parva, pulpoſa, corpuſcula, quæ adhuc accuratius ſunt indaganda. In primâ juventute meâ olim examinavi glandulas conglobatas meſenterii, quando nemo adhuc cogitabat de arte replendi, ego tum hanc repletionem conabar facere inflando aërem in vaſa lactea, per tubulos incredibilis ſubtilitatis factos a *Samuele Muſſchenbroek*, inſigni tum artifice *Lugduni-Batavorum*; hos noveram immittere vaſis lacteis primi generis, & flatus perveniebat uſque ad glandulas ipſas a parte meſenterii, atque exibat iterum ex glandulis his, in lacteas ſecundi generis, verſus lumbos, & ad ciſternam, ſive ad locum illum, in quo concurrunt lymphæductus plerique, ut vehant lympham ſuam contentam eò, ibique tradant lymphaticos humores ductui thoracico. Obſervabam quoque eo tempore chylum colore lacteo intrare glandulas facie ſuperiore, eundemque glandulis exire facie inferiore in lacteas ſecundi generis colore limpido. Id quod notatu dignum exiſtimo. Multa circa hanc rem, & varia, ſunt ſpeculanda, quæ nunc nolo tractare. Sed hoc unum quidem audeo dicere, quod puto, omnes glandulas conglobatas ſpectare in bonum, & emendationem chyli, aut lymphæ. Saltem certi ſumus jam, quod contentum illarum glandularum conglobatarum non ſit parenchyma, ſed vaſa, quæ in membranâ quadam communi ambiente coërcentur.

Ordo igitur jam poſtulat, ut videamus, quæ allegas ex *Malpighio* pag. 26. de viſceribus; quæ putat conſtare ex aggregatis glandulis ſimpliciſſimis primi & ſecundi generis. Hæc autem ſententia adeo differt ab illa opinione, quam habeo ego ex inſpectis hiſce, ut nihil omnino inveniam, quod ullo modo hic ad rem appropinquet: ſi viveret optimus Ille Anatomicus, & videret cadavera humana per artem meam

in ſtatum vitæ redacta, longè aliter de his rebus loqueretur, atque ſentiret: omnia enim illa, eum vidiſſe oculis mentis ita cogitantis, concedo, ſed oculis corporeis impoſſibile eſt ita videre omnia illa vaſa arterioſa in viſceribus diſtributa, atque ita rectè in venas abire. Utinam viveret, & liceret mihi cum eo loqui de hac re. Ubinam demonſtravit illud alterum vas, *pag.* 27. *lin.* 9? Et glandulæ illæ ſimpliciſſimæ, quæ hic ponuntur accedere, ſunt jam ſupra refutatæ. Eſtque abſurdiſſimum comparare maxima illa viſcera cum fictis illis glandulis ſimpliciſſimis, atque tam conſtantia, inque ipſâ coctione permanentia corpora conferre cum tenerrimis veſiculis membranaceis, tam facile collabentibus, atque inter coquendum fere evaneſcentibus. Sed nihil minus verum, quam corticem cerebri conſtare veſiculis talibus minimis. Non eſt verum, *Mi Domine*. Cortex cerebri totus tantum conſtat mollibus, ſuccoſis, pulpoſis, vaſculis. Veniat, qui vult, videbit tomentoſâ lanugine ſubtiliora vaſcula, in liquore ſuſpenſa, & diſſoluta.

Nec eſt poſſibile id demonſtrare, aut præparare, ullâ aliâ arte. Inde enim omnes illi errores, inde ubique in libris Anatomicorum tam falſæ figuræ de corticali ſubſtantia cerebri, in quibus nihil eſt veri omnino. Nauſea oritur homini, qui novit veram ſtructuram cerebri, quando figuras adſpicit, in quibus depinguntur veſiculæ ovales, quaſi ex illis conſtaret cortex cerebri. Nihil ſimile eſt ibi. Et oportet unumquemque veritatis amatorem ſincerum impedire, quantum ullo modo poteſt, ne per tales tabulas decipiantur Medicinæ ſtudioſi, & rerum naturalium indagatores. Crede mihi, vera dico, ſi aliquis ignorat methodum vaſa implendi materiâ ſtabili manente in vaſis repletis, ſi deinde non poteſt illa vaſa ſic impleta diſſolvere ita a ſe mutuo, ut diſtincta poſtea a ſe invicem pendeant, ſi etiam nequit tandem illa ſic præparata vaſcula in liquore apto ſervare, non poterit unquam rite obſervare vaſorum naturam. Atqui hæc tria tempore *Malpighii* erant incognita; placuit bonitati divinæ hæc revelare meis laboribus jam ſenilibus: nam credo, quod primus hæc ita ſimul excolui. Invidi, & inimici mei hæc ridebant in

initio

initio, ſed DEUS, cui Soli omnis gloria & honor, ita benedixit poſtea, ut conarentur imitari, quæ vilipendendo contemſerant prius, ſed non eſt tam facile imitari, quam carpere. Id poſteri videbunt: quia poſt mortem invidia magis ceſſat. Arterias autem viſcera ſic ingredi, ut *pag.* 28. *lin.* 1. optime deſcribis, verè ita demonſtro, non tantum puto me demonſtrare; quod quando primo inveniebam, gaudebam, nam exinde incipiebam longè aliter ſentire de partibus humani corporis, & de operatione illarum; tumque demum potui diſtinguere inter partes agentes, & patientes, corporis. Atque eodem etiam planè modo res ſe habet in vegetabilibus quoque, quemadmodum *in Decade tertiâ Adverſariorum Anatomicorum*, conatus fui accuratè deſcribere. Utinam verò negotia Tua Te non ita ſemper occuparent, ſed poſſes diutius morari mecum, & videre omnia illa præparata, quæ nunc iterum collegi intra quinque annorum ſpatium, tum videres, quod vera ſcribam: nam debes cum attentione videre multa, & diverſa, præparata, de unâ & eâdem parte, ut ex collatione hac facta, poſſis rite judicare de fabrica vera. Quare maximopere Te rogo etiam, atque etiam, venias, videas, maneas, non unâ parva hora, ut ſoles, ſed dies integros, tum conabor omni ope illa mea dicta per ocularem conſpectum demonſtrare Tibi.

Ejusdem pag. lin. 30. Notas diſcrimen inter *Malpighii*, & meam ſententiam, ad quæ dicam: Me iſtos folliculos in nonnullis locis concedere, ſed non ita univerſaliter ubique; & quod nunquam mihi contigerit videre intimam fabricam eorum. Quum autem tam innumeros dicas eſſe, vellem uti mihi unus ita exhiberetur, ut inde poſſem intelligere ejus veram fabricam; & præterea puto, quod ubique non ſit idem modus naturæ in illis.

Miſi Tibi muſculum brachii, & alios, in quibus confeſſus es ipſe, Te clare vidiſſe ultimos fines arteriarum ſanguiferarum per microſcopia, atque tum notaviſſe, quod ceratam materiam emittant in ſpeciem roris, abſque ullis folliculis cavis membranaceis emiſſario præditis. En ego hæc Tibi monſtro, Tu contra de Tuis nihil exhibes oculis meis. Neque au-

auderem firmiter dicere, an ſiat illa effuſio per inſitionem ramorum, an per diapedeſin, an verò per ipſos poros. Tamen potius crederem per diapedeſin, quam per folliculos cavos, cum emiſſario ita dicto, aut per inſititios ramulos. Dicis jam ibi, *Malpighius loculos agnoſcit inter fines arteriarum & emiſſaria Tuis ſimilia.* Loculus diminutivum eſt a loco. Scio locum deberi omni enti exiſtenti. Sed quid hoc facit ad rhombum? an jam vocabitur glandula ſimpliciſſima omne id, quod occupat parvum locum? vide, mutas omni momento nomina, id autem non eſt de re certâ certo agere modo. Proponis dein hepar. probo: ſic erimus in re certâ, & diſtinctâ, occupati, & deberemus ita ire per cætera quoque; ſic enim tandem videremus opera DEI magnifica. Poſtea addis primum argumentum *Malpighii* ab Anatome comparativâ.

In ea re bene egit Magnus ille Vir ſuo tempore, & bene ſic cenſuit: nam non poterat cadavera humana iterum ſic transformare, ut fuerant antea in ſuâ vitâ. Atqui illud requirebatur.

Sed qui hanc artem novit, poterit videre multa oculis ſuis, de quibus alii tantum conjecturando poſſunt aliquid docere, atque in ambiguitate conjecturæ ſæpe latet error. Non quod Anatomiam comparativam condemno, aut rejicio: nam Anatomia corporis humani & brutorum legitime ſimul unitæ multum ſe invicem juvant, & promovent. Id fateor, & ſcio.

Ita cum papillæ mammarum in balenis digitum longæ apparerent tectæ multis papillis nerveis, poſtea inde edoctus inveni eas quoque in ſummitate papillæ muliebris. Sicque ex quadrupedibus multa adhuc alia detexi. Sed quando cadavera humana cum anxia cura inſpiciuntur, tum certe adhuc longe alia res plerumque invenitur. Si autem *Malpighius a minimis incipiebat animalibus*, quando indagabat per anatomen comparativam, ego feci contrarium, nam aggrediebar animalia maxima, ut equos, boves, oves, &c. quis ſecurius proceſſerit, Lector judicet æquus. Dicis, *invenit in lobis hepatis cochlearum* &c. *acinos.*

Cur autem hic illæ glandulæ ſimpliciſſimæ cum emiſſariis ſuis ita mutant nomen? Quare non retinetur illud primum?

an

an ergo hic aliam induerunt eſſentiam? non video hic jam glandulas: ſed ſunt acinuli, ſunt utriculi, hîc loci. O quam varia nomina! ſed tamen per hæc omnia non poſſum commoveri, ut in opinionem *Malpighianam* tranſeam. Si autem viderit talem formam harum in hepate cochlearum, aut lacertorum, in aliis vidit aliter, quid hoc nos juvat in cognoſcendis partibus hepatis humani? Idem dico de iis, quæ detexit in erucis. &c quæ nos docent, quod INFINITUS CREATOR, infinitis modis, ſibi ſoli notis, voluit uti ad fabricanda viſcera animalium! Sed nolo diutius tergiverſari, fateor ergo, quod, quando primo incipiebam me exercere in Anatomicis, videbam tunc quidem, quod in jecore humano ſe oſtendebant acinuli parvi innumerabili numero, quæ tum temporis appellabantur glandulæ; nam nemo cogitabat aliter. Sed manet ſola jam hæc quæſtio, an acinuli hi hic hærentes ſint glandulæ ſimpliciſſimæ, folliculi cavi cum emiſſario, an aliud quid? dico, nemo demonſtravit illos tales eſſe, ut hic aſſumis. Imo vero facile jam erit demonſtrare, acinos hos cum cryptis antea pertractatis nihil commune habere: quia oculis noſtris non apparent ut membranulæ cavæ, & quia etiam non habent emiſſarium. Sed componuntur tantum ex extremitatibus ultimis vaſculorum ſanguiferorum unitis in formam ſphæricæ rotunditatis, neque, quantum poſſum videre, etiam membranulâ aliquâ ſuâ ſingulari circumambiuntur. Id autem ſic demonſtro Tibi: quando vaſcula hæc blandè, lentè, prudenter, replentur, excurrit materia ceracea ſemper, ſine ullo impedimento ex omnibus illis acinulis, quæ aliter deberet certo retineri: hoc hic fit, hoc non fit in cryptis. In ſplene etiam ſunt hi acini: ſed horum vaſcula ſunt hic multo molliora, & ideo etiam aptiora diſſolutioni, quam hepaticorum acinulorum. Rogat aliquis, cur hoc ita fit? reſpondeo, quia aliud hic debent efficere, aliam requirunt fabricam. Ita alia hæc in renibus horum vaſculorum ſtructura, in inteſtinis, in cortice cerebri, in cute, in plexu choroïdeo, in placentâ uterinâ, in piâ matre, in ventriculo, in glandulis meſenterii, perpetuo alia. Hæc demonſtro, non tantum dico. Si tamen contra hæc aliquis perti-

nax

nax manet in antiquo errore; patientia opus eſt. Crede igitur mihi, ſi ſapiens *Malpighius* vidiſſet omnes has varietates, ſi potuiſſet aliis demonſtrare, quas ego Tibi ad oculum demonſtravi tam ſæpe, dediſſet nobis pro candore ſuo ſummo, aliam horum definitionem. Quis cogitaverat unquam, quod una eademque arteria, & vena poſſet producere tot ramos, qui omnes in extremis ſuis variant in ſua fabrica? quique ſemper diſtinctum aliquid efficiunt. Eſt fere eodem modo, ac ſi arbor malus, vel pyrus, variis locis varios penitus fructus produceret.

Atque etiam dico, me putare multa etiam nova & Paradoxa de nervorum extremitatibus etiam. Cæterum acinos illos ante ſexaginta annos, quando primum incipiebam habere collegia Anatomica, jam aliis demonſtravi, etiam ſub nomine glandularum ex opinione communi, quæ ita putabat. Poſtea meliora inveni, & vidi, quod acini illi tantum ſint compoſiti ex vaſculis ſanguiferis, non autem ex cavis membranulis cum emiſſario. Certe ſi forent tales, tum hepar inter coquendum totum contraheretur, atque redigeretur ad parvam molem unius nucis juglandis: jam vero poſt coctionem retinet fere totam ſuam priorem magnitudinem; & quod inter coquendum amittit, illud amittit, quia omnes illi acini comprimuntur, & contrahuntur ita, ut fiant anguloſi, quod jam antea monui fieri, quando globi ex argilla in manu fortiter preſſi, amittunt ſuam formam globoſam, atque inducunt anguloſam. Etenim conſiderare debemus, quod acini illi in hepate humano obſcurius videantur, ſed in porcino longè clarius; ſed omnium luculentiſſimè poſt repletionem vaſorum: tum enim apparent nobis ita, ut demonſtrent nobis ſuam eſſentialem fabricam, quæ nullo modo conſiſtit in tali civitate membranuloſâ, humore repletâ, & illud emittente per unum emiſſarium, neque etiam ullum involucrum membranaceum poſſidenti; ſed extremitates tantum hic ſola vaſorum ſanguiferorum, deſtinatorum ad ſuam ſingularem operationem, quam in hoc tantum viſcere in hoc loco debent perficere, ut faciant hic varios aliquos humores ex chylo ſeroſitate ipſius ſanguinis. Ita ut parenchyma antiquum hepati

patis ante *Malpighium* jam videatur eſſe, imo ſit compoſitum ex illis vaſis. Igitur volo hic dicere, acini, vel acinuli, ſunt in hepate; non vero, glandulæ ibi ſunt. Citas autem Clariſſim. Anatomicum *Littre*, pag. 31. Qui glandulas ibi deſcribit hepaticas, nihil repono. Niſi quod, non poſſum credere magis uni tali Epiſtolæ, quam mille propriis, & ſemper eodem modo ſe habentibus obſervatis. Sic etiamſi mihi omnia animalia, & inſectorum corpora proponeres, non faceres, ut crederem corticem cerebri conflari ex veſiculis illis. Ad omnia, quæ poſtea adfers circa inferiora *pag.* 31. non opus eſt reſpondere: nam ego utilitatem Anatomiæ comparativæ ipſe admitto ſano ſenſu, ſupra explicato. Tum magis docemur per magna animalia inſpecta, quam per inſecta. Si autem magnus Tuus *Malpighius* hæc ita invenit in omnibus illis animalibus; ego valde miror, quod poſt tam multa documenta nullum tamen veſtigium inveniamus illius rei in jecore humano. Et quamvis ita clarè vidiſſet in illis omnibus, an tum ſequitur, quod etiam ſic fiat in homine. Uno verbo dico, id, quod ego pono, illud ego demonſtro, & ibi maneo, ultra nihil dico, antequam ultra non video. Et puto, quod hoc ſit ſolum officium Anatomici, nullum aliud: nam comparare, diſputare, ratiocinari, non tam multum pertinet ad Anatomicum. Id profecto credo tamen, quod ſi omnia illa animalia allegata pro tam bene cognitis, & demonſtratis, deberent oculis noſtris proponi, adhuc quidem appariturum, quod fortè totum hoc non ita præciſe reſponderet deſcriptioni. Sed Tu ipſe confeſſus es mihi in ultimo noſtro colloquio de toto hoc negotio diu inter nos conſtituto, *quod, poſtquam accuratè per microſcopia omnis generis conſpexeras diverſa hepata, a me præparata per artem meam, oleo prius inuncta, atque tum radiis ſolaribus rectè expoſita, videris clarè, quod ramuli venæ portarum gererent appenſos acinulos, in quos ramulus ille diſparebat; quodque ipſi illi acinuli, anxiâ cum curâ, diverſis in locis, variis in jecoribus, undique luſtrati, atque inter ſe comparati, liquidiſſimè conſpicerentur conſtare ex innumerabilibus, valde exiguis, diſtinctiſſimis tamen, atque ſemper ordinatiſſimè digeſtis, canalibus,*

libus, qui ortum ducerent ex illo ramo ſanguifero, & eſſent unâ porrectione continuati cum hoc eodem canaliculi. Quod autem tam exiles eſſent illæ ultimæ fiſtulæ, ut microſcopiis quinti generis tantum potueris aſſequi, quod verò tot apparerent inſpicienti, ut nunquam potueris numerare illas, in uno ſolo acinulo.

Addis tandem, *fateri Te debere, quod præter hæc vaſcula in illo acino potueris videre nihil omninò; utcumque, rem omni modo verſans, undique, pertinaci cum ſtudio, atque intenſiſſimâ acie, perſcrutatus fueris.* Hæc eadem totidem verbis ſcripſiſti mihi in Epiſtola Tua nuperrime ad me data, & dixiſti ibi, quod permitteres mihi hæc verba imprimere in meo reſponſo, *ut pateret, quod uni veritati obſequioſus a nullis ſtares partibus, promptus ſemper rei certæ cedere.* Tu jam non ita ſoles facile credere, niſi claritas rei credendæ ita Tibi proponatur, ut cogaris adhibere fidem.

Et ſemper vidi, quod oculos habeas tam acutos, quam unquam vidi in ullo homine, atque præterea aſſuetus es ad uſum microſcopiorum accuratiſſimè. Sed ergo Tu, qui voluiſti *Malpighium* defendere contra me, & qui tam gravi cum labore tamdiu omnia, quæ fieri poſſunt, tentaviſti conquirere, & proponere pro ſententia illius, tamen hæc debes publice, ut jam facis, confiteri: dic jam, an non eſt juſtum in his mecum ſubſiſtere, & abſtinere ab ulterioribus illis omnibus, quæ nullo modo demonſtrantur: Vocemus ergo illos acinos jam pulpoſas extremitates venæ portarum. Si inter cryptas & acinos hos hepatis tantam ſimilitudinem vidit *Malpighius*, ego ingentem inter illa diſſimilitudinem oſtendo: ideoque pro *fere cuncta communia*, ego reſpondeo, *penitus diſſimilia*. Pag. 32. Non tam facile vellem venam portam appellare Arteriam: quia venoſum ſanguinem fert ad cor, non a corde, & quia hepar habet arterias proprie dictas.

Et emiſſarium hepatis comparare cum emiſſariis cryptarum eſt tam abſurdum, ut nolim amplius inhærere illis. Accedo ad illud jam, quod Tu *pag.* 33. *lin.* 17. dicis contra meam artem repletionis per ceraceam materiam. Et primo dicam, quod ſi videres operantem mea methodo replendi, dice-

diceres, obſtupeo! quomodo eſt poſſibile ſenem octuaginta & quinque annorum, qui tamdiu laboravit noctes atque dies, adhuc poſſe videre, invenire, & tractare vaſcula tam ſubtilia, quam filamenta telæ araneæ? idque ſine ulla vi. Nec illæ expanduntur ita, ut putas. Dico rurſus, ſi vidiſſes me operantem, tum non diceres me uti aliqua vi: nam vaſcula illa in vita fuerant plena humoribus, per mortem collabuntur, & evacuantur, ego per artem rurſum repleo, tam artificioſe, tam blande, tam ſuaviter, ut non poſſit videri, quod dilatata ſunt. Nec id apparuit in meis, niſi ubi id ita volo. Ut quando cupio inflammationem artificioſam facere in cadavere: tum illa methodus habet locum & uſum. Sed in aliis non utor illa. Sed elapſo anno, cum filio meo *Henrico Ruyſch*, præparavi cadaver pueri quinque circiter annorum ita, ut vivus totus appareat, in eo omnia viſcera adhuc hærent, & omnia perfecte ſunt rutilantia vivo ſanguinis colore, vultus autem habet in genis vivum colorem roſeum, ut in homine vivo florido. Si ergo ars mea dilataret vaſa, tum deberent in hoc puero etiam in facie dilatata apparere: ſed id non fit. Cur ergo putas hoc de arte meâ? Si alius me ita urgeret, ac Tu hic facis, putarem, quod vellet hocce modo elicere ex me tali arte meum artificium. Sed nolo illud ita communicare: ideoque etiam ad illa omnia, quæ hic objicis, nolo reſpondere, tam accurate, quam Tu hic quidem velles, & ego quidem poſſem. Tu loqueris de hac re, ac ſi vidiſſes me operantem. Sed erras, non diſtenduntur: aliter non poſſent extremitates videri, & repleri. Ideo non debueras hic uti voce illa *impetu*. Quando ille adhibetur, tum omnia aguntur in inflammationem. Sed & illud eſt aliquando bonum, quando volumus hepar facere lapideæ duritiei, ut poſſimus oſtendere in collegiis, quando hepata humana recentia non habentur ad demonſtrandum ſtudioſis. Innumerabiles habet hepar extremitates, ſi illæ ita creſcerent, ut hic putas, quam magnum deberet fieri hepar; ſed an unquam vidiſti apud me hoc ita fieri? nequaquam. *Pag.* 34. *lin.* 4. optime vocas *Serifera vaſa*. Ego vocabo chyloſeroſa vaſa, quum adhuc in arteriarum extremis, & ſeroſa, quando iterum

 rum

rum in venis redit ad cor, chylo exonerato. Cætera, quæ *eadem pagina* dicis contra artem meam, fere in iram poſſent incitare hominem, qui inclinaret in iracundiam. Cur enim quæruntur hic cum tam magno labore undequaque argumenta ad contemnendam illam artem, per quam tam multa detecta ſunt, quæ aliter nunquam fuiſſent cognita; & quæ nunquam facit, quod naturaliter non aderat; ſed tantum viſibile facit, quod erat antea inviſibile, quia poſt mortem fuerat collapſum. Et ſi forte paulo plus impletur vas, ſi tantum non enormiter id fiat, quid inde mali? Tantum inde concludetur, illa vaſa ibi eſſe, quæ antea nullo artificio poterant detegi. Quando autem eousque non replentur, ſed quando ſcio ubinam debeam ſubſiſtere, tum cadunt omnia illa, quæ attuliſti contra hanc artem. Acini hepatici jam cognoſcebantur ante repletionem in hepate: non adhibebatur repletio, ut illi ibi invenirentur.

Sed repletio adhibebatur tantum, ut per illam cognoſceremus illam ſtructuram, quam acini illi habebant, & tunc vidiſti Ipſe, quod acini illi ſunt rotunduli globuli, qui conſtant tantum extremis vaſculis tam mirabili modo ibi connexis; & detexit tum repletio nihil illius cavi membranoſi cum ſuo emiſſario. Utinam autem folliculi illi in cute faciei demonſtrarentur tam certe, quam *Pag.* 35. *lin.* 1. ponis certo exiſtentes. Faciem mortui, quaſi in vitam reſuſcito, ut nihil quaſi anima deſit, & tam pulchram reddo, ut magnus in Europa Monarcha pueri ſic præparati corpus fuerit amplexus, & etiam oſculatus.

Neque tamen tunc illos folliculos video. Non debebas etiam folliculos ponere in urethræ corpore; vocemus potius corpus ſpongioſum, id ſufficit; folliculus eſt cavitas rotunda, quæ hic non apparet unquam. Et ego non nego, quod præter repletionem per materiam ceraceam, etiam alii modi adhiberi debeant, id enim ipſe feci ubique. Sed hoc dico, quando dicis, eſſe membranas, quando definis harum ſubtilitatem, tum loqueris de rebus, quas prius debebas exhibere oculis, & tum poſtea judicaremus, quomodo ſe habeant. Sic ego, quæ dico, demonſtro per artem repletionis

nis, quæ ergo ubique, & ſemper, triumphat contra omnes objectiones factas ab iis, qui artem illam non cognoſcunt, ideoque etiam illa non poſſunt uti; ſed ſi Illi ſcirent, tum cito videremus, quod illam laudarent adhuc magis, quam jam deprimunt. *Pag.* 36. *lin.* 1. deſcriptum experimentum tantum procedit in jecore flaccido, non in omni: ſed in ſplene magis ita contingit. *Pag.* 36. *lin.* 12. *ab infimo*, dicis me velle demonſtrare acinorum abſentiam. Erras hac in re. Acini ibi manifeſti ſemper ſunt agniti a me; ſed ego tantum dixi, quod non ſint folliculi membranacei cavi cum emiſſario, ſed quod ſint vaſcula pulpoſa tenerrima. Ibidem agnoſcis tertium meum argumentum tam forte, ſed ſi tempus habuiſſes a tam multis negotiis, ſub quibus fere depreſſus vivis, ut vidiſſes omnia illa alia, quæ domi meæ toties volui Tibi oſtendere, tum certus ſum, quod ſtatim venires in meam ſententiam, & quod recederes a *Malpighio*. Quæ enim ſcripſi de his omnibus, tanta cum cura examinavi, & obſervavi prius, ut tuto poſſis confidere, quod ita ſit, ut ſcripſi. Dum *pag.* 37. ponis illud duplex per arterias in inteſtina iter; dicam, adhuc obſcurum eſſe aliquo modo, quomodo ibi omnia fiant. Nam ceracea materia ibi exit in cava inteſtinorum per arterias: ſed an non etiam per glandulas *Peyeri*, & *Brunneri*, non potui tam clare demonſtrare. Quæ deinde *lin.* 8. dicis, veriſſima ita ſunt, usque ad *lin.* 24. Sed ibi ſcire debes, me non ponere, quod humorum varietas pendet a vaſis patientibus, ſed tantum ab agentibus.

Deinde quæ addis de glandulis illis ibidem loci faciunt, ut fatear, me in renibus invenire talia rotunda corpuſcula, magna inſtar ſeminis papaveris, ubi per microſcopia ſpectantur, ſed neſcio hucusque, quid de illis dicam. In liene glandulas tantum poſui ante 50. annos, ut jam prius detexi; ſequutus tum fui Profeſſores docentes, & libros ſcriptos, nondum ipſe eram tam multum verſatus tum in hiſce; certe repletionem ignorabam. *Pag.* 38. *lin.* 13. non erat opus, ut demonſtraretur in hepate acinorum exiſtentia per morbos: ſatis enim conſtabat in vivis. Et magis poteſt ſciri fabrica ex ſano, quam ex morboſo. *Malpighius* acinos ponit anguloſos,

ego

ego dico, illos rotundos eſſe. Ego dico, eos ex vaſculis conſtare, *Malpighius* dicit eſſe membranas cavas cum emiſſariis. Hic jam dicis acinos vix conſpicuos; antea dixeras luculenter conſpici poſſe. Ego non facio per repletionem in arteriis, quod morbi in illis faciunt. Magnus error hic eſt.

Repletio facit, quod natura, quod vita, quod ſanitas, faciebat. Non auget vaſa, ſed naturalia exhibet. Cur ita contemnis pulcherrimam illam omnium artium artem; in aliis regionibus illam evehunt ad cœlum, ut literis teſtari poſſum. Et credo, & dico, nova vaſa naſci poſſe, nova oſſa, nova ligamenta.

Omnia autem illa accidentia hepatis etiam quidem vidi, quæ enarras *pag.* 38. *ad* 40. Sed inde nunquam potui diſcere cavos folliculos emiſſariis inſtructos, appenſos ultimis arteriis, vel vaſis ſanguiferis. Quare etiam illa linquo, uſque ad *pag.* 43. *lin.* 18. Ubi verè dicis ſatis jam diſputatum. Imo plusquam ſatis! Parva Epiſtola ſuffecerat; nec debueras ſenem occupatiſſimum vexare integro libro. Et quod peſſimum eſt, ne adhuc quidem eſt demonſtratum, quod membranæ illæ cavæ ſint glandulæ, nec quod cortex cerebri habeat glandulas cum emiſſariis, nec quod cavitates membranoſæ cum emiſſariis ſint appenſæ arteriis. Sed ratiocinia multa & nimia. Quibus tantum oppoſui: veni, & vide! *Glandulam* jam definio ex mea opinione *dicendam*, *corpus ſolidum, in coctione conſtans, conflatum ex aggregato vaſorum, undique cinctum membrana, cujus vaſa differunt pro differentia humorum, quos efficere debent.* Unde conglobatæ meſenterii, pancreas, glandulæ ſalivales, omnes diverſæ. *Crypta eſt flaccidum, in coctione inconſtans corpuſculum vaſis conſtans, non cinctum membranâ ab omni parte, ſed ſupra patulum inſtar foveæ.* Harum vaſcula non poſſunt ita adhuc clare videri, ſed diverſi humores per illa confecti videntur docere, quod etiam vaſcula illarum diverſa ſint. *Acini ſunt rotundula corpuſcula, non cincta membrana, quantum poſſum hucusque videre, quæ vaſcula inter excarnandum ſolvuntur in formam ſubtiliſſimorum penicillorum.* Cryptarum vaſcula poſſum docere, ſed ſunt tam ſubtilia, ut reptatus non poſſit

di-

diſtingui; tantum circum affuſa rubedo per repletionem videtur. Tales cryptas multas eſſe fateor; ſed nego, illas per totum corpus eſſe. Membranas cavas eſſe cum emiſſariis concedo, ſed illæ non vocantur glandulæ, ut veſiculæ ſeminales, &c. In rene humano rotunda corpuſcula eſſe, fateor, ſed ſunt tam exilia, ut nihil poſſim definire de illis. Adeoque non licet magis dicere, quod ſint glandulæ, quam aliud quid. Adeoque diſcrepantia inter Magnum illum Virum, & inter me eſt, I. Quod Ille putat, humores delabi in glandulas dictas ſimpliciſſimas, ibi foveri, mutari. Ego puto, quod arteriæ ultimæ ſuccos faciant, & factos ibi deponant; & quod vaſcula horum diverſa ſint a vaſis veræ glandulæ. II. puto, quod hæ partes non debeant appellari glandulæ, quia nec ſimilitudo cum nomine, nec cum vera glandula, adeſt: quod Tu primo expreſſiſti vero vocabulo cryptæ, quod nomen etiam ſemper retinebunt; quia vere eſt quaſi parva cavernula, ſupra patula, ſubterranea. III. Tumores præternaturales *Malpighius* oriri inde putat. Id non credo. An ergo in nervo optico etiam illæ glandulæ? In eo tamen tumores piſo æquales aliquando induxerunt cæcitatem. Sunt & pilâ luſoriâ majores tumores ex ſeceſſu membranæ interioris vaginæ. Sunt in glandula pineali tumores, imo & lapides exigui aliquando. In Variolis, in Staphylomate oculorum, in antro Higmori membrana tantum Arachnoïdea cincto, tumores vidi: an hi omnes deberent oriri ex præexiſtentibus talibus folliculis? poſt combuſtiones, compreſſiones, ictus, lapſus, oriuntur tumores rotundi, ut & in herniofis. Multi quidem tumores ex cryptis poſſunt oriri. Sed cur etiam non ex obſtructis extremis vaſculis, maximè in pinguedine ſubcutaneâ, & in interioribus corporis ſita? IV. *Malpighius* tenet tubercula illa cutanea, quæ ſub corpore reticulari hærent, & quæ extra cutem eminent, pro glandulis, ego luculenter demonſtro, eſſe papillas nervoſas tactui ſervientes.

Itaque jam deſino plura ſcribere de his rebus, puto enim, me ſatis reſpondiſſe ad omnia illa, quæ adduxiſti pro *Malpighio*, & contra me, quæ tanta cum diligentia collegiſti, tanto cum ſtudio propoſuiſti, & etiam tam magno cum fa-

vore erga Illum explicuiſti, ut credam, nihil præterea magis poſtea adferri poſſe contra me, & pro illo. Cum ergo omnes illas objectas difficultates abſtuli in hoc meo reſponſo, ut nihil intactum omiſerim, cogito, omnes Lectores jam ſatis poſſe judicare de veritate ipſa. Et audeo ego ipſe jam Te ipſum facere judicem totius litis; quia opinor, Te optime omnium intelligere illa omnia, quæ in Anatomicis inveni, & quia *Malpighium* per multos annos ſemper tam diligenter legiſti, ut omnia ejus opera ſemper quaſi in memoria habeas. Etiam video ſatis in toto illo Tuo diſcurſu, qui mihi creavit tam multas moleſtias, quod multa adduxiſti hic, quæ ipſe non credis ita eſſe, ſed quæ voluiſti refelli a me per experimenta mea propria. Et etiam Tu aperte hoc fateris *pag.* 1. *lin.* 8. Satis exercuiſti, & vexaſti, amicum Tuum & grandævum ſenem!

Nunc ergo addam aliquid de glandulis conglobatis meſenterii humani, quas omnes habemus pro glandulis veris. Harum veram ſtructuram nemo potuit hucusque ita delineare, uti hic nunc feci: nam eſt abſolutiſſime impoſſibile illud efficere, niſi poſt repletionem prius ſatis artificioſe, & feliciter factam. Et quamvis per tam multos annos laboraverim, tamen nunquam obſervavi modum mirabilem reptatus horum vaſorum, niſi tantum ante tres annos. Tum enim incipiebam primo videre, quod conſtarent hæ glandulæ ex quodam ſingulari genere vaſculorum ſanguiferorum, quæ cingebantur membrana ſua communi, ſed ſine ullo emiſſario *Malpighiano*. Quando jam clarius, & perfectius, poſtea videbam hæc omnia, præ gaudio exiliebam. Et ita incitabar ad indagandum ulterius, ut perpetuo laborans tandem potuerim deſcribere. Sed quanta difficultas erat, quando imaginem hujus rei volebam imprimere tabulæ æneæ! nam vaſa tam ſubtilia non poterant ſculpi, quia ſubtiliora erant omni linea, quæ poteſt duci in charta. Sed tamen peritiſſimus omnium ſculptorum *Jacobus Wandelaar*, qui tanta cum dexteritate, & fide, partes corporis humani tam libenter delineat, ſuſcepit in ſe id facere per adjumentum microſcopii, atque illud abſolvit, adjutus a Doctore Medicinæ *Cant*, tam fide-

fideliter, ut hic jam apparet. Omnes debebunt fateri, nunquam hucusque glandulam conglobatam cum ſuis vaſculis ſanguiferis in ulla tabula depictam eſſe viſam, jam reptatus ille ad vivum hic habetur. Tu Curioſiſſimus harum rerum obſervator fuiſti, nam Tibi miſi objectum, ad quod tabula fuit inciſa, & notaviſti nunc Tu ipſe, ut ad me ſcripſiſti, *primo, quod arteriæ meſentericæ mitterent ramos ſuos a diverſis locis verſus unamquamque harum glandularum; ita ut non unus ramus peteret illam, ſed varii, & multi, ab oppoſitis locis, & quod oppoſitis etiam itineribus, & directionibus decurrentes, in glandulam irent unamquamque. Secundo, quod arteriæ illæ, ita a diverſis regionibus miſſæ, poſtquam tum veniſſent ad corpus illius glandulæ, ibi quaſi permiſcerentur inter ſe, quamvis tamen manerent vaſculoſæ, idque ubique, & per omnes partes. Tertio, quod tandem ſubtiliſſimæ factæ ita confunderentur inter ſe, & innumerabiliorum flexuum varietate in omni puncto intricarentur, ut comparari tantum potuerint cum glomere multorum, diverſorum, filorum in plexus inextricabiles intricatorum. Neque poſſe hic dici cum ulla veri ſpecie, quod in membrana quadam ordinati hi canales in ſua ſerie ſimplici poſſint videri. Quarto, tandem, quod inter hæc intricatiſſima vaſcula, & tam ſubtilia, multis locis hæreant parvi, & multi, diſtincti acinuli, ut in hepate. Et quantum oculus per microſcopia aſſequitur, ipſi hi acinuli videntur iterum conflari ex minimis, pulpoſis, extremis, plane ſingularibus in ſuâ fabricâ, canalibus arterioſis. Nec tamen poteſt videri, quod hi acinuli membrana quadam ſingulari ambiantur incluſi.* Sed admodum credibile eſt, quod per has extremas pulpoſas fiſtulas fiat opus illud ſingulare, quod deſtinavit DEUS perficiendum in glandulis meſentericis. Ut autem poſſent videri illi acini, debet objectum exponi radiis ſolaribus clare lucentibus à tergo ſpectatoris, qui debet tum removere a capite ſuo omne illud, quod vel minimam umbram poteſt facere, quam vel ipſi capilli in tali luce ſolent creare. Conſideretur jam, an unquam tale quid a Magno *Malpighio* ſit factum. Inſpiciatur hæc tabula: quam meretur labor, & artificium, quæ ad illam faciendam

im-

impenſa ſunt, ut non levi, & transcurrente oculo inſpiciatur, ſed bene fixis luſtretur oculis. Nunquam enim fuiſſet poſſibile, nec mihi, nec perito artifici *Wandelaar*, ita in hac imagine imitari rem ipſam, niſi ſuccurrens nobis auxiliatricem ſuam dextram præbuiſſet Eruditiſſimus Vir, D. *Arent Cant*, Medicinæ Doctor, qui in ſcientia Anatomica, & in arte delineandi, & pingendi, peritiſſimus, editisque operibus clarus, induſtriâ ſuâ effecit, ut ſit talis, qualem jure admiraberis, icon. An non vides tomento ſubtiliora filamenta in ſuo ipſo intricatu expreſſa? Hoc nemo poteſt imitari in delineatione, niſi qui Anatomen penitus excoluit, & intelligit, & qui præterea verſatiſſimus eſt in arte picturæ. Quia in his excellit Dominus *Cant*, multa alia de eo publicum exſpectare poteſt.

Verum ego hæc non dico, ut me ipſum laudem, ſed ut judicent Viri periti, an ars mea deſtruat, an corrumpat, aut fingat, aut confundat? Quæ tamen ſcis dici ſolere ab imperitis, & invidis: quum deberent gratias reddere Beneficentiſſimo DEO, quod abdita hæc ſua opera, per me indigniſſimum ſuum ſervulum, voluit ipſis patefacere.

Sic jam fatigatus magno hoc opere finio, poſtquam pugnare ſolus debui contra tam magnos duos Viros *Malpighium* & Te, qui peritiſſimi eſtis in ſcientia fabricæ corporis humani, & qui quaſi conſpiraviſtis contra me: quia Tu cauſam *Malpighii* tam acriter defendiſti, ac ſi Tua propria fuiſſe[t]. Tamen non pœnitet me: quia ſi in reſpondendo aliqua bona, & non audita docui, fateor ſimul in legendo Tuum ſcriptum etiam quædam didiciſſe, & pro illis gratias ago.

Opto tandem, ut DEUS det TIBI plures felices annos quam mihi indigno dedit, ad gloriam ſui NOMINIS, ut T[e] tanto Profeſſore diu fruantur egregii ſtudioſi, qui tam mul[ti] veniunt ad Illuſtrem Academiam *Batavam* quotannis, ut Me[-]dicas veritates a Te diſcant, & qui tam contenti poſtea inc[e]dunt. Faciat DEUS, ut finitâ hâc vitâ in Ejus amore & cultu, poſtea occurramus iterum in illo beato loco, u[bi] non diſputando, ſed æternum HALELUJAH cantando v[i]vemus in æternum. Vale.

Amſtelædami.
1722. 1. Junii.

E

Hac Figura exhibetur portio meſenterii humani arte meâ repleti per arteriam meſentericam : in quâ nihil depictum , niſi ſolæ arteriæ, glandulæ , glandularum acini , adeo veré, ut unaquæque linea arteriolam diſtinctam proponat. Magna illa media pars Tibi objicit unam glandulam vagam meſenterii, atque in illâ exarandâ præcipua opera impenſa eſt. Scias verò, præter hæc vaſcula hic jam delineata , tam numeroſa alia in objecto per microſcopia videri , ut , ſi eas Pictor ſculpere tentaſſet , tota Tabula unam ibi maculam nigram expreſſiſſet.

A. *Glandula vaga meſenterii humani.*
B. *Acinuli in glandulis illis apparentes ; ſeu pulpoſi arteriarum fines.*
C. C. C. *Rami arteriarum meſeraicarum.*
Ut liquidò ſpectes , microſcopium tabulæ inſpiciendæ adhibeas.
Vid. de hac icone , pag. 64. 65. 78. 79. & 82.

FINIS.

FREDERICI RUYSCHII,

M. D. Anatomes & Botanices Profeſſoris, Academiæ Cæſareæ Curioſorum Collegæ, nec non Regiæ Societatis Anglicanæ Membri,

OPERUM

ANATOMICO-MEDICO-CHIRURGICORUM

INDEX

LOCUPLETISSIMUS,

concinnatus ab

YSBRANDO GYSBERTO ARLEBOUT,

MEDICINÆ DOCTORE.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.

MDCCXXV.

BENEVOLO LECTORI

S. D. P.

YSBRANDUS GYSBERTUS ARLEBOUT.

EN *Operum* Frederici Ruyſchii, *Viri Celeberrimi & Anatomicorum Principis*, *Indicem*, *typis nunc divulgatum*, *quem*, *meis uſibus dicatum*, *primo ſcripſeram. Mihi vero*, *eximia & præclara hujus Viri opera quotidie legenti*, *moleſtum laborioſumque erat*, *ex tam diverſis & multis*, *quæ edidit*, *ſcriptis quæcunque abſque Indice quærere*; *& quoniam Clariſſimus Vir ſæpe re-*

 pe-

petit multa, quæ enarravit antea, in qua repetitione ſemper novi quid, aut emendati magis invenitur, opus omnino erat Elencho, quo res absque longiori mora, otiique abuſu, ſuo loco inveniri facile poſſent. Ut autem unusquisque, qui ſummi Viri ſcripta amat, hoc emolumento mecum uteretur, hunc Indicem in uſum publicum divulgare decrevi: & certe, ſi, me utilitatem aliquam attuliſſe, audiverim, vehementer gaudebo. Vale.

TRACTATUUM
NOMINUM
ABBREVIATORUM,
DILUCIDATIO.

de Valv.	Dilucidatio Valvularum, &c.
Obſ. An.	Obſervationum Anatomico-Chirurgicarum Centuria.
Cat. Rar.	Catalogus Rariorum, quæ in Muſeo &c.
Ep. I.	Epiſtola Problematica prima.
Ep. II.	Epiſtola Problematica ſecunda.
Ep. III.	Epiſtola Problematica tertia.
Ep. IV.	Epiſtola Problematica quarta.
Ep. V.	Epiſtola Problematica quinta.
Ep. VI.	Epiſtola Problematica ſexta.
Ep. VII.	Epiſtola Problematica ſeptima.
Ep. VIII.	Epiſtola Problematica octava.
Ep. IX.	Epiſtola Problematica nona.
Ep. X.	Epiſtola Problematica decima.
Ep. XI.	Epiſtola Problematica undecima.
Ep. XII.	Epiſtola Problematica duodecima.
Ep. XIII.	Epiſtola Problematica decima tertia.
Ep. XIV.	Epiſtola Problematica decima quarta.
Ep. XV.	Epiſtola Problematica decima quinta.
Ep. XVI.	Epiſtola Problematica decima ſexta.

Reſp. ad Bidl.	Reſponſio ad Godefr. Bidloi libellum Vindiciarum.
Reſp. Rav.	Joan Jacobi Ravii Reſponſio ad Defenſionem Fred. Ruyſchii &c.
Adv. Dec. I.	Adverſariorum Anatomico-Medico-Chirurgicorum Decas prima.
Adv. Dec. II.	Adverſariorum &c. Decas ſecunda.
Adv. Dec. III.	Adverſariorum &c. Decas tertia.
Th. Anim. I.	Theſaurus Animalium primus.
Th. I.	Theſaurus Anatomicus primus.
Th. II.	Theſaurus Anatomicus ſecundus.
Th. III.	Theſaurus Anatomicus tertius.
Th. IV.	Theſaurus Anatomicus quartus.
Th. V.	Theſaurus Anatomicus quintus.
Th. VI.	Theſaurus Anatomicus ſextus.
Th. VII.	Theſaurus Anatomicus ſeptimus.
Th. VIII.	Theſaurus Anatomicus octavus.
Th. IX.	Theſaurus Anatomicus nonus.
Th. X.	Theſaurus Magnus & Regius, qui eſt decimus Theſaurorum Anatomicorum.
Th. Max.	Curæ Poſteriores, ſeu Theſaurus Anatomicus omnium præcedentium Maximus.

INDEX

INDEX
LOCUPLETISSIMUS
OPERUM
RUYSCHIANORUM.

A.

ABdominis cutis & muſculorum ſubſtratorum defectus in ambitu funiculi umbil. in foetibus eſt lethalis, Obſ. An. 71.
— durities in hypogaſtrio poſt partum à liene ibi locato, *ibid.* 63.
— muſculi, vid. Muſculi.
— tumor oblongus, poſt partum non raro remanens, ex Omenti coarctatione dependet, *ibid.* 63.
— vulnus tantum periculum non ſemper affert, *ibid.* 66.
In *Abdomine* mulieris ſaccus, aquâ turgidus, repertus, Adv. Dec. I. p. 8.
Abſceſſuum apertio ſuſpenſam manum requirit, Obſ. An. 16.
Abrus, Th. Anim. I. N. 10.
Abrus Alpin. folia et ſem. *ibid.* N. 27.
Abſorbentia vaſa dantur, Ep. XVI. p. 10. 11.
Abſynthium Seriphium marinum, Th. Anim. I. N. 10.
Acacia Afr. Th. Max. N. 168.
Acaciæ Spinoſæ Afr. ramus, Th. Anim. I. N. 67.
Acaruana, piſcis Ceylanicus lobatus, *ibid.* N. 53.
Acetabulum Oſſis innominati, vid. Oſſis innom. acet.
— vitulinum, Th. IV. N. 72. N. 1.
— aliud, Th. Max. N. 192.
Acetabuli Coxæ membrana, vid. Oſſis Coxæ acet.
Acetabula Chorii, vid. Chorii Membr. acet.
— quid ſint? Th. V. N. 21.
Achmellæ capitulum cum ſeminibus, Th. Anim. I. N. 10.
Acicula deglutita per inguinis abſceſſum exitum ſibi quærens, Obſ. An. 55.
Aciculæ binæ cupreæ ex anteriore parte digiti eductæ, Adv. Dec. II. p. 12.
— variæ à gallina deglutitæ, Cat. Rar. p. 120.
Acini hexagoni quid ſint? Th. IX. N. 59.
Aconiti folia, Th. Anim. I. N. 92.
— — manducata homines interficere valent, *ibid.*
Actionum diverſitas dependet à diverſa vaſorum qualitate, reptatu, ſubſtantia &c. Ep. XIII. p. 32. Adv. Dec. II. p. 7. Th. IX. N. 53. & Th. X N. 94.
— — explicatu difficilis eſt, Ep. XVI. p. 5. vid. Vaſa extrema; Secretionis diverſit. &c.
Adeps in corpore hum. non datur, ſed in brutis quibusdam, Th. II. Aſ. III. N. 15. & Adv. Dec. II. p. 46.
Adipis integumentum, membranulæ analogum, Th. I. Aſ. I. N. 3.
— particulæ, polypoſæ ſubſtantiæ adhærentes, *ibid.*
Adipoſa membrana eſt tunica celluloſa, Th. III. N. 79. n. 2.
Adianthum Americ. Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
— aliud, *ibid.* N. 6.
Aër, an in pulmone ſanguini admiſceatur, Ep. XVI. p. 4.
— non tantum per pulmones, verum etiam per alias vias ſanguinem intrat, *ibid.* p. 9. & ſeqq.
— quibus viis in ſanguinem penetret? *ibid.*

Aëris effectus in ſanguine, Ep. XVI. p. 4.
— nimia copia in corde lethalis eſt, *ibid.* p. 9.
Æſchynomines ſpinoſæ foliola, Th. Anim. I. N. 41.
— — — attacta complicantur, ramulo verſus terram nutante, *ibid.*
Æthiopis cuticula nigricans, vid. Cutic. nigric.
Æthiopiſſæ fœtus, vid. Fœtus Æthiop.
Alantois Membrana, vid. Urinaria membrana.
Alcedo Afr. Th. Anim. I. N. 77.
Alcyon Afr. *ibid.*
Alimentum ubi conficiatur? vid. Nutritio.
Alni folii Sceleton, vid. Sceleton.
Alſine rara, Th. Anim. I. N. 10.
Alveoli dentium, vid Dentium alveoli.
Alvi dejectio impedita ab incraſſatione Inteſtini recti, Obſ. An. 93. 94. & Adv. Dec. II. p. 43.
Amaranthus criſtatus, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
— Spica pendula, *ibid.* N. 67.
Amnium foetus caret vaſis ſanguiferis, Adv. Dec. III. p. 28.
Amnios membrana, Cat. Rar. p. 159.
— — & Chorion ſibi invicem leviter cohærent, Ep. IX. p. 9.
— — facile in duas partes dividitur, imo à natura ita diviſa aliquando cernitur, Th. IX. N. 21.
— — fœtus vitulini, Th. IV. N. 49. n. 2.
— — ne minimum quidem vaſis ſanguinei ramuſculum à Chorio accipit, Ep. IX. p. 9. XIII. p. 10. Adv. Dec. III. p. 28.
— membranæ arteriæ in foetu vitulino, Th. IV. N. 49. n. 2.
— — foetus ovini portio, Th. III. N. 20. n. 2.
— — portio, *ibid.* N. 52.
— — tenuitas, Th. X. N. 150. n. 1.
— — vaſa ſanguinea copioſa in fœtu ovino, Th. III. N. 20. n. 2.
inter *Amnium* & Chorion non reperitur in homine Alantoides, Th. IX. N. 21.
Amphisbæna Americ. Th. Anim. I. N. 79.
— — male nominatur biceps, ſeu Amphicephala, *ibid.*
— — quomodo ſit nominanda? *ibid.*
Amputationis brachii operatio, Ep. XIV. p. 9. & ſeq.
— membrorum methodus, Ep. XIV. p. 5. vid. Artuum decurtandorum nova methodus.
— pedis exemplum ejusque eventus, *ibid.* p. 5.
in *Amputatione* brachii quid obſervandum? *ibid.* p. 15.
Anaſtomoſis arteriarum cum arteriis quid ſit? Reſp. ad Bidl. p. 32.
Anaſtomoſes arteriarum intercoſtalium cum iis, quæ per ſpatia intercartilaginea reptant, Ep. II. p. 21.
— — dantur per quas ſanguis refluus à venis recipitur, Ep. XV. p. 10.
— — — hypogaſtricas inter & ſpermaticas arterias in utero, in cerebro autem inter caroticas & vertebrales, Ep. V. p. 7. & IX. tab. 10. lit. h.
Anatis Oſſiculum, vid. Oſſiculum anatis.
Anatomia antiqua quam imperfecta fuerit? Ep. VI. p. 3.
— corporum humanorum, brutorum & vegetabilium conjungenda, Adv. Dec. III. p. 9.
Anatomiæ Comparativæ noxa, Ep. I. p. 3. 10. Ep. VI. p. 3. Ep. XI. 3. 8. Ep. XII. p. 9. Adv. Dec. p. 44. 45. & Dec. III. p. 10. 32.
— — utilitas, Dec. Adv. II. p. 45. Dec. III. p. 10.
— partium minutorum utilitas, Adv. Dec. II. p. 4. & Dec. III. p.
— plantarum utilitas, vid. Plantarum anatome.
— progreſſus, Ep. XI. p. 3.
— utilitas, Obſ. An. 33. 34. 41. Ep. VI. p. 3. Ep. XI. p. 10. XIII. p. 3. Th. II. Aſ. III. N. Adv. Dec. II. p. 44.
Anatomiam diſcendi via genuina, VIII. p. 8.
— — — inſufficiens, *ibid.* p. 3.
Anchyloſis in Spina dorſi frequens adultis, Th. VI. N. 12. n. 2.
— oſſis tibiæ & femoris, Cat. R. 175.

— oſſium innominatorum, & ſacri oſſis., Cat. Rar. p. 177.
Aneuriſma Arteriæ Aortæ cariem producens, Obs. An. 37. fig. 38.
— — Intercoſtalis magnitudine ovi gallinacei ex homine, Th. IX. N. 5.
— brachii periculoſum feliciter curatum, Obs. An. 2.
— difficulter curatur, imo in vaſis majoribus lethale eſt, *ibid.*
— monſtroſum in pectore, Obs. An. 38.
— non ſemper dignoſcitur pulſatione, *ibid.*
— quid ſit? Obſ. An. 2.
Aneurismatis curatio per annulum, Reſp. ad Bidl. p. 23.
— inſufficiens deſcriptio, Obſ. An. 38.
— magnitudo ſingularis, *ibid.* 37.
Angina qualis affectus? Adv. Dec. I. p. 24.
Anginam non facit omnis deglutitio læſa, *ibid.*
Anguilla argentea Americ. Th. Anim. I. N. 53.
Anguillæ cauda, Th. V. N. 105.
— — oſſea, Th. VIII. N. 84.
Animal Americ. bufoni ſimile, Th. Anim. I. N. 35.
Animalium generatio an ex ovo ſemper? Obſ. An. 64. Dec. III. p. 20.
Animalculum quadrupes, cani ſimile, vomitu ejectum, Th. IX. N. 48. Adv. Dec. I. p. 18. Dec. II. p. 13. & Dec. III. p. 6.
— ſcarabæum æmulans, in oſſe femoris pueri, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 1.
— vomitu ejectum, limaci æmulum, Adv. Dec. I. p. 18. & tab. 2. fig. 4.
Animalculi, per os ejecti, membra, Th. IX. N. 48.
Animalcula per urinas excreta, Th. I. Arc. IV.
— qua ratione in corpore gignantur? Adv. Dec. I. p. 18.
Aniſi ſtellati ſemen, Th. Anim. I. N. 11.
Annulos ex uxorum denatarum capillis contexere quinam ſoleant? Th. IV. N. 96. n. 5.
Antrum Highmori cur ita dicatur? Th. IX. N. 13. n. 2.
— — ejus communio cum naſo, *ibid.* n. 1.
— gaudet membranula vel perioſtio interno, Th. IX. N. 13. n. 3.
— polypo refertum, Cat. Rar. p. 181.
— polypis ſcatens, Obſ. An. 77. fig. 60. 61.
Anus foetus hum. Th. X. N. 96.
— imperforatus ſæpe in infantibus obſervatur, Adv. Dec. II. p. 43.
— — rarus, *ibid.*
— naturâ rugoſus eſt, Th. VI. N. 1. n. 3.
de *Ano* imperforato, Adv. Dec. II. p. 43.
Aorta, vid. Arteria Aorta.
Apertura gemina Canaliculorum pone dentes inciſorios quemnam habeat uſum? Th. VI. N. 3. n. 1.
— illa non ſemper eſt gemina, *ibid.*
— vix aliquando viſibilis, *ibid.*
Apluſtre e corio vitulino, Th. Max. N. 189.
— e cute capitis, *ibid.* N. 15.
— e cute foetus hum. *ibid.* N. 16. & 91.
— hum. *ibid.* N. 13.
— hum. *ibid.* N. 14.
— hum. *ibid.* N. 142.
— ex ſegmento Inteſtini Jejuni, *ibid.* N. 179.
— — — — Ilei ex adulto, ibid. N. 73. & 133.
— — — pulmonis ovilli, *ibid.* N. 188.
Apophyſes ſpuriæ, vid. Oſſium apophyſes ſpuriæ.
Appetitus Caninus à Pyloro relaxato, Obſ. An. 74.
— diminutus, à ſaliva nimis exonerata, ejusque defectu; reſtitutus vero ſaliva deglutita, Adv. Dec. II. p. 15.
Arachnoidea Cerebri membrana, vid Cerebri Arach. membr.
Aranea Amer. cericeo villoſa, Th. Anim. I. N. 32.
— Ind. *ibid.* N. 61.
— — Orient. coloris caſtanei, *ibid.* N. 80. peculiaria ejus, *ibid.*
— tricolor ventre ampliſſimo crenato, *ibid.* N. 7.
Argus cæruleus, *ibid.* N. 6.
Arizari fructus, *ibid.* N. 14.
Armodillæ foetus, *ibid.* N. 81.

Arſenicum aſſumptum non coagulat ſanguinem, ſed ventriculum exulcerat, Th. VIII. N. 70.

Arteria Aorta ab auctoribus non bene depicta eſt, Ep. III. p. 23.

— — à natura in duos truncos haud eſt diviſa, Ep. III. p. 23. 29. 30.

— — dividitur male in truncum adſcendentem & deſcendentem, *ibid.*

— — valvulis oſſefactis prædita viſa, Obſ. An. 69. fig. 57. Cat. Rar. p. 143.

— — ubi ſita ſit, & emergat? Th. X. N. 42. n. 1.

— *Aſpera*, Cat. Rar. p. 172.

— — cartilaginea partim, partim etiam membranacea eſt, *ibid.* p. 154.

— — glandulas conglobatas habet à parte poſteriori, Th. I. Aſ. III. N. 5. n. 2.

— — inverſa ex infante & foetu, Th. I. N. 2. litt. D. & E.

— — ovis immaturi, Th. III. N. 21. & Th. IV. N. 10.

— — vere delineata, Th. III. N. 6. tab. 2. Th. VIII. tab. 3. fig. 3.

— — vitulina, de Valv. c. 4. Obſ. 15. & Th. I. N. 2. litt. A. & D.

— *Brachialis*, Th. IX. N. 8. n. 2.

— *Bronchialis* Anatomicis prioribus fuit incognita, de Valv. c. 4. Obſ. 15.

— — an habeat venam ſociam? Ep. VI. p. 7. 10.

— — cum pulmonali per Anaſtomoſes conjuncta, Cat, Rar. p. 162.

— — cur condita? de Valv. c. 4. Obſ. 15.

— — ex art. incoſt. emergens, Th. VI. N. 14. n. 1.

— — ex infante delineata, Ep. VI. p. 10. & tab. 7. fig. 7.

— — Ruyſchii à nemine obſervata aut deſcripta eſt, de Valv. c. 3. Obſ. 15. Ep. VI. p. 4. & ſeq.

— — ſanguinem arterioſum ab Aorta ad pulmones amandans, de Valv. c. 4. Obſ. 15.

— *Cervicalis* unde prodeat? Th. VII. N. 31. not.

— *Coeliaca* unde prodeat? Th. V. Loc. Arc. V. n. 4.

— *Coronaria* quænam ſit? Ep. III. p. 29.

— *Cyſtica* plurimos ramuſculos largitur hepati, Th. IV. N. 87. qui male habentur pro radicibus veſicæ felleæ, *ibid.*

— ex arcuato flexu Aortæ oriunda à Ravio & Ruyſchio obſervata, Adv. Dec. I. p. 21.

— *Hepatica* quomodo producat Arteriam Cyſticam? Th. VIII. N. 37.

— *Intercoſtalis* ſuperior, Ep. VI. tab. 7. fig. 3. lit b.

— — alia, Ep. IX. p. 11.

— *Magna* quomodo ex corde exeat? Th. VIII. N. 67.

— *Mammaria* interior unde oriatur? Th. I. N. 3. n. 6.

— *Mediaſtina* dat trunculos ad pericardium, Ep. II. p. 20.

— *Meſenterica*, Cat. Rar. p. 158.

— — inferior, Th. I. Loc. Arc. III. lit. G.

— — ſuperior, *ibid.* lit. H.

— *Oeſophagea* hactenus neglecta nunc delineata, Ep. VI. tab. 7. fig. 3. lit. c.

— *Pericardio Diaphragmatica* qualis ſit? Ep. II. p. 19.

— per medium linguæ decurrens, Th. IX. N. 66.

— *Pulmonalis*, de Valv. c. 4. Obſ. 15. & Th. III. N. 17. n. 2.

— — cum Bronchiali conjuncta, Cat. Rar. p. 162.

— — male ab auctoribus depicta, multo que copioſioribus conſtat ramuſculis, Th. III. N. 24. in not. Th. VIII. N. 71.

— — quomodo pulmonem ingrediatur? Th. IX. N. 23. n. 4.

— — quomodo ſubdividatur? Th. I. N. 3. n. 8.

— — vitulina loco pulmonis hum. ab auctoribus depicta, Th. X. N. 44

— *Spermatica* gemina unde oriatur? Th. X. N. 170. litt. H. H.

— — hominis quomodo contorqueatur? Th. IV. N. 65. n. 3.

— — in quot ramos dividatur? *ibid.* n. 2.

— *Spinalis* eundem exortum non ſervat, Ep. XII. tab. 13. lit. Z.

— *Splenica* vitulina, Cat. Rar. p. 125. 148. 176. Th. II. Aſ. III. N. 12. Th. V. N. 12. 62. 72. Th. VIII. N. 38.

— — male dicitur excarnis, Th. II. Loc. Arc. VI.

— — vitulina ſicca, Th. III. Loc. I. N. 1.

— *Sub-*

— *Subclavia* dextra ex arteria Carotide dextra ortum habet, Th. I. N. 3. n. 5.
— *Venoſa*, de Valv. c. 4 Obſ. 15.
— *Vertebralis* utraque prodit ex arteriis ſubclaviis, Th. I. N. 3. n. 6.
Arteriæ Aortæ Aneuriſma, Obſ. An. 37.
— — curſus & rami, Ep. III. p. 29.
— — delineationes non ſufficientes, *ibid.* p. 23.
— — diviſio in truncum adſcendentem & deſcendentem quo ſenſu retinenda? *ibid.* p. 30.
— — egreſſus è cordis thalamo ſiniſtro, *ibid.* p. 22. & 23.
— — radix cum ſuis ramificationibus per cor, ejus auriculas & tunicas Aortæ, *ibid.* p. 31.
— — truncus cum abſciſſis ramis, *ibid.* p. 31.
— — — tres ramos fundit ſurſum tendentes, Th. IX. N. 70. not.
— *Aſperæ* bovinæ pars, Cat. Rar. p. 135.
— — conſtitutio quænam? *ibid.* p. 154.
— — & Bronchiorum delineatio culpata, Reſp. ad Bidl. p. 20.
— — glandula conglobata, Th. I. Aſ. III. N. 5. n. 2.
— — hum, portio Cat. Rar. p. 154. & Th. II. Aſ. II. N. 17.
— — lobulorum vitulinorum forma non convenit cum objectis hum. Th. X. N. 46.
— — membrana, glandulis ita dictis referta, Th. I. Aſ. III. N. 5. n. 1.
— — portio, *ibid.* N. 5. Th. VII. N. 65. & Th. VIII. N. 11.
— — — e vitulo, Th. I. N. 2. F.
— — — foetus vitulini, Th. X. N. 46.
— — portiones exſiccatæ, Th. IX. N. 76. & 77.
— — ramus, Cat. Rar. p. 162.
— — — ſummus in quibus ſubjectis inveniatur, Reſp. ad Bidl. p. 21.
— — tunica intima nervea glandulis ſcatet, Th. I. Aſ. III. N. 5. n. 2. & Th. II. Aſ. II. N. 17.
— — tunicæ intimæ portiones, tuſſi ejectæ, Th. II. Aſ. V. N. 4.
— *Bronchialis* anaſtomoſis cum arteria pulmonali, Cat. Rar. p. 162. Ep. VI. p. 10.
— *Bronchialis* conſtitutio, Reſp. ad Bidl. p. 22.
— — curſus, de Valv. c. 4. Obſ. 15.
— — deſcriptio, *ibid.*
— — exortus qualis? Reſp. ad Bidl. p. 21. & Th. IX. N. 63. n. 3.
— — — verus in homine, Ep. VI. p. 10.
— — figura e vitulo, de Valv. c 3. Obſ. 15. fig. 9.
— — progreſſus & delineatio in corpore hum. Ep. VI. p. 10. & tab. 7, fig. 1.
— — quinam perverſe dicantur inventores, Ep. VI. p. 4. quisnam verus, *ibid.* p. 6.
— — ramulus delineatus, *ibid.* tab. 7. fig. 5.
— — Vena ſocia, *ibid* p. 10.
— — uſus, de Valv. c. 4. Obſ. 15.
— *Cervicalis* exortus ex Arteriis Vertebralibus, Th. III. N 45. n 6.
— — unio cum Arteriis Vertebralibus, Th. V. N. 52. n. 2.
— *Cyſticæ* curſus, Th. X. N. 132.
— — numeroſa proles, Ep. V. p. 22.
— — ſoboles male pro radicibus veſiculæ felleæ delineantur, Th. X. N. 132.
— — veſiculæ felleæ, Th. IV. Aſ. II. N. 7. n. 2.
— *Intercoſtalis* Aneuriſma, Th. IX. N. 5.
— *Magnæ* deſcendentis ſegmentum, Th. Max. N. 136.
— — deſcendentis truncus delineatus, Ep. VI. tab. 7. fig. 2. Th. X. N. 170. lit. A.
— — & pulmonalis trunci e vitulo recens nato, Cat. Rar. p. 143.
— — fœtus vitulini portio, Th. VIII. N. 94.
— — in truncum adſcendentem & deſcendentem diſtributio, Reſp. ad Bidl. p. 8.
— — portio, cujus valvulæ oſſefactæ & coalitæ, Cat. Rar. p. 146.
— — rami, Th. VIII. N. 67.
— — — tres ſurſum ſpectantes, Th. IV. N. 96. n. 3.
— — Renalis truncus abſciſſus, Th. I. Loc. Arc. III. lit. C.
— — truncus ejusque rami, Th. VIII. N. 25.
— — trunci quinam? Th. IX. N. 26.
— *Oeſophageæ* exortus variat, de Valv. c. 4. Obſ. 10.

Arteriæ Pulmonalis conſtitutio, Reſp. ad. Bidl. p. 22.
— — extremitates, Th. IX. N. 79.
— — portiones, Th. III, N. 24. Th. IV. N. 97. Th. VII. N. 46. Th. VIII. N. 94.
— — ramus delineatus, Ep. VI. tab. 7. fig. 5.
— — rami, Cat. Rar. p. 133. 139. Th. VIII. N. 71. Th. IX. N. 26. 40. 79. Th. X N. 43.
— — — illibati ſummoque artificio ſoluti, Th. III. N. 24. n. 1. & 2.
— — truncus, Th. I. Aſ. I. N. 9. n. 3.
— — rami varii, Cat. Rar. p. 144. 152. 153. & Th. X. N. 138. vid. & Pulmonalis. arteria.
— *Splenicæ* extremitates vaſciculoſæ, Th. III. N. 72.
— — glandulæ fictitiæ, *ibid.* N. 73.
— — humanæ truncus delineatus, Ep. IV. tab. 4. fig. 2.
— — portio, Th. III. N. 72.
— — vitulinæ portiones Th. I. Aſ. I. N. 2. Th. II. Aſ. IV. N. 4. Th. III. N. 12. & 72. Th. IX. N. 84.
— — ramus expanſus, Th. IV. Loc. Arc. III.
— — rami, Th. X. N. 91. n. 1.
— *Subclaviæ* ortus quomodo fiat? Ep. III. p. 29.
— — portio delineata, Ep. VI. tab. 7. fig. 3.
— *Umbilicalis* diviſio in cellulas, Cat. Rar. p. 156.
Arteriæ an ſemper a majoribus in minores ramificentur? Reſp. ad Bidl. p. 34.
— *Aſperæ* variæ, Cat. Rar. p. 186.
— *Bronchiales* & *Mammariæ* contrario quandoque curſu repunt, Reſp. ad. Bidl. p. 9.
— *Carotis* & *Subclavia* ubi conjungantur? Ep. III. p. 30.
— *Cervicales* cum quibusnam uniantur, Th. IX. N. 54.
— *Coronariæ* cordi, ejusque auriculis &c. ſanguinem impertiunt, Ep. III. p. 29.
— *Cyſticæ* conſiderabiles ſunt, Ep. V. p. 21.
— *Intercoſtales*, Th. VII. N. 47.
— — externæ, Th. VII. N. 27.
— — — a nemine deſcriptæ ſunt, Th. I. N. 16. n. 1. & 4. N. 56.
Arteriæ Intercoſtales externæ quando inventæ, *ibid.*
— — unde prodeant? Th. V. Loc. Arc. VII.
— — uniuntur cum vaſis mammariis internis, Th. VIII. N. 4. n. 3.
— *Mammariæ* internæ prodeunt ex ſubclaviis, Th. I. N. 3. n. 6.
— — trunculos largiuntur marginibus cartilaginum coſtarum, Ep. II. p. 18. earum genuina diſtributio per ſpatia coſtarum, cartilaginea, os Sterni, muſculos, Cat. Rar. 177. Ep. II. p. 18. 19.
— *Meſentericæ* per Inteſtina diſtributæ Th. I. Aſ. III. N. 13. n. 2.
— — quomodo inferiores ramos impertiant Colo Inteſtino, Th. III. Loc. I. N. 2. n. 2.
— *Cordis*, vid. Cordis arteriæ.
— *Nervi optici*, vid. Optici nervi arteriæ.
— *Pericardicæ*, vid. Pericardii arteriæ.
— *Piæ Matris*, vid. Cerebri Piæ Matris arteriæ.
— *Pulmonales*, vid. ſupra, & Pulmonis arteriæ.
— *Renales*, vid. Renum arteriæ.
— variæ repletæ, Th. Max. N. 159.
— vermibus ſcatentes, de Valv. c. 4. Obſ. 6.
— *Vertebrales* abſciſſæ, Th. III. N. 60.
Arteriarum Carotidum rami craſſiores, Th. I. Aſ. II. N. 5. n. 8.
— — trunci, Th. I. N. 4. n. 6.
— extrema in omnibus corporis partibus diverſæ ſunt conſtitutionis, Ep. III. p. 28.
— extremitates variis locis degenerant in vaſcula alterius naturæ, Th. VI. N. 73.
— tunicæ copioſiſſimas arterias ab arteriis Coronariis accipiunt, Ep. III. p. 14.
— — multiplices ſunt, Ep. XIII. p. 14.
— *Frontis* curſus, diſtributio & ortus, Th. X. Thec. II. N. 184.
— *Intercoſtalium* exteriorum ramuſculi quemnam curſum ſequantur? Ep. II. p. 15. Th. I. Aſ. III. N. 16. n. 3.
— — — ſoboles bicompoſitæ, *ibid.* n. 4.
— — propagines peculiari gaudent curſu, *ibid.* n. 2.

Arteriarum Intercoſtalium reptatus ramulique, Th. VIII. N. 27. not.
— — trunci ubi adhæreant? Ep. II. p. 18.
— *Lingualium* curſus, vid Linguæ arteriæ.
— *Mammariarum* internarum portiones cum ſuis ramificationibus, Ep. II. p. 21.
— — — ſoboles, Th. IX. N. 19. lit. A.
— membranæ Hepatis, vid. Hepatis Membrana.
— *Pulmonalium* extremitates e vitulis differunt ab humanis, Th. X. N. 43.
— quarundam extremitates fricatione in aqua ſimplici ſunt diſſolubiles, Ep. III. p. 28.
in *Arteriis Mammariis* frequens naturæ luſus eſt, Reſp. ad Bidl. p. 9.
Arterioſi rami, Th. I. in init. & N. 3. n. 2. Th. IV. N. 44. Th. V. N. 87. Th. VII. N. 3.
Artus anteriores ortu ſunt priores, Th. VI. N. 48.
Artuum decurtandorum antiqua methodus infelici ſucceſſu inſtituta, Ep. XIV. p. 10. & ſeq.
— — nova methodus, *ibid.* p. 5. 7.
— decurtatio feliciter inſtituta, *ibid.* p. 10. & ſeq. judicium ſuper ea, *ibid.* p. 15. & ſeq.
Aſcites, vid Hydrops.
Aſcitis cauſa ubi hæreat? Adv. Dec. II. p. 24.
Aſcite mortuæ cadaveris apertio, Obſ. An. 44.
Aſparagus Afr. Th. Max. N. 114.
Aſthma ſeroſum cum notabili renis calculo, Obſ. An. 56.
— & Dyſpnæa in homine, in cujus cadavere valvulæ cordis coalitæ & oſſeæ, thorax aquoſo latice repletus fuit, *ibid.* 69.
Atheiſmus ex admiranda naturæ ſtructura debellari poteſt, Th. X. N. 86.
Atheroma gignitur ex Hydatidibus, de Valv. c. 4 Obſ. 25.
— in Omento repertum, in quo manipulus pilorum, Th. III. N. 63. & nott.
— inter muſculos colli bovini repertum, Th. X. N. 3.
— mirabile eſt, & ejus ingenium à medico vix poteſt intelligi, Adv. Dec. III. p. 1.
— mirabile in ventriculo inventum, *ibid.* p. 2.
— oſſeum in pulmone bovino, Cat. Rar. p. 180. Th. IX. N. 98.
— placentæ adhærens, Th. IX. N. 24. n. 1.
— quare ita vocetur? Adv. Dec. III. p. 1.
— quid ſignificet? *ibid.*
— quomodo oriatur ſecundum Cl. Boerhaave opinionem, Adv. Dec. I. p. 12. & quomodo ſecundum Ruyſchii ſententiam, Th. X. N. 3. n. 1.
— varias aliquando corporis partes continet, ſcil. dentes, oſſa, pilos, Th. IX. N. 48.
— ventriculi humani, in quo pili, dentes & crus inventa, Th. Max. N. 160. & Adv. Dec. III. p. 2. & ſeq.
Atheromatis bovini ſubſtantia peculiaris, Th. X. N. 3. n. 1.
— contentum admirandæ formæ, Adv. Dec. III. tab 2. fig. 4.
— continens & contentum, Th. VI. N. 6.
— quænam origo? Adv. Dec. I. p. 12.
de *Atheromate*, Adv. Dec. III. p. 1.
Atheromata duo piloſa inter cervicis bovinæ muſculos reperta, Th. VI. N. 6. & Th. X. N. 3.
— oſſefacta duo, Cat. Rar. p. 180.
— in ovario, Adv. Dec. I. p. 6.
Atonia Ileorum quid ſit? Obſ. An. 91.
— — unde proveniat? *ibid.*
Atrophia orta a ſalivæ defectu, Adv. Dec. II. p. 15.
Atrophiâ partes nonnullæ corporis indureſcunt & oſſeſcunt, Obſ. An. 70.
Attractrix partium facultas non improbatur, Adv. Dec. II. p. 11. 18.
Auditus organum quoad ſtructuram internam ab auctoribus ſufficienter non eſt detectum, Ep. VIII. p. 4.
— organum, Th. VIII. N. 6. n. 2.
— organi interna cavitas membrana tenuiſſima obducitur, quæ tota vaſculoſa, Ep. VIII. p. 5. 6. 10. 11.
— — interni ſtructura, *ibid.* p. 4.

Auditus Organi membrana tympani conſtat ex tribus lamellis, Ep. VIII. p. 10.
— — — — duplicaturam habet, *ibid* hæc in foetu adhuc membranula obducitur, quæ vero poſtea evaneſcit, Th. III. N. 76. hæc membrana copioſiſſima vaſa ſanguinea ab Arteria Carotide externa habet, Ep. VIII. p. 10. 11. Th. II. Aſ. VI. N. 3. n. 4 ea tamen glandulas non habet, Th. IV. N. 24. not.
— — — — gemina eſt, Th. II. Aſ. VI. N. 4 n. 1. Th. III. N. 36. 37. n. 1.
— — — — innumeris gaudet arteriolis, peculiari curſu reptantibus, Ep. VIII. p. 10. & tab. 9. Th. III. N. 36. n. 2. N. 37. n. 2. N. 70. n. 2. N. 76. n. 2.
— — — — pertuſa in medio, Th. VI. N. 124.
— — membranam tympani inter & os orbiculare nullam unquam Ruyſchius aperturam invenit, Th. VIII. N. 6. n. 2. Th. II. Aſ. VI N. 3.
— — vaſorum ſanguineorum numerus, Ep. VIII. p. 5.
— os petroſum, Th. II. Aſ. II. N. 9. & N. 17. Th. VI. N. 105.
— — — cum annexo meatu auditorio, Th. III. N. 70.
— — — foetus hum, Th. II. Aſ. VI. N. 4. Th. III. N. 76.
— — — hominis, Th. V. N. 61.
— — — in duas partes dividitur, Th. II. Aſ. VI. N. 4.
— — — infantis, Th. III. N. 37. Th. IV. N. 20.
— — — ubi à ſquammoſo ſeparetur? Th. III. N. 37. n. 1.
— os ſquammoſum foetus nuper nati, Th. IV. N. 28.
— — — infantis, Th. IV. N. 1.
— — — præcedit in oſſificatione os lapidoſum, Cat. Rar. p. 109.
— oſſis petroſi canalis deficiens, Cat. Rar. p. 107.
— — — capſa quænam ſit? Th. II. Aſ. VI. N. 4. n. 2.
— — — cochlea & canales oſſei, Th. IV. N. 22.
— oſſis ſquammoſi & lapidoſi differentia, Cat. Rar. p. 106.
— oſſa temporum diverſa, Th. II. Aſ. VI. N. 4. n. 4. Th. III. N. 36. Th. VI. N. 124. Th. X. N. 68.
— oſſiculum Incus, Th. IV. N. 25.
— — — & Malleolus quomodo cohæreant? Th. II. Aſ. VI. N. 4. n. 6. gaudent quoque vaſculis arterioſis, Ep. VIII. p. 5.
— — orbiculare, Th. IV. N. 1.
— — parti ſuperiori, Stapedis annexum, Th. II. Aſ. VI. N. 4. n. 7.
— — quartum revera datur, Th. IV. N. 25.
— oſſicula confuſa, Th. VIII. N. 6. n. 1.
— — magnitudine naturali, delineata, Ep. VIII. tab. 9. fig. 2.
— — perioſtium habent, Ep. VIII. p. 7. imo & vaſa ſanguinea, *ibid.* & tab. 9. fig. 1.
— — varia, Cat. Rar. p. 105. 181. Th. VIII. N. 6. n. 1. Th. X. N. 9. & 68.
— Stapes peculiare habet ligamentum, Th. IV. N. 20. n. 1.
— Stapedis ſitus naturalis, Th. II. Aſ. VI. N. 4. n. 3. Th. V. N. 37.
Avicula Amboinenſis tricolor in totum conſervata, Th. Anim. I. N. 29.
— alia præparata, *ibid.* N. 41.
— Cap. Bon. Sp. *ibid.*
— Ceylanica, *ibid.* N. 72.
— — cur Crocea dicta? *ibid.*
— quadricolor, *ibid.* N. 2. ejus delineatio, *ibid.* tab. 1. fig. 1.
— Indiæ Orient. *ibid.* N. 64.
— Mellivora Ind. Occid. *ibid.* N. 6. cur ita vocetur? *ibid.*
— Paradiſæa rariſſima, Th. Max. N. 25.
Avicularum Sceleta, vid. Sceleta.
Aurantiæ pomi ramus, Th. IX. N. 54.
Aura ſeminalis, vid. Semen.
Auricula Cordis, vid. Cordis Auricula.
— fœtus hum. Th. IV. N. 39.
— — ovilli immaturi, Th. Max. N. 48.
— — recens nati, T. VIII. N. 83.
— hominis, Th. VI. N. 35.
— — adulti, Th. IV. N. 26. Th. V. N. 23.
— humana, Th. IX. N. 6. Th. X. N. 154. Th. Max. N. 104.
— infantis, Th. I. Aſ. III. N. 21. Th. VI. N. 78. Th. VII. N. 7. & 42.
— poros cutaneos ſatis viſibiles habet, Th. I. Aſ. III. N. 21. n. 1. Th. V. N. 23.
— vaſculis ſanguineis copioſis referta, Th. I.

Th. I. Aſ. III. N. 21. n. 2. Th. IX. N. 6.
Auriculæ pori, eorumque vaſcula ſanguinea & reptatus, Th. I. Aſ. III. N. 21. n. 1.
— vivus color, Th. VIII. N. 42. n. 2.
Auris marina, Th. IX. N. 62. litt. A. & B.
Azygos Vena, vid. Vena Azygos.

B.

Bagre, piſcic, Th. Anim. I. N. 38.
Balani magni, dorſo cancri connati, *ibid.* N. 88.
Balſamationis corporum encomium, Ep. V. p. 15.
— methodi diverſæ, Th. IV. N. 49. n. 1.
Balſaminæ maris Ceylanici ramus, Th. Max. N. 157.
Bartiſchii inſtrumentum curvum eſſe debet, Ep. XIII. p. 19.
— — ex cupro æque aptum exiſtit, *ibid.*
— — in vero palpebræ prolapſu &c. inutile eſt, *ibid.* p. 18.
— — uſum habet in palpebræ excreſcentia, & elongati præputii amputatione, *ibid.*
Been-eter qualis ſit affectus? Obſ. An. 81. unde ortum ducat? *ibid.*
Been-zuiger qualis affectus? Cat. Rar. p. 179.
— & *Been-vreeter* differunt, *ibid.*
Bezoardici lapidis fragmenta rara, Th. IX. N. 4.
Bilis craſſior in Veſicula fellea reperta unde? Obſ. An. 31.
— per Porum bilarium & ductum Cyſticum in inteſtina defluit, Obſ. An. 31.
— qua via ad Veſiculam felleam deducatur? Ep. V. p. 18. & ſeq.
— quomodo in Veſiculam bilariam intret? Reſp. ad Bidl. p. 13.
— Veſiculâ felleâ contenta, non differt ab ea, quæ in Poro bilario reperitur, Obſ. An. 31.
Bilis viæ ad Veſiculam quomodo fiant? Ep. V. p. 16.
Boerhaavianæ lacunæ, vid. Cutis lacunæ.
Boopilus è ſtomacho vaccæ, Th. Max. N. 169.
Brachii amputatio, Ep. XIV. p. 9. & ſeq.
— amputati pars cum manu, *ibid.* tab. 17. fig. 1.
— Aneuriſma periculoſum feliciter curatum, Obſ. An. 2.
— humani venæ, Cat. Rar. p. 145.
— muſculi, vid Muſculi brachii.
— pars cum vermiculi reſiduo, in ejus cavo hærente, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 3.
Brachia foetuum hum. Th. III. N. 1. Th. VI. N. 20. Th. VII. N. 58. Th. IX. N. 9. lit. A. & N. 50. Th. X. N. 148. Th. Max. N. 50. & 79.
— hum, Cat. Rar. p. 166.
— infantum varia, Th. I. N. 3. & N. 90. Th. II. Aſ. III. N. 5. & n. 1. Th. III. N. 14. Th. IV. N. 12. Th. V. N 16. Th. VI. N. 23. 26. 27. 28 34. & 110. Th. VII. N. 21. Th. VIII. N. 22. & 74. Th. IX. N. 8. 33. & 51. Th. X. N. 161.
— puerorum varia, Th. V. N. 2 & ſeq. Th. VI. N. 36. Th. VII. N. 18. Th. X. N. 71. Th. Max. N. 90. & 196.
Bregmatis oſſa, vid. Oſſa Bregmatis.
Bronchialis Arteria, vid. Arteria Bronchialis.
Bronchiorum Cartilaginum omiſſio, Reſp. ad Bidl. p. 22.
Bubonocele, vid. Hernia Inguinalis.
— ex terrore Herniæ Cyſticæ juncta, Obſ. An. 98.
Bubo Venereus aperiendus ante maturitatem, Obſ. An. 41.
— — apertus lympham copioſe ſtillabat, cujus effluxus peculiari arte inhibitus, *ibid*
— — eſt glandulæ Inguinalis tumor & inflatio, *ibid.*
— — quomodo tractandus? *ibid.*
Buccæ humanæ portio, Th. X. N. 136.
Buccarum conſtitutio, Th. VII. N. 41. not. Th. X. N. 136.
— papillæ nerveæ, Th X. N. 136.
— portio, Th. VII. N. 41.
— tunica papillo-nervoſa eſt ejusdem fere conſtitutionis, cujus gulæ, ventriculi,

triculi, &c. *ibid.* n. 2.
Buccinum ex Oceano magno, in cujus dorſo adnatum inſectum marinum, Th. Anim. I. N. 37.
— Guinenſe papillatum majus, *ibid.* N. 91. ejus limax, magnitudine Buccinum ſuperans, *ibid.*
Bufo parvus cinereus, *ibid.* N. 11.
Burſula craſſa cum inhærente animalculo per vomitum ejecta, Th. IX. N. 48.

C.

Cadaver foetus hum. ſex fere menſium, Th. VIII. N. 57. n. 1.
Cadavera an à præparatione Ruyſchiana mutationem accipiant? Ep. XIII. p. 9.
— balſamata an aërem poſſint ferre? Reſp. ad Bidl. p. 30.
— ſepulta ob quasnam cauſas vermibus impleantur? Adv. Dec. II. p. 46.
— quomodo in ſandapilis mutentur? Adv. Dec. II. p. 46.
Cadaverum apertio male negatur Anatomicis, *ibid.* p. 44.
— mutationes, Th. II. Aſ. III. N. 15.
— ſepultorum diverſa conſtitutio, Adv. Dec. II. p. 46.
Calculoſa materia, globulo ſuccini & oſſiculo ceraſi in naribus accreta, Obſ. An. 44.
Calculoſis arenulis fibræ Veſicæ undique obſeſſæ, Th. III. ab init.
Calculoſorum mictio ſanguinolenta unde tam facile fiat? Cat. Rar. p. 156.
Calculus alterum calculum veluti nucleum in ſua cavitate continens, Th. III. ab init.
— ante exſiccationem mollis, ad duritiem lapideam exſiccatus, Th. IV. N. 77.
— aſperrimus exſectus, Th. I. lit. I. ab init.
— compoſitus ex ſenis calculis rotundis, cum ſeptimo ſuperimpoſito, Th. III. lit. K.
— è faucibus tuſſi ejectus, Th. I. lit. I.
— è pelvi, Th. I. lit. H.
— è pulmone hum. tuſſi ejectus, Th. III. lit. P. not.
— figurâ fructum mori imitans, Th. I. lit. C.
— horrendus in utraque renum pelvi, Obſ. An. 95.
— hum. colore lapidem Bezoardicum Orient. imitans, Th. III. ab init.
— — formâ manubrii ſcipionis, Th. I. lit. B.
— — magnitudine pugni, Cat. Rar. p. 162.
— — octangularis affabre in Veſica politus, *ibid.* p. 148.
— — ſuperficie inæquali, *ibid.* p. 162.
— in Bronchiis pulmonalibus, *ibid.* p. 132.
— in ductu Cyſtico Hydropici, Obſ. An. 87.
— in hepatis Parenchymate repertus, de Valv. c. 4. Obſ. 24.
— in renibus fruſtra quæſitus, Adv. Dec. I. p. 23.
— inter defuncti crura repertus, Th. I. lit. O.
— inteſtini Coli, Cat. Rar. p. 35.
— in Veſica gliris inventus, Th. IV. N. 71.
— in Uretere hærens, Obſ. An. 94.
— magnus aſpera ſuperficie, Th. III. lit. P.
— — extractus Th. I. lit. S.
— — formâ Zingiberis, Th. I. lit. R.
— — moriformis, Th. III. lit. L.
— — maximi mori fructum imitans, *ibid.* lit. O.
— major, Th. I. lit. Q.
— marmoreus in Veſicula fellea repertus, Th. X. N. 135.
— mollis in Lithotomia peſſimus, Th. VI. N. 62.
— niger formâ Zingiberis, Th. I. lit. G.
— pullus, *ibid.* lit. M.
— renis in cane, de Valv. c. 4. Obſ. 2.
— — in puello, Obſ. An. 57.
— — notabilis in Aſthmatico, Obſ. An. 56.
— renum qualis affectus? Obſ. An. 15.
— Veſicâ exſectus, Th. I. lit. P.

— Veſicæ felleæ hum. Cat. Rar. p. 144.
— — urinariæ cum hujus ad digiti usque latitudinem purulenta incraſſatione, Obſ. An. 89.
— — — in gliribus familiaris, Th. III. N. 59. & Th. IV. N. 71.
— — — in Hollandia frequens, Obſ. An. 1.
— — — inter tunicas Veſicæ non invenitur niſi poſt prægreſſam ulcerationem. Th. II. Aſ. III. N. 5. n. 2.
— — — licet ſentiatur per Catheterem tamen Lithotomus falli poteſt, Th. IV. N. 70. n. 2.
— — — magnus ſæpe craſſioris Veſicæ cauſa eſt, Adv. Dec. I. p. 8.
— Veſicæ urinariæ rariſſime, ſi unquam, connaſcitur, Th. II. Aſ. III. N. 5. n. 2.
— Ureteri incluſus, Th. I. lit. W.
Calculi ex puella figura, Th. IX. N. 92.
— fruſtum, cavitate præditum, in qua continuit alterum calculum, Th. III. ab init.
— nigerrimi fruſtula admodum mollia, Th. VI. N. 62.
Calculum Veſicæ urinariæ adhæſiſſe ſi aliquid carnoſi per Lithotomiam ſimul extrahatur ſignum haud eſt, Th. II. Aſ. III. N 5. n. 2.
Calculi aliquot hum. diverſæ magnitudinis & formæ, Th IX. N. 29.
— à Lithotomo extracti, Th. I. lit. E.
— duo combinati, Th. III. lit. M. M.
— — è vetulæ mamma exſecti, Th. I. lit. L. L.
— — ingentes ex muliere 68. annorum per inciſionem extracti, Th. IX. N. 92.
— — nucis Moſchatæ magnitudine in Veſicula fellea inventi, Th. V. N. 19. quomodo differant ab aliis, qui ſæpe in hac Veſicula inveniuntur? *ibid.* n. 1.
— — per tuſſim ejecti è pulmone, Th. I. lit. K. K.
— è pulmone bovino, Cat. Rar. p. 132.
— è Veſica biliaria hum. ad inteſtina pulſi, Th. V. N. 32. eorumque levitas, *ibid.* alii, Th. V. N. 31.
— — — fellea hum. Cat. Rar. p. 123. Th. I. litt. X. X. X. Th. IX. N. 80. eorum levitas, *ibid.*
— exſecti è veſica vetulæ, Th. I. litt. D. D. ejus rei admiranda hiſtoria, *ibid.*
— franguntur ſæpe in operatione absque operatoris culpa, Th. III. not. ab init.
— hum. aquæ innatantes, Th. V. N. 32.
— rupem componentes, Th. III. ab init.
— molles ſunt peſſimæ naturæ, Th. VI. N. 62
— parvi è digiti articulis mulieris podagricæ, Th. I. lit. N.
— — humani per vias urinarias excreti, *ibid.* litt. A. A. A.
— per alvum excreti, Th. II. Loc. Arc. VIII.
— — — — ab equo, *ibid.* veritas hujus rei exemplis probatur, *ibid.*
— — — — in equo lapide Bezoardico quoad virtutem convenire dicuntur, *ibid.*
— per Coli membranas diſperſi, quid ſint? Cat. Rar. p. 129.
— plurimi in Veſica urinaria vaccæ reperti, Th. IV. N. 51.
— pulli ſunt peſſimi, Th. III. ab init.
— pulmonis, Cat. Rar. p. 40.
— quadraginta duo ex octogenaria extracti, Obs. An. 1. & Th. VIII. N. 102. not.
— quidam componuntur ex lamellis tenuioribus, Th. III. p. 2. & 6.
— renis inſolitæ magnitudinis in puello trium annorum, Obſ. An. 57.
— varii è renibus exſecti, Th. I. lit. V.
— — ex variis corporis partibus delineati, Th. I. & III. ab init.
— — nigricantes, Th. I. lit. V.
— — generis, Cat. Rar. p. 160.
— — octanguli è vetula, *ibid.* p. 186.
Calculorum è corpore hum. excretorum racemus, *ibid.* 123.
— extractio per Urethram difficilis eſt, ubi contra naturæ leges Urethra in ſuperio-

 perio-

periore parte penis repit, Th. III. N. 5. n. 1.
— extractio quomodo in ſexu ſequiore inſtituenda, Th. IX. N. 92.
— fractio non ſemper Lithotomis imputanda, Th. III. ab init. not.
— humanorum compoſitio varia, Th. III. ab init. not.
— ſectio, Th. VIII. N. 102. not.
— — in ſexu ſequiore eo, quo in viris facere ſolent, modo inſtituta, Th. IX. N. 92.
— — mirabilis in octogenaria, Obſ. An. 1.
— ſectionis exempla quædam, Ep. XIV. p. 3. & ſeqq.
Calculos ſecandi methodus Fratris Jacobi laudatur, *ibid.* p. 3. 9.
Calculis hum. referta capſula, Cat. Rar. p. 157.
ex *Calculis* in Uretere hærentibus Iſchuria lethalis, Obſ. An. 15.
Calor partium vel major vel minor à majori vel minori arteriarum copia dependet, Ep. XIII. p. 14.
Calycis Sceleton, vid Sceleton.
Campanulæ Valerianoidis, Th. Anim. I. N. 21.
Cancellus Americanus, Th. Anim. I. N. 46.
Cancer cutis unde oriatur? Adv. Dec. I. p. 12.
Cancri marini delineatio, Th. Anim, I. tab. 5. fig. 2.
— vera origo ſecundum Cl. Boerhaave, Adv. Dec. I. p. 12.
Caniculus bicolor, Th. Max. N. 113.
Caniculo ſimile animalculum per os ejectum, Th. IX. N. 48. & Adv. Dec. I. p. 18.
Caninus appetitus à Pyloro relaxato, Obſ. An. 74.
Canthárides, Th. Anim. I. N. 2. n. 4. & N. 6.
Cantharifera herba, Th. Max. N. 54.
Capenſis fruticis ramulus Portulacæ folio, Th. VII. N. 39.
Capilli in Aethiopiſſa ad palpebras extenſi, Th. V. N. 74.
— non creſcunt poſt mortem, Th. IX. N. 8. n. 4. & Adv. Dec. II. p. 46.
— quanam pinguedine inunguntur? Adv. Dec. I. p. 11.
— quid ſint? Th. VIII. N. 97. n. 2.
Capillorum copia ſponte à capite prolapſorum, Th. IX. N. 50. & Th. X. N. 1. lit. B.
— morbus quidam, Adv. Dec. I. p. 11.
Capitium è cute capitis infantis, Th. Max. N. 10.
Capricornulus Africanus, Th. Anim. I. N. 2. n. 2.
Capſula Atrabilaria quid ſit? Th. X. N. 152. quomodo ſit diviſa? *ibid.*
Capſulæ Atrabilariæ magnitudo, Th. X. N. 152.
Caput avis Afr. Th. Anim. I. N. 43.
— deforme foetus ovini, ſine ore nati, Th. IV. N. 55. n. 1. ejus delineatio, *ibid.* tab. 1. fig. 4.
— fœtus Æthiopiſſæ, Th. VII. N. 23
— — hum. Th. V. N. 20.
— monſtroſum vituli, de Valv. c. 4. Obſ. 4.
— oſſeum, Cat. Rar. p. 113. lit. A. *ibid* p. 114. & 115. lit. F. & p. 116. lit. K.
— — adulti hominis, Cat. Rar. p. 115. lit. G. 116. litt. I. & L. & p. 130.
— — — diviſum, *ibid.* p. 178.
— — cerebri cavitate deſtitutum, Th. VIII. N. 1. n. 2.
— — Embryonis abortivi, Cat. Rar. p. 106.
— — foetus hum. Th. Max. N. 80. & p. 105.
— — gallinæ, Th. IV. N. 18.
— — humanum, Cat. Rar. p. 113. lit. B. 114. lit. C. 161. & p. 178.
— — infantis, Th. V. Loc. Arc. I. Th. IX. N. 30. unde ſubſtantia lapidea obſitum ſit? *ibid.* n. 1.
— — meretricis, valde morbo Venereo exeſum, Cat. Rar. p. 174.
— — prodigioſum vituli Hydrocephali, *ibid.* p. 178.
— — pueri, *ibid.* p. 116. lit. M.
— — pueri octo fere annorum, Cat. Rar. p. 115. lit. H.

— — ſenis, Obſ. An. 82. & Cat. Rar. p. 153.
— — teſtudinis, Th. VII. N. 76.
— — vetulæ, Cat. Rar. p. 114. lit. D.
— — vituli, *ibid*. p. 175.
— quadrupedis Americani, Th. IX. N. 31.
— ſimiæ albiſſimum, Cat. Rar. p. 178.
Capitis contuſioni Solo fomento, absque inciſione, feliciter proſpectum, Obſ. An. 60.
— dolores quibusnam mediis arcendi? Obſ. An. 40.
— foetus humani portiones, Th. I. Aſ. I. N. IV. & Th. Max. N. 195.
— foramina prodigioſa, Cat. Rar. p. 114.
— infantis ſegmentum, Th. Max. N. 69.
— oſſei foetus hum. pars ſuperior, Th. I. N. 3. n. 1. Th. Max. N. 26.
— — oſſicula varia triangularia, Cat. Rar. p. 177.
— — quodnam centrum oſſificationis? *ibid.* p. 105.
— tumores in infantibus à poſtica parte dependentes &c. cum Hydrocephalo affinitatem habent, Obſ. An. 52.
— vaſorum diverſitas, Th. Max. N. 182.
— vitulini glandula Parotides, Th. Max. N. 184.
— — rete admirabile, *ibid.* N. 110.
Capite toto privatus vitulus, Adv. Dec. I. p. 21.
Capita duo in uno fœtu hum. *ibid.*
— infantum varia, Cat. Rar. p. 144. & 173. Th. I. N. 4. 5. Th. II. Aſ. V. N. 5. Th. III. N. 4. & 16. Th. IV. N. 1. Th. VIII. N. 42. Th. IX. N. 56. Th. X. N. 22. & N. 75.
— puerorum aliquot, Th. II. Aſ. II. N. 14. Th. VI. N. 3 Th. VII. N. 29. & 31. Th. Max. N. 22. & 94.
Capitum hum. partes variæ, Cat. Rar. p. 176.
Carchariæ, vivipari piſcis, foetus, Cat. Rar. p. 182.
Carduus rariſſimus, Th. Anim. I. N. 2. N. 1.
Cardui minimi rariſſimi ramus, Th. Max. N. 6.
— tomentoſi caput, Th. Max. N. 90.
Caries coſtarum ab Aneuriſmate Aortæ, Obſ. An. 37.
— maxillæ inferioris ſublata, Th. IX. N. 29.
— palati cum fungo Cauteriis &c. curata, Obſ. An. 48.
— tibiæ, vid. Oſſium tibiæ caries.
Carneum ſegmentum pediculo & unguicula præditum, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 6.
Carnoſa membrana eſt proprie adipoſa ſive Celluloſa tunica, Ep. I. p. 8.
Cartilaginis vaſa, Adv. Dec. II. p. 3.
Cartilagines gaudent vaſculis ſanguiferis, Adv. Dec. III. p. 33.
Caryophilli Regii, Th. I. N. 31.
Cataplaſma egregium in Gangræna, Obſ. An. 75.
Cauda equina Medullæ Spinalis, vid. Medulla Spinal.
— oſſea anguillæ, Th. VIII. N. 84.
Cauterium actuale optimum remedium eſt poſt extirpatam corruptam portionem, Obſ. An. 48.
Cellulæ adipoſæ, Cat. Rar. p. 183.
Cellularum adipoſarum demonſtratio, Th III. N. 79. n. 3.
Celluloſa membrana flatu detegenda eſt, Ep. I. p. 8.
— — in Scroto continua eſt cum penis & Septi membrana celluloſa, Th. X. N. 105.
— — — — eſt proprie membrana Dartos, Ep. I. p. 8. Th. X. N. 95.
— — — — fibris aliquando donatur, hinc Scrotum corrugari & contrahi poteſt, Ep. I. p. 8.
— — — — vaſa ſanguinea copioſiſſima habet, Adv Dec. II. p. 22.
— — — — univerſo in corpore ſub cute reperiri & demonſtrari poteſt, Th. III. N. 29. n. 2.
— — quid ſit ſecundum Ravium? Reſp. Rav. p. 15.
Centinodia, Th. VIII. N. 57. n. 1.

— floribus argenteis, Th. Anim. I. N. 14.
Centinodii ramuli, *ibid.* n. 6.
Cephalæa à Setaceo applicito ceſſans, eodemque remoto recurrens, idque aliquoties, Obſ. An. 40.
Cephalicum fomentum, *ibid.* 60.
Ceraſi oſſiculum diu in naribus hærens, cortice lapideo obductum, *ibid.* 44.
Ceraſtes Ceylanicus cinereus, duo cornicula gerens, Th. Anim. I. N. 15.
Cerebellum à cerebro ratione externæ figuræ differt, Ep. VII. p. 6.
— depictum, Ep. XII. tab. 15. fig. 4.
— ex variis lamellis circularibus transverſis compoſitum cernitur, Ep. VII. p. 7. Ep. XII. p. 20. tabb. 13. & 15.
— foetus hum. Th. V. N. 48.
— humanum, Th. III. N. 31. Th X. N. 7. & N. 15.
— — induratum, Th. III. N. 29.
— — inverſum cum annexis, Th. III. N. 45. Th. VII. N. 31. not.
— infantis, Th. V. N. 98.
— Pia Matre obductum, Ep. XII. tab. 13. lit. A.
— pueri, Th. I. Aſ. II. N. V.
Cerebelli arteriarum diſtributio, Th. III. N. 45. n. 5.
— conſtitutio quænam? Ep. XII. p. 19. 20.
— diſſectio methodo Vieuſſenii inſtituta non ſatisfacit, Ep. XII. p. 20.
— diſſecti variæ portiones, Cat. Rar. p. 181.
— figuræ gemina deſcriptio, Ep. XII. p. 20.
— humani arteriæ innumeræ, Th. III. N. 29. n. 2. & N. 45. n. 2.
— — lamella, Th VI. N. 121.
— — naturalis conſtitutio & color, Th. III. N. 45. n. 1.
— — *Plexus Choroideus*, Th. III. N. 45. n. 3.
— — portiones, Th. V. N. 65. 66. Th. VIII. N. 59 Th. IX. N. 52. Th. X. N. 26.
— lamellæ quædam, Th. III. N. 16. n. 5.
— *Medulla Oblongata* & parte inferiore & ſuperiore corpora Pyramidalia & Olivaria habet, Th. V. N. 65. n. 2. & N. 66. n. 1.
— — — lateraliter viſa, Ep. XII. tab. 15. fig. 5.
— *Medullæ oblongatæ* caudex, Ep. XII. p. 24.
— — — corpus globoſum, Th. I. Aſ. III. N. 11. n. 4.
— — — infantis portio, *ibid.* N. 11.
— — — portio depicta, Ep. XII. tab. 14. fig. 5.
— — — portiones, Th. I. Aſ. II. N. 5. & Th. X. N. 26.
— — — protuberantiæ, Ep. XII. tab. 14. Th. I. Aſ. III. N. 11. n. 1. 2.
— — — ſulcus, *ibid.* n. 3.
— — — variæ apparentiæ parte averſa, Ep. XII. tab. 15.
— *Pia Mater* cum ſuis proceſſ. falcif. Ep. VII. tab. 8. fig. 2. Th. IV. N. 6.
— — — delineata, Ep. VII. tab. 8. fig. 1.
— *Proceſſus Vermiformis*, Th. V N. 65. n. 1.
— *Prominentiæ* non minus ob formam proceſſûs vermiformes nominandæ, quam veri proceſſus vermiformes, Ep. XII. tab. 13.
— — ubi ſint? Th. V. N. 78. n. 1.
— ſubdiviſio quænam? Ep. XIII. p. 20. & Th. IX. N. 52.
— *ſubſtantia* eadem eſt, quæ Cerebri, nempe corticalis & medullaris, Ep. XII. p. 20.
— — medullaris divaricatos arboris ramos refert, *ibid.* & Th. IX. N. 52.
— *ſubſtantiæ* Corticalis portio delineata cum ſuis ſubdiviſionibus in innumeras particulas, Ep. XII. tab. 15. fig. 5. Th. IX. N. 52.
— — — ſubdiviſio, Th. V. N. 52. n. 4.
— tunica ſecunda *Arachnoidea*, Th. III. N. 29 n. 3.
— transverſim ſecti pars inferior, Th. IX. N. 73.
— vitulini portio, Th. Max. N. 40.
Cerebrum caret vaſis Lymphaticis, Th. IX. N. 53.
— ceti habendum pro ſpermate ceti, Th. X. N. 73.

— diſ-

— diſſecandi varii modi, Ep. XII. p. 10. & ſeqq. vid. Cerebri ſectio.
— ejusque partes pulchre delineantur, Ep XII. tabb. 13. 14. 15.
— foetu etiam mortuo quando non putreſcat? Th. Max. N. 158.
— hum. induratum & inverſum, Cat. Rar. p. 128.
— in fœtu deficiens, Th. VIII. N. 1.
— in oleo coquendi methodus, Ep. XII. p. 5.
— in tribus foetibus humanis non repertum, Adv. Dec. I. p. 20.
— inverſum & cranium exemptum, Ep. XII. tab. 13.
— ovinum induratum, Cat. Rar. p. 139.
— — Williſiana methodo præparatum, Th. III. N. 65. plurimas particulas conſpiciendas præbet, *ibid.*
— quomodo à Cerebello differat? Ep. VII. p. 6.
Cerebri abſentia in fœtu hum. Th. VIII. N. 1.
— *Arachnoidea membrana* à quibus detecta, Reſp. ad Bidl. p. 16.
— — — inflata pſeudo-vaſa lymphatica repræſentat, Th. VII. tab. 2. fig. 2.
— — — nulla habet vaſa ſanguinea, Ep. IX. p. 8. Ep. XIII. p. 10. Adv. Dec. III. p. 28.
— — — quare ita dicatur? Ep. IX. p. 28.
— — — quare vaſculoſa videatur? *ibid.* p. 9.
— — — quomodo detegenda? *ibid.* p. 7. tab. 10. lit. D.
— — — tertia cerebri membrana eſt, *ibid.* p. 4.
— *Arachnoideæ membranæ* convolutiones genuinæ, Ep. IX. p. 9. tab. 10.
— — — delineatio falſa, Reſp. ad Bidl. p. 7.
— — — — quare ita difficilis? Ep. IX. p. 7.
— — — portio, Th. I. Aſ. II. N. 5. n. 6.
— — — tenuitas & ſubtilitas, Ep. IX. p. 8. & 10. Reſp. ad Bidl. p. 7. 16.
— — — vaſa ſanguinea oculis non poſſunt videri, Ep. IX. p. 8. Th. IV. N. 6. not. Adv. Dec. III. p. 28.
— *Arteria* Cervicalis à Vieuſſenio ita dicta, Ep. XII, tab. 13. lit. X.
— — Spinalis eundem exortum non ſemper obſervat, *ibid.* tab. 13. lit. C.
— *Arteriæ*, Th. III. N, 23. Th. Max. N. 127.
— — per medullarem Cerebri ſubſtantiam, Th. II. Aſ. IV. N. 7.
— *Arteriarum* per Piam Matrem reptatus, Ep. XII. tab. 13.
— — tenuitas unde veniat? Th. IX. N. 53.
— *Cavitates* laterales quid ſint? Th. V. N. 79.
— *Corpora* Olivaria, Th. V. N. 78. n. 2.
— — Pyramidalia & Olivaria à Cl. Vieuſſenio in cerebri inferiore parte inventa, ſimiliter à Cl. Ruyſchio etiam in parte ſuperiore detecta, Ep. XII. p. 25. 26. tab. 14. fig. 5. quid ſint? *ibid.* p. 25.
— *Cortex*, vid. Cerebri ſubſtantia Corticalis.
— *Dura Mater* expanſa. Th. Max. N. 205.
— — — hominis, Th. VII. N. 34. & 35.
— — — — delineata, *ibid.* tab. 1. fig. 3.
— — — Pericranio interno tecta, Th. IX. N. 26.
— — — puellæ giganteæ, Th. VII. N. 36.
— — — tendinoſa & tenax eſt, Th. I. N. 5. n. 6. Th. V. N. 6.
— — — vaſa ſanguinea plurima habet, Th. III. N. 65, Th. IV. N. 81. Th. V. tab. 2. fig. 4.
— *Duræ Matris* arteriarum elegantiſſima repletio, Th. IV. N. 80.
— — — conſtitutio, Th. V. N. 6.
— — — ex ejus falce productio præternaturalis membranacea obſervata eſt, Th. IX. N. 26.
— — — falx. *ibid.*
— — — — & infundibulum exſiccatum, Cat. Rar. p. 181.
— — — in ejus ſinu longitudinali obſervata a Pacchonio corpuſcula ſubro-

rotunda miliaria deſcribuntur & depinguntur, Th. VII. N. 34. 35. & 36. & tab. 1. ſeq.
— — — *Proceſſus falciformis* criſtæ galli non ſolum, ſed etiam interiori parti oſſis frontis adhæret, Th. I Aſ. I. N. 9.
— — — pueri portio, Th. IV. N. 80.
— — — *Sinus* falciformis, Th. V. Loc. Arc. I. n. 1. Th. IX. N. 26.
— — — — — habet vaſa ſanguinea, Th. III. Loc. II. N. 7. not.
— — — — longitudinalis non immediate ab arteriis ſanguineis accipit repletionem, ſed mediantibus venis, Th. VIII. N. 2. not.
— — — ſinubus lateralibus apertis videtur ſinus quartus, Th. I. N. 4. n. 3.
— fabrica quænam, Adv. Dec. III. p. 4.
— *Fibrillarum* nervearum principium, Ep. XVI. p 11.
— fœtus flaccidi vaccæ fruſtum, Th. Max. N. 158.
— *Fornix* cum duobus ejus brachiis, Th. V. N. 79.
— *Glandula Pinealis*. Th. X. N. 26.
— — — intrinſecus poroſa eſt, ſed neutiquam cum ceteris corporis partibus glanduloſis convenit, Th. I. Aſ. V. N. 5. n. 3.
— — — membranâ tegitur ſatis craſſâ, *ibid.* n. 4.
— — — in qua oſſicula, ab aliis calculi habita, inventa, Th. V. N. 63. tab. 3. fig. 5.
— — *Pituitaria* nonnihil eminens, Th. I. N. IV. n. 5.
— glandulas quinam ſtatuant? Ep. XII. p. 17.
— hominis adulti portio, Th. X. N. 8.
— hum. lamella, Th. V. N. 86.
— — pars anterior, Cat. Rar. p. 138.
— — — inferior. Th. V. N. 78.
— — partium recenſio, Cat. Rar. p. 128.
— — portio delineata, Th. VII. tab. 2 fig. 2.
— — portiones, Cat. Rar. p. 181. Th. III. N. 33. Th. V. N. 45. 49. & 84. Th. IX. N. 54. & 56. Th. X. N. 28. Th. X. N. 153.
— — — lapidis inſtar induratæ, Th. II. Aſ. II. N. 94. & Th. VIII. N. 101. Th. X. N. 73.
— — vaſa arterioſa, Th. V. N. 10.
— Hydrocephali portio, Th. III. N. 9.
— infantis portio, Th. V. N. 22.
— *Infundibulum* vaſculis ſanguineis conſtat, Ep. XII. tab. 13. lit. R. Th. I. N. 4. n. 4.
— in oleo olivarum decocti pars, Th. X. N. 32. quid judicandum ſit de hac præparatione? *ibid.*
— *Membranæ* mediæ falſa delineatio, Reſp. ad Bidl. p. 7.
— mulieris infanticidæ duæ portiones, Th. Max. N. 5.
— *Nervorum* è Medulla Oblongata oriundorum, exortus, Ep. XII. tab. 13. vid. Nervi.
— *Pia Mater*, Th. VIII. N. 26. Th. Max. N. 174.
— — — craſſior ſolito, Th. VI. N. 79. n. 2.
— — — cuinam rei inſerviat propter tenuitatem? Th. X. N. 17.
— — — cum ſuis proceſſibus, Th. V. N. 73.
— — — infantis ſubtiliſſima, Th. II. N. 8.
— — — — tota fere ex meris vaſculis ſanguineis conſtare videtur, *ibid.*
— — — fœtus hum. recens nati, Th. III. N. 40.
— — — hominis, Th. V. N. 13. Th. VI. N. 79. Th. VIII. N. 18. Th. IX. N. 36. Th. Max. N. 17. & 45.
— — — — ab una parte incraſſata, Th. X. N. 10.
— — — in omnes ſulcos proceſſus quoſdam demittit, Ep. VII. p. 7.
— — — pueri, Th. VII. N. 13.
— — — quam profunde ſeſe inſinuet inter ſulcos Cerebri? Th X. N. 28.
— *Piæ Matris* arteriæ, Th. II. Aſ. V. N. 8. Th. Max. N. 90 vid. Cerebri Piæ Matris vaſa.
— — — conſtitutio vera, Th. VI. N. 5.
— — — corpuſcula quid ſint? Th. VI. N. 23.

— — — craſſities ante vaſculorum repletionem major videtur, Th. III. N. 68. Th. V. N. 24. n. 2. Th. IX. N. 36. Th. X. N. 17.
— — — extremitatum tenuitas, Th. V. N. 11. not.
— — — fruſta, Th. Max. N. 91. 92. 93.
— — — glandulæ perperam ita dicuntur, Th. V. N. 1. n. 1. quid ſint? *ibid.*
— — — incraſſatio præternaturalis, Th. III. N. 68. n 2.
— — — infantis portiones, Th. I. Aſ. III. N. 14. & Th. V. N. 79.
— — — membranoſum cuinam uſui inſerviat? Th. III. N. 40.
— — — nexus cum Cerebro accuratus & genuinus ab auctoribus eſt prætervifus, Ep. VII. p. 4.
— — — — fit per proceſſus ſerpentinos, *ibid.* p. 7.
— — — particulæ prominentes in ſuperficie exteriore quid ſint? Th. IX. N. 42. Th. X. N. 33.
— — — pinguedo non raro obſervata, variisque locis eâ ditata eſt, Ep. IX. p. 8. Th. V. N. 1. n. 1. & N. 13. n. 1. & N. 73. n. 2. Th. VI. N. 23. Th. IX. N. 42.
— — — — perperam habetur pro glandulis, Th. V. N. 1. n. 1. & N. 13. n. 1. Th. VI N. 23
— — — portio cum annexa Corticis Cerebri portione, Th. X. N. 25.
— — — — cum arteriolis ſuis delineata, Ep. VII. tab. 8. fig. 3.
— — — — incraſſata, Th. X. N. 13.
— — — portiones variæ, Th. I. Aſ. II. N. 13. Aſ. III. N. 19. Th. III. N. 20. n. 1. & N. 68. Th. IV. N. 5. & 58. Th. V. N. 24 51. 77. Th. VII. N. 33. 45. Th. VIII. N. 13. n. 1. N. 69. 72. Th. IX. N. 42. 46. Th. X. N. 5. Th. Max. N. 38.
— — — proceſſus cur minores ſint? Th. I. Aſ. II. N. 13. n. 2.
— — — — falciformis, Ep. VII. tab. 8. fig. 1.
— — — — minores ſunt in recens natis, Th. I. Aſ. II. N. 13. n 2.
— — — proceſſuum falciformium numerus, Ep. VII. p. 8. & 9.
— — — ramuſculi numeroſi, Th. VI. N. 79 n. 1.
— — — ſeparatio difficilis a Corticali ſubſtantia, Th. IV. N. 58. not. & Th. VIII. N. 18.
— — — ſubſtantia variis locis gaudet pinguedine, Th. V. N. 73. n. 2. vid. Cerebri Piæ Matris pinguedo &c.
— — — tenuitas, Th. IX. N. 36.
— — — vaſa arterioſa foetus recens nati, Th. X. Thec. I. N. 173.
— — — — ſanguinea ſunt copioſiſſima, quæ iterum producunt Corticalem Cerebri ſubſtantiam, Ep. VII. p. 8. Ep. IX. p. 12. tab. 13. & 15. Th. I. Aſ. I. N. 10. Th. II. Aſ. V. N. 8. Th. III. N. 68. n. 1. Th. VI. N. 79. n. 1. Th. X. N. 28. Th. Max. N. 90.
— — — — — cur deorſum tendant? Th. VI. N. 79. n. 1.
— — — vaſorum arterioſorum conſtitutio poſt mortem, Th. IX. N. 36.
— — — — figura delineata, Ep. IX. p. 9. & tab. 10.
— — — — tenuitas, Th. X. N. 17.
— — — — uſus, Th. I. Aſ. II. N. 7. in notis. & N. 13. n. 1. Th. III. N. 40. & Th. VIII. N. 18.
— partes quænam? Ep. XII. p. 11. & ſeq.
— *Plexus Choroideus*, Th III. N. 51. & Th. V. N. 1. n 2. & N. 66. Th. VIII. N. 100.
— — — depictus cum annexa Piæ Matris portione ex homine, Ep. XII. tab. 15. fig. 3.
— — — eſt corpus continuum cum arteriarum extremitate, Th. III. N. 45. n. 3.
— — — etiam extra Cerebri ventriculos propullulat, Ep. XII. p. 25. & 26.
— — — ex glandulis conſtare dicitur, Ep. XII. p. 21. 22.
— — — ex glandulis haud conſtat, ſed vaſculis, *ibid.* & Th. II. Aſ. V. N. 7. Th. V. N. 66. Th. VIII. N. 100. Th. X. N. 44.
— — — Hydatidibus ſcatens, Ep. XII. p. 22. ſqq. & Adv. Dec. I. p. 8.
— — — illæſo Cerebello, extra ſuper-

perficiem ex parte prominens, Th. III. N. 45. n. 3.
— — — ovis ceu fatuæ, Th. VII. N. 48.
— — — ovis in aliud mutatus & delineatus, *ibid.* tab 3. fig. 5.
— — — Piæ Matri eſt connexus, Th. V. N. 66. n. 1.
— — — puellæ giganteæ, Th. VII. N. 22. qui delineatur, *ibid.* tab. 1. fig. 2.
— — — pueri, Th. II. N. 7.
— — — quatenus extra Cerebelli hemiſphærium propullulat tegitur membrana Arachnoidea, non Pia Matre, an hoc in omni objecto? Th. III. N. 45. n. 4.
— — — quid ſit? Th. V. N. 66. n. 2.
— *Plexus Choroidei* arteriæ elaborationi humoris aquoſi deſtinatæ, Ep. XII. p. 22.
— — — conſtitutio, Ep. XII. p. 20. & 21. & Th. X. N. 24. & 25.
— — — portio, Th. VII. N. 77. & Th. VIII. N. 100.
— — — — depicta, Hydatidibus repleta, Ep. XII. tab. 15. fig. 1.
— — — vaſa ſanguinea in globulos rotundos mutata, Th. VII. N. 48.
— — — uſus, glandulis adſcriptus, arteriolis debetur, Ep. XII. p. 21. ſeqq.
— portio depicta, Ep. XII. tab. 14. fig. 2.
— — in oleo cocta, Th. VIII. N. 35.
— — in ove fatua non nihil corrupta, cujus Plexus Choroidei vaſa ſanguinea in globulos rotundos ſunt mutata, Th. VII. N. 48.
— — vitulini foetus ſemianni ſpatio in matre relicti, absque magna mutatione, Adv. Dec. II. p. 35. tab. 2. fig. 2.
— portiones, Cat. Rar. p. 128. Th. V. N. 16. 52. & 79. Th. IX. N. 73.
— *Proceſſus Vermiformis*, Th. V. N. 52. n. 3.
— — — ſubſtantiâ non eſt diſtinctus à reliqua Cerebri ſubſtantiâ, Th. V. N. 49. not.
— *Protuberantia* annularis arteriolis innumeris obſita eſt, Ep. XII. tab. 13. lit. P.
— — — in medio ſulcum longitudinalem habet. *ibid.* tab. 15. fig. 2.
— — — Medullæ oblongatæ tractibus ſive fibris medullaribus & transverſalibus extrinſecus inſtructa; hæ autem fibræ continuationem habent cum iis, quæ ſubſtantiam medullarem Cerebelli conſtituunt, *ibid.* fig. 6.
— — — — — Williſii corpus globoſum eſt, Th. I. Aſ. III. N. 11. n. 4.
— — — ſuperimpoſita eſt Medullæ oblongatæ caudici, non vero caudex Medullæ oblongatæ Protuberantiæ annulari, Ep XII. p. 25.
— *Protuberantiæ* crurum Medullæ oblongatæ perverſe glandulæ pone infundibulum audiunt, *ibid.* tab. 13. lit. S.
— *Rete* mirabile, Ep. XII. lit. T. Adv. Dec. II. p. 45.
— *Sectio* antiqua & vulgaris, Ep. XII. p. 10. 11.
— — à Varolio excogitata, *ibid.* p. 1.
— — recentior, *ibid.* p. 12.
— — Sylviana, *ibid.* p. 13.
— — Williſiana, *ibid.*
— *Septum*, quo diſtinguitur à Cerebello, vocari poteſt Falx transverſalis, Th. II. Aſ. II. N. 5. n. 2.
— *Subſtantia* duplex hodie ſtatuitur Corticalis & Medullaris, Ep. XII. p. 3.
— — veteribus dicebatur ſui generis, Ep. XIII. p. 17.
— — *Corticalis* an venas habeat, non ſatis clarum eſt, ſed tamen veroſimile, Th. VI. N. 73.
— — — arte indurata grumoſa adparet, Th. I. N. 19. n. 3.
— — — decoctione in oleo mutatur, Th. VI. N. 73. Th. VIII. N. 35.
— — — de ea diverſæ ſententiæ, Ep. XII. p. 3. 4.
— — — depicta, *ibid.* tab. 14. fig. 1. & 3.
— — — explicatu difficilis eſt, *ibid.* p. 3.
— — — glanduloſa a Malpighio habetur, itemque recentioribus, *ibid.* p. 4. 5. 17. 18. & Th. VI. in præfat.

— — — haud

— — — haud componitur ex glandulis, ſed tota ſubſtantia ejus eſt compages & ſeries intricatiſſima ſanguineorum vaſculorum minutiſſimorum, Ep. XII. p. 5. 10. ſeqq. p. 15. 17. 18. 19. & Th. I. Aſ. III. N. 19. & n. 1. & 4. Th. II. Aſ. V. N. 3. & Aſ. VI. N. 1. n. 2. & N. 13. Th. III. N. 33. n. 1. & N. 40. Th. IV. N. 78. Th. V. N. 44. N. 48. n. 3. Th. VI. in præf. & N. 73. Th. VII. N. 12. n. 6. & N. 25. Th. VIII. N. 35. & N. 69. Th. X. N. 32. 33. 150. & 153. Adv. Dec. III. p. 4.
— — — judicia diverſa veterum de ea, Ep. XII. p. 3. 4. & 17.
— — — medullarem variis locis mole ſuperat, Th. V. N. 45. n. 2.
— — — poteſt diſſolvi, Th. I. Aſ. III. N. 19. n. 52.
— — — vaſculoſa arteriæ Piæ Matris annexa, Th. VIII. N. 26.
— — — — defenditur contra Schelhamerum, Th. VI. N. 73. Adv. Dec. III. p. 4.
— — *Medullaris* depicta ex infante, Ep. XII. tab. 15. fig. 7.
— — — prædita quoque eſt ſubſtantia Corticali, Th. V. N. 86.
— *Subſtantiæ Corticalis* color in demortuis quisnam ſit? Th. VI. N. 73.
— — — — in ſtatu ſano cinereus eſt, & quando rubicundus? *ibid.*
— — — extremitates ultimæ venularum impoſſibile demonſtrantur, *ibid.*
— — — inventor quisnam? Th. VIII. N. 35.
— — — particulæ non diſſolutæ male habentur pro glandulis, Th. X. N. 31.
— — — portio depicta, Ep. XII. tab. 14. fig. 1.
— — — portiones variæ, Th. I. Aſ. III. N. 19. Th. II. Aſ. V. N. 3. & 44. Th. VI. N. 73. & 109. Th. X. N. 5. & 31. & Th. Max. N. 91. & 93.
— — — ſubdiviſio, Ep. XII. tab. 15. fig. 4. Th. IX. N. 52.
— — — vaſcula, eam conficientia, analogiam habent, cum iis, quæ Placentam uterinam conſtituunt, Th. III. N. 38.
— — diviſio, Ep. XII. p. 3.
— — portio, Th. V. N. 46. n. 2.
— *Subſtantiam* demonſtrandi diverſæ Medicorum methodi, Ep. XII. p. 15.
— — — vera methodus, Ep. XII. p. 15.
— *Tractus Medullares*, Ep. XII. p. 25.
— — — demonſtrandi modus, Ep. XVI. p. 12. ſed Cerebrum in ſegmenta digitis non eſt dividendum poſt indurationem, *ibid.* & Th. X. N. 28.
— *Vaſa Lymphatica* nulla ſunt, Ep. XII. p. 23. Th. IX. N. 53.
— — quare tam tenera ſint? *ibid.*
— *Vaſorum ſanguineorum*, per id diſtributorum, pulchra delineatio, Th. III. tab. 4. fig. 1.
— *Ventriculi*, Ep. XII. p. 23.
— — non ſcatent glandulis, eos humectantibus, Adv. Dec. I. p. 13.
— — unde humorem ſuum accipiant, & cujus uſus ſit ille? cujusque vitia multos morbos producunt, Ep. XII. p. 22. 23. 24. & 25.
— vitulini portio in utero vaccæ mortui, Adv. Dec. II. tab 2. fig. 2.
Cereus Americ. ſpinoſus multangularis, Th. X. N. 4.
Cerei ſpinoſi Americani ſpinula, Th. VIII. N. 24. not.
Ceti ſperma male ita dictum, & quid ſit? Th. X. N. 73. & Th. Max. N. 181.
— minoris, Caſtinjot, Cerebrum habendum pro ſpermate Ceti, Th. X. N. 73.
Chamæleon Afr. Th. VIII N. 74.
— — cinereo marmoreus, Th. Anim. I. N. 67.
Chamæ-pſittaci Sceleton. vid. Sceleton.
Chankers, vid. Penis Glandis ulcera.
Chemicâ deſtillatione quid poſſit produci? Adv. Dec. p. 7.
Chirurgia eſt artium præſtantiſſima, Obſ An. 41.
Chorion & Amnion ſibi invicem leviter cohærent, Ep IX. p. 9
— humanum in duas lamellas dividi poteſt, Th. V. N. 41. & tab. 1. fig. 1.
— — non habet vaſa ſanguinea, ubique per eam diſperſa, nec ulterius, quam per mediam ejus partem, ubi Placentæ cohæret, Ep. IX. p. 9.

Ep. XIII. p. 10. Th. V. N. 1.
— ovinum ſcatet Cotyledonibus, quæ nil aliud ſunt, quam Placentulæ uterinæ, non glandulæ, Th. II. Aſ. IV. N. 10. & n. 1.
— — vaſa innumera habet, Th. IV. N. 19.
— Placentæ utramque ſuperficiem obducit, Th. X. N. 60.
— porcinum acetabula habet, Th. IV. N. 45. & 61.
— — cum ſuis acetabulis, Th. V. N. 107.
— — exterius eſt inſtar villoſæ Inteſtinorum tunicæ, Th. IV. N. 61.
— producit tegumentum Placentæ villoſum, Th. X. N. 60. vid. Placentæ uterinæ integumentum novum.
— vitulinum vaſis ſanguineis valde repletum eſt, Th. II. Loc. Arc. III.
Chorii acetabula admodum exilia, Th. IV. N. 61. not.
— duæ partes maxime inter ſe diſcrepantes, Th. V. N. 41.
— humani foetus portio, Th. V. N. 41.
— membrana porci in qua nonnulla acetabula, Th. IV. N. 45.
— — quando in corpore vivo in duas membranulas dividatur? Th. X. N. 155.
— porcini portio, Th. IV. N. 61.
— portio, Th. II. Aſ. II. N. 10.
— — in duas membranulas diviſa, Th. X. N. 155.
— Tunica Villoſa aut ſuccoſa quid? Th. V. N. 41. quasnam partes obducat, & cum quanam ſit continua? *ibid.*
— Tunicæ vitulinæ delineatio, Th. II. tab. 6. fig. 8.
— vaccini portio, Th. V. N. 21.
— vitulini foetus portio, Th. II. Loc. Arc. I. N. 3. & 4.
— — ſegmentum, Th. Max. tab. 2. ejus mirandus reptatus, *ibid.*
inter *Chorion* & Amnium non reperitur tertia in homine membrana, Th. IX. N. 21.
Chryſalides in cavernulis oſſium latitant, Adv. Dec. III. p. 21.
— parvæ cum urina rejectæ, *ibid.* p. 20.
Chryſalidum exuviæ in imis oſſibus repertæ, Adv. Dec. III. p. 19. earumque figura diverſa, *ibid.*
Chryſanthemi ramuli, Th. Anim. I. N. 6. ejus flores, *ibid.*
Chylus cuinam tunicæ ſeſe inſinuet? Th. V. N. 41.
— quomodo intret in vaſa lactea? Adv. Dec. II. p. 11.
— ubi & quomodo limpidior reddatur? *ibid.*
Chyli pars an venulis Meſeraicis ſemper ducatur in Hepar? Adv. Dec. III. p. 23.
— receptaculum in homine naturaliter non datur, Adv. Dec. II. p. 11.
— via à Bilſio & Riolano male adſignata, de Valv. c. 4. Obſ. 15. in fine.
— tenuiora forte reſorbentur etiam à venis Meſeraicis, Adv. Dec. II. p. 18. Dec. III. p. 23.
Cibi faſtidium ab ejectione ſalivæ nimia, Adv. Dec. II. p. 15.
Cicatrizantia medicamenta, Adv. Dec. III. p. 25.
Ciceris rubri ramus, Th. IV. N. 52.
Cichorei ſpinoſi fruticoſi ramus, Th. Anim. I. N. 72.
— — ramulus, *ibid.* N. 48.
Cicutariæ ſucco viroſo fructus, ſeu ſemina, hominem poſſunt interficere, Th. Anim. I N. 89. exemplum, *ibid.* analogia foliorum hujus plantæ cum Apio aquatico, *ibid.*
Ciliares nervi, & *Ciliare* Ligamentum, vid. Oculorum Ciliares nervi, &c.
Cinnamomi baccæ, Th. Anim. I. N. 10.
de *Circoſele*, Adv. Dec. II. p. 21.
Circulationis ſanguinis auctor Harvæus exiſtit, Ep. XII. p. 27. Ep. XV. p. 3.
Circumforaneorum & Medicaſtrorum fraus, Obſ. An. 26. eorumque ſtolida & coeca temeritas, *ibid.* Obſ. 49.
Ciſtula Bilaria pro diverticulo bilis habenda eſt, Obſ. An. 31.
Clavi pedum cur periculoſi fiant? Adv. Dec. II. p. 17.
— — locum habent in papillis nerveis, &c. *ibid.* vid. Pedum clavi.
Claudicatio infantum ſæpe provenit ab eo, ſi cogantur ambulare, oſſibus adhuc mollibus exiſtentibus, Adv. Dec. II. p. 16.

— vetu-

— vetularum provenit ſæpiſſime à fractura colli oſſis femoris, Th. VIII. N. 103. n. 3.
Clipvis, piſcic. Americ. Th. Anim. I. N. 3.
Clitoris major in foetu exiſtit, Th. VI. N. 51. & 54.
Clitoridis caput cum ejus præputio, Th. VII. N. 60.
— — inter labia vulvæ prominens, mentitur glandem membri virilis, Th. X. N. 82. Adv. Dec. II. p. 22. quanam ætate id fiat? *ibid.*
— corpus ſpongioſum repletur repletis arteriis, eodem modo, uti corpora nerveo ſpongioſa, Th. VI N. 1. n. 5.
— propendentia in Embryonibus, Th. VI. N. 51. & 54.
Cochinella rubra, Th. Anim. I. N. 10.
Cochlea magna alba cum adnato inſecto marino, Th. Anim. I. N. 37.
— marina Indica cum limace, Th. Anim I. N. 76.
Cochleæ marinæ gravidæ uterus, vid. Uterus.
— vaſculorum arterioſorum curſus, Ep. VIII. p. 5.
Colis infantis cum coliis ſuis, Th. VII. N. 34. & Th. X. N. 95.
— pueri cum coliis ſuis, Th. III N. 22.
Colli arteriæ vertebrales, Th. I. Aſ. III. N. 12. n. 2.
— arteriarum abſciſſiones, Th. III. N. 16. n. 1.
— illiniendi remedium, Adv. Dec. I. p. 33.
— vertebræ, vid. Vertebræ Colli.
Colocaſia, Adv. Dec. III. p. 11.
— annon vera Ari ſpecies? *ibid.*
Color contenti & continentis idem eſt, Th. VI. N. 73.
— partium diverſus dependet à contentis, *ibid.*
Columbæ foetus biceps, Th. Max. N. 42.
Conceptio falſa quid olim fuerit? Th. X. N. 63.
— quando fiat? Th. VI. N. 21.
— quid ad eam requiratur? Th. VI. N. 21.
— Tubaria in brutis eſt ordinaria, in hominibus extraordinaria, Ep. Extrm. p. 10.
— veſicularum foeminearum ſubſidio fit, Adv. Dec. I. p. 5.
Conceptûs foecundi ſigna, Th. VI. N. 21. & 32. not. 1. & ſeqq.
de *Conceptu* foecundo, Adv. Dec. I. p. 2.
Concha exotica margine in mucrones exeunte, Th. VII. N. 1.
Conchæ anatiferæ exiguæ, Th. Anim. I. N. 91.
Conchylia Indica rupis inſtar concinnata, Th. Anim. I. N. 89.
Conchyliorum congeries delineata, *ibid.* tab. 4. fig. 1.
Condyloideus proceſſus, vid. Maxillæ proceſſus.
Conger Americ. rufus, Th. Anim. I. N. 46.
Conyza Afr. *ibid.* N. 2. n. 4. & Th. VIII. N. 57. n. 1.
Cor anatis. Cat. Rar. p. 140.
— bene ab auctoribus delineatum non eſt, Ep. III. p. 24.
— cuniculi, Cat. Rar. p. 140.
— eſt muſculus, Adv. Dec. I. p. 16.
— eſt præcipua corporis humani pars, *ibid.* p. 15.
— egregie præparatum, Ep. III. p. 24.
— foetus hum. Cat. Rar. p. 112. Th. IV. N. 44. Th. V. N. 59. Th. IX. N. 45. Th. Max. N. 52. 63. & 135.
— haud bene adhuc exploratum eſt, Adv. Dec. I. p. 14.
— humanum, Cat. Rar. 169. 181. Th. IV. N. 26. Th. VI. N. 125. Th. VII. N. 28. Th. VIII. N. 67. Th. IX. N. 23. & 63. Th. X. N. 35.
— — oſſa aliquando habet, Obſ. An. 69.
— — ſcabritie Per dio connatum, Th. VI. N. 36.
— infantis, Cat. Rar. p. 140. Th. I. Aſ. I. N. 9. Th. III. N. 18. Th. IX. N. 70.
— juvenis, Th. X. N. 38.
— ovinum, Cat. Rar. p. 140.
— — in mumiam converſum, Th. VIII. N. 93.
— plenum aëre obſervatum, Ep. XVI. p. 11.
— poſtica ſua parte delineatum, Obſ. An. 37.

— pueri, Cat. Rar p. 181. Th. I. N. 3. n. 3. Th. III. N. 17. Th. V. N. 75. Th. VIII. N. 25. Th. IX. N. 26. Th. X. N. 42. Th. Max. N. 165.

— — cum annexis vaſorum truncis, Ep. III. p. 31.

— pulſat in ſiniſtro latere propter ejus ſitum, Ep. III. p. 24.

— vitulinum, Th. VIII. N. 80. & Th. IX. N. 75.

Cordis Auricula dextra capacior eſt ſiniſtrâ, Th. IX. N. 23. n. 7.

— — — ex bove, Cat. Rar. p. 139. Th. VIII. N. 52.

— — — ex homine, Th. V. N 85. Th. X. N. 41.

— — — gemina delineata, Ep. X. p. 7. 8. & tab. 11.

— — *ſiniſtra* criſtam galli æmulatur, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 1. Ep. X. p. 7. fig. 1.

— — — gemina delineata, Ep. X. p. 7. & tab. 11.

— — — hominis, Th. X. N. 40. Th. Max. N. 128.

— — *utraque* formâ naturali, Th. I. Aſ. I. N. 9. n. 1.

— — — habent communem cavitatem cum ſacculo membranoſo, ex quo, ceu baſi, vena Pulmonalis & vena Cava prodeunt, Ep. X. p. 7. 8. tab. 11. fig. 3. & 4.

— *Auriculæ* columnæ carneæ, Th. V. N. 85. not.

— — utriusque conſtitutio, Th. IV. N. 96. n. 1.

— — — forma & magnitudo, Th. IX. N. 45.

— (ex) *Auricula* dextra quoque venæ aliquot emergunt, Th IX. N. 23. n. 3.

— *Auriculæ* ab auctoribus tanquam particulæ deformes, cordi adpoſitæ, depinguntur, Ep. X. 3.

— — figurâ & magnitudine raro ſunt æquales, Ep. X. p. 7. 8.

— — majores ſunt, quam ab auctoribus depictæ cernuntur, *ibid.* p. 5. & ſeq.

— — peculiaribus arteriis gaudent, Ep. III. p. 22. 23. 27.

— *Auricularum* fibræ motrices, Ep. X. p. 4. & 5.

— — fibrarum motricium facies miræ eſt diverſitatis, Ep. X. p. 5. 6. & 8.

— — figura, Th. IX. N. 63. n. 5. & N. 70. not.

— — figuræ perverſæ, Ep. X. p. 3. & ſeq. cauſa hujus erroris, *ibid.*

— — — potiſſimum ex vitulinis & ovinis objectis petitæ ſunt, *ibid.* p. 5. 6. 8.

— — ſtructura, *ibid.* p. 4.

— — vaſa, à nemine notata, innumera ſunt, Ep. III. p. 27. 29. Ep. X. p. 5. & ſeq. Th. IV. N. 96. n. 1.

— — uſus, Ep. X. 5. 6

— *Auriculas* nutriri à majorum vaſorum ſanguine multi perverſe putant, Ep. III. p. 22.

— conus in duas partes diviſus, Th. VIII. N. 67.

— — propter pinguedinem æqualis adparet, Th. IV. N. 96. n. 4. Th. VIII. N. 67.

— delineatio optima cum vaſis majoribus & minoribus, Th. IV. tab. 3. fig. 1. & 2.

— facies alia eſt in corpore vigoroſo, alia in cadaveribus hominum, morbo extabefactorum, Th. IV. N. 95. n. 2.

— — diverſa tum brutorum tum hominum, Th. IV. N. 96. n. 2.

— faciem, figuram & ſitum omnes non bene annotarunt, Th. IV. N. 96. n. 2. Adv. Dec. I. p. 15. 16.

— *Fibræ* motrices, Th. IX. N. 75.

— *Fibrarum* muſculoſarum quinam inventores? Ep. VI. p 6.

— *Lacertorum* Carneorum, horumque tendinum vaſa copioſiſſima, Adv. Dec. I. p. 17.

— portio è muliere infanticida, Th. Max. N. 19.

— pulſatio ubi ſentiatur? Ep. III. p. 24.

— ſitus in homine & bruto, Adv. Dec. I. p. 15.

— ſtructura, *ibid.* p. 16.

— *Valvulæ* Semilunares aliis, minus recte Sigmoïdes dicuntur, Th. VIII. N. 25.

— — — oſſeæ & coalitæ obſervatæ, Obſ. An. 69. fig. 57.

— — — plurimis ſcatent vaſis, Adv. Dec. I. p.

I. p. 7.
— — triangulares ſinus ſiniſtri, Th. X. N. 39.
— *Vaſa* an delineari poſſint? Reſp. ad Bidl. p. 27.
— — Coronaria innumera ſunt, Ep. III. p. 22. 23. 27. 29.
— — per ſubſtantiam ejus diſperſa, Ep. III. p. 22.
— — ſanguinea, Th. IV. N. 96.
— *Vaſorum*, per ſubſtantiam ejus diſſeminatorum, textura mirabilis, Th. IV. N. 96. Adv. Dec. I. p. 16. tab. 2. fig. 1. & 2.
— — ſanguineorum trunci quinam? Th. VIII. N. 67. Th. X. N. 35.
— *Vena* Coronaria non vehit omnem ſanguinem à Corde refluum, & ab arteriis acceptum non omnem reddit venæ Cavæ, Ep. X. p. 8. fig. 14. Th. IX. N. 63. n. 1. Adv. Dec. I. p. 10.
— — — pro parte maxima ad Cordis ſubſtantiam, partim etiam per auriculam diſſeminatur, Ep. X. p. 8. fig. 4.
— *Venæ* unde emergant? Th. IX. N. 23. n. 3.
— *Ventriculi* dextri facies interior delineata, Adv. Dec. I. tab. 2. fig. 1.
— — ſiniſtri facies interior delineata, *ibid.* fig. 2.
Corallina officinarum, Th. Anim. I. N. 76.
— capillaceis ramulis, *ibid.*
Corallium album Amboin. *ibid.* N. 91.
Corallii albi ramuli, *ibid.* N. 89.
— albiſſimi Amboinenſis ramuli, *ibid.*
— arboris flos, *ibid.* N. 27.
— rubri tuboloſi ramuli, *ibid.* N. 90.
Corbiculus Indicus, Th. V. N. 75.
Corii hum. præparati portio, Cat. Rar. p. 173.
— portio in filamenta diſſoluta, Th. V. N. 96.
— vitulini pars, Th. Max N. 189.
Cornua uterina, vid. Uteri Cornua.
Corona ex floribus naturalibus, Th. VIII. N. 57. n. 1.
Corpus præternaturale ex utero vaccino expulſum, Th. VI. N. 25.
— — quid repræſentet? *ibid.*
— — quomodo delineatum? *ibid.* tab. 5. fig. 6.
— *Reticulare* Malpighii, Ep. I. p. 6. & 8. Th. III. N. 81. Th. VIII. N. 54.
— — cutis ex Europæa, Th Max. N. 113.
— — deſtituitur vaſis ſanguiferis, Ep. XIII. p. 10. Th. III. N. 19. n. 3. & Th. X. N. 2. lit. A. not.
— — è balæna, Th. I. Th. II. N. 17. fig. 7.
— — è planta pedis Aethiopis, Th. X. N. 4.
— — eſt neceſſaria corporis hum. pars, Adv. Dec. III. p. 24.
— — facilius detegitur in lingua bovina, Th. X. N. 18.
— — facilius inveſtigatur luſtratis ejus foraminibus capacioribus, Th. V. N. 3. not.
— — in balæna valde craſſum eſt, Th. II. fig. 8. 9.
— — quo modo artificioſe à cute ſit ſeparandum? Ep. I. p. 8. 9. Adv. Dec. III. p. 25. 26.
— — — — ſit demonſtrandum? Ep. I. p. 9.
— — reflexum, Th. III. N. 34. n. 3.
— — ſeparatum à cute, *ibid.* n. 2.
— — teſtudinis, Th. V. Aſ. I. N. 3. ejus foramina capacia, *ibid.*
Corporis extimi integumenta tria communia ſunt, Adv. Dec. III. p. 24. & 25.
— — — qua ratione ſint ſeparanda? *ibid.* p. 25. & ſeq.
— — — ſcitu ſunt neceſſaria, *ibid.* p. 25.
— humani ſcrutinium quomodo inſtituendum? Ep. XIII. p. 3. & p. 9.
— partium quarundam induratio in Hydropica, Obſ. An. 70.
— *Reticularis* balænæ ſegmentum, Th. Max. N 206.
— — color, Th. I. Aſ. III. N. 4. n. 2. Th. V. N. 5. n. 1. Th. X. N. 2. n. 6. Adv. Dec. III. p. 26.
— — — in Aethiope, Semi-æthiope & Europæo, Adv. Dec. III. p. 26.
— — delineatio, Ep. I. p. 10.
— — foraminum mutatio unde oriatur? Reſp. ad Bidl. p. 14.
— — Papillæ pyramidales, Ep. I. p. 6.

Reſp. ad Bidl. p. 5.
— — — — quomodo poſſint demonſtrari? Ep. I. p. 9.
— — portio, Th. V. N. 5.
— — ſitus, Ep. I. p. 8
Corpora præparandi methodus laudata, Ep. XIII. p. 4.
Corporum admirandæ conſervationis encomium, Ep. I. p. 3.
Corpuſcula rotunda extra cutem prominentia quid ſint? Th. X. N. 130.
Corruda Africana, Th. Anim. I. N. 14.
Cortex Cerebri, vid. Cerebri ſubſtantia Corticalis.
Coſta bovis à natura ferruminata, Cat. Rar. p. 178.
— foetus humani arte torta, Th. VI. N. 13.
— — mollificata, Th. IV. N. 38.
— incurvata ex infante, Th. Max. N. 164.
Coſtæ binæ è foetu delineatæ, Adv. Dec. II. tab. 2. fig. 4.
— coalitæ binæ in uno latere, de Valv. c. 4. Obſ. 1.
— — cum Vertebra, *ibid.* Obſ. 8.
— craſſiores & rotundiores ſunt in viro, quam muliere, Cat. Rar. p. 108.
— fractæ & ferruminatæ, Cat. Rar. p. 175. Th. VII. N. 62.
— inferiores & ſuperiores quorſum ſpectent? Th. V. Loc. Arc. VII. n. 2.
— ſuccinguntur Pleurâ, Membranâ Celluloſâ & Perioſtio, Th. VIII. N. 4. n 1.
— tredecim in ſingulo latere filiolæ inventæ, de Valv. cap. 4. Obſ. 1.
Coſtarum arteriæ, Ep. II. p. 15. Th. I. Aſ. III. N. 16.
— caries ab Aneuriſmate Arteriæ Aortæ, Obſ. An. 37.
— — qua ratione fiat ex Aneuriſmate? Obſ. An. 38.
— oſſa ab acido ita poſſunt emolliri, ut flectantur, Th. IV. N. 38. Th. VI. N. 13.
— portiones, Th. I. Aſ. III. N. 16.
Cotyledones uteri quænam & quid ſint? Th. II. Aſ. IV. N. 10. n. 1. Th. V. Arc. III. n. 1.
Crabro Afric. in ore Lacertæ Americ. Th. Anim. I. N. 16.
Cranium hum. habet duas tabulas, Th. VIII. N. 8. not.
— in Bregmate clauſum, Cat. Rar. p. 106.
— lapideâ ſubſtantiâ variis locis obſitum, Th. IX. N. 30.
— pluribus locis deficiens, Th. Max. N. 195.
— ſæpe impreſſum eſſe videtur, ubi digitis exploratur in capitis contuſionibus, Obſ. An. 60.
— ſine Diploë inventum aliquando eſt in adultis, Th. VIII. N. 8.
Cranii accretio unde ſtriatim fiat, Th. VIII. N. 2. not.
— carie exeſi portio cujusdam meretricis, Th. VII. N. 14.
— cavitas non reperta in tribus foetibus ſine Cerebro natis, Adv. Dec. I. p. 20.
— fiſſura ex contuſione ipſas ſuturas pervadens, Obſ. An. 47.
— homicidæ pars à Carnifice in duas partes diviſa, Cat. Rar. p. 129.
— humani portio, Th. IX. N. 13. n. 1.
— impreſſio & vera fractura non ſemper terebrationem requirunt, Obſ. An. 60.
— oſſa, vid. Oſſa Cranii.
— pars ex Hydrocephalo, Cat. Rar. p. 151.
— — ſuperior, Cat. Rar. p. 175. 179. Th. II. Aſ. II. N. 14. n 1.
— — — delineata, Th. V. tab. 2. fig. 4.
— — — ex homine, Th. Max. lit. G.
— — — ex infante, Th. II. Loc. Arc. II. N. 2. & 3. & Th. III. Loc. II. N. 1. & 2.
— — — foetuum humanorum, Th. I. Loc. Arc. II. N. 1. & Th. III. Loc. II. N. 3. & ſqq. Th. VIII. N. 2. Th. X. N. 6. Th. Max. N. 207.
— — ſuprema ex infante, Th. IX. N. 26.
— perforatio, Reſp. Rav. p. 8.
— Sutura Sagittalis ad naſi usque radicem porrecta, Cat. Rar. p. 114. 115. & 131. id quod ſexus varietatem non denotat, *ibid.* p. 116.
— Suturarum uſus non eſt ut uno oſſe fiſſo, alterum quoque non findatur, Obſ. An. 47.
— tabulæ quandoque ſunt unitæ, Th. VIII. N. 8. not.

Cre-

Crepidæ è corio hum. Cat. Rar. p. 138.
Cribra in corpore humano non dantur, Adv. Dec. II. p. 18.
Criſta Galli quando tota ſit cartilaginea? Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 6.
Criſtæ Gallinarum quid ſint? Ep. XV. p. 10.
Croci verni latifolii flavi flos, Th. Anim. I. N. 27.
Crocodili foetus, Cat. Rar. p. 182. & Th. Anim. I. N. 92.
— ovi foecundati delineatio, Th. Anim. I. tab. 6. fig. 2.
Cruor coagulatus in utero mulieris inventus, Th. IV. Loc. Arc. I. not. 1. & 2.
Cruoris coagulati maſſa quandoque molam mentitur, Obſ. An. 29.
Crus anterius cervuli exigui Afr. in Atheromate ventriculi hum. Adv. Dec. III. p. 2.
— dextrum cum extremo pede foetus, Th. III. N. 82.
— foetus hum. à latere Placentæ uterinæ adhærens, Th. IX. N. 24. Adv. Dec. I. p. 21. ejus conſtitutio, *ibid.* n. 2. delineatio, *ibid.* tab. 1. fig. 2.
— — — aliud, Th. III. N. 64.
— — — cum pede, Th. VI. N. 19.
— — — cum pede extremo, Th. Max. N. 47.
— infantis, Th. I. Aſ. I. N. 6. Th. VI. N. 2. 22. & 34.
— — in Atheromate Placentæ, Adv. Dec. III. p. 20.
— juvenis cum pede extremo, Th. Max. N. 21.
Cruris nervi, vid. Nervi.
— ſubſtantia cellulosa, Th. III. N. 64.
Cubitus infantis, Th. VIII. N. 13.
Cubiti os, vid. Os Cubiti.
Curculio ex Cap. Bon. Sp. Th. Anim. I. N. 2. n. 3. & N. 10.
Cucullatus Piſcic. vid. Piſcic. Ceylanicus.
Cuticula à Cute ſeparata, Th. III. N. 34. n. 1.
— albicans, Th. I. Aſ. III. N. 4. n. 2.
— digitorum, Cat. Rar. p. 177.
— eſt expanſio papillarum cutanearum, Th. II. Aſ. IV. N. 6. Th. III. N. 13. n. 2.
— eſt utiliſſima noſtri corporis pars, Adv. Dec. III. p. 24.
— ex Europæa, Th. Max. N. 113.
— ex Europæo, *ibid.* N. 9.
— humana, Th. III. N. 81. Th. VIII. N. 97.
— manus foetus immaturi, Th. III. N. 56.
— — totius, Th. III. N. 13.
— naturalis admodum tenuis eſt, Th. III. N. 76. n. 2.
— nigricans ex Aethiope, Th. II. Aſ. V. N. 12. Th. X. N. 4. 180. & 183.
— non gignitur ex condenſatis humoribus per frigus &c. Th. II. Aſ. IV. N. 6. Adv. Dec. III. p. 24.
— nulla vaſa ſanguinea habet, Th. III. N. 19. n. 3. Th. Max. lit. E. Adv. Dec. III. p. 26. 27. & 28.
— papillarum abruptarum reliquias habet, Th. X. N. 2. lit. F.
— pilorum radices inveſtit, Th. III. N. 13. n. 3. & Th. V. N. 2.
— plantæ pedis, Th. X. N. 2. litt. F. & G.
— — — ex Aethiope. *ibid.* N. 4.
— pollicis pedis ſiniſtri & digiti inſequentis, Th. IV. Loc. Arc. IV.
— quibus remediis Cuti ſuperducenda? Adv. Dec. III. p. 25.
— quid antiquis fuerit? Adv. Dec. III. p. 24.
— quid ſit? Th. II. Aſ. IV. N. 6.
— quomodo artificioſe à cute ſeparanda? Adv. Dec. III. p. 26.
— Roris marini, Th. VIII. N. 27. Th. Max. N. 66.
— vaſculoſa, à D. S. Andreæ demonſtrata, fallacia eſt, aut error inſignis, Adv. Dec. III. p. 27. 28. 29.
— ubi pertuſa ſit? Adv. Dec. I. p. 11.
Cuticulæ balænæ ſegmenta, Th. Max. N. 206. & 209.
— color, Th. I. Aſ. III. N. 4. Th. V. N. 5. n. 1.
— conſtitutio falſo credita refellitur, Th. II. Aſ. IV. N. 6.
— conſtitutio quænam? Th. IX. N. 37.
— diviſio in duas lamellas, Th. III. N. 13. n. 1.
— foetus hum. portio, Th. X. N. 2. lit. B.

— infantis portio, Th. II. Aſ. IV. N. 6.
— incraſſatio, Th. III. N. 76. n. 2. tab. 3. fig. 3.
— lineæ parallelæ, Th. X. N. 2. lit. F.
— manus puerilis delineatio, Th. III. tab. 3. fig. 2.
— plantæ pedis portio, Th. IX. N. 37.
— — — — ex Æthiope, Th. X. Thec. II. N. 183.
— portio, Th. X. N. 4.
— — ex Æthiope, Th. X. N. 180.
— — ex Æthiopiſſa, Th. Max. N. 6.
— — ex Europæa, *ibid.* N 8.
— — ex ſemi-æthiopiſſa, *ibid.* N. 7.
— productiones, Th. V. N. 2.
— protuberantiæ quid ſint? Th. VIII. N. 97. n. 1.
— receptacula ſub ea in ipſa Cute, Adv. Dec. I. p. 11.
— theculæ quid ſint? Th. VIII. N. 97. n. 1. & 2.
de *Cuticula*, Adv. Dec. III. p. 24.
Cutis capitis hum. Th. VI. N. 123. Th. Max. N. 32.
— — infantis, Th. IX. N. 35.
— foetus hum. immaturi, Th. X. N. 113.
— humana tribus pororum generibus ditata eſt, Th. I. N. 3. n. 4.
— in filamenta diſſoluta, Cat. Rar. p. 138.
— pedis humani, *ibid.* p. 179.
— recens natorum tenuitate Epidermidem quandoque adultorum æmulatur, Adv. Dec. III. p. 29.
Cutis acini-formes particulæ, Th. Max. N. 99.
— balænæ ſegmentum, *ibid.* N. 206
— capitis fruſtum ex juvene, *ibid.* N. 173.
— — foetus humani pars ſuperior, Th. IX. N. 27.
— — humani portiones, Th. VII. N. 53. Th. X. N. 2. lit. D. & N. 131.
— — infantis portiones, Th. II. Loc. Arc. II. N. 4. Th. III. Loc. II. N. 9. & ſeqq.
— — portio innumeris vaſis ſanguineis ſcatens, Th. III. N. 19. n. 4.
— — vaſculorum ſanguineorum locus & reptatus, Th. IX. N. 27. Th. X. N. 2. lit. D.
— circa umbilicum defectus in foetu lethalis, Obſ. An. 71. fig. 59. qui affectus male dicitur Hernia Umbilicalis, *ibid.* quænam ejus curatio palliativa? *ibid.* idem malum cauſa eſt profuſionis viſcerum, Obſ. An. 72 idem malum cum notabiliori cutis & muſculorum abdominis defectu, *ibid.* Obſ. 73.
— decoriatio ab incenſo pulvere pyrio periculoſa ſæpe eſt, Adv. Dec. III. p. 25.
— denudatio à ſuis involucris intolerabiles dolores efficit, Th. III. N. 34. n. 2.
— Elephantis portio, Th. VII. N. 73.
— faciei portio ex juvene, Th. Max. N. 11.
— — — ex muliere, *ibid.* N. 12.
— foetus recens nati fruſtum, Th. Max. N. 17.
— frontis foetus humani portio, Th. V. N. 94.
— *Glandulæ* & papillæ ſimul non dantur, Th. X. N. 130.
— — — — quare ſimul ſtatuantur? Adv. Dec. I. p. 9. 10.
— — in maximis & capacioribus poris nudæ in naſo &c. obſervatæ morboſæ, Th. I. Aſ. II. N. 6. n. 3.
— — male pyramidales delineatæ, Reſp. ad Bidl. p. 4. 5. & ſeqq. & p. 16.
— — nunquam in homine detegi poſſunt, Adv. Dec. I. p. 9. & 10.
— — putatitiæ potius ſunt papillæ nerveæ, Th. X. N. 130. Adv. Dec. I. p. 10.
— humanæ conſtitutio, Th. VIII. N. 90. & Adv. Dec. III. p 26.
— — portiones, Th. VIII. N. 16. & 90. Th. X. N. 2. lit. A. Th. Max. N. 156. & 193.
— — vaſorum ſanguineorum vera diſtributio, Th. IX. N. 82.
— infantis portio, Th. II. Loc. Arc. I. N. 1.
— *Lacunæ* à Cel. Boerhaviano ſtatuuntur, Adv. Dec. I. p. 11. earum ſtructuræ uſusque deſcriptio, *ibid.*
— — non ſunt veræ glandulæ *ibid.* in his unctuoſitas, vermes & tubercula, &

& alii morbi juxta Cl. Boerhaavii ſententiam locum habent, Adv. Dec. I. p. 10. 11. 12.
— muſculorumque in anteriore abdominis parte defectus in foetu, Obſ. An. 73.
— *Papillæ Nerveæ*, Th. VI. N. 8. Th. Max. N. 113.
— — — an dentur? Adv. Dec. I. p. 9.
— — — deſcriptæ & delineatæ, Ep. I. p. 9. Ep. XIV. p. 18. tab. 17. fig. 2. & 3. Th. I. tab. 4. Th. X. N. 133. Adv. Dec. I. p. 10. & ſeq.
— — — in dorſo pedis non viſæ, Adv. Dec. I. p. 10.
— — — integumento externo papillari denudatæ dolores excitant, Th. III. N. 34. n. 2. Th. IV. N. 88.
— — — male habentur pro glandulis, Th. Max. N. 13. & 142.
— — — minores quando in cute hum. adpareant? Th. X. N. 11.
— — — quomodo demonſtrandæ? Th. I. tab. 4. Adv. Dec. II. p. 10. 15.
— — pilis originem dant & quænam? Adv. Dec. I. p. 10. 15.
— — tactus organum conſtituunt, Th. III. N. 34. n. 2. Adv. Dec. I. p. 10.
— — ubi occurrant & adhæreant? Th. III. N. 30. n. 2. Th. X. N. 11.
— *Papillarum* conſtitutio, Th. Max. N. 193.
— — extremitates poſt mortem demonſtrantur, Th. X. N. 183.
— plantæ pedis hum. portiones, Th. I. Aſ. III. N. 4. Th. III. N. 34. Th. X. N. 2. lit. E. Th. Max. N. 113.
— — — pueri portio, Th. X. N. 130.
— *Pori* ſunt diverſi, admittentes & emittentes, Ep. XIV. p. 18. tab. 17. fig. 3. Ep. XVI. p. 11. Th. I. Aſ. II. N. 6. n. 3. Aſ. III. N. 21. n. 1.
— — ſunt meatus continuati cum ipſis arteriis, uti exemplo rariſſimo probari poteſt, Adv. Dec. III. p. 15.
— portio, Th. Max. N. 208.
— — ex Juvene, *ibid.* N. 99.
— Roſmari portio, Th. X. N. 11.
— *Separatio* artificioſa quomodo fieri debeat? Adv. Dec. III. p. 25. & 26.
— *Sudor* non per glandulas, ſed arteriarum extrema transmittitur, Th. X. N. 30. Adv. Dec. I. p. 12. Dec. III. p. 15.
— *Terminus* optime in facie conſpicitur, Th. I. Aſ. II. N. 6. n. 4.
— *Vaſa* ſanguinea innumera habet, Ep. XIV. p. 18. tab. 17. fig. 1. Th. II. Arc. II. N. 3. n. 2. Th. IX. tab. 3. fig. 3. Adv. Dec. I. p. 10. Dec. III. p. 26. 27.
— *Vaſorum* ſanguineorum reptatus, Th. Max. N. 99.
per *Cutem* capitis &c. eruptio ſanguinis, Adv. Dec. III. p. 13. & ſeq.
è *Cute* ſuſpenſi thorax confectus, Cat. Rar. p. 186.
Cyſtica Hernia, vid. Hernia Veſicæ Urin.
Cyſticus ductus, vid. Hepatis Veſiculæ Felleæ Ductus Cyſticus.

D.

Daturæ fructus, Th. Anim. I. N. 92.
— — ſemina mortem producere valent, *ibid.* exemplum, *ibid.*
Deglutitio depravata & abolita mortem inducit, Adv. Dec. I. p. 24.
— diverſis cauſis impediri poteſt, *ibid.*
— impedita à tumore vel contractione profundius in Oeſophago ſito, quo modo ab aliis cauſis diſtinguenda? *ibid.*
— læſa à tortuoſo ſitu oriri poteſt, Th. IX. N. 63. n. 2
Deglutitionis impeditæ per Ptyaliſmum curatio feliciter inſtituta; pars affecta, morbi hiſtoria, prognoſis &c. Adv. Dec. I. p. 24. ſeqq.
Demonſtrare eſt Anatomici, Ep. IX. p. 8. Ep. XI. p. 7. Adv. Dec I. p. 13. Dec. II. p. 19.
Dens araneæ Americ. prodigioſæ magnitudinis, Th. VI. N. 122.
— hum. in Atheromate Ovarii, Adv. Dec. I. p. 6.
— minor piſcis maximi cete, Th. Max. N. 181.
— molaris quartus ante tertium maxillam perforans, Cat. Rar. p. 106.
Dentis Elephantis fruſtum, cum inhærente globo æneo, Th. X. N. 171. ejus delineatio, *ibid.* tab. 2. fig. 2.

— — — innumeris Exodontoſibus præditum, *ibid.* N. 172. & tab. 2 fig. 7.
Dentes bene conſtituti multæ ſunt utilitatis, ſed male conſtituti multa incommoda creant, Obſ. An. 76.
— carioſi linguam ulceroſam & induratam reddunt, *ibid.*
— foetus hum. jamjam nati, cum contento molli, Th. VI. N. 64.
— *Inciſorii* eruptione alios præcedunt, Cat Rar. p. 107. eorum diſſectio, Th. I. Aſ. I. N. 4.
— *Molares* ex infante octo menſium, Th. II. N. 14.
— — gaudent vaſis ſanguineis, Th. X. N. 27. n. 3.
— — quatuor in Atheromate reperti, Th. Max. N. 160. & Adv. Dec. II. p. 2.
— molles ſunt in foetu, duplici tamen aut triplici ſubſtantia conſtant, Th. I. Arc. I. N. 18. n. 3. & Th. II. Aſ. VI. N. 5.
— pueriles ante indurationem colore & ſubſtantia diverſa conſtant, Th. II. Aſ. VI. N. 5.
Dentium Alveoli annihilantur, ſi dentes exciderint ante renovationem, imo novus alveolus formatur à ſubſequente dente, Cat. Rar. p. 179.
— — in ſenibus duriores & acutiores fiunt ad manducandum, Obſ. An. 82.
— — obliterantur in ſenibus, *ibid.* & Cat. Rar. p. 115. aliquando etiam in junioribus, Obſ. An. 82.
— — non ſemper poſt caſum dentium pelliculâ oſſeâ clauduntur, concidunt, vel occoecantur, ſed in nonnullis ſenibus rediguntur in nihilum, *ibid.*
— — ob varias cauſas penitus conſumpti, *ibid.*
— *Alveolorum* annihilatio cuinam cauſæ ſit adſcribenda? *ibid.*
— — conſumptio non dependet à ſola attritione inter manducandum, *ibid.*
— *Cavitas*, in medio eorum datur, quæ gaudet nervis & vaſis ſanguiferis Th. X. N. 27. n. 4.
— *Conſtitutio* in ætate tenella, Cat. Rar. p. 106.
— *Incommoda* quænam ſint? Obſ. An. 76.
— *Membrana* illibata, Th. I. Aſ. III. N. 18. n. 2.
— *Racemus* ex Ovario muliebri, Th. I. Aſ. III. N. 17. & Adv. Dec. I. p. 6. ejus hiſtoria, *ibid.* & delineatio, *ibid.* tab. 3. fig. 1. & 2.
— *Renovatio* quomodo fiat? Cat. Rar. p. 179.
— — redigit in nihilum alveolorum interſtitia, *ibid.* p. 115.
— *Subſtantia* exterior longe differt ab interiore, Th. I. Aſ. III. N. 18. n. 3.
— — triplex eſt, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 5. Th. III. N. 61. n. 4.
— *Vacillatio* & caſus unde? Obſ. An. 82.
— *Vaſa* ſanguinea etiam per ſubſtantiam duriſſimam diſſeminata, Th. I. Aſ. III. N. 18. n. 2. & Th. X. N. 27. n. 3. 4.
Deſtructionem partium non inferunt injectiones Ruyſchianæ, Ep. XII. p. 16. 17.
Diabetes è renibus male affectis, Obſ. An. 13.
Diabete extincti Anatome, de Valv. c. 4. Obſ. 13.
Diaphragma plures habet novas arterias, à Cl. Ruyſchio detectas, Ep. II. p. 19. Ep. IX. p. 5. 10. 11.
— pueri cum annexis, Cat. Rar. p. 168. Th. V. Loc. Arc. VI.
— vaſa ſanguinea copioſiſſima habet, Th. X. N. 116. & 137.
Diaphragmatis arteriarum ortus, Ep. IX. p. 10.
— — reptatus peculiaris, Th. X. N. 137. & Th. Max. N. 180.
— portio cutanea è juvene, Th. Max. N. 137.
— portiones, Th. VI. N. 119. Th. IX. N. 19. lit. X. Th. X. N. 116. Th. Max. N. 68. 115. & 180.
— unio cum Pericardio, Th. V. Loc. Arc. VI.
Diarrhœa ſeroſa emergit ex glandulis Inteſtinorum ſpuriis, Pancreate, & poris Tunicarum Inteſtinorum, Ep. XI. p. 12.
Diarrhœâ bilioſâ extinctæ cadaveris apertio, Obſ. An. 51.

Di-

Digito extremo binæ acus extractæ, Adv. Dec. II. p. 12.
Digiti duo oſſei hum. Th. VIII. N. 85.
— pedis, vid. Pedis digiti.
Digitorum delineatio & denominatio, Ep. XIV. p. 18. tab. 17. fig. 1.
— numerus more naturæ conſueto auctior, Adv. Dec. I. p. 20.
Diſtichiaſis qualis affectus? Reſp. Rav. p. 5.
Diſſolutio vaſorum artificioſa, vid. Vaſorum diſſolutio artificioſa.
Diverticula ubi utplurimum occurrant? Th. VII. N. 15. n. 3.
Dolor Coxarius incurabilis, Adv. Dec. II. p. 3.
Dolores Oſſis femoris interni in lue Venerea unde? Th. X. N. 182.
— Sympathetici in membris amputatis, Ep. XIV. p. 6. & 13 ſqq.
Dorſi foetus humani portio, Th. IX. N. 9. lit. D.
Ductus Arterioſus foetus vitulini, Th. VIII. N. 94.
— *Cyſticus*, vid. Hepatis Veſiculæ felleæ Ductus Cyſticus.
— *Lactiferus*, vid. Mammarum ductus.
— *Nuckius*, vid. Oculorum ductus.
— *Pancraticus*, vid. Pancreatis ductus.
— *Salivalis*, vid. Salivalis ductus.
Ductus Lachrymalis curſus & finis, Th. VIII. N. 20. n. 2.
— — terminus in naſi cavitate, Th. V N. 92. n 2.
— *Thoracici* equini portio cum valvulis, de Valv. c. 2. p 11.
— — ſegmentum Arteriæ magnæ connatum, Th. Max. N. 136.
Ductus Urinarii ſive Bellini, vid. Renum ductus Bellini.
Duodenum, vid. Inteſtinum Duodenum.
Dura Mater, vid. Cerebrum.

E.

Echinus marinus Turcicus, Th. Anim. I. N. 19.
Echinomelocactos Americ. *ibid.* N. 18.
— majoris ſpinula, Th. X. N. 140.
— ſpinæ, Th. Max. N. 146
Elephantiaſis quænam origo? Adv. Dec. I. p. 12.
Elephantis cutis portio, vid. Cutis Elephantis portio.
— dentis fruſtum, vid. Dentis Elephantis fruſtum.
Elichryſi Afr. arborei ramus, Th. Max. lit. F. & N. 87.
Emaciatio & *Atrophia* cauſæ ſunt partium nonnullarum indurationis & oſſificationis, Obſ. An. 70.
— fit poſt inediam, dolores &c. Obſ. An. 58.
Embryo Cercopitheci Americani, Th. Max. N. 123.
— humanus cum rudimento funiculi umbilicalis, Adv. Dec. II. tab. 3.
— — exiguus, Th. VI. N. 45.
— — in cavitate uteri hærens, Adv. Dec. I. p. 9.
— — magnitudine articuli digiti, Th. IV. N. 54.
— — — grani hordei mundati, induratus, Th. VI. N. 99.
— — — grani ſecalis, Cat. Rar. p. 162.
— — — pollicis, Th. X. N. 29.
— — — ſeminis majoris Pæoniæ, Cat. Rar. p. 170.
— — — ſemiunciæ, Th. VI. N. 47. N. 81. & 102. Th. Max. N. 1.
— — — unciæ, Th. VI. N. 48.
— — omnibus artibus inſtructus, Th. VI. N. 49.
— — ſemine Cucurbitæ minor, Th. IV. N. 40.
— — — lactucæ aliquanto major, Th. VII. N. 50.
— — ſuperfoetationis cum annexis, Cat. Rar. p. 183.
— — trium fere menſium in liquore, Cat. Rar. p. 169.
— ovillus in proprio ſuo liquore hærens, Th. Max. N. 29.
— — unciæ magnitudine in proprio ſuo natans liquore, Th. Max. N. 122.
— piſcis Narwal, Th. IX. N. 93. ejus delineatio, *ibid.* tab. 5. fig. 5.
— poſt partum maturum editus, Th. VI. N. 102.
Embryones cujus ætatis ſint haud facile poteſt dici, Th. IV. N. 40. n. 4. & Th. VI. N. 49. & tab 6.

— cujus ſexus ſint non facile diſtingui poteſt, Th. VI. N. 46. n. 5. N. 48. 51. & 54.
— dicendi ſunt, quando omnia membra non ſunt abſoluta, Th. VI. tab. 3. fig. 3.
— figuram ſuam ſucceſſu temporis mutant, Th. IV. N. 40. n. 4. N. 54. not. Th. VI. N. 43. n. 2. & tab. 2. fig. 4. Th. X. N. 29. n. 2.
— in utero defuncti quali gaudeant figura & colore? Adv. Dec. II. p. 28. ſeq.
— male depicti, Th. IV. N. 54. not.
— minimi varii deſcripti & delineati, Obſ. An. 14. fig. 15. Th. VI. N. 38. not. & N. 40. tab. 2. & 3. Th. VII. tab. 2. fig. 4. Th. X. tab. 1. fig. 3.
— nullos in principio artus habent, in quo tamen contrarium depinxere auctores, Th. VI. N. 43. n. 2. N. 44. not. N. 45. n. 3. Th. X. tab. 3. fig. 1. Adv. Dec. II. p. 28. tab. 3. fig. 5.
— num diu in utero mortui fuerint, num verò recenter, quomodo noſcatur? Cat. Rar. p. 169. Adv. Dec. II. p. 27. 29.
— partibus carere, Reſp. ad Bidl. p. 25.
— paucorum dierum qualem habeant figuram? Th. VI. N. 43. n. 2. N. 44. not. & N. 45. n. 3.
— relicti in utero annihilantur facile, Th. VI. N. 42. N. 43. n. 3. N. 81. n. 5. & N. 93.
— ſucceſſu temporis mutationes ſubeunt, Adv. Dec. II. p. 28.
— trium quatuorve menſium qualem ſitum obtineant in utero? Th. IV. N. 54. not.
Embryonum artus quando in conſpectum veniant? Th. VI. N. 46. n. 1. & N. 47.
— membranæ, vid. Chorion & Amnios membrana.
— Placentulæ quædam, Th. VI. N. 43. 67. 90. & 98. vid. Placenta.
— rudimenta cito poſſunt liquefieri, Th. VI. N. 43. n. 3.
— — qua ratione in rudimenta redigantur, Th. VI. N. 40.
Ephemeris quale inſectum? Th. Max. N. 97.
Epidermis, vid. Cuticula.
Epiglottis in cibi & potus deglutitione introitum ad pulmonem claudit, Th. IV. N. 43. n. 1.
Epiglottidis naturalis conſtitutio, Th. III. N. 2. n. 2.
— Pharynx, Th. I. Aſ. II. N. 2. n. 5.
— ſuperficies glandulis plurimis obſita eſt, *ibid.* n. 6.
Epiocymus, Th. Max. N. 56.
Epiphyſes, vid. Oſſium Epiphyſes.
Equina ſella, vid. Sella equina.
Equiſeti Afric. Th. Anim. I. N. 21.
Erica, *ibid.* N. 67.
— Africana, *ibid.* N. 6.
— Myricæ fol. *ibid.*
Eruca alba cum maculis nigris, *ibid.* N. 10.
— Africana craſſa & rara, exacte deſcripta, *ibid.* N. 13.
— Americana craſſa, *ibid.* N. 56.
— — craſſiſſima? *ibid.* N. 57.
— — — ob noxam, quam arboribus infert, Palm-miet Worm dicta, *ibid.*
— — — in quibusnam arboribus inveniatur? *ibid.*
— — — in deliciis habetur, nec nocet ſtomacho, *ibid.*
— — magna bicolor, *ibid.* N. 42.
— — maxima, lineis transverſis nigris prædita, *ibid.* n. 33.
— — — piloſiſſima, *ibid.* N. 25.
— — — ſpinoſa, *ibid.* N. 32.
— — pilis longiſſimis, *ibid.* N. 27.
— marina. Hiſtrix dicta, *ibid.* N. 49.
Erucæ Monſpelienſis ramus, *ibid.* N. 31.
— ſex in Cerebro ovillo, Adv. Dec. III. p. 20.
Euonymi Virginiani fructus, Th. Anim. I. N. 14.
Excarnatio plane inutilis eſt ad inveſtigandam viſcerum naturam, Th. VIII. N. 34.
— viſcerum v. g. Hepatis &c. quomodo inſtituta eſt? Th. II. Aſ. III. N. 1.
Excrementitii humores proprie ſunt humores inutiles, hinc ſemen, lac, &c. male tales vocantur, Ep XII. p. 25.
Excreſcentiæ carneæ utero excluſæ, Obſ.

Obſ. An. 58.
— cutaneæ optime tolluntur inſtrumento ad Bartiſchii imaginem à Mr. P. Verduyn fabrefacto, Ep. XIII. p. 28. fig. 2.
— in amputatione pedis quo modo comprimendæ? Ep. XIV. p. 16.
— in amputatis membris ubi ſint timendæ? *ibid.*
Excretiones uterinæ ſanguineæ ſæpe imponunt pluribus, Th. VI. N. 7. not.
Exoſtoſes in fractura oſſis femoris in ceſſum faciunt dolorificum, Cat. Rar. p. 129.
— in oſſe tibiæ, *ibid.* p. 166. Th. X. N. 177. & 178. & tab. 2. fig. 4. 5. 9. & 10.
— locum & originem quamnam habeant? Cat. Rar. p. 130.
— variæ, Cat. Rar. p. 129. 130.
Experientia eſt baſis praxeos, Obſ. An. 60.
Exſiccatio partium, balſamo induratarum, rugas relinquere ſolet, Obſ. An. 85. ſed artificio Ruyſchiano partes tanquam vivæ & in naturali ſtatu conſervantur, Ep. X. p. 45. et alibi.
Extirpandi nova Methodus, vid. Artuum decurtandorum nova methodus.
Extravaſatio materiæ ceraceæ globulorum inſtar quando fiat? Th. VIII. N. 31.

F.

FAcies dextra pueri, Th. X. N. 27.
— foetus hum. Th. VIII. N. 66.
— infantis, Th. V. N. 95.
— juvenis, Th. VI. N. 97.
— Sanorum quando & unde inuncta videatur? Adv. Dec. I. p 11.
— vaſa ſanguinea habet copioſiſſima, Th. IV. N. 13. n. 2.
Faciei dimidia pars foetus humani, Th. X. N. 133.
— infantis delineatio, Th. III. tab. 4. fig. 1.
— — portio, Th. IV. N. 2.
— pueri pars, Th. III N. 23.
Falx Duræ Matris, vid. Cerebri Duræ Matris Falx.
Fallciformis Sinus, vid. Cerebri Duræ Matris Sinus Falciformis.
Fallopiani muſculi, vid. Muſculi Fallopiani.
Fatua ovis, cujus Cerebrum à latere ventriculi dextri nonnihil corruptum erat, et Plexus Choroidei vaſa ſanguinea in globulos rotundos mutata, Th. VII. N. 48.
Fauces hominis, Th. III. N. 2.
Femur tumoribus duobus ſpongioſis obſitum, Obſ. An. 81.
Femoris os, vid. Oſſis femoris &c.
Ferri Equini ſiliqua, Th. Anim. I. N. 14.
Feſtuca è fibris Veſicæ urinariæ muliebris, calculoſis arenulis obſitis, Th. III. ab init.
Fibræ Lienales, vid Lienis Fibræ.
— Muſculares, vid. Muſculares Fibræ.
— oculorum muſculos conſtituentes, vid. Oculorum muſculorum Fibræ.
Fibrillæ Nerveæ Cerebri, vid. Cerebri Fibrillæ.
Ficoidis Afric. rami, Th. Anim. I. N. 11. & 81.
Filago Indiæ Orientalis, *ibid.* N. 10.
Fiſtula oſſea, ab oſſis Cubiti exteriore ſubſtantiâ ſeparata, Th. X. N. 176. unde orta? *ibid.*
Flamengo, avis Africanæ, caput, Th. Anim. I. N 43.
Floris paſſionis rami cum flore & fructu, Th. V. N. 7. Th. Max. N. 70.
Foetus Armodillæ delineatus, Th. Anim. I. tab. 1. fig. 2.
— Æthiopiſſæ, Th. III. N. 6. Th. IX. N. 32.
— — abortivus, Th. VIII. N. 36.
— — ſeptem fere menſium, Th. V. N. 74.
— bene conſtitutus an mutilari poſſit in utero? Th. VI. N. 22.
— biceps columbæ, Th. Max. N. 42.
— cui ſupra naſum appendicula eſt adnata inſtar Colis maſculi, Adv. Dec. I. p. 21.
— cum utero materno balſamo induratus, Th. VIII. N. 7.
— dicendus eſt, ſi omnia membra ſunt abſo-

abſoluta, Th. VI. tab. 3. fig. 3.
— felis, gemellos imperfectos repræſentans, Th. X. N. 76.
— humanus, Cat. Rar p. 180. Th. IV. N. 42. & N. 49. Th. V. N. 51.
—— artubus mire tortuoſis, Adv. Dec. I. p. 21.
— — biceps, tribus brachiis, duobusque pedibus, Th. VII. N. 1.
— — biceps natus, Adv. Dec. I. p. 20.
— — cujus extremitates corporis perfectæ ſunt, Th. Max. N. 2.
— — cum digitis numeroſioribus in manibus pedibusque, Adv. Dec. I. p. 20.
— — hebdomadum fere ſex, Th. X. N. 74.
— — immaturus, Th. IV. N. 19. & 52.
— — labio ſuperiore fiſſo, Adv. Dec. I. p. 21.
— — magnitudine articuli majoris, cujus membra externa ſunt perfecta, in proprio ſuo liquore & membranis adhuc hærens, Th. X. N. 150. & n. 1. ejus delineatio, *ibid.* tab. 1. fig. 3.
— — — digiti, Th. Max. N. 3.
— — — digiti maximi, Th. VI. N. 51. & 52.
— — — eadem in utero mutilatus, Th. VI. N. 52. & 53.
— — — unciarum duarum, Th. VI. N. 50.
— — maſculinus octo menſium cum dimidio, Cat. Rar. p. 144. Th. VI. N. 61.
— — — quatuor circiter menſium, Cat. Rar. p. 169. Th. III. N. 42. Th. VI. N. 57. Th. Max. N. 5. & 190.
— — — quatuor fere menſium cum dimidio, Th. X. N. 110.
— — — quinque prope menſium, Cat. Rar. p. 180. 188. Th. V. N. 15. Th. VI. N. 27. Th. VIII. N. 62.
— — — ſex menſium, Cat. Rar. p. 173. Th. III. N. 20. Th. VI. N. 45. Th. X. N. 67.
— — — — — Hydrocephalo laborans, Th. IX. N. 29.
— — — — — poteſt facile cognoſci cujusnam ſit ſexus, Th. VI. N. 68.
— — — ſeptem menſium, Th. VI. N. 68.
— — — trium menſium, Th. V. N. 64. Th. X. N. 82. Th. Max. N. 4.
— — — trium menſium cum dimidio, Th. V. N. 55.
— — menſium trium fere aut quatuor in ſitu naturali, quo in utero eſt, poſitus, ſemper repræſentat ſexum maſculinum, cum ſit ſequioris, Th. IV. N. 42. Th. VI. N. 46. n. 5. & N. 49. 51. 54. & 68.
— — ſequior, Cat. Rar. p. 127. Th. IV. N. 64. Th. VI. N. 55.
— — — menſium circiter trium cum dimidio, Th. VI. N. 54. 56.
— — — menſium fere ſex, *ibid.* N. 59.
— — — menſium ſeptem, *ibid.* N. 60.
— induratus in utero materno poſitus, Cat. Rar. p. 118.
— in matrice non putreſcit, niſi admiſſo aëre, Adv. Dec. II. p. 27.
— monſtroſus novem fere menſium, Th. VIII N. 46.
— mortuus à diverſis cauſis fieri poteſt, Adv. Dec. II. p. 27.
— — à Funiculi umbilicalis mira contorſione, Obſ. An. 11.
— — an aliquamdiu in utero remanſerit nec ne, quomodo dignoſcendum? Cat. Rar. p. 169. Adv. Dec. II. p. 29.
— — diu in utero remanere poteſt, absqne magno matris vitæ periculo, Adv. Dec II p. 35. 36.
— — diu in utero matris manens non ſemper mutatur in pus, Jchonem &c. Adv. Dec. II. p. 27.
— — fuit in utero, ſi pulmo aquis non ſupernatat, Th. V. N. 40.
— — quamdiu in utero poſſit geri explicatur, Adv. Dec. II. p. 27.
— — retentus in utero materno poſt obitum quomodo mutetur? *ibid.* p. 27. 28.
— ovis absque ore natus, uteroque exciſus, Th. IV. N. 55.
— — cum ſecundinis, Th. Max. N. 167.

— vivens adhuc aliquamdiu, viſceribus exemptis, Obſ. An. 72.
Foetûs cadaverculum induratum, Cat. Rar. p. 108.
— formatio quando fiat? Ep. Ettm. p. 10.
— humani nutritio quomodo fiat? Th. II. Aſ. IV. N. 18. n. 4. & N 19. Th. V. N. 41. Th. V. N. 16. n. 1.
— — — fit etiam per umbilicum, Th. IV. N. 55. n. 1.
— vaccini nutritio ſecus ac in homine fit, Th. VI. N. 71. not. & N. 74. n. 3. vid. & Nutritio.
— membranæ, Chorion & Amnios ſimul ex Ovario exeunt, Th. VI. N. 32. n. 5.
— ſitus naturalis in utero, Th. V. N. 51.
Foetui jam nato & languido male per anum aër inflatur, Adv. Dec. II. p. 29.
Foetus diverſis in utero locis inveniuntur, Adv. Dec. I. p 6.
— gemelli, vid. Gemelli.
— humani bini per abdomen concreti, Adv. Dec. I. p. 21.
— — tres ſine cerebro nati, *ibid.* p. 20.
Folium quercinum pulpoſitate adempta, Th. Max. N. 79.
Folii Opuntiæ ſpinoſæ Americanæ conſtitutio, Adv. Dec. III. p. 11.
Foliorum Aloës Americanæ conſtitutio, *ibid.* p. 10.
Fomentatione in partu, ne Gangrænam pars uteri prolapſa conciperet utendum, Obſ. An. 24.
Fomentum Cephalicum in capitis contuſionibus, *ibid.* 60.
Fontanella admodum exigua, Th. III. Loc. II. N. 5. n. 1.
— illæſa, *ibid.* N. 1.
— in capite, ſi foveam habet, ſignum eſt, animam reliquiſſe corpuſculum, Cat. Rar. p. 109.
— non præciſe clauditur anni ſpatio, ſed citius vel tardius, Th. II. Loc. Arc. II. N. 2. n. 1.
— vaſis ſanguineis ſcatet, *ibid.* N. 1. & n. 1. & Th. V. Loc. Arc. I. n. 2.
Fontanellæ conſtitutio naturalis, Th. V. Loc. Arc I. n. 2.
— — in foetu vivo, Th. VIII. N. 2. not.
— fovea evidens, Cat. Rar. p. 109.
Fornix Cerebri, vid. Cerebri Fornix.
Fractura oſſium, vid. Oſſa ſingula.
Frontis oſſis cavitates ſupra narium radices cinguntur membranâ, quæ continuatur cum ea. quæ oſſa ſpongioſa narium obducit, Ep. IX. p. 10. hæc membrana tenuiſſima eſt, & vaſculis ſanguineis glandulisque referta, *ibid.* ejusque uſus, *ibid.*
— portio, Th. X. N. 184.
— — delineata, *ibid.* tab. 3. fig. 6.
Fructuum conſtitutionem explorandi methodus, Adv. Dec. III. p. 9.
Frutex cinereus Africanus, Th. Anim. I. N. 10.
Fruticis Africani ramus cum fructibus, Th. X. N. 26.
— cinerei Africani ramuli, Th. Anim. I. N 6.
Fungus palati, vid. Palati Fungus.
— ſuper particulam carneam corporis humani repertus, Secundinam cum ſuo integumento craſſiore repræſentans, Th. VII. N. 58. not. *ibid.* tab. 2. fig. 1.
Funiculus Umbilicalis, vid. Umbilicalis Funis.
Fuſci poroſi ramuli, Th. Anim. I. N. 30.

G.

Gangræna cataplasmate ex Phellandrio, mica panis & vino debellanda, Obſ. An. 75.
— in Veſica cur etiam ad Inteſtinum transeat, Cat Rar. p. 119.
— quare in partibus anterioribus, Vulvam reſpicientibus, difficilius curetur, quam in poſterioribus? Obſ. An. 59.
— ſcarificationibus &c. curanda, Obſ. An. 2.
— Vulvæ & Inteſtini Recti enormis cum perforatione curata, *ibid.* 59.
Gangrænæ quo medio occurrendum? Ep. XIV. p. 12. & 13.
Gangrænâ infectæ partes quo medio ſeparandæ? *ibid.* p. 14.
Gecco, animalculum venenatiſſimum Indicum, Th. Anim. I. N. 50. & Th. VIII. N. 61.

— cur ita dicatur ? Th. Anim. I. N. 50.
Gemelli coaliti porci foetus unico ventre, Th. IX. N. 102. Adv. Dec. I. p. 21.
— imperfecti in foetu felis, Th. X. N. 76.
— octo menſium perfecte concreti, Adv. Dec. II. p. 42.
— quandoque unum, quandoque duas habent Placentas, *ibid.* p. 41.
Gemellæ concretæ, *ibid.* p. 42.
Genæ integumentum, quo interne obducitur, quid ſit ? Th. VI. N. 115. n. 2.
Genæ duorum generum poris gaudent Th. III. N. 4. n. 4.
— habent integumentum papilloſum, Adv. Dec. II. p. 25.
— intus Epitheliâ obducuntur, Th. VI. N. 115. n. 2.
Generatio omnium animalium an fiat ex ovo? Obſ. An. 64. Adv. Dec. III, p. 20.
Generationis contemplatio eſt incerta, & non ſatis clara, Adv. Dec. I. p. 2.
— negotium myſterium ſummum eſt, Ep. Ettm. p. 3.
Genitales partes in fœminis ſunt intricatæ, Adv. Dec. I. p. 4.
— — puellarum, Th. IV. N. 9. & N. 62. Th. VI. N. 1. Th. VII. N. 60.
Genitalium delineatio turpis caſtigatur, Reſp. ad Bidl. p. 28. & 31.
Genu ex homine, Th. Max. N. 204.
— pueri, Th IX. N. 81.
Genuum ſe mutuo tangentium cauſa, Adv. Dec. II. p. 15.
Gibboſorum Spina Dorſi quomodo recurvetur ? Obſ. An. 67. vid. Spina Dorſi.
Gigantis os ſyncipitis dextrum prodigioſæ magnitudinis, Cat. Rar. p. 153.
Giganteæ foeminæ Inteſtini Coli portio, Th. IX. N. 62. lit B.
— — Stomachus, Th. IX. N. 62. lit. A.
— puellæ lien, Th. VII. N. 11.
— — Plexus Choroideus Cerebri, Th. VII. N. 22.
Gingivarum conſumptio ſimul cum alveolorum, Obſ. An. 82. & fig. 66
— dolor oritur, quando eæ ab Epithelia ſunt deſtitutæ, Th. X. N. 136.
— excreſcentia maligna cum Malæ tumore, amputatione & inuſtione curata, Obſ An. 76.
— papillæ, Th. X. N. 136.
Gladii piſcis roſtrum, dentibus aſperioribus præditum, Cat. Rar. p. 144.
Glandes Turcicæ cupulis ſpinoſis, Th. Anim. I. N. 40.
Glandula dici poſſet totum aliquod viſcus, v. g. Hepar, &c. Adv. Dec. III. p. 8. ſeq.
— *Lachrymalis* oculi, vid. Oculi Glandula Lachrymalis.
— *Parotides* è capite vituli, vid. Capitis vitulini Glandula Parotides.
— *Pinealis*, vid. Cerebri Glandula Pinealis.
— *Pituitaria*, vid. Cerebri Glandula Pituitaria.
— *Thymus*, vid. Thymus Glandula.
Glandulæ à Ruyſchio non deſtruuntur, Th. VIII. N. 34 Th. X. N. 94.
— à Stenonio & Malpighio excogitantur in membranis, quæ ſunt in Cerebri, Thoracis & Abdominis cavo &c. Ep. V. p. 20. Adv. Dec. III. p. 13. ſed fictæ ſunt, Ep. XVI. p. 9. Adv. Dec. I. p. 13,
— *Cutaneæ*, vid. Cutis Glandulæ.
— *Inteſtinorum*, vid. Inteſtinorum Glandulæ.
— *Lienales*, vid. Lienis Glandulæ.
— male dicuntur vaſorum circumvolutiones &c. Th. VIII. N. 34.
— *Maxillares*, vid. Maxillares Glandulæ.
— *Naſales*, vid. Naſi Glandulæ.
— *Neotericorum* proprie ſunt vaſorum extrema faſciculoſa & ſuccoſa, quibus ſcatent arteriæ & venæ ipſæ, ita Vena Portæ, Vena Cava &c. Th. VI. N. 82. Adv. Dec. III. p. 8. & ſeq.
— *Nervoſæ* in Hepate humano repertæ, de Valv. c. 4. Obſ. 5. vid. Hepatis Glandulæ.
— non conſtituunt viſcerum ſubſtantiam, Ep. XV. p. 4. Adv. Dec. II. p. 18. 19. & Dec. III. p. 8. & ſeq.
— non habent cribri uſum, Adv. Dec. II. p. 18.
— non poſſunt dici omnes tumores ro-

rotundi præternaturales, Th. IV. N. 24. not.
— non ſemper & in omni ſecretionis negotio ſunt neceſſariæ, Th. X. N 99.
— non ſunt ſola ſecretionis organa, Ep. XII. p. 23. Ep. XV. p. 4. Th. II. Aſ. IV. N. 19. Aſ. VI. N. 1. n. 2. Adv. Dec. II. p. 6. 7. Dec. III. p. 7.
— *Palatinæ*, vid. Palati Glandulæ.
— plurimæ humani corporis partes perverſe audiunt, Adv. Dec. I. p. 13. 14.
— *Splenicæ*, vid. Splenicæ Glandulæ.
— *Stomachi*, vid. Stomachi Glandulæ.
— *Thyroideæ*, vid. Thyroideæ Glandulæ.
Glandularum Conglobatarum nexus non eſt talis, qualem Neoterici concipiunt, Ep. III. p. 28.
— definitiones communes, Th. III. N. 41. n. 1. & Th. VIII. N. 34.
— exiſtentia in variis viſceribus refellitur, Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 1. Th. III. N. 3. n. 2. N. 41. n. 1. Th. VII. N. 4. Th. VIII. N. 34. Th IX. Præf. & N. 59. Adv. Dec. I. p. 14. vid. Viſcera ſingula.
— fabrica plures lites excitavit, quam ulla fere alia corporis pars, Adv. Dec. II. p. 17.
— requiſita ſunt, ut peculiari involucro tegantur &c. Ep. IV. p. 7. Th. III. N. 41. n. 1. Th. VIII. N. 34. Adv. Dec. II. p. 18.
— viſcerum quisnam ſit defenſor? Th. IX. Præfat.
— uſus, in quem à Deo ſunt deſtinatæ, Th. Max. N. 184.
de *Glandulis* partium quarundam corporis membranoſarum, Adv. Dec. I. p. 13. & p. 14.
Glans Penis, vid. Penis Glans.
Glis ſilveſt. Americ. bulgam gerens in imo ventre, Th. Anim. I. N. 8. quid in ea? *ibid.*
Gliris Sceleta, vid. Sceleton Gliris.
— Veſica, vid. Veſica Gliris.
Gliribus quisnam affectus familiaris, Th. III. N. 59.
Globulus ex ſuccino, diu in naribus hærens, cortice quodam lapideo circumductus, Obſ. An. 45.
Gnaphalium latifolium Americanum, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
Gnaphalii ſpecies, Th. VIII. N. 57. n. 3.
Gonorrhæa qualis affectus? Ep. XV. p. 10.
— quomodo communicetur in coitu cum muliere ſordida? Th. IV. N. 95.
Gramen tremulum majus & minus, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
— — minus, *ibid.* N. 6.
Granadillæ ramulus, Th. Max. N. 47.
Gravida, cruciatu maximo & intolerabili mingendi deſiderio vexata, Veſicam habebat purulentam, corruptam & calculoſa materia obſitam, Th. II. Aſ. II. N. 6.
— fieri poteſt foemina Hymene ſalva manente, Obſ. An. 22.
— fieri poteſt mulier, Embryone excluſo, retenta tamen Placentula, Obſ. An. 33.
Gravidis vagina elongatur, Th. VIII. N. 7. n. 6.
— uterus mole major eſt, veſtigium ovi in ovario videri poteſt &c. Th. VI. N. 32. n. 1. & ſeqq. Adv. Dec. III. p. 15, & ſqq.
Graviditatis ſignum quoddam, Th. VIII. N. 7. n. 6.
— ſigna multa incerta ſunt, Obſ. An. 32. Adv. Dec. II. p. 27.
Gulæ teſtudinis portio inverſa, Th. VIII. N. 47. delineata, *ibid.* tab. 2. fig. 4.
Gundelia planta, Th. Max. lit. B.

H.

HÆmoptyſis quid in ea fiat? Cat. Rar. p. 134.
— unde in ea tanta ſanguinis copia? *ibid.*
Hæmorrhagia enormis ex ulcere Penis, arte ſingulari cohibita, Obſ. An. 42.
— quomodo ſiſtenda? Obſ. An. 2. Ep. XIV. p. 11. 12.
Hemerobium Hoefnagelii quid ſit? Th. III. ab init.
Hepar an gratioſi vaporis fons ſit? Obſ. An. 93
— equinum cum vaſis Lymphaticis delineatum, de Valv. c. 1. fig. 2.

— foetus balænæ excarne, uti male loquuntur, Th. II. Af. IV. N. 15.
— — jamjam nati, Th. I. Af. II. N. 7.
— — humani, Th. I. Af. II. N. 92. Th IV. N. 87. Th. VIII. N. 89. Th. Max. N. 98.
— — — immaturi, Th. II. Af. III. n. 1. Th. VII. N. 75. Th. Max. N. 44.
— Hydropici totum ex meris veſiculis conſtans, Th. I. Af. II. N. 12. n. 1.
— induratum, Th. IX. N. 59.
— — & ſuppuratum feliciter reſtitutum, Obſ. An. 50.
— induratur ſæpe in totum in Hydropicis, Obſ. An. 86. Th. I Af. II. N. 12. n. 1.
— infantis, Th. IX. N. 22. & Th. X. N. 77.
— in Hydatides magna ex parte degeneratum, temereque confoſſum, Obſ. An. 65.
— in Hydatides totum mutatum, ex iisque conſtans, Ep. XII. p. 22. Th. VIII. N. 10. not.
— juvenile, Th. Max. N. 86.
— — delineatum, Th. IX. tab. 4. fig. 1.
— male & quomodo affectum in Hydropicorum cadaveribus, Obſ. An. 86. & 87.
— muris, Th. II. Af. V. N. 6. ejus tumores bini, *ibid.* n. 1.
— nil carnoſi, glanduloſi aut Parenchymatoſi habet, vid. Hepatis Subſtantia.
— non inepte pro glandula ſanguinea haberi poteſt, Obſ. An. 51.
— ovilli foetus imperfecti, Th. Max. N. 76.
— ovinum in quo quinque Veſiculæ fellis, Adv. Dec. I. p. 20.
— perperam minusque caute excarne dicitur, Th. I. Af. II. N. 7. Th. II. Af. III. N. 1. & Af. IV. N. 15. Th. IV. N. 60. & N. 73. Th. V. N. 50. & 57. Th. VI. N. 108. quomodo ſit vocandum? Th. II. Af. III. N. 1.
— pueri, Th. VIII. N. 37. Th. IX. N. 59.
— quid ſit? Th. VI. N. 11. n. 1.
— Vena Umbilicali gemina gaudens, de Valv. c. 4. Obſ. 7.
— vitulinum, Th. IV. N. 60. Th. V. N. 50.
Hepatis Acini, Th. Max. N. 98.
— *Arteriæ* uſus, de Valv. c. 4. Obſ. 15.
— *Arteriæ* novæ quædam, Ep. IX. p. 10.
— — ortum quemnam habeant? *ibid.*
— *Bilis*, vid. Hepatis Veſiculæ Felleæ Bilis.
— *Calculi* è Veſica fellea exemti aquis innatant, Th. IX N. 80.
— *Delineatio* vitioſa, Reſp. ad Bidl. p. 20.
— *Ductus*, vid. Hepatici ductus.
— *Durities* & ſuppuratio feliciter finitæ, Obſ. An. 50.
— *Glandulæ* admodum tumefactæ in Hydropicæ cadavere, Obſ. An. 45.
— — præternaturales, d Val v. c. 4 Obſ. 5. Obſ. An. 45. fig. 41. & Obſ. 86.
— — quid ſint? Th. VII. N. 4.
— — ſæpe degenerant in Hydatides, Obſ. An. 65.
— *Glandularum* exiſtentia refellitur, Th. IX. N. 59. vid. Hepatis Subſtantia.
— humani portiones, Th. VIII. N. 99. Th. IX. N. 49.
— Hydropici portio delineata, Th. II. tab. 2. fig. 3.
— — portio in veſiculas craſſas mutata, Th. IX. N. 83.
— — portiones aliæ, Th. I. Af. II. N. 12. Th. II. Af. IV. N. 5. Th. VI. N. 11. Th. VIII. N. 10.
— *Ligamentum Suſpenſorium*, Ep. V. tab. 5.
— — — quomodo conſtitutum, Ep. V. p. 21. Th. Max. N. 86.
— — — vaſa ſanguinea innumera habet, itemque Lymphatica, Ep. V. p. 22. tab. 5. fig. 5.
— — *Tertium*, Th. V. N. 38.
— — *Umbilicale* multa habet vaſa, Ep. V. p. 20.
— *Lymphæ-ductus* non ſolum, ſed & vaſa ſanguinea poſſunt in Hydatides de-

degenerare, Th. I. Aſ. II. N. 12. n. 2.
— *Lymphæ-ductuum* delineatio culpata, Reſp. ad Bidl. p. 17.
— manifeſtatio, Ep. III. p. 28.
— *Membrana* copioſiſſimis vaſculis gaudet, Ep. V. p. 21. Th. X. N. 132. & N. 181. & tab. 3. fig. 5. eorumque reptatus, Th. X. N. 132.
— — duplex, Ep. V. p. 19.
— — habet etiam vaſa Lymphatica, Ep. V. p. 21.
— — Lymphæ-ductuum myriadibus ſuperbiens, *ibid.* & tab. 6.
— — incraſſata, Th. II. Aſ. V. N. 5. & Th. IV. N. 73.
— *Membranæ* portiones, Th. IV. N. 73. Th. X. N. 132. & 181.
— portiones, Cat. Rar. p. 143. Th. VII. N. 4.
— *Porus Bilarius*, à lapideo-tartarea materia repletus, de Valv. c. 4. Obſ. 18. & Obſ. An. 31.
— pueri portio, Th X. N. 132.
— *Ramuli* male radices Veſiculæ felleæ, è fundo emergentes, audiunt, Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 2.
— *Structura* hactenus auctoribus fuit incerta, imo in varias opiniones abierunt, Ep. IX. p. 4. 5.
— *Subſtantia* non eſt glanduloſa, ſed vaſculoſa plane exiſtit, Obſ. An. 65. Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 1. Th. II. Aſ. III. N. 1. Th. III. N. 3. n 2. Th. VI. N. 108. Th. VII. N. 4. n. 1. Th. IX. N. 59. Th. X. N. 77. Th. Max. N. 86.
— *Vaſa* à glandula Parenchym. ſeparata, Cat. Rar. p. 149.
— — Lymphatica, Ep. V. p. 20. 21.
— — ſanguifera maxime ſunt tenacia, Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 1.
— *Vaſorum* ſanguineorum diviſio, Ep. IX. p. 5.
— — — extrema pulpoſa conveniunt cum pyrorum &c. Adv. Dec. III. p. 8. & ſq.
— — — — quomodo ſint conſtituta? Th. IX. N. 59.
— — — êxtremitates male glandulæ vocantur, Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 1.
— — — faſciculi glandulas mentiuntur, *ibid.*
— *Vena Cava* delineata & culpata, Reſp. ad Bidl. p. 18.
— — — ejus portiones, Th. IX. N. 6. Th. X. N. 30 & Loc. Arc. VIII.
— — — in quonam differat à Vena Portæ? Th. II. Aſ. III. N. 1. Th. V. N. 17. & 30.
— — — proportio ipſius, Reſp. ad Bidl. p. 20.
— — — rami quidam ejusdem, Th. V. N. 17. Th. VII. N. 17. Th. VIII. N. 91.
— — — ramuſculi ejus longe pauciores ſunt, aliterque conſtituti, quam ramuſculi Venæ Portæ, Th. V. N. 17.
— — — trunci ejus, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 2. Loc. Arc. III. lit. D.
— — *Portæ* extremitates ſuccoſas faſciculoſas & ſubtiliſſimas habet, Th. IV. N. 11. n. 1, 2. Th. VI. N. 82. n. 1. Th. X. N. 80.
— — — nil continet glanduloſi, aut Parenchymatoſi, Th. VI. N. 82. n. 1. & N. 88.
— — — pars ejus oſſefacta ex Hydropica, Obſ. An. 70. Cat. Rar. p. 138. Th. VIII. N. 58.
— — — portio ejus delineata, Th. II. tab. 6. fig. 1.
— — — portiones ejus aliæ, Th. V. N. 83. Th. VI. N. 82. 88.
— — — rami ejus ex hominibus, Cat. Rar. p. 162. & Th. X. N. 80.
— — — ramuli minores ſunt, quam Venæ Cavæ, Th. II. Aſ. III. N. 1. n. 1.
— — — vitulinæ, Th. II. Aſ. III. N. 17. Th. III. N. 3. Th. IV. N. 11.
— — — vitulinæ ſuccoſas extremitates, non vero glandulas habet, Th. III. N. 3.
— — *Umbilicalis* gemina in uno Hepate, de Valv. c. 4. Obſ. 7.
— — — — è foetu balænæ, Th. IV. N. 34. ubi uniatur? *ibid.*
— — — innumeris gaudet arteriis, Ep. V. p. 21.
— — *Venæ* ramus ex aſello, Cat. Rar. p. 181.
— *Veſicula Fellea*, Th. X. N. 132.

— — — bovina anguſtata, Obſ. An. 31. fig. 31.
— — — — gemina adparens, Th. IX. N. 95.
— — — — inflata, Cat. Rar. p. 157.
— — — cum Hepate connectitur per fibras & vaſa ſanguinea, Ep. V. p. 19.
— — — cum Hepate connectitur ſæpe tantum cum cervice, non fundo, *ibid.*
— — — foetus humani, Th. X. N. 79.
— — — glandulas habet in interiori tunica, ſed ab auctoribus non ſatis deſcriptas, Ep. V. p. 20. Th. V. N. 19. n. 2. quid ſint? Ep. V. p. 8.
— — — humana, Obſ. An. 31. fig. 30. Cat. Rar. p. 124. 161. 182. Th. I. Aſ. II. N. 1. Th. V. N. 19. Th. IX. N. 58. Th. X. N. 78. Th. Max. N. 170.
— — — — arteriis & Lymphæ-ductibus dilatata, Ep. V. tab. 5. fig. 4.
— — — in Aſcite fere vacua, Obſ. An. 31.
— — — in equis, aſinis &c. non datur, Obſ. An. 31.
— — — in hominibus & vaccis aliquando reperta eſt capacitate Porum haud ſuperans, Obſ. An. 31.
— — — intus cellulis diſtincta & calculoſâ cruſtâ obducta, Obſ. An. 31.
— — — ſæpius bifurcata, aſt rariſſime in totum duplex eſt, Obſ. An. 90. Th. IX. N. 95.
— — — prægrandis vaccæ, ſesquipintam fellis continens, de Valv. c. 4. Obſ. 17.
— — — vaſa magna & copioſiſſima habet, Ep. V. p. 21. 22. Th. I. Aſ. I. N. 7. n. 2.
— — — vaſis ſanguineis ſcatens, Th. Max. N. 86.
— — — vituli bifida, Cat. Rar. p. 161.
— *Veſiculæ Felleæ* Arteriæ Cyſticæ, Th. I. Aſ. II. N. 1. n. 2. non ſunt peculiares ductus biliarii, *ibid.* n. 3. quam conſiderabiles ſint? Ep. V. p. 21.
— — — — ſunt numeroſiſſimæ, Th. X. N. 132.
— — — bilis juſto craſſior obſervata, & unde? Obſ. An. 31.
— — — — quomodo per vias quasdam in eam influat? Obſ. An. 31. Ep. V. p. 18. 20. 21.
— — — cervix curſum habet ſerpentinum, Ep. V. fig. 6. tab. 5.
— — — calculus in ductu Cyſtico, Obſ. An. 87. fig. 69.
— — — calculi aquis innatant, Th. IX. N. 80.
— — — collum, Ep. V. tab. 5.
— — — Ductus Cyſticus bilem ad Veſiculam felleam deducit, Ep. V. p. 18.
— — — — — è quo variæ radices oriuntur, & ubi? Cat. Rar. p. 183.
— — — — — tortuoſitate gaudet, quæ vice Valvularum fungitur, hac deſtituuntur quadrupedum Veſiculæ felleæ, Ep. V. p. 21. tab. 5. fig. 3. 6. Th. X. N. 78. & Th. Max. N. 170.
— — — fundus caret radicibus, Ep. V. p. 18.
— — — humanæ, glandulis inſtructæ, facies interior, *ibid.* tab. 5. fig. 3.
— — — obſtructio magna in vacca, materia lapideo-tartarea, de Valv. c. 4. Obſ. 17. Obſ. An. 31.
— — — ovillæ portio, Adv. Dec. III. p. 36. & tab. 3.
— — — — rami Venæ Portæ rarius ſecundum longitudinem decurrunt, ſed uberius ab utroque latere proveniunt, & ſurſum repunt, hi autem rami viſui ſe exhibebant poſt repletionem Venarum Portarum, id quod notandum, Adv. Dec. III. p. 36.
— — — radices, Reſp. ad Bidl. p. 12. quid ſint? Ep V. p. 19.
— — — ramulorum ortus, Ep. V. p. 21.
— — — tunica interior calculoſa, Obſ. An. 90. fig. 71.
— *Veſiculæ Felleæ* fundo ſuo Hepati non connatæ, Ep. V. p. 19.
— — — quinque in Hepate obſervatæ, de Valv. c. 4. Obſ. 7
— — — unde oriantur? Obſ. An. 31.
in *Hepate* calculus in Parenchymate inventus, de Valv. c. 4. Obſ. 24.

— duplex Vena Umbilicalis in vitulo, de Valv. c. 4. Obſ. 7. item in foetu balænæ, Th. IV. N. 34.
— glandulæ præternaturales, vid. Hepatis Glandulæ.
— naturæ lufus variis modis fit, de Valv. c. 4. Obſ. 7.
Hepatici ductus portio ex bove, Th. IX. N. 78.
Herba viva, & cur ita vocetur? Th. Anim. I. N. 31.
Herbarum & foliorum anatome accuratiſſima, Adv. Dec. III. p. 10. & ſeq.
— — — Sceleta, *ibid.* vid. & Sceleton.
— — — vaſa pulpoſa, *ibid.*
Herbaria varii generis exſiccata, Cat. Rar. p. 166.
Hermaphroditi falſi ovini pudendum delineatum, Th. VIII. tab. 2. fig. 5.
Hermaphroditi veri non dantur, Th. VIII. N. 53. Adv. Dec. I. p. 22.
Hermaphroditorum membrum utrumque nunquam alias imprægnare, & ab aliis impprægnari poteſt, Th. VIII. N. 53.
— penis & teſticuli quid ſint? *ibid.*
Hernia Aquoſa male ita dicitur? Adv. Dec. II. p. 22
— — qualis affectus? *ibid.*
— — quomodo perfecte ſananda, *ibid.*
— *Cyſtica*, vid. Hernia Veſicæ Urinariæ.
— *Gutturis* vera ex anate, Th. IV. N. 80.
— *Inguinalis*, Cat. Rar. p. 159.
— — conjunctum ſæpe habet Colon prodigioſe extenſum, *ibid.* ſæpe etiam Ileum inflammatum, & Gangræna affectum, Obſ. An. 98.
— — in ea poteſt contineri diverticulum Ilei nullis ſubſequentibus Symptomatibus, quæ Herniam Inguinalem concomitantur, Th. VIII. N. 51.
— — quare ſæpe reponi nequeat? Obſ. An. 98.
— *Inteſtinalis* ejusque vera idea, Th. VII. N. 51.
— — extenſionem Inteſtini Coli producens, Th. Max. N. 166.
— — producit ſæpiſſime affectum Ileos, Obſ. An. 91.
— — vaſa ſua ubi ſita habeat? Th. VIII. N. 51.
— *Lienalis*, Adv. Dec. II. p. 23.
— quid proprie ſit? Obſ. An. 98. Adv. Dec. II. p. 22.
— *Renalis* quid ſit? Cat. Rar. p. 147.
— ſæpe oritur levi de cauſa, Obſ. An. 98. Adv. Dec. II. p. 5.
— ſæpe oritur poſt Apoſtema Peritonæi & Abdominis, etiam poſt ſanata vulnera, in Abdominis cavum penetrantia, Obſ. An. 75. quomodo præcavenda? *ibid.*
— totius foetus in dilatato Peritonæo vero, Adv. Dec. II. p. 24.
— *Varicoſa* male ita nominatur, *ibid.* p. 21.
— — quale malum? *ibid.*
— — ſæpe mutatur in Hydropem Scroti, *ibid.* p. 24. ejus cauſa, *ibid.* p. 22.
— *Veſicæ Urinariæ*, ſive *Cyſtica*, cui ex terrore juncta Bubonocele, Obſ. An. 98.
— — — quale malum, Adv. Dec. II. p. 23.
— *Umbilicalis* qualis ſit affectus? Obſ. An. 71.
— — quare in recens natis male ita dicatur, *ibid.*
— *Uteri* una cum foetu prolapſo, Adv. Dec. II. p. 23.
Hernias facientia corpora, Adv. Dec. II. p. 22.
— ſecandi methodus nova Fratris Jacobi laudem meretur, Ep. XIV. p. 3. 4. 9.
Highmori antro Polypi inhærentes, Obſ. An. 77. vid. Antrum Highmori.
Hippopotami funiculus umbilicalis, vid. Funis Umbilic. Hippopot.
Hirudo Indica, Th. VII. N. 21.
Hiſtrix marina, Eruca, Th. Anim. I. N. 49.
Holothurius Ceylanicus velivolans, *ibid.* N. 73.
— triangularis transparens, *ibid.* N. 27.
Hominis fabrica in multis differt à brutorum, Adv. Dec. II. p. 45.
Humores excrementitii, vid. Excrementitii humores.

— incraſſantur ſtagnando, Adv. Dec. II. p. 8.
— Oculi, vid. Oculi humores.
— quomodo ad Pelvis cavitatem poſſint derivari? Obſ. An. 43.
Humorum Secretio, vid. Secretiones.
Hydatis magnitudine capitis aciculæ, Th. VI. N. 45. n. 1.
Hydatides Aſcitem produxerunt, Obſ. An. 46.
— duplici ordinario tunica conſtant, Ep. Ettm. p. 13.
— Hepatis, Obſ. An. 65. Cat. Rar. p. 168. & 183. Th. I. Aſ. II. N. 11. Th. II. Aſ. IV. N. 5. Th. V. N. 10. not. & N. 51. Adv. Dec. I. p. 1.
— in Abdomine & foeminis præcipue reperiuntur, Adv. Dec. I. p. 8.
— in Atheromata, Steatomata & Meliceride degenerant, de Valv. c. 4. Obſ. 25.
— in Funiculo Umbilicali, Obſ. An. 14. Th. VI. N. 45. n. 1. tab. 2. fig. 3.
— in glandulis Meſenterii, Th. VII. N. 37.
— in morbis lentis præcipue producuntur, Adv. Dec. I. p. 7.
— oriuntur ab obſtructione & debilitate vaſorum ſanguineorum, repletâ vaſorum ſanguineorum tunicâ Celluloſâ, cavitates vaſorum occoecantium, Th. VI. N. 11. n. 1. & N. 104. not. Adv. Dec. II. p. 24.
— Ovariorum, Obſ. An. 17. & 83. fig. 68. Adv. Dec. I. p. 5. & 8.
— Placentarum, Obſ. An. 33. fig. 34. 35. Th. X. N. 63. 64. 65.
— — poſt partum remanentium, quid ſint? Obſ. An. 33.
— Peritonæi, Th. V. N. 37. tab. 2. fig. 3.
— quomodo generentur non fuit ſatis cognitum, de Valv. c. 4. Obſ. 25. Obſ. An. 33.
— ſunt vaſcula, præſertim ſanguinea, ſero turgida, Ep. XII. p. 21. 22. Th. I. Aſ. II. N. 12. n. 2. Th. X. N. 65. Adv. Dec. I. p. 7. Dec. II. p. 24.
— ſunt veſiculæ aut ampullulæ aquoſæ, è pedunculis dependentes humore aquoſo turgidæ. Obſ. An. 33.
Hydatidum congeries, ſacco membranaceo incluſa, Obſ. An. 27. fig. 24.
Hydroceles qualis affectus? Adv. Dec. II. p. 22.
— quomodo curari debeat? *ibid.*
Hydrocephalus foetus ſeptimeſtris, Th. II. Aſ. III. N. 6. ejus hiſtoria & deſcriptio diverſarum ſubſtantiarum heterogenearum, *ibid.* N. 7. & ſeqq.
— qualis affectus? Th. IX. N. 29.
Hydrocephali Cerebri portio, Th. III. N. 9.
— delineatio, Th II. tab. 3.
Hydropici meatus Cyſticus cum calculo inhærente, Obſ. An. 87.
Hydropicorum Hepar quomodo affectum? *ibid.* 86. & 87.
— Viſcera quomodo conſtituta? *ibid.* 86.
Hydrops Aſcites ex Hydatidibus, Obſ. An. 46.
— — malo hoc demortuæ varia obſervata, Obſ. An. 45.
— clauſus quid ſit? Adv. Dec. I. p. 8.
— è congerie Hydatidum ſacco incluſa, Obſ. An. 27.
— Ovarii muliebris, Obſ. An. 17. qualis ſit affectus? *ibid.*
— Placentæ Uterinæ qualis affectus? Th. Max. N. 105.
— Scroti quale malum? Adv. Dec. II. p. 22.
— — quomodo ſanandus? *ibid.*
Hydropis cauſa ubi hæreat? Adv. Dec. II. p. 24.
Hypogaſtrii immanes dolores in puerperis unde ſæpe oriantur? p. 4. Obſ. An. 84.
Hymen Membrana, Th. V. N. 56. Th. VII. N 60. Th. VI. N. 1. n. 2.
— — dari aſſeritur, Th. III. N. 15. n. 1.
— — figuram quamnam habeat, & in nuper natis & ætate provectioribus? Obſ. An. 23.
— — foetûs exitum impediens inciſa, *ibid.* 22.
— — in puellis cum tempore ſolet adcreſcere in circulum, Cat. Rar. p. 117.
— — quando, & ob quasnam cauſas poſt coitum illæſa maneat? Obſ. An. 22.
— ſemilunare foetus maturi, Cat. Rar. p. 117.

Hymene ſalva manente mulieris impræ-gnatio poſſibilis eſt, Obſ. An. 22.

I.

Jaculatrix Indiæ Occidentalis, Th. Anim. I. N. 8.
— ſerpens Americana tenuiſſima, *ibid.* N. 56.
— ſerpens, Th. VI. N. 34.
Jaſmini Africani ramulus, Th. Anim. I. N. 9.
Ichneumon, quale ſit animal? Th. X. N. I. lit. D.
Jecur, vid. Hepar.
Jecinora in Hydatides mutata, Adv. Dec. I. p. 7. vid. Hepar. & Hydatides Hepatis.
Jecinorum perſcrutandorum methodus vera, Th. II. Aſ. III. N. 1.
— — præparatio vulgaris, *ibid.*
Ileorum Atonia, vid. Atonia.
Iliaca Paſſio à mutuo Inteſtinorum ingreſſu, ſive ſuſceptione, familiaris affectus eſt & frequentior in adultis, quam annotari ſolet, Th. X. N. 62. Adv. Dec. III. p. 17. quomodo curanda? Th. X. N. 62 not. etiam in infante quatuor annorum, quod rariſſimum eſt, viſa, Adv. Dec. III. p. 17. hoc malum forte in infantibus frequentius accidit, præcipue ab inſultibus Epilepticis, Dec. III. p. 17. 18. ejus curatio, *ibid.*
— — lethalis, Th. I. N. 4. n. 3.
— — non oritur ab Inteſtinorum circumvolutione, volvulo aut nodo, Obſ. An. 91. Th. IV. N. 14.
— — oritur ab Atonio, Inteſtinorum obſtructione, contractione, mutuo ingreſſu, inflammatione, Hernia &c. Obſ. An. 91. Th. I. Aſ. II. N. 4. Th. IV. N. 14.
— — qualia Symptomata habeat? Obſ. An. 91. Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 3. Th. IV. N. 14. Th. X. N. 62.
Iliacæ Paſſionis cauſæ veræ exemplis demonſtratæ, Obſ. An. 91.
Imaginatione prava denati cadaveris apertio, in cujus cerebro Plexus Choroideus Hydatidibus ſcatebat, Ep. XII. p 24.
Impetiginis ſubjectum cutis ſemper non eſt, Obſ. An. 78.
Imprægnatio facta ſalvâ manente membrana Hymene, idque ad tempus usque partus, Obſ. An. 22.
— poteſt fieri utero ipſo etiam ex parte propendente, Obſ. An. 22.
— quando fiat? Th. VI. N. 21.
Imprægnationis modus quî fiat? Adv. Dec. III. p. 16. 17.
— tempus præciſe indicari nequit, Adv. Dec. II. p. 27.
Indurantur & oſſeſcunt partes in Atrophia, Marcore & Hydrope, Obſ. An. 70.
Infantes, ano imperforato nati, carent etiam Inteſtino Recto, Adv. Dec. II. p. 43.
— bini concreti ad partem oſſeam, *ibid.* p. 42.
— nati recenter quomodo tractandi, an naribus fortis odor admovendus? an aër in anum inflandus? an Funis Umbilicalis fortiter premendus? an caloris gratia capiti cruſta admovenda? Adv. Dec. II. p. 39. 40. 41.
— recens nati haud faſciis ſunt involvendi, cruribus complicatis, arctiſſime preſſi, *ibid.* p. 40. 41.
Infantum recens natorum capita ſiniſtre arcte ligantur, Adv. Dec. II. p. 40.
Inflammatio in partibus exanguibus ita dictis etiam locum habet, Ep. V. p. 18.
— unde & ubi oriatur? *ibid.* p. 15.
Inflammationibus membranæ arctius ſibi mutuo connaſcuntur, Obſ. An. 55. 63. imo ipſa Viſcera, Obſ. An. 85.
Inguinis abſceſſus, per quem exitum quæſiverat acicula deglutita, Obſ. An. 55.
— Hernia, vid. Hernia Jnguinalis.
Injectiones ceraceæ anſam primam dedere inquirendi veram glandis ſtructuram, Obſ. An. 100.
— — imperfectæ fiunt cum extravaſatione materiæ inſtar globulorum, Th. VIII. N. 31.
— Ruyſchianæ deſtructionem partium non inferunt, Ep. XII. p. 16. & 17.
Injectionum utilitas, vid. Vaſorum repletio.
Inſectorum perſcrutatio Anatomica utilis eſt & neceſſaria, Adv. Dec. III. p. 19.
Inſita & innata partium vis non improbatur, Adv. Dec. II. p. 11. 18.

Inſtrumentum Barthiſchianum, vid. Barthiſchii Inſtrumentum.
Inſtrumenti in Phalangoſi adhibiti forma & conſtitutio, Reſp. Rav. tab. 1
Integumentum validum & craſſum ex ſero ſanguinis inflammatorii, Th. X. N. 161.
Intercoſtales arteriæ, vid. Arteriæ Intercoſtales.
Inteſtinales glandulæ, vid. Inteſtinorum glandulæ.
Inteſtinum Duodenum hominis, Cat. Rar. p. 143. & 183.
— — melius vocatur *Digitale*, Adv. Dec. II. p. 45.
— — oſtium, per quod bilis & ſuccus Pancreaticus ſeſe in Inteſtina exonerant, habet, quod in medio inſtar umbilici apparet, Th. VIII. N. 33. n. 3.
— — paucas vel nullas valvulas habet, Cat. Rar. p. 143.
— — portiones quædam ejus, Th. VI. N. 33. n. 4. Th. X. N. 142.
Inteſtini Cœci Conſtitutio differt in recens natis & in tenella ætate ab ea, quæ eſt in pueris aut provectioribus, Cat. Rar. p. 125. 142. & 143. Th. I. Aſ. I. N. 1. Loc. Arc. II. lit. B. Th. VIII. N. 50. Th. IX. N. 62. lit. R.
— — cum Proceſſu Vermiformi confuſio, Cat. Rar. p. 146.
— — cum Proceſſu Vermiformi & portione Coli delineatio ex Gigantea puella. Th. V. tab. 4. fig. 1.
— — *Diameter* in qua ætate ſucceſſive diminuatur, & in qua non? Th. I. Aſ. I. N. 1.
— — equi recens editi, objectum, Cat. Rar. p. 148.
— — & *Coli* humani maxima differentia eſt, ab iis in cane, Th. VIII. N. 23. not.
— — gallinæ Africanæ objectum, Cat. Rar. p. 148. in gallinis illud duplex eſt, *ibid.* p. 172.
— — humani objecta quædam, Cat. Rar p. 129. & 142.
— — integri objecta cum Proceſſu Vermiformi, Th. I. N. 6. Aſ. I. N. 1. & N. 5. n. 1.
— — leporini longitudo admodum magna, Ep. V. p. 21.
— — — portiones, Cat. Rar. p. 126. & 156.
— — objecta quædam ex pueris, Cat. Rar. p. 125. 156. & 163.
— — objecta varia, Cat. Rar. p. 145. & 161. Th. I. Loc. Arc. II. lit. B. Th. V. N. 27. & 30. Th. VIII. N. 50.
— — ovini differentia ab humano, Th. VII. N. 52. n. 4.
— — portio ex foetu humano, Th. IX. N. 11.
— — *Proceſſus Vermiformis* ex homine magnam habet analogiam cum leporino, Th. II. Aſ. IV. N. 8.
— — — — fit ab extremitate Coeci, ſucceſſive anguſtati, Th. I. Aſ. I. N. 1. Th. III. Loc. I. N. 4. not.
— — — — glandulæ ſpuriæ ſunt innumeræ, Th. II. Aſ. IV. N. 8.
— — — — vaſa ſanguinea copioſiſſima, Th. I. Arc. II. lit. B.
— *Coli Appendiculæ* pinguedinoſæ vaſa habent ſanguinea, Cat. Rar. p. 157. 158.
— — *Aperturæ* numeroſæ, & arcte ſibi invicem appoſitæ, Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 1.
— — canis portio, Th. VIII. N. 23.
— — *Arteriæ* innumeræ, Th. I. Loc. Arc. II. litt. C. & E.
— — *Conſtitutio* diverſa eſt ratione ætatis, Cat. Rar. p. 125.
— — *Craſſities* non differt à tunicarum craſſitie aliorum Inteſtinorum, Th. I. Arc. II. lit. E.
— — *Extenſio* ab Hernia Inteſtinali, Th. Max. N. 166.
— — — prodigioſa, Obſ. An. 92. Cat. Rar. p. 159.
— — *Glandulæ* ſpuriæ, Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 2. & N. 11. Th. V. N. 101. Th. IX. N. 62. lit. Q.
— — humani portiones variæ, Cat. Rar. p. 129. 141. 166. 181. Th. V. N. 88. Th. X. N. 12. Th. Max. N. 148. 166.
— — infantis portiones, Th. I. Loc. Arc. II. lit. C. & E. & Th. III. Loc. I. N. 2.
— — inverſi portio ex puero, Th. I. Aſ. II. N. 3.
— — leporini portiones, Cat. Rar. p. 126. 146. 156. & 170.
— — *Ligamenta*, ſi reſecentur, in nihilum rediguntur ejus cellulæ, Cat. Rar. p. 157. 166. & 181.

— — *Pori* cribrum repræſentant, Th. V. N. 101.
— — portio ex foetu Caballi, Th. IX. N. 103.
— — — fœminæ Giganteæ, Th. IX. N. 62. lit. B.
— — — Giganteæ puellæ delineata, Th. VII. tab. 4. fig. 1.
— — — in qua, quamvis non inverſa, glandulоſa corpuſcula videntur, Th. X. N. 72.
— — — prodigioſæ capacitatis, Th. IX. N. 96.
— — portiones variæ, Cat. Rar. p. 154. 157. 159. 161. 163. Th. I. Aſ. 1. N. 5. n. 1. & N. 6. Th. III. N. 66. & Loc. I. N 3. & 4. Th. V. N. 101. & 102. Th. VI. N. 27. Th. IX. N. 62. lit. K. Th. X. N. 48. 50. & 54. Th. Max. N. 177.
— — pueri portiones, Cat. Rar. p. 125. Th. V. N. 101. & Th. IX. N. 62. lit. Q.
— — *Suſceptio*, Adv. Dec. III. p. 17.
— — *Tunica* ſecunda, ſeu *Celluloſa*, Th. X. N. 48.
— — *Valvula* magna, Cat. Rar. p. 148.
— — *Valvulæ*, Th. V. N. 102. Th. VII. N 27. not.
— — — coalitæ mortis ſunt cauſa, Cat. Rar. p. 148.
— — — hiantes, Th. X. N. 54.
— — — in cane & homine differunt, Th. VII. N. 23.
— — — in ſtatu naturali nunquam reperiuntur, Cat. Rar. p. 157.
— — — quomodo conſtituantur & adpareant? Th. VI. N. 70 n. 1.
— — — ſive cellulæ minus conſiderabiles ſunt in tenera ætate, Th. III. Loc. I. N. 3. n. 3.
— — — unitæ in foetu equino, Th. IX. N. 103.
— — — uti Ligamenta, triplices ſunt, Cat. Rar. p. 148. 154. 157. Th. VII. N. 27. not.
— — *Valvularum*, ſive cellularum, uſus, Cat. Rar. p. 141.
— — — uſus ubi accuratius conſpici poſſit? Th. III. Loc. I. N. 3. n. 2.
— craſſi ſegmentum, Th. Max. N. 139.
— *Duodeni* aperturæ, ſive oſtium, vid. Inteſtinum Duodenum.
— *Jejuni Arteriolæ* per glandulas reptantes, Th. I. Loc. Arc. I. earum diverſus curſus, *ibid.* n. 3.
— — balænæ majoris portio, Th. VII. N 62.
— — *Corpuſcula* glandiformia, Th. X. N. 162.
— — & *Ilei* differentia quænam ſit? Cat. Rar. p. 175.
— — *Glandulæ* extra ſuperficiem propullulant, Th. V. N. 14.
— — — ſolitariæ & ſpuriæ, Th. I. Aſ. I. N. 8. n. 2. Th. III. N. 32. Th. IV. N. 32. not.
— — humani portiones variæ, Cat. Rar. p. 141. 142. 161. 181. Th. IV. N. 76. Th. V. N. 14 Th. VIII. N. 29. 31. 92. Th. IX. N. 47. 76. Th. X. N. 156. & 162. Th. Max. N. 145.
— — in capſulam redacti delineatio, Adv. Dec. II. tab. 3. fig. 4.
— — inverſi portio, Th. X. N. 159.
— — inverſi portio depicta, Ep XI. fig. 6.
— — — portiones aliæ, Th. I. Aſ. I. N. 8. Th. III. N. 32. & N. 44. Th. X. N. 51. Th. Max. N. 85.
— — *Juga*, vid. Inteſtini Jejuni Valvulæ.
— — juvenis portio, Th. X. N. 145.
— — mulieris portio, Th. VII. N. 6.
— — *Papillæ* nervoſæ, Th. IX. N. 76.
— — portio, cujus medium coarctatum, Obſ. An. 91.
— — — cum ſuis jugis, Th. IX. N. 62. lit. B.
— — — facie interiore delineata ex homine, Ep. XI. fig. 3.
— — — in qua ſuſceptio comparet, Obſ. An. 91.
— — portiones, Th. I. Loc. Arc. I. & II. lit. A. Th. IV. N. 71. Th. VII. N. 61. & N. 71. Th. IX. N. 62. lit. G. Th. Max. N. 125. 179. & 203.
— — portionum & facie exteriore & interiore delineatio, quarum repletio facta eſt per arteriam, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 4. & 5.
— — *Protuberantiæ* circulares, Th. VIII. N. 31.
— — pueri portiones, Th. IV. N. 33. & Th. X. N. 52.
— *Tunica* Villoſa, Th. IV. N. 37.
— — — — Nerveo-villoſa dicenda eſt, Th. Max. N. 85.

— — — — Papilloſa dicitur, Th. VIII. N. 92.
— — *Valvula* una, ſitum obtinens inverſum, Th. I. N. 8. n. 1.
— — *Valvulæ* Conniventes, Th. I. Aſ. I. N. 8. n. 1. & Th. VIII. N. 92. Th. IX. N. 47. Th. X. N. 159.
— — — — aliquando vix propullulant, Th. X. N. 145.
— — — — in quonam objecto ſint viſui exponendæ, Th III. N. 32.
— — — — non obliteratæ, Th. I. Loc. Arc. I. n. 4.
— — — — obliteratæ, Cat. Rar. p. 142.
— — — — quando mutent naturalem eſſentiam? Th. III. N. 32.
— — *Valvularum*, ſive Jugorum rotundorum, vera conſtitutio, Th. III. N. 32.
— — *Vaſcula* innumera, Th. X. N. 159.
— — *Villoſitas* diſtincta, Th. I. Aſ. I. N. 8. n. 3.
— — vitulini portio, Cat. Rar. p. 150.
— *Ilei Arteriæ* numeroſæ & venæ, Th. I. Aſ. III. N. 13. n. 1. & Loc. Arc. II. lit. D.
— — canis portio, Th. VIII. N. 23.
— — *Celluloſitas*, Th. Max. N. 89. & 155.
— — *Corpuſcula* Glandiformia unde emergant? Th. X. N. 55.
— — *Differentia* ab Inteſtino Jejuno, Cat. Rar. p. 175.
— — *Diverticulum* præternaturale, Cat. Rar. p. 149. 170. Th. VII. N. 2. n. 15. & tab. 4. fig. 3.
— — — in Bubonocele contineri poteſt, Th. VII. N. 15. n 3.
— — — unciæ magnitudine, Th. Max. N. 153.
— — foetus immaturi portiones, Th. III. N. 12. & N. 47.
— — *Glandulæ* ita dictæ, Th. II. Aſ. III. N. 62. lit. L.
— — hominis adulti portiones, Cat. Rar. p. 125. Th. Max. N. 114.
— — humani inverſi portiones, Th. VII. N. 40. Th. Max. N. 89. & 155.
— — — portiones variæ, Cat. Rar. p. 120. 129. 143. 159. 149. 153. 163. & 173. Th. III. N. 78. Th. VI. N. 9. Th. Max. N. 166. & N. 179.
— — infantis circumvolutio, Th. X. N. 47.
— — — portiones, Th. VIII. N. 60. & Th. X. N. 54.
— — inverſi portiones, Th. IX. N. 62. lit. L. & Th. X. N. 55.
— — juvenis portiones, Th. Max. N. 35. 49. & 64.
— — leporini portio, Cat. Rar. p. 139.
— — objectum ex recens nato, Th. Max. N 116.
— — portio exhibens omnes quatuor Tunicas, Th. IV. N. 4.
— — portio delineata, Th. VI. tab. 5. fig. 2.
— — — inflammata & coarctata, Obſ. An. 98.
— — portiones facie exteriore & interiore delineatæ, quarum repletio facta eſt per Venam, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 6. & 7. delineationes aliæ, Th. VII. tab. 4. fig. 2. 3. Th. Max. tab. 3.
— — portiones variæ, Cat. Rar. p. 141. 157. & p. 159. Th. I. Aſ II. N. 4. n. 3. Aſ III. N. 13. & Loc. Arc. II. lit. D. Th. III Loc. I. N 3. & Loc. IV. N. 14. Th. VII. N. 15. Th. VIII. N. 50. Th. IX. N. 62. lit. B. N. 69. Th. X. N. 50. N. 53. & 62. Th. Max. N. 33.
— — pueri portiones, Cat. Rar. p. 125. & 141. Th. IX. N. 62. Th. X. N. 134.
— — *Superficies* interior villo-papilloſa, Th. Max. N 64.
— — *Suſceptio*, Th. IX. N. 162. lit. C. & Th. Max. N. 175.
— — — minus recte volvulus dicitur, Th. IV. N. 14.
— — — quid ſit? *ibid.*
— — *Tunica* Carnea, Th. VIII. N. 60.
— — — Nervoſa, *ibid.*
— — — quinta, ſeu Villoſa quid ſit, & an detur? Th. VII. N. 40.
— — — Papillo-nervoſa, Th. VII. N. 40.
— — vitulini portiones, Cat. Rar. p. 142. Th. Max. N. 117.
— — — vaſorum reptatus cum humanis non convenit, Th. Max. N. 117.

— *Recti Adhæſio* firma ad os ſacrum, cui firmiſſime fuit connatum, Obſ. An. 95.
— — *Anguſtatio*, ſi magna eſt, nil prodeſt dilatatio, Adv. Dec. II p. 43.
— — *Corpuſcula* rotunda quid ſint? Th. IX. N. 81. & num Glandulæ dicenda ſint? *ibid.*
— — *defectus* in infantibus, Adv. Dec. II. p. 43.
— — & *Vulvæ* Gangræna & perforatio feliciter ſanatæ, Obſ. An. 59. cur mala ſua ſibi communicent? Cat. Rar. p. 119.
— — *Glandulæ* ita dictæ, Ep. XI. fig. 5. Th. III. N. 74. Th. IV. N. 67. 74. & 79. Th. X. N. 81.
— — humani portiones, Th. III. N. 74. Th. IX. N. 81. Th. Max. N. 33.
— — — portiones è corpore vivo ejectæ, Th. I. Aſ. III. N. 6.
— — *Incraſſatio* nimia impedit alvi dejectionem, Obſ. An. 95 96. Adv Dec. II. p. 43.
— — *Juga* ſæpe in pueris conſpiciuntur, Th. IV. N. 79.
— — juvenis ſegmentum, Th. Max. N. 168.
— — *Lacunæ* & Cryptæ Boerhaavianæ, Adv. Dec. II. p. 7. Th. Max. N. 33.
— — *Pori* innumeri, ſive oſcula, Th. III. N. 74. Th. IV. N. 79. Th. VII. N. 66. tab. 3. fig. 4. Th. IX. N. 81. Th. Max. N. 33.
— — portio, Th. X. N. 108.
— — — cum ſpuriis glandulis &c. Ep. XI. fig. 5.
— — — delineata, Th. VII. tab. 3. fig. 4.
— — — delineata & in quatuor Tunicas ſeparata, Ep. XI. fig. 1.
— — — eadem inverſa, *ibid.* fig. 2.
— — pueri portiones, Th. IV. N. 69. N. 74. & N. 79. Th. VII. N. 66.
— — *Scirrhoſitati* qualia afferenda remedia, Obſ. An. 96.
— — *Tunica* Villoſa poſt cruentas excretiones ejecta, Th. I. Aſ. III. N. 5.
— — *Ulcera* à prægreſſa Dyſſenteria facta, Th. IX. N. 62. lit. K.
Inteſtina ab inedia coarctata, Obſ. An. 19.
— balænæ foetus, Th. V. N. 62.
— & ſtomachum, loco ſuo naturali relicto, Hypogaſtrium occupaſſe obſervatum eſt, Obſ. An. 56.
— foetus, Th. V. N. 93. & Th. VI. N. 76.
— — humani circumvoluta, Th. X. N. 49.
— — — immaturi, Th. VI. N. 59.
— — ovini immaturi, Th. II. Loc. Arc. VII.
— — — minimi, Th. III. ab init.
— — recens nati omnia, Cat. Rar. p. 142.
— — vaccini immaturi, Th. VIII. N. 87.
— — vitulini, Th. IV. N. 46.
— — — craſſa, Th. VI. N. 20. n. 3.
— foetuum humanorum varia, Th. I. Aſ. I. N. 1. Th. V. N. 54 Th. VII. N. 43. Th. VIII. N. 3. Th. Max. lit. C. & N. 132.
— — immaturorum, Th. IV. N. 27. Th. V. N. 20. & 43.
— gelu quaſi obſeſſa & ſcintillantia ac dura obſervata, Cat. Rar. p. 182. Th. VII N. 6.
— infantis tenuia, Th. I. Aſ. I. N. 12.
— leporina quamnam habeant faciem interiorem? Cat. Rar. p. 126.
— juvenis, Th. Max. N. 55.
— puerorum, Cat. Rar. p. 186. Th. I. N. 4. Th. V. N. 18. Th. VII. N. 51. Th. VIII. N. 9.
— ranarum, Cat. Rar. p. 121. & Th. VIII. N. 82.
— ſine flatu extenſa, Th. VII. N. 30. not.
— undique Peritonæo & ſibi invicem in Aſcite connata, Obſ. An. 45.
Inteſtinorum Arteriæ, Th. I. Aſ. I. N. 12. n. 2.
— balænæ cum humanis maxima eſt analogia, Th. VII. N. 62. n. 1. in quonam differant? *ibid.*
— *Celluloſitas* an pro ſexta membrana Inteſtinorum recenſenda? Th. Max. N. 89.
— *Coarctatio* cauſa eſt affectus Ileos, Obſ. An. 91.
— *Craſſities*, alvi projectionem impediens, Obſ. An. 95. 96. Adv. Dec. II. p. 43.

— *Diverſitas* inter foetus & adulti hominis inteſtina, qualis? Th. IX. N. 11.
— *Dolores* inſignes oriuntur, ſi Papillæ nervoſæ Epitheliâ ſuâ deſtituantur, Adv. Dec. II. p. 26.
— & *Ventriculi* ob inediam prodigioſa contractio, Obſ. An. 19. & 68.
— *Glandulæ*, Cat. Rar. p. 18. Th. X. N. 51. & 52
— — aliquando propullulantes comparent, aliquando fovearum inſtar excavatæ ſunt, Th. IV. N. 92. n. 2.
— — an veteribus cognitæ fuerint? Ep. XI. p. 4.
— — à Peyero diſtribuuntur in Solitarias & Aggregatas, Ep. XI. p. 5.
— — Congregatæ Valvulas aut rugas haud ſupergrediuntur, Ep. XI. p. 12.
— — in qua tunica ſitæ ſint, non deſcriptum eſt ab aliis auctoribus, *ibid.* p. 5.
— — in tenuibus Inteſtinis non ſolum ſolitariæ, verum etiam congregatim diſpoſitæ ſunt, Ep. XI. p. 12.
— — lapidefactæ, Cat. Rar. p. 129. 142. & 157.
— — quid ſint? Ep. XI. p. 8.
— — Solitariæ in craſſis tantum reperiuntur Inteſtinis, Ep. XI. p. 12.
— — — inter Valvulas Conniventes poſitæ ſunt non tantum, ſed & ex illis emergunt, Ep. XI. p. 12.
— — — per limbum Vavulæ Bauhini diſperſæ non tantum ſunt, ſed etiam per integrum ejus planum, *ibid.*
— — Spuriæ dicendæ ſunt, Ep. XI. p. 8. 9. 10. 11. Ep. XII. p. 23. Th. I. Aſ. I. N. 8. n. 2. Th. II. Aſ. III. N. 14. Th. III. N. 44.
— — — quid ſint? Ep. XII. p. 22.
— — — ubi inveniantur? Ep. XI p. 10.
— — — ubi oriantur? *ibid.* p. 8.
— — ſunt lacunæ, ſive foveæ, Ep. XI. fig. 5. Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 2. Th. IV. N. 67. Th. IX. N. 81. Adv. Dec. II. p. 7.
— — ubi inveniantur? Ep. XI. p. 4.
— *Glandularum* diviſio, *ibid.* p. 5.
— — numerus varius eſt in diverſis individuis, *ibid.* p. 10. 13.
— — ſpuriarum fabrica & uſus, Ep. XI. p. 8. 10. 11. 12. Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 2. Th. IV. N. 74. n. 3. N. 92. n. 2. Th. V. N. 14. Th. IX. N. 81.
— — vera ſedes, Ep. XI. p. 11. & fig. 1. & 6. Th. I. Aſ. II. N. 11. n. 1.
— *Hernia*, vid. Hernia Inteſtinalis.
— *Inflammatio* producere poteſt affectum Ileos, Obſ. An. 91.
— *Inflammationis* vera ratio, Obſ. An. 91. Cat. Rar. p. 142.
— *Juga*, vid. Inteſtinorum Valvulæ.
— *Lacunæ* vel Cryptæ Boerhaavianæ, Adv. Dec. II. p. 7. Th. Max. N. 33.
— leporinorum facies interior, Cat. Rar. p. 126.
— *Motus Periſtalticus* viſus in foetu, Obſ. An. 72. & 73.
— *Munus* eſt ulteriori ciborum coctioni inſervire, non tantum crudum cibum in Chylum convertere, Obſ. An. 74.
— *Obſtructio* cauſat Ileon, Obſ. An. 91.
— — unde oriatur? Obſ. An. 91.
— *Pori* evomunt laticem ſeroſum in purgatione & Diarrhæa, Ep. XI. p. 12. & fig. 5. Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 1. Th. III. N. 74. Th. V. N. 101.
— *Irrigatio* quomodo fiat? Th. VI. N. 33. n. 1.
— portiones ex balænæ foetu, Th. V. N. 52.
— — ex Cane, Th. IX. N. 62. litt. B. & M.
— — ex foetu immaturo, Th. III. N. N. 45.
— — ex hominibus variæ, Th. I Loc. Arc. II. Th. VII. N. 20. Th. IX. N. 62. lit. E. Th. Max. N. 23.
— — ex infante, Th. III. N. 12.
— — ex juvene, Th. Max. N. 144.
— — ex lepore, Th. VIII. N. 63. facies eorum interior, Cat. Rar. p. 126.
— — ex ove, & foetu ovino, Cat. Rar. p. 146. & Th. III. N. 62.
— — ex pueris, Th. IV. N. 49. n. 2. Th. IX. N. 62. lit. H.
— — ex vitulo, Cat. Rar. p. 161.
— — variæ, Th. IX. N. 62. lit B.
— *Suſceptio*, Th. V. N. 34. Th. X. N. 34.
— — in adultis frequens eſt, Adv. Dec. III. p. 17.
— — in adultis quo medio repellenda? *ibid.* p. 18.
— — in foetu humano, *ibid.* p. 17.

— — in infante ante quatuor dies nato, *ibid.*
— — in infantibus incurabilis eſt, *ibid.* p. 18.
— — in puero vera, Th. V. N. 34.
— — in recens nato, Th. Max. N. 116.
— — quam familiaris ſit hic affectus? Th. X. N. 62. not. quando ſit ſuſpicandus, & quænam media contra eundem ſint adhibenda? *ibid.*
— — ſubinde gignit affectum Ileos, Obſ. An. 91. vid. Iliaca paſſio.
— — unde ortum ducat? Obſ. An. 91.
— *Tumor* flatulentus ſingularis, Cat. Rar. p. 141.
— *Tunica* accipit vaſa à vaſis Meſentericis, Th. I. Aſ. III. N. 13. n. 2.
— — *Carnea* fibras habet transverſales aut circulares, Ep. XI. fig. 1. Th. I. Aſ. II. N. 12. n. 3.
— — — habet etiam vaſa ſanguinea, eaque pauca, Ep. XI. p. 12. Th. I. Aſ. II. N. 11. n. 3. Th. VIII. N. 60.
— — *Celluloſa* ſub Communi ſita, Th. VI. N. 9. n. 2. tab. 5. fig. 2.
— — — vaſa ſanguinea habet, earumque reptatus, Th. Max. N. 15. & 99.
— — *Extima*, ſive *Communis*, fibras habet longitudinales tenuiſſimas, Ep. XI. tab. 12. fig. 1. & 2.
— — — vaſis ſanguineis ornata eſt copioſis, ſed ab aliarum tunicarum diverſis, Ep. XI. fig. 1. & 2. Th. I. Arc. I. n. 3.
— — *Nervea* copioſiora vaſa habet, atque peculiarem uſum, Ep. XI. p. 11. 12. fig. 1. 2. Th. I. Aſ. II. N. 11. n. 2. Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 2. Th. VIII. N. 60.
— — *Trochlearis*, Th. VIII. N. 63.
— — *Villoſa* à nonnullis in dubium vocatur, Ep. XI. p. 9.
— — — à Ruyſchio demonſtratur, Ep. XI. p. 8. fig. 4. Th. I. Aſ. I. N. 7. n. 1. Th. IV. N. 37.
— — — in omni objecto non æque luculenter apparet, Th. VII. N. 40. n. 2.
— — — non conſtat mucoſa ſubſtantia, Ep. XI. p. 9. Th. IX. N. 62. lit. I.
— — — papillis ſcatet plurimis, hinc recte vocatur tunica Papilloſa, cui ſimilem habent Ventriculus, Gula, Labia & Genæ, Th. VII. N. 40. Adv. Dec. II. p. 25. 26. Dec. III. p. 25. 33. & ſeq.
— — — quemnam habeat uſum? Th. V. N. 41.
— — — ſeparata à Nervea, Th. IX. N. 62. lit. I.
— *Tunicæ Carneæ* fibræ circulares, T. VIII. N. 60.
— — *Villo-papilloſæ* ſeparatio & ejectio poſt inflammationem & Gangrænam, Adv. Dec. II. p. 25. poſt cruentas excretiones, Th. I. Aſ. III. N. 5.
— — *Villoſæ* muci adhærentis uſus, Ep. XI. p. 9.
— — — papillæ non ſunt in omnibus æque conſpicuæ, Th. VII. N. 40. p. 2. Adv. Dec. II. p. 26.
— — — portio arteriarum ramuſculis ditata, Ep. XI. fig. 4.
— — diverſæ, Ep. XIII. p. 14.
— — juxta Williſium quatuor ſunt, inter quas fingit Glanduloſam, Ep. XI. p. 4. 5.
— — quatuor ſtatuendæ ſunt, earumque recenſio, Ep. XI. p. 7. Th. IV. N. 4. not.
— — quinque ſtatuuntur, Th. VI. N. 9. n. 1. earumque recenſio, *ibid.* n. 2.
— tenuium cirma ex juvene, Th. X. N. 120.
— *Valvulæ Conniventes* non à Nervea ſed à Villoſæ tunicæ duplicatura, Ep. XI. p. 9.
— — — quomodo demonſtrandæ? Th. III. N. 32.
— — — proprie ſunt Juga, Ep. XI. p. 9. Th. I. Aſ. I. N. 8. n. 1. Th. II. Aſ. II. N. 44. Th. Max. N. 85.
— — — vaſis etiam gaudent ſanguineis, Th. I. Loc. Arc. I. n. 4.
— — plurimæ à Ruyſchio ſunt detectæ, de Valv. cap. 2.
— *Valvularum Conniventium* ortus, Ep. X. p. 7.
— — — vera conſtitutio, Th. III. N. 32
— *Vaſa* ſanguinea ſunt numeroſiſſima, Ep. XI. p. 10. et ſeq. Adv. Dec. III. tab. 1.
Inventorum fata quænam ſint? Ep. VI. p. 4.

Iſchuria à Calculo & incraſſatione Veſicæ Urinariæ, Obſ. An. 89.
— à Calculo in rene canino, de Valv. c. 4. Obſ. 2.
— à Calculis in Uretere hærentibus, Obſ. An. 15.
— à Scabie Veſicæ, Obſ. An. 78.
— in ove à mala Ureterum conformatione, Cat. Rar. p. 147.
Jugularis Vena, vid. Vena Jugularis.
Juniperus Africana, Th. Anim. I. N. 14.
Juniperi Goënſis rami, Th. An. Max. N. 174. & 199.

K.

K*Hacurullo*, avicula Ceylanica, Th. Anim. I. N. 72.

L.

L*Abium* deraſo tenui papillarum tegumento vehementer dolet, Adv. Dec. II p. 26.
— interius, tenui ſuo involucro privatum, villoſum admodum eſt & papilloſum, Th. I. Aſ. II. N. 6. n. 5. Th. VII. tab. 3. fig. 5. Adv. Dec. II. p. 26.
— ſuperius fiſſum in foetu, Adv. Dec. I. p. 21.
— — ligamento duplici maxillæ connaſci, obſervatum eſt, Th. II. Aſ. II. N. 5. n. 4.
— — prominentia ipſius villoſa, Th. X. N. 133. n. 1.
— — pueri, Th. VI. N. 3.
— — villoſitate gaudens, Th. I. Aſ. II. N. 6. n. 1.
— utrumque hominis, Th. VII. N. 41.
— — — delineatum, *ibid.* tab. 2. fig. 5.
Labii inferioris ulcus Nomodes ſerpens feliciter ſanatum, Adv. Dec. II. p. 14.
Labiorum partes conſtitutivæ ſunt Epidermis, Cutis &c. Th. VII. N. 41. not. & tab. 3 fig. 5.
— pori quibus à Prolabiis diſtinguuntur, Th. III. N. 4. n. 4.
Labores partus, vid. Partus labores.
Lacerta Africana colore fuſco-cinereo, Th. Anim. I. N. 52.
— — gutturoſa, vel bulgam gerens, *ibid.* N. 28.
— — nitidiſſima, *ibid.* N. 74.
— — ſpinoſa, *ibid.* N. 17.
— Americana ore tenens Crabronem Africanum rubrum, *ibid.* N. 16.
— Indiæ Orientalis pugnax, dorſo ſerrato, *ibid.* N. 66.
— volans, Cat. Rar. p. 182.
Lachrymalis ductus, *vid.* Ductus Lachrymalis.
Lactariæ Africanæ ramus, Th. Anim. I N. 66.
Lactea Vena equina primi & ſecundi generis, in homine per glandulas Meſenterii tranſeuntes, ſe uniunt cum vaſis lacteis ſecundi generis, ut per inflationem patet, Adv. Dec. II. p. 10.
— — — — differunt à Venis lacteis ſecundi generis, *ibid.* p. 18
— — principium habent ſubtiliſſimum, *ibid.* p. 10.
Lactearum Venarum Valvulæ difficulter in conſpectum producuntur, de Valv. c. 2. p. 9.
— — — eandem figuram habent, quam vaſa Lymphatica, de Valv. c. 2. & fig. 3. p. 10. 11.
— — — neceſſariæ ſunt, *ibid.* c. 2. p. 9. 16.
— — — qua de cauſa in Venis Lacteis primi generis difficulter in oculos incurrant? *ibid.* p. 9.
— — — quomodo demonſtrandæ, & inconſpectum producendæ? *ibid.* p. 10.
Lacteorum Vaſorum quinam in ventores? Ep. VI. p. 6.
Lactes foetus balænæ, Th. V. N. 71.
— — — mirum in modum conſtitutæ, Th. VIII. N. 14.
Lactis ſecretio, vid Mammarum Lac.
— abundantia & turgeſcentia nimia morbos producit, Ep. XII. p. 24.
Lacunæ Boerhaavianæ, vid. Cutis, Inteſtinorum & Oſſium articulorum Lacunæ.
Lapides Bezoardici plures in burſula membranacea nati, Th. IX. N. 4.
Laurus Africana querci folio, Th. Anim. I. N. 10. & N. 67.
Lenticula marina, *ibid.* N. 91.

Leonurus Afric. Th. VIII. N. 57. n. 3.
Lepræ origo ſecundum Cl. Boerhaave, Adv. Dec. I. p. 12.
Lien à Pancreate & glandulis ſalivalibus multum diſcrepat, Obſ. An. 51.
— bovis in quonam differat à vitulino? Th. Max. N. 60.
— cum ligatis vaſis Lymphaticis, de Valv. c. 3. p. 13.
— duplex in ove obſervatus, Th. VIII. N. 32. Adv. Dec. II. p. 22.
— — male audit, ſi in duas partes diviſus ſit, Th. VIII. N. 32.
— foetus humani, Th. VIII. N. 33. & Th. X. N. 93.
— Giganteæ puellæ, Th. VII. N. 11. ejus accurata delineatio, *ibid.* tab. 1. fig. 1.
— humanus, Th. IV. N. 7. & Th. X. N. 89.
— — caret cellulis, Ep. IV. p. 9. & Reſp. ad Bidl. p. 11. 12. Th. VII. N. 11. Th. IX. N. 28.
— — caret fibris, Ep. IV. p. 7. 8. & Reſp. ad Bidl. p. 11. 12. Th. II. Aſ. III. N. 13. n. 1. & 2. Th. IV. N. 7. n. 3. Th. VII. N. 11. Th. X. N. 89.
— — caret glandulis, Ep. IV. p. 6. & Reſp. ad Bidl. p. 11. 12. Th. II. N. 13. n. 1. 2. Th. III. N. 41. n. 1. Th. IV. N. 7. n. 1. 3. Th. VII. N. 11. Th. IX. N. 28. Th. X. N. 94.
— — & vitulinus quomodo differant? de Valv. c. 3. p. 13. Ep. IV. p. 9. Th. IX. N. 28. Th. X. N. 89.
— — ex parte evolutus, Th. Max. N. 77.
— — grandinibus obſitus, Th. IX. N. 55.
— — ingens, Cat. Rar. p. 159.
— — quatuor librarum, naturali octuplo major, in Pelvim prolapſus, ejusque naturalem locum occupans analogum aliquod corpuſculum, Obſ. An. 62.
— — tanta non gaudet Lymphæ-ductuum copia, quanta vitulinus, de Valv. c. 3. p. 13.
— infantis, Th. I. Aſ. III. N. 20.
— juvenis, Th. Max. N. 65.
— ovillus integer, Th. Max. N. 100.
— perperam vocatur excarnis, Th. IV. Loc. Arc. V.
— ponderoſitate ſua quandoque locum naturalem relinquit, Obſ. An. 62.
— pro glandula ſanguinea non immerito habetur, Obſ. An. 51.
— quo præjudicio glandula dicta? Reſp. ad Bidl. p. 12.
— vaſis Lymphaticis ſcatet, de Valv. c. 3. p. 12.
— vitulinus, Th. X. N. 91.
— — gaudet cellulis, Ep. IV. p. 9.
— — — fibris, *ibid.* p. 8. Th. X. N. 91. n. 3. & N. 92.
— — inflatus, Cat. Rar. p. 133.
— — in quonam conveniat cum pene humano? Obſ. An. 100.
— vivi canis exſectus, non obſtante notabili Hæmorrhagia ſuperſtitis, Obſ. An. 66.
Lienis Acini differunt ab iis, qui ſunt in Hepate, Th. Max. N. 126.
— *Arteriæ* Splenicæ vitulinæ faſciculi craſſiores ſunt atque conſpectiores, quam in homine, Th. II. Aſ. III. N. 12. not. & Aſ. IV. N. 4.
— bovini ſegmentum, Th. Max. N. 60. in quonam differat à vitulino? *ibid.*
— *Cellulæ* in homine dantur nullæ, ſed quidem in vitulo, Ep. IV. p. 7. 8. 9. vid. Lien humanus.
— *Connexio* cum ſtomacho, Th. VIII. N. 33. n. 2.
— *Conſtitutio* ſecundum Malpighium, Ep. IV. p. 6.
— — unde addiſcenda? Th. IX. N. 28.
— *Exſectio* vivo cane, Obſ. An. 66. Reſp. ad Bidl. p. 25.
— *Exſiccatio* aut per flatum diſtenſio in homine fieri nequit, ſed in vitulo, Ep. IV. p. 9.
— *Fibræ Nervoſæ* & tranſverſales cur etiam in homine videantur? Th. II. Aſ. III. N. 12. not. & N. 13. n. 2.
— — *Tranſverſales* etiam in liene humano diverſa præparatione apparent, Ep. IV. p. 8.
— — — non inveniuntur in homine, *ibid.* p. 7. Reſp. ad Bidl. p. 10. Th. X. N. 89.
— — — quare in homine non requirantur? Ep. IV. p. 8.

— — — in vitulo conſpicuæ ſunt, Ep. IV. p. 8. Reſp. ad Bidl. p. 10. earumque uſus, Th. IX. N. 28.
— — — in vitulo copioſiores ſunt, quam in ovillo, Obſ. An. 100.
— — — in vitulo nervi haud ſunt, Th. IX. N. 28.
— *FibrarumTransverſalium* conſtitutio, Ep. IV. p. 8.
— — — curſus & ortus, Ep. IV. p. 7. 8.
— *Glandulæ* duæ eidem adſitæ, Obſ. An. 51.
— *Glandulas* mentientia tubercula, Th. IX. N. 55.
— *Grandines* male habentur pro glandulis, *ibid.*
— *Hernia*, vid. Hernia Lienalis.
— humani arteriæ, Th. I. Aſ. III. N. 10.
— — conſtitutio male delineata, Reſp. ad Bidl. p. 10.
— — differentia à vitulino, Ep. IV. p. 7. 8. 9. Th. II. Aſ. III. N. 12. not. Th. X N. 119.
— — involucrum cur craſſum ſit? Th. VI. N. 4.
— — portiones variæ, Th. I. Aſ. III. N. 10. Th. VI. N. 4. Th. VIII. N. 79. Th. IX. N. 55. Th. X. N. 90. & N. 94. Th. Max. N. 126. & N. 192.
— ingentis partes, Cat. Rar. p. 159.
— *Membrana* unica tantum eſt in homine, in vitulo autem duplex, Ep. IV. p. 9.
— *Membranæ* incraſſatio præternaturalis, Obſ. An. 4. Th. VI. N. 4.
— *Obſtructio* ſanguinis Melancholici & craſſi auctor eſt, Obſ. An. 51.
— *Præparatio* primo à Ruyſchio accurate facta eſt, Obſ. An. 100.
— *Subſtantia* à Malpighio glanduloſa habita eſt, Obſ. An. 51. Ep. IV. p. 6.
— — glanduloſa quidem videtur, ſed nullas habet glandulas, eſtque vaſorum congeries, quorum extrema pulpoſa, quædam facile ſolubilia ſunt, & penicillos efformant, Ep. IV. p. 6. 7. 9. Th. I. Aſ. III N. 10. n. 2. Th. II. Aſ. III. N. 13. n. 1. 2. Th. III. N. 41. n. 1. & N. 72. Th. IV. N. 7. n. 2. & N. 94. n. 1. Th. VII. N. 11. & tab. 1. fig. 1. Th. IX. N. 28. Th. X. N. 94.
— *Vaſa*, lienem humanum conſtituentia, longe ſunt tenaciora, quam in brutis, Th. IV. N. 7. n. 2.
— — *Lymphatica* in vitulo copioſiora ſunt, quam in homine, de Valv. c. 3. p. 13.
— — — dantur in homine, de Valv. c. 3. p. 12. 13. Ep. IV. p. 11. Th. IV. Loc. Arc. V. n. 1.
— — — quinam negent? de Valv. c. 3. p. 12.
— — — quomodo demonſtranda? de Valv. c. 3. p. 12.
— — — ubi inveniantur? *ibid.* p. 3.
— — *Sanguinea* in homine differunt à vaccinis, de Valv. c. 4. Obſ. 22.
— *Vaſorum* conſtitutio & officium, Th. X. N. 94.
— — extrema cur glandulas repræſentare videantur? Ep IV. p. 7.
— — — in quonam à glandulis ſint diſtinguenda? *ibid.*
— — — pulpoſa cum iis plantarum optime conveniunt, Adv. Dec. III. p. 9. ſeq.
— — — quam numeroſa & ſubtilia ſint? Ep. IV. p. 6. Th. VIII. N. 79. not.
— — — quomodo ſint conſtituta? Ep. IV. p. 6. Th. VIII. N. 79. not.
— — — ratione ſubſtantiæ in homine maxime differunt ab iis in brutis, Th. IV. N. 7. n. 2. & Th. Max. N. 129.
— — — ſibi invicem proxime ſunt adſita, Ep. IV. p. 7.
— — — ſuccoſa male habentur pro glandulis, Th. X. N. 90.
— *Vena* humana, ejusque figura, Ep. IV. p. 11.
— *Venæ* & *Arteriæ* deſcriptio vera in homine, Ep. IV. p. 7. 8.
— — — — delineatio, Th. VII. tab. 1. fig. 1.
— — — — in homine differunt à vitulinis, de Valv. c. 3. p. 13. Obſ. An. 100.
— — *Splenicæ* curſus & conſtitutio, Th. IX. N. 28.
— — — curſus non ſit per totum lienem, Th. IV. Loc. Arc. V. n. 1.
— — — hu-

— — — humanæ conſtitutio quænam? Ep. IV p. 9.
— — — perforationes incaſſum quæruntur in liene humano; Th. IV. Loc. Arc. V.
— — — prodigioſa magnitudo, Cat. Rar. p. 159.
— — — vitulinæ curſus, Th. X. N. 91. n. 2.
— — — vitulinæ poroſitas in homine locum non habet, Th. X. N. 119.
— — — vitulinæ portio ſecundum longitudinem diſſecta, Obſ. An. 100.
— vitulini differentia à bovino, Th. Max. N. 60.
— — fabricæ genuinæ deſcriptio, Ep. IV. p. 8. Th. II. Aſ. III. N. 12. & not. Th. IV. Loc. Arc. V. & nott.
— — faſciculi cur ſint craſſiores, quam in humano? Th. II. Aſ. III. N. 12. not.
— — portio cum celluloſis interſtitiis & fibris transverſis, Ep. IV. p. 11.
— — præparatio quo modo inſtituenda? Ep. IV. p. 9.
— — ramus arterioſus, Th. I. N. 3. n. 2.
— — ſegmenta diverſa, Th. IX. N. 28. Th. X. N. 92. Th. Max. N. 71. 101. & N. 178.
— — ſubſtantia quænam? Obſ. An. 100.
— — transverſales fibræ, Th. X. N. 92.
— *Uſus*, lympham ſecernere, perficere, ſanguinem exaltare &c. Obſ. An. 51.
Lieni adſita corpuſcula lienem mentientia, *ibid.*
Lienes aliquot, Th. IV. Loc. Arc. V. n. 2.
— duo foetuum humanorum, Th. V. N. 91.
— — in ove vario loco ſiti, Adv. Dec. I. p. 20.
— — ovini ex uno corpore, Th. VIII. N. 32.
— ſæpe in duas partes dividuntur, Th. VIII. N. 32.
— vitulorum, Cat. Rar. p. 124. 143. 148. 151. 154 & 183. Th. IX. N. 28. 61. Th. X. N. 119.
de *Lienalibus* glandulis opiniones & teſtimonia antiquorum, Ep. IV. p. 6.
Limaci æmulum animalculum vomitu ejectum, Adv. Dec. II. p. 18. tab. 2. fig. 4.
Limonium, Th VIII. N. 57. n. 1.
Lingua cum faucibus foetus humani, Th. IV. N. 43.
— humana cum Epiglottide & glandulis mucoſis, Th. X. N. 20.
— — innumeris gaudet papillis, Th. I. Aſ. II. N. 2, earumque diverſæ figuræ, *ibid.* n. 2.
— infantis, Th. I. Aſ. II. N. 3.
— indurata & exulcerata quomodo curanda? Obſ. An. 76.
— pueri cum Epiglottide, Th. I. Aſ. II. N. 14.
— — delineata, *ibid.* tab. 3. fig. 4.
— teſtudinis, Th. II. Aſ. IV. N. 13.
Linguæ Arteriæ innumeræ, Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 2. earum curſus & diſtributio, Th. I. Aſ. III. N. 15. not. 1. & 2. Th. III. N. 2. n. 1.
— *Corpus* Reticulare Malpighii, Th. VIII. N. 54.
— cuſpidis extremitas cur villoſa appareat? Th. III. N. 4. not. 2.
— foetus humani portio, Th. X. N. 19.
— *Integumenta* ſunt forte productiones papillarum, Th. V. N. 4. n. 3.
— *Larynx* aperta ex homine, Th. I. Aſ. II. N. 2. n. 4.
— — cum oſſe Hyoide ex homine, Cat. Rar. p. 157.
— — quomodo ſeſe habeat extra deglutitionem? Th. I. Aſ. II. N. 2. n. 4.
— *Laryngis* interiora, Th. VIII. N. 48.
— *Nervus* à latere ſub lingua reptat, Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 1
— *Papillæ* in bobus ſunt ſatis conſpicuæ, Adv. Dec. II. p. 26.
— — in homine variæ & diverſæ figuræ & magnitudinis, Th. I. Aſ. II. N. 2. n. 1. 2. N. 3. n. 5. & N. 14. Th. III. N. 4. n. 2. 3. Th. IX. N. 66. Th. X. N. 14. earumque tria genera, Th. X. N. 14.
— — in teſtudinibus ſimiles ſunt linguæ bovinæ, Th. II. Aſ. V. N. 13.
— — tenui ſuo involucro privatæ vehementer dolent, Adv. Dec. II. p. 26.
— pars muſculoſa, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 1.

n. 1.
— portio cum papillis lingualibus, Th. X. N. 27. n. 1.
— rugoſa quædam diſpoſitio in radice ejus, Th. III. N. 2. n. 3.
— vera conſtitutio, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 1.
— vitulinæ portiones quædam, Th. V. N. 4. Th. VI. N. 116. & Th. Max. N. 176.
— ulceroſæ durities ſcalpello & Cauterio extirpata, Obſ. An. 76.
Linguæ humanæ variæ, Th. I. Aſ. II. N. 2. Th. III. N. 2. Th. VIII. N. 24. Th. X. N. 14. 18. & 20.
— puerorum quædam, Th. I. Aſ. II. N. 14. Aſ. III. N. 15. Th. IX. N. 66. Th. X. N. 21.
Liquor Balſamicus Ruyſchii objecta conſervat, eaque nonnihil indurat, Ep. XVI. p. 12. Th. II. Aſ. III. N. 2. & Aſ. V. N. 1. n. 1. Th. VI. N. 43. n. 3. & N. 94. n. 2. Adv. Dec. I. p. 3.
— maternus, membranæ Amnio adhuc cum foetu incluſus, in liquore balſamico conſervatus, Th. X. N. 150. n. 3.
— — pellucidus in quo foetus humanus hæret, Th. X. N. 150. n. 2.
Lithophytum Amboinenſe nigrum, Th. Anim. I. N. 91. ejus ramuli, *ibid.* N. 90.
— cortice purpureo, *ibid.* N. 37.
Litophyti Africani rami, *ibid.* N. 18.
— ramuli, *ibid.* N. 30.
Lithotomiæ inauditæ exemplum, Th. VIII. N. 102. n. 6.
— novæ inventor, Ep. XII. p. 27. vid. Calculorum Sectio.
Locuſta Africana deſcripta, Th. Anim. I. N. 4.
— Americana. *ibid.* N. 47.
Lochiorum eruptio veroſimilis per Tubas Fallopianas in abdominis cavitatem, Obſ. An. 84.
Loligo cum Ovario & foetibus imperfectis, Th. Anim. I. N. 30. ejus delineatio, *ibid.* tab. 2. fig. 1.
Lumborum dolor abſque calculo vehemens, Adv. Dec. I. p. 23.
— humanorum ſegmentum, Th. Max. N. 61.
— tumor in foetu cum Spina bifida, Obſ. An. 34. 46.
— — quid ſit? Obſ. An. 36.
— — quomodo curandus? Obſ. An. 34.
— — ſimilis in puella lethalis, Obſ. An. 36.
— — — non eſt aperiendus, Obſ. An. 34.
Lumbricus latus, aliquot ulnas longus, Th. VIII. N. 77.
Lumbrici lati portio, Cat. Rar. p. 168.
Lumbrici lati longiſſimique in homine, Adv. Dec. III. p. 20. vid. etiam Vermes.
Lychnidis ramulus, Th. Max. N. 137.
Lympha igni impoſita concreſcit, Obſ. An. 19.
Lymphæ effluxus peculiari arte inhibitus, Obſ. An. 41.
— motus eſt à circumferentia ad Cerebrum, ut docet Valvularum ſtructura &c. de Valv. c. 1. p. 3. 6. 7. 9. Obſ. An. 41.
— — ex mente Bilſii naturæ eſt contrarius, de Valv. c. 1. p. 5.
— nimium profluvium ex Bubone aperto, Obſ. An. 41.
Lymphatica Vaſa diſſecta, de Valv. c. 1. p. 2.
— — in abdomine contenta lympham exonerant in Chyli receptaculum, de Valv. c. 1. p. 6.
— — inflata, Cat. Rar. p. 159.
— — in Liene, vid. Lienis Vaſa Lymphatica.
— — in Pulmonibus exiſtentia, lympham ſuam in Venas Subclavias, Axillares, aut Jugulares effundunt, de Valv. c. 1. p. 6.
— — non ſolummodo in Hydatides convertuntur, Ep. XII. p. 21.
— — ſpuria, Th. VII. tab. 1. fig. 2. Th. IX. N. 53.
LymphaticorumVaſorum Valvulæ à Ruyſchio primo diſtincte & clare demonſtratæ ſunt, de Valv. c. 1. p. 1.
— — — copioſiſſimæ ſunt, *ibid.* p. 2. 3. 9.
— — — figuram habent Lunæ creſcentis, *ibid.* p. 2.
— — — quomodo demonſtrandæ? *ibid.* p. 1. & Ep. III. p. 28.
— — — quomodo ſint conſtitutæ? de

Valv. c. 1. p. 1.
— — Valvularum exiſtentia à quonam negetur? *ibid*, & quomodo probetur? *ibid.* p. 7.
Lymphaticis Vaſis ſimilia vaſa, Th. II. Aſ. I. N. 10. n. 2.

M.

Malæ hominis portio, Th. X. N. 136.
— *Papillæ* plurimæ ſunt, magnaque differentia eſt inter eas, quæ locum ſuperiorem & inferiorem occupant, *ibid.*
Mali Armeniaci fructus diſſolutus & delineatus, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 9.
— — vaſa ſuccoſa, Th. Max. N. 200.
— — — — & pulpoſa alterius ſunt conſtitutionis, quam quæ reperiuntur in malo Perſico aut pyro, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 9.
— *Perſici* fabrica, Adv. Dec. III. p. 8. & 9.
— — fructus delineatus cum vaſis ſuis ſucciferis, *ibid.* tab. 2. fig. 2.
Malleus auris, vid. Auditus Organi Malleolus.
Mamma cum papilla viri adulti, Th. IV. N. 23.
— exigua eſt, pinguedine adempta, *ibid.* n. 1.
— infantis, Th. III. N. 30 & 46.
— muliebris, Th. VII. N. 70.
— marina, inſectum marinum, Th. Anim. I. N. 37.
Mammæ balænæ papillæ quædam, Th. I. Aſ. II. N. 16. & 17. Aſ. III. N. 1. & Th. V. N. 80.
— muliebris morboſæ portio, Th. III. N. 26.
— — portiones quædam, Th. VI. N. 8. & Th. Max. N. 162.
— mulieris papillæ, Th. I. Aſ. III. N. 3. Th. IV. N. 88. & Th. X. N. 34.
— — — plurimis foraminulis ſunt pertuſæ, Th. I. Aſ. III. N. 3. n. 1. & quid ea ſint? *ibid.* not. 2.
Mammarum Deletio in vetulis unde oriatur? Adv. Dec. III. p. 23.
— *Ductus Lactiferi*, adempta pinguedine, contrahuntur in vetulis macilentis, hinc mammæ fere obliterantur, & ſæpe exareſcunt, Obſ. An. 82. Th. IV. N. 23. n. 1. 2.
— — — ex balæna, Th. I. Aſ. III. N. 1. n. 1. & 3. & tab. 4 fig. 2. quæ habent eum ſulcatum & ſingularem, *ibid.*
— — — inoſculantur cum arteriolis extremis, Ep. XV. p. 10.
— — — oſcula habent in papillis ſecus ac in balæna, Th. I. Aſ. III. N. 3. n. 2.
— — — replentur, hinc in gravidis & lactantibus mammæ ſunt extenſæ, Th. IV. N. 23. n. 2.
— — — ſulcati & fimbriati ſunt, Th. V. N. 80.
— *Lac* conficitur in arteriolarum extremitatibus ex ſeroſitate ſanguinis &c. Ep. XV. p. 7. 10.
— *Papillæ* areola, Th. X. N. 34. & n. 1.
— *Papillæ* cuinam uſui inſerviant? Ep. XV. p. 13. Th. I. tab. 4. fig. 4.
— — è balænis variæ delineatæ, *ibid.* tab. 4. fig. 1. & ſeqq.
— — excoriatæ & fiſſæ quare tam difficulter curentur? Th. I. tab. 4. fig. 4.
— — gaudent papillis cutaneis, Ep. XV. p. 12. Th. I. Aſ. II. N. 16. & nott. N. 17. Aſ. III. N. 1. & N. 2. n. 2. Th. VI. N. 8. Th. X. N. 34. n. 2. Adv. Dec. II. p. 45.
— — quomodo demonſtrandæ? Th. I. Aſ. III. N. 1. & 2.
— *Papillarum* analogia cum papillis glandis penis, Th. X. N. 34. n. 2.
— *Pinguedo*, Ep. XV. p. 10.
— *Subſtantia* non glanduloſa ſed vaſculoſa eſt, Ep. XV. p. 10. Th. III. N. 26. Th. VII. N. 70. Th. Max. N. 162.
— — quare nobis glanduloſa adpareat? Ep. XV. p. 10.
— — vulgo habetur glanduloſa, Ep. XV. p. 4. 5.
Mammiformis Proceſſus Oſſis Temporum in infantibus in prima ætate deficit, ita ut vera dicenda ſit apophyſis, Th. IV. N. 1. n. 3.
Mammiformes Proceſſus cavernulis referti, Cat. Rar. p. 114.

Mamordicæ Ceylanicæ ramus, Th. Max. N. 88.
Manubria cultri & furcæ ex oſſe tibiæ humanæ, Th. II. Loc. Arc. V.
Manus foetus humani jamjam nati, Th. An. V. N. 5.
— infantis, Th. VII. N. 45. Th. VIII. N. 13.
— tumorum qualitas, Ep. XIV. p. 8.
Materies lubrica in articulo genu pone patellam reperta, Adv. Dec. II. p. 6. cujus ſecernendæ arteriolæ unum organum ſunt, *ibid.* p. 7.
Matricis humanæ, enixæ infantem, conſtitutio, *ibid.* p. 41. vid. Uterus.
Maxilla humana dentibus omnibus niveis prædita, Th. Max. N. 80.
— *inferior* cartilaginem mobilem habet & rotundam, articulationi cum maxilla ſuperiori interpoſitam, motui valde neceſſariam, Th. VIII. N. 40.
— — hominis, Th. VIII. N. 24.
— — — adulti, Cat. Rar. p. 173.
— — omnibus fere alveolis deſtituta & valde diminuta, Cat. Rar. p. 131.
— — oſſiculum ſupernumerarium habens, Th. V. Loc. Arc. I. n. 4.
— *utraque* diminuta, Cat. Rar. p. 114.
Maxillæ Antrum, Th. VIII. N. 20. n. 1.
— *Foramina* pro nervo quarti antiquorum paris in ſummo maxillæ inferioris conſpiciuntur in ſenibus poſt caſum dentium, Obſ. An. 82.
— *humanæ* portio, Th. IV. N. 69.
— *inferioris* caries ſublata, Th. IX. N. 29.
— — delineatio, Th. X. tab. 1. fig. 1.
— — infantis portio, Th. VIII. N. 40.
— — partium duarum unio quo medio fiat? Cat. Rar. p. 110.
— — portiones, Th. I. Aſ. II. N. 18. & Th. III. N. 2. Th. IX. N. 29.
— — Proceſſus anteriores veræ Apophyſes non ſunt, Cat. Rar. p. 110.
— — Proceſſus Condyloidei locus, Th. IX. N. 13. n. 1.
— *Proceſſus Condyliformis* habet membranam duram & craſſam, cartilagini ſimilem, ne ſonitum inter maſticandum ederet, Th. IV. N. 69.
— *Spatii profunditas* & latitudo poſt dentium caſum amittitur, Obſ. An. 82.
— *ſuperioris* alveolorum annihilatio & diminutio ejus, Cat. Rar. p. 131.
— — delineatio, Th. VIII. tab. 2. fig. 2.
— — pars ex bove, Cat. Rar. p. 168.
— — — ex foetu vaccino, Th. VIII. N. 20.
— — — ex infante, Th. II. Aſ. VI. N. 5.
— — — ex ove, Cat. Rar. p. 168.
— — — ex vervece, Th. VII. N. 63.
— *Vaſa* arterio-mucoſa ex vervece, Th. VII. N. 63. illorumque curſus & continuatio, *ibid.* & Th. VIII. N. 20.
Maxillarum Diminutio unde veniat? Obſ. An. 82. objecta talia, Cat. Rar. p. 114.
— *Junctura* articulationis quo medio fiat? Th. VIII. N. 40.
Maxillares Glandulæ utroque latere Ductum ſalivalem exhibent, Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 3.
Maxillarium Glandularum apertura in os quomodo ſe habeat? Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 3.
Meatus Urinarius, vid. Penis Urethra.
Mechaniſmus actionum vitalium, Ep. XVI. p. 3.
Meconium quid? Adv. Dec. II. p. 43.
Medicaſtrorum fraus & temeritas ſtolida, Obſ. An. 26. 49.
Medicinæ ſtudium eſt ampliſſimum, cujus ſingulæ partes totum fere requirunt hominem, Ep. XIII. p. 3.
Medulla Oſſium, vid. Oſſium Medulla.
— *Spinalis*, Th. III. N. 16. n. 3.
— — hominis integra, Cat. Rar. p. 170.
— — in colli et thoracis aliquot vertebris deficiens, Th. VIII. N. 1. n. 2.
— — quid ſit? Ep. XII. p. 5.
Medullæ Spinalis Arteriarum qualis ſit reptatus? Th. I. Aſ. III. N. 9. n. 5.
— — *Cauda Equina*, Th. X. N. 112.
— — *Conſtitutio* quænam, Ep. I. p. 9.
— — *Cortex* ubi ſitus? Th. X. N. 114.

— — humanæ infima portio, Th. X. N. 112.
— — — ſegmentum, Th. Max. N. 147.
— — *Involucri* intimi qualis ſit reptatus? Th. I. Aſ. III. N. 9. n. 3.
— — *Nervorum* origo, Ep. XII. p. 26. vid. Nervi Spinalis Medullæ.
— — — ſubſtantia, vid. *ibid.*
— — *Ortus* diverſi crediti, Ep. XII. p. 5.
— — portiones, Th. I. Aſ. III. N. 9. & N. 12. Th. VI. N. 31. Th. X. N. 114.
— — *Principium*, Cat. Rar. p. 181. Th. III. N. 45. & 71.
— — — cum nervis ex eo oriundis, Ep. XII. p. 25.
— — — ex homine cum annexis, Th. X. N. 30. quomodo in dextram & ſiniſtram partem dirimatur? *ibid.*
— — *Principii* ſulcus longitudinalis, Ep. XII. tab. 15. fig. 2.
— — *Structura*, Ep. XII. p. 5. 25. 26. Th. I. Aſ. III. N. 9 n. 1. & ſeqq. Th. X. N. 112.
— — *Subſtantia* Corticalis ex meris vaſis ſanguifluis conſtat, Ep. I. p. 6. Th. I. Aſ. III. N. 9. n. 2. Th. VI. N. 119. n. 4. Th. VIII. N. 88.
Meliceridis origo ſecundum Cl. Boerhaavii ſententiam, Adv. Dec. I. p. 12.
Membrum virile, vid. Penis.
Membra quomodo è corpore emergere debeant? Th. X. N. 29. n. 2. & 5.
de *Membris* detruncatis patientum querelæ, Ep. XIV. p. 6. 13. ſeqq.
Membrana Coxæ, vid. Oſſis Coxæ Membrana.
— cujus arteriolæ artificioſe repletæ ſunt, Th. X. N. 129.
— Hymen. vid. Hymen.
— ſanguine infarcta, Cat. Rar. p. 139.
— ſpuria, vid. Pſeudo-membrana.
— vaſculis ſanguineis minutiſſimis ditata, Cat. Rar. p. 125.
Membranæ analogum quid, Th. VI. N. 15.
— arteriæ Mercurio oppletæ, Th. IX. N. 94.
— — quam tenues & copioſæ ſint? Th. VIII. N. 81.
— portiones, Th. VI. N. 66. & Th. VII. N. 55.
— præternaturalis pone Hymenem, exitum foetus impedientis, inciſio, Obſ. An. 22.
Membranæ incraſſantur per inflammationem, Obſ. An. 4.
— non omnes vaſis gaudent, Ep. XIII. p. 10.
— ſua quoque vaſa ſanguinea copioſiſſima habent, licet albicantes conſpiciantur, Ep. V. p. 18. Cat. Rar. p. 125. 135. Th. VIII. N. 81. Th. IX. N. 94. Th. XI. N. 129.
Membranarum & *Nervorum* in corpore conſenſus, Ep. XIV. p. 14.
intra *Membranarum* duplicaturas liquores frequenter colliguntur, Th. V. N. 57. n. 2.
Membranacea Vaſa quo magis dilatantur, eo magis ſæpe incraſſantur, Obſ. An. 94.
Membranulæ Embryonis, Th. VI. N. 40.
Meninges, vid. Cerebri Pia & Dura Mater.
Menſes retenti aliquando per Capitis integumenta aliasque vias evacuantur, Adv. Dec. III. p. 14.
Menſium Defectus accuratum conceptionis tempus non demonſtrat, Adv. Dec. II. p. 27.
— *Eruptio* per Tubas Fallopianas in Pelvim, Obſ. An. 85. Th. IV. Arc. I.
— *Exitus* inciſione factus, Obſ. An. 32.
— *Fluxus* nimius in puerperis ſæpe contingit, quando nimis cito domo exeunt, *ibid.* 43.
— *Suppreſſio* à membrana vulvam claudente orta, *ibid.* 32.
Mente capti cadavere aperto, Plexus Choroideus male conſtitutus inventus, Th. VII. N. 48. not.
Mercurius an fluat per Papillarum Pyramidalium foramina, Reſp. ad Bidl. p. 16.
Meſembrianthemum Africanum, Th. VIII. N. 57. n. 1.

Meſenterium conſumptum exitioſum exiſtit, de Valv. c. 4. Obſ. 19.
— *humanum* totum Apoſtemate purulento conſumptum, quod à nullo alio obſervatum, Adv. Dec. II. p. 11.
— *neglectum* licet in vulnerum inflictione ſit, maximi tamen momenti eſt in vulneribus abdominalibus, *ibid.* p. 9.
— *Membrana* triplici conſtat, Th. VI. N. 118. n. 1.
— *vulneratum* lethale eſt, quod tamen à nemine pronunciatum, Adv. Dec. II. p. 8. 9.
Meſenterii Conſtitutio in vitulis qualis? Adv. Dec. III. p. 22.
— *Fabrica* eſt ſubtilis membranacea, Adv. Dec. II. p. 8.
— *Glandulæ* an in certo ætatis termino evaneſcant? Adv. Dec. III p. 23.
— — conſtant vaſis ſanguineis copioſis, pulpoſis extremitatibus præditis, Adv. Dec. II. p. 10. Dec. III. p. 23. Th. X. N. 160.
— — mulieris Hydropicæ, Hydatidibus ſtipatæ, Th. VII. N. 37.
— — ovium differunt ab humanis, Th. Max. N. 106.
— — pauciores & exiliores ſunt in decrepitis, quam in iis, qui in flore ætatis decubuerunt, Adv. Dec. II. p. 10. & Dec III. p. 23.
— — plures ſunt, quam annotarunt auctores, *ibid.*
— — ſcirrhoſæ factæ, Th. X. N. 134.
— *Glandularum* conſtitutio vaſculoſa, Th. X. N. 160.
— — curſus, *ibid.*
— — vaſa ſanguifera peculiari gaudent reptatu, Adv. Dec. III. p. 23.
— — uſus, *ibid.*
— humani ſegmentum delineatum, Th. Max. lit. A. et tab. 3.
— — ſegmenta varia, glandulis numeroſiſſimis inſtructa, Th. X. N. 61. Th. Max. N. 83. 84. 118. 172. & 197.
— infantis portio, Th. X. N. 160.
— *Læſio* lethalis eſt, vid. Meſenterium vulneratum.
— *Nervi* multi & ſubtiles ſunt, Th. I. Aſ. III. N. 13. n. 1. Adv. Dec. II. p. 9.
— ovilli ſegmentum, Th. Max. N. 106.
— *Pinguedo* vaſculis ſanguineis ſubtiliſſimis ornata eſt, Adv. Dec. II. p. 11.
— portio delineata, *ibid.* tab. 3. fig. 2.
— — Hydatidibus repleta, Th. IX. N. 62. lit. B.
— portiones variæ, Th. VI. N. 18. Th. VII. N. 72. Th. IX. N. 62. lit O. Th. X. N. 53.
— *Præparatio* qua methodo facienda? Adv. Dec. II. p 9. ſeq.
— totius conſumptio, de Valv. c. 4. Obſ. 19.
— *Tunica* Celluloſa intra duplicaturam ſita, Th. VI. N. 118 n. 1. Adv. Dec. II. p. 9. 10.
— *Vaſa* ſanguinea habent alium finem, quam auctores annotarunt, Adv. Dec. II. p. 9. 10. tab. 3. fig. 2. forte præter hæc vaſa ſanguinea, nervoſa, chylifera & Lymphatica, alia adhuc ſunt, à nemine annotata, Adv. Dec. II. p. 12.
— *Vaſorum* ſanguiferorum extremitates, Adv. Dec. III. p. 23.
— — — qualis curſus, Th. X. N. 61.
— vitulini portio, Cat. Rar. p. 161.
Meſenterio anneсtuntur Inteſtina tenuia in ſpeciem hemiſphærii, Adv. Dec. II. p. 8.
Meſeraicæ Venæ in equis valvulis veris præditæ ſunt, *ibid.* p. 11.
— — potus & Chyli tenuiora forte reſorbent *ibid.* p. 18. & Adv. Dec. III. p. 23.
Mictio ſanguinolenta facile à calculi attritione oritur, Cat. Rar. p. 156.
Milium Indicum, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
— — rubrum, *ibid.* N. 67.
— — ſubflavum, *ibid.* N. 31.
Millefolium Africanum, *ibid.* N. 6. Th. VII. N. 57. n. 1. ejus flos, Th. Anim. I. N. 6.
— — flore luteo, *ibid.* N. 13.
Millefolii marini fructicoſi ramuli, *ibid.* N. 30.
Miſerere mei qualis ſit affectus quæque ejusdem cauſæ? Obſ. An. 91. Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 3. Th. IV. N. 14. Th.

Th. Max. N. 166.
Mola, male ita dicta, ſive moles carnea ex utero vetulæ expulſa, Th. VII. N. 21.
Molæ excretæ ſæpe ſunt particulæ Placentæ uterinæ relictæ, perperamque ita dicuntur, Obſ. An. 28. 29. 88. Th. III. N. 7. n. 1. 2. Th. VI. N. 25. n. 3. N. 67. not. Th. Max. N. 31. & 198.
— veræ non dantur, vid. Suctores.
Molarum origo & natura, Obſ. An. 58.
de *Molis* nugæ anniles, Obſ. An. 28.
Mollugo, Th. Anim. I. N. 67.
Monſtri deſcriptio, Th. VIII. N. 46.
Monſtra putatitia, Adv. Dec. II. p. 28.
— varia, Adv. Dec. I. p. 20.
Morbi in fine ſaliva ſæpe eſt deglutienda Adv. Dec. II. p. 15.
— nomen ita dandum, ut ſit convenientia nominis cum re ipſa, Adv. Dec. II. p. 21.
Morbi frequentes ac curatu difficiles exiſtunt, qui invadunt vias, excretioni ſuperfluorum inſervientes, Obſ. An. 95.
— inſanabiles frequenter fiunt, quia ægri ſunt ita meticuloſi, Obſ. An. 48.
— nativam partium fabricam ſubito immutant, Adv. Dec. I. p. 5. 13.
Morborum cutaneorum cauſa, Adv. Dec. I. p. 11.
Mucu, piſciculus Guinenſis argenteus planus, Th. Anim. I. N. 38.
Mucus narium, vid. Narium Mucus.
Mullei ex corio humano confecti, Th. IV. Loc. A. A.
Mumia ex cadavere foetus humani, Th. VIII. N. 57. n. 1.
Mundubi Piſonis, Th. Anim. I. N. 14.
Murucujæ Piſonis ramulus, Th. IV. N. 45.
Muſæi Ruyſchiani encomium, Ep. VII. p. 3.
Muſcæ minutiſſimæ, Th. I. Loc. Arc. IV.
— — è Nympharum pelliculis excluſæ, *ibid.*
Muſculares fibræ, Th. Max. N. 163.
Muſculus Biceps ex juvene, Th. Max. N. 201.
— *Elevator* brachii, *ibid.* N. 78.
— *Gluteus* major ex juvene, *ibid.* N. 96.
— *Mallei* uterque, Th. III. N. 36. n. 4.
— *Suſpenſorius* Teſticuli, Th. V. N. 90. not.
Muſculi Abdominis in Hydropicis facile ſeparantur, Obſ. An. 19.
— *Brachii* balſamo conditi, Cat. Rar. p. 167.
— — enumerati, Cat. Rar. p. 167.
— *Fallopiani* tres, in uno ſubjecto inventi, quod rarum; Th. IV. N. 83.
— *Laterales*, Penem conſtringentes, Th. III. N. 22. n. 2.
— ſub cute cruris quales? Th. VI. N. 2. n. 1.
Muſculorum Intercoſtalium tractus fibrarum cruciformis, Th. VIII. N. 4. n 3. Th. IX. N. 97.
— *Ocularium* naturalis ſitus, Th. II. N. 1. n. 1.
— — vaſa ſanguinea, Th. III. N. 57.
— *Nictitantium* tendines quomodo repant? Th. V. N. 33.
— *Sectio*, Reſp. Rav. p. 5.
— *Suralium* fruſtum, Th. Max. N. 112.
— — tendinis ſutura, Th. V. N. 60.
— *Tendinis* portio, Th. Max. N. 208.
— — — ex balæna, Th. Max. N. 36.
— *Tendines* lapſu fracti, Adv. Dec. II. p. 5.
— — pedem flectentium & abducentium quare vaginæ nervoſæ incluſi? Th. I. Aſ. I. N. 6. n. 3.
— — pedis varii nominati, Th. IV. N. 82.
Muſcus clavatus, Th. Anim. I. N. 14.
Muſci arborei exotici ramuſculi, *ibid.* N. 21.
— marini Amboinenſis ramuli, Th. Anim. I. N. 89. & 90.

N.

N*arium Dolor* & alia incommoda à globulo ſuccini, diu in naribus hærente, Topho aut materia calculoſa obducto, Obſ. An. 44.
— *Hæmorrhagia* quare tam facile excitetur? Ep. VIII. p. 9.
— *Mucus* quomodo in os derivetur? Th. VI. N. 3.

— — quomodo producatur? Th. X. N. 37.
— *Oſſa* ſpongioſa delineata, Th. VII. tab. 3. fig. 2.
— *Polypus*, Obſ. An. 6. & quid ſint? *ibid.*
Narwal, unicornu Groenlandici, Embryo, Th. IX. N. 93.
Naſus hominis, Th. V. N. 89.
— — induratus cum annexis, Th. Max. N. 120.
— infantis cum labio ſuperiore, Th. I. N. 6.
Naſi Alæ ſive *Pinnæ* dividuntur in plures interruptiones in parte cartilaginea, quam hucusque annotarunt auctores, Ep. VIII. p. 9.
— — — — in totum non ſunt cartilagineæ, ſed partim membranaceæ, Ep. VIII. p. 9.
— — — — quænam ſint? Ep. VIII. p. 8.
— *Apertura* gemina canaliculorum pone dentes inciſorios quemnam habeat uſum? Th. VI. N. . n. 1.
— — illa non ſemper eſt gemina, *ibid.*
— — vix aliquando viſibilis eſt, *ibid.*
— *Cartilaginum* novem deſcriptio, Ep. VIII. p. 9. & ſeq.
— *Diviſio* communis in quinque cartilagines, Ep. VIII. p. 4. & 8.
— *Ductus* peculiaris per quem mucus excernitur, Th. II. N. 7. not.
— *Epichondrium* quid ſit? Th. IX. N. 68.
— *Globus* in duas partes dividitur, Ep. VIII. p. 9. & tab. 9.
— hominis dimidia pars, Th. V. N. 92.
— in longitudinem diſſecti, portio, Th. II. Aſ. VI. N. 7.
— *Interruptiones* quatuor Cartilagineæ delineatæ, Ep. VIII. tab. 9. fig. 4. quot earum ſint? Th. V. N. 89.
— *Oſcula* canaliculorum cum arteriolarum extremis continuant, Th. X. N. 124.
— — — quid ſint? Th. X. N. 124.
— — — unde ortum habeant? *ibid.*
— *Oſſa* ſpongioſa inveſtiuntur etiam membrana glandulosa & vaſculoſa, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 4.
— — — ex ove, Th. VII. tab. 3. fig. 2.
— *Oſſea* pars conſtat pluribus oſſibus, quam duobus ſpongioſis, Ep. VIII. p. 9.
— *Pori* cuinam uſui deſtinati ſint? Th. I. N. VI. n. 1.
— portio delineata ſecundum longitudinem diſſecta, Th. III. tab. 4. fig. 5.
— pueri lamella longitudinalis, Th. III. N. 61.
— — pars, Th. VI. N. 3.
— *Septum* delineatum cum involucro mucoſo, ſuisque vaſis arterioſis, Ep. VIII. tab. 9. fig. 6.
— — in pueris totum eſt cartilagineum, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 6. Th. III. N. 61. n. 1.
— — inveſtitur membrana mucoſa, Ep. VIII. p. 9. quæ vaſculis plurimis ſanguineis plena exiſtit, Ep. VIII. p. 9. Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 3. 4. Th. III. tab. 4. fig. 5. Th. VI. N. 3. n. 2. Th. VII. N. 63. tab. 3. fig. 2. ſcatet etiam glandulis, Ep. VIII. p. 9. tab. 9. fig. 7. Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 7. Th. VI. N. 3. n. 2.
— — inveſtitur præterea Perichondrio, Ep. VIII. p. 9. Th. III. N. 61. n. 2. & tab. 4. fig. 5. lit. i. Th. IX. N. 68. quod abraſum difficulter de novo generatur, Ep. VIII. p. 9. Th. X. N. 68.
— — peculiari ductu præditum eſt in utroque latere, Th. II. Aſ. VI. N. 7. not.
— — ſulcos habet, de quorum uſu nil Anatomici hactenus pronunciarunt, Th. III N. 61. n. 3.
— *Septi* cartilaginea pars prima, Ep. VIII. p. 9.
— — Cartilago ſecunda & tertia, *ibid.*
— — — quarta & quinta, *ibid.* p. 10.
— — — ſexta & ſeptima, *ibid.*
— — — octava & nona, *ibid.*
— — Cartilagineæ partis integumentum exterius, Th. IX. N. 68.
— — foramen, ſeu oſculum cujusdam ductus, Th. III. N. 61. n. 5.
— — integumentum innumeris arteriolis præditum eſt, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 3.
— *Structura* cartilaginea, Ep. VIII. p. 8.

— *Subſtantiæ* cartilagineæ diviſio, & Septi conſtitutio ab auctoribus eſt præterviſa Ep. VIII. p. 4. ſed vera à Cl. Ruyſchio deſcripta, Ep. VIII. p. 9. 10.

— *Vomer*, Th. VI. N. 64.

— — cum Septo narium unitus, Cat. Rar. p. 115.

ſupra *Naſum* foetus humani appendicula inſtar Colis muſculi adnata, Adv. Dec. I. p. 21.

Naſales Glandulæ quando conſpiciantur? Th. VI. N. 3. n. 2.

— — quid ſint? *ibid.*

Natura eſt ſui conſervatrix, Obſ. An. 55.

— organorum humanorum ſimplicitatem cur evitaverit? Ep. Ettm. p. 16.

— ſibi ipſi proſpicit, intenta ſemper ſuæ liberationi, Adv. Dec. II. p. 31. 34. 35.

Naturæ formantis modus ſatis cognitus non eſt, Adv. Dec. III. p. 4.

— luſus varii ſunt, Obſ. An. 79.

Nerion anguſtifolium odoratum, Th. Max. N. 178.

Nervus Acceſſorius tam in dextra quam in ſiniſtra parte è variis fibris nervoſis conſtat, Th. I. N. 5. n. 5.

— *Patheticus* in latere dextro duplex, Th. VII. N. 10. n. 1.

— *Sublingualis* à latere ſub lingua reptat, non autem ſub frenulo ipſo, Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 1.

— *Supernumerarius* in capitis baſi interiore, à latere dextro nervi paris vagi, Th. I. N. 5. n. 1.

Nervi Cruralis curſus & diviſio, Th. VI. N. 22. n. 1.

— tenuis fibra, in innumeras fibrillas ſubdiviſa, delineata, Th. III. tab. 4. fig. 4.

— vel minimi vulnus eſt lethiferum, Reſp. ad Bidl. p. 14.

Nervi è *Medulla Oblongata* oriundi optime à Ruyſchio depinguntur, Ep. XII. tab. 13.

— ex *Cerebro* oriundi, Th. VIII. N. 42. n. 3.

— *Intercoſtales* non ſemper eodem modo diſtribuuntur, Th. I. Aſ. II. N. 10. not.

— — non ſemper in coſtarum ſulcis ſeſe abſcondunt, Th. VI. N. 27. not.

— *Optici*, vid. Optici nervi.

— *Pathetici* raro in uno latere duplices reperiuntur, Th. VII. N. 10. n. 1.

— *Spinalis Medullæ* ex principio Spinalis Medullæ alio ritu prodeunt, quam illi, qui emergunt è corpore globoſo, aut à thalamis & ceteris Medullæ Oblongatæ locis, Ep. XII. p. 26.

— — — innumeris gaudent arteriis, Th. I. Aſ. III. N. 9. n. 4.

— — — noni paris eodem ritu prodeunt, quo ceteri nervi, è Medulla Spinali oriundi, id quod à nemine delineatum, Ep. XII. p. 26. tab. 13. lit. m.

— — — numerum habent incertum & inæqualem, Ep. XII. p. 26.

— — — ſunt productiones filamentoſæ Piæ Matris, Ep. XII. p. 25. 27.

— *Vagi* in utroque latere duobus in locis Cranium perforant, Th. I. N. 5. n. 4.

Nervorum Auditoriorum ramus durus à molli eſt diſtinctus, Th. I. N. 4. n. 2.

— *Cranii* oſſa perforantium decem paria, *ibid.* n. 1. undecim vel duodecim paria, *ibid.* N. 5. n. 3. octo paria recenſita, Th. IV. N. 4. n. 1. & ſeqq.

— *Diſtributio* à Williſio quomodo facta ſit, in eos ſcilicet, qui voluntariæ actioni, et alios, qui vitali præſunt, Ep. XVI. p. 5.

— *Diverſitas* in ſingulis fere corporis plagis maxima eſt, Adv. Dec. I. p. 14.

— *Exortus* è capite, Th. X. N. 22. not.

— *Extrema* differunt ratione ſtructuræ, Adv. Dec. I. p. 14.

— — ſunt ſubtiliſſima, Th. III. tab. 4. fig. 4.

— *Olfactoriorum* extremitates os cribroſum perforant, Th. I. N. 5. n. 2.

— *Origo* & principium, Ep. XVI. p. 11.

— *Sanguiferorum* læſio eſt periculoſa, Reſp. ad Bidl. p. 14.

— *Tranſitus* per Cranii partem inferiorem, Th. IV. N. 3.

— *Vaſa* ſanguinea, Th. I. Aſ. II. N. 5. n. 7. & Aſ. III. N. 9. n. 4.

Neurologia ſcitu eſt neceſſaria, Reſp. ad Bidl. p. 13.

Nidulus exiguus Americanus cum ovis, Th.

Th. Anim. I. N. 6.
Nutritio foetus difficulter explicari poteſt, Th. II. Aſ. IV. N. 18. n. 4. N. 19. vid. Foetus nutritio.
— quomodo contingat? Ep. VIII. p. 5. Ep. XVI. p. 9. 10. Th. III. N. 16. n. 2. Th. IV. N. 96. Th. VI. in Prodrom. & N. 125. n. 3. Th. X. N. 35. Adv. Dec. I. p. 17. Adv. Dec. II. p. 20.
Nutritius ſuccus quomodo ad foetum vitulinum deducatur? Th. VI. N. 74. n. 3.
— — ubi conficiatur? Th. V. N. 41. vid. etiam Foetus nutritio.
Nymphæ, Th. VI. N. 1. n. I. Th. VII. N. 60.
— cute & poris carent, Th. V. N. 70. not.
— in Perinæo ubi hæreant ante excretionem? Th. I. Loc. Arc. IV.
Nympharum exuviæ per vias urinarias expulſarum, *ibid.* vid. & Chryſalides & Chryſalidum.

O.

O*Bſtetricaria ars* fabulis, erroribus & præjudiciis plena eſt, & quomodo emendanda? Adv. Dec. II. p. 32. & ſeq.
— — male ſuccedens non ſemper obſtetricibus imputanda, *ibid.* p. 38. 39.
Obſtetrix excuſanda eſt, ſi viſcerum fiat profuſio, ubi cutis circa Umbilicum defectus eſt, Obſ. An. 72.
— non nimis crudeliter tractare debet puerperas, Obſ. An. 61.
Obſtetrices quid in obſtetricando debeant obſervare? Obſ. An. 61.
Obſtetricum auguria è multiplicitate nodi Funiculi Umbilicalis, Cat. Rar. p. 136.
— præjudicia varia, Adv. Dec. II. p. 37.
Oculus balænæ ad corporis formam admodum exiguus, Th. II. Aſ. I. N. 1. n. 1.
Oculi humani utraque palpebra, vid. Palpebræ.
Oculi balænarum, tum ſecundum longitudinem, tum transverſim diſſecti, Th. II. Aſ. I. N. 1. n. 1. N. 9. & N. 17. Th. Max. N. 51.
— carentes medulloſa ſubſtantia, Ep. XIII. tab. 16. fig. 16.
— gallinarum, Th. IV. N. 15. Th. V. N. 33.
— humani, Th. II. Aſ. I. N. 7. 8. 11. 13. Aſ. II. N. 7. 10. 11. 13. 15. Aſ. V. N. 17. Aſ. VI. N. 3. & N. 10. Th. IV N. 47. Th. V. N. 99. Th. X. N. 23. N. 125. & 146. Th. Max. N. 34.
— — cum annexis muſculis, aut iis omnibus privati, Th. II. Aſ. I. N. 10. Aſ. III. N. 2. & 3.
— — infantiles & pueriles, eorumque partes, tum anteriores tum poſteriores, Ep. XIII. tab. 16. Th. II. Aſ. I. N. 4. 5. & N. 14. Aſ. II. N. 2. & N. 14. Aſ. VI. N. 11. Th. Max. N. 44.
— — ſuperficiem interiorem quamnam habeant? Th. II. Aſ. I. N. 6.
— infantum Th. I. Aſ. II. N. 14. Th. II. Aſ. IV. N. I. & Aſ. VI. N. 11. Th. III. N. 57.
— puerorum, quorum quidam transverſim ſecti, Th. II. Aſ. I N. 2. & N. 12. Aſ. II. N. 2. Aſ. IV. N. 14. 16.
— vitulorum, Th. II. Aſ. I. N. 15. Th. X. N. 147.
Oculorum Arteriolæ per membranas tenuiſſimas, ut Choroideam, Ruyſchianam & Retinam, nutritioni vel calefactioni haud ſolum inſerviunt, Ep. XIII. p. 32.
— *Delineatio* cum Nervis ocularibus ex juvene, Ep. XIII. tab. 16. fig. 6. alia ſecundum oculum humanum transverſim ſectum, ibid. fig. 15.
— *Ductus Nuckius* peculiaris ductus eſt, Ep. XIII. p. 11.
— *Fibræ* motrices, muſculos conſtituentes, Th. II. Aſ. I. N. 10. n. 5.
— *Glandula* lachrymalis multis oſculis prædita eſt, Th. II. Aſ. V. N. 9. n. 2.
— unde varii pili prodeunt, *ibid.* N. 1. n. 2.
— *Humor Aqueus* absque omni dubio non ita remanet, quin renovetur, Ep. XIII p. 11.
— — *Cryſtallinus* & *Vitreus* in hominibus tunicis circumdati ſunt, nullis vaſis ſanguineis viſibilibus dotatis, Ep. XIII. p. 10. 16. 32. fig. 20. 21.

— — *Vi-*

— — *Vitreus* Cryſtallinum in ſinum ſuum recipit, Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 4.
— *Humoris Cryſtallini* tunica ex ove vaſis ſanguineis repleta, Th. II. Loc. Arc. IV.
— *Humores Cryſtallini & Vitrei*, Th. II. Aſ. I. N. 2. N. 11. n. 4. & N. 14. n. 13.
— — — ovinus & vitulinus cum membranula ambiente *Aranea* dicta, Th. II. Loc. Arc. IV. vid. Oculorum Membranula.
— — tres ſunt, Ep. XIII. p. 6.
— *Humorum* portiones depictæ, Ep. XIII. tab. 16. fig. 20. & 21.
— *Iris* humana, Th. II. Aſ. II. N. 2. not.
— — quid ſit? Ep. XIII. p. 5. 10. tab. 16. fig. 17. Th. II. Aſ. II. N. 2. & tab. 1. fig. 4.
— *Iridis* arteriolæ depictæ, Ep. XIII. tab. 16. fig. 17. earumque naturalis magnitudo, *ibid.* fig. 17.
— — circulus minor, Ep. XIII. tab. 16. fig. 17. Th. II. Aſ. I. N. 15. fig. 4. 5. 6. 7.
— — — major Ep. XIII. p. 31. Th. II. tab. 1. fig. 7.
— *Lachrymalia puncta* in vitulo admodum capacia, Th. II. Aſ. V. N. 1. n. 3.
— *Ligamentum Ciliare*, Ep. XIII. p. 5. 12. 13.
— — — conſtat jugis undulatis latiuſculis, Ep. XII. p. 12. 30. 31. fig. 8. lit. c. fig. 13. 14. Th. II. Aſ. VI. N. 11. n. 3. tab. 1. fig. 4 & 5.
— — — haud conſiderandus eſt tanquam muſculus, nec eorum munere fungitur, Th. II. Aſ. I. N. 15. Aſ. VI. N. 11. n. 3.
— — — inter, & Proceſſum Ciliarem magnum eſt diſcrimen, Ep. XIII. p. 12. 13 Th. II. Aſ. I. N. 15. & Aſ. VI. N. 11. n 3.
— — — innumeris arteriolis inſtructum, Th II. Aſ. I. N. 4.
— — — quid ſit? Ep. XIII. p. 12.
— — — ut & Proceſſus ejus, quomodo recedere poſſint à pupilla, & ad eam accedere? Th. II. Aſ. IV. N. 11.
— *Ligamenti Ciliaris* Proceſſus, Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 2.
— — — — ex quo conſtet? *ibid.* N. 15.
— — — ſtatus naturalis, Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 1.
— *Liquor*, ad eos humectandos deſtinatus, quomodo poſſit condenſari? Ep. III. p. 28.
— *Membrana* nictitans ex gallina, Th. IV. N. 15. Th. V. N. 33.
— *Membranula*, ambiens humorem Cryſtallinum, *Aranea* dicta, Th. II. Loc. Arc. IV. ſententiæ diverſæ de ejusdem exiſtentia, *ibid.*
— *Muſculi* vaſorum ſanguineorum ingenti copia ſcatent, Th. III. N. 57.
— *Nervus* naturali ſitu & colore, Th. I. Aſ. II. N. 14. n. 1.
— — cuinam rei præcipue deſtinatus? *ibid.*
— *Nervi Ciliares*, Th. II. Aſ. I. N. 4.
— — — cur ita dicantur? Th. II. Aſ. I. N. 7. n. 3.
— — — in aliis numeroſiores, in aliis pauciores, Th. II. Aſ. I. N. 7. n. 2. & N. 16.
— — — quare alios fugerint? Th. II. Aſ. I. N 7. n. 2.
— — — Ruyſchiani, Ep. XIII. p. 30. fig. 11. 12. Th. II. Aſ. I. N. 4. N. 7. n. 2. 3. & N. 10. n. 6.
— — quomodo ingrediantur in Tunicam Scleroticam? Ep. XIII. p. 29. fig. 6.
— *Orbitæ* vulnus lethale, Obſ. An. 54.
— *Palpebræ*, vid. Palpebræ.
— *pars* interior innumeris papillis nerveis ſcatet, Th. X. N. 28.
— *Partes* conſtitutivæ, Ep. XIII. p. 5.
— *Partium* delineatio & deſcriptio ex balæna, Th. II. tab. 1.
— — omniumque Tunicarum, vaſorum diſtributionis &c. in homine accuratiſſima delineatio, Ep. XIII. tab. 16. Th. II. tab. 1.
— *Pigmentum* pullum, ibidem exiſtens, quid? Ep. XIII. p. 13. 14. 28. tab. 16. lit. c. Th. II. Aſ. I. N. 15. Aſ. II. N. 7.
— *Pigmenti* nigri reſiduum, Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 5.

— — — ſtriæ latiores in homine, quam in quadrupedibus, Th. II. Aſ. II. N. 7.
— *Proceſſus Ciliaris*, Ep. XIII. p. 5. 12. 13.
— — — gaudet fibris motricibus longitudinalibus, &c. Ep. XIII. p. 12. 13. 30. fig. 8. lit. d. fig. 13. Th. II. Aſ. I. N 15. Aſ. II. N. 7. Aſ. IV. N. 11. Aſ. VI. N. 11. n. 3. tab. 1. fig. 4. 5. 7.
— *Pupilla* quibus tendinibus dilatetur, & conſtituatur? Th. II. Aſ. II. N. 7. Aſ. IV. N. 11. not.
— — vaſa ſanguinea habet, Th. II. Aſ. N. 11. n. 1.
— *Pupillæ* circulus ex quo conſtet? Th. X. N. 125.
— *Senſibilitas* unde veniat? Th. X. N. 23.
— *Situs* perverſus in ove, Adv. Dec. I. p. 21
— *Tunica Adnata* quænam ſit? Ep. XIII. p. 5. 10.
— — *Choroidea*, Ep. XIII. p. 11. Th. II. Aſ. I. N. 3. 4. 5. & ſeq. Aſ. IV. N. 20.
— — — arteriolis gaudet, diverſum reptatum obſervantibus ab arteriolis Tunicæ Ruyſchianæ, vid. Tunica Ruyſchiana.
— — — cujus ſuperficies exterior obſita eſt Pigmento nigro, Th. II. Aſ. II. N. 7.
— — — depicta, Ep. XIII. tab. 16. fig. 8. 10. 11.
— — — ejusque nervi Ciliares, *ibid.* fig. 8.
— — — inverſa, Th. Max. N. 57.
— — — numeroſas habet arterias, Ep. XII. p. 12. 14. p. 29. fig. 8. Th. II. Aſ. I. N. 1. n. 2.
— — — pars ejus poſterior, Th. III. N. 57.
— — — quarta exiſtit, duplici lamella conſtans, quarum interior *Ruyſchiana*, anterior *Uvea* dicitur, Ep. XIII. p. 5. 11. 12. 13.
— — *Cornea*, Th. II. Aſ. II. N. 4. Aſ. IV. N. 11. Th. III. N. 48. & 53.
— — *Cryſtallina*, Ep. XIII. p. 10.
— — — quid ſit? *ibid.*
— — *Innominata* ſive *Tendinea*, Ep. XIII. p. 5. 10.
— — *Retina*, Ep. XIII. p. 6. 15.
— — — an ex medullari ſubſtantia ſolummodo ſit conflata? Ep. XIII. p. 15.
— — — arteriolas habet, quæ è fundo oculi eam adeunt, Ep. XIII. p. 15. 29. fig. 7. earum ortus, *ibid.* p. 16.
— — — interius undulata aliquoties reperitur, Ep. XIII. p. 23. Th. II. Aſ. II. N. 2.
— — — medulloſa, Th. II. Aſ. I. N. 3. n. 1.
— — — nulla ſubſtantia medulloſa obſita, Th. II. Aſ. II. N. 11. n. 3.
— — — plane vaſculoſa fere exiſtit, Ep. XIII. p. 15. 31. fig. 16. Th. II. Aſ. I. N. 7. n. 5. Aſ. II. N. 8. n. 2. & N. 11. n. 3.
— — — quam ſubtilis & tenuis ſit? Ep. XIII p. 15. Th. II. Aſ. I. N. 12. n. 1. Aſ. II. N. 8. n. 1. 2.
— — — unde ſit denominata? Ep. XIII. p. 15.
— — — undulata apparens, Th. II. Aſ. II. N. 2.
— — *Ruyſchiana*, Ep. XIII. p. 13. Th. II. Aſ. I. N. 2. & ſeqq. Aſ. IV. N. 20. Adv. Dec. III. p. 5.
— — — craſſitie papyro proxima eſt? Th. II. Aſ. I. N. 17. n. 1.
— — — defenditur contra Ravium, Ep. XIII. p. 13. & ſeq. p. 29. Adv. Dec. III. p. 5.
— — — depicta, Ep. XIII. tab. 16. fig. 7.
— — — expanſa, ejusque facies interior, Ep. XIII. tab. 19. fig. 13.
— — in dubium vocata & quare? Ep. XIII. p. 6.
— — — nunc à Cl. Albino accuratiſſime præparata hodie demonſtratur, Adv. Dec. III. p. 5.
— — — pars ejus poſterior, Th. III. N. 54.
— — — quem uſum habeat? Ep. XIII. p. 14.
— — — quomodo à Choroidea differat? Th. II. Aſ. II. N. 17.
— — — quomodo Choroideæ ex parte ſit connata? *ibid.* Aſ. I. N. 9. not.
— — — quomodo inventa & quare ita denominata? Ep. XIII. p. 13.

— — — quo-

— — — quouſque pertingat? Th. II. Aſ. VI. N. 11. n. 4.
— — — reptatu arteriolarum diverſo gaudet ab arteriis Choroideæ, Ep. XIII. tab 16. Th. II. Aſ. VI. N. 11. n. 2. Th. X. N. 146. qui reptatus in utraque Tunica depingitur, Ep. III. tab. 16. fig. 9.
— — — vere datur, eſtque plane vaſculoſa, Ep. XIII. p. 11. 13. 14. 30. fig. 9. Th. II. tab. 1. fig. 6.
— — *Sclerotica*, ſive *Dura*, Ep. XIII. p. 5. 11. Th. II. Aſ. I. N. 2. 3. 4. 5. n. 1. & N. 10. n. 2.
— — — anterius *Cornea* audit, Ep. XIII. p. 5. 6. 11.
— — — ductum habet peculiarem, cum vena non convenientem, à Cl. Nuckio inventum, Ep. XIII. p. 11.
— — — inverſa, Th. Max. N. 57.
— — — reflexa, Th. II. Aſ. VI. N. 15.
— — — portiones ejus, Th. II. Aſ. I. N. 6. Aſ. II. N. 1. Aſ. V. N. 18.
— — — portiones ipſius depictæ, Ep. XIII. tab. 16. fig. 4. 12. 16. 19.
— — — ſcatet inſuper novis, à Ruyſchio detectis, vaſculis plurimis, quæ forte humorem aqueum, per ductum Nuckianum allatum, reducunt, Ep. XIII. p. 11. Th. II. N. 10. n. 2.
— — — vaſa habet ſanguinea, ſed non tam copioſa, quam Adnata &c. Ep. XIII. p. 11. 29. tab. 16. fig. 6. 8.
— — — vaſcula ipſius nova veroſimilia, Ep. XIII. p. 11.
— — *Vitrea*, Ep. XIII. p. 16.
— — *Uvea* aliquando à Choroidea differre videtur Ruyſchio, Ep. XIII. p. 11. 12.
— — — efformat Iridem, Ligamentum Ciliare, ejusque Proceſſum, Ep. XIII. p. 12.
— *Tunicæ* ab auctoribus numero diverſæ ſtatuuntur, alii quatuor, alii quinque, ſex alii &c. enumerant, Ep. XIII. p. 5.
— — ſunt octo, Ep. XIII. p. 10.
— *Tunicarum*, Humorum &c. variæ delineationes, Th. II. tab. 1. fig. 1. & ſeqq.
— — recenſio & deſcriptio, Ep. XIII. p. 10. & ſeqq. Th. X. N. 125. n. 1.
Oeſophagus ope fibrarum muſculoſarum & longitudinalium abbreviatur, Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 3.
— quomodo deſcendat? Th. IX. N. 63. n. 2.
— ſtomachi, Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 3.
Oeſophagi Anguſtatio qualis affectus? Adv. Dec. I. p. 24.
— — quomodo curanda? *ibid.* p. 26. ſeqq.
— *Arteriæ* exortus ab arteria Bronchiali, de Valv. c. 4. Obſ. 10.
— *Fibræ* circulares, ſive internæ, Th. II. Aſ. V. N 6.
— humani portio, Th. III. N. 77.
— *Integumentum* papilloſum eſt, Th. VII. N. 40. Th. VIII. N. 40. Th. VIII. N. 47. Adv. Dec II. p. 26.
— *Morbi*, pro inſanabili habiti & rariſſimi, curatio pulchra, Adv. Dec. I. p. 24.
— *Situs* tortuoſus facit deglutitionem læſam, Th. IX. N. 63. n. 2.
Omentum arterias plurimas habet, Th. I. Aſ. I. N. 7. n. 3. Aſ. III. N. 8. Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 5.
— continens faſciculum pilorum, Th. X. N. 1. lit. A.
— continens tumorem piloſum, Obſ. An. 18. Th. III. N. 63. n. 2.
— craſſitie inſigni donatum, Obſ. An. 18.
— equinum, Cat. Rar. p. 180. & p. 182.
— in ſtatu naturali nullis foraminibus eſt pertuſum, Th. I. Aſ. III. N. 8. Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 6. Th. V. N. 8. Th. VI. N. 8. & 33. n. 2. Th. VIII. N. 18. Th. X. N. 70. quomodo foramina hæc contrahat? Th. V. N. 8.
— licet ſit tenue, ſæpius tamen incraſſatur, Th. X. N. 117.
— omni pinguedine deſtitutum, Th. V. Loc. Arc. IV.
— Peritonæo adhærens, Obſ. An. 18.
— ſcirrhoſum, Obſ. An. 19.
— uteri fundo connatum, Obſ. An. 63. fig. 53. & Obſ. 83. fig. 68.
Omenti Coarctatio ſcirrhoſa ventris poſt par-

partum, tumorem oblongum referens, Obſ. An. 63.
— *Conſumptio*, Obſ. An. 70. Adv Dec. II. p. 12.
— — non eſt lethalis, de Valv. c. 4. Obſ. 19.
— *Craſſities* unde veniat? Th. IX. N. 70.
— foetus humani portiones, Th. I. Aſ. III. N. 8. Th. X. N. 122.
— portio nulla pinguedine obſita, Th. X. N. 69.
— portiones aliæ, Cat. Rar. p. 181. Th. IV. N. 49. n. 2. Th. X. N. 70. & 117.
— tenuiſſimi portio, Th. X. N. 57.
— *Tenuitas* in ſtatu ſano, Th. VI. N. 33. n. 2. Th. X. N. 69. & 70.
Ophthalmia ſedem habet in vaſis ſanguineis Tunicæ Adnatæ, Ep. XIII. p. 10.
Opticus Nervus, Th. II. Aſ. I. N. 7. n. 6.
— — involucris duobus præditus eſt, Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 3. Aſ. III. N. 2.
— — non recta linea, ſed curvo tramite ad oculum vitulinum incedit, Th. II. Aſ. I. N. 15. n. 2.
Optici Nervi arteriæ ſerpentino reptatu decurrunt, Th. II. Aſ. I. N. 6.
— — involucra, Ep. XIII. p. 28. fig. 4. Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 3. Aſ. II. N. 14. n. 2. Th. IV. N. 3. n. 2.
— — ſpongioſitas in cadavere recenti à nemine demonſtrata, Ep. XIII. p. 29. fig. 4. 5. Th. I. Aſ. II. N. 5. n. 7. Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 3.
Opticum Nervum concomitantes arteriæ ſerpentino curſu incedunt, Th. II. Aſ. I. N. 6. & Aſ. II. N. 11. n. 2.
Optici Nervi ex plurimis fibris nerveis compoſiti, Th. X. N. 164.
— — immediate amicti ſunt Pia Matre, Th. VII. N. 12 n. 3.
— — ſunt poroſi, Th. I. Aſ. II. N. 5. n. 7.
Opticorum Nervorum coalitio, Ep. XIII. tab. 16. fig. 5.
— — — & proventus, Th. V. N. 29.
Opuntia Americana ſpinoſa minor, Th. Anim. I. N. 4. & N. 32.
Opuntiæ Americanæ ſpinoſæ majoris ramus, Th. X. N. 7.
— — — minoris ſpinula, *ibid.* N. 123.
— fructus, Th. V. N. 61.
— ſpinoſæ majoris fructus, Th. Anim. I. N. 74.
Orbis Africanus, *ibid.* N. 60.
— — cauda bicolori, *ibid.* N. 75.
— Curacaovienſis, nigris coloribus, N. 36.
Oris labia, vid. Labia.
Orthopnœa ab obſtructione & expanſione veſicularum Pulmonis, Obſ. An. 19. 20. & 21.
— comitem habet livorem labiorum, totiusque faciei, Obſ. An. 19. frequentius fit, quam quidem obſervarunt Medici, Obſ. An. 21.
— in Hydrope ex Hydatidum congerie, Obſ. An. 27.
Os Alæ fractum & ſanatum ex anate, Cat. Rar. p. 33.
— *Capitis* denudatum, ab aëre licet nigreſcens, tamen absque viſibili lamellarum ſeparatione reſtitutum, Obſ. An. 5.
— — quanam ætate ſit membranaceum? Th. III. ab init.
— *Caudæ* in viris magis ad oſſa pubis accedit, Cat. Rar. p. 108.
— *Coccygis* in difficili partu extrorſum vertitur. Adv. Dec. II. p. 43. vid. & Partus difficilis.
— *Cubiti*, carie exeſum, ex quo propullulavit fruſtum in formam fiſtulæ, Th. X. N. 176. ejus delineatio, *ibid.* tab. 2. fig. 1.
— — pueri ſex circiter annorum, Cat. Rar. p. 117.
— *Cuneiforme* falſo quartum audit, Cat. Rar. p. 131.
— *deforme*, in Atheromate repertum, Th. Max. N. 160.
— *Femoris*, vid. Oſſis Femoris &c.
— *Fractum* è gallina, quomodo à natura ferruminatum ſit? Th. VIII. N. 49.
— *humanum* cum annexis, Th. VI. N. 115.
— *Humeri* delineatum, Th. X. tab. 3. fig. 2.
— — ex infante delineatum cum exuviis ver-

vermiculi in ejus cavo, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 1.
— — humoribus exeſum, Cat. Rar. p. 155.
— — in quo Oſſeo-ſpongioſa ſubſtantia tanquam Diploë Cranii reperitur, Th. X. N. 176.
— — ſex annos fere nati, Cat. Rar. p. 117.
— *Occipitis* duplex ſupra invicem poſitum, Cat. Rar. p. 175.
— — è quatuor partibus coagmentatum, *ibid.* p. 106.
— — in ætate infantili ex quatuor conſtat oſſibus, Th. V. Loc. Arc. I. n. 3.
— — prominentia oſſea præternaturali præditum, Cat. Rar. p. 116.
— — ſeparatur ab oſſe Sphoenoides tantum in junioribus, *ibid.* p. 115.
— *Olecrani* pro Apophyſi ſpuria habendum, Cat. Rar. p. 117.
— *Palati* humani, *ibid.*
— *Pectoris* è quinque oſſiculis rotundis conſtat, *ibid.* p. 112.
— — ex undecim oſſiculis rotundis conflatum, *ibid.* p. 111.
— — infantis, Th. IX. N. 2.
— — qua ætate è quatuor oſſibus conſtet? Cat. Rar. p. 113.
— — ſenis ex uno oſſe conſtans, *ibid.* p. 178.
— *Styloides* aliquando oſſi Hyoidi conjungitur per ligamenta, ita ut poſtea cum ea in unum os concreſcat, Adv. Dec. III. p. 31.
— — cur nunquam fere inveniatur in Craniis ex Coemeteriis collectis? *ibid.* p. 30.
— — in juvenibus non per Symphyſin, ſed Anthrodiam Dianthroſeos jungitur oſſi Temporum, hinc Crania ex ſepulchris collecta hoc oſſe ſæpe orbata ſpectantur, *ibid.* p. 31. ſed in ſenibus contra naturam per Symphyſin aliquando illud annectitur; *ibid.*
— — non eſt Apophyſis oſſis Petroſi, *ibid.*
— *Tali & Calcis*, Th. Max. N. 208.
— *Tibiæ* abſque cavitate, quod rariſſimum eſt, repertum, Th. II. Loc. Arc. V. Th. III. Loc. I. N. 5. Th. IX. N. 2. n. 3.
— — à carie corruptum, Cat Rar. p. 171.
— — à carie craſſum & deforme &c. Th. X. N. 174.
— — à carie exeſum, ex quo propullulavit fruſtum magnum, teres & cavum, in formam fiſtulæ, Th. VIII. N. 8.
— — aliquando Diploë & lamella duplici, velut Cranium, conſtat, Th. VIII. N. 8.
— — arteriæ ejus per portionem Perioſtii Anticmenii, Ep. V. tab. 5. fig. 1.
— — delineatum quoad nonnullas portiones, Th. VIII. tab. 3. fig. 2. & 4. Th. X. tab. 2. fig. 2. & ſeqq.
— — & *Femoris* per Ancyloſin coalita, Cat. Rar. p. 175.
— — exeſum è meretrice, *ibid.* p. 174.
— — Exoſtoſes ejus. vid. Exoſtoſes.
— — humanæ, Th. VI. N. 34. Th. VII. N. 14. Th. X. N. 72. 115. & 121. Th. Max. N. 88. & 157.
— — — cum prominentia unius fruſti fracti, Cat. Rar. p. 179.
— — — incurvatum, *ibid.* p. 179.
— — medulla ipſius quomodo fiat in ſepulchro, Th. IX. N. 2. n. 2. vid. etiam Oſſium Medulla.
— — non omnino eſt deſtitutum duabus tabulis, Th. VIII. N. 8. not.
— — portio ipſius, Th. IX. N. 2.
— — præternaturale, è nucha ovis exſectum, Cat. Rar. p. 178.
— — ſubſtantiam quamnam habeat? Th. IX. N. 2. n. 1.
— — ſuperficie exteriore & interiore quanam gaudeat? Th. X. N. 178.
— — Topho & Exoſtoſibus obſitum, Th. X. N. 177. & 178. ejusque delineationes, *ibid.* tab. 2. fig. 2. & ſeqq.
— — vaſa ſanguinea habet, quæ vero raro ſenſus incurrunt, & quare? Ep. V. p. 18.
— — — — quemnam reptatum & conſtitutionem habeant? Th. X. N. 121.
— — utrumque, Cat. Rar. p. 166.

Oſſis Coxæ & acetabuli ejus membrana & vaſa ſanguifera, Adv. Dec. II. p. 1.
— *Femoris Acetabulum* delineatum ex juvene, Adv. Dec. II. tab. 3. fig. 3.
— — *Caput* delineatum, Th. V. tab. 2. fig. 1.
— — *Caries*. Cat. Rar. p. 139.
— — *Cartilagineæ cruſtæ* in ſuprema ſuperficie vaſis ſanguineis deſtituuntur, & quare? Adv. Dec. III. p. 33.
— — *Cartilagines* mobiles, quæ inter oſſium, articulatim commiſſorum, extrema interponuntur, quandoque penitus deficiunt, *ibid.*
— — *Cavitas* non ſemper datur, *ibid.* p. 32.
— — *Cervix* deficiens, Th. IX. N. 44. quo modo ejus caput ferruminatum? *ibid.*
— — *Collum* ex quonam conſtet? Th. VIII. N. 103. n. 1.
— — — facile frangitur, Th. VIII. N. 103. & n. 1. 2. 3. 4.
— — — in totum poſt fracturam deficiens, Th. VIII. N. 103. n. 1. Th. IX. N. 74. ejus ligamenta craſſa, & quomodo horum ope ſit connatum? Th. IX. N. 74.
— — *Colli* fractura frequens in vetulis claudicantibus, Th. VIII. N. 103. & n. 2. 3. 4.
— — *Curvatura* quomodo curanda? Adv. Dec. II. p. 16.
— — *Delineatio*, cum Chryſalidibus in ejus cavo, ex homine, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 1.
— — — cum inhærente animalculo, Scarabæum æmulante, ex femore pueri octo annorum, *ibid.* tab. 2. fig. 1.
— — *Dolores* interni in lue Venerea unde? Th. X. N. 182.
— — *Epiphyſis* inferior delineata, Th. VII. tab. 3. fig. 1.
— — — in infantibus plane cartilaginea eſt, ſucceſſu temporis, cartilagine abrupta, particulæ oſſeæ ſuccedunt, Th. X. N. 182. & tab. 3. fig. 2. & 4.
— — & *Tibiæ* in caſu Valgi conſtructio, Adv. Dec. II. tab. 1. fig. 2.
— — *Ferruminatio* ex anate, Cat. Rar. p. 169.
— — *Fractura* male ſanata & repoſita, Cat. Rar. p. 129.
— — hominis adulti fruſtum maxima craſſitie, Th. Max. lit. H.
— — humani magna expanſio ab humoribus cauſata, Cat. Rar. p. 179.
— — *Membrana* & Vaſcula ſanguifera, Adv. Dec. II. p. 2.
— — *Membranula*, Medullam ambiens, vaſculoſa eſt, Th. X. N. 82.
— — pars ſuperior delineata, Th. VIII. tab. 3. fig. 1. & Th. IX. tab. 1. fig. 1.
— — particula carie obſeſſa, Cat. Rar. p. 139.
— — portio delineata, Th. V. tab. 2. fig. 2.
— — — ex infante, Th. X. N. 182. delineata, *ibid.* tab. 3. fig. 4.
— — — fracturam paſſa, Th. IX. N. 74.
— — puerilis objectum, Cat. Rar. p. 117.
— — ſegmentum partim carneum, partim tendinoſum, Adv. Dec. II. tab. 1. fig. 1.
— — *Subſtantia* durior & compactior, vulgo *Ivoor* dicta, nusquam craſſior eſt, quam in ſui medio, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 1. lit. I.
— — *Trochanter* major & minor ſunt Apophyſes ſpuriæ Cat Rar. p. 117. Adv. Dec. III. p. 31.
— — vetulæ claudicantis portio ſuperior, Th. IX. N. 44.
— — *Unio* per Ancyloſin cum oſſe Tibiæ & patella, Cat. Rar p. 178.
— *Frontis Cavitas* perquam exilis, Cat. Rar. p. 114. vid. Frontis Oſſis cavitas.
— — & *Bregmatis* diſtantia, vid. Oſſa Bregmatis.
— — & naſi portio, Th. IX. N. 68.
— — *Exciſio* è foetu humano, Th. Max. N. 210.
— — *Membranula* tenuiſſima, qua tegitur ejus cavitas, vaſculoſa valde eſt, Th. IX. N. 13. n. 7.
— — *Sulci* longi unde ortum ducant? Cat. Rar. p. 113.
— *Ilii* utriusque partes in junioribus, *ibid.* p. 106.

— — *Acetabulum*, Th. V. N. 25.
— — *Conſtitutio* Spinæ cartilaginoſæ in tenellis, Cat. Rar. p. 106.
— *Innominati* & *Sacri* Ancyloſis, Cat. Rar. p. 117.
— — *Ligamenti* nerveo-cartilaginei uſus & vaſa ſanguinea, Th. V. N. 25. n. 1.
— — objectum ex ove, Cat. Rar. p. 130.
— — partes. Cat. Rar. p. 111.
— — portio delineata, Adv. Dec. II. tab. 3. fig. 3.
— — *Situs* declivior lateris ſiniſtri unde proveniat? Cat. Rar. p. 110.
— pueri ſegmentum, Perioſtio obductum, delineatum, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 8.
— *Sacri* arteriarum reptatus & ortus, Th. V. Loc. Arc. VII. n. 2.
— — ex infante portio. Th. V. N. 69.
— — infima pars ad tumorem producendum diſpoſita eſt., Obſ. An. 35.
— — — — à poſtica parte ſemper hiat, pinguedine tecta, *ibid.*
— — portio delineata, Th. V. tab. 3. fig. 1.
— — *Vertebræ* maxime differunt à vertebris dorſi, Th. V. N. 69. & tab. 3. fig. 1.
— *Temporum* Proceſſus Mammiformis, vid. Mammiformis Proceſſus.
Oſſa an ex lamellis conſtent? Th. X. N. 176.
— *Brachii* carioſa & intorta à lue Venerea, Cat. Rar. p. 174.
— *Bregmatis* & *Frontis* in jamjam natis valde diſtant, imo magis quam vulgo annotarunt auctores, quæ diſtantia in partu admodum proficua eſt, Th. VIII. N. 2.
— *Capitis*, vid. Os Capitis.
— *Carpi* fracta, poſt tres annos nondum coalita, in nebulone, Obſ. An. 4.
— *Cavo* deſtituta, cur ita conſolidentur? Adv. Dec. III. p. 32.
— *Cavo* omni ſæpe deſtituuntur ob morbum antegreſſum, *ibid.* vid. & Oſſium cavitas.
— *Coalita* in unum, & in aliam ſubſtantiam mutata, Th. V. N. 53.
— *Conſervata* in liquore melius demonſtrantur, quam exſiccata, Th. II. Aſ. V. N. 11. Th. IV. N. 25.
— *Coſtarum*, vid. Coſtarum oſſa.
— *Cranii* adulti hominis, Cat. Rar. p. 113. 114. 115. 116. & 117.
— — exeſa ex lue Venerea, &c. *ibid.* p. 174.
— — foetus creſcunt ſtriatim inſtar glaciei, Th. I. n. 2.
— — in foetu aliquando pertuſa ſunt, Cat. Rar. p. 176.
— — — — non per ſuturas ſed membranas conjunguntur, Th. II. Loc. Arc. II. N. 1. n. 2.
— — — — non per mutuum contactum, ſed per diſtantiam conjunguntur, Th. II. Loc. Arc. II. N. I. n. 4. Th. III. Loc. 2. N. 1. & 2.
— — — — non ſunt cartilaginea, ſed membranacea, Th. III. ab. init.
— — nuper nati, Cat. Rar. p. 105.
— — pueri octo annos nati, *ibid.* p. 115.
— *Embryonis* ſeptem ſeptimanarum, Cat. Rar. p. 122.
— *Emolliri* poſſunt ab acido liquore, ita ut flectantur, Th. IV. N. 38. Th. VI. N. 13.
— *Ferruminata* ab ipſa natura, Cat. Rar. p. 133. Th. VIII. N. 42. & 98.
— *Foetus* quatuor menſium, Cat. Rar. p. 109. 119. & 139.
— — ſex præter propter menſium, *ibid.* p. 123. Th. VIII. tab. 1.
— *Fracta*, bene tractata, cur quandoque non concreſcant? Adv. Dec. II. p. 6.
— *Fracta* ſemel, quare facili negotio iterum frangantur? Th. VIII. N. 49.
— *Franguntur* facilius in extremitatibus, quam in medio, & quare? Adv. Dec. III. p. 30.
— — in infante facile in partu difficili, & quare? *ibid.*
— *Infantis* anni unius, Cat. Rar. p. 165.
— — — unius cum dimidio, *ibid.* p. 163.
— — annorum octo, *ibid.* p. 163.
— — — quatuor, *ibid.* p. 111.

— — — quinque, *ibid.* p. 112.
— — — trium, *ibid.* p. 106.
— — menſium octo, *ibid.* p. 107.
— — — quinque, *ibid.* p. 144.
— — — ſex, *ibid.* p. 136. & 137.
— — ſex ſeptimanarum, *ibid.* p. 106.
— *Iſchii* in partu laborioſo aliquando à ſe invicem dehiſcunt, Adv. Dec. II. p. 42. 43.
— *Magna* fracta ſæpe non ferruminantur, Obſ. An. 4. Adv. Dec. II. p. 6. quid tum faciendum? Adv. Dec. II. p. 6.
— *Maxillaria* quinque, Cat. Rar. p. 179.
— *Mollia* pultis ad inſtar, Obſ. An. 81. Adv. Dec. Dec. II. p. 16.
— *Nutrimentum* à Medulla non accipiunt, ſed firmitatem, Th. IX. N. 2. n. 3. vid Oſſium Medulla.
— *Occipitis* ſupra invicem poſita, vid. Os Occipitis.
— *Pedis* extremi meretricis aquæ ſupernatare viſa ſunt, Th. VII. N. 14.
— — ovilli exarticulata, Cat. Rar. p. 142.
— — utriusque eleganti ſyntaxi compoſita, *ibid.* p. 130.
— *Pedum* duorum leviſſima meretricis Cat. Rar. p. 174. Th. VII. N. 14.
— *Pubis* in viris non ita dehiſcunt, ac mulieribus, Cat. Rar. p. 108. & 113.
— quæ primo fuere cartilaginea, deinde oſſea fiunt, Adv. Dec. III. p. 30.
— *Sanata* cur denuo frangantur? Th. VIII. N. 49.
— *Scorbuticorum* cur ita mollia? vid. Scorbuticorum Oſſa.
— *Senilia* plurima vaſa abolent, Adv. Dec. II. p. 4.
— *Sexus ſequioris* quomodo differant? Cat. Rar. p. 113.
— *Sincipitis* gigantis prodigioſæ magnitudinis, Cat. Rar. p. 153.
— — in fœtu non ſunt cartilaginea, uti volunt, ſed membranacea, Th. III. ab init.
— — non multum à ſe invicem diſtantia, Th. III. Loc. II. N. 1. n. 3. & N. 5.
— — valde dehiſcentia, *ibid.* N. 2. & 4.
— *Tarſi* degenerata, ejusque degenerationis delineatio, Th. V. tab. 3. fig. 4.
— — in ſubſtantiam oſſeam mutata, Th. VIII. N. 68.
— — in unum coalita, atque in aliam ſubſtantiam mutata, Th. V. N. 53. tab. 3. fig. 4.
— — pars eorum ex homine, Th. V. N. 53.
— *Tibiæ* ſine cavitate, vid. Os Tibiæ.
— *Varia* è foetibus qua ætate cartilaginea vel oſſificata ſint? Cat. Rar. p. 105. & ſeqq.
Oſſium Affectus varii, *ibid.* p. 181.
— *Apophyſes* ſpuriæ quænam ſint? *ibid.* p. 107.
— — — quomodo fiant? Adv. Dec. III. p. 31.
— *Articulorum* humor lubricus, & unde? Adv. Dec. II. p. 6. & ſeq.
— *Cartilagines* non ſunt partes penitus exſangues, Adv. Dec. III. p. 33.
— *Cavitas* interna in omnibus æqualis non eſt, *ibid.* p. 32.
— *Cavitates* internæ non ubiqui membrana, medullam ambiente, cinguntur, uti voluerunt auctores, ſed utplurimum totæ ſunt ſpongioſæ, vel oſſeo-filamentoſæ &c. *ibid.*
— *Coalitus* præternaturalis, de Valv. c. 4. Obſ. 8.
— *Diminutionis* exempla, Obſ. An. 67.
— *Dolor* internus & intolerabilis ab iſtis animalculis forte ortus, Adv. Dec. III. p. 20. quomodo curandus? *ibid.* p. 21.
— *Epiphyſes* præcipuo oſſi junguntur, mediante imprimis Perioſtio, non cartilagine, *ibid.* p. 29. 30.
— — quomodo in tenella ætate conſtitutæ? Cat. Rar. p. 107.
— — veræ quænam ſint? *ibid.*
— *Fabrica* interior, quæ membranas, vaſcula & medullam continet, à Malpighio & Haverſio non ſatis cognita fuit, *ibid.* p. 18.
— *Fibrarum* longitudinalium uſus, Th. II.

II. Aſ. III. N. 14. n. 3.
— *Firmitas* unde veniat? Th. IX. N. 2. n. 3.
— *Fractorum* callus non eſt tantæ firmitatis, quam os ipſum, Cat Rar. p. 133. 134.
— *Fractura*, vid. Oſſa franguntur.
— *Ligamenta*, vid. Ligamenta.
— *Medulla* in brutis copioſior eſt, quam in hominibus, Adv. Dec. III. p. 32.
— — in cavis oſſium reperta maximam habet analogiam cum ea materia, quæ invenitur in Epiphyſium ſubſtantia *ibid.* p. 32. 33. atque etiam cum pinguedine alia noſtri corporis, Th. IX. N. 2. n. 3. Adv. Dec. III. p. 32. 33.
— — non nutrit ea, ſed firmiora reddit, Th. IX. N. 2. n. 3.
— — quomodo in ſepulchris poſt mortem muteiur? Th. IX. N. 2. n. 2.
— *Medullæ* membrana una & communis non occurrit, Adv. Dec. III. p. 32.
— *Medullam* ambiens membranula quando intolerabiles dolores excitet? Th. X. N. 182. ejus tenuitas in femore, *ibid.*
— *Medulloſa materia*, in ſpongioſitatibus contenta æque tuto aſſervatur, quam ubi invenitur materia Medullæ communis, Adv. Dec. III. p. 32.
— *Nigredo* ab aëre facta, Obſ. An. 5. & 81.
— *Nutritio*, vid. Oſſa nutrimentum &c.
— *Oſteogeneſin* inchoatur in parte oſſis craſſiſſima, ſed quo tempore ignoratur, Adv. Dec. III. p. 30.
— — in diverſis oſſibus quo tempore fiat? Cat. Rar. p. 109. & ſeqq. p. 121. & ſeqq.
— *Pubis* diſtantia in ſexu ſequiori, vid. Oſſa Pubis.
— *Spongioſitas* in multis eſt filamentoſa, Adv. Dec. III. p. 32.
— *Subſtantia* interior Nymphis vel Chryſalidibus &c. plena, *ibid.* p. 18. 19. 29 32.
— — Oſſeo-filamentoſa, *ibid.* p. 32.
— — Oſſeo-ſpongioſa differt, *ibid.*
— — valde ſpongioſa eſt, Th. II. tab. 2.
— *Structura* in brutis differt ab humanis Oſſibus, Adv. Dec. III. p. 32.
— *Zygomaticorum* inſignis proceſſus oſſeus, Cat. Rar. p. 115.
de *Oſſibus*, Adv. Dec. III. p. 29.
Oſſiculum anatis à natura ferruminatum, Th. VIII. N. 98.
— carie exeſum, & ex oſſe femoris expulſum, Th. III. ab init.
— ceraſi, diu in naribus hærens, Obſ. An. 44.
Oſſicula auditus, vid. Auditus organi oſſicula.
— ex utero ovino expulſa, Th. IX. N. 1. n. 1.
— Wormiana varia in diverſis ſuturis, Cat. Rar. p. 113. & ſeqq.
— ſepulchrum ejusque operculum conſtituentia, Th. VIII. N. 57. in notis.
— tenellorum Sceletorum & adultorum oſſa differunt, Cat. Rar. p. 138.
— tria in Glandula Pineali inventa, Th. V. N. 63.
Oſſificationis tempus præciſe non poteſt determinari, Cat. Rar. p. 137. Adv. Dec. III. p. 30.
Oſſivorus tumor ſpongioſus inſignis magnitudinis, in quo mirabilia multa, Obſ. An. 81. Cat. Rar. p. 155.
Oſteogeneſia, vid. Oſſium Oſteogeneſia.
Ovarium Gallinæ cum annexo utero, Th. IX. N. 16. n. 1.
— *Genuinum* quodnam ſit? Ep. Ettm. p. 20.
— *Muliebre*, Th. IV. Loc. Arc. I. n. 3.
— — ſeriem dentium continens. Adv. Dec. III. p. 6. & 20.
— *Ovillum*. Th. Max. N. 29.
Ovarii Atheromata & *Steatomata*, Adv. Dec. I. p. 6.
— *Coalitus* cum tubis Fallopianis, Obſ. An. 83.
— *Corruptio*, Th. X. N. 107.
— *Eruptio* poſt abſceſſum ventris, minus profunde perforatum, Obſ. An. 16.
— *Hydatides*, vid. Hydatides.
— muliebris *Hydrops*, Obſ. An. 17. qualis affectus ſit? *ibid.*
— *Nabothiani* novi adplauſus quo exceptus fuit, Ep. Ettm. p. 9.

— — — argumenta quibus probetur, *ibid.* p. 6. & 15. & ſeqq. quibusque idem rejiciatur, *ibid.* p. 10. 15. & ſeqq.
— — — deſcriptio, & quid illud ſit? *ibid.* p. 3. 5. ſeqq. Adv. Dec. I. p. 4. & 7.
— — — fibrillæ verum Funiculi Umbilicalis rudimentum non ſunt, Ep. Ettm. p. 13.
— — — inventionis circumſtantiæ & hiſtoria, *ibid.* p. 4. 7.
— — — locus parum congruus, *ibid.* p. 11.
— — — rejectio, Adv. Dec. I. p. 5. & ſeqq. Ep. Ettm. p. 14.
— — — ſitus, Ep. Ettm. p. 6.
— — — veſiculæ quid ſint? *ibid.* p. 12.
— — — veſicularum figura & magnitudo, *ibid.* p. 6. 15.
— portio cum innumeris ovulis, Th. Anim. I. N. 30. not.
— — in qua innumeri Embryones Loliginis, *ibid.*
— *Rajæ* portio cum maximo numero ovulorum, Th. Anim. I. N. 87.
— *Teſtudinis* portio, Th. VIII. N. 65.
Ovaria in vetulis admodum exilia utplurimum viſuntur, Obſ. An. 45.
Ovariorum, eorumque ductuum, ſitus mutatur tempore geſtationis & puerperii &c. Th. IX. N. 15. n. 1.
Ovariis veſtigium relinquitur ab ovo excuſſo poſt impraegnationem, quod Graeſſio dicitur Cicatrix, ſed improprie, Adv. Dec. III. p. 15. & ſeqq.
Ovis caput ſine ore &c. Adv. Dec. I. p. 21.
— ceu fatuæ Plexus Choroideus, Th. VII. N. 48.
Oves cum pedibus, è nucha eminentibus, Adv. Dec. I. p. 21.
Ouruſſia, avicula Curacaovienſis, Th. Anim. I. N. 48.
— — mellivora Indiæ Occidentalis, *ibid.* N. 6.
Ouruſſiæ Sceleton, vid. Sceleton.
Ovum Corruptum quid contineat? Th. X. N. 107.
— *Crocodili* foecundatum delineatum, Th. Anim. I. tab. 6. fig. 2.
— *Gallinaceum* caudatum, Th. X. N. 111.
— — cortice duriore obductum, in Ovario gallinaceo repertum, Cat. Rar. p. 158.
— — exiguum, ex ovo majore deſumptum, Th. IV. N. 48. & Th. VII. N. 47.
— — — putamine obſitum, ex ovo gallinaceo deſumptum, Th. X. N. 139. & Th. Max. N. p. 95.
— — figura peculiari, Th. IX. N. 41.
— — parvum in ovo gallinaceo repertum & delineatum, Th. III. tab. 3. fig. 5.
— — prodigioſum, Cat. Rar. p. 159.
— — referens fructum Dactyli, Th. IV. N. 32.
— — repræſentans portionem Inteſtini Coli, Coeci, ejusque proceſſum vermiformem, Th. III. N. 11. & tab. 3. fig. 4.
— — repræſentans pueri penem cum Scroto, ne præputio quidem excepto, Th. III. tab. 3. fig. 6.
— *Humanum*. Cat Rar. p. 122.
— — foecundatum, *ibid.* N. 170.
— *Muliebre* foecundatum, Th. VI. N. 38. 39. 41. Adv. Dec. I. tab. 1. fig. 1.
— — — in quo paululum liquoris continebatur &c. Th. VI. N. 5.
— — — ſi aliquot dies in utero moretur, accipit rudimentum Embryonis & Placentæ, Cat. Rar. p. 170.
— — — totum ovario non exit, ſed ejus contentum cum membrana tenuiſſima Chorio & Amnio, remanente Calice, Adv. Dec. III. p. 16.
— — — uteroque expulſum, in quo externe videre licuit Placentulæ rudimentum, Th. VI. N. 38. not.
— — — uteroque expulſum in quo nullum Embryonis rudimentum videri poterat, Th. VI. N. 39. & 40.
— *Rajæ* foecundatum delineatum, Th. Anim. I. tab. 3. fig. 6.
— *Teſtudinis* marinæ fœcundatum, cujus cortex non eſt lapideus, Th. Anim. I. N. 90. ejus delineatio, *ibid.* tab. 7. fig. 2.

— *Totum* an ovi contentum Ovario exeat in actu concipiendi disquiritur, Th. VI. N. 21.
Ovi Calix manet in Ovario, Adv. Dec. III. p. 16.
— *Contentum* ex quo ſit prognatum, Th. VI. N. 32. n. 4.
— — quid ſit? *ibid.* n. 5.
— *Ductus*, vid Tuba Fallopiana.
— *Excluſio* ex Ovario quomodo conſideranda? Th. VI. N. 21.
— *Foecundati* locus, è quo exit in Tubas Fallopianas, Adv. Dec. III p. 15.
— — utero rejecti, conſtitutio, Th. VI. N. 5. N. 38. 39.
— *Integumentum* extimum in Ovario, poſt contenti expulſionem, remanet, Th. VI. N. 32. n. 4.
Ova exigua diverſi coloris, in dorſo animalis Americani, Th. Anim. I. N. 35.
— — non emergentia ex abdomine, *ibid.* in not.
— *Foecundata* & non foecundata muliebria delineata, Th. VI. tab. 14. Adv. Dec. I. p. 9. tab. 1. fig. 2.
— — quorſum deferantur? Th. VI. N. 21.
— *Muliebria* præter naturam magna, Obſ. An. 17.
— — tria, Th. VI. N. 37.
Ovorum Membranæ ſuperſtites ab aliis Calices dicuntur, Th. IX. N. 16. not.

P.

PÆdotheca infantis, Th. Max. N. 134.
Pagurus, cancer, Th. Anim. I. N. 88.
— — delineatus, *ibid.* tab. 5. fig. 2.
Palatum pueri, Th. VI. N. 3.
Palati Apertura per dentes inciſorios, Th. VI. N. 3. n. 1.
— *Ductus* ſupra palatum ad aurem excurrens, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 2.
— *Fungus* cum carie, Scalpello & Cauteriis feliciter extirpatus, Obſ. An. 48. ſimilis caſus ob medicaſtrorum inſcitiam eventu diſſimili, *ibid.* 49.
— *Glandulæ* ita dictæ, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 9. Th. VI. N. 3. n. 2. earumque oſcula, Th. II. Aſ. IV. N. 12.
— *Involucrum*, Th. V. Loc. Arc. I. n. 1.
— Juga, Th. II. Aſ. IV. N. 12.
— *Papillæ*, *ibid.*
— pars mollis. *ibid.*
— *Sarcoma* fungoſum cum carie, Obſ. An. 49.
— *Vaſa* ſanguinea, Th. VI. N. 3. n. 2.
Palega Pajaneli, arboris Malabaricæ, ſemen, Th. VII. N. 44.
Palliativæ Curæ utilitas, Obſ. An. 96.
Palm-miet Worm, vid. Eruca Americana.
Palpebra relaxata quomodo reſtituenda? Reſp. Rav. p. 6. & ſeqq.
— utraque oculi humani, Th. II. Aſ. V. N. 9. Aſ. VI. N. 2. & 16. Th. IV. N. 36. Th. VII. N. 9. Th. X. N. 16. & 124.
— — — vitulini, Th. II. Aſ. V. N. 1.
Palpebræ ſuperioris portio, Th. II. Aſ. I. N. 8. n. 3.
— aliquot humanæ, Th. II. Aſ. III. N. 2. Aſ. VI. N. 9.
— cur intrinſecus adeo ſint ſenſibiles? Th. X. N. 124.
Palpebrarum Cutis ſuperior admodum vaſculoſa eſt, Th. X. N. 184.
— *Oſcula* excretoria in limbo, Th. II. Aſ. V. N. 1. n. 1. tab. 1. fig. 3. Th. X. N. 17. & 124.
— *Oſculorum* uſus, Th. V. N. 94. not.
— *Papillæ Nerveæ* in interna ſuperficie, Th. IV. N. 36. not. Th. X. 124.
— præter puncta lachrimalia &c. aliquid peculiare adhuc non ſatis cognitum obtinetur, Th. II. Aſ. VI. N. 2.
— *Prolapſus* & *Excreſcentiæ* curatio, vid. Bartiſchii inſtrumentum.
— *Vaſa* in tunica intima copioſa ſunt, Th. VII. N. 9. Th. X. N. 124.
— — ſanguinea copioſa ſunt, Th. II. Aſ. I. N. 10. n. 2. & Aſ. VI. N. 9. Th. X. N. 124. & 184.
Pancreas Arterias etiam habet ab arteria Splenica, Ep. IV. p. 12.
— *Aſellii* nunquam in homine adparet ut in ove, Adv. Dec. II. p. 45.
— *Infantis* cum ſplene, Th. IV. Aſ. V. N. 94.

— *Vaſis* copioſiſſimis conſtat, ita ut nil niſi vaſorum manipulus videatur, Th. IV. N. 94. n. 1. Th. V. N. 91. Th. X. N. 93.
Pancreatis Ductus, Cat. Rar. p. 183.
— — in homine duplex obſervatus, de Valv. c. 4. Obſ. 12. eſtque in homine ſæpe geminus, in cane vero ſimplex, *ibid.*
Pancreata lienum, Th. V. N. 91.
Panniculus Mediaſtinus, vid. Septum.
Papilio Turcicus verſicolor, Th. Anim. I. N. 2. n. 3.
— — delineatus, *ibid.* tab. 1. fig. 1.
Papiliunculus cæruleus ocellis plurimis, *ibid.* N. 6.
Papillæ Cutis, vid. Cutis Papillæ.
— in *Genis*, *Labiis* &c. non ſunt in omnibus æque conſpicuæ, Adv. Dec. II. p. 26.
— in *Mammarum* papillis, vid. Mammarum Papillæ.
— *Linguales*, vid. Linguæ Papillæ.
— *Nerveæ* extremitates earum poſt mortem demonſtrari poſſe rarum eſt, Th. X. N. 183. not. quæ extremitates variæ ſunt figuræ, Adv. Dec. III. p. 34.
— — in interiore Tunica Gulæ humanæ dantur, Th. VIII. N. 47. not.
— — in ſingulis fere corporis plagis, uti vaſorum ſanguineorum extrema, inter ſe differunt, Th. X. N. 130. & 136. Adv. Dec. I. p. 14. Dec. III. p. 34. & 35. earum copia, *ibid.*
— — poſt mortem non creſcunt, Adv. Dec. II. p. 46. Th. IX. N. 7. n. 4.
— — ſunt nervorum extrema, Th. I. tab. 4. fig. 4. Th. VII. N. 40. Adv. Dec. II. p. 46.
— — uſus earum eſt inſtumentum ſenſus, Th. VII. N. 40 n. 5.
— — uſus earum quare diverſus? Adv. Dec. III. p. 34. 35.
— *Palpebrarum*, vid. Palpebræ.
— *Pilis* originem dant, ſed non omnes, Adv. Dec. I. p. 14. 15.
— *Pyramidales*, vid. Corporis Reticularis Papillæ.
— *Renum*, vid. Renum Papillæ.
— *Senſui* dicatæ, Th. Max. N. 37.
— *Tactus*, Adv. Dec. II. p. 14.
Papillarum majorum ſeries quomodo adpareant? Th. III. N. 2. n. 3.
Paracenteſis Abdominis fruſtra inſtituitur in Hydrope, ubi glandulæ Meſenterii in Hydatides ſunt mutatæ, Th. VII. N. 37.
— — quando inſtituenda, quantique ſit momenti in Hydrope Aſcite? Obſ. An. 45.
— *Thoracis* non ſemper ita inſtitui poteſt, ut præcaveantur nervi, Th. VI. N. 27. not.
— — ubi inſtituenda? Ep. II. p. 19. Th. I. Aſ. II. N. 10. not.
in *Paracenteſi* conficienda caute cultellus altera parte obtuſus commendatur, Ep. II. p. 19.
Paralyſis in tumore lumborum cum Spina bifida, proprie Hydrope Spinalis Medullæ, Obſ. An. 34. 36.
— particularis brachii quo modo ſanata? Adv. Dec. III. p. 13.
Paraphymoſis habet ſuam ſedem in tunica Celluloſa, Adv. Dec. II. p. 21.
— qualis affectus? Ep. XI. p. 10.
Parenchyma Hepatis calculum habens, de Valv. c. 4. Obſ. 24.
— quid dixerint veteres? Th. X. N. 61.
Parotis glandula è vitulo recens nato, Th. Max. N. 23.
Partes Exangues, ita dictæ, ut membranæ &c. habent etiam copioſa vaſa ſanguinea, Ep. V. p. 18.
— — nonnullæ tamen dantur, Ep. XIII. p. 10. Adv. Dec. II. p. 28.
— *Generationis* foetus maturi foeminini, Cat. Rar. p. 117.
— — infantis, Th. V. N. 56.
— — mulieris gravidæ à quatuor menſibus, Cat. Rar. p. 118.
— — mulieris, uteri prolapſum paſſæ, cum annexis, *ibid.* p. 185.
— — mulierum aliæ, Th. X. N. 170. 175.
— — puellarum, Th. X. N. 108. Th. Max. N. 30.
— — virginis, cum annexis, Cat. Rar. p. 184.
— — viri cum annexis, *ibid.* p. 188.
— *Molliores* & *Oſſeæ* in ſenio diminuuntur, Cat. Rar. p. 132.

Partus difficilis ſæpe cauſatur à tumoribus, è capitibus foetuum dependentibus &c. Obſ. An. 52.
— — frequenter Tubarum Fallopianarum obturationem, adeoque ſterilitatem inducit, Obſ. An. 83.
— — dependens à membranâ Hymene integrâ, incraſſatâ; alterâ item præternaturali membranâ craſſâ, Vulvam profundius claudente &c. Obſ. An. 22.
— *Mirabilis* in quo inſolita viarum clauſura arte reſerata, *ibid.*
Partus Conatus ſive *Labores*, ad partum naturales, dependent etiam à motu muſcularium Uteri fibrarum, Obſ. An. 63. Adv. Dec. II. p. 34.
— *Labor* facilior redditur propter diſtantiam oſſium Cranii à ſe invicem in foetu, Th. III. Loc. II. N. 2. Th. VIII. N. 2.
— *Maſſarum Heterogenearum* diverſarum inaudita hiſtoria, Th. II. Aſ. III. N. 7.
— *Prodigioſi* per os vera hiſtoria, Th. IX. N. 48. & quæſtio problematica de eo, *ibid.*
in *Partu difficili* & *laborioſo* oſſa Iſchii aliquantulum à ſe invicem dehiſcunt, Adv. Dec. II. p. 42.
— — — nocet obſtetricis digitus, ano immiſſus, Adv. Dec. II. p. 39. item feſtinatio nimia, *ibid.* p. 40.
— — — Os Coccygis adeo extrorſum ſæpe vertitur, ut integros deinde annos conquerantur de dolore in partibus his reſiduo, *ibid.* p. 43.
— — Os uteri aliquando prolabitur, Obſ. An. 25. quid tunc faciendum? *ibid.*
— — parturientibus male denegatur potus, Adv. Dec. II. p. 39.
— — ſæpiſſime ante foetum exit Placenta uterina, imo Collum (Vagina dictum), Obſ. An. 26.
Paſſionis vulgaris ramulus, Th. X. N. 71.
Patella Conſtitutionem quamnam habeat in junioribus? Cat. Rar. p. 106.
— *Fracta* eaque transverſa absque ullo alliſu? Adv. Dec. II. p. 5.
— *Frangi* poteſt & à caſu & ſine caſu, & aliquando levi de cauſa, Obſ. An. 3. Adv. Dec. II. p. 5. Reſp. ad Bidl. p. 24.
— *Humana*, Th. Max. N. 159.
— *Mollior* recenti in cadavere, durior vero in ſceleto exiſtit, & quare? Obſ. An. 3.
— ope ligamenti teretis connectitur inferiori Epiphyſi Oſſis femoris, Th. VII. N. 55. n. 1. & tab. 3. fig. 1.
— *Perioſtium* ejus tendinoſum cum arteriis ſuis delineatum, Ep. V. tab. 5. fig. 2.
— *Vaſa* ſanguinea, dum adhuc cartilaginea eſt, copioſa habet, Th. VII. tab. 3. fig. 1.
— — — qua methodo inſpicienda ſint? Adv. Dec. II. p. 3. 4.
— — — quare rariſſime occurrant? Ep. V. p. 1.
Pectoris dolor ab inflammatione Pericardii, Th. VI. N. 36. n. 1.
— lateralis portio foetus recens nati, Th. IV. N. 56.
— os, vid. Os Pectoris.
— portionis delineatio, Th. I. tab. 3. fig. 3.
— pueri ſegmentum cum annexo Corde & Pulmone, Th. Max. N. 18.
— ſub ſterno cavitas nulla datur, Adv. Dec. II. p. 19.
Pegaſrol Sceleton, vid. Sceleton.
Pelvis amplior in foeminis eſt, quam viris, Cat. Rar. p. 113. & quare in his anguſtior? *ibid.* p. 108.
— *Bifurcata*, de Valv. cap. 4. Obſ. 14.
— cum Tubulis Renalibus, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 8.
— *Faciem* longe aliam habet in partu difficili, quam in ſtatu naturali, Adv. Dec. II. p. 43.
— *Referta* humorum colluvie in puerpera, qui procul dubio ex utero per Tubas Fallopianas ad Pelvim propulſi fuere, Obſ. An. 43.
— *Renum*, vid. Renum Pelvis.
Pelvis & *Ureteris* productio ab externa Renis parte, de Val. cap. 4. Obſ. 2.
Penis Corpora Nerveo-ſpongioſa tria habet, nempe duo majora & craſſiora, tertium minus & tenuius, Obſ. An. 100. Th. X. N. 98.
— cum Veſica ex Ove, Cat. Rar. p. 145.

— cur tam cito flacceſcat? Obſ. An. 100.
— cur tantæ voluptatis capax & tanto dolori obnoxia ſit? Th. IV. N. 95. n. 1. Adv. Dec. I. p. 15.
— *Humanus* in quonam conveniat cum Splene vitulino? Obſ. An. 100.
— in *Hermaphroditis* ita dictis quid ſit? Th. VIII. N. 53.
— *Integumenta* varia habet, ſcilicet Epidermidem, Cutem, Corpus reticulare, Tunicam celluloſam, & Integumentum nervoſum, Ep. XV. p. 13. 14.
— *Juvenis* in taleolos diſſectus, Cat. Rar. p. 135.
— *Pinguedine* caret, Ep. XV. p. 14.
— *Pueri*, Th. III. N. 5. Th. V. N. 39. Th. X. N. 105. Th. Max. N. 70.
— — cum Scroto delineatus, Th. III. tab. 3. fig. 1.
— quomodo in ſua erectione contineatur? Ep. XV. p. 11.
— *Vaſa* ſanguinea copioſa habet, Obſ. An. 100. Th. III. N. 5. n. 2. quomodo currant? Th. X. N. 97.
Penis Balænæ duæ extremæ portiones, Th. VIII. N. 63.
— — ſtructura in quo differat ab humana? Th. VIII. N. 64.
— — ſtructuræ delineatio, Ep. XV. tab. 19. fig. 5.
— *Cancroſi* amputatio, Obſ. An. 30.
— *Corpus ſpongioſum* minus non ſemper integrum Meatum urinarium ambit, Ep. XV. tab. 19. fig. 6. 7. Th. VII. N. 74.
— *Corpora Nerveo-ſpongioſa* Septo à ſe invicem diſtinguuntur, Obſ. An. 100. Ep. XV. tab. 19. fig. 2. lit. 5. & fig. 6. lit. c. fig. 7. lit. c.
— *Corpora Nerveo-ſpongioſa* tria, Th. X. N. 97. & 104. Th. Max. N. 70.
— *Delineationes* variæ ſecundum varias partes, Ep. XV. tab. 19.
— *Durities*, ſecundum longitudinem ſita, unde proveniat? Ep. XV. p. 11.
— *Equini* ſubſtantia interior, Cat. Rar. p. 183.
— *Erectio* fieri poteſt absque inflatione corporum ſpongioſorum, ſed tantum membranæ celluloſæ, Th. X. N. 105. not.
— — in emortuis unde & quare fiat? Th. X. N. 05.
— *Extirpatio* quomodo peracta? Obſ. An. 30.
— *Fibræ Nervoſæ*, è Septo prodeuntes, earumque uſus, Ep. XV. tab. 19. fig. 6. lit. c. & fig. 7. lit. e.
— *Glans* conſtat è tribus corporibus nerveo-ſpongioſis, Th. Max. N. 103.
— — diverſa habet involucra, & quidem tria cum iis, quæ Penis habet, convenientia, ſed delicatiora & teneriora, Ep. XIII. p. 14. Ep. XV. p. 14. 15. tab. 19. fig. 3. Th. X. N. 100
— — diverſas habet papillas nervoſas, in ſuperficie enim ejus ſunt minores, majores verò inter Præputium & Glandem, Ep. XV. tab. 19. fig. 1. Th. IV. N. 95. n. 1.
— — imperforata, Th. VIII. N. 53.
— — integra ex homine, Th. X. N. 103.
— — non eſt ſubſtantiæ carnoſæ, Obſ. An. 100.
— — non habet glandulas, Adv. Dec. I. p. 13.
— *Glandis* amputatio quomodo inſtituenda? Obſ. An. 100.
— — Corona dicitur pars Penem ambiens, Obſ. An. 100.
— — Criſtæ gallinarum quænam vocentur? Ep. XV. d. 13.
— — erectio quomodo fiat & unde dependeat? Obſ. An 100.
— — integumenta, Ep. XV. p. 11.
— — intrinſeca facies delineata, Obſ. An. 100. fig. 82.
— — Papillæ quomodo deteguntur? Ep. XV. p. 12. Th. IV. N. 96. n. 2.
— — — voluptatem creant coëuntibus, Ep. XV. p. 9.
— — Papillarum convenientia cum Papillis Mammarum, *ibid.*
— — — ulcera, *Chankers*, eroſio & intumeſcentia moleſta in morbis Venereis, Ep. XV. p. 13. Th. IV. N. 96. n. 1. Adv. Dec. I. p. 14.
— — — — quomodo contrahantur? Th. IV. N. 96. n. 1.

— — — uſus, Th. IV. N. 96. n. 1.
— — pars exterior nerveo-ſpongioſa ſubtilioris eſt ſubſtantiæ, Obſ. An. 100
— — pars interior nerveo-ſpongioſa craſſioris eſt ſubſtantiæ, Obſ. An. 100.
— — taleolorum variorum delineatio, *ibid.* fig. 76. &c.
— — vera ſtructura, Obſ. An. 100. Ep. XV. p. 8.
— — vulnus & ulcus periculoſa ſunt propter Hæmorrhagiam ſecuturam, in ſuprema vero parte periculoſiora ſunt, quam in infima, Obſ. An. 100.
— *Hæmorrhagia* arte ſingulari cohibita, Obſ. An. 42.
— *Humani* totius ſtructuræ delineatio accurata, Obſ. An. 100. Ep. XV. tab. 19.
— *Incraſſatio* in quo conſiſtat? Ep. XV. p. 10.
— *Incraſſationis* cauſa in Gonorrhœa fundata eſt in Tunica Celluloſa, *ibid.* p. 13.
— — remedium, *ibid.* p. 14.
— *Incurvatura*, *ibid.*
— *Induratio*, *ibid.*
— *Inflati*, exſiccati & à cute denudati, pronaque parte viſi, delineatio, Ep. ead. tab. 19. fig. 2.
— — — & ſecundum longitudinem diviſi, delineatio è viro, Ob. An. 100. fig. 75.
— *Integumentum* nervoſum, corpus ejus totum ambiens & coërcens, validum, ſimplex ordinario & raro duplex obſervatur, Adv. Dec. I. p. 21.
— *Integumenta* quænam ſint? Ep. XV. p. 10.
— *Membranæ* quot & quænam? *ibid.*
— *Muſculi* laterales, Penem conſtringentes, Th. III. N. 23. n. 2. & tab. 3. fig. 1.
— *Paraſtatæ* è lepore, Cat. Rar. p. 152. earumque vaſa ſanguinea, *ibid.*
— *Præputii* elongati amputatio optime fit per inſtrumentum Bartiſchii, Ep. XIII. p. 18.
— *Rigidi* portio delineata, Ep. XV. tab. 19. fig. 1.
— *Segmenta* varia, Th. II. Aſ. III. N. N. 16. Th. X. N. 97. 98.
— *Structura* admiranda exiſtit, Ep. XV. p. 11.
— — cum ea vitellini Lienis convenit, Obſ. An. 100.
— — difficulter adeo inquiritur, ut nec culter, nec ſipho ſolus huic rei aptus ſit, *ibid.*
— — optime detegitur ſanguinis expreſſione, elotione, inflatione & induratione, *ibid.* utilitas hujus inventi, *ibid.*
— *Totius* ſtructura à nemine ante Ruyſchium vere deſcripta eſt, *ibid.* & Ep. XV. p. 12.
— *Vaſorum* ſanguineorum copia & curſus, Obſ. An. 100. Th. X. N. 97.
— *Venæ* in dorſo Penis inflantur, ſi infletur corpus ſpongioſum majus, Obſ. An. 100.
— — internæ à nemine rite detectæ ſunt, quia difficulter in conſpectum producuntur, *ibid.*
— — optime demonſtrantur ſanguinis elotione, inflatione, exſiccatione, & deinde cultelli Anatomici examine, *ibid.*
— — ſanguinem reducentes poris magnis, cribri inſtar, ſunt perforatæ, ut Vena ſplenica in vitulo, hinc tam ſubitanea poteſt fieri flacciditas, quod à nemine ante Ruyſchium demonſtratum eſt, *ibid.*
— *Virilis* nerveo-ſpongioſa conſtitutio, Th. VIII. N. 78.
— — ſtructura, Ep. XV. p. 8.
— — variæ lamellæ, portiones, ſegmenta & taleoli. Cat. Rar. p. 181. Th. III. N. 10. & 79. Th. IV. N. 95. & 97. Th. VII. N. 74. Th. X. N. 104. Th. Max. N. 70. 103. 121. & 186.
— *Ulcus*, Hæmorrhagiam enormem producens, quæ tamen facili & ſingulari arte inhibita eſt, Obſ. An. 42.
— *Urethra* contra naturæ leges per ſuperiorem Penis partem repens, in quo caſu calculi extractio difficilis eſt, Th. III. N. 5. n. 1. N. 22. n. 3. & tab. 3. fig. 1.
— — deficiens in ove, Th. VIII. N. 30.

— — in poſtica Penis parte, ubi ſcilicet Glandis pars extima deſtituta eſt Meatu urinario, foramine exiſtente inter præputii & glandis partem inferiorem, qui caſus ſterilitatem inducere poteſt, Cat. Rar. p. 147. Th. VIII. N. 30.
Perca Amboinenſis volans, Th. Anim. I. N. 3. ejus delineatio, *ibid.* tab. 2. fig. 3.
— marina Indica, Th. VII. N. 18.
Pericardium Arterias habet à nemine delineatas, Ep. II. p. 19 20. Reſp. ad Bidl. p. 16. earum curſus & ortus varians, Ep. II. p. 16. & 19. Th. IV. N. 44. n. 1.
— *Connectitur* firmiter cum Diaphragmate, Cat Rar. p. 168.
— *Glandulas*, ipſum humectantes, non habet, Adv. Dec. I. p. 13.
— *Inflammatum* dolorem pectoris ingentem produxit, Th. VI. N. 36. n. 1.
— *Pueri*, Cat Rar. p. 168.
Pericardii humani ſegmentum, Th. Max. N. 68.
— pars anterior expanſa, Ep. II. p. 21.
— rami arterioſi, per id diſtributi, unde oriantur? Th. IV. N. 44. n. 1.
Perichondrium, vid. Naſi Septum.
Pericranium Vaſa ſanguinea copioſiſſima habet, Ep. V. p. 18. Th. I. ab init. N. 3. n. 1. cur rariſſime in ſenſus incurrant? Ep. V. p. 18.
Perinæi Cutis diviſa à partu, Adv. Dec. II. p. 38.
— — terminus, Th. II. Aſ. III. N. 18. n. 3.
Perioſtium inflammatum ſedem habet in vaſis ſanguineis, Ep. V. p. 17. 18.
— *Vaſa* ſanguinea copioſiſſima habet, Ep. II. p. 17. 18. Ep. V. p. 18. Adv. Dec. III. tab. 2. fig 8. eorum reptatus & ortus, Ep. V. p. 18.
— *Uſus* ſex oſſibus auditus præſtat, Ep. VIII. p. 6.
Periſtalticus motus, vid. Motus Periſtalticus.
Peritonæum Conſperſum variis in locis duris particulis in Aſcite, Obſ. An. 70.
— *Duplicaturam* talem non habet, qualem auctores deſcribunt, Cat. Rar. p. 131.
— *Extenditur* in affectu Hernioſo, Cat. Rar. p. 131.
— *Glandulas* non habet, quæ abdomen intus humectant, Adv. Dec. I. p. 13.
— *Hydatidibus* ſcatens, Ep. XII. p. 13. Th. VII. N. 37. tab. 2. fig. 3. Adv. Dec. I. p. 7. vid. Hydatides.
— *Incraſſatum* in Aſcite, Obſ. An. 19. Th. IV. N. 90.
— *Veſiculis* aquoſis ſcatens, Lympham tenacem, vitream ac lucidam effundentibus, in corpore Hydropici, Ep. XII. p. 21.
Peritonæi Hernioſi cujusdam portio, Cat Rar. p. 130.
— *Hydropicæ* portio, Hydatidibus referta & delineata, Th. VII. tab. 2. fig. 3. 4.
— *Vaſa ſpermatica* ab ejus ſuperficie exteriore, non autem ab interiore, uti perperam ab auctoribus annotatum, Vaginalem Tunicam mutuantur, Th. VII. N. 51. lit. C.
— — — curſum quemnam obtineant? Cat. Rar. p. 131.
— — — quæ ſuper ejus ſuperficie exteriore reperiuntur, firmiterque huc annexa, Th. VII. N. 51. lit. C.
Peritonæo Hepar connatum, Obſ. An. 65.
Perſici Mali anatome accuratiſſima, Adv. Dec. III. p. 9.
Pes dependens ex Placenta Uterina humana, Th. IX. N. 24. Adv. Dec. I. p. 21.
— excretus ex collo ovis, Th. IX. N. 24. n. 3. ejus conſtitutio, *ibid.*
— foetus humani, Th. Max. N. 146.
— humanus, Cat. Rar. p. 171. Th. Max. N. 67.
— infantis, Th. IV. N. 82. Th. V. N. 58. Th. VI. N. 28. & 34. Th. VII. N. 55. Th. IX. N. 9. litt. B. C. Th. X. N. 115.
— juvenis, Th. Max. N. 87.
— mulieris, Th. Max. lit. E.
— pueri, Th. X. N. 72. & 81.
— ſuis. Th. VII. N. 4.
Pedis Arteriæ quomodo per dorſum pedis repant? Th. VI. N. 2. n. 1.
— *Humani* digiti quatuor, Adv. Dec. II. tab. 1.
— *Plantæ* arteriæ copioſæ, Th. IX. tab. 3. fig. 3.

— — portio delineata, *ibid.*
— *Tendines* varii, Th. IV. N. 82.
Pedes ultra conſuetum numerum ſæpe in ovibus ex Nucha eminent, Adv. Dec. I. p 21.
Pedum Clavi cur periculoſi fiant? Adv. Dec. II. p. 17.
Phalangoſis morbus eſt triplex, Reſp. Rav, p. 4.
— quo inſtrumento reſtituenda? Reſp. Rav. p. 7. & 9. & tab. 1. ejus curatio per manus, *ibid.* p. 6.
Pharmacopœorum & *Medicaſtrorum* cæca & ſtolida temeritas, Obſ. An. 49.
Phymoſis ſedem ſuam habet in Tunica Celluloſa, Ep. XV. p. 13.
Pia Mater, vid. Cerebrum.
Pila è pilis vaccinis, in ſtomacho vaccæ reperta, Cat. Rar. p. 121.
Pigmentum oculorum, vid. Oculorum Pigmentum.
Pileolus rotundus, è cute Capitis pueri confectus, Th. X. N. 151.
Pileo naturali inſtructi infantes male vulgo dicuntur, *Kinderen met een helm geboren*, Th. VIII. N. 62.
Pilus è ventriculo vituli, Th. Max. N. 39.
Pili an ex glandulis cutis emergant? Ep. I. p. 4. 7. & 8.
— *Atheromatum* quomodo communiter ſint conſtituti? Th. X. N. 3. n. 2.
— & *Capilli* ſunt productiones papillarum nervearum, Th. VIII. N. 97. n. 2. Adv. Dec. II. p. 46.
— è pinguedine quoque ipſa videntur emergere, Ep. I p. 8.
— ex Atheromate Omenti, Th. Max. N. 74.
— ex labio ſuperiore Roſmari, Th. X. N. I. lit. C.
— ex papillis emergunt, Adv. Dec. I. p. 10. Th. X. N. 3. n. 2.
— ex quibus papillis emergant? Adv. Dec. I. p 14. 15.
— in Atheromate reperti, Th. Max. N. 160.
— nulli è Glandulis cutaneis emergunt, neque etiam in Scroto, ſed vaginulis, Ep. I. p. 8.
— poſt mortem non creſcunt, Th. IX. N. 8. n. 4. Adv. Dec. II. p. 46.
— quid ſint? Th. VIII. N. 97. n. 2. Th. X. N. 3. n. 2. Adv. Dec. II. p. 46.
— varii prodeunt è Glandula lachrymali, Th. II. Aſ. V. N. 11. n. 2.
— unctuoſi ſunt & quare? Adv. Dec. I. p 11.
— unde in homine prodeant? Th. X. N. 130.
Pilorum Evulſio cur dolorifica? Th. VIII. N. 97. n. 1. Th. X. N. 3. n. 2.
— *Faſciculus* è corpore quadrupedis Ichneumonis, Th. IX. N. I. lit. D.
— — ex Atheromate, Th. VI. N. 6.
— — in Atheromate mulieris Hydropicæ, in Omento repertus, Th. IX. N. 50. Th. X. N. 1. lit. A.
— — per vias urinarias rejectus, Th. X. N. 50.
— in Atheromate Omenti repertorum, manipulus, Cat. Rar. p. 129. Adv. Dec. III. p. 2.
— in Omento cadaveris Hydropicæ repertorum manipulus, Th. III. N. 63. eorumque longitudo & convenientia cum capillis capitis, *ibid.* n. 5. & delineatio, *ibid.* tab. 3. fig. 3.
— *Radices*, veluti unguium, cuticulâ obvolvuntur, Th. III. N. 13. n. 3. Th. V. N. 2.
— ſponte è capite delapſorum copia, Th. IX. N. 50.
— *Thecula* apparent abraſis cuticula & papillis cutaneis, Th. VIII. N. 97. n. 1. & 2.
— variis locis ſubſtantiâ lapideâ obſitorum faſciculus, per urinas excretus, Th. IX. N. 50.
Piloſum Atheroma delineatum, Th. VI. tab. 3. fig. 5. & 6.
Pimpinellæ ſpinoſæ rami, Th. Anim. I. N. 64. Th. Max. N. 163.
Pinealis Glandula, vid. Cerebrum.
Pinguedo à ſanguine deponitur in cellulas, Th. I. Aſ. I. N. 3. Th. III. N. 79. n. 2.
— humana admodum eſt mollis, Th. II. N. 15.
— — ejus fruſtum, Th. Max. N. 43.
— — magnam cum oſſium Medulla habet analogiam, Th. IX. N. 2. n. 3.

— — poſt mortem non perit, Adv. Dec. II. p. 46.
— in abdomine puellæ ad craſſitiem digiti reperta, Obſ. An. 36.
— in emaciatis ſæpe abundat, Adv. Dec. III. p. 22.
— in ſanguine multa eſt, Th. I. Aſ. I. N. 3.
— quomodo poſt mortem mutetur? Th. II. Aſ. III. N. 15. Th. IX. N. 2. n. 3. Adv. Dec. II. p. 46.
— quomodo principio congregetur in cellulis ſuis? Th. X. N. 122.
— reperitur etiam in ſincipite & fronte, Th. II. Loc. Arc. II. N. 4.
— per Meſenterium diſtributæ, vaſcula ſanguinea. Adv. Dec. II. p. 11.
Pinguedinum tres diſtinctæ ſpecies, Adv. Dec. III. p. 33.
Pinnæ balænæ portio, Th. IV. N. 31.
Pipa & *Pipal*, animal Americanum bufoni ſimile, Th. Anim. I. N. 35. ejus delineationes, *ibid.* tab. 4. fig. 2. & 3.
Piſcis Africanus barbatus, Th. Anim. I. N. 15.
— — planus, cum corniculo longo in dorſo, *ibid.* N. 37.
— — — alius generis, *ibid.* N. 26.
— — — alius, *ibid.* N. 54.
— — lobatus, *ibid.* N. 23.
— *Americanus* varius, *ibid.* N. 59.
— *Amboinenſis*, *ibid.* N. 3. 89. & 90. delineatus, *ibid.* tab. 6 fig. 1.
— *Braſilienſis* delineatus, *ibid.* tab. 2. fig. 1.
— *Ceylanicus* cucullatus, *ibid.* N. 69.
— — fuſcus, *ibid.* N. 89.
— — — delineatus, *ibid.* tab. 7. fig. 1.
— — lobatus, *ibid.* N. 53.
— — reticulatus, *ibid.* N. 45.
— — — delineatus, *ibid.* tab. 3. fig. 1.
— *Indicus* marmoreus, *ibid.* N. 62.
— — nummularis delineatus, *ibid.* tab. 3. fig. 7.
— — rotundus, *ibid.* N. 63.
— *Triangularis* gibboſus, *ibid.* N. 91.
Placenta adhærens tutius relinquitur, quam extrahitur, Adv. Dec. II. p. 30.
— aliquando exit ante foetum, Obſ. An. 24. & 25.
— *Compreſſa* & in utero ſuperſtes male pro Mola habita eſt, Th. IV. N. 29.
— *Edita* poſt foetum immaturum & integram ſecundinam, Obſ. An. 28.
— *Embryonis* tanquam in aliud mutata, Th. VI. N. 98.
— *Fibris* motricibus gaudet, Adv. Dec. III. p. 35.
— *Humana* ab utero compreſſa, Th. IV. N. 16.
— *Magna*, ut videtur, excreta non ſemper deſignat foetum, Placentæ correſpondentem, ſecuturum, quod bene notandum, Th. VI. N. 81. n. 5.
— *Maxima* Embryonis minimi, Th. IV. N. 40.
— *Membranâ* amicta eſt ubique, non tantum ea facie, quæ foetum ſpectat, verum etiam facie, uterum ſpectante, firmiter vaſorum extremitatibus connata. Th. II. Aſ. IV. N. 11. n. 1. Th. V. N. 41. tab. 1. fig. 1. Th. X. N. 60. Adv. Dec. II. p. 42. vid. Placentæ Membrana.
— *Mulieris* gravidæ, Th. VIII. N. 15.
— — — delineata, Th. VI. tab. 3. fig. 7.
— *non adhæret* utero per vaſorum utriusque extremitates, ut voluerunt antea, Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 4. N. 11. n. 1. & ſeq. Th. V. N. 57. n. 1. Th. X. N. 58.
— *Ovina*. Th. V. N. 27.
— *Pars* foetus eſt habenda, non vero matris, Th. V. Loc. Arc. III. Th. X. N. 60. Adv. Dec. II. p. 30. 31. 33.
— *Prodigioſa*, Th. VI. N. 120.
— *Pyriformis* unde fiat? Th. VI. N. 67. not.
— quid proprie ſit? Th. V. Loc. Arc. III. n. 1.
— quomodo à natura ipſa excutiatur? Adv. Dec. II. p. 34.
— *Retenta*, Embryone excluſo, non impedit conceptionem, vid. Placentæ retentæ.
— *Uteri* formam repræſentans, Th. III. N. 7.
— *Uterina* duplex gemellorum, Cat. Rar. p. 154.
— — in evulſione digito ferme diviſa, Cat. Rar. p. 136.
— — membrana ſuccoſa obducitur, Th.

Th. VII. N. 24. vid. Placentæ Membrana.
— — naturaliter uteri fundo ſeſe adplicat, Adv. Dec. III. p. 35. 36.
— — pluribus mutationibus eſt obnoxia in ſtatu morboſo? quam ab auctoribus annotatum eſt, Th. VI. N. 100.
— — quid in ſui expulſione in uſum vocet? Adv. Dec. III. p. 35.
— — retenta degenerat in Molas vel Hydatides &c. Obſ. An. 28. 29. 33. Th. III. N. 7. n. 1. et ſeq. Th. V. tab. 1. fig. 2. Th. VI. N. 40. 42. 103. & tab. 3. fig. 7. Th X. N. 65. Adv. Dec. II. p. 32.
— — — non degenerat in pus, Ichorem &c. Adv. Dec. II. p. 33.
— — — quænam mala producat? Obſ. An. 28.
— *Utero* firmiter adhærens, non feſtinanter extrahenda, Adv. Dec. II. p. 30. 31
Placentæ Adhæſio cum utero per Spasmodicam uteri contractionem lethalis ſæpe eſt, Adv. Dec. II. p. 30.
— *Extractio* ſemper fiat absque violentia, Obſ. An. 97. Adv. Dec. II p. 31. usque ad. 35. & p. 41.
— — poſt Embryonis, aliquot diebus ante partum denati, excluſionem non ſemper ita commendari poteſt, Cat. Rar. p. 169.
— — quando omittenda? Adv. Dec. II. p. 30. 35.
— *Hydatides*, vid. Hydatides.
— *Induratio* balſamo factu difficilis eſt, Th. VIII. N. 15. n. 1.
— *Magnitudo* in Embryonibus inſignis aliquando eſſe videtur, quia raro ita pura excernitur, Obſ. An. 14. fig. 15. Th. IV. N. 40. Th. VI. N. 15. N. 40. not. N. 46. n. 1. N. 81. n. 4. N. 100. N. 120. & tab. 2. fig. 3. Adv. Dec. II. p. 29.
— — qualis in Embryonibus? Th. VI. N. 120. Adv. Dec. II. p. 29.
— — *Membrana* hæc ratione ſubſtantiæ cum Chorio (cujus continuatio eſſe videtur) aliquatenus convenire videtur, Th. II. Aſ. IV. N. 18. n. 1. Th. V. N. 41. hujus membranæ uſus, Th. V. N. 41. Membrana hæc ea facie, qua uterum ſpectat, à Cl. Ruyſchio vocatur Tunica Villoſa, aut ſuccoſa, nutritioni foetus inſerviens, Th. V. N. 41. N. 57. n. 2. per Tunicam hanc ſuccoſam rariſſime vaſa ſanguinea viſuntur diſperſa, Th. V. N. 41. Tunica hæc multis in locis aliquando lapidea obſervatur, Th. II. Aſ. IV. N. 18. n. 4. Adv. Dec. II. p. 42.
— *Remanſio* tantum mali aut periculi, quantum olim creditum, non infert, Obſ. An. 28. Adv. Dec. II. p. 32. 36.
— ſimilis *Fungus* repertus, Th. VII. N. 58. & tab. 2. fig. 1.
— *Spuriæ*, à maſſa cruoris coagulati, examen, Obſ. An. 29.
— *Tenuitas*, ſi ſola prodit, Adv. Dec. II. p. 29.
— *Uterinæ extractio* à peculiari funiculi in eandem inſertionis modo redditur difficilis, Obſ. An. 97. Cat. Rar. p. 136. Th. VIII. N. 15.
— — humanæ *Arteriæ* ſtructura paucis innotuit, eſtque valde tenuis, Adv. Dec. II. p. 42.
— — integræ varia objecta, Cat. Rar. p. 186. Th. III. N. 42. Th. IV. N. 45. Th. V. N. 9. 57. Th. VI. N. 10. 24 81. Th. IX. N. 71. Th. X. N. 56. Th. Max. N. 194.
— — *Integumentum* ſuccoſum quid ſit? Th. X. N. 60.
— — objecta cum Funiculo Umbilicali, Cat. Rar. p. 138. Th. V. N. 76. Th. VIII. N. 41.
— — — foetuum variæ ætatis, Cat. Rar. p. 156. Th. VI. N. 100. 101. & 102.
— — portio, cui adhæret crus foetus humani, Th. IX. N. 24.
— — portio extremitatibus vaſorum expanſis, Th. X. N. 66.
— — portio non raro exitum quærit ante partum, Obſ. An. 24. & 25.
— — portiones variæ, Th. II. Aſ. IV. N. 2 3. Th. III. N. 25. 38. 58. 69. Th. IV. N. 18. 91. Th. V. N. 47. Th. VI. N. 65. Th. VII. N. 24. Th. VIII. N. 34. & 66. Th. IX. N. 33. 38. 57. Th. X. N. 58. 60. 72. 110. Th. Max. N. 105. 107. 134. 150. 151. 202.
— — *Sub-*

— — *Subſtantia* non conſtat glandulis, ſed mere vaſculoſa eſt, Ep. IV. p. 8. Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 1. et ſeq. Th. III. N. 25. n. 1. N. 38 & 69. n. 1. Th. IV. N. 72. n. 2. & N. 91. Th. V. N. 76. & tab. 1. fig. 1. Th. VIII. N. 34. Th. IX. N. 38. & 57. Th. X. N. 56. 58. & 67.
— — *Superficies*, qua connectitur utero, ſuccoſa eſt, Th. V. N. 57. n. 1.
— — *Vaſa ſanguinea* an inoſculentur vaſis ſanguineis uterinis? *ibid.* n. 2.
— — — — non ſunt unienda cum vaſis ſanguineis uterinis, Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 4.
— — *Vaſorum ſanguineorum* extrema analogiam habent magnam cum iis, quæ corticalem Cerebri ſubſtantiam conſtituunt, Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 2. Th. III. N. 38.
— — — extrema differunt, Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 3.
— — — — extrema diverſum obtinent reptatum ab aliis vaſorum ſanguineorum extremis, Th. III. N. 69. n. 2.
— — — — extrema nusquam copioſiora, quam in Placenta uterina, Th. II. Aſ. IV. N 2. n. 3.
— — — — extrema ultima quid ſint? Th. IX. N. 38. & 57.
— — — — unio cum vaſis, Placentam conficientibus, quomodo fiat? Th. II. Aſ. IV. N. 18. 1. & ſeqq.
— — *Vaſculum* ſanguineum repletum, Cat. Rar. p. 181.
— — vel in totum vel ex parte in Hydatides mutatæ, objecta varia, Obſ. An. 33. Cat. Rar. p. 171. Reſp. ad Bidl. p. 25. Th. III. N. 8. Th. VI. N. 103. 104. & tab. 5. fig. 5. Th. X. N. 63. 64. 65. Th. Max. N. 46. 105. Adv. Dec. I. p. 7.
Placentæ adhærens crus cum pede extremo & digitis, Th. IX. N. 24. & n. 1, 2. Adv. Dec. I. p. 21. Dec. II. p. 4 2.
Placentæ binæ concretæ, Adv. Dec. II. p. 42.
— *Degenerantes* male pro Molis habentur, Adv. Dec. II. p. 32.
— *Embryonum* variæ, Th. VI. N. 40. 42. Th. VII. N. 68. & 90.
— *Excernuntur* rariſſime puræ è corpore, Adv. Dec. II. p. 29.
— *Gemellorum* duæ, ſi quis inconſulto eas arripiat, facile à ſe invicem ſeparantur, Th. IX. N. 21.
— *Plures* aliquando dantur, quam una, ubi gemelli eduntur, Cat. Rar. p. 154. Adv. Dec. II. p. 41.
— *Retentæ* cur perperam pro Molis habeantur? Obſ. An. 28.
— — delineatæ, Th. VI. tab. 5. fig. 3. 4. 5. 6.
— — Embryonibus excluſis, non impediunt conceptionem, Obſ. An. 28. & 33.
— — foetus immaturi plus periculi afferunt, quam maturi, Obſ. An. 28.
— — forma uterum adæquant, ſi diutius remanſere, Obſ. An. 28.
— — non putreſcunt, Adv. Dec. II. p. 33.
— — quasnam ſubeant mutationes? Obſ. An. 28. & 33.
— — quid in iis obſervandum? Obſ. An. 28.
— — quomodo excernantur? Adv. Dec. II. p. 32.
— *Sanguine* multo ſæpe ſunt obſitæ, Th. VI. N. 61. n. 4.
— *Vaccinæ* profunde ſeſe inſinuant in lacunas Uteri &c. ſecus ac in mulieribus, Th. VI. N. 71. not.
— — ſive acetabula ex meris vaſculis ſanguineis conſtant, Th. IV. N. 72. n. 2. Th. V. N. 21.
— *Vaſis* ſanguineis, quibus conſtant, connectuntur membranæ Chorion & Amnios, Th. III. N. 25. n. 1.
Placentarum pars altera non datur, Th. V. Loc Arc. III. n. 1.
— *Rudimenta* in Embryonibus vel ovis, Th. V. N. 21. Th. VI. N. 38. 43. 45. n. 2. & N. 93.
Plantæ Africanæ innominatæ ramuli, Th. Anim. I. N. 6.
— — rami delineatio, Th. VII. tab. 3. fig. 6.
Plantæ canalium diverſiate gaudent mirabili, Adv. Dec. III. p. 9. 10. 11. 12.
Plantarum Anatome maximam habet ana-

analogiam cum ea humani corporis, Adv. Dec. III. p. 8. & ſeq.
— — neceſſaria eſt, *ibid.* p. 8.
Plethora datur, Ep. XII. p. 24. 25.
Pleuræ Duplicatura difficulter demonſtratur, Ep. II. p. 18.
— *Glandulæ*, ipſam humectantes, negantur, Adv. Dec. I. p. 13.
— *Vaſa* ſanguinea, Ep. II. p. 17. 18. Th. X. N. 118. not.
Pleuræ Membrana Celluloſa ſubjacet, Adv. Dec. II. p. 20. item Perioſtium Coſtarum, vid. Coſtæ.
Plexus Choroideus, vid. Cerebrum.
Plica Polonica verè delineata, Th. IV. N. 50. & tab. 1. fig. 3.
Plicæ Polonicæ portiuncula, Th. X. N. 1. lit. E.
Polypus artificio factus, Th. I. Af. I. N. 3. Th. VII. N. 39. Th. Max. lit. F.
— è *ſinu longitudinali* exſiccatus, Cat. Rar. p. 122.
— *Expectoratione* expulſus, & delineatus, Ep. VI. tab. 7. fig. 4.
— *Naris* quid ſit? Obſ. An. 6.
— *Naſi* ſimul cum portione cartilaginea aliquando extrahitur, Th. III. N. 80.
— *Omnis* non eſt ejusdem generis, Obſ. An. 6.
— per *tuſſim* rejectus, æmulans ramum venæ aut arteriæ pulmonalis, Ep. VI. p. 11. Th. IV. N. 93
— *Sedem* in diverſis corporis partibus habere poteſt, Obſ. An. 77.
— *Tuſſiendo* ejectus quid ſit? Cat. Rar. p. 122.
Polypi Bronchiorum ejecti, Ep. VI. p. 11.
— *Carnoſi* utero excreti, Obſ. An. 6.
— è *naribus* erumpentes, varii ſunt generis, Obſ. An. 6.
— in *antro Highmori* hærentes, Obſ. An. 77.
Polypoſæ ſubſtantiæ è ſanguine factæ, Th. I. Aſ. I. N. 4. Th. Max. N. 108.
Porcus Americanus, qui perhibetur Umbilicum habere in dorſo, Th. X. N. 1. lit. F.
Porci foetus gemellorum coalitorum, unico ventre gaudentium, Th. IX. N. 102.
Pori Bilarii, vid. Hepatis pori bilarii.
— *Auriculæ*, vid. Auriculæ pori.
— *Cutanei*, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 10.
— — ordine poſiti, Th. III. N. 30. n. 1.
— — ſunt admittentes & emittentes, Ep. XVI. p. 10. 11. vid. Cutis pori.
— *Naſi*, vid. Naſi pori.
— quid ſint? Adv. Dec. III. p. 15.
in *Pororum* differentia non conſiſtit officium viſcerum, Th. X. N. 94.
Portæ Vena, vid. Hepar.
— — oſſefacta. Cat. Rar. p. 138.
Portoricenſis lacteſcentis arbuſculæ ramuſculus, Th. Anim. I. N. 27.
Præputium, vid. Penis præputium.
Præparata & liquida & ſicca eſſe conficienda, Th. III. N. 41. n. 1.
Priapus vegetabilis, Th. Max. N. 54.
Proceſſus Condyliformis, vid. Maxillæ Proceſſus Condyliformis.
— *Mammiformis*, vid. Mammiformis Proceſſus.
— *Vermiformis*, vid. Inteſtini Coeci Proceſſus.
Prognoſis prudenter eſt inſtituenda, Obſ. An. 59.
Prolabia Cute & *Poris* carent, Th. III. N. 4. n. 4.
— *Epidermide* deſtituuntur, Th. III. N. 23. n. 2.
— *Integumento* villoſo, ſive *Epithelia*, obducuntur, Th. III. N. 23. n. 2. Th. VII. N. 40. n. 3.
— quare in Theſauris aliter occurrant, quam in corpore vivo? Th. III. N. 23. n. 3.
Prolabiorum fiſſuræ quare dolores tam atroces inferant? Th. III. N. 23. n. 2.
— *Incraſſatio*, *Ulcus* &c. difficulter curantur, Th. III. N. 23. n. 2.
— *Papillæ Nerveæ* à Cutaneis differunt, Th. III. N. 23. n. 2. & 3.
— — quomodo demonſtrandæ? Th. III. N. 23. n. 3. Th. VII. N. 40. n. 2. & 3.
— *Structura* adhuc fuit ignota, Th. III. N. 23. n 2.
— *Subſtantia*, præter vaſa ſanguinea, nil niſi congeries papillarum nervoſarum eſt,

eſt, Th. III. N. 4. n, 3. & N. 23. n. 2. Th. VII. N. 10. n. 4. N. 40. & notæ, & N. 41. not. & 42. n. 1. Th. VIII. tab. 2. fig. 2.
— *Villoſitas* quid ſit? Th. III. N. 4. n. 3. Th. IV. N. 2. & n. 2.
— — papillaris, Th. IV. N. 2. n. 3. 4.
Prunum excarne, Th. Max. N. 27.
Pruni vaſa ſuccoſa differunt à pyri vaſis, *ibid.* N. 183.
Pſeudo-Membrana ex cruore poſt venæſectionem confecta, Th. VII. N. 39. Th X. N. 361. ejus delineatio, Th. VII. tab. 3. fig. 6.
— — ex ſero ſanguinis confecta, Th. VI. N. 6.
Pſeudo-Molæ ex Placentulis, poſt foetus excluſionem in utero remanſis, Obſ. An. 28.
Pubis oſſa, vid. Oſſa Pubis.
Pudendæ partes utriusque ſexus quo tempore habeant inter ſe invicem analogiam? Th. VI. N. 46. n. 5.
Pudendum Embryonis foeminini quatuor menſium, Cat. Rar. p. 171.
— *Foetus* humani ſequioris quatuor fere menſium, maſculinum ſexum exacte mentiens, Th. VI. N. 68.
— *Muliebre*, ejusque labia, vaſis ſanguineis & poris turgent, Th. V. N. 70.
— *Pſeudo-hermaphroditi* ovini, Th. VIII. N. 53. ejus delineatio, *ibid.* tab. 2. fig. 5.
— *Puellæ*, Th. II. Aſ. III. N. 18.
— — monſtroſe conformatum, Obſ. An. 23.
Puerpera à potu haud eſt arcenda, Adv. Dec. II. p. 39.
— non debet cito exire, neque conclavia relinquere, Obſ. An. 43. Th. IX. N. 15. n. 3.
— non debet uni lateri perpetuo incumbere, Adv. Dec. II. p. 39.
— ſtatim à partu ligaturis arctis non eſt conſtringenda, *ibid.*
Puerperarum incommoda, ubi foetum Secundinæ non ſequuntur, Obſ. An. 28.
Pullus Gallinæ duobus roſtris, Cat. Rar. p. 171.
Pulmo bene conſtitutus nunquam liquori ſupernatat, Th. V. N. 40. not.
— foetus ovini, Th. III. N. 75.
— Pleuræ adnatus in Orthopnoea, Obſ. An. 19.
— ranæ inflatus, Cat. Rar. p. 122.
— ſi in fundo vaſis, aquâ repleti, reperiatur, infallibile ſignum eſt, foetum in utero ante partum fuiſſe denatum, nam, ſi in utero non moriatur, aquis ſupernatat, Cat. Rar. p. 171. Th. V. N. 40. Th. IX. N. 86.
Pulmonis Arteria Bronchialis, vid. Arteria Bronchialis.
— *Arteriæ* à veſiculis pulmonalibus ſeparatæ, Cat. Rar. p. 150. vid. Pulmonalis Arteria.
— *Calculi*, Cat. Rar. p. 132, Th. I. ab init.
— *Diviſio* dextra in tres lobos, & ſiniſtra in duos, eſt communis, Th. X. N. 42 n. 2.
— — & ſubdiviſio, Th. VI. N. 92. n. 1.
— *Fabrica* à Malpighio non plane eſt detecta, Ep. VI. p. 7.
— — veſiculoſa non ſolum, ſed & vaſculoſa eſt, Cat. Rar. p. 132. & 134. Ep. VI. p. 7. Th. VI. N. 26.
— *Figura* in inſpiratione, Th. IX. N. 7.
— *Figuræ* vulgatiores plurimorum ad objecta vitulina factæ ſunt, Th. X. N. 45. & 167.
— *Humani* figura à multis auctoribus male eſt depicta, Th. X. N. 167.
— — lobulorum forma non convenit cum ea vitulorum, hinc multi auctores in figuris eorum faciendis erraverunt, Cat. Rar. p. 134. Th. X. N. 40. 44. 45. & N. 167.
— — objecta varia, vid. Pulmones humani.
— — portiones variæ, Cat. Rar. p. 132. 134. Th. I. N. 2. Th. III. N. 28. Th. VI. N. 117. Th. IX. N. 87. 90. 99. Th. X. N. 44. 123. 140. 165. 166. 168. 169. Th. Max. N. 52. 59. 102. & 130.
— *Hydatides*, Cat. Rar. p. 135.
— *Lobi* magni in uno latere tres, in altero duo ſæpe reperiuntur, Th. II.

Aſ.

Aſ. V. N. 4. n. 5. Th. IX. N. 80. Th. X. N. 42. n. 2.
— *Lobulorum* diviſio & ſubdiviſio, Th. III. N. 75. Th. IX. N. 70. not. Th. X. N. 166.
— — ſitus naturalis, Th. III. N. 17. n. 2.
— *Membrana* vaſculis plurimis referta eſt, Th. VII. N. 59.
— *Ovini* portiones, Th. IX. N. 100. Th. Max. N. 188.
— — veſiculæ ſunt minores reſpectu veſicularum humanarum, Th. IX. N. 100
— *Polypoſæ excretiones*, venas & arterias rejectas referentes, Tulpium aliosque deceperunt, Ep. VI. p. 7. 10 11.
— *portiones* quædam, Cat. Rar. p. 133. Th. VI. N. 26. Th. IX. N. 40.
— *portiuncula*, per vulnus thoracis expulſa, ligata, mortua ſponte decidens vitâ ſuperſtite, Obſ. An. 53.
— *Serpentis* portio, Th. V. N. 29.
— *Structura*, Reſp. Rav. p. 4.
— *Subſtantia* eſt veſicularis, Cat. Rar. p. 132. Th. VI. N. 26.
— *Vaſa*, Cat. Rar. p. 180.
— — differunt ab iis, quæ Placentam conſtituunt, Th. III. N. 25.
— *Vaſorum* curſus, Th. IX. N. 87.
— — portio, Cat. Rar. p. 121.
— *Vena* arterioſa rectius dicitur Arteria Pulmonalis; & Arteria Venoſa, Vena Pulmonalis, de Valv. c. 4 Obſ. 15. vid. Pulmonalis Vena.
— *Veſiculæ*, ab aëre expanſæ & obſtructæ in Orthopnoea, Obſ. An. 19. 20. 21.
— — admodum ſunt exiles, Th. IX. N. 99. Th. X. N 168
— — in ove minores ſunt reſpectu veſicularum humanarum, Th. IX. N. 100.
— *Viæ* abſconditæ, quibus aër receptus in ſanguinem penetrat, Ep. XVI. p. 4.
— *Vitulini* differentia quænam ſit ab humano? Cat. Rar. p. 134.
— — diſtributio & reptatus vaſorum ſanguineorum in ſingulis lobulis diſcrepat ab objectis humanis, Th. X. N. 44. 45. & 167. Th. Max. N. 153.
— — portiones quædam, Cat. Rar. p. 132. 133. 134. & 135. Th. X. N. 45. 167. Th. Max. N. 109. & 152.
— *Vulnera* non omnia lethalia ſunt, Obſ. An. 53.
in *Pulmone* bovino Atheroma oſſeum repertum, Th IX N. 98.
Pulmones humani varii, Th II. Aſ. V. N. 10. Th. III N. 80. Th. IV. N. 44. Th. V. N. 40. 59. & 75. Th. VI N. 14. 92. Th. IX. N. 7. 70. 86. Th. X. N. 42.
— *varii* foetuum, in liquore fundum petentes, Cat. Rar. p. 171.
Pulmonalis Arteriæ diviſio & ſubdiviſio, Th. I. ab. init. N. 3. n. 8.
— — extrema numeroſiora ſunt, quam ab auctoribus depinguntur, Th. III. N. 24. Th. VIII. N. 71. vid. Arteria & Arteriæ Pulmonalis &c.
— *Vena* quatuor truncos ibi emittit, non duos, ut voluerunt, Ep. X. p. 7.
— *Venæ* baſis, vel expanſio, ſive ſacculus ejus membranaceus cum auricula ſiniſtra communis eſt, Ep. X. p 7.
— — extremitates longe plures ſunt, quam ab auctoribus depinguntur, Th. IV. N. 41.
— — vaſa ſanguinea, Ep. X. p. 7.
Pulpoſa ſive *ſuccoſa* arteriarum ſubſtantia cavitate non caret &c Th. III. N. 33. n. 1. Th. IX. in Præf. & N. 69.
— *Vaſorum* extrema maximam habent analogiam cum iis corporis humani, Adv. Dec III. p. 12.
— — Hepatis, Lienis &c. extrema quomodo ſe habeant? *ibid.* p. 8. ſqq.
Pulveres adſtringentes, membris amputatis adplicati, rejiciendi ſunt, Ep. XIV. p. 17.
Purgatione exhibitâ unde emergat latex aquoſus? Ep. XI. p. 12.
Pus acre poteſt erodere ſubſtantiam oſſeo ſpongioſam, Th. X. N. 176.
Pylorus, vid. Ventriculi Pylorus.
Pyri Arundinacei ſceleton, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 3.
— — vaſa ſuccifera ſunt ramificata inſtar vaſorum arterioſorum in Pla-

centa humana, *ibid.*
— *Fuſci* majoris anatome accuratiſſima, *ibid.* p. 8. & ſeq.
— *Petroſelini* vaſcula ſuccoſa, Th Max. lit. B.
— *Sceleton*, vid. Sceleton.
Pyrorum conſtitutio, Th. Max. N. 41.

Q.

QUadrupedis ſegmentum cum annexis quibusdam, Th. Max. N. 161.
Quamoclit, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
Quaſt, quadrupedis Americani, caput, Th. IX. N. 31.
Quietis adquirendæ remedium, Ep. XIV. p. 11.

R.

RAcemus dentium, vid. Dentium racemus.
Rachitidis vera cauſa, & ratio, Adv. Dec. II. p. 16.
Rajæ foetus in ſua teſta, Th. Anim. I. N. 83. & 84. quæ perperam Mus marinus dicitur, *ibid.* ejus delineatio, *ibid.* tab. 3. fig. 2. & 3
— teſta cinerea major, *ibid.* N. 83. 84. 85. 86. harum teſtarum diverſæ ſpecies, *ibid.* N. 83.
— portio ovarii, *ibid.* N. 87. delineata *ibid.* tab. 3. fig. 5.
Ramulus Africanus cnm floribus, *ibid.* N. 13.
Rana Americana, *ibid.* N. 58.
— — alba, duabus prominentiis circa clunes prædita, *ibid.* N. 62.
— — cinerea, *ibid.* N. 65.
— — colore marmoreo, *ibid.* N. 24.
— — — ſubnigro, *ibid.* N. 51.
— *Indica* colore marmoreo, *ibid.* N. 33.
Receptaculum Chyli, vid. Chyli receptaculum.
Receptacula humoris pinguis an dentur? Adv. Dec. I. p. 12.
Ren Caninus, Th. VI. N. 113.
— *Dexter* duos obtinens Ureteres, vid. Renum Ureteres.
— — inverſus delineatus, Obſ. An. 19. & fig. 19.
— — meretricis, Cat. Rar. p. 174.
— — ſuperficie inæquali in muliere, Obſ. An. 94.
— *Infantis*, Th. I. Aſ. I. N. 9.
— *Pueri* ſuperficie inæquali, ſecus ac in adultis, Th. IX. N. 34. vid. Renum ſuperficies.
— *vituli*, Th. IX. N. 61.
Renis humani prodigioſa magnitudo, lagenam repræſentans, Th. VIII. N. 5. vid. Renum humanorum magnitudo.
— — prodigioſi notabilia vaſa ſanguinea, vid. Renum Vaſa.
Renes Atrophia correpti, & magnitudine diminuti, de Valv. c. 4. Obſ. 13. Th. III. N. 52.
— *Expanſi* mirabiliter ab impedito urinæ exitu, vid. Renum expanſio.
— *Foetuum* humanorum, Th. VI. N. 84. Th. X. N. 149. & 152. Th. Max. N. 196.
— — immaturorum, Th. IV. N. 17. & 35.
— *Juvenum*, Cat. Rar. p. 154. Th. X. N. 84. Th. Max. N. 191.
— *male affecti* Diabeten cauſant, vid. Renum Parenchymatis &c.
— *Puerorum* varii, Th. I. Aſ. I. N. 5. & Aſ. II. N. 8. Th. II. Aſ. III. N. 15. Aſ. VI. N. 1. Th. IV. N. 84 Th. VII. N. 8. 56. Th. VII. N. 96. Th. IX. N. 60. 89. Th. Max. N. 63.
— *Succenturiati*, Cat. Rar. p. 181. Th. I. Aſ. I. N. 5. n. 1. Th. IV. N. 84. Th. VII. N. 56. Th. VIII. N. 75. Th. Max. N. 63. &. 140.
— — ex equo, Cat. Rar. p. 152.
— — haud inepte pro Glandulis ſanguineis haberi poſſunt, Obſ. An. 51.
— — magnitudinem quamnam habeant? Th. X. N. 152.
— — mediante membrana Adipoſa Diaphragmati affiguntur, Th. VI. N. 119. n. 3.
— — peculiari figura, Th. X. N. 170. litt. E. E.
— — raro figuram certam in corpore humano reſervant, Th. X. N. 84. not. objectum tale ejusdem fere magnitudinis ac Ren ipſe, ex foetu hu-

humano, Th. X. N. 152.
— — Renibus ipſis imponuntur, non vero à latere, ut variæ figuræ repræſentant, Th. VII. N. 8. Th. VIII. N. 75. Th. IX. N. 34. & 60. Th. X. N. 84.
— — Renibus ſingulari modo connectuntur, Th. I. Aſ. I. N. 5. n. 1. 2.
— — vaſa ſanguinea non ſolum ab arteriis renalibus, verum etiam Diaphragmaticis accipiunt, Th. VII. N. 8. not.
Renum Arteria Emulgens, ſive, Renalis pinguedine occultari ſolet, Cat. Rar. p. 120.
— — *Renalis* ſupernumeraria, qua renes quidam humani præditi erant, Th. I. Loc. Arc. III.
— *Arteriæ* diverſimode ramificantur, Obſ. An 79.
— — *Renales* in rene ſiniſtro duæ, id quod rarum, Th. X. N. 170. lit. G.
— — — ſupernumerariæ, Th. I. Loc. Arc. III. lit. B. B.
— — — unde prodeant? Th. V. Loc. Arc. V. n. 3.
— — — utplurimum ſunt ſimplices, non raro tamen duplicatæ, imo & triplicatæ, Obſ. An. 79.
— *Arteriolarum* diviſiones, Th. X. Thec. I. N. 170. lit. B. B.
— — extrema antequam in ductus Bellini degenerant, in homine ceu poroſa adparent, Th. III. tab. 4. fig. 3. & reptatum circularem mutant in ſerpentinum, Th. VI. N. 16.
— — — in vervecinis, antequam in ductus urinarios degenerant, mutationem quandam ſubeunt, ſed in qua re conſiſtat, ſatis haud eſt examinatum, Th. VI. In Prodromo. fig. 4.
— — extremarum diſtributio maxime differt à venarum extremarum reptatu, Th. IX. N. 53. Th. X. N. 86.
— *Calculus* cum Aſthmo feroſo, Obſ. An. 56.
— — eſt affectus crudelis, Obſ. An. 15.
— — fruſtra quæſitus, Adv. Dec. I. p. 23.
— — horrendus in Renum Pelvi, Obſ. An. 95.
— — prodigioſæ magnitudinis, Obſ. An. 56. fig. 46. 47. 48. & Obſ. 57. fig. 49.
— *Conſumptio* fere totalis in Rene humano, Cat Rar. p. 154.
— *Corpuſcula* rotunda, glandulas mentientia, quid ſint? Th. III. N. 41. n. 1. Th. X. N. 85. 88. & 149.
— *Corpuſculorum* horum uſus, Th. III. N. 41. n. 1.
— *Delineationes* variæ, Obſ. An. 19. & fig. 19. Th. III. tab. 4. fig. 2.
— *Ductus Bellini*, ſive urinarii, ſunt arteriarum continuationes, hinc, repletis arteriis, etiam infarciuntur, Th. I. Aſ. II. N. 8. n. 4. Th. II. Aſ. VI. N. 1. n. 2. Th. III. N. 41. & tab. 4. fig. 3. Th. IV. tab. 1. fig. 1.
— *Expanſio* mirabilis ab impedito urinæ exitu, Obſ. An. 99,
— *Extenſio* præternaturalis unde cauſetur? Th. IX. N. 101.
— *Fabrica* mira eſt, Th. I. Aſ. II. N. 8. n. 4. Th. X. N. 86.
— *Fibræ Transverſales*, ſeu ſtamina ligamentoſa, non habendæ ſunt pro Nervis, Th. IX. N. 61.
— *Figura* varia in diverſis animalibus obſervatur, Adv. Dec. I. p. 22.
— *Glandularum* exiſtentia in renibus humanis non eſt aperta, vid. Renum Subſtantia.
— — forma, Th. II. N. 1. n. 2.
— *Hernia*, vid. Hernia Renalis.
— *Humanorum* & vervecinorum delineationes accuratæ, Th. VI. fig. 1. & ſeqq. Th. III. tab. 4. fig. 2.
— — extabefactio fere totalis, Cat. Rar. p. 160.
— — figura non convenit cum vervecinis, Th. VI. in Prodr. p. 11. & ſeq.
— — forma & magnitudo prodigioſa, Cat. Rar. p. 120. Th. V. Loc. Arc. V. Th. VIII. N. 5.
— — magnitudo, naturalem excedens, Th. I. Loc. Arc. III.
— — interiora delineata, Th. III. tab. 4. fig. 3.
— — objecta varia, Cat Rar. p. 119. 153. & 160. Th. III. N. 41. 43. Th. IV. Loc Arc. II. N. 1. n. 1. Th. VI. N. 16. Th. VIII. N. 86. Th. Max. N. 10.

N. 10. 86. & 187.
— — portio dimidia delineata, Th. IV. tab. 1. fig. 1.
— — portiones diverſæ, Cat Rar. p. 119. 169. Th. V. N 103. Th. VIII. N. 44. Th. X N. 83. 85. 87. 88. Th. Max. N. 72. & 138.
— *Lumbrici*, de Valv. c. 4. Obſ. 2.
— *Membrana Adipoſa* cellulas habet pinguedine, non adipe, repletas, Th. II. Aſ. IV. N. 15.
— — — mere glanduloſa adparet, Th. VI. N. 24. n. 1.
— — *Incraſſata* & dura, Obſ. An. 19.
— — *Propria* arcte cum Renum ſubſtantia jungitur, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 6.
— *Nervi* pauci ſunt, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 1
— *Ovinorum* & *Ureterum* prodigioſa magnitudo ab impedito urinæ profluvio, Obſ. An. 99. Cat. Rar. p. 146. Th. IX. N. 101. n. 1.
— — objecta aliquot, Th. III. N. 35. Th. V. N. 28. Th. Max. N. 154.
— *Papilla* compoſita ex homine, Th. III. N. 54. ejus delineatio, *ibid.* tab. 4. fig. 6.
— *Papillæ* plurima oſcula habent, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 5.
— — ſunt congeries Ductuum Urinariorum Bellini, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 4. & Aſ II. N. 8. n. 1. ſqq. Th. III. N. 54. Th. VI. N. 16. Th. VIII. N. 73.
— — variis in locis conjugatæ, Th. I. Aſ. II. N. 8. n. 2.
— *Papillare Corpus* in rene ovino protrahitur ſecundum longitudinem renis, ſecus ac in homine, Th. III. N. 35.
— *Parenchymatis*, ſive ſubſtantiæ *conſumptio* in Diabete, de Valv. c. 4. Obſ. 13. & Obſ. An 13.
— *Pelvis* bifurcata, de Valv. c. 4. Obſ. 13. Obſ. An. 79.
— — expanſa & producta à calculo, in cane, de Valv. c. 4. Obſ. 2.
— — juſto major, Obſ. An. 13. 56. 57.
— — naturâ unica, non raro eſt bifurcata, imo trifurcata, Obſ. An. 79.
— — Rene in duas partes diviſo, adparet, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 8.
— — unde extendatur? Obſ. An. 79.
— — utraque cum Calculo horrendo, Obſ. An. 95.
— — trifurcata, Obſ. An. 79.
— *Structura* admiranda eſt, Th. X. N. 86.
— — — Atheiſmum quoque debellare poteſt, *ibid.*
— — à Malpighio aut Bellino perfecte detecta non eſt, Th. X. N. 86.
— *Subſtantia* duplex eſt, conſtans nempe ex vaſculis ſanguineis, & tubulis urinariis, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 1.
— — non eſt glanduloſa, quamvis ita videatur, ſed mere vaſculoſa, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 2. Th II. Aſ. VI. N. 1. n. 2. Th. III. N. 41. n. 1. & N. 65. Th. X. N. 84. & 86.
— *Superficies* in adultis æqualis eſt, & rariſſime inæqualis, Obſ. An. 80. Adv. Dec. I. p. 22. alias morbi oriuntur atrociſſimi & ineffabiles, *ibid.* p. 22. 23.
— — inæqualis delineata ex homine, Adv. Dec. I. tab. 1. fig. 1.
— — inæqualis in muliere, Obſ. An. 94.
— — in foetibus humanis & nuper natis inæqualis eſt, Obſ. An. 80. Th. II. Aſ. III. N. 15. Th. IV. N. 35. Th. IX. N. 34. Adv. Dec. I. p. 22.
— — in recens natis cur inæqualis ſit? Obſ. An. 80.
— — quando inæqualis ſit? Th. I. Aſ. I N. 11. n. 7. Th. VI. N. 119. n. 1.
— *Vaſa Lymphatica* pauca ſunt, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 1.
— — *Sanguinea* mirifice ſunt contorta & circumvoluta, Th. I. Aſ. VI. N. 1. n. 2. Th. III. N. 41. n. 1.
— — — notabilia in homine, Cat. Rar. p. 120.
— *Vaſorum Renalium*, ſive *Emulgentium*, mirabiles naturæ luſus, Obſ. An. 79. Th. I. Arc. III. ab init.
— — *Sanguineorum* curſus, Th. IX. N. 89.

— — — cur-

— — — curſus vermicularis delineatus, Th. II. tab. 6. fig. 7.
— — — — quo modo poſſit conſpici? Th. IV. Loc. Arc. II. N. 1. n. 1.
— *Vena* ſiniſtra loco haud debito orta, Th. I. Loc. Arc. III. lit. K.
— *Venæ* & extremitates arteriæ ultimæ differunt, Th. X. N. 86.
— — ex Vena cava prodeuntes, id quod rariſſime contingit, Th. V. Loc. Arc. V. n. 1.
— *Ureter* à tranſitu calculorum extenſus, Obſ. An. 15.
— — cum calculo in eo hærente, Cat. Rar. p. 160.
— — humanus, admodum extenſus, *ibid.*
— — materia purulenta repletus, Obſ. An. 94.
— *Ureteris* calculoſi portio, Cat. Rar. p. 143.
— — dextri infima pars, continens calculum, Obſ. An. 94.
— — dilatatio prodigioſa, integram puris pintham continens, Obſ. An. 94.
— — equini portio, Cat. Rar. p. 146.
— — portiones, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 9. Th. X. N. 87.
— — vaſcula verſus Hypochondrium ſiniſtrum repentia, Obſ. An. 94.
— *Ureteres* duo coëuntes uno foramine Veſicam intrant, Obſ. An. 79. Th. VII. N. 32.
— — duo, ex uno Rene erumpentes, quorum unusquisque ſe exonerat in Veſicam, de Valv. c. 4. Obſ. 23. Cat. Rar. p. 147. Obſ. An. 76. fig. 63.
— — duo humani, Th. VIII. N. 12.
— — glandulas non habent in ſuperficie interiori, Ep. V. p. 20.
— — nervos habent, Th. II. Aſ. III. N. 16. n. 4.
— — quando dilatentur? Th. VIII. N. 12.
— — ſemel expanſi, expanſi manent, quod maximum eſt in Calculoſis privilegium, Th. VIII. N. 12.
— — tortuoſi, Obſ. An. 13. Cat. Rar. p. 153.
— — tres, Th. VII. N. 32.
— — vaſculis peculiaribus, quæ nec ſanguinea nec lactea, nec lymphatica erant, donati viſi ſunt, Obſ. An. 94.
— — vaſis ſanguineis gaudent, Th. II. Aſ. III. N. 16. n. 4. Th. III. tab. 4. fig. 1.
— *Ureterum* capacitas naturalis, Th. VIII. N. 12.
— — curſus naturalis eſt tortuoſus, Th. I. Loc. Arc. III. lit. O. O. Th. V. Loc. Arc. V.
— — expanſio à Calculo, Obſ. An. 13. 15. & 56.
— — — maxima, ejusque cauſa, Th. IX. N. 101. n. 1.
— — — nimia in homine, Diabete extincto, de Valv. c. 4. Obſ. 13. & Obſ. An. 13.
— — extrema, ubi Veſicam intrant, in ove valde extenſa, Cat. Rar. p. 147.
— — in Veſicam obliqua inſertio valvulæ vicem præſtat, Th. VIII. N. 7. n. 5.
— — obliquæ in Veſicam inſertiones, Cat. Rar. p. 153.
— — que expanſio inſignis in ove, Obſ. An. 99.
Rhus Afric. Th. Anim. I. N. 14.
Reſpirationis organa, Reſp. Rav. p. 4.
— uſus, Ep. XVI. p. 4.
Reticulare Corpus, vid. Corpus Reticulare.
Ribeſii heluones, Th. Anim. I. N. 10. cur ita dicantur? *ibid.*
Roris marini Epidermis, vid. Cuticula Roris marini.
— motus, ex mente Bilſii, naturæ eſt contrarius, de Valv. p. 5.
Roſmari cutis portio, Th. X. N. 11.
— Epidermis & corpus reticulare, Th. Max. N. 66.
Rupes variæ varioque modo ex diverſis rebus adornatæ, Th. Anim. I. N. 1. & N. 51. 44. 55. 70. 78. Th. III. in pr. Th. V. N. 56. Th. IX. N. 22. 23. 27. 29. Th. X. N. 9. & 99.
Ruſſorum Imperator Potentiſſimus didicit à Cl. Ruyſchio fabricam corporis humani, Adv. Dec. II. p. 13.
— — — jam vero incomparabilem Ruy-

Ruyſchii Theſaurum poſſidet, *ibid.*
Rutæ ramulus, Th. VIII. N. 13. n. 2.

S.

Salamandra aquatica magna, Th. Anim. I. N. 82.
— terreſtris, *ibid.* N. 68.
Salino ſimile ex Inteſtino juvenis, Th. Max. N. 144.
Saliva deficiens Atrophiam inducit, Adv. Dec. II. p. 15.
— deglutienda eſt in reconvaleſcentibus à morbis acutis & Chronicis, *ibid.*
— ſanitati tuendæ maxime neceſſaria eſt, ideoque non excrementitia, *ibid.* p. 14. 15.
Salivæ aſſidua jactura, *ibid.* p. 14.
— retentio ſanitatem reſtituit, *ibid.* p. 15.
Salivalis Ductus à latere frenuli ſalivam impertit ori, Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 3.
— — quot aperturis aut oſculis gaudeat? *ibid.*
Salivales Ductus duo ab una glandula maxillari inferiori exorti in cane, de Valv. c. 4. Obſ. 21.
Salivalium Ductuum inferiorum oſcula in homine vivo viſum plerumque effugiunt, arte tamen manifeſtari poſſunt, *ibid.*
Salivatio in morbo Oeſophagi raro feliciter inſtituta, Adv. Dec. I. p. 24.
— noxia ſæpe eſt, Adv. Dec. II. p. 15.
Sal Volatile ex plantarum ſimpliciſſima deſtillatione Chemica, absque ulla prævia præparatione, abunde elicitur à Cel. Boerhaavio, Adv. Dec. III. p. 6. 7.
Sanguis Coagulatus in Utero quandoque Molam mentitur, Obſ. An. 29.
— — (ſi ſolummodo prius conquaſſatur ſanguis) pſeudo-membranas producit, Th. VI. N. 7. & not. Th. VII. N. 39.
— *Extravaſatus* mutatur ſæpe in pſeudo-membranas, Th. VI. N. 7. & 15.
— *Pinguedine* diſſoluta eſt refertus, Th. I. Aſ. I. N. 3.
— *Redux* è corde quorſum derivetur? Th. IX. N. 63. n. 1.
— *Venoſus* quemnam curſum habeat? Adv. Dec. I. p. 16.
— — quomodo refluat, & ubinam Venæ laticem ſuum refluum ſortiantur, tam accurate non patet, Th. III. N. 41. n. 1.
Sanguinis Circulatio, vid. Circulatio ſanguinis.
— *Coagulatio* quid poſſit producere? vid. Sanguis coagulatus.
— *Eruptio*, per cutem capitis, aures &c. Adv. Dec. III. p. 13.
— *Excretio* ingenti copia per alvum facta, absque dolore, Ep. XI. p. 11.
— *Inflammatorii*, poſt Venæ-ſectionem in ſuperficie natantis, ſerum induratum, Th. X. N. 161.
— *Iter* per cor quomodo fiat? Adv. Dec. I. p. 16.
— *Recurſus* per Penem & Glandem quomodo fiat? Obſ. An. 100.
— *Rejectio* per os quomodo fiat? Cat. Rar. p. 134.
Sanitas in quo conſiſtat? Ep. XII. p. 24. 25.
— mirum eſt, quod tam longe ſæpe duret, Th. III. N. 24. n. 2.
Sarcomata uterina quid ſint? Th. III. N. 7. n. 2.
— utero excluſa male habentur pro Molis, Obſ. An. 58.
Sargoſſo ramuli, Th. Anim. I. N. 89.
— — cum fructibus, *ibid.* N. 90.
Sauvegarde, lacerta Zurinamenſis, Th. VIII. N. 22.
Scabies non ſemper in cute, ſed etiam in Veſica obſervata eſt, cum excreſcentiis carneis, Obſ. An 78.
Scapula foetus humani, Th. X. N. 148.
Scarabæus Indicus, Th. Anim. I. N. 34.
— minor nitens, *ibid.* N. 11.
— ſplendens, *ibid.* N. 67.
Sceleton Calycis floris Hyoſcyami, Th. Anim. I. N. 71.
— *Mali* Armeniaci, Th. Max. N. 200.
— *Paſſeris*, Th. IX. N. 64.
— *Polydactylon* monſtroſum, Cat. Rar. p. 186.

p. 186. partium ejuſdem enumeratio, *ibid.* p. ſeq.
— *Sexus ſequioris*, Cat. Rar. p. 113.
— *Truttæ* piſcis, Th. IX. N. 65.
— *Viri* adulti, Cat. Rar. p. 108.
Sceleta Avicularum Jndiæ Orientalis & Occidentalis, aliarumque, Cat. Rar. p. 172. Th. II. Aſ. IV. N. 9. Th. III. N. 67. Th. VIII. N. 43.
— — raro ità præparantur, ubi ne minimum quidem oſſiculum deficit, & foramina naturalia ubique aperta ſunt, Th. VIII. N. 43.
— *Chamæ-Pſittaci* & pſittacorum minorum, Th. Anim. I. N. 71. Th. IV. N. 75. & Th. IX. N. 39.
— *Embryonum* ætatis variæ, Cat Rar. p. 121. 122. 139. 148. & 151.
— *Foetuum* abortivorum diverſæ ætatis, Cat. Rar. p. 109. 120. 160. 176. Th. I. ab init. Th. VIII. N. 57. n. 3.
— — aliquot diverſæ ætatis, Cat. Rar. p. 110. 118. 123. 125. 155. 156. 158. 172. Th. VII. N. 64.
— — humanorum diverſæ ætatis, Cat. Rar. p. 106. 107. 119. 135. 143. 145. 161. 163. 164. 165. 169 173. 176. Th. V. N. 56. Th. VI. N. 13. & 69. Th. VII. N. 1. & 44. Th. VIII. N. 1. & 82. Th. Max. lit. C. & D. & N. 97.
— — — gemellorum, Cat. Rar. p. 119. 137. 140. Th. IV. N. 49. n. 2. Th. V. N. 56.
— — — maturorum, Cat. Rar. p. 111. 150. 163. 179. Th. VII. N. 2.
— — immaturorum, Th. III. ab init. Th. VII. N. 59. Th. VIII. N. 48. Th. IX. N. 26. & 58. Th. X. N. 138.
— *Foliorum* Alni, aliorumque, Th. Anim. I. N. 71. Adv. Dec. III. p. 11.
— *Humana* varia accuratiſſime delineata, Th. VI. tab. 1. fig. 1. & ſeq.
— *Glirium*, Th. IV. N. 68. & Th. VII. N. 61.
— *Infantum* diverſæ ætatis, Cat. Rar. p. 136. & 144.
— *Murium*, Th. V. N. 81. 87. 105. Th. VI. N. 111. & 122. Th. VII. N. 4. 47. 69. Th. VIII. N. 28. 84. Th. IX. N. 26. Th. X. N. 173. Th. Max. N. 95.
— *Puellarum* diverſæ ætatis, Th. I. N. 3. Th. VII. N. 52.
— *Puerorum* variæ ætatis, Cat. Rar. p. 106. 111. 112. 130. 163. 165. Th. VII. N. 51.
— *Prunorum*, Th. Max. N. 27. & 183.
— *Pyrorum*, arundinacei, petroſelini &c. eorumque delineationes, Th. Max. lit. B. & N. 41. & tab. 1. fig. Adv. Dec. III. tab. 2. fig 3.
— *Talparum*, Th. IV. N. 68. & Th. VII. N. 5.
Scirrhus ex ſuperficie ſuperiore Uteri emergens, Th. X. N. 106.
— Ventriculi lethalis, Obſ. An. 39.
Scolymocephali Africani ſquammæ, Th. Anim. I. N. 6. & 14.
Scorbuticorum oſſa unde ita mollia? Adv. Dec. II p. 16.
Scorpius Africanus niger, æquans magnitudine cancrum fluviatilem Germanicum majorem, Th. Anim. I. N. 10.
Scrotum cum Tunicâ celluloſa continuans eſt, Th. X. N. 105.
— *Humanum* delineatum, Reſp. Rav. tab. 1. fig. 2.
— — exſiccatum quanam facie interiori gaudeat? Ep. I. p. 10.
— — inflatum & exſiccatum, Th. V. N. 100.
— — mire præparatum, Ep. II. p. 13.
— — poſt exſiccationem parte ſuperiori apertum, Ep. I. p. 10.
— *Pinguedine* in totum non privatum, Ep. I. p. 4 & 8.
— quid ſit? Ep. XIII. p. 24.
— quo modo demonſtrandum? Ep. I. p. 8.
— Septi beneficio in duas partes dividitur, Ep. I. p. 8. & 10. Reſp. Rav. p. 13.
Scroti Arteriarum, per ejus partem anteriorem reptantium, diſtributio, curſus & origo, Ep. II. p. 21.
— *Conſtitutio*, Ep. I. p. 4. 8. & Reſp. Rav. p. 15.
— *Dilucidatio*, Reſp. Rav. p. 15.
— *Diviſio*, Ep. I. p. 5.
— — *Gangræna* quomodo coërcenda?

Obſ. An. 75.
— *Linea* longitudinalis, ſive ſutura, Ep. I. p. 4. Ep. II. p. 14. Ep. XIII. p. 27.
— *Membrana* Dartos, vid. Celluloſa Membrana.
— *Pili* an è glandulis ejus emergant? Ep. I. p. 7. vid. Pili.
— *Pinguedo*, Ep. I. p. 8. Th. III. tab. 3. fig. 1.
— *Præparatio* quam difficilis ſit? Ep. II. p. 17.
— *Septum* non dari, Reſp. Rav. p. 12. & 14.
— — quo modo poſſit oſtendi? Ep. I. p. 8.
— — vaſis innumeris ſanguineis ditatum & exſiccatum, ejusque delineatio, Ep. I. p. 10. tab. 1. fig. 2.
— — verum à nemine eſt detectum, ſed à Cl. Ruyſchio inventum, Ep. I. p. 8.
— — — à nullo deſcribi poterat, quia ars præparandi & indurandi nemini erat cognita, qua tamen optime demonſtratur, Ep. I. p. 4., Ep. II. p. 14.
— — — defenditur contra Ravium, Ep. XII. p. 27. 28. 29. Ep. XIII. p. 16. & ſeq.
— — — non facit Scrotum duplex, ſed illud dividit in duas partes? Ep. I. p. 8. Ep. XIII. p. 24.
— *Septi* conſtitutio vera latuit, Ep. XII. p. 27.
— — mentionem quinam auctores fecerint ante Ruyſchium? Reſp. Rav. p. 10. & Ep. ejusd. p. 4. & ſeqq.
— *Sutura*, ut & rugæ Scroti naturales, flatu removentur, Ep. II. p. 14.
— *Suturæ* hypotheſis erronea, Ep. XIII. p. 27.
— *Varices*, in juventute natæ, in ſenio transeunt in Hydropem, Adv. Dec. II. p. 24.
— *Vaſa ſanguinea*, quæ oriuntur ex Hypogaſtricis, Pudendis &c. Ep. II. p. 21.
— *Vaſorum ſanguiferorum* curſus & copia, Ep. II. p. 15.
Scrota duo, cuti involuta, homo habet, Reſp. Rav. p. 14.
— Eunuchorum quomodo ſint conſtituta? Ep. I. p. 8.
Secandi Methodi diverſæ, Ep. XIV. p. 3. & ſeqq.
Secretiones diverſæ fiunt absque diametri in poris diverſitate, h. e. majoris vel minoris, tum figurâ oſculorum pororumque ſpecificâ, determinatâ, & liquori ſecernendo proportionatâ configuratione &c. absque ullis glandulis, ſed ſolummodo perficiuntur in vaſorum ſanguineorum extremis, ſubſtantiâ & configuratione diverſis, Ep. XII. p. 23. Ep. XV. p. 4. Th. II. Aſ. IV. N. 19. Th. III. N. 69 n. 4. Adv. Dec. II. p. 6. 7. Dec. III. p. 7.
— in vaſis extremis quomodo fiant? Adv. Dec. II. p. 28.
— non fiunt per cribra, ſed arteriolarum extremitates, *ibid.* p. 18.
— diverſas plerique fieri putant à pororum & glandularum conformatione, configuratione & diverſitate, tum partium ſecernendarum proportionatâ & ſpecificâ figurâ &c. Ep. XV. p. 4. Ep. XVI. p. 4.
Secretoriorum Vaſorum ſtructura mechanica nondum ſatis cognita eſt, Ep. XVI. p. 11.
Secundinæ humanæ delineationes, Th. V. tab. I. fig. 1. 2.
— — vaſa ſanguinea, Ep. IX p. 9.
Secundinæ poſſunt diu remanere absque matris diſcrimine, Adv. Dec. II. p. 35.
— relictæ vi extrahi non debent, *ibid.* vid. Placenta uterina.
Semen absque glandulis ſecernitur, Ep. XV. p. 11.
— *Abundans* nimium morbos producit, Ep. XII. p. 24. & 25.
— *Ipſum craſſum* debet interiora Uteri intrare in foecundo conceptu, nec ſaltem ſpiritus foecundantes, Th. VI. N. 21. Th. VIII. N. 30. Adv. Dec. I. p. 3. Dec. III. p. 16. ſq.
— *Prolificum* unde elaboretur? de Valv. p. 3.
— quomodo deferatur ad Paraſtatas? Th. IV. N. 8. n. 3.
— — præparetur? Ep. XV. p. 8. Adv. Dec. III. p. 7.
— *Receptum* à muliere ubinam hoſpitetur juxta Harvæum, Adv. Dec. I. p. 2.

p. 2. & 3.
— — viam quamnam ſumat poſt conceptionem? *ibid.* p. 3.
— — viſum in muliere, mox poſt coitum occiſa: & hoſpitabatur in utero & tubis Fallopianis, Th. VI. N. 21. Adv. Dec. I. p. 3. tab. 2. fig. 3.
— *Rudimentum* accipit primo in Teſtibus, in Paraſtatis tandem &c. perficitur, ita ut non à ſanguine, ſed ſolo Teſtium apparatu conficiatur, Ep. XII. p. 25. Adv. Dec. III. p. 7. Th. X. N. 99.
— ſi recto tramite in Uteri os non proſiliat, raro mulier impraegnatur, Th. VIII. N. 30. vid. etiam Sterilitas.
Seminalis aura non tantum ad conceptionem eſt neceſſaria, ſed etiam ſubſtantia ſeminis ipſa, Th. VI. N. 21. Th. VIII. N. 30. Adv. Dec. I. p. 3. Dec. III. p. 16. & ſeq.
Seminales Veſiculæ, vid Veſiculæ.
Senſuum externorum organa, Reſp. Rav. p. 3.
Sepulcri, ex oſſibus &c. confecti, delineatio, Th VIII. tab. 1. fig. 1.
Sepulcra, ex oſſibus aliisque confecta, Th. VIII. N. 57. & Th. IX. N. 26.
Seroſa Vaſa, vid. Vaſa Lymphatica.
Serpens Africanus cæruleus, Th. Anim. I. N. 31.
— — cinereus, *ibid.* N. 63.
— — exiguus bipes, *ibid.* N. 59.
— — — nitens lineis albis & nigris, *ibid.* N. 11.
— — linea nigra latiſſima, *ibid.* N. 34.
— — rarus, Th. IV. N. 54. & Th. V. N. 15.
— *Americanus* bicolor, Th. Anim. I. N. 9. 21. & 50.
— — ex genere eorum, qui male habentur pro bicipitibus, *ibid.* N. 22.
— — exiguus, *ibid.* N. 47.
— — maculis nigris, *ibid.* N. 26.
— *Indiæ Occidentalis*, *ibid.* N. 40.
— — *Orientalis*, *ibid.* N. 12. Th. IX. N. 29.
— — — tricolor, Th. Anim. I. N. 39.
— — ſubcæruleus, *ibid.* N. 61.
Setacei utilitas in Cephalæa, Obſ. An. 40.
Setarum faſciculus è dorſo porci Americani, Th. X. N. 1. lit. F.
Sexus ſequior in Embryonibus difficulter cognoſcitur, Th. VI. N. 46. n. 5. N. 51.
Sperma Ceti quid? Th. X. N. 73.
Spermatica Vaſa integumentum ſuum, Tunicam Vaginalem dictum, ab exteriore Peritonæi ſuperficie mutuantur, Th. VII. N. 51. lit. C.
— — per Teſticulos repentia, Th. IV. N. 8. n. 2.
— — ſub Peritonæo decurrunt, Cat. Rar. p. 131.
Spermaticæ Arteriæ in viris non ita, uti in canibus, in circinnos, pampinos vitis imitantes, contorquentur, Th. IV. N. 65. n. 3.
— *Venæ* in cadavere virginis, Aſcite extinctæ, vehementer dilatatæ, Obſ. An. 19.
— — in puerperis capaciores ſunt, Cat. Rar. p. 118.
— — unde prodeant? Th. V. Loc. Arc. V. n. 4. & Arc. VIII.
— — portiones, Cat. Rar. p. 117. Th. I. Loc. Arc. III. lit. M. & N.
Sphænoidis oſſis ſinus membranulâ vaſculoſâ & tenuiſſimâ obducuntur, Ep. IX. p. 10.
Sphoeroidei duo ex membrana carnoſa formati & delineati, Reſp. Rav. tab. 2. fig. 1.
Spina Bifida unde? Ep. XII. p. 23.
— — in foetu, tumore lumborum laborante, Obſ. An. 34. ſimile malum in puella lethale, Obſ. An. 35.
— *Dorſi*, in circulum recurvata, Obſ. An. 67.
— — incurvatur ſemper in gibboſis, Obſ. An. 67.
— — mobilis, Th. VI. N. 12. n. 1.
— — Rhombi piſcis, Cat. Rar. p. 157.
Spinæ Dorſi corpora vertebrarum gaudent quoque ligamentis internis breviſſimis, Th. IV. N. 63. n. 3.
— — — — quomodo differant à corporibus vertebrarum oſſis ſacri, Th. V. N. 69.
— — foetus humani portiones, Th. IV. N. 63. Th. VIII. N. 88.
— — portio animalis Indici, Th. VI. N. 96.

— — — delineata, Th. V. tab. 3. fig. 2.
— — — ignoti quadrupedis, Th. VI. N. 12. n. 1.
— — portiones, Th. IX. N. 72. Th. X. N. 114.
— — ſeptem Vertebræ coalitæ, & in orbem recurvatæ, Obſ. An. 67. earum delineatio, *ibid.* fig. 54.
Spinalis Medulla, vid. Medulla Spinalis.
Spiritus Balſamicus Bidloi, Reſp. ad ejus Vind. p. 30.
Spiritus Animales in quo loco generentur, & cujus ſint naturæ? Th. IX. N. 53.
Splenicæ Arteriæ, vid. Arteriæ Splenicæ.
Splenicarum glandularum elotionis quisnam inventor ſit? Obſ. An. 100.
Spongiæ marinæ ramoſæ ramuli, Th. Anim. I. N. 30.
Spongioides ramoſiſſima, oculata, Th. Anim. I. N. 88. cur ita dicta? *ibid.*
— — — delineata, *ibid.* tab. 5. fig. 1.
Sqamma Scolymocephali, vid. Scolymocephali ſquammæ.
Stæchus citrina, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
— — Hiſpanica, Th. VIII. N. 47. n. 1.
Staphyloma ex pupilla propullulans, Th. II. Aſ. I. N. 8. n. 1.
Steatomata aliquando ex Hydatidibus gignuntur, de Valv. c. 4. Obſ. 25.
Stella marina, Th. Anim. I. N. 60.
Sterilitas ex Tubarum Fallopianarum clauſura, Obſ. An. 83.
— fieri poteſt ex morbis Teſtium, Ep. Ettm. p. 11.
— oriri poteſt ex nimia orificii Uteri anguſtia, Th. VI. N. 85. & n. 1.
— — — ſi meatus urinarius in poſtica Penis parte aperturam habeat, Cat. Rar. p. 145.
— — — ſi recto tramite in os Uteri ſemen non proſiliat, Th. VIII. N. 30.
Sterilitatis cauſæ, Ep. Ettm. p. 4. & ſeq.
Sterni Cavitas in homine non invenitur, Th. Max. N. 18. Adv. Dec. II. p. 19.
— *Ligamenta*, & *fibræ* ſtriatæ, quibus jungitur cartilaginibus coſtarum, Cat. Rar. p. 177.
de *Sterno*, Adv. Dec. II. p. 19.
Sterna diverſa vel cum cartilaginibus coſtarum, vel iis abſciſſis, Cat. Rar. p. 177. Th. X. N. 102. N. 118. Th. Max. N. 82. & 149. Adv. Dec. II. tab. 2.
Stigmatum veſtigia ſuperſtitia in corio humano, Th. IV. Loc. lit. B.
Stomachus, vid. Ventriculus.
Strophiolum ex membranula cum innumeris arteriolis, Th. I. ab init. n. 1.
Stupidorum & mente captorum Cerebri ventriculi, nimia humorum quantitate repleti, inventi ſunt, Ep. XII. p. 24.
Subſtantiæ oſſeo-ſpongioſæ fruſtum magnum, unde ſit deſumptum? Th. X. N. 127. & cum quonam conveniat? *ibid.*
Subſtantiæ heterogeneæ variæ, à muliere in lucem editæ, delineantur, Th. II. tab. 4. fig. 1. & ſeqq.
— polypoſæ, vid. Polypoſæ ſubſtantiæ.
Succini globulus, diu in naribus hærens, Topho obductus, Obſ. An. 44. & fig. 40.
Suctio infantum voluptatem nutricibus præbet, Th. I. tab. 4 fig 4.
Suctores in Utero imaginarii ſunt, Obſ. An. 28. 29. 58. & 88. Th. III. N. 7. n. 2. Th. VI. N. 25. n. 1. & ſeqq. Adv. Dec. II. p. 32. 38.
Sudor non erumpit è glandulis cutaneis, ſed vaſis extremis, Th. X. N. 130. Adv. Dec. I. p. 12. Dec. III. p. 15.
— quam acris ſit in quibusdam? Obſ. An. 37.
Suilli bini, vid. Gemelli.
Superfœtationis hiſtoriæ, Obſ. An. 14. Th. VI. N. 120.
Surditatem inducit oſſiculorum auditus confuſio, Th. VIII. N. 6. n. 1.
Suturæ Cranii, vid. Cranii ſuturæ.

T.

T*Abe* extincti Anatome, de Valv. c. 4. Obſ. 19.

Tamariſci Gallici ramuli, Th. Anim. I. N. 6.
Tanacetum Africanum, Th. Anim. I. N. 6. N. 14. Th. VIII. N. 57. n. 1.
— — ejus flores, *ibid.* N. 6. & N. 29.
Tatu-Apara, ſeu Armodillæ foetus, *ibid.* N. 81.
Tenaculum quale inſtrumentum, ejusque delineationes, Ep. XIII. tab. 16. fig. 2. & 3.
Tendines, vid. Muſculorum tendines.
Terebinthinæ oleum fervens in Cerebri præparatione non valet, quia Canales disrumpit &c. Ep. XII. p. 15.
Terror immanis mulieri magis nocet, quam viro, uti exemplo inaudito conſtat, Adv. Dec. III. p. 13. & ſeq.
Teſtarum Rajæ diverſæ ſpecies, Th. Anim I. N. 83. & ſeqq.
Teſtes Involucra duo communia habent, Ep. XIII. p. 26. quod negatur à Ravio, Reſp. ipſius, p. 15.
— *Muliebres* ovula continent, Ep. Ettm. p. 4.
— — vera ſunt Ovaria, *ibid.* p. 12.
— *Oſcula* hiantia in medio habent, quæ à Ruyſchio *Portæ* vocantur, per quas ſemen ad Paraſtatas defertur, Th. IV. N. 8. n. 3.
— *Ovini* magnam habent cum humanis convenientiam, Th. VI. N. 114.
— *Tunicam Vaginalem* non ab interiori Peritonæi ſuperficie, ſed exteriori mutuantur, Th. VII. N. 51. lit. C.
Teſtium Dilucidatio, Reſp. Rav. p. 15.
— *Extirpatio* quid ſecum ferat? Th. IX. N. 51.
— *Morbi* inter ſterilitatis cauſas numerandi, Ep. Ettm. p. 11.
— *Subſtantia* non eſt glanduloſa, ſed vaſis ſanguineis & ſeminalibus, quæ forſan ſunt continuationes arteriolarum extremitatum, conſtant, Th. II. Aſ. V. N. 16. Th. III. N. 41. n. 1. Th. IV. N. 8. n. 1. & 2. & N. 59. Th. VIII. N. 17. not. & N. 34. & 76. Th. X. N. 99. 100.
— *Tunica Vaginalis*, Cat. Rar. p. 124.
— *Tunicæ Vaginalis* vaſa, Th. III. ab init. lit R. R.
— *Tunicæ*, ſeu involucra, Ep. I. p. 5.
— *Vas* ejaculatorium, Th. IV. N. 65. n. 4.
— *Vaſa* ejaculatoria, antequam ſeſe inſerunt in veſiculas, veſicularum naturam induunt, Th. X. N. 163.
— *Vaſa*, eos conſtituentia, quam tenuia ſint, ſeminali materia expreſſâ, Th. X. N. 99. & 100.
— *Vaſorum* diſſolutio artificioſa, Th. II. Aſ. V. N. 16. Th. IV. N. 8. n. 2. & tab. 1. fig. 2. Th. VIII. N. 17. not. Th. IX. N. 88. Th. X. N. 99. & 100.
— — ſeminis rudimentum conficientium, reptatus, Th. IX. N. 85. & tenuitas, *ibid.* N. 88.
— — tenuitas reptatusque vermicularis, Th. IX. N. 43.
Teſticulus foetus immaturi, Th. III. N. 49. & 50.
— *Gliris*, Th. Anim. I. N. 31.
— *Humanus* delineatus, Th. IX. tab. 3. fig. 3.
— — diſſolutus & delineatus, Th. IV. tab. 1. fig. 4.
— — in cartilaginem mutatus, prodigioſæ magnitudinis, extirpatus, Th. IX. N. 51. not.
— — maximus, Th. Max. N. 28.
— *Siniſter*, in proceſſu Peritonæi hærens, delineatus, Reſp. Rav. tab. 2. fig. 2.
Teſticuli Contuſi magnitudo, Th. IX. N. 51.
— *Extirpati* pondus & diameter, Th. IX. N. 51.
— *Mutati* in cartilaginem, lamella prodigioſæ magnitudinis, Th. IX. N. 51.
— *Ovini* diſſoluti portio, Th. VI. N. 114. Th. VIII. N. 17.
Teſticuli Hermaphroditi ovini quid ſint? Th. VIII. N. 53.
— *Humani* diſſecti & evoluti varii, Cat. Rar. p. 123. & 168. Th. II. Aſ. V. N. 16. Th. IV. N. 8. 12. 59. 65. 66. & 69. Th. V. N. 42. & 90. Th. VI. N. 95. & 107. Th. IX. N. 43. & 85. Th. X. 99. & 100. Th. Max. N. 111. & 199.
Teſtudinis Corpus Reticulare, Gula, Lingua, Ovarium, Ovum, vid. ſub hisce titulis.
Thlaſpi fruticoſum Leucoii folio, Th.

Anim. I. N. 2. n. 4.
— Halimi folio, *ibid.* N. 13.
— roſa Hierochontina. *ibid.* N. 20.
Thorax ex corio humano, Th. IV. Loc. B.
— oſſeus pueri quinque fere menſium, Th. VII. N. 52.
Thoracis Cavitas ſub ſterno in ſtatu naturali nulla datur, Adv. Dec. II. p. 19.
— *Cavitates*, Th. VII. N. 57.
— *Coſta* penultima ut & ultima, Th. I. Aſ. II. N. 10.
— *Ductus*, vid. Ductus thoracici.
— *Foetuum* humanorum portiones, Th. VI. N. 27. not. Th. VIII. N. 27. Th. IX. N. 91.
— *Infantilis* portiones, Th. V. Loc. Arc. V. Th. VI. N. 110. Th. VII. N. 57. Th. VIII. N. 11. Th. Max. N. 58.
— *Membranæ* internæ ſunt tres, nempe Pleura, Membrana Celluloſa, & Perioſtium coſtarum, Th. VIII. N. 4. n. 1.
— *Portiones* quædam, Th. IX. N. 14. n. 3. Th. Max. N. 19. lit. B. C.
— *Pueri* portiones, Th. VII. N. 38. Th. VIII. N. 4. Th. IX. N. 14. & 97.
— *Vertebræ* quædam è foetu humano, Th. VI. N. 119.
— *Vulnus*, vid Vulnus thoracis.
Thymus glandula, *Ductu* ſingulari præditus in bove, Adv. Dec. II. p. 17. 18.
— — ex *Glandulis* minoribus non conſtat, Adv. Dec. II. p. 18.
— — ex homine, Th. IV. N. 21.
— — ex infante, Th. V. N. 36.
— — ex puero, Th. III. N. 27. Th. X. N. 36.
— — *Vaſa* copioſa intus & extus habet, Ep. II. p. 16. Th. V. N. 36.
de *Thymo* Glandulâ, Adv. Dec. II. p. 17.
Thyroideæ Glandulæ, arteriæ Aſperæ adſitæ, ſunt in poſteriori & ſupremo latere, Th. I. Aſ. II. N. 2. n. 8.
Tibia, vid. Os Tibiæ.
Tithymali Cypariſſiæ ramus, Th. X. N. 37.
Tomieio, avicula Capitis bonæ ſpei, Th. Anim. I. N. 41. quomodo alimentum quærat? *ibid.*
Tonſilla utraque hominis, Th. Aſ. VI. N. 14.
Tonſillæ Aperturis præditæ ſunt notabilibus, fauces ſpectantibus, Th. II. Aſ. VI. N. 14. quæ in tumefactione evidentius in conſpectum veniunt, *ibid.*
— *Subſtantiam* habent celluloſam, *ibid.*
Tophus oſſeus in Oſſe tibiæ, Th. X. N. 177.
Tranſpiratio naturalis fit per poros, Adv. Dec. III. p. 15.
Trichiaſis qualis affectus? Reſp. Rav. p. 5.
Trichomanes, Th. Anim. I. N. 14.
Trochanteres ſpuriæ ſunt Apophyſes, Cat. Rar. p. 117. & 164. Adv. Dec. III. p. 31.
Trunci amputati carnea coopertio quomodo inſtituenda? Ep. XIV. p. 15. vid. Artuum amputandorum &c.
Tubæ Fallopianæ Clauſæ ſterilitatem inducunt, Obſ. An. 83. Adv. Dec. I. p. 6. 7. Reſp. ad Bidl. p. 26.
— — — ſunt ſæpe in mulieribus, Obſ. An. 83.
— — — unde fiant, & à quo clauſura cauſetur? Obſ. An. 83.
— — *Coalitæ* cum Ovario, Obſ. An. 83.
— — cum Teſtibus, Ep. Ettm. p. 5.
— — *Conſtitutionem* quamnam habeant tempore graviditatis? Th. VIII. N. 7 n. 2.
— — *Extenſæ* ſummopere, Obſ. An. 83.
— — *Humores* in ſtatu præternaturali poſſunt accipere ex Utero, qui poſtmodum ex Tubis in Pelvim propelluntur, Obſ. An. 43. 84. & 85.
— — quo *Munere* fungantur in conceptione? Adv. Dec. I. p. 6.
— — *Situm* ſuum quando mutent? Th. IX. N. 15. n. 1.
— — unde *conſtringantur*? Adv. Dec. I. p. 6.
— — *Valvulis* nullis gaudent, Obſ. An. 43.

Tubarum Fallopianarum fimbriæ coaleſcere poſſunt cum Ovariis ipſis, Adv. Dec. I. p. 7.
Tubercula, in morbis ex ipſa cute protuberantia, quid ſint? Adv. Dec. I. p. 10.
Tubulariæ ramuli, Th Anim. I. N. 30.
Tubuli contorti, Th. Anim. I. N. 91.
Tumor Capitis, vid. Capitis tumor.
— in infima Oſſis ſacri parte repertus, Obſ. An. 35.
— *Lumborum*, vid. Lumborum tumor.
— *Inteſtinorum* flatulentus, Cat. Rar. p. 141.
— *Piloſus*, Th. III. N. 63. n. 1.
— — in Omento repertus, Obſ. An. 18.
— — in Omento repertus, quamnam magnitudinem & naturam habeat? Th. III. N. 63. n. 3.
— *Oſſivorus*, ſive ſpongioſus, inſignis magnitudinis, Obſ. An. 81. Cat. Rar. p. 155.
— *Parvus* à latere Carpi dextri cum dolore intolerabili, inſolitus & mortis cauſâ, Th. IX. N. 50.
— *Prodigioſæ magnitudinis* circa os uteri internum enatus, Th. VIII. N. 102. ejus rei hiſtoria, *ibid.* not. & quid ſit? *ibid.*
— *Scirrhoſus* ventriculi lethalis, Obſ. An. 39.
— *Ventris* oblongus poſt partum, ex Omenti coarctatione, Obſ. An. 63.
Tumores, in *manu* exiſtentes, quanam conſtitutione ſint? Ep. XIV. p. 17. eorumque delineatio, *ibid.* tab. 18. fig. 1.
— in *manu*, *pede* &c. radices Cyclaminis æmulantes, cartilaginea ſubſtantia præditi &c. extirpatione membri ablati, Ep. XIV. p. 9. & ſeqq. in *manu* qualitate peculiari, Ep. XII. p. 8.
— *Nonnulli* pelliculis continentur, quæ in principio tenues, poſtea, tumore increſcente, inſtar craſſioris lentique corii inſpiſſantur, ita Hydatides, Gangliones, Atheromata, Melicerides &c. Adv. Dec. I. p. 8.
— *Omnes* non ſunt in glandulis fundati, Adv. Dec. I. p. 13.
— *Spongioſi*, cum ſcalpello aperti, mortem poſt ſe trahunt, Obſ. An. 81.
— — unde noſcendi? Obſ. An. 81.
— *Pendentes* à capitibus foetuum, quandoque ipſo capite majores, magnam convenientiam habent cum Hydrope capitis, Obſ. An. 52. hi tumores diverſa gaudent conſtitutione, *ibid.*
Tumulus ex Conchyliis Indicis purificatis, Th. VII. N. 1.
Tunicæ, quamvis ſibi in vicem arcte cohæreant, ſeparatæ tamen merito peculiares ponuntur, Ep. XIII. p. 13. 14.
Turdus Indicus verſicolor, Th. Anim. I. N. 14.
Tuſſi ejectus trunculus ramoſus polypi, Th. IV. N. 93.
— rejectæ portiones Tunicæ aſperæ arteriæ intimæ, Th. II. Aſ. V. N. 4.
Tympani membrana, vid. Auditus Organum.

V.

Vaccæ rigidæ Anatome, de Valv. c. 4. Obſ. 20.
Vacillatio dentium, vid. Dentium vacillatio.
Vagina, vid. Uteri vagina.
Vaginæ, è corio infantis præparatæ, Th. II. Loc. Arc. V. n. 2. Th. III. Loc. I. N. 5. n. 1.
Valerianoidis campanulæ, Th. Anim. I. N. 21.
Valgi adulti incurabiles ſunt, ſed pueri ſanari poſſunt, Adv. Dec. II. p. 16.
— quidnam ſint? *ibid.* p. 15. 16.
— unde fiant? *ibid.* p. 16.
Valvulæ Cordis, vid. Cordis valvulæ.
— *Differunt* plurimum inter ſe ratione ſtructuræ & formæ, de Valv. c. 2. p. 10.
— *Semilunares*, vid. Cordis valvulæ ſemilunares.
— *Venarum*, ubi ramos emittunt, non ſervant Lunæ creſcentis formam, verum in longitudinem magis ſunt exporrectæ, quod nemo hactenus obſervavit, de Valv. c. 2. p. 10.
Valvularum in Ductu thoracico exiſtentia, de Valv. p. 5.
Vaporis, rorisve formâ noſtri corporis partes irrorantur & nutriuntur, vid. Nutritio.
Varices Scroti, vid. Scroti Varices.
— *Venoſæ*, Adv. Dec. II. p. 21.
Varicoſa Hernia, vid. Hernia Varicoſa.
Variolæ in foetu Aethyopiſſæ, quantumvis puerpera tempore graviditatis nullis va-

variolis fuerit infeſtata, Th. VII. N. 23. not.
Variolarum veſtigium, in naſi ala reſiduum, Th. V. N. 92.
Vaſa Chylo-Seroſa ſunt arteriæ & venæ, tale liquidum continentes, ut in membranis aliisque partibus, exſanguibus vulgo dictis, & ideo albicantibus, Ep. V. p. 18. Ep. XII. p. 22. 24. Ep. XIII. p. 31. fig. 17. Ep. XVI. p. 9. 10. Th. VI. N. 125. n. 3. Adv. Dec. II. p. 7. 20.
— *Ejaculatoria*, vid. Teſtium vas ejaculatorium.
— *Intercoſtalia*, vid. Arteriæ Intercoſtales.
— *Lactea*, vid. Lactea vaſa.
— *Lymphatica*, vid. Lymphatica vaſa.
— *Membranacea*, vid. Membrana.
— *Sanguinea*, vid. Arteriæ & Venæ.
— — differunt pro diverſitate munerum, Adv. Dec. III. p. 7.
— — in omnibus fere corporis partibus reperiuntur, ſed peculiari reptatu prædita, Ep. V. p. 18. Ep. IX. p. 8. Ep. XIII. p. 32. Ep. XV. p. 4. Adv. Dec. I. p. 14. Dec. II. p. 6. 7. 19.
— — omnes corporis partes non habent, Ep. XIII. p. 10. Th. III. N. 34. n. 1.
— — quomodo in Hydatides poſſint mutari? Th. VI. N. 104.
— — tunicam Celluloſam habent, Th. VI. N. 11. n. 1.
— *Spermatica* Peritonæi, vid. Peritonæum.
— *Succifera* in corporibus vegetabilibus differunt, Adv. Dec. III. p. 12.
Vaſorum & *Canalium* plantarum diſſolutio artificioſa quomodo inſtituenda? Adv. Dec. III. p. 9.
— *Sanguineorum* artificioſa repletio neceſſaria admodum eſt in Anatome, Adv. Dec. III p. 24. 32. vid. Injectiones.
— — circumvolutiones ubi dentur? Th. III. N. 41. n. 1.
— — cognitio cur neceſſaria? Reſp. ad Bidl. p. 14.
— — extrema Anatomicis fuere incognita, Ep. XV. p. 3.
— — — differunt ratione reptatus, ſubſtantiæ &c. Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 2. Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 3. Th. VI. N. 73. Th. IX. N. 53. Th. X. N. 94.
— — — ipſos ramulos, è quibus prodeunt, craſſitie longe ſuperant, Th. VII. N. 40. n. 4.
— — — mutantur in viſceribus in vaſcula alterius naturæ, absque ullo intermedio corpore, ſcilicet glandulis, Th. VI. N. 73. Th. X. N. 99.
— — — non potuerunt Anatomici oſtendere, Th. IX. in Præf.
— — — ſunt ſubtiliſſima, quæ tamen Ruyſchii injectionibus ſunt detecta, Adv. Dec. I. p. 17.
— — extremorum inveſtigatio utilis eſt, Th. III. N. 69. n. 4.
— — — uſus ſolus non eſt ſanguinem vehere & revehere &c. Ep. XV. p. 4. Th. VI. N. 73. Adv. Dec. I. p. 17. Dec. III. p. 7.
— — mirabiles reptatus quomodo optime viſui exponantur? Th. IV. Loc. Arc. II. N. 1. n. 1.
— — œconomia & functio nondum ſatis nobis conſtat, Th. II. Aſ. III. N. 1.
Vena Azygos delineata, Ep. VI. p. 7. & 10.
— *Bronchialis* dubia, *ibid.* vid. Arteria Bronchialis.
— *Portæ*, vid. Hepatis Vena portæ.
Venæ Cavæ ſacculus membranoſus dextræ auriculæ Cordis, cum auricula communem cavitatem efficiens, arteriis innumerabilibus donatus, Ep. X. p. 7.
— — truncus adſcendens & deſcendens, *ibid.* p. 8.
— — trunci deſcendentis eſt tantum brevis portio inter cor & Diaphragma in homine, in vitulis & ovibus vero longior, Th. IV. N. 26. n. 2.
— *Jugularis* trunci diviſio, Th. VII. N. 28. n. 2.
— — valvula, Cat. Rar. p. 158.
— — valvulæ in caballo obſervatæ, in parte ſuperiori, Th. V. N. 35. not.
Venæ Jugulares equinæ, Cat. Rar. p. 118. Th. V. N. 35. Th. IX. N. 67.
— — humanæ, Cat. Rar. p. 158. Th. VII. N. 69.

— *Meſeraicæ*, vid. Meſeraicæ Venæ.
— *Replentur* ut plurimum quoque in arteriarum repletione &c. omnes tamen non poſſunt repleri venæ, quia injectio abſque ullo impetu fit, Th. VI. N. 73. in fin.
— *Spermaticæ*, vid. Spermaticæ Venæ.
Venarum inflatarum portiones, Cat. Rar. p. 158. Th. VII. N. 69.
— *Officium* non conſiſtit ſolum in ſanguine revehendo, Adv. Dec. II. p. 18.
— — quodnam? Ep. XV. p. 4.
— *Valvulæ* veluti nodi in conſpectum veniunt, ſi Venæ artificioſe repleantur, Cat. Rar. p. 146.
Venereæ luis dolores unde veniant? Th. X N. 182.
Ventriculus Embryonis, Cat. Rar. p. 118.
— *Fœtuum* humanorum, Cat. Rar. p. 161. Th. V N. 106. Th. IX. N. 62. lit. A. Th. Max. N. 124.
— — recenter natorum, Cat. Rar. p. 180. Th. V. N. 8. Th. X. N. 143. & 144.
— *Giganteæ* fœminæ maximus, Th. IX. N. 22.
— *Humanus* juxta naturalem formam delineatus, Th. II. tab. 5. fig. 1.
— — portiones ejus multæ, Cat. Rar. p. 152. 153. 162. Th. II. Aſ. III. N. 4. Th. V. N. 92. Th. VII. N. 19. Th. IX. N. 62. litt. D. & P. Th. X. N. 141. 142. 179. Th. Max. N. 131. & 185.
— — valde contractus & delineatus è corpore adulti, Obſ. An. 68. fig. 56.
— *Infantilis*, Th. Max. N. 137.
— — inverſus, Th. III. N. 39.
— *Inverſus*, Th. Max. N. 119.
— *Lacerti* ſquammoſi, Th. VI. N. 17.
— *Leporis*, Cat. Rar. p. 15.
— *Ovinus*, Th. IV. N. 98. Th. IX. N. 17.
— — in quatuor partes poteſt dividi, Th. IV. N. 98. not.
— — particulæ ipſius, Cat. Rar. p. 170. Th. VII. N. 67.
— *Puerorum* diverſæ ætatis, Cat. Rar. p. 141. 171. Th. I. Aſ. I. N. 7. Th. II. Aſ. III. N. 4. Th. VI. N. 36. & N. 106. Th. VIII. N. 39. Th. IX. N. 25. Th. Max. N. 81.
— *Vitulinus*, Th. Max. N. 37. & 171.
Ventriculi Arterioſi ramuli conſtitutionem quamnam habeant? Th. VI. N. 106.
— *Circumvolutiones*, Th. Max. N. 119.
— *Coarctatio* ab inedia, Obſ. An. 68.
— *Dolor* auctus fundatus eſt in papillis nervoſis, Adv. Dec. III. p. 33.
— — à Scirrho lethali, Obſ. An. 39.
— *Exulceratio* ab arſenico aſſumpto, Th. VIII. N. 70.
— *Glandulæ* ita dictæ, quales ſint? Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 2. Th. VI. N. 33. n. 1. Th. X. N. 142. diverſimode comparent, Th. IV. N. 92. n. 2.
— *Humor* ſeroſus non ex Glandulis ita dictis provenit, ſed ex arteriarum extremitatibus, Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 2. Th. VI. N. 33. n. 1.
— *Irrigatio* in ſtatu ſano fit per arteriolarum ultimas extremitates, per quas continuo humore convenienti irrigatur, Th. VI. N. 33. n. 1.
— *Nexus* cum liene contingit ope membranæ, vaſis ſanguineis ditatæ, quæ vaſa brevia dicuntur, Th. VIII. N. 33. n. 1.
— *Numerus* quadruplex in ovibus ſtatuitur, quia in quatuor partes dividi poteſt, Th. IV. N. 98. not. Th. IX. N. 17.
— *Os* apertum foetus humani, Th IX. N. 62. lit. F.
— *Papillæ* diverſæ ſunt, quædam pyramidales, multæ rotundulæ, quædam exiguæ, oblongæ, Adv. Dec. III. p. 34.
— — in interiori ejus ſuperficie in ove optime demonſtrantur, & quomodo? Adv. Dec. III. p. 33. 34.
— *Pars* cum annexis delineata, *ibid.* tab. 2. fig. 7.
— *Partes* ſunt quatuor, Th. IX. N. 17.
— *Plicæ* interiores, Th. II. Aſ. III. N. 4.
— *Pori* viſibiles in interiori ſuperficie,

iique innumeri, Th. II. Aſ. III. N. 4. tab. 5. fig. 2. Th. X. N. 141.
— *Portionum* quarundam delineationes, Th. II. tab. 5. fig. 1. & ſeqq.
— *Pylorus* repræſentat circulum, Cat. Rar. p. 152.
— *Relaxatio* cauſa appetitus canini, Obſ. An. 74.
— *Rugæ* diviſæ, Th. X. N. 142.
— *Scirrhus* lethalis, vid. Venticuli dolor.
— *Situs* ab auctoribus in figuris ſuis non bene eſt obſervatus, Th. VIII. N. 39.
— *Structura* papilloſa quomodo præparanda? Adv. Dec. III. p. 24.
— *Superficies* interior, præter plicas, habet etiam intercapedines celluloſas minutisſimas, quadrangulares, quarum uſus ignotus, Th. II. Aſ. III. N. 4.
— *Tunica Carnea* plures habet arterias quam ulla alia tunica, Th. III. N. 14. n. 2.
— — *Nervea* multa vaſa ſanguinea accipit à vaſis coronariis, Th. VIII. N. 33. n. 1.
— — *Villo-papilloſa*, Adv. Dec. II. p. 26. Dec. III. p. 33. 34.
— — — plurimis vaſculis ſanguineis ſcatet, Th. V. Aſ. I. N. 7. n. 1. Th. VI. N. 33. n. 1. Th. VII. N. 40.
— *Tunicæ Villoſæ* ſtructura, Th. IX. N. 62. lit. D.
— *Vaſa ſanguinea* copioſiſſima ſunt, Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 2.
— *Vaſorum* reptatus, Th. VI. N. 106.
Ventriculi equini ſæpe vermes continent, de Valv. c. 4. Obſ. 3.
Ventris Dolores in puerpera non ſemper dependent à lochiis aut ſecundinis male ſecedentibus, Adv. Dec. II. p. 24.
— — — — orti ex Veſica urinaria inflammata, hincque Gangrænâ affecta &c. *ibid.* p. 24. & 25.
— — oriuntur poſt purgationes vehementes deraſo papillarum tegumento, *ibid.* p. 26.
— *Tumor* oblongus poſt partum ex Omenti coarctatione, Obſ. An. 63.
Vermis, ſive *Lumbricus* latus, & aliquot ulnas longus, Th. VIII. N. 77.
Vermis parvi exuviæ, in cavo oſſis humeri inventæ, & delineatæ, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 2.
— *Guinenſis* conſiderabilis longitudo & gracilitas, Th. III. N. 14.
— *Lati* & articulati ex homine portio, Th. IV. N. 85. alius ſpeciei aliæ portiones, *ibid.* N. 86. & Th. X. N. 158.
Vermes, aut eorum *Ovula*, per quas vias in interiora corporis ſeſe inſinuent, haud proclive eſt determinare, Obſ. An. 64.
— *Cutaneæ* quid ſint? Adv. Dec. I. p. 12.
— è piſce, *Bley* vulgo dictæ, Obſ. An. 64. fig. lit. C.
— ex *Ovulis*, in nobis generatis, ſimul cum reliquis corporis noſtri partibus prodire, unde vermes morbum noſtri corporis congenitum eſſe, non male ſtatuit Dr. Nicolaus Andry, Adv. Dec. I. p. 19.
— in *Arteria Meſenterica* equina, de Valv. c. 4. Obſ. 16.
— in *Arteriæ Magnæ Aneuriſmate* equino reperti, Obſ. An. 64. fig. lit. D. faſciculus eorum in hac Arteria Magna, Adv. Dec. III. p. 19.
— in *Cerebro*, Obſ. An. 64.
— in *Ductu Cyſtico* ovillo, Obſ. An. 64. fig. lit. E.
— in *Hepatis ſubſtantia* aſelli majoris, Obſ. An. 64. fig. lit. A.
— — — — muris, de Valv. c. 4. Obſ. 9. Th. II. Aſ. V. N. 5. n. 1.
— in *omnibus partibus* noſtri corporis generari poſſunt, de Valv. c. 4. n. 16.
— in *Pedibus* homines, in Guinea degentes, infeſtant, Th. III. N. 14.
— in *Poris Bilariis*, de Valv. c. 4. Obſ. 18. Obſ. An. 64. & fig. lit. E.
— in *Pulmonis Bronchiis* reperti, Th. VIII. N. 95.
— *in Renibus* caninis, de Valv. c. 4. Obſ. An. 64. Th. VI. N. 113. Th. VII. N. 113.
— — — humanis, Obſ. An. 64.
— in *Ventriculo* equino curti & craſſi, de Valv. c. 4. Obſ. 3.
— *intra homines* quomodo gignantur ex-

explicatu difficile eſt, Obſ. An. 64. Adv. Dec. I. p. 17.
— — — ſemper ex ovulis deglutitis oriri probabile non eſt, Obſ. An. 64. Adv. Dec. I. p. 18. 19. 20.
— paſſim *inter Viſcera* latentes, Obſ. An. 64.
— per *Urinas* excreti, Obſ. An. 64. fig. B. Th. I. Arc. IV. Th. Max. N. 141.
— ſupra *Omentum* in cane, de Valv. c. 4. Obſ. 16.
— *Vivi deglutiti* in ventriculo permanere non poſſunt, Adv. Dec. I. p. 19.
Vermium exiguorum phænomenum, Th. Max. N. 114.
— *ſpecies* diverſæ dantur, Adv. Dec. I. p. 18.
Vertebra Coſtis coalita, de Valv. c. 4. Obſ. 8.
— una ex infante, Th. I. Aſ. III. N. 20.
Vertebræ Bifidæ, Th. VIII. N. 1. n. 2.
— *Cavitates* habent, à nemine deſcriptas, in interſtitiis corporum vertebrarum ſitas, humore limpido & lubrico plenas, Th. IV. N. 63. n. 2.
— *Colli* nonnullæ, Th. Max. N. 147.
— — omnes, & aliquot è ſuperioribus thoracis bifidæ repertæ, nullaque ſpinali medulla præditæ &c. Th. VIII. N. 1. n. 2.
— — unitæ, de Valv. c. 4. Obſ. 8.
— *Dorſi* coalitæ, & in circulum recurvatæ, in homine gibboſo, Obſ. An. 67. Cat. Rar. p. 172.
— *Ligamentis* tam internis, quam externis præditæ ſunt, Th. IV. N. 63. n. 3.
— *Lumborum* in tumore lumbari, qua ratione bifurcatæ fiant? Obſ. An. 34.
— — per Symphyſin coalitæ, de Valv. c. 4. Obſ. 8.
— *Vaſa* ſanguinea etiam habent; Th. IV. N. 63. n. 1.
Vertebrarum Corporum in nihilum redactio, Obſ. An. 67.
— *partes*, *Proceſſusque ſpinoſi* conſtitutio in ætate tenella, Cat. Rar. p. 107.
Veſica Fellea, vid. Hepatis Veſica fellea.
— *Urinaria contrahi* & *extendi* poteſt mirum in modum, Th. IV. N. 23. n. 2.
— — *Craſſior ſe ipſa* quando reddatur? Adv. Dec. I. p. 8.
— — *Equina*, Cat. Rar. p. 182.
— — ex *arenulis* calculoſis tota ferme conſtituta, Th. III. ab init.
— — *Fibras* motrices habet innumeras, Adv. Dec. III. p. 35.
— — *Glandulas* in ſuperficie interiore nullas habet, Ep. V. p. 20.
— — *Gliris*, Th. III. N. 59.
— — *Hominis*, calculo laborantis, Th. VI. N. 29.
— — *Humana* delineata, Th. II. tab. 2. fig. 1.
— — — tribus Ureteribus inſtructa, Cat. Rar. p. 148. Th. VIII. N. 32.
— — *Inverſa* delineata è bove, Th. IV. tab. 2. fig. 1.
— — *Leporis*, Cat. Rar. p. 183.
— — *Mulieris*, utero gerentis, delineata, Th. II. tab. 2. fig. 2.
— — *Ovilla*, Cat. Rar. p. 147. 182.
— — — quaſi in duas partes diviſa, Obſ. An. 8. cauſa hujus duplicitatis, *ibid.*
— — — ubi meatus Urinarius in totum deficit, Th. VIII. N. 30.
— — *Prolabitur* ſimul, utero prolabente, Th. VIII. N. 102. not.
— — *Prolapſa* tota in ſcrotum, Obſ. An. 98.
— — *Purulenta*, corrupta & materia calculoſa obſita, in gravida mortua, Th. II. Aſ. II. N. 6.
— — *Sequitur* non ſemper Vaginæ extenſionem, Cat. Rar. p. 119.
— — *Vaccina* Th. IV. N. 70. Th. VIII. N. 56.
— — *Vitulina*, geminam mentiens, Cat. Rar. p. 118.
— — *Vituli*, recens nati, cum Uracho pervio, *ibid.* p. 159.
Veſicæ Urinariæ Calculus, vid. Calculus Veſicæ Urinariæ.
— — *Conſtitutio*, Adv. Dec. III. p. 35.
— — *Craſſities* à Calculo, Obſ. An. 89.

89. Th. II. Aſ. III. N. 5. n. 2. Th. V. N. 104 not. Adv. Dec. I. p. 8.
— — — à ſcabie Veſicæ, Obſ. An. 78.
— — *Excreſcentiæ* præternaturales à Calculi attritione, Th. II. Aſ. III. N. 5. n. 2.
— — *Extenſio* & *Contractio* quando fiat? Th. IV. N. 23. n. 2.
— — *Fibræ* omnes, calculoſa ſubſtantia ſtipatæ, Th. II. Aſ. II. N. 6.
— — *Foramen Cœcum* cur ita vocetur? Th. IV. N. 30.
— — *Gangræna*, vid. Gangræna.
— — *Hernia*, Th. VIII. N. 102. not. Adv. Dec. II. p. 23.
— — *Membrana* interior inflammata, hinc Gangrænâ affecta, excreta, & absque vitæ diſcrimine extracta, Adv. Dec. II. p. 24. 25.
— — *Membranæ* interioris pars delineata, *ibid.* tab. 2.
— — *Obſtructio* in ove, Cat. Rar. p. 145.
— — *Scabies* cum dolore vehementi, mingendi deſiderio frequentiori &c. Obſ. An. 78.
— — *Tubera* lapidefacta, Th. IV. tab. 2. fig. 1.
— — *Tunica* interior lapidea facta, Th. IV. N. 51. N. 70. n. 1. & tab. 2. fig. 1.
— — *Tunicæ*, materiâ purulentâ diſtentæ, Obſ. An. 89.
— — *Vaſa ſanguinea*, quibus ea ſcatet, copioſa ſunt, Cat. Rar. p. 156. Th. X. N. 126. & 128.
— — *Vaſorum ſanguineorum* reptatus non convenit cum reptatu aliarum partium, Th. X. N. 176.
— — *Vulnus* feliciter curatum, ſuccedente tumore hernioſo, Obſ. An. 75.
— — — non ſemper lethale eſt, ut plerique putant, *ibid.*
Veſicæ Urinariæ humanæ variæ, Cat. Rar. p. 153. & 184. Th. II. Aſ. III. N. 5. n. 2. Aſ. III. N. 16. Th. IV. N. 30. Th. VI. N. 83. Th. VIII. N. 7. n. 5. & Th. X. N. 128.
Veſiculæ Pulmonales, vid. Pulmonis Veſiculæ.
— *Seminales* equinæ in quonam ab humanis differant? Cat. Rar. p. 182.
— — humanæ, Cat. Rar. p. 152. 180. Th. X. N. 163.
— — — ſemine adhuc turgidæ, Th. X. N. 101.
— — in caballo felleas humanas geminas mentiuntur, Th. V. Loc. Arc. II.
— — intus cellulas, velut apum favos, efformant, Cat. Rar. p. 180.
Veſpertilio Indicus naſo peculiari, Th. Anim. I. N. 5.
Vexillum è cute humana, Th. Max. N. 193.
— ex Inteſtino Jejuno hominis, *ibid.* N. 145.
Viæ incognitæ in noſtro corpore dantur, Obſ. An. 66. Adv. Dec. II. p. 12.
Vipera exigua Ceylanica, Th. Max. N. 56.
Viſcera Hydropicorum quomodo conſtituta ſint? Obſ. An. 86.
Viſcerum Officium non dependet à pororum glandularum diverſitate, ſed vaſorum extremorum differentia ratione reptatus, &c. Th. X. N. 94.
— *Profuſio* à cutis circa foetus umbilicum defectu, Obſ. An. 72.
— *Subſtantia* non eſt glanduloſa, ſed vaſculoſa, Ep. XV. p. 4. Th. IX. in Præf.
Vitulus capite toto privatus, Adv. Dec. I. p. 21.
Vituli caput monſtroſum, de Valv. c. 4. Obſ. 4.
Ulcus malignum, profundens humorem acrem, &c. mortis cauſa, Obſ. An. 6.
— *Nomodes* ſerpens labii inferioris, feliciter ſanatum, Adv. Dec. II. p. 14.
— *Uteri*, vid. Uteri Ulcus.
Umbilicalis funis admodum *ſpongioſus* exiſtit, Th. I. Aſ. III. N. 7. n. 1.
— — æque *ſpiſſus* aut ſpiſſior ſæpe obſervatur, quam ipſe Embryo, Th. IV. N. 40. n. 1. Th. VI. N. 47 tab. 2. fig. 2. Adv. Dec II. p. 29.
— — *Conſtat* duabus arteriis & una vena, Th. I. Aſ. III. N. 7. n. 2.
— — *Degener* in Hydatides, Obſ. An. 14.
— — *Embryonis*, Hydatidibus obſeſſus, Cat. Rar. p. 183.

— — *Fœtus vaccini* differt ab eo in homine, Th. IX. N. 2.
— — *in dorſo* in quibusdam animalibus geritur, Th. X. N. 1. lit. F. not.
— — *Mutationibus* pluribus in ſtatu morboſo obnoxius eſt, quam auctores annotarunt, Th. VI. N. 90.
— — *Nodos* aliquando habere videtur. Cat. Rar. p. 136. Th. IX. N. 20. & 12. quid illi ſint? Th. IX. N. 20. lit. I.
Umbilicalis funis Contorſio mira, fuit cauſa mortis in foetu, Obſ. An. 11.
— — — unde oriatur? *ibid.*
— — *Fœtus vitulini* portio, Th. IX. N. 20. lit. H.
— — *Hippopotami* portio, Th. II. Aſ. VI. N. 6.
— — *Humani* portiones, Cat. Rar. p. 138. Th. I. Aſ. III. N. 70. n. 1. Th. VI. N. 89. Th. X. N. 59. Th. Max. N. 151.
— — *Hydatides*, Obſ. An. 14.
— — portio cum nodo prodigioſo, Th. IX. N. 20.
— — *Poſitus* quisnam eſſe debeat? Th. VIII. N. 15.
— — *Tumor* durus inauditus, ſublatus, Th. IX. N. 3.
— *Hernia*, vid. Hernia Umbilicalis.
— *Vena*, vid. Hepatis Vena Umbilicalis.
Umbilicales arteriæ, fœtu in lucem edito, ſæpe in tenuem degenerant membranam, ac ſi nunquam arteriæ extitiſſent, Obſ. An. 82.
Umbilicus quid ſit proprie? Obſ. An. 71.
Umbilici veſtigium in dorſo in porcis Americanis, Th. X. N. 1. lit. F.
Ungues juxta Malpighium ſunt extrema Nervorum, Adv. Dec. II. p. 46.
— juxta Ruyſchium ortum ducunt ex papillis cutaneis nerveis, Th. III. N. 13. n. 4. 5. Th. VIII. N. 97. n. 2.
— poſt mortem non creſcunt, Th. IX. N. 8. n. 4. Adv. Dec. II. p. 46.
Unguiculi cur facilius ſeparari poſſint à corporibus papillaribus, quam ab Epidermide? Th. III. N. 13. n. 4.
Vomitus inſoliti hiſtoria, Th. IX. N. 48. Adv. Dec. I. p. 17. ſqq.
— materiæ nigricantis in Scirrho Ventriculi, Obſ. An. 39.
Urachus in *fœtu humano* apertus eſt ad longitudinem digiti transverſi, non autem ulterius, Th. V. N. 57. n. 2. Th. VIII. N. 56. not.
— in *quadrupedibus* ſolis naturaliter eſt apertus, ſed an tali modo apertus, ut admittat urinam in membranam Alantoidem, ulterius inquirendum, Obſ. An. 8. Cat. Rar. p. 118. Th. VIII. N. 56. not.
— non ita *pervius* eſt, ut flatus aut liquor ex Veſicæ cavitate adigi poſſit in peculiarem ita dictam Alantoidem, Th. V. N. 57. n. 2.
— *Oſculum* coecum habet in fundo Veſicæ, Th. IV. N. 30. Th. VI. N. 83. n. 2. quid illud ſit? Th. IV. N. 30.
Ureteres, vid. Renum Ureteres.
Urethra, vid. Penis Urethra.
Urina, *animalcula* aut vermiculos continens, excreta, Th. I. Arc. IV.
— *Evacuatur* forte etiam per alias, quam adhuc notas vias, Obſ. An. 94. Adv. Dec. II. p. 12.
— *Purulenta* in ſcabie Veſicæ, &c. Obſ. An. 79.
— *Secernitur* juxta Bilſium glandulis lumbaribus per peculiares quosdam ductus, quos *Moſch* nominat, de Valv. c. 1. p. 3.
Urinæ incontinentia à partu difficili, Obſ. An. 22.
— — producitur à Vaginæ nimia extenſione, *ibid.*
— *Regurgitatio* è Veſica ad renes præternaturalis in ove, Obſ. An. 99.
— *Remora* quare fiat? Cat. Rar. p. 147.
— *Suppreſſio*, vid. Iſchuria.
Urinaria Membrana in brutis reperitur, Th. V. N. 57. n. 2.
— — in ſubjecto humano non datur, Th. IV. N. 30. Th. V. N. 41. & N. 57 n. 2. & tab. 1. fig. 1.
— ſpuria in homine, Th. V. N. 41. & tab. 1. fig. 1. Th. IX. N. 21. Th. X. N. 155.

Urtica marina rariſſima, Th. Anim. I. N. 89. an Velella ſit? *ibid.*
Uſtio memorabilis fungi palati, Obſ. An. 48.
Uſus partium verus nobis ignotus eſt, ſi vera earum conſtitutio lateat, Th. II. Aſ. III. N. 4.
Uterus Cochleæ marinæ gravidæ, cochleis exiguis refertiſſimus, Cat Rar. p. 126.
— *Gallinæ* cum ovario, Cat. Rar. p. 137.
— — effoetæ cum oviductu, *ibid.*
— *Gravidæ* delineatus, Th. VI. tab. 4. 5. Adv. Dec. I. tab. 1. fig. 2.
— — duobus gaudet diverſæ naturæ objectis, fœtu ſcilicet, & Placenta, quæ velociter alternatim in ſtatu naturali in lucem prodeunt, Adv. Dec. III. p. 35.
— *Humanus*, ſemine virili ſaturatus, & delineatus, Adv. Dec. I. tab. 2. fig. 3.
— — ſcirrhoſus factus, Th. X. N. 106.
— — tertio ligamento terete gaudens, Obſ. An. 88.
— *Inverſus* cito indureſcit, Adv. Dec. II. p. 38.
— — illico à partu propendens delineatus, Obſ. An. 10. fig. 12.
— — qua ratione reſtituendus? Adv. Dec. II. p. 37.
— — vaccinus quo medio reſtituatur? *ibid.* p. 38.
— *Invertitur* non raro poſt partum, Th. VIII. N. 102. not.
— *Leporinus* bifidus, Cat. Rar. p. 182.
— *Mulieris*, à paucis diebus gravidæ, Th. VI. N. 32. ejus delineatio, *ibid.* tab. 4. fig. 1.
— — formam & magnitudinem quamnam habeat? Th. X. N. 175. lit. A.
— — formam quamnam habeat tempore graviditatis? Th. VIII. N. 7. n. 1.
— — in adulterio à marito deprehenſæ, & occiſæ, Th. VI. N. 21. ejusdem delineatio, *ibid.* tab. 5. fig. 1.
— — in quartum fere menſem gravidæ cum foetu, Th. VIII. Aſ. I N. 7.
— — menſtruatæ, Th. IV. Loc. Arc. I. not.
— — mox poſt coitum occiſæ, delineatus, Adv. Dec. I. tab. 2. fig. 3.
— — mutatus in aliud quid, Th. IX. N. 51.
— — ore interno anguſtiſſimo præditus, Th. VI. N. 85.
— — quæ paulo ante conceperat, Th. VI. N. 5.
— — tribus ligamentis teretibus præditus, Th. IV. Loc. Arc. I. n. 3.
— — tumoribus obſitus, Th. VI. N. 30.
— *Ovinus*, Cat. Rar. p. 140.
— *Ovis* gravidæ, ex quo per abſceſſum, circa uteri regionem obortum & ſponte apertum, varia cum pure oſſicula fuere expulſa, id quod etiam in mulieribus nonnunquam contingit, Th. IX. N. 1. n. 1.
— — imprægnatæ interior, Th. II. Aſ. IV. N. 19
— *Prolapſus* ſine vitæ dispendio haud extirpatur, Obſ. An. 30. Th. VIII. N. 102. not. vid. Uteri prolapſi &c.
— *Puerperæ*, Th. IX. N. 14.
— — delineatus, Obſ. An. 43. fig. 39.
— — octo dierum cum annexis, Cat. Rar. p. 155.
— *Quantus* ſit poſt quatuordecim dies à puerperio, Th. IX. N. 15. n. 1.
— *Scirrhoſus* & deformis, qui, in magnam molem auctus, extra pudendum propendebat, Obſ. An. 7.
— *Semine virili* cum Tubis Fallopianis impletur foecundo conceptu, Adv. Dec. I. p. 3.
— *Totus* verusque, & non inverſus, è corpore propendet, Obſ. An. 7. & 9. vid. Uteri prolapſi &c.
— *Vaccinus*, ex quo corpus piloſum quoddam præternaturale expulſum, Th. VI. N. 25 tab. 5. fig. 6.
Uteri Acetabula, ſive *Cotyledones*, in vaccis quomodo ſeſe habeant? Th. V. N. 21. & Loc. Arc. III. n. 1.
— *Cancer* quale malum & quomodo cognoſcatur? Adv. Dec I. p. 33.
— *Capacitas* in gravidis & puerperis major eſt, imo in puerperæ quatuordecim

decim dierum valde adhuc magnus eſt Uterus, Obſ. An. 43. Th. VI. N. 32. Th. IX. N. 15. n. 1. 3.
— — naturalis exigua eſt, vixque minutiorem amygdalem comprehendit, Adv. Dec. III. p. 16.
— — ſanguinolenta illico à partu cernitur, Adv. Dec. I. p. 9.
— *Cavitatibus*, quæ in vaccis tempore graviditatis in Uteri protuberantiis inveniuntur, profundi inſinuuntur rami vaſorum, Placentam conſtituentium, ut Venæ ſuccum nutritium abſorbeant, ſecus ac in mulieribus, Th. VI. N. 71. 72. & 74. n. 3.
— *Cervix* variis lacunis & ſulcis prædita eſt, Th. IV. N. 89.
— *Cervicis* cavitas à Græffio male delineata eſt, Th. VI. N. 87. n. 1.
— — interni cavitas, Th. VI. N. 87. n. 1. & N. 91.
— — — conſtitutio, Th. IV. N. 89.
— *Conſtitutio* quænam poſt coitum prolificum ſit? Th. VI. N. 5. 21. 32. & n. 1. & ſqq. Adv. Dec. I. p. 3. item quænam ipſius ſit conſtitutio poſt infantis nativitatem? Adv. Dec. II. p. 31.
— *Cornua* fruſtra in mulieribus quæruntur, Th. IX. N. 1. n. 2.
— — in ove ſunt Uteri bifurcationes, Cat. Rar. p. 140. Th. IX. N. 1. n. 2.
— *Excretiones ſanguineæ* cum hæſerint, quare hanc vel illam formam adipiſcantur? Th. VI. N. 6.
— *Extirpatio* quando & quomodo facienda? Obſ. An. 30.
— *Fabrica*, Adv. Dec. III. p. 35.
— *Fibræ* orbiculares, à Ruyſchio nuper detectæ, in fundo Uteri poſitæ, eo loco ſcilicet, ubi Placenta Utero ſeſe adplicat, Adv. Dec. II. p. 34. Dec. III. p. 34. 35.
— *Glandulæ* pro foetus nutrimento nullæ dantur, Th. II. Aſ. IV. N. 19. Th. V. N. 41.
— *Hernia*, vid. Hernia Uteri.
— *Hydatides*, Adv. Dec. I. p. 5.
— *Inflammatio* & *induratio* poſt partum ſubinde ab obſtetricum temeritate oritur? Obſ. An. 61.
— *Inverſio* vera à quibus cauſis oriatur? Obſ. An. 10. 26. Adv. Dec. II. p. 35. 37. 38.
— — — eſt affectus periculoſus, Obſ. An. 10.
— — — lethalis reddita à manu imperita, *ibid.* 26.
— — — ſubitam reſtitutionem expoſcit, Obſ. An. 10.
— *Inverſi* puerperæ fundus delineatus, Adv. Dec. III. tab. 3. fig. 1.
— *Lateralis* portionis prolapſus in partu, Obſ. An. 24.
— *Ligamentum* teres, Th. VII. N. 55.
— *Ligamenta* tempore geſtationis longius à fundo diſtant, Th. IX. N. 15. n. 1.
— — teretia quomodo ſita? Cat. Rar. p. 119.
— — — tria reperta, Obſ. An. 88.
— *Membrana* interna tota vaſculoſa eſt, Th. V. Arc. III.
— *Morboſa conſtitutio* organica cauſa eſt infoecunditatis, Th. VI. N. 85.
— *Motus localis* nunc ſurſum nunc deorſum, nunc ad Diaphragma, fauces &c. extra puerperium imaginarius eſt, Obſ. An. 93.
— — — verus quisnam ſit? *ibid.* 93.
— — notabilis & neceſſarius in partu, *ibid.* 93. Adv. Dec. III. p. 35.
— *Orificium* hians, & Pelvis humoribus repleta, in puerperæ cadavere, Obſ. An. 43.
— — in ambitu gaudet plurimis lacunis minutiſſimis, Th. IV. N. 53. not.
— — internum delineatum, Th. VI. tab. 4. fig. 3.
— — internum, nato recenter infante, in initio nullum reperitur, niſi ſucceſſu temporis, Adv. Dec. II. p. 31. 41.
— — — patulum adeo in puerperis remanet per quatuordecim dies & ultra, Obſ. An. 43. Th. IX. N. 15. n. 3.
— — — prolapſum in partu, Obſ. An. 25.
— — — quam craſſum ſit? Th. VI. N. 87. n. 2.

— — — ſtru-

— — — ſtructuram quamnam habeat? Ep. Ettm. p. 7.
— — naturaliter conſtitutum, Th. IV. N. 53. & 89.
— — nimis anguſtum poteſt eſſe cauſa ſterilitatis, Th. VI. N. 85. & n. 1.
— *Orificio* in partu prolabente, quid vel foetu vivente vel denato ſit faciendum? Obſ. An. 25.
— *Ovaria*, vid. Ovaria.
— *Papillæ* nerveæ, Th. IV. N. 9. n. 5.
— *Partium* omnium recenſio, Cat. Rar. p. 126. 152. 155. 184. & ſeq. & 185.
— *Placenta*, vid. Placenta.
— *Polypus* carnoſus, Obſ. An. 6.
— *Procidentia*, Th. VIII. N. 102. not. exemplum tale refertur, *ibid.*
— — cur maximam Veſicæ partem ſecum trahat? *ibid.* n. 1.
— — delineata, *ibid.* tab. 2. fig. 1. & 3.
— — extra partum quomodo fiat? Obſ. An. 10. in quo caſu uterus non ſemper poteſt reſtitui, ſi extra partum diu è corpore prociderit, Obſ. An. 9.
— — quid ſit? *ibid.* 7.
— — ſcirrhoſa, &c. *ibid.* 7.
— *Prolapſi* delineatio, Obſ. An. 1. fig. 1. Obſ. 9. fig. 11. & ſeqq. Th. VI. tab. 4. fig. 2.
— — extirpationem cum vitæ diſpendio ſuſcipi exemplo probatur, Th. VIII. N. 102. not.
— *Prolapſus* abſque inverſione conjunctum habet Veſicæ Urinariæ prolapſum, Th. VIII. N. 102. not.
— — à fluore albo immani ortus, Obſ. An. 6.
— — cum prolapſu Veſicæ, calculis oppletæ, in octogenaria, *ibid.* 1.
— — cum toto foetu, non tamen extra Vaginam, ſed per Peritonæum dilatatum, Adv. Dec. II. p 23.
— — non eſt ſaltem Vaginæ propendentia, ſed Uterus verus ſubinde è corpore prolabitur, Obſ. An. 7.
— — non impedit, quo minus mulier poſſit fieri gravida, etiamſi Uterus ipſe ex parte propendeat, *ibid.* 22.
— — non ſemper cum inverſione contingit, *ibid.* 7. & 9.
— — vaginam reddit capaciorem, Th. X. N. 170. lit. R.
— — variis nominibus indigitatur, Obſ. An. 7.
— — verus datur, *ibid.* 7. & 9. Th. VI. N. 63. n. 2. & tab. 4. fig. 2.
— — verus negatur à multis, Obſ. An. 7.
— — — quanam ſit conſtitutione? Th. VI. N. 63. n. 2.
— — — reſtitui non ſemper debet, nec poteſt, Obſ. An. 9.
— — — reſtitutus. *ibid.*
— *Protuberantiæ* ex vaccis gravidis, Th. VI. N. 71. 72. 74.
— *Ramorum*, per Vaginam & Uterum disſeminatorum, ortus, Th. X. N. 170. litt. O. O.
— *Retractio* in ſiniſtrum latus, Obſ. An. 88. Cat. Rar. p. 151.
— — unde cognoſcatur? Obſ. An. 88.
— *Rugæ*, aliis *Valvulæ*, ſed potius *Juga*, ſive *Stamina* lata, Th. VI. N. 87. n. 2. Adv. Dec. I. p. 5.
— *Sanguineæ excretiones* cum hæſerint, quare hanc vel illam formam adipiſcantur? Th. VI. N. 6.
— *Sarcomata*, Obſ. An. 58. Th. III. N. 7. n. 2. Th. VI. N. 25. n. 3.
— *Scirrhus*, Obſ. An. 7. Th. VI. N. 30. Th. X. 106.
— *Structura* & fabrica in homine, Ep. Ettm. p. 7.
— *Subſtantia* fibroſa & craſſa eſt, conſtans fibris motricibus diverſæ conſtitutionis & uſus, Adv. Dec. III. p. 35.
— *Superficies* interior corrupta, & plurimis tuberculis obſita, Th. IX. N. 51. not.
— — — in millena corpuſcula rotunda, glandulas mentientia, mutata, Th. VIII. tab. 2. fig. 1.
— *Tubæ Fallopianæ*, vid. Tubæ Fallopianæ.
— *Tumor* carnoſus prodigioſæ magnitudinis, figuræ cucurbitinæ, circa os uteri internum enatus, Th. VIII. N. 102. not.
— *Tunica* exterior è vitulo, Th. II. Loc. Arc. I. N. 2.

— — in-

— — interior in mulieribus, ubi Placenta ſeſe utero adplicat, protuberat etiam nonnihil, Th. V. Loc. Arc. III. n. 1.
— — intima & extima vaccæ, Th. V. Loc. Arc. III. n 1.
— — — ovis gravidæ delineata, Th. II. tab. 6. fig. 6.
— — — vaſis Vermicularibus, à Ruyſchio ita dictis, in Utero ovino plena, foetus nutrimento dicata, Th. II. Aſ. IV. N. 19. & tab. 6 fig. 6. Th. V. N. 41. Th. VII. N. 16. n. 2.
— *Tunicæ* interioris portio ovis gravidæ, Th. VIII. N. 16.
— — —, portio, quæ in globulos degeneravit, è bove, Th. VI. N. 112.
— *Vagina* arcte cohæret cum Inteſtino recto, maximamque ideo cum hoc communicationem habet, Obſ. An. 59. Cat. Rar. p. 119. Th. VIII. N. 7. n. 3.
— — firmiter etiam connectitur cum Veſicae collo, Obſ. An. 22. Cat. Rar. p. 119. Th. VIII. N. 7. n. 5.
— — inflammata aut aliter affecta, patiuntur etiam Veſicæ urinariæ collum & Inteſtinum rectum, Th. VIII. N. 7. n. 3.
— — longior eſt in gravidis. Cat. Rar. p. 118. Th. VIII. N. 7. n. 6.
— — ovis, Th. VI. N. 80.
— — papillis nerveis ſcatet, Th. IV. N. 9. n. 5.
— — praeternaturali membrana clauſa, tempore partus pone Hymenem, Obſ. An. 22. item in menſium obſtructione, *ibid.* 32.
— *Vaginæ* & Inteſtini recti perforatio & Gangraena feliciter curata, Obſ. An. 59.
— — nimia extenſio ſæpe producit incontinentiam urinæ, Obſ. An. 22.
— — prolapſus in partu frequenter obſervatur, Obſ. An. 25.
— — triplex vel quadruplex anguſtatio, ceu ora, obſervata, Th. VI. N. 80.
— *Vaſa* cum vaſis Placentæ immediate non uniuntur, Th. Max. N. 151.
— — *Sanguinea* copioſiſſima, Th. VI. N. 1. n. 6. & N. 5.
— — — in gravidis ampliora ſunt, Cat. Rar. p. 119.
— — *Vermicularia* uterina, Th. VII N. 16 n. 1. & 2.
— *Vaſorum* inventio recentior, Th. III. N. 41. n. 1.
— *Veſiculæ* an Hydatides an glandulæ ſint? Ep. Ettm. p. 9.
— — quid ſint? *ibid.* p. 8.
— *Ulcus* malignum lethale, Obſ. An. 12.
— — — medicamenta reſpuit, quia locus eſt nimis humidus & incommodus, Obſ. An. 12.
— — — vehementes dolores excitat, Obſ. An. 12.
Uteri humani varii cum annexis, Cat. Rar. p. 126. 151. 174. Th IV. Loc. Arc. I Th. IV. N. 53. Th. VI. N. 86. 87. Th. X. N. 107. 109. Th. Max. N. 24 & 75.
Vulnus Abdominis, vid. Abdominis vulnus.
— *Orbitæ* oculi lethale, Obſ. An. 53.
— *Thoracis* penetrans, cum egreſſa Pulmonis portiuncula, ſanatum, *ibid.* 52.
— Veſicæ, vid. Veſicæ Vulnus.
Vulnera thoracis, anteriori parti inflicta, ſanguinem copioſum reddere poſſunt, Ep. II. p. 18.
Vulva, vid. Uteri vagina.
Uvula Corpora glandulóſa habet, Th. X. N. 37. quæ corpuſcula Mucum producunt, *ibid.*
— *Fibras* habet longitudinales concentratas, Th. II. Aſ. V. N. 6.
Uvulæ extirpatio, Reſp. Rav. p. 8.

X.

X*Eranthemi* floſculi, Th. X. N. 138.

Z.

Z*Eylanica* avicula, vid. Avicula.

FINIS.

APPENDIX
NECESSARIA,
INDICIS
LOCUPLETISSIMI,
OPERUM
ANATOMICO-MEDICO-
CHIRURGICORUM

FREDERICI RUYSCHII,

M. D. Anatomes & Botanices Profeſſoris, Academiæ Cæſareæ Curioſorum Collegæ, nec non Regiæ Societatis Anglicanæ Membri,

In qua Notantur res, quæ in opuſculo Anatomico, de Fabrica Glandularum in corpore humano,

AB

HERMANNO BOERHAAVE

ET

FREDERICO RUYSCHIO

conſcripto, tractantur.

AMSTELODAMI,
Apud JANSSONIO WAESBERGIOS.

MDCCXXV.

APPENDIX
Neceſſaria
INDICIS LOCUPLETISSIMI.
OPERUM RUYSCHIANORUM.

A.

Acini, qui ſint? Opuſc. an. p. 76.
Aër aſper quare partes, quæ hujus irritamentis obnoxiæ ſunt, non lædat? p. 20.
Anaſarca, vid. Hydrops Anaſarca.
Anatomes *Comparativæ* utilitas. p. 30. 31. 32. 68. 71.
Anatome Comparativa à *Malpighio* quomodo inſtituta? p. 30. 31.
— *Malpighii* modus à *Ruyſchio* improbatur. p. 68. 71.
Anatomici eſt *Demonſtrare*. p. 48. 49. 52. 55. 60. 61.
Ani Condylomata ſedem habere in lacunis, *Boerhaavius* putat. p. 19.
Antrum Highmorianum inveſtitur *membranâ* tenuiſſimâ & vaſculosâ. p. 58.
— — in ea paratur *humor* quidam mucoſus ſingularis, in cava naſi exiens. p. 58.
— — hujus liquoris exitus obſtructus mortis cauſa eſſe poteſt. p. 58.
Arteria Aſpera ſecundum *Malpighium glandulis ſimpliciſſimis* prædita eſt. p. 5.
— — eas non agnoſcit *Ruyſchius*. p. 52. 61.
Arteriæ aſperæ *humor unctuoſus* non ex glandulis illis ſeparatur ſecundum *Ruyſchium*. p. 10.
— — humor hic primo tenuis eſt, ſed hærens ſpiſſeſcit. p. 52.
— — — diverſus eſt à muco narium, aliisque humoribus. p. 10. 54.
— — — non eſt copioſus naturaliter, ſed in morboſis aliquando. p. 52. 54.
— — — quemnam uſum habeat? p. 10. 52.
Arteriarum extrema, vid. Vaſa extrema.
Aſcites, vid. Hydrops Aſcites.
Aſpera Arteria, vid. Arteria aſpera.
Atheroma in *glandulis* ſedem habere *Boerhaavius* putat. p. 15. 16.
— *Membranas* unde acquirat? p. 60. 61.
— præter *pultem* etiam alia continere *Ruyſchius* expertus fuit. p. 59.
Attritus perpetuus quare partes non offendat? p. 20.
Aures pone, ubi nexæ capiti firmantur, *Boerhaavius* ſtatuit *Glandulas ſimpliciſſimas*, in quibus peculiaris naſcitur *humor*. p. 8.
— — quemnam *uſum* habeat hic humor, p. 20.
Aures obvelans *membrana* ſecundum *Boerhaavium* folliculis cavis, *humorem* iterum diverſum fundentibus, ſcatet. p. 8.
— *Ruyſchius* verò aſſerit, hos humores non ex glandulis, ſed extremis arteriis venire. 55.
Aurium Cerumen ſecundum *Boerhaavium* unde? p. 8.

B.

Balſamicus mucus partes tam internas quam externas defendit, ne ab attritu perpetuo lædantur. p. 20.
Bilis exſudans per poros veſiculæ bilariæ vicinas partes tingit. p. 55.
Bronchia glandulis ſimpliciſſimis gaudere *Boerhaavius* ſentit. p. 5.
— — *Humore balſamico* & peculiari deliniuntur, & quare? p. 10.

C.

Cadavera Ruyſchius arte ſua quaſi in vitam reſuſcitat. p. 73. 74.
Capilli *capitis* inunguntur tenui oleo, quod *Boerhaavius* venire putat ex meatibus exiguis, vid. Sudor capitis.
— — *aridi* & *fiſſi* unde? p. 7.
Capitis *Capilli*, vid. Capilli capitis.

— *Furfures* unde naſcantur? p. 7.
— — non ſunt abraſi cuticulæ fines. p. 8.
— *Nidor Olidus* unde? p. 8.
— *Sudor* pinguis, vid. Sudor capitis.
Celluloſa membrana *Ruyſchii* diſtribuitur per multas corporis partes. p. 53.
— — — ubique ferè invenitur. p. 59.
— — *Cellulas* habet, in quibus *pinguedo* continetur. 60. hæc aliquando ex iis in morbis acutis exit. p. 60.
Celluloſæ membranæ *Emiſſaria* ſunt pori. p. 18. 55. 56 60.
— — — *Glandulæ* dici nequeunt. p. 60.
— — *Cellulæ* poſſunt per morbos valde *excreſcere*. p. 60.
Cerebrum aut *Cerebellum* nullas habet *Glandulas*. p. 52.
Cerebri Cortex Malpighio glanduloſus habetur. p. 26. 27.
— — *Ruyſchio* vaſculoſus eſt. p. 66. 76.
— *Membranæ* nullis gaudent *glandulis*. p. 51.
— *Piæ Matris* tubercula præter naturalia malè dicuntur glandulæ. p. 51. 52.
— *Plexus Choroideus* glandulis nullis præditus eſt. p. 52.
— *Teſtes*, *Nates* &c. non ſunt glandulæ, ſed prominentes cerebri tumores. p. 51.
Cerumen, Aurium. Vid. Aurium Cerumen.
Chyli iter per vaſa lactea &c. flatu detectum. p. 65.
Chylo-feroſa vaſa quænam ſint? p. 73.
Condylomata Ani & Vaginæ ſedem habent in cryptis ſecundum *Boerhaavium*. p. 19.
Cor nullas habet *glandulas*. p. 52.
— *Boerhaavianæ*, (quæ nunc *lacunæ*, nunc *folliculi*, *loculi*, *cotylæ*, *ſinus*, *pyxides* &c. ab Auctore ita vocantur) optimè dicuntur *cavitates illæ parvæ Emiſſario præditæ*. p. 49. 53. 61. 76. 77.
— — quomodo juxta *Ruyſchium* definiantur? p. 76.
— — in quibus partibus reperiantur, à *Boerhaavio* pulcherrimè indicatur. p. 19. & ſeq.
Cryptæ multis in locis inveniuntur, ſed eas non ubique, aut per totum corporis ambitum admittit *Ruyſchius*. p. 52. 53. 57. 61. 67. 77.
— ubique non ſunt neceſſariæ. p. 52. 53. 57.
— multæ ſunt tumorum ſubjecta, ſed non omnes. p. 60. 77.
Cryptarum fabrica & figura juxta *Malpighium* & *Boerhaavium*. p. 20. 21.
— — intima, fatente *Ruyſchio*, adhuc non eſt detecta, quamvis probabile, eam forte ubique non eſſe eandem. p. 67.
— — cum *glandulis* non convenit, & quare? p. 49. 53. 60. 61. 76. 77. quænam ſit differentia inter cryptas & glandulas? p. 77.
— *Officium* eſt diverſos continere *humores*, &c. p. 76. 77. iſtos humores in ipſis cryptis mutari, *Boerhaavius* docet. p. 37. ſed *Ruyſchius* hanc mutationem vaſis ipſis extremis arterioſis adſcribit. p. 77.
— — differt ab eo ciſternarum otioſarum, in quibus pluvia non fit, &c. p. 52. 53.
— *Humores* preſſione mediantibus digitis effundi poſſunt, ſed eſt violenta mutatio, à naturali recedens. p. 52. 53. 54.
— — non ubique æquè copioſi ſunt. p. 54.
— *Vaſcula ſanguinea* copioſa ſunt, quorum progreſſum in ultimas & minimas cryptas *Ruyſchius* docet. p. 50. 52. 53. non tamen horum diverſitatem ita clarè detegere poteſt adhuc, quamvis probabile ſit, ea diverſa eſſe p. 76. 77.
Cutis juxta *Malpighium* & *Boerhaavium glandulis ſimpliciſſimis* & *ſimplicibus gaudet*. p. 8. 23. 24 25.
— *Glandulæ* quando viſibiles putentur. p. 23. 24.
— — negantur à *Ruyſchio*. p. 23. 33. 55. 64.
— *Glandulas* tamen dari, *Boerhaavius* conatur probare ex injectione ceracea. p. 24. item ex morbis. *ibid.*
— — eas putatitias *Ruyſchius* docet, exiſtere *Papillas nerveas cutaneas*. p. 24. 53. 58. 59. 60. 63. 77.
— — Papillæ hæ forte *opercula* habent. p. 63.
— *Pororum* à *Ruyſchio* inventorum tertium genus videntur *Boerhaavio lacunæ*. 8. 23.

D.

Dejectiones materiæ lentæ copioſæ ex inteſtinis unde? p. 11.
Demonſtrare eſt anatomici officium. p. 48. 49. 52 55. 60. 61.
Diapedeſis arte facta. p. 68.
Diaphragma non habet membranas cavas cum emiſſario. p. 52.
Diſſolutio vaſorum artificioſa, vid. Vaſorum diſſolutio artificioſa.

E.

Exodonteſis in dente elephantis examinata, quomodo ſe habeat? p. 61.
Extravaſatio materiæ ceraceæ ſub ſpecie roris, an fiat per poros, an diapedeſin &c. p. 68.

F.

Facies ſecundum *Boerhaavium* diverſa *glandularum ſimpliciſſimarum* genera gerit. p. 8. 9. imo *ſimplices* etiam habet *glandulas*. p. 25. has & illas glandulas *Ruyſchius* negat. p. 56. 58. 59. 64. 74.
Faciei *coloris* mutatio fœda unde? p. 9. 14. 15.
— *Nitor* & *vultus reſplendens* dependet ab oleo exſudante. p. 8. 9. quod ex tunica cellulofa per poros emittentes fundi, *Ruyſchius* aſſerit. p. 56.
— *Lacunas cutaneas multas* ſtatuit *Boerhaavius*, & quare? p. 14. 19. eas non facile poſſe demonſtrari *Ruyſchius* putat. p. 58.
— *Tumores* formidoloſi varii jam ulceroſi, jam leproſi *Boerhaavio* habentur glandulæ ſubcutaneæ degeneratæ. p. 14. 15. 16. quod *Ruyſchius* negat, & probat, hos morbos partim hærere in papillis nervoſis, partim in vaſculis degeneratis. p. 58. 59.
— *Vermes cutanei* perperam à vulgo ita dicuntur. p. 9.
— *Vermes* hoſce putatitios *Boerhaavius* cenſet hærere in glandulis cutaneis. p. 9. ſed eos *Ruyſchius* putat ad tumores atheromati congeneres eſſe referendos, &c. p. 56.
Faucibus *glandulas Malpighianas* adadſcribit *Boerhaavius*. p. 5.
Faucium *humor glutinoſus* juxta *Ruyſchium* unde proveniat? p. 54.
Fiſtulæ unde? p. 41.
Frontales ſinus interne membranâ vaſculosâ teguntur. p. 58. in qua conficitur humor mucoſus. 58.

G.

Glandula, vox eſt derivata à glande. p. 48.
— hinc malè glandula vocatur, quæ non habet ſimilitudinem cum glande. p. 48. 77.
— *Pinealis* & *pituitaria* non habent membranam cavam cum emiſſario. p. 77.
Glandulæ quomodo genuinè *definiantur?* p. 76.
— *differunt* inter ſe. p. 76. differunt etiam *à cryptis Boerhaavianis*. p. 77.
— veræ obduci debent *unâ membranâ*, ſi jure vocari poſſint glandulæ. p. 53.
— cavam non ſemper habent membranam cum emiſſario. p. 52. 53. 78.
— *Salivales* ſunt glandulæ conglomeratæ, an viſcerum ſubſtantiam conſtituant? vid. Viſcera. an *ſecernant* humores à ſanguine arterioſo? p. 21. vid. Secretiones.
— ratione vaſorum non ſunt partes otioſæ, ut ciſternæ. p. 48. 49. 50.
de Glandularum *fabrica, partibus, virtute*, ipſis imo *ſignis* inter ſummos in Europa viros lis vix compoſita exiſtit, & ambigua hactenus pendet. p. 2.
contra Glandulas *Ruyſchii* doctrina ſcrupulos movit, eosque inſignes. p. 1. & ſeq.
Glandulæ *conglobatæ* non negantur *à Ruyſchio*. p. 26. 64.
— — deprehenduntur in diverſis partibus. p. 26. 76 & ſeq. hæ ſunt ſimplices & veræ glandulæ. p. 64.
Glandularum *conglobatarum* vera *fabrica à Ruyſchio* eſt detecta. p. 64. 65. 78. 79. 80. 81.
— — vera & accuratiſſima *delineatio*. p. 81.
— — — *Subſtantia* maximè è vaſis ſanguineis peculiaribus conſtat intra membranam contentis. p. 64. 65. 78. 79.
— — — — à veteribus *Parenchyma* appellatum eſt. p. 64.
— — *Uſus*. p. 65. 79.

Glandulæ *conglomeratæ* ſunt glandulæ ſalivales, pancreas, &c. p. 27.
— — juxta Malpighium conſtant glandulis minimis innumeris. p. 27. quod *Ruyſchius* negat. p. 49.
Glandulis *minimis & innumerabilibus* viſcera conſtare, *Malpighius* putavit. p. 26. & ſeq. quod *Ruyſchius* negat. p. 29. 30. & ſeq. vide Viſcera.
Glandulæ *ſimplices Malpighii* quomodo ſint conſtitutæ, quam *fabricam* & *uſum* habeant, & quibus in locis inveniantur? &c. p. 25.
Glandularum harum ſimplicium icon. p. 25.
— — — exiſtentia negatur à *Ruyſchio.* p. 63. 64. ſed veræ & ſimplices glandulæ ipſi ſunt conglobatæ. p. 64.
Glandulæ *ſimpliciſſimæ* à *Malpighio* definiuntur, quod ſint membranæ cavæ cum emiſſario, &c. p. 3. 4. quæ definitio *Ruyſchio* inſufficiens eſt. p. 46. 47. 48. 51. 60. 77. quia glandulæ nullæ componuntur ex ſola membrana cava cum emiſſario, ſed præcipuè ex vaſis. p. 49.
— — malè glandulæ audiunt, quia dicuntur eſſe folliculi, aut loculi cavi, qui certe non habent ſimilitudinem cum glande. p 48. 64. 77. ſi eſſent glandulæ quare tunc cellulæ membranæ celluloſæ non dicerentur glandulæ? &c. p. 60. 77.
— — varia nomina *à Boerhaavio* acceperunt. p. 57. 68. 69.
— — meliùs vocantur *cryptæ.* p. 49. vid. *Cryptæ Boerhaavianæ.*
— — reperiri dicuntur per omnem totius corporis ambitum, p. 4. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. & ſeq. negantur à *Ruyſchio.* p. 51. 52.
— — in omni parte, ubi exiſtere creduntur, non poſſunt ita demonſtrari, ut oculis ſubjiciantur, ut *Boerhaavius* ipſe fatetur. p. 48. 49.
— — ſi non poſſint demonſtrari, eas malè glandulas appellari, *Ruyſchius* cenſet. p. 48. 49.
— — ubique in omni ſecretione non ſunt neceſſariæ. p. 5. 6. 43. 52. 53 57. 58.
Glandularum *ſimpliciſſimarum Malpighianarum exiſtentiam Boerhaavius* probat *α.* ex glandularum nulla arte mutatarum aſpectu. p. 4. 5. *β.* ex tactu & preſſione. p. 5. 13. *γ.* ex morbis dictas glandulas occupantibus. p. 13. 14. 15. & ſeq. *δ.* ex *Ruyſchii* ipſius inventis. p. 22. 23.
— — — *exiſtentiam* non poſſe demonſtrari ſimplici aſpectu, & tactu *Ruyſchius* aſſerit. p. 50. 51. 52. 53. 54. neque ex morbis aut tumoribus, quos potiùs vaſis extremis adſcribit. p. 57. 58. 59. 60. Fatetur idem, ſe nonnullis in locis glandulas poſuiſſe quidem, ſed poſtea meliùs edoctum res aliter inveniſſe. p. 63. 69. 70. 75. porro oſtendit, earum exiſtentiam non probari poſſe ex membranulis vaſis extremis ſanguineis annexis. p. 55. aut ex humorum craſſitie. p. 57. 58.
— — *Fabricæ* & *ſtructuræ* abſconditæ Auctor à *Boerhaavio Malpighius* habetur. p. 4. 5. Refutatur à *Ruyſchio.* p. 48. 49. 51. 56. 62.
— — Fabricam *Boerhaavius* dicit *Malpighium* ſtatuiſſe conſtare, præter *involucrum membranoſum* &c. etiam ex *vaſis ſanguineis*, quorum extrema eſſent attenuata in fiſtuloſam lanuginem &c. tum ex *nervis* & *fabrica muſculosa.* p. 21. 22. adeoque inter *Ruyſchium* & *Malpighium* non adeo magnus diſſenſus *Boerhaavio* eſſe videtur. p. 23.
— — — non ſcire potuiſſe *Malpighium*, quia *vaſa ſanguinea*, quæ ſunt partes principales glandularum, ipſi ignota erant, *Ruyſchius* oſtendit. p. 47. 49. 50. 51. 60. 62. *Diſcrepantia* inter *ipſum* & *Malpighium* quænam? p. 62. 77.
— — diverſas *figuras* tradit *Boerhaavius.* p. 20. 21 eas non poſſe demonſtrari, *Ruyſchius* putat. p. 62.
— — *Liquidum* cenſetur longè diverſum ab eo, quod aliis locis naſcitur. p. 5. 6.
— — *Liquidi* cujusque ſpeciei ſingularis deſcriptio accurata hactenus deſideratur p. 7.
— — *Officium* Malpighio fuit, ut *ciſternarum* otioſarum. p 48. 52. 53. p. 55. ſed *Ruyſchius* demonſtrat glandularum vera-

verarum officium eſſe, ut agant, & non otioſæ ſint. p. 48. 49. 53.

H.

HEpatis *acini*, vid. Hepatis ſubſtantia.
— *Emiſſaria* quænam ſint juxta Malpighium? 31. 32. 33.
— *Emiſſarium* malè comparari cum emiſſariis cryptarum, *Ruyſchius* judicat. p. 72.
— *Glandulæ*, vid. Hepatis ſubſtantia glandulosa.
— totius in *Hydatides* mutatio *ſecundum Ruyſchium* quomodo contingat? p. 41. *Ruyſchius* refutatur à *Boerhaavio*. p. 41. 42. *Ruyſchius* verò ſe defendit. p. 76.
— *Subſtantia* ex *acinis glanduloſis* juxta *Malpighium* conſtat, ut putat α. in cochleis, lacertis, anguillis, erucis, &c. p. 30. β. in hominibus, porcis, &c. p. 31. 32. γ. in morbis quibusdam hepatis ſc. tuberculis, hydatidibus, &c. p. 38. 39. 40. δ. in prima origine hepatis pulli. p. 42. Sententiam *Malpighii* porro defendit contra *Ruyſchium Boerhaavius* variis argumentis. p. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. & ſeq.
— *Subſtantiam* ex acinis parvis in homine conſtare, *Ruyſchius* ipſe docet. p. 69 71. 75.
— *Acini* quomodo definiendi? p. 76.
— — clarius in porcino hepate, ſed luculentiſſimè poſt vaſorum repletionem conſpiciuntur. p. 70. 71. & ſeq.
— — non ſunt anguloſi, ut *Malpighius* putat, ſed rotundi. p. 75. 76.
— — non ſunt *glandulæ* aut *cryptæ*, ſed vaſorum extrema pulpoſa in formam rotundam unita. p. 52. 69. 70. 71. 72. 75. 76.
— glandulæ eſſe nequeunt, ut experimento probatur. p. 70.
— *Humani ſubſtantia* malè comparatur à *Malpighio* cum hepatum ſubſtantia aliorum animalium. p. 69. 71.
— — — melius conſpici poteſt poſt vaſorum repletionem, quam poſt morbos, &c. p. 71. 75. 76.
— *Tubercula*, *aliosve tumores* oriri non ex glandulis, ſed vaſorum extremorum degeneratione, *Ruyſchius* docet. p. 40. 76.
— *Vaſa extrema* conficiunt humores ex *chylo-ſeroſitate* ſanguinis. p. 70. confecti humores quale iter obſervent? p. 33. 36.
— — — differunt ab aliarum partium vaſis. p. 72.
— Vaſorum *artificioſa diſſolutio*. p. 36. 75.
— *Vena portarum* malè *arteria* dicitur. p. 72.
Humoris cujusque ſpeciei ſingularis deſcriptio accurata deſideratur hactenus. p. 7.
— varietas dependet à vaſis agentibus. p. 75.
Humores nunc *craſſiores*, nunc *liquidiores*, nunc *parciores*, nunc *auctiores* exeunt. p. 5. 6. 37. 74.
— in lacunis collecti mutantur morâ, ſtagnatione, & calore ambiente. p. 37. ſed in arteriis fabrificantibus adhuc hærentes, liquidiores ſunt. p. 53. 54. Egreſſi autem ex iis ſenſim lenteſcunt. p. 54.
— ſpiſſiores ſunt in mortuo, & *differunt* maximè ab iis in corpore vivente. p. 54.
— craſſiores non deſignant *glandularum* præſentiam. p. 57. 58.
— diverſi abſque glandulis in ſolis vaſis fieri poſſunt, &c. p. 3. 7. 43. 57.
— ſubtiliores ſunt & tenuiores in apertos meatus, per quos liberè exhalant, depoſiti. p. 5. 6. 37.
Humorum ſecretio, vid. Secretio humorum.
Hydatides quæ ſint? p. 18.
— oriri ex glanduloſis veſiculis putat *Boerhaavius*. p. 18. 39. 41. 42. *Ruyſchius* verò ex degeneratione vaſorum. &c. p. 41.
Hydrops *anaſarca*, quomodo fiat? p. 19.
— *Aſcites*, in quo nulla aqua continebatur in cavo abdominis, ſed ſacco. p. 60.

I.

INflammatio artificioſa quomodo contingat? p. 73.

Inflatio & exſiccatio partium nobile eſt *Ruyſchii* artificium. p. 35.

Inguina ex mente *Boerhaavii* lacunis prædita ſunt; quæ humorem oleoſum exſudant. p. 11. 20.

— Glandulas conglobatas habent. p. 26.

Injectiones *ceraceæ*, à *Ruyſchio* inſtitutæ, cujus ſint utilitatis? p. 28. 29. 47. 48. 49. 50 62. 63. 66. 74. 76.

— — cujus abuſus & noxæ *Boerhaavio* videantur? p. 33. 34. 35. 37. 38. *Boerhaavius* à *Ruyſchio* refutatur. p. 72. 73. 74. 76. 80.

— — in omni præparatione & demonſtratione non conveniunt. p. 35. 74.

— — quomodo juxta *Boerhaavii* mentem peragantur? p. 24. 33. 34. 36.

Injiciendi ars *Malpighio* incognita fuit. p. 47. 49. 50. 51. 66. 68. 70.

— — pulcherrima, & in ea princeps *Ruyſchius* habetur à *Boerhaavio*. p. 32.

— artem invidi & ignari carpunt. p. 50. 66. 67. 74. 75.

Inteſtini recti *cryptæ*, earumque *uſus*. p. 11. 57.

Inteſtina craſſa multas *cryptas* habent. p. 53 57.

Inteſtinorum *glandulæ ſimpliciſſimæ ſive cryptæ*, in eorum cavo apparentes. p. 5. 11.

— — quæ in tenuibus ſunt inteſtinis, veluti digeſtæ, & in craſſis ſolitariæ apparent. p. 11.

— *Humor* duplex à *Boerhaavio* ſtatuitur, qui duplici itinere in cavum inteſtinorum dimittitur. p. 36. 37.

— — mucoſus, unde & quomodo differat ab aliis? p. 11.

— — humoris hujus *uſus*. p. 20.

— *Pori* magni à *Ruyſchio* detecti *Boerhaavio* videntur loculi mucoſi. p. 22.

— *Vaſorum* duplex apparatus exiſtit. p. 36. 37.

in *Inteſtinis tenuibus Ruyſchius* quidpiam invenit, quod eminet ultra inteſtini cava, inſtar penicillorum pulpoſorum; aliud adhuc quid in proceſſu vermiformi. p. 57.

— — quomodo omnia fiant, *Ruyſchius* fatetur, adhuc incertum eſſe. p. 75.

L.

LAbiis *glandulæ* ſimpliciſſimæ, & ſimplices à *Boerhaavio* adſcribuntur. p. 9. 25.

— — à *Ruyſchio* negantur. p. 64.

Lacunæ *Boerhaavianæ*, Vid. Cryptæ *Boerhaavianæ*.

Lardi *Grandines* in porcis unde? p. 19.

Larynx balſamo illinitur, & quare? p. 10. 20.

— folliculos habet ſecundum *Boerhaavium*. p. 5. 10. 20.

Lienis *ſubſtantiam Malpighius* ex *glandulis* minimis conſtare putat. p. 26. 27.

— — nullas habere glandulas aut membranas cavas cum emiſſario *Ruyſchius* oſtendit. p. 52. 69.

— *Subſtantia* conſtat acinulis, qui ſunt vaſorum extremalita formata. p. 69.

— *Extrema vaſa* differunt ab iis, quæ habet Hepar. p. 69.

— Vaſorum extremorum artificioſa diſſolutio. p. 75.

Ligamenta oſſium loculis donari mucoſis, *Boerhaavius* ſtatuit. p. 20.

Linguæ glandulæ ſimpliciſſimæ à *Boerhaavio* adſcribuntur. p 4.

— humoris lubrici indoles & uſus. p. 10.

Liquoris *Ruyſchii* uſus. p. 66.

M.

MAmmæ non habent glandulas. p. 57.

Manuum palmæ mucoſo madent humore, & quare? p. 20.

Meliceridis natura ſubtiliter à *Boerhaavio* explicatur. p. 15. 16.

Membranarum præternaturalis craſſities unde? p. 19. 59. 60.

Membranis vaſa juſto ordine inter ſe connectuntur. p. 55.

Menſtrua naturaliter excernuntur per arterias dilatatas. p. 53.

— præternaturaliter aliquando evacuantur per Epidermidem in capite, oculis, ore, &c. p. 53.

Mentulagra unde? p. 12.

Meſenterium *glandulas conglobatas* habet. p. 26. 64. 65.

Meſenterii glandulæ peculiari vaſorum *ſtructura* præditæ ſunt. p. 65. 78. 79. 80. 81. non habent Emiſſarium. p. 78.

— Glan-

— Glandularum vera ſtructura hactenus à nemine, niſi à *Ruyſchio*, eſt detecta. p. 78.
— — *Delineatio* pulcherrima. p. 81.
— — *Uſus*. p. 65. 79.
Morbi *acuti* docent, pinguedinem per vaſa cellulis ſuis exire poſſe. p. 60.
Morborum *cauſæ* & *ſedes* potiſſimum quærendæ in vaſis extremis. p. 60. 61. 77.
Mortuorum corpora quaſi in vitam reſuſcitat *Ruyſchius* ſua arte. p. 73. 74.
Mucus balſamicus partes tam internas quam externas oblinit ubique in corpore, ubi perpetuus obſervatur attritus. p. 20.
Muſculi *celluloſâ membranâ* ſunt inſtructi. p. 53.
— ſecundum opinionem *Boerhaavii folliculis* axungiam fundentibus, in tendinibus ſitis, ſcatent. p. 20. ſed *Ruyſchius* nullos agnoſcit. p. 52. 67.
— *Vaſis ſanguineis* copioſiſſimis præditi ſunt. p. 67.

N.

NAres *membranâ mucoſâ* teguntur, quæ peculiari ſtructurâ, feliciſſimè à *Ruyſchio* detectâ, gaudet. p. 56. 57.
Narium *mucus*, ſecundum *Boerhaavium*, unde? p. 9.
— — *Ruyſchio* videtur confici poſſe abſque glandulis, ſolo vaſorum apparatu. p. 56. 57.
— — tam *copioſus* unde? p. 57.
— — *differt* ab aliis humoribus. p. 9. 10.
— — quem *uſum* habeat? p. 10.
Naſi *tuberculum* quoddam ſingulare ſublatum. p. 15.
in naſo externo *folliculos glanduloſos*, & quidem *copioſos*, *Boerhaavius* reperiri putat. p. 9. 19. 20. Vid. Faciei lacun. cut.
Nates *lacunas ſinusque*, humorem unctuoſum exſudantes, habere, *Boerhaavius* ſtatuit, & quare? p. 10. 11. 20.
Nervi optici *tumor* cauſa cæcitatis fuit. p. 77.

O.

OCulorum *glandula* magna innominata eſt vera glandula compoſita, non ſimpliciſſima. p. 53.
— *Humor*, quo liniuntur, eſt aquoſus. p. 54.
— *Hydrophthalmici ductus Meyboomii* agunt ſine glandulâ mediâ, tantùm actione vaſculorum. p. 53. 54.
— *Palpebræ*, Vid. palpebræ.
— *Tunica Ruyſchiana* nullâ aliâ arte, quam Ruyſchii, poteſt demonſtrari. p. 50.
— — — felici induſtria nunc etiam à Cl. *Albino* præparatur. p. 50.
Oeſophagi *glandulæ ſimpliciſſimæ* à *Boerhaavio* ſtatuuntur. p. 5. 10.
— — — negantur à *Ruyſchio*. p. 61.
— *Humorem* glutinoſum ex arteriis effundi, & abſque receptaculo ſecerni *Ruyſchius* aſſerit p. 52.
— *Humor* manifeſtò poteſt demonſtrari. p. 10.
— — naturaliter non eſt copioſus. p. 52.
— — quomodo ab aliis differat humoribus? p. 10. 54.
— — quem uſum habeat? p. 20. 52.
Os ipſum *balſamico* illinitur *liquore*, & quare? p. 20.
Oſſium *ligamenta* loculis donantur mucoſis. 20.

P.

PAlatum *glandulis* ſimpliciſſimis atque ſimplicibus præditum eſſe, *Boerhaavius* cenſet. p. 4. 25. quæ à *Ruyſchio* exploduntur. p. 64.
Palati *humoris mucoſi* indoles. p. 10.
— — — uſus. p. 10.
Palpebrarum *grandines*, *Boerhaavius* putat, manifeſtò *glandularum* indolem demonſtrare. p. 14.
— *Glandulas* non agnoſcit *Ruyſchius*, ſed membranulas cavas admittit. p. 58.
— *Papillæ* falsò habentur glandulæ. p. 53.
Pancreas eſt *glandula conglomerata*. p. 27.
Pancreatis *ſuccus* quomodo ſecernatur? p. 43.
Papillæ nerveæ in cute aliiſque partibus falsò habentur *glandulæ*. p. 53. 58. 59.
— — fortè *opercula* habent. p. 63.
Pectoris *ſteatoma* magnum. p. 59.

Pedum plantæ *mucoſo humore* madent, & quare? p. 20.
Penis *glandis* glandulæ odoriferæ *Tyſonis* rectiùs papillæ nervoſæ à *Ruyſchio* dicuntur. p. 12.
— *Glandularum Cowperianarum* ſuccus, unde? p. 43.
— *Præputium*, Vid. Præputium penis.
— — *Proſtatarum* ſuccus, unde & quomodo ſecernatur? p. 42. 43.
— *Urethræ cryptæ ſinuoſæ* à *Morgagnio* depictæ, atque glandulæ *Cowperi* & *Ferranei* ſunt fortè præcipui fontes humoris olentis, qui ſub *præputio* aggregatur. p. 12.
— — humoris uſus. p. 13.
— — humor ranceſcens quænam vitia creet? p. 12.
— — ſubſtantia ſpongioſa eſt, malè folliculi in eâ ponuntur. p. 74.
Pericardium nullas habet *glandulas.* p. 52.
Peritonæum non habet *glandulas*. p. 51.
Pinguedo *noſtra* differt à ſebo ovillo, ſed *equorum* pinguedini ſimilis. p. 55.
— — quomodo *ſecernatur*? p. 18.
— — *ſecreta* & *collecta* iterum exire poteſt per emiſſaria. p. 18. 60.
Pleura nullis donatur *glandulis*. p. 51.
Pori *Cutanei*, Vid. Cutis pori.
Præparatorum anatomicorum *utilitas*. p. 73.
Præputium *humore* albo, olente, oblinitur. p. 11. 12. hujus humoris *fons*. p. 11. 12. & *uſus*. p. 20.
— lacunis donari, *Boerhaavius* ſtatuit. p. 11. quas *Ruyſchius* non agnoſcit. p. 52.
Pudendagra unde? p. 12.
Pudendum muliebre inungitur ſimili *humore*, quo penis virilis glans, vel præputium. p. 12.

R.

Renes ſecundum *Malpighium* glandulis conſtant. p. 26. 27.
— nullis glandulis conſtare, *Ruyſchius* aſſerit. p. 37. 75.
in Renibus invenit *Ruyſchius* corpuſcula quædam, glandulas mentientia. p. 37. ſed an glandulæ ſint, incertum. p. 75. 77.

S.

Sana corpora melius oſtendunt *fabricam partium*, quam morboſa. p. 75.
Secretiones humorum non abſolvuntur per mechaniſmum glandularum, &c. p. 28.
— — omnes in glandulis fieri, *Malpighius* dixit. p. 43. non tamen ipſum voluiſſe, ſecretiones fieri ope glandularum, ſed in vaſis extremis, &c. *Boerhaavius* probare conatur. p. 21. 43.
— — multas fieri abſque interveniente glandulâ aut folliculo cavo membranoſo, ſed in ſolis arteriarum extremis, *Ruyſchius* oſtendit. p. 37. 43. 53. 57. 75. & dicit, clarè ſe nunquam legiſſe in *Malpighii operibus*, quod dicat, *arterias minimas humores infundere in illas cavitates*, &c. p. 62.
— — in viſceribus ſecundum *Ruyſchium* peraguntur ſimpliciore apparatu, quam *Malpighius* voluit. p. 29. 30.
Secretiones *diverſorum humorum* ab eodem ſanguine dependent à diverſo arteriarum extremarum apparatu, ut optimè docet *Ruyſchius*. p. 29. 47. Vid. Vaſa extrema.
Seminis *ſecretio*, quomodo fiat? p. 43.
Serifera vaſa *Boerhaavii* quænam ſint? p. 34.
— — *Ruyſchio* dicuntur chylo-ſeroſa, Vid. Vaſa chylo-ſeroſa.
Steatoma in cellulis ſedem habet, p. 18. 19. 59. 60.
— pulcherrimè à *Boerhaavio* explicatur. p. 18. 19.
— in pectore magnum à *Ruyſchio* obſervatum p. 59. item aliud, in quo pura pinguedo. ibid.
Sudor *pinguis & oleoſus* capitis, faciei, &c. ejusque *uſus & diverſitas* pulcherrimè à *Boerhaavio* deſcribitur. p. 7. 8. 9.
— — — ſecundum *Boerhaavium* emanat ex folliculis cavis aut cryptis cutaneis. p. 7. 8. *Ruyſchius* eum derivat ex tunicâ celluloſâ, & poris emittentibus cutaneis. p. 55. 56.
Sudoris fontes *Ruyſchio* ſunt arteriarum ſubcutanearum extrema. p. 53. 54.

T.

Talpa quid ſit? & quo in loco reperiatur, & ſedem habeat, ingenioſiſſimè à *Boerhaavio* indicatur. p. 13. ſed quæ *Ruyſchius* de ea vidit, non valdè congruere teſtatur. p. 58.
Teſtes *Malpighius* putat conſtare ex glandulis aggregatis. p. 26. quam ſententiam *Ruyſchius* rejicit. p. 57. 65.
Tonſillis *glandulas* ſimpliciſſimas *Boerhaavius* adſcribit. p. 4. ex quibus humorem effundi putat mucoſum. p. 10.
Tonſillarum *humoris uſus* & *indoles*. p. 10.
Tranſpirationis inſenſibilis *materia* ex toto corpore aufertur. p. 54. 55.
— — — eſt liquidum tenuiſſimum, &c. p. 5. 6. 54.
— — — copioſè evacuatur, & ultra 5. ℔. intra 24. horas emanat per inviſibiles meatus. p. 6. 54.
— — — evacuatur ab ultimis arteriolarum fiſtulis abſque glandulis. p. 6. 54.
Tumoris mirabile *genus*, in locis ſubcutaneis inventum, cujus nomen adhuc incognitum; obſervatum à *Boerhaavio*, qui hiſtoriam hujus & curationem accuratè deſcribit. p. 16. 17. 18.
— — — refertur ad tumores glanduloſos. p. 18. ſed *Ruyſchius* putat, hunc morbum non docere naturalem partis fabricam. p. 60.
Tumores *præternaturales* non docent glandularum præſentiam. p. 58. 77.
— — multi fiunt in cryptis. p. 60. 61. 77. multi etiam in vaſis extremis. p. 61. 77.
Tumorum variorum *cauſa* multò magis ſedet in vaſis agentibus, quam in folliculis patientibus & otioſis. p. 61.

V.

Vaginæ interiora *humore lubrico* illiniuntur. p. 12. ejus *indoles*. ibid. & *uſus*. p. 20.
— *Condylomata* ſedem in lacunis habere, *Boerhaavius* opinatur. p. 19.
Vaſa *extrema* pulcherrimè detexit *Ruyſchius*, & in iis deſcribendis longè excelluit *Malpighio*. p. 29. 47. 66.
— — oſtendit *Ruyſchius* non ubique eadem exiſtere, ſed diverſiſſima eſſe, diverſoque gaudere reptatu, apparatu, & fabrica, prout aliud quid & diverſum efficere debent; fabrefacta igitur ita ſunt, ut mandata & ſibi à creatione impoſita peculiaria officia ſtabili obſequio exſequerentur, &c. p. 22. 28. 29. 47. 48. 49. 69. 70.
— — quomodo ita diverſa formentur in variis locis, homo non poteſt aſſequi, ſed quidem facta obſervare. p. 48.
— — vim habent inexplicabilem, illis à Deo in creatione inditam. p. 48.
— — ſunt partes agentes & efficientes. p. 48. 52. 53. 55.
— — opus ſuum abſolvere poſſunt abſque glandulis aut folliculis intervenientibus. p. 5. 6. 43. 53. 57. Vid. Glandulæ.
— — ſunt potiſſimum morboſum ſedes. p. 60. 61. 77.
— quomodo mutentur poſt mortem? p. 4. 49.
— ordine juſto tenentur, & inter ſe connectuntur membranis. p. 55.
— *Serifera*, & *chylo-ſeroſa*, Vid. Serifera, & chylo-ſeroſa vaſa.
Vaſorum *repletio artificioſa*, Vid. Injectiones cerae.
— extremorum & repletorum *artificioſa diſſolutio*, quomodo contingat? p. 35. 75.
— diſſolutio artificioſa eſt nobiliſſimum *Ruyſchii* inventum. p. 36. 66.
Ventriculi *glandulæ* ſimpliciſſimæ in ejus cavo occurrunt, &c. p. 5. 11.
— *Humor* duplex habendus eſſe videtur, & quare? p. 37.
— — *unctuoſus* convenit cum eo, qui ex Oeſophago profluit, humore. p. 11.
— — — cujus ſit uſus? p. 20.
— *Vaſorum* duplex apparatus eſſe videtur. p. 37.
Vermes *faciei cutanei*, Vid. Faciei vermes.
Veſica urinaria abundanti *muco* inungitur, & quare? p 20.
Viſcera corporis humani *glandulis minimis* conſtare *Malpighius* ſtatuit. p. 26. 65. quarum *fabrica* & *uſus* pulcherrimè à *Boerhaavio* in genere deſcribuntur. p. 26. 27. 30. 31. 32.
Viſcerum *glandulæ Malpighianæ* rejiciuntur

ciuntur à *Ruyſchio*; qui docet viſcerum ſubſtantiam ex minimis conſtare vaſculis ſanguineis, & nullo glanduloſo apparatu indigere. p. 28. 29. 30. 65. 66. & ſeq.

— *Arteriarum* mutationem mirificam, & diſtributionem, unicuique viſceri planè ſingularem, optimè detexit *Ruyſchius*. p. 28. 29. 60. 67. 69. 70. Vid. Vaſa extrema.

in Viſceribus veſiculas glanduloſas lymphaticas peculiares, quarum uſus nondum ſatis eſt explicatus, *Boerhaavius* ponit. p. 18. 37 39. *Ruyſchius* fatetur, hæc corpuſcula in renibus ſe inveniſſe, ſed quid de illis dicendum ſit, incertum. p. 75.

Ureteres abundanti *muco* inunguntur, & quare? p. 20.

Urethra *muliebris* inungitur *linimento*, virili quam ſimillimo. p. 12.

Urethræ *muliebris linimentum* differt ab humore vaginæ, interiora lubricante. p. 12.

— — — quemnam *uſum* habeat? p. 13. 20.

Urethra *virilis*, Vid. Urethra penis.

Uvulas *glandulas ſimpliciſſimas* habere, *mucum* fundentes, *Boerhaavius* putat. p. 10.

Uvularum *mucus* proximè convenit cum muco narium. p. 10.

— — cujus ſit uſus? p. 10.

FINIS.

Errata in RUYSCHII CURIS RENOVATIS ſic corrigenda.

In præfatione, pag. 3. lineâ 6. pro *earumque*, lege eorumque.
7. pro *hoc*, l. hæc. pro *occultum* l. occulta.
8. pro *maximam partem*, lege quoad maximam partem.
29. poſt *artificio*, dele & *inquiſitione.*
31. pro *naturaliter* l. naturales
35. pro *factam* l. factum.
p. 4. l. 5. pro *dabit* l. videbit.
23. pro &. l. eſt.
p. 5. l. 6. poſt agam adde,
19. pro *earum* l. eorum.
20. pro *hoc* l. hac.
35. poſt *videbatur* adde;
37. pro *deſperaram*, lege deſperabam
pag. 6. l. 15. pro *breves*, lege brevia.
16. pro *innumeras*, lege innumera
poſt cum, dele *has*

In Curis ipſis pag. 2. N. 8. lineâ 10. pro *paſſus* l. paſſa
N. 11. lin. 2. & 3. pro *labyrinthus*, *tres canales*, *foramen ovale & rotundum.* l. labyrintho, tribus canalibus, foramine ovali & rotundo.
pag. 6. N. 40. lin. 2. pro *appoſitæ* l. appoſitas.
8. N. 56. lin. 4. pro *neque* l. &
14. N. 112. lin. 4. pro *aliarumquemque* l. aliarumque.
N. 113. lin. 3. pro *poiitura* l. poſitura.
pag. 17. N. 130. lin. 2. pro eo l. iis.